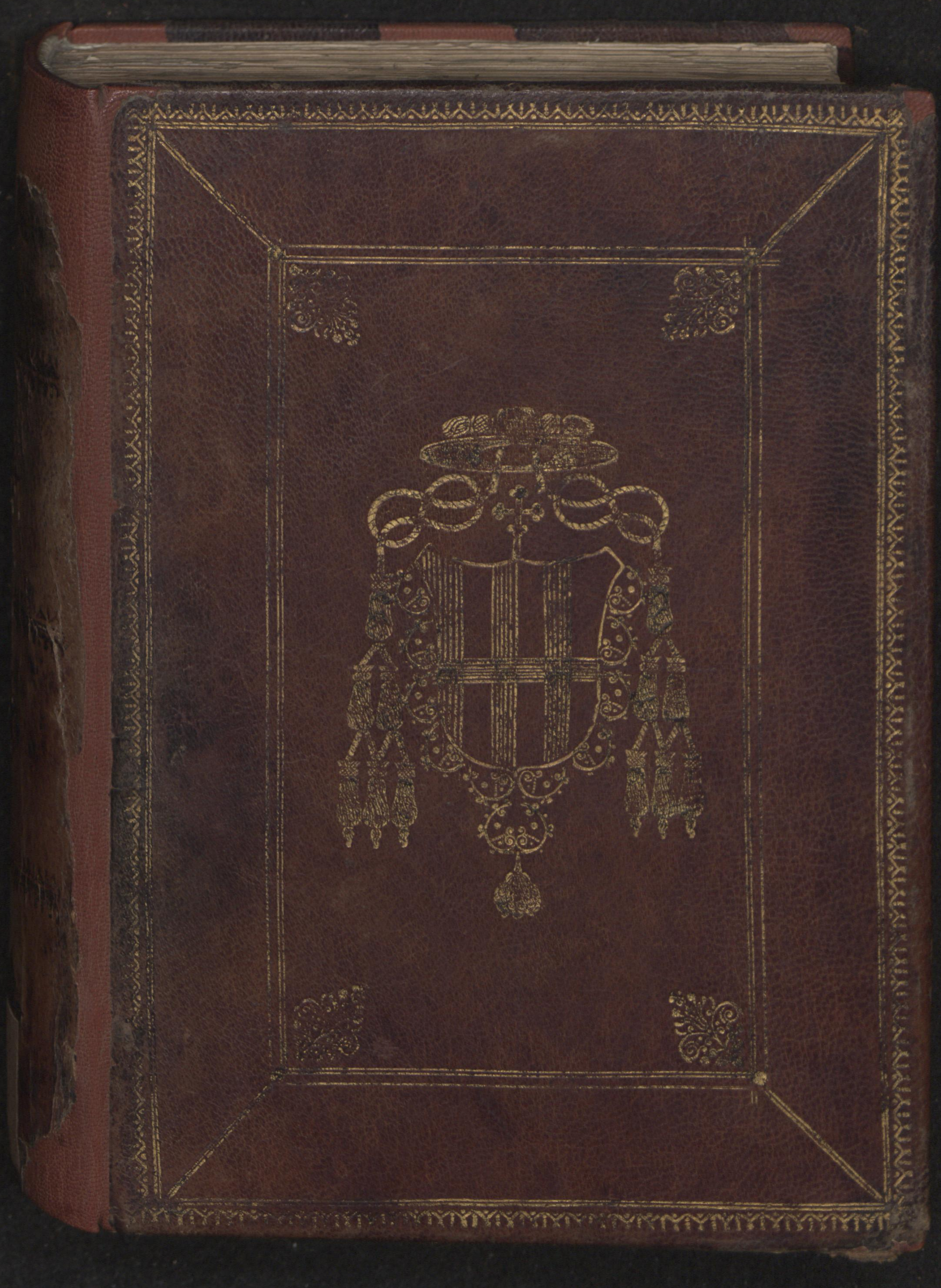

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 2.3.206

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 2.3.206

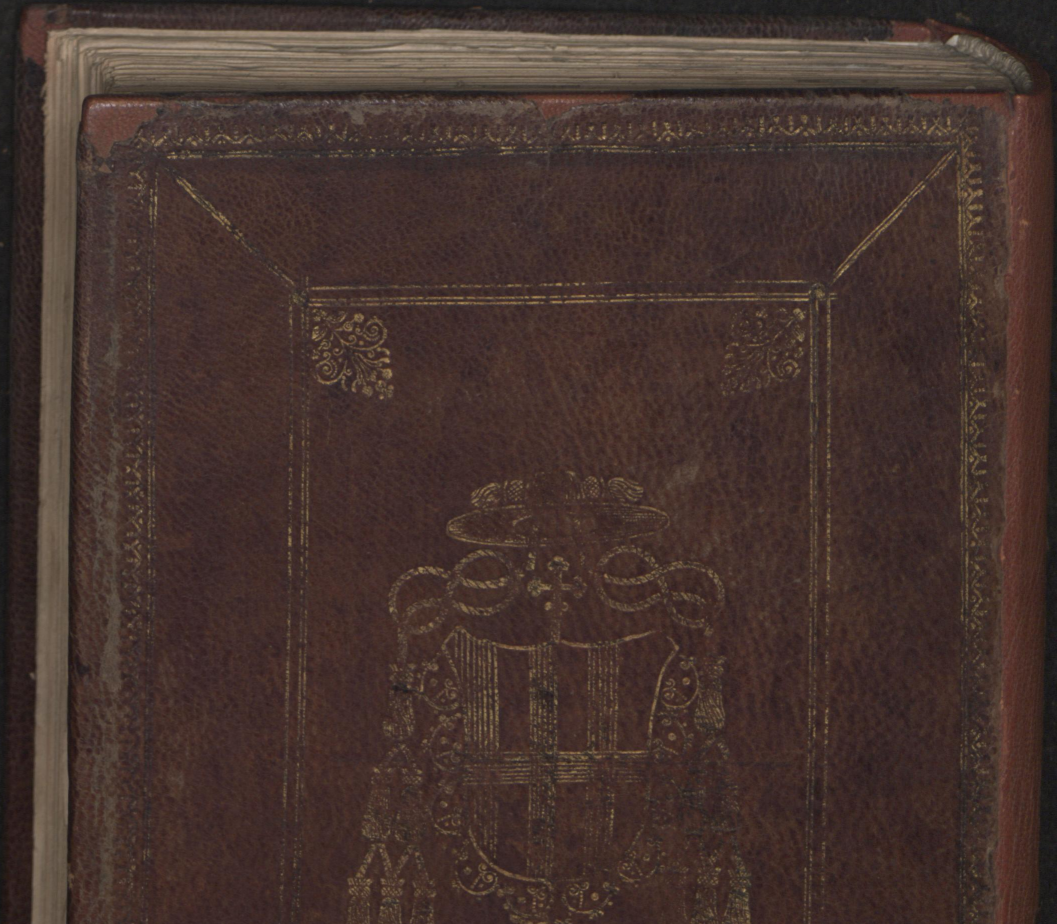

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 2.3.206

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 2.3.206

2.3.206

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 2.3.206

ΩΡΟΛΟΓΙΟΝ

ΣΥΝ ΘΕΩ, ΑΓΙΩ.

ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΕΚΠΑΛΑΙ ΤΑΞΙΝ ΟΥ ΜΗΝ ΑΛΛΑ ΚΑΙ ΤΥΠΙΚΟΝ ΤΟΥ ΤΗΣ ΚΡΥΠΤΟ-ΦΕΡΡΗΣ ΜΟΝΑΣΤΗΡΙΟΥ,

Οὗ δεῖ πάντως τηρεῖσθαι παρὰ τῶν Μοναζόντων τοῦ Οὐρανο-φάντορος καὶ Μεγάλου Πατρὸς ἡμῶν

ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ.

ΡΩΜΗ, Παρὰ Μιχαὴλ Ἕρκολε, Α, ΧΟΖ.

Μετὰ ἀδείας τῶν Πρoεστώτων.

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 2.3.206

FRANCISCVS
Tit. S. Matthęi in Merulana
S. R. E. PRESBYTER
CARD. NERLIVS
ARCHIEPISCOPVS FLORENTINVS,
AC RELIGIONIS
S. BASILII MAGNI
PROTECTOR.

Dilectis in Christo, Abbati Generali, Visitatoribus Prouincialibus, Diffinitoribus Generalibus, Abbatibus, reliquisq; Monachis præsentibus, & futuris Ordinis præfati, salutem in Domino sempiternam.

QVÆ Nobis incumbit cura erga Religionem Sancti Basilij Magni à fel. rec. Clemente Papa Decimo iniuncta, iugiter Nos admonet, vt ad ea, quæ Ordini præfato necessaria, ac pro futura animaduertimus, sedulò intendamus; præcipuè verò, quæ Dei cultum, ac eorum, qui sub huiusmodi Religionis

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 2.3.206

iugo, diuinis se manciparunt obsequijs, animarum salutem, tranquillitatemque respiciunt. Sanè Magister D. Apollinaris Agresta dicti Ordinis Abbas Generalis Nobis exposuit, Diuinum Officium, quod persoluere in Italiæ, & Siciliæ Prouincijs Choristę Basilianę Familię sunt obstricti, xx. quasi voluminibus, scilicet Psalterio, Horologio, Paracletico, Octoico, Anastasimo, Pentecostario, Triodio, xij. Menologijs, Typico, & Stichcrario contineri; Vndè fit, vt in eiusdem recitatione non modicùm temporis, illius partibus in tot Codicibus requirendis, & connectendis impendatur, non absque debitę attentionis, ac deuotionis iactura; Pręterquamquod non semper, & vbique locorum haberi, & reuolui tot libri queunt. Quo motus sub sanct. mem. Clemente VIII. Iulius Antonius Cardinalis Sanctorius, S. Seuerinę nuncupatus, nationis Gręcorum, paríterque Monachorum S. Basilij Protector, D. Antonium Arcudium fuit Cohortatus, vt pro iter agentibus, & impeditis, ac Choro interesse non valentibus, siuè Monachis, siuè Clericis Sęcularibus Gręco ritu viuentibus, Diuinum Officium nocturnum, ac diurnum ex pręnarratis voluminibus in Breuiarium & compendium redigeret, prout redegit; Verùm cum illud ad Chorum non inseruiat, sed tantùm pro non valentibus ad illum accedere, & pro itinerantibus fuerit compilatum, nec cunctarum pręfatarum

Pro-

Prouinciarum Religiosorum ritui accómodatum; Idcircò ad vsum Chori, & pro maiori omnium Monachorum commodo, ac expeditiori Diuini Officij persolutione ex prenumeratis Codicibus colligendum, ac in vnum Horologium perstringendum, quidquid in promptu, ac premanibus, in Choro, & extra, haberi debet, curauimus: iuxtà tamen formam, & præscriptum vetustissimi, ac probatissimi Typici, seu Ordinarij Greci Monasterij Cryptęferratæ per D. Bartholomeum dicti Cœnobij Fundatorem, & Abbatem à Sexcẽtis sexaginta circiter annis propemodùm compositi, & formati: quo in magno pretio habito vsi sunt, & vtuntur cuncti Italo-Greci Monachi Basiliani, cuique inconcussa obseruantia in persolutione Diuinarum Horarum, & precum, omnes Ordinis huiusmodi antiqui Patres probitate vitę, virtutumque excellentia prestantes, ac pariformiter recentiores etiam se conformarunt: & qui demùm in multis prenuncupato Arcudio in supradicti Breuiarij confectione similiter vsui fuit; Idque Nobis cordi extitit, vt tale Horologium sic excerptum, & compactum, typis traditum, singuli eiusdem Ordinis pre manibus habentes, & molesta sollicitudine tot voluminum voluendorum exonerati, attentiori nonmodò, verùm etiam màgis deuota mente Canonicarum Horarum satisfactioni vacare, vniformitatemque in earum recitatione tot

sæcu-

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 2.3.206

ſæculis, ac longa annorum ſerie à prędictis Patribus accuratè hactenùs cultam, futuris quoque temporibus ad Dei gloriam faciliùs obſeruare valeant. Vos igitur cunctos, ac ſingulos Baſiliani Ordinis, paterna qua flagramus charitate, admonemus, ac in Domino hortamur, quatenùs hoc Horologio in perſolutione Canonici penſi vtentes, ab Altiſſimo mereatis corona Glorię donari, cuius laudes, quo poteſtis ſtudio, noctu, dieque decantare non deſiſtitis.

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 2.3.206

2.3.206

Imprimatur,

Si videbitur Reuerendissimo Patri Magistro Sacr. Palat. Apostolici.

I. de Angelis Archiepisc. Vrb. Vicesg.

Horologium extractum à vetustissimo Typico, seu Ordinario Monasterij Sanctę Marię Cryptæ-Ferratę ad vsum Monachorum Sancti Basilij Magni.

Imprimatur,

Fr. Raymundus Capisuccus Ord. Prædicatorum Sacri Palatij Apostol. Magist.

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 2.3.206

S. PATRIARCHA BASILIVS MAGNVS.

Cl. Boizot f. anno dñi 1677. superpermissu

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 2.3.206

2.3.206

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Ο ΙΕΡΕΥΣ ΛΕΓΕΙ·

Εὐλογημένη ἡ βασιλεία τοῦ πατρὸς, καὶ τοῦ υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ὁ χορός. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν, ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου. ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον. καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν. καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν. ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὁ Ἱερεύς.

Ὅτι σοῦ ἐστιν ἡ βασιλεία, καὶ ἡ δύναμις, καὶ ἡ δόξα τοῦ πατρὸς, καὶ τοῦ υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ὁ χορός. Ἀμήν.

Δόξα ἐν ὑψίστοις θεῷ * καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία. τὸ μὲν λέγ. γ′.

Κύριε τὰ χείλη μου ἀνοίξεις * καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου. τὸ δὲ λεγ′. β′.

Καὶ ἀκολουθοῦμεν τὴν στιχολογίαν τῶν ψαλμῶν, ὧν ὥσπερ τὸ ὑπάρχει. ψαλ. γ′.

Κύριε τί ἐπληθύνθησαν οἱ θλίβοντές με * πολλοὶ ἐπανίστανται ἐπ᾽ ἐμέ.

Πολλοὶ λέγουσι τῇ ψυχῇ μου * οὐκ ἔστι σωτηρία αὐτῷ ἐν τῷ θεῷ αὐτοῦ.

Σὺ δὲ κύριε ἀντιλήπτωρ μου εἶ * δόξα μου, καὶ ὑψῶν τὴν κεφαλήν μου.

Φωνῇ μου πρὸς κύριον ἐκέκραξα * καὶ ἐπήκουσέ μου ἐξ ὄρους ἁγίου αὐτοῦ.

Ἐγὼ ἐκοιμήθην καὶ ὕπνωσα * ἐξηγέρθην ὅτι κύριος ἀντιλήψεταί μου.

Οὐ φοβηθήσομαι ἀπὸ μυριάδων λαοῦ * τῶν κύκλῳ συνεπιτιθεμένων μοι.

Ἀνάστα κύριε, σῶσόν με ὁ θεός μου * ὅτι σὺ ἐπάταξας πάντας τοὺς ἐχθραίνοντάς μοι ματαίως.

Ὀδόντας ἁμαρτωλῶν συνέτριψας * τοῦ κυρίου ἡ σωτηρία, καὶ ἐπὶ τὸν λαόν σου ἡ εὐλογία σου.

ψαλ. λζ'.

Κύριε μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξῃς με * μηδὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύσῃς με.

Ὅτι τὰ βέλη σου ἐνεπάγησάν μοι * καὶ ἐπεστήριξας ἐπ' ἐμὲ τὴν χεῖρά σου.

Οὐκ ἔστιν ἴασις ἐν τῇ σαρκί μου ἀπὸ προσώπου τῆς ὀργῆς σου * οὐκ ἔστιν εἰρήνη ἐν τοῖς ὀστέοις μου ἀπὸ προσώπου τῶν ἁμαρτιῶν μου.

Ὅτι αἱ ἀνομίαι μου ὑπερῆραν τὴν κεφαλήν μου * ὡσεὶ φορτίον βαρὺ ἐβαρύνθησαν ἐπ' ἐμέ.

Προσώζεσαν καὶ ἐσάπησαν οἱ μώλωπές μου * ἀπὸ προσώπου τῆς ἀφροσύνης μου.

Ἐταλαιπώρησα καὶ κατεκάμφθην ἕως τέλους * ὅλην τὴν ἡμέραν σκυθρωπάζων ἐπορευόμην.

Ὅτι

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 2.3.206

Ὅτι αἱ ψόαι μου ἐπλήσθησαν ἐμπαιγμάτων * καὶ οὐκ ἔστιν ἴασις ἐν τῇ σαρκί μου.

Ἐκακώθην, καὶ ἐπαπεινώθην ἕως σφόδρα * ὠρυόμην ἀπὸ στεναγμοῦ τῆς καρδίας μου.

Κύριε ἐναντίον σου πᾶσα ἡ ἐπιθυμία μου * καὶ ὁ στεναγμός μου ἀπὸ σοῦ οὐκ ἀπεκρύβη.

Ἡ καρδία μου ἐταράχθη, ἐγκατέλιπέ με ἡ ἰσχύς μου * καὶ τὸ φῶς τῶν ὀφθαλμῶν μου, καὶ αὐτὸ οὐκ ἔστι μετ' ἐμοῦ.

Οἱ φίλοι μου, καὶ οἱ πλησίον μου ἐξ ἐναντίας μου ἤγγισαν, καὶ ἔστησαν * καὶ οἱ ἔγγιστά μου ἀπὸ μακρόθεν ἔστησαν.

Καὶ ἐξεβιάζοντο οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχήν μου * καὶ οἱ ζητοῦντες τὰ κακά μοι ἐλάλησαν ματαιότητας, καὶ δολιότητας ὅλην τὴν ἡμέραν ἐμελέτησαν.

Ἐγὼ δὲ ὡσεὶ κωφὸς οὐκ ἤκουον * καὶ ὡσεὶ ἄλαλος οὐκ ἀνοίγων τὸ στόμα αὐτοῦ.

Καὶ ἐγενόμην ὡσεὶ ἄνθρωπος οὐκ ἀκούων * καὶ οὐκ ἔχων ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ ἐλεγμούς.

Ὅτι ἐπὶ σοὶ κύριε ἤλπισα * σὺ εἰσακούσῃ κύριε ὁ θεός μου.

Ὅτι εἶπον μήποτε ἐπιχαρῶσί μοι οἱ ἐχθροί μου * καὶ ἐν τῷ σαλευθῆναι πόδας μου, ἐπ' ἐμὲ ἐμεγαλορρημόνησαν.

Ὅτι ἐγὼ εἰς μάστιγας ἕτοιμος * καὶ ἡ ἀλγηδών μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διαπαντός.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ ἀναγγελῶ * καὶ μεριμνήσω ὑπὲρ τῆς ἁμαρτίας μου.

Οἱ δὲ ἐχθροί μου ζῶσι καὶ κραταίωνται ὑπὲρ ἐμὲ * καὶ ἐπληθύνθησαν οἱ μισοῦντες με ἀδίκως.

Οἱ ἀνταποδιδόντες μοι κακὰ ἀντὶ ἀγαθῶν, ἐνδιέβαλλόν με * ἐπεὶ κατεδίωκον ἀγαθωσύνην.

Μὴ ἐγκαταλίπῃς με κύριε ὁ θεός μου, μὴ ἀποστῇς ἀπ' ἐμοῦ * πρόσχες εἰς τὴν βοήθειάν μου κύριε ὁ θεὸς τῆς σωτηρίας μου.

ψαλ. ξβ΄.

Ὁ θεὸς ὁ θεός μου πρὸς σὲ ὀρθρίζω * ἐδίψησέ σε ἡ ψυχή μου, ποσαπλῶς σοι ἡ σάρξ μου ἐν γῇ ἐρήμῳ καὶ ἀβάτῳ καὶ ἀνύδρῳ.

Οὕτως ἐν τῷ ἁγίῳ ὤφθην σοι * τοῦ ἰδεῖν τὴν δύναμίν σου καὶ τὴν δόξαν σου.

Ὅτι κρεῖσσον τὸ ἔλεός σου ὑπὲρ ζωάς * τὰ χείλη μου ἐπαινέσουσί σε.

Οὕτως εὐλογήσω σε ἐν τῇ ζωῇ μου * καὶ ἐν τῷ ὀνόματί σου ἀρῶ τὰς χεῖράς μου.

Ὡς ἐκ στέατος, καὶ πιότητος ἐμπλησθείη ἡ ψυχή μου * καὶ χείλη ἀγαλλιάσεως αἰνέσει τὸ στόμα μου.

Εἰ ἐμνημόνευόν σου ἐπὶ τῆς στρωμνῆς μου * ἐν τοῖς ὄρθροις ἐμελέτων εἰς σέ.

Ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου * καὶ ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερύγων σου ἀγαλλιάσομαι.

Ἐκολλήθη ἡ ψυχή μου ὀπίσω σου * ἐμοῦ δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιά σου.

Αὐτοὶ δὲ εἰς μάτην ἐζήτησαν τὴν ψυχήν μου * εἰσελεύσονται εἰς τὰ κατώτατα τῆς γῆς.

Παραδοθήσονται εἰς χεῖρας ῥομφαίας * μερίδες ἀλωπέκων ἔσονται.

Ὁ δὲ βασιλεὺς εὐφρανθήσεται ἐπὶ τῷ θεῷ, ἐπαινεθήσεται

πᾶς

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 2.3.206

πᾶς ὁ ὀμνύων ἐν αὐτῷ * ὅτι ἐνεφράγη στόμα λαλούντων ἄδικα.

Δόξα πατρὶ καὶ υἱῷ καὶ ἁγίῳ πνεύματι * καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων ἀμήν. ἀλλ. ἀλλ. ἀλλ. δόξα σοι ὁ θεός. γ´ ψαλ. πζ´.

Κύριε ὁ θεὸς τῆς σωτηρίας μου * ἡμέρας ἐκέκραξα, καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου.

Εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου * κλῖνον τὸ οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου.

Ὅτι ἐπλήσθη κακῶν ἡ ψυχή μου * καὶ ἡ ζωή μου τῷ ᾅδῃ ἤγγισε.

Προσελογίσθην μετὰ τῶν καταβαινόντων εἰς λάκκον * ἐγενήθην ὡσεὶ ἄνθρωπος ἀβοήθητος ἐν νεκροῖς ἐλεύθερος.

Ὡσεὶ τραυματίαι καθεύδοντες ἐν τάφῳ, ὧν οὐκ ἐμνήσθης ἔτι * καὶ αὐτοὶ ἐκ τῆς χειρός σου ἀπώσθησαν.

Ἔθεντό με ἐν λάκκῳ κατωτάτῳ * ἐν σκοτεινοῖς, καὶ ἐν σκιᾷ θανάτου.

Ἐπ᾽ ἐμὲ ἐπεστηρίχθη ὁ θυμός σου * καὶ πάντας τοὺς μετεωρισμούς σου ἐπήγαγες ἐπ᾽ ἐμέ.

Ἐμάκρυνας τοὺς γνωστούς μου ἀπ᾽ ἐμοῦ * ἔθεντό με βδέλυγμα ἑαυτοῖς.

Παρεδόθην, καὶ οὐκ ἐξεπορευόμην * οἱ ὀφθαλμοί μου ἠσθένησαν ἀπὸ πτωχείας.

Ἐκέκραξα πρὸς σὲ κύριε ὅλην τὴν ἡμέραν * διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου.

Μὴ τοῖς νεκροῖς ποιήσεις θαυμάσια * ἢ ἰατροὶ ἀναστήσουσι, καὶ ἐξομολογήσονταί σοι.

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 2.3.206

Μὴ διηγήσεταί τις ἐν τῷ τάφῳ τὸ ἔλεός σου * καὶ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν τῇ ἀπωλείᾳ.

Μὴ γνωσθήσεται ἐν τῷ σκότει τὰ θαυμάσιά σου * καὶ ἡ δικαιοσύνη σου ἐν γῇ ἐπιλελησμένῃ.

Κἀγὼ πρὸς σὲ κύριε ἐκέκραξα * καὶ τὸ πρωῒ ἡ προσευχή μου προφθάσει σε.

Ἵνα τί κύριε ἀπωθῇς τὴν ψυχήν μου * ἀποστρέφεις τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ.

Πτωχός εἰμι ἐγὼ καὶ ἐν κόποις ἐκ νεότητός μου * ὑψωθεὶς δὲ ἐταπεινώθην, καὶ ἐξηπορήθην.

Ἐπ' ἐμὲ διῆλθον αἱ ὀργαί σου, οἱ φοβερισμοί σου ἐξετάραξάν με * ἐκύκλωσάν με ὡσεὶ ὕδωρ ὅλην τὴν ἡμέραν περιέσχον με ἅμα.

Ἐμάκρυνας ἀπ' ἐμοῦ φίλον, καὶ πλησίον * καὶ τοὺς γνωστούς μου ἀπὸ ταλαιπωρίας.

ψαλ. ρβ'.

Εὐλόγει ἡ ψυχή μου τὸν κύριον * καὶ πάντα τὰ ἐντός μου τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.

Εὐλόγει ἡ ψυχή μου τὸν κύριον * καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ.

Τὸν εὐιλατεύοντα πάσας τὰς ἀνομίας σου * τὸν ἰώμενον πάσας τὰς νόσους σου.

Τὸν λυτρούμενον ἐκ φθορᾶς τὴν ζωήν σου * τὸν στεφανοῦντά σε ἐν ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς.

Τὸν ἐμπιπλῶντα ἐν ἀγαθοῖς τὴν ἐπιθυμίαν σου * ἀνακαινισθήσεται ὡς ἀετοῦ ἡ νεότης σου.

Ποιῶν ἐλεημοσύνας ὁ κύριος * καὶ κρίμα πᾶσι τοῖς ἀδικουμένοις.

Ἐγνώ-

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 2.3.206

Ἐγνώρισε τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ τῷ μωϋσῇ * τοῖς υἱοῖς ἰσραὴλ τὰ θελήματα αὐτοῦ.

Οἰκτίρμων, καὶ ἐλεήμων ὁ κύριος μακρόθυμος, καὶ πολυέλεος * οὐκ εἰς τέλος ὀργισθήσεται, οὐδὲ εἰς τὸν αἰῶνα μηνιεῖ.

Οὐ κατὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν ἐποίησεν ἡμῖν * οὐδὲ κατὰ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν ἀνταπέδωκεν ἡμῖν.

Ὅτι κατὰ τὸ ὕψος τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τῆς γῆς * ἐκραταίωσε κύριος τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν.

Καθόσον ἀπέχουσιν ἀνατολαὶ ἀπὸ δυσμῶν * ἐμάκρυνεν ἀφ' ἡμῶν τὰς ἀνομίας ἡμῶν.

Καθὼς οἰκτείρει πατὴρ υἱοὺς * ᾠκτείρησε κύριος τοὺς φοβουμένους αὐτόν.

Ὅτι αὐτὸς ἔγνω τὸ πλάσμα ἡμῶν * ἐμνήσθη ὅτι χοῦς ἐσμέν.

Ἄνθρωπος ὡσεὶ χόρτος αἱ ἡμέραι αὐτοῦ * ὡσεὶ ἄνθος τοῦ ἀγροῦ οὕτως ἐξανθήσει.

Ὅτι πνεῦμα διῆλθεν ἐν αὐτῷ, καὶ οὐχ ὑπάρξει * καὶ οὐκ ἐπιγνώσεται ἔτι τὸν τόπον αὐτοῦ.

Τὸ δὲ ἔλεος τοῦ κυρίου ἀπὸ τοῦ αἰῶνος * καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν.

Καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ ἐπὶ υἱοῖς υἱῶν τοῖς φυλάσσουσι τὴν διαθήκην αὐτοῦ * καὶ μεμνημένοις τῶν ἐντολῶν αὐτοῦ τοῦ ποιῆσαι αὐτάς.

Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἡτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ * καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει.

Εὐλογεῖτε τὸν κύριον πάντες οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ * δυνατοὶ

ἰσχύϊ

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 2.3.206

ἰσχύϊ ποιοῦντες τὸν λόγον αὐτοῦ * τοῦ ἀκοῦσαι τῆς φωνῆς τῶν λόγων αὐτοῦ.

Εὐλογεῖτε τὸν κύριον πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ * λειτουργοὶ αὐτοῦ οἱ ποιοῦντες τὸ θέλημα αὐτοῦ.

Εὐλογεῖτε τὸν κύριον πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ * ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ.

Εὐλόγει ἡ ψυχή μου τὸν κύριον.

ψαλ. ρμβʹ.

Κύριε εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου * ἐνώτισε τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου.

Εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου * καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου.

Ὅτι οὐ δικαιωθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν * ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχήν μου.

Ἐταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωήν μου * ἐκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς ὡς νεκροὺς αἰῶνος.

Καὶ ἠκηδίασεν ἐπ᾽ ἐμὲ τὸ πνεῦμά μου, ἐν ἐμοὶ ἐταράχθη ἡ καρδία μου * ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου.

Ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων * διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου.

Ἡ ψυχή μου ὡς γῆ ἄνυδρός σοι * ταχὺ εἰσάκουσόν μου κύριε, ἐξέλιπε τὸ πνεῦμά μου.

Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ᾽ ἐμοῦ * καὶ ὁμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον.

Ἀκουστὸν ποίησόν μοι τὸ πρωῒ τὸ ἔλεός σου, ὅτι ἐπὶ σοὶ ἤλπισα * γνώρισόν μοι κύριε ὁδὸν, ἐν ᾗ πορεύσομαι.

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 2.3.206

Ὅτι πρὸς σὲ ἦρα τὴν ψυχήν μου * ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου κύριε πρὸς σὲ κατέφυγον.

Δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου * ὅτι σὺ εἶ ὁ θεός μου, τὸ πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῇ εὐθείᾳ.

Ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου κύριε * ζήσεις με ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου.

Ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχήν μου * καὶ ἐν τῷ ἐλέει σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἐχθρούς μου.

Καὶ ἀπολεῖς πάντας τοὺς θλίβοντας τὴν ψυχήν μου * ὅτι ἐγὼ δοῦλός σου εἰμί, εἰσάκουσόν μου κύριε ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου, καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου.

Τὸ πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν * ὁδηγήσει με ἐν γῇ εὐθείᾳ.

Δόξα πατρὶ καὶ υἱῷ * καὶ ἁγίῳ πνεύματι.

Νῦν καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας * τῶν αἰώνων. ἀμήν.

Ἀλληλούϊα ἀλληλούϊα ἀλληλούϊα δόξα σοι ὁ θεός. γʹ.

Ἔπειτα ὁ ἱερεὺς ὅταν ἄγεται μεγάλη ἑορτὴ λέγει ὅλα τὰ εἰρηνικά, Εἰ μὴ ἀκολουθεῖ. Ἐν εἰρήνῃ.

Ἀντιλαβοῦ καὶ τὰ λοιπὰ ὡς ἔθος.

ἘΝ εἰρήνῃ τοῦ κυρίου δεηθῶμεν: ὁ χορός. Κύριε ἐλέησον.

Ὑπὲρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης, καὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν τοῦ κυρίου δεηθῶμεν: Κύριε ἐλέησον.

Ὑπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου εὐσταθείας τῶν ἁγίων τοῦ θεοῦ ἐκκλησιῶν, καὶ τῆς τῶν πάντων ἑνώσεως τοῦ κυρίου δεηθῶμεν: Κύριε ἐλέησον.

Ὑπὲρ τοῦ ἁγίου οἴκου τούτου, καὶ τῶν μετὰ πίστεως εὐλα-

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 2.3.206

βείας καὶ φόβου θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ. τοῦ κυρίου δεηθῶ-
μεν. Κύριε ἐλέη.

Ὑπὲρ τοῦ πάπα ἡμῶν Ν. τοῦ τιμίου πρεσβυτερίου τῆς ἐν
χριστῷ διακονίας, παντὸς τοῦ κλήρου, καὶ τοῦ λαοῦ. τοῦ
κυρίου δεηθ. Κύριε ἐλέη.

Ὑπὲρ τῶν εὐσεβεστάτων, καὶ θεοφυλάκτων βασιλέων ἡ-
μῶν, παντὸς τοῦ παλατίου, καὶ τοῦ στρατοπέδου αὐτῶν.
τοῦ κυρίου δεηθ. Κύριε ἐλέησον.

Ὑπὲρ τοῦ συμπολεμῆσαι, καὶ ὑποτάξαι ὑπὸ τοὺς πό-
δας αὐτῶν πάντα ἐχθρὸν καὶ πολέμιον τοῦ κυρίου δεηθῶ-
μεν. Κύριε ἐλ.

Ὑπὲρ τῆς ἁγίας μονῆς ταύτης, πάσης πόλεως καὶ χώρας,
καὶ τῶν ἐν πίστει οἰκούντων ἐν αὐταῖς τοῦ κυρίου δεηθῶ-
μεν. Κύριε ἐλ.

Ὑπὲρ εὐκρασίας ἀέρων, εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς,
καὶ καιρῶν εἰρηνικῶν: τοῦ κυρίου δεηθ. Κύριε ἐλ.

Ὑπὲρ πλεόντων, ὁδοιπορούντων, νοσούντων, καμνόντων,
αἰχμαλώτων, καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν: τοῦ κυρίου δεηθῶ-
μεν. Κύριε ἐλ.

Ὑπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς,
κινδύνου, καὶ ἀνάγκης: τοῦ κυρίου δεηθ. Κύριε ἐλ.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ
θεὸς τῇ σῇ χάριτι: Κύριε ἐλ.

Τῆς παναγίας ἀχράντου ὑπερευλογημένης ἐνδόξου δεσποί-
νης ἡμῶν θεοτόκου καὶ ἀεὶ παρθένου Μαρίας μετὰ πάντων
τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς, καὶ ἀλλήλους, καὶ πᾶ-
σαν τὴν ζωὴν ἡμῶν χριστῷ τῷ θεῷ παραθώμεθα. Σοὶ κύριε.

Εὐχή.

Εὐχή.

Εὐχαριστοῦμέν σοι κύριε ὁ θεὸς ἡμῶν τῷ ἐξαναστήσαντι ἡμᾶς ἐκ τῶν κοιτῶν ἡμῶν, καὶ ἐμβαλόντι εἰς τὸ στόμα ἡμῶν λόγον αἰνέσεως τοῦ προσκυνεῖν, καὶ ἐπικαλεῖσθαι τὸ ὄνομά σου τὸ ἅγιον, καὶ δεόμεθά σου τοῖς σοῖς οἰκτιρμοῖς, τῇ σῇ χρηστότητι, ᾗ πάντοτε ἐχρήσω περὶ τὴν ἡμετέραν ζωήν, καὶ νῦν ἐξαπόστειλον τὴν βοήθειάν σου ἐπὶ τοὺς ἑστῶτας περὶ προσώπου τῆς ἁγίας δόξης σου, καὶ ἀπεκδεχομένους τὸ παρὰ σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος, καὶ δὸς αὐτοῖς μετὰ φόβου, καὶ ἀγάπης πάντοτέ σοι λατρεύειν, αἰνεῖν, ὑμνεῖν, προσκυνεῖν τὴν ἀνεκδιήγητόν σου ἀγαθότητα, ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ, καὶ προσκύνησις τῷ πατρὶ, καὶ τῷ υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. ὁ χορός:

Ἀμήν.

Ὁ ἱερεύς: Εἰρήνη πᾶσι: ὁ χορός. Καὶ τῷ πνεύματί σου: Εἶτα ὁ ἱερεὺς ψάλλει κατὰ τὸν ἦχ. τοῦ τροπ. τῆς ἡμέρας, ἢ τοῦ ἁγίου. τὸ

Θεὸς κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι κυρίου: Ὁ χορὸς ἀποκρίνεται:

Θεὸς κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν.

Καὶ ὁ ἱερεύς.

Ἐξομολογεῖσθε τῷ κυρίῳ ὅτι ἀγαθὸς, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. Θεὸς κύριος καὶ ἐπέ.

Κυκλώσαντες ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς. Θεὸς κύριος καὶ ἐπέ.

Παρὰ κυρίου ἐγένετο αὕτη καὶ ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλ-

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 2.3.206

μοῖς ἡμῶν: εἶτα λέγ. τὸ Ἀπολυτ. τῆς ἡμέρας, ἢ τοῦ ἁγίου.

Ἐν ἡμέραις δὲ τῆς τεσσαρακοστῆς ἀντὶ τοῦ Θεὸς κύριος ᾄδεται κατὰ τὸν ἦχ. τοῦ τριαδικοῦ τοῦτο τὸ ᾆσμα:

Ἀλληλούϊα ἀλλ. ἀλλ.

τὸ αὐτὸ ὁ χορός: εἶτα ὁ ἱερεύς.

ἘΚ νυκτὸς ὀρθρίζει τὸ πνεῦμα μου πρὸς σὲ ὁ θεὸς διότι φῶς τὰ προστάγματά σου ἐπὶ τῆς γῆς:

ὁ χορὸς ἀλλ. γ΄.

Δικαιοσύνην μάθετε οἱ ἐνοικοῦντες ἐπὶ τῆς γῆς, πέπαυται γὰρ ὁ ἀσεβὴς πᾶς, ὃς οὐ μὴ μάθῃ δικαιοσύνην ἐπὶ τῆς γῆς, ἀλήθειαν οὐ μὴ ποιήσῃ. ὁ χορ. ἀλλ. γ΄.

Ἀρθήτω ὁ ἀσεβὴς, ἵνα μὴ ἴδῃ τὴν δόξαν κυρίου, κύριε ὑψηλός σου ὁ βραχίων, καὶ οὐκ ᾔδεισαν, γνόντες δὲ αἰσχυνθήτωσαν: ὁ χορ. ἀλλ. γ΄. καὶ ὁ ἱερεὺς πάλιν λέγει ἀλλ. ἀλλ. ἀλλ.

καὶ εὐθὺς λέγεται τὸ τοῦ ἦχ. τριαδικόν.

Ὕμνοι τριαδικοὶ ἦχ. α΄.

ἘΞεγερθέντες τοῦ ὕπνου, προσπίπτομέν σοι ἀγαθὲ, καὶ τῶν ἀγγέλων τὸν ὕμνον βοῶμέν σοι βασιλεῦ. ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος πρεσβείαις Ν. ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Δόξα πατρί.

ΜΕτὰ πασῶν τῶν οὐρανίων δυνάμεων χερουβικῶς τῷ ἐν ὑψίστοις βοήσωμεν τὸν τρισάγιον ἀναπέμποντες ὕμνον. ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος εἶ ὁ θεὸς ἡμῶν πρεσβείαις τῶν ἁγίων σου ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 2.3.206

Καὶ νῦν.

Σωματικαῖς μορφώσεσι τῶν ἀσωμάτων δυνάμεων, πρὸς νοερὰν καὶ ἄϋλον ἀναγόμενοι ἔννοιαν, καὶ τρισαγίῳ μελῳδήματι τρισυποστάτου θεότητος δεχόμενοι ἔλλαμψιν χερουβικῶς βοήσωμεν ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος εἶ ὁ θεὸς ἡμῶν πρεσβείαις τῆς θεοτόκου ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Ὕμνοι τριαδικοὶ ἦχ. β'.

Τὰς ἄνω δυνάμεις μιμούμενοι ἐπὶ γῆς ἐπινίκιον ὕμνον προσφέρομέν σοι ἀγαθέ. ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος πρεσβείαις Ν. ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Δόξα πατρὶ καί.

Ἄκτιστε φύσις ἡ τῶν ὅλων δημιουργὸς τὰ χείλη ἡμῶν ἄνοιξον, ὅπως ἀναγγέλλωμεν τὴν αἴνεσίν σου, βοῶντες ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος πρεσβείαις τῶν ἁγίων σου ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Καὶ νῦν.

Τοῦ ὄρθρου ἐξεγειρόμενοι τὸν ἀγγελικόν σοι προσφέρομεν ὕμνον σὺν τῷ πατρὶ καὶ τῷ ἁγίῳ πνεύματι. ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος εἶ ὁ θεὸς πρεσβείαις τῆς θεοτόκου ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Ὕμνοι τριαδικοὶ ἦχ. γ'.

Πατέρα ἄναρχον, υἱὸν συνάναρχον, πνεῦμα συναΐδιον θεότητα μίαν χερουβικῶς δοξολογεῖν τολμῶντες λέγωμεν ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος πρεσβείαις Ν. ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Δόξα πατρί.

Τριὰς ὁμοούσιε καὶ ἀδιαίρετε, μονὰς τρισυπόστατε, καὶ συναΐδιε σοὶ ὡς θεῷ τῶν ἀγγέλων τὸν ὕμνον βοῶμέν σοι ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος πρεσβείαις τῶν ἁγίων σου ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Καὶ

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 2.3.206

Καὶ νῦν.

Ἄθρόον ὁ κριτὴς ἐπελεύσεται, καὶ ἑκάστου αἱ πράξεις γυμνωθήσονται, ἀλλὰ φόβῳ κράξωμεν ἐν τῷ μέσῳ τῆς νυκτός ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος εἶ ὁ θεός πρεσβείαις τῆς θεοτόκου ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Ὕμνοι τριαδικοὶ ἦχ. δ'.

Ὡς αἱ τάξεις νῦν τῶν ἀγγέλων ἐν οὐρανῷ, καὶ στάσεις φόβῳ ἀνθρώπων ἐπὶ τῆς γῆς ἐπινίκιον ὕμνον προσφέρωμέν σοι ἀγαθὲ ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος εἶ ὁ θεός πρεσβείαις Ν. ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Δόξα πατρί.

Τῶν νοερῶν σου λειτουργῶν προσφέρειν οἱ θνητοὶ τὸν ὕμνον τολμῶντες λέγωμεν ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος εἶ ὁ θεὸς πρεσβείαις τῶν ἁγίων σου ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Καὶ νῦν.

Τὸν ἄναρχόν σου πατέρα, καὶ σὲ χριστὲ ὁ θεός, καὶ τὸ πανάγιόν σου πνεῦμα χερουβικῶς δοξολογεῖν τολμῶντες λέγωμεν ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος εἶ ὁ θεὸς ἡμῶν πρεσβείαις τῆς θεοτόκου ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Ὕμνοι τριαδικοὶ ἦχ. πλα. α'.

Ὑμνῳδίας ὁ καιρός, καὶ δεήσεως ὥρα ἐκτενῶς βοήσωμεν τῷ μόνῳ θεῷ ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος εἶ ὁ θεὸς πρεσβείαις Ν. ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Δόξα πατρί.

Εἰκονίζειν τολμῶντες τὰ νοερά σου στρατεύματα τριὰς ἄναρχε στόμασιν ἀναξίοις βοῶμέν σοι ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος εἶ ὁ θεὸς πρεσβείαις τῶν ἁγίων σου ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Καὶ

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 2.3.206

Καὶ νῦν.

Ὁ ἐκ μήτρας παρθενικῆς χωρηθεὶς, καὶ τῶν κόλπων τοῦ πατρὸς μὴ χωρισθεὶς σὺν ἀγγέλοις, καὶ ἡμᾶς προσδέξαι βοῶντάς σοι ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος εἶ ὁ θεὸς πρεσβείαις τῆς θεοτόκου ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Ὕμνοι τριαδικοὶ ἦχ. πλα. β'.

Παριστάμενα φόβῳ τὰ χερουβεὶμ, ἐξιστάμενα τρόμῳ τὰ σεραφεὶμ τὸν τρισάγιον ὕμνον προσφέρει ἀσιγήτῳ φωνῇ, μεθ' ὧν καὶ ἡμεῖς βοῶμεν οἱ ἁμαρτωλοὶ ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος εἶ ὁ θεὸς πρεσβείαις Ν. ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Δόξα πατρί.

Τριαδικῆς μονάδος θεότητα ἀσυγχύτῳ ἑνώσει δοξάζομεν, καὶ τῶν ἀγγέλων τὸν ὕμνον βοῶμέν σοι ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος εἶ ὁ θεὸς πρεσβείαις τῶν ἁγίων σου ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Καὶ νῦν.

Ἀσωμάτοις στόμασιν ἀσιγήτοις δοξολογίαις τὰ ἑξαπτέρυγα ᾄδουσί σοι τὸν τρισάγιον ὕμνον ὁ θεὸς ἡμῶν, καὶ ἡμεῖς οἱ ἐπὶ γῆς ἀναξίοις χείλεσιν ὕμνον σοι ἀναπέμπομεν ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος πρεσβείαις τῆς θεοτόκου ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Ὕμνοι τριαδικοὶ ἦχ. βαρύς.

Ὡς ὕπνον τὸν ὄκνον ἀποθεμένη ψυχὴ διόρθωσιν πρὸς ἔγερσιν δεῖξον τῷ κριτῇ, καὶ ἐν φόβῳ βόησον ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος εἶ ὁ θεὸς πρεσβείαις Ν. ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 2.3.206

Δόξα πατρί.

Ὁ ὑψίστῳ δυνάμει χερουβικῶς ἀνυμνούμενος, καὶ θεϊκῇ τῇ δόξῃ ἀγγελικῶς προσκυνούμενος, πρόσδεξαι καὶ ἡμᾶς τοὺς ἁμαρτωλοὺς ἀναξίως τολμῶντας κραυγάζειν σοι ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος εἶ ὁ θεός πρεσβείαις τῶν ἁγίων σου ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Καὶ νῦν.

Τῇ ἀπροσίτῳ θεότητι, τῇ ἐν μονάδι τριάδι τῶν σεραφὶμ τὸν τρισάγιον ἀναμέλποντες ὕμνον, μετὰ φόβου βοήσωμεν ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος εἶ ὁ θεὸς πρεσβείαις τῆς θεοτόκου ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Ὕμνοι τριαδικοὶ ἦχ. πλ. δ΄.

Καταπλόμενοι τῷ πλήθει τῶν πταισμάτων ἡμῶν, καὶ μὴ τολμῶντες ἀτενίσαι τῷ ὕψει σου τὴν ψυχὴν σὺν τῷ σώματι κλίναντες μετὰ ἀγγέλων τὸν ὕμνον βοῶμέν σοι ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος εἶ ὁ θεὸς πρεσβείαις Ν. ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Δόξα πατρί.

Εἰς οὐρανὸν τὰς καρδίας ἔχοντες ἀγγελικὴν μιμησώμεθα τάξιν καὶ ἐν φόβῳ τῷ ἀδεκάστῳ προσπέσωμεν ἐπινίκιον ἀναμέλποντες ὕμνον ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος εἶ ὁ θεὸς πρεσβείαις τῶν ἁγίων σου ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Καὶ νῦν.

Σὲ ὑμνοῦσι τὰ χερουβὶμ καὶ τὰ σεραφίμ, καὶ ἡμεῖς ἐξ ὕπνου ἐξεγερθέντες τῶν ἀγγέλων τὸν ὕμνον βοήσωμεν ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος εἶ ὁ θεὸς πρεσβείαις τῆς θεοτόκου ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Ἀπο-

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 2.3.206

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ ΑΝΑΣΤΑΣΙΜΑ, ΚΑΙ ΤΑ κοντάκια τῶν ὀκτὼ ἤχων σὺν τοῖς θεοτοκίοις, καὶ ταῖς ὑπακοαῖς αὐτῶν, καὶ προκ. καὶ ἀλληλ.

Τροπάριον ἦχ. α.

Τοῦ λίθου σφραγισθέντος ὑπὸ τῶν Ἰουδαίων, καὶ στρατιωτῶν φυλασσόντων τὸ ἄχραντόν σου σῶμα, ἀνέστης τριήμερος σωτὴρ δωρούμενος τῷ κόσμῳ τὴν ζωήν, διὰ τοῦτο αἱ δυνάμεις τῶν οὐρανῶν ἐβόων σοι ζωοδότα δόξα τῇ ἀναστάσει σου χριστέ, δόξα τῇ βασιλείᾳ σου, δόξα τῇ οἰκονομίᾳ σου μόνε φιλάνθρωπε.

Θεοτοκίον.

Τοῦ Γαβριὴλ φθεγξαμένου σοὶ παρθένε τὸ χαῖρε σὺν τῇ φωνῇ ἐσαρκοῦτο ὁ τῶν ὅλων δεσπότης ἐν σοὶ τῇ ἁγίᾳ κιβωτῷ, ὡς ἔφη ὁ δίκαιος Δαβίδ, ἐδείχθης πλατυτέρα τῶν οὐρανῶν, βαστάσασα τὸν κτίστην σου. δόξα τῷ ἐνοικήσαντι ἐν σοί, δόξα τῷ προελθόντι ἐκ σοῦ; δόξα τῷ ἐλευθερώσαντι ἡμᾶς διὰ τοῦ τόκου σου.

Ὑπακοή.

Ἡ τοῦ λῃστοῦ μετάνοια τὸν παράδεισον ἐσύλησεν, ὁ δὲ θρῆνος τῶν μυροφόρων τὴν χαρὰν ἐμήνυσεν, ὅτι ἀνέστη χριστὸς ὁ θεὸς παρέχων τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Κοντάκ.

Ἐξανέστης ὡς θεὸς ἐκ τοῦ τάφου ἐν δόξῃ, καὶ κόσμον συνανέστησας, καὶ ἡ φύσις τῶν βροτῶν ὡς θεόν σε ἀνύμνησε, καὶ θάνατος ἠφάνισται, καὶ ὁ Ἀδὰμ χορεύει δέσποτα, καὶ ἡ Εὔα νῦν ἐκ τῶν δεσμῶν λυτρουμένη, χαίρει κράζουσα, σὺ εἶ ὁ πᾶσι παρέχων χριστὲ τὴν ἀνάστασιν.

Προκείμενα τῆς λειτουργίας. ἦχ. α'.

Γένοιτο κύριε τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

στίχ.

Ἀγαλλιᾶσθε δίκαιοι ἐν κυρίῳ, τοῖς εὐθέσι πρέπει αἴνεσις.

μετὰ τὸν ἀπόστολον ἀλληλ.

Ὁ Θεὸς ὁ διδοὺς ἐκδικήσεις ἐμοί, καὶ ὑποτάξας λαοὺς ὑπ' ἐμέ.

στίχ.

Μεγαλύνων τὰς σωτηρίας τοῦ βασιλέως, καὶ ποιῶν ἔλεος τῷ χριστῷ αὐτοῦ.

Κοινωνικόν.

Αἰνεῖτε τὸν κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις. ἀλληλούϊα γ'.

Τροπάριον τοῦ ἦχ. β'.

Ὅτε κατῆλθες πρὸς τὸν θάνατον ἡ ζωὴ ἡ ἀθάνατος, τότε τὸν ᾅδην ἐνέκρωσας τῇ ἀστραπῇ τῆς θεότητος, ὅτε δὲ καὶ τοὺς τεθνεῶτας ἐκ τῶν καταχθονίων ἀνέστησας πᾶσαι αἱ δυνάμεις τῶν ἐπουρανίων ἐκραύγαζον, ζωοδότα χριστὲ ὁ θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Θεοτοκίον.

Πάντα ὑπὲρ ἔννοιαν, πάντα ὑπερένδοξα τὰ σὰ θεοτόκε μυστήρια τῇ ἁγνείᾳ ἐσφραγισμένη, καὶ παρθενίᾳ φυλαττομένη μήτηρ ἐγνώσθης ἀψευδής, θεὸν τεκοῦσα ἀληθινόν, αὐτὸν ἱκέτευε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὑπακοή.

Μετὰ τὸ πάθος πορευθεῖσαι ἐν τῷ μνήματι πρὸς τὸ μυρίσαι τὸ σῶμά σου αἱ γυναῖκες χριστὲ ὁ θεός, εἶδον ἀγγέλους ἐν τῷ τάφῳ καὶ ἐξέστησαν, φωνῆς γὰρ ἤκουον ἐξ αὐτῶν, ὅτι ἀνέστη ὁ κύριος δωρούμενος ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Κοντά-

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 2.3.206

Κοντάκιον.

Α'Νέστης σωτὴρ ἐκ τάφου παντοδύναμε, καὶ ᾅδης ἰδὼν τὸ θαῦμα ἐξεπλήττετο, καὶ νεκροὶ συνανίσταντο, καὶ ἡ κτίσις ἰδοῦσα συγχαίρει σοι, καὶ ὁ Ἀδὰμ συναγάλλεται, καὶ κόσμος σωτήρ μου ἀνυμνεῖ σε ἀεί.

Προκείμενα ἦχ. β'.

Ι'Σχύς μου, καὶ ὕμνησίς μου ὁ κύριος, καὶ ἐγένετό μοι εἰς σωτηρίαν. στίχ.

Παιδεύων ἐπαίδευσέ με ὁ κύριος, καὶ τῷ θανάτῳ οὐ παρέδωκέ με.

Μετὰ τὸν ἀπόστολον ἀλληλ.

Ε'Πακούσαι σου κύριος ἐν ἡμέρᾳ θλίψεως, ὑπερασπίσαι σου τὸ ὄνομα τοῦ θεοῦ Ἰακώβ. στίχ.

Κύριε σῶσον τὸν βασιλέα, καὶ ἐπάκουσον ἡμῶν ἐν ᾗ ἂν ἡμέρᾳ ἐπικαλεσώμεθά σε. Κοιν. Αἰνεῖτ.

Τροπάριον τοῦ τρίτου ἤχου.

Ε'Υφραινέσθω τὰ οὐράνια ἀγαλλιάσθω τὰ ἐπίγεια, ὅτι ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ ὁ κύριος ἐπάτησε τῷ θανάτῳ τὸν θάνατον πρωτότοκος τῶν νεκρῶν ἐγένετο, ἐκ κοιλίας ᾅδου ἐρρύσατο ἡμᾶς καὶ παρέσχε τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Θεοτοκίον.

ΣΕ' τὴν μεσιτεύσασαν τὴν σωτηρίαν τοῦ γένους ἡμῶν, ἀνυμνοῦμεν θεοτόκε παρθένε, ἐν τῇ γαστρὶ γὰρ τῇ ἐκ σοῦ προσληφθεὶς ὁ υἱός σου, καὶ θεὸς ἡμῶν, τὸ διὰ σταυροῦ καταδεξάμενος πάθος ἐλυτρώσατο ἡμᾶς ἐκ φθορᾶς ὡς φιλάνθρωπος.

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 2.3.206

Ὑπακοή.

Ἐκπλήττων τῇ ὁράσει, δροσίζων τοῖς ῥήμασιν ὁ ἀστράπτων ἄγγελος ταῖς μυροφόροις ἔλεγε, τὸν ζῶντα τί ζητεῖτε ἐν μνήματι; ἠγέρθη κενώσας τὰ μνήματα. τῆς φθορᾶς ἀλλοιωτὴν γνῶτε τὸν ἀναλλοίωτον, εἴπατε τῷ θεῷ, ὡς φοβερὰ τὰ ἔργα σου, ὅτι τὸ γένος ἔσωσας τῶν ἀνθρώπων.

Κοντάκιον.

Ἐξανέστης σήμερον ἀπὸ τοῦ τάφου οἰκτίρμων, καὶ ἡμᾶς ἐξήγαγες ἐκ τῶν πυλῶν τοῦ θανάτου. σήμερον Ἀδὰμ χορεύει, καὶ χαίρει Εὔα, ἅμα δὲ καὶ οἱ προφῆται σὺν πατριάρχαις ἀνυμνοῦσιν ἀκαταπαύστως τὸ θεῖον κράτος τῆς ἐξουσίας σου.

Προκ. ἦχ. γ'.

Μέγας ὁ κύριος ἡμῶν, καὶ μεγάλη ἡ ἰσχὺς αὐτοῦ, καὶ τῆς συνέσεως αὐτοῦ οὐκ ἔστιν ἀριθμός. στιχ.

Αἰνεῖτε τὸν κύριον ὅτι ἀγαθὸν, ψαλμός τῷ θεῷ ἡμῶν ἡδυνθείη ἡ ἄνεσις. ἀλληλ.

Ἐπὶ σοὶ κύριε ἤλπισα, μὴ καταισχυνθείην εἰς τὸν αἰῶνα, ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου, ῥῦσαί με, καὶ ἐξελοῦ με. στιχ.

Γενοῦ μοι εἰς θεὸν ὑπερασπιστὴν, καὶ εἰς τόπον ὀχυρὸν τοῦ σῶσαί με. Κοιν. Αἰνεῖτε.

Τοῦ τετάρτου ἤχου τροπάριον.

Τὸ φαιδρὸν τῆς ἀναστάσεως κήρυγμα ἐκ τοῦ ἀγγέλου μαθοῦσαι αἱ τοῦ κυρίου μαθήτριαι, καὶ τὴν προγονικὴν ἀπόφασιν ἀπορρίψασαι τοῖς ἀποστόλοις καυχώμεναι ἔλεγον, ἐσκύλευται ὁ θάνατος, ἠγέρθη χριστὸς ὁ θεὸς δωρούμενος τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Θεοτόκιον.

Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον, καὶ ἀγγέλοις ἄγνωστον μυστήριον, διὰ σοῦ θεοτόκε τοῖς ἐπὶ γῆς πεφανέρωται θεὸς ἐν ἀσυγχύτῳ ἑνώσει σαρκούμενος, καὶ σταυρὸν ἑκουσίως ὑπὲρ ἡμῶν καταδεξάμενος, δι' οὗ ἀναστήσας τὸν πρωτόπλαστον ἔσωσεν ἐκ θανάτου τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὑπακοή.

Τὰ τῆς σῆς παραδόξου ἐγέρσεως προδραμοῦσαι αἱ μυροφόροι τοῖς ἀποστόλοις ἐκήρυττον χριστὲ, ὅτι ἀνέστης ὡς θεὸς παρέχων τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Κοντάκιον.

Ὁ Σωτὴρ, καὶ ῥύστης μου ἀπὸ τοῦ τάφου ἐγερθεὶς, ὡς θεὸς ἀνέστησας ἐκ τῶν δεσμῶν τοὺς γηγενεῖς, καὶ πύλας ᾅδου συνέθλιψας, καὶ ὡς δεσπότης ἀνέστης τριήμερος.

Προκ. ἦχ. δ'.

Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου κύριε, πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας. στίχ.

Εὐλόγει ἡ ψυχή μου τὸν κύριον. κύριε ὁ θεός μου ἐμεγαλύνθης σφόδρα.

Ἀλληλ.

Ἔντεινον καὶ κατευοδοῦ, καὶ βασίλευε ἕνεκεν ἀληθείας, καὶ πρᾳότητος, καὶ δικαιοσύνης, καὶ ὁδηγήσει σε θαυμαστῶς ἡ δεξιά σου. στίχ.

Ἠγάπησας δικαιοσύνην, καὶ ἐμίσησας ἀνομίαν, διὰ τοῦτο ἔχρισέ σε ὁ θεὸς ὁ θεός σου ἔλαιον ἀγαλλιάσεως παρὰ τοὺς μετόχους σου. Κοιν. Αἰνεῖτ.

Τοῦ

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 2.3.206

Τοῦ πλαγίου πρώτου ἤχου τροπάριον.

Τὸν συνάναρχον λόγον πατρὶ, καὶ πνεύματι τὸν ἐκ παρθένου τεχθέντα εἰς σωτηρίαν ἡμῶν ἀνυμνήσωμεν πιστοὶ, καὶ προσκυνήσωμεν, ὅτι ηὐδόκησε σαρκὶ ἀνελθεῖν ἐν τῷ σταυρῷ, καὶ θάνατον ὑπομεῖναι, καὶ ἐγεῖραι τοὺς τεθνεῶτας ἐν τῇ ἐνδόξῳ ἀναστάσει αὐτοῦ. Θεοτοκίον.

Χαῖρε πύλη κυρίου ἡ ἀδιόδευτος, χαῖρε τεῖχος, καὶ σκέπη τῶν προστρεχόντων εἰς σὲ, χαῖρε ἀχείμαστε λιμὴν, καὶ ἀπειρόγαμε, ἡ τεκοῦσα ἐν σαρκὶ τὸν ποιητὴν σου, καὶ θεὸν πρεσβεύουσα μὴ παρίδῃς ὑπὲρ τῶν ἀνυμνούντων, καὶ προσκυνούντων τὸν τόκον σου.

Ὑπακοή.

Ἀγγελικῇ ὁράσει τὸν νοῦν ἐκθαμβούμεναι αἱ μυροφόροι τοῖς ἀποστόλοις εὐηγγελίζοντο, ἀναγγείλατε ἐν τοῖς ἔθνεσι τὴν ἀνάστασιν τοῦ κυρίου συνεργοῦντος τοῖς θαύμασι, τοῦ παρέχοντος ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Κοντάκιον.

Πρὸς τὸν ᾅδην σωτήρ μου καταβέβηκας, καὶ τὰς πύλας συντρίψας ὡς παντοδύναμος, τοὺς θανόντας ὡς κτίστης συνεξανέστησας, καὶ θανάτου τὸ κέντρον χριστὲ συνέτριψας, καὶ Ἀδὰμ τῆς κατάρας ἐρρύσθη φιλάνθρωπε, διὸ πάντες κράζομέν σοι σῶσον ἡμᾶς κύριε.

Προκ. ἦχ. πλα. ά.

Σὺ κύριε φυλάξαις ἡμᾶς, καὶ διατηρήσαις ἡμᾶς ἀπὸ τῆς γενεᾶς ταύτης καὶ εἰς τὸν αἰῶνα. στιχ.

Σῶσόν με κύριε, ὅτι ἐκλέλοιπεν ὅσιος, ὅτι ὠλιγώθησαν αἱ ἀλήθειαι ἀπὸ τῶν υἱῶν τῶν ἀνθρώπων.

Ἀλληλ.

Ἀλληλ.

Τὰ ἐλέη σου κύριε εἰς τὸν αἰῶνα ᾄσομαι, εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν ἀπαγγελῶ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν τῷ στόματί μου. στίχ.

Ὅτι εἶπας εἰς τὸν αἰῶνα ἔλεος οἰκοδομηθήσεται, ἐν τοῖς οὐρανοῖς ἑτοιμασθήσεται ἡ ἀλήθειά σου.

Τοῦ ἤχ. πλαγίου δευτέρου τροπ.

Ἀγγελικαὶ δυνάμεις ἐπὶ τὸ μνῆμά σου, καὶ οἱ φυλάσσοντες ἀπενεκρώθησαν, καὶ ἵστατο Μαρία ἐν τῷ τάφῳ ζητοῦσα τὸ ἄχραντόν σου σῶμα, ἐσκύλευσας τὸν ᾅδην μὴ πειρασθεὶς ὑπ' αὐτοῦ, ὑπήντησας τῇ παρθένῳ δωρούμενος τὴν ζωὴν ὁ ἀναστὰς ἐκ τῶν νεκρῶν κύριε δόξα σοι.

Θεοτοκίον.

Ὁ τὴν εὐλογημένην καλέσας σου μητέρα, ἦλθες ἐπὶ τὸ πάθος ἑκουσίᾳ βουλῇ λάμψας ἐν τῷ σταυρῷ ἀναζητῆσαι θέλων τὸν Ἀδάμ, λέγων τοῖς ἀγγέλοις συγχάρητέ μοι, ὅτι εὑρέθη ἡ ἀπολλυμένη δραχμὴ ὁ πάντα σοφῶς οἰκονομήσας θεὸς δόξα σοι. Ὑπακοή.

Τῷ ἑκουσίῳ, καὶ ζωοποιῷ σου θανάτῳ χριστὲ πύλας τοῦ ᾅδου συντρίψας ὡς θεὸς, ἤνοιξας ἡμῖν τὸν πάλαι παράδεισον, καὶ ἀναστὰς ἐκ τῶν νεκρῶν ἐρρύσω ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν ἡμῶν. Κοντάκιον.

Τῇ ζωαρχικῇ παλάμῃ καὶ δυναστείᾳ ἐκ τῶν ζοφερῶν τοῦ ᾅδου δεινῶν κευθμόνων ἀναστήσαντα γένος ἀνθρώπων, καὶ τριήμερον τοῦ μνήματος ἀναστάντα ὡς θεὸν ἡμεῖς εὐχαρίστως ἀνυμνήσωμεν, αὐτὸς γὰρ τῶν πιστῶν ἡ ζωὴ καὶ τὸ φῶς.

Προκ.

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 2.3.206

Προκ. ἦχ. πλα. β'.

Σῶσον κύριε τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου. στιχ.

Πρὸς σὲ κύριε κεκράξομαι ὁ θεός μου μὴ παρασιωπήσῃς ἀπ' ἐμοῦ. Αλληλ.

Ο κατοικῶν ἐν βοηθείᾳ τοῦ ὑψίστου ἐν σκέπῃ τοῦ θεοῦ τοῦ οὐρανοῦ αὐλισθήσεται. στιχ.

Ἐρεῖ τῷ κυρίῳ ἀντιλήπτωρ μου εἶ· καὶ καταφυγή μου ὁ θεός καὶ ἐλπιῶ ἐπ' αὐτόν. Κοινονικ. Α'ινεῖτ.

Τροπ. τοῦ ἦχ. βαρὺς.

Κατέλυσας τῷ σταυρῷ σου τὸν θάνατον, ἠνέῳξας τῷ λῃστῇ τὸν παράδεισον, τῶν μυροφόρων τὸν θρῆνον μετέβαλες, καὶ τοῖς σοῖς ἀποστόλοις κηρύττειν ὑπέταξας, ὅτι ἀνέστης χριστὲ ὁ θεὸς παρέχων τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος. Θεοτόκιον.

Ὡς τῆς ἡμῶν ἀναστάσεως θησαύρισμα τοὺς ἐπὶ σοὶ πεποιθότας πανύμνητε, ἐκ λάκκου, καὶ βυθοῦ πταισμάτων ἀνάγαγε, σὺ γὰρ τοὺς ὑπευθύνους τῇ ἁμαρτίᾳ ἔσωσας, τεκοῦσα τὴν σωτηρίαν ἡμῶν ἡ πρὸ τόκου παρθένος, καὶ ἐν τόκῳ παρθένος, καὶ μετὰ τόκον πάλιν μένεις παρθένος. Ὑπακοή.

Ὁ ἡμετέραν μορφὴν ἀναλαβὼν, καὶ ὑπομείνας σταυρὸν σωματικῶς, σῶσόν με τῇ ἀναστάσει σου χριστὲ ὁ θεὸς ὡς φιλάνθρωπος. Κοντάκιον.

Οὐκ ἔτι τὸ κράτος τοῦ θανάτου ἰσχύσει κατέχειν τοὺς βροτούς, χριστὸς γὰρ κατῆλθε συντρίβων λύων τὰς δυνάμεις αὐτοῦ, δεσμεῖται ὁ ᾅδης, προφῆται συμφώνως

ἀγάλ-

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 2.3.206

ἀγάλλονται, ἐπέστη λέγοντες σωτὴρ τοῖς ἐν πίστει ἐξέρχεσθε οἱ πιστοὶ εἰς τὴν ἀνάστασιν.

Προκ. ἦχ. βαρύς.

Κύριος ἰσχὺν τῷ λαῷ αὐτοῦ δώσει, κύριος εὐλογήσει τὸν λαὸν αὐτοῦ ἐν εἰρήνῃ. στίχ.

Ἐνέγκατε τῷ κυρίῳ υἱοὶ θεοῦ, ἐνέγκατε τῷ κυρίῳ υἱοὺς κριῶν. Αλληλ.

Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ κυρίῳ, καὶ ψάλλειν τῷ ὀνόματί σου ὕψιστε. στίχ.

Τοῦ ἀναγγέλλειν τὸ πρωῒ τὸ ἔλεός σου, καὶ τὴν ἀλήθειάν σου κατὰ νύκτα. Κοινωνικ. Αἰνεῖτε.

Τοῦ ἤχου πλα. δ'. τροπ.

Ἐξ ὕψους κατῆλθες ὁ εὔσπλαγχνος ταφὴν κατεδέξω τριήμερον, ἵνα ἡμᾶς ἐλευθερώσῃς τῶν παθῶν, ἡ ζωὴ καὶ ἡ ἀνάστασις ἡμῶν κύριε δόξα σοι.

Θεοτοκίον.

Ὁ δι' ἡμᾶς γεννηθεὶς ἐκ παρθένου, καὶ σταύρωσιν ὑπομείνας ἀγαθὲ, ὁ θανάτῳ τὸν θάνατον σκυλεύσας, καὶ ἔγερσιν δείξας, ὡς θεὸς μὴ παρίδῃς οὓς ἔπλασας τῇ χειρί σου, δεῖξον τὴν φιλανθρωπίαν σου ἐλεῆμον, δέξαι τὴν τεκοῦσάν σε θεοτόκον, πρεσβεύουσαν ὑπὲρ ἡμῶν, καὶ σῶσον σωτὴρ λαὸν ἀπεγνωσμένον. Ὑπακοή.

Αἱ μυροφόροι τοῦ ζωοδότου ἐπιστᾶσαι τῷ μνήματι τὸν δεσπότην ἐζήτουν ἐν νεκροῖς τὸν ἀθάνατον, καὶ χαρᾶς εὐαγγέλια ἐκ τοῦ ἀγγέλου δεξάμεναι τοῖς ἀποστόλοις ἐκήρυττον, ὅτι ἀνέστη ὁ κύριος παρέχων τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 2.3.206

Κοντάκιον.

Ἐξαναστὰς τοῦ μνήματος τοὺς τεθνεῶτας ἤγειρας, καὶ τοῦ θανάτου τὸ κράτος συνέτριψας, καὶ τὸν Ἀδὰμ ἀνέστησας, καὶ ἡ Εὔα χορεύει ἐν τῇ σῇ ἀναστάσει, κόσμου τὰ πέρατα πανηγυρίζουσι τῇ ἐκ νεκρῶν ἀναστάσει σου πολυέλεε.

Προκ. ἦχ. πλα. δ΄.

Εὔξασθε, καὶ ἀπόδοτε κυρίῳ τῷ θεῷ ἡμῶν. στίχ.

Γνωστὸς ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ ὁ θεὸς ἐν τῷ Ἰσραὴλ μέγα τὸ ὄνομα αὐτοῦ. Ἀλληλ.

Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα τῷ κυρίῳ, ἀλαλάξωμεν τῷ θεῷ τῷ σωτῆρι ἡμῶν. στίχ.

Προφθάσωμεν τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐν ἐξομολογήσει, καὶ ἐν ψαλμοῖς ἀλαλάξωμεν αὐτῷ. Κοινον. Αἰνεῖτε τ.

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ ΤΗΣ ΟΛΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Τῇ κυριακῇ ἑσπέρας, καὶ τῇ β΄. περὶ τῶν ἀσωμάτων.

Τροπάριον ἦχος τέταρτος.

Τῶν οὐρανίων στρατιῶν ἀρχιστράτηγοι, δυσωποῦμεν ὑμᾶς οἱ ἀνάξιοι, ἵνα ταῖς ὑμῶν δεήσεσι τειχίσητε ἡμᾶς σκέπῃ τῶν πτερύγων τῆς αὔλου ὑμῶν δόξης φρουροῦντες ἡμᾶς προσπίπτοντας ἐκτενῶς, καὶ βοῶντας ἐκ τῶν κινδύνων λυτρώσατε ἡμᾶς, ὡς ταξιάρχαι τῶν ἄνω δυνάμεων. Θεοτοκίον.

Ὅτι πάντων ὑπάρχεις τῶν ποιημάτων ὑπερτέρα ἀνυμνεῖν ἀξίως μὴ εὐποροῦντες θεοτόκε δωρεὰν αἰτοῦμεν σοι ἐλέησον ἡμᾶς.

Κοντα-

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 2.3.206

Κοντάκιον.

Ἀρχιστράτηγοι θεοῦ, λειτουργοὶ θείας δόξης, τῶν ἀγγέλων ὁδηγοί, καὶ ἀρχηγοὶ ἀσωμάτων, τὸ συμφέρον ἡμῖν πρεσβεύσατε, καὶ τὸ μέγα ἔλεος, ὡς τῶν ἀσωμάτων ἀρχιστράτηγοι. Προκείμενα ἦχ. δ'.

Ὁ ποιῶν τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα. στίχ.

Εὐλόγει ἡ ψυχή μου τὸν κύριον, κύριε ὁ θεός μου ἐμεγαλύνθης σφόδρα. Ἀλληλ.

Αἰνεῖτε αὐτὸν πάντες οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ. στίχ.

Ὅτι αὐτὸς εἶπε καὶ ἐγενήθησαν, αὐτὸς ἐνετείλατο καὶ ἐκτίσθησαν. Κοινωνικόν.

Ὁ ποιῶν τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα καὶ τοὺς λειτ.

Τῇ β'. ἑσπ. καὶ γ'. πρωῒ τοῦ προδρόμου τροπ. ἦχ. δ'.

Προφῆτα, καὶ πρόδρομε τῆς παρουσίας χριστοῦ ἀξίως εὐφημῆσαί σε οὐκ εὐποροῦμεν ἡμεῖς οἱ πόθῳ τιμῶντές σε, στείρωσις γὰρ τεκούσης, καὶ πατρὸς ἀφωνία λέλυται τῇ ἐνδόξῳ καὶ σεπτῇ σου γεννήσει, καὶ σάρκωσις υἱοῦ τοῦ θεοῦ κόσμῳ κηρύττεται. Θεοτόκιον.

Ὅτι πάντων ὑπάρχεις τῶν ποιημάτων ὑπερτέρα ἀνυμνεῖν σε ἀξίως μὴ εὐποροῦντες θεοτόκε δωρεὰν αἰτοῦμέν σοι ἐλέησον ἡμᾶς. Κοντάκιον.

Ἡ πρὶν στεῖρα σήμερον χριστοῦ τὸν πρόδρομον τίκτει, καὶ αὐτὸς τὸ πλήρωμα πάσης τῆς προφητείας, ὃν γὰρ οἱ προφῆται προεκήρυξαν, τοῦτον ἐν Ἰορδάνῃ χειροθετήσας ἀνεδείχθη θείου λόγου προφήτης, κήρυξ ὁμοῦ, καὶ πρόδρομος.

Προκείμενα ἦχ. βαρύς.

Εὐφρανθήσεται δίκαιος ἐν τῷ κυρίῳ, καὶ ἐλπιεῖ ἐπ' αὐτόν.

στιχ.

Εἰσάκουσον ὁ θεὸς φωνῆς μου ἐν τῷ δέεσθαί με πρὸς σέ.

Ἀλληλ.

Φῶς ἀνέτειλε τῷ δικαίῳ καὶ τοῖς εὐθέσι τῇ καρδίᾳ εὐφροσύνη.

στιχ.

Εὐφράνθητε δίκαιοι ἐν τῷ κυρίῳ, καὶ ἐξομολογεῖσθε τῇ μνήμῃ τῆς ἁγιωσύνης αὐτοῦ.

Κοινόν.

Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔσται δίκαιος, ἀπὸ ἀκοῆς πονηρᾶς οὐ φοβηθήσεται.

Τῇ γ΄. ἑσπ. καὶ δ΄. περὶ τοῦ σταυροῦ. προπ. ἦχ. α΄.

Σῶσον κύριε τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου, νίκας τοῖς βασιλεῦσι κατὰ βαρβάρων δωρούμενος, καὶ τὸ σὸν φυλάττων διὰ τοῦ σταυροῦ σου πολίτευμα.

Θεοτοκίον.

Οἱ τὴν σὴν προστασίαν κεκτημένοι ἄχραντε, καὶ ταῖς σαῖς ἱκεσίαις τῶν δεινῶν ἐκλυτρούμενοι, τῷ σταυρῷ τοῦ υἱοῦ σου ἐν παντὶ φρουρούμενοι, καταχρέως σε πάντες εὐσεβῶς μεγαλύνομεν.

Κοντάκιον.

Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ σταυρῷ ἑκουσίως τῇ ἐπωνύμῳ σου καινῇ πολιτείᾳ τοὺς οἰκτιρμούς σου δώρησαι χριστὲ ὁ θεὸς εὔφρανον ἐν τῇ δυνάμει σου τοὺς πιστοὺς βασιλεῖς ἡμῶν, νίκας χορηγῶν αὐτοῖς κατὰ τῶν πολεμίων τὴν συμμαχίαν ἔχουσι τὴν σὴν ὅπλον εἰρήνης ἀήττητον τρόπαιον.

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 2.3.206

Προκείμενα ἦχ. πλα. β'.

Σῶσον κύριε τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.

στχ.

Πρὸς σὲ κύριε κεκράξομαι, ὁ θεός μου μὴ παρασιωπήσῃς ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀλληλ.

Μνήσθητι κύριε τῆς συναγωγῆς σου, ἧς ἐκτήσω ἀπ' ἀρχῆς ἐλυτρώσω ῥάβδον κληρονομίας σου. στχ.

Ὁ δὲ θεὸς βασιλεὺς ἡμῶν πρὸ αἰῶνος, εἰργάσατο σωτηρίαν ἐν μέσῳ τῆς γῆς. Κοινον.

Ἐσημειώθη ἐφ' ἡμᾶς τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου κύριε.

Τῇ δ'. ἑσπ. καὶ ε'. πρωῒ τῶν ἀποστόλων προπ. ἦχ. γ'.

Ἀπόστολοι ἅγιοι πρεσβεύσατε τῷ ἐλεήμονι θεῷ, ἵνα πταισμάτων ἄφεσιν παράσχῃ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος. Θεοτοκίον.

Καταφυγὴ καὶ δύναμις ἡμῶν θεοτόκε, ἡ κραταιὰ βοήθεια τοῦ κόσμου, ταῖς πρεσβείαις σου ῥῦσαι τοὺς δούλους σου ἀπὸ πάσης ἀνάγκης μόνη ἁγνή, μόνη εὐλογημένη.

Κοντάκιον.

Τοὺς ἀσφαλεῖς, καὶ θεοφθόγγους κήρυκας, τὴν κορυφὴν τῶν ἀποστόλων κύριε προσελάβου εἰς ἀπόλαυσιν τῶν ἀγαθῶν σου καὶ ἀνάπαυσιν. τοὺς πόνους γὰρ ἐκείνων καὶ τὸν θάνατον ἐδέξω ὑπὲρ πᾶσαν ὁλοκάρπωσιν ὁ μόνος γινώσκων τὰ ἐγκάρδια. Προκείμενα ἦχ. πλα. δ'.

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν, καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ ῥήματα αὐτῶν. στχ.

Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν θεοῦ, ποίησιν δὲ χειρῶν αὐτοῦ ἀναγγέλλει τὸ στερέωμα.

Ἀλληλ.

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 2.3.206

Ἀλληλ.

Ἐξομολογήσονται οἱ οὐρανοὶ τὰ θαυμάσιά σου κύριε, καὶ γὰρ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν ἐκκλησίᾳ ἁγίων. στίχ.

Ὁ θεὸς ἐνδοξαζόμενος ἐν βουλῇ ἁγίων, μέγας, καὶ φοβερὸς ἐστιν ἐπὶ πάντας τοὺς περικύκλῳ αὐτοῦ. Κοινονικ.

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν, καί.

Τῇ ε. ἑσπ. καὶ τῇ ς'. πρωῒ τοῦ σταυροῦ τροπάριον ἦχ. α'.

Σῶσον κύριε τὸν λαόν σου, καί. ζήτει ὄπισθεν.

Τῇ ς'. ἑσπ. καὶ τῷ Σαββάτῳ πρωῒ τροπάριον ἦχ. β'.

Ἀπόστολοι, μάρτυρες, καὶ προφῆται, ἱεράρχαι, ὅσιοι, καὶ δίκαιοι σὺν γυναιξὶν ἁγίαις, οἱ καλῶς τὸν ἀγῶνα τελέσαντες, καὶ τὴν πίστιν τηρήσαντες, παῤῥησίαν ἔχοντες πρὸς τὸν σωτῆρα, ὑπὲρ ἡμῶν αὐτὸν ὡς ἀγαθὸν ἱκετεύσατε, σωθῆναι δεόμεθα τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Δόξα πατρί.

Μνήσθητι κύριε ὡς ἀγαθὸς τῶν δούλων σου, καὶ ὅσα ἐν βίῳ ἥμαρτον συγχώρησον, οὐδεὶς γὰρ ἀναμάρτητος εἰ μὴ σὺ εἶ ὁ δυνάμενος, καὶ τοῖς μεταστᾶσι δοῦναι τὴν ἀνάπαυσιν. Θεοτοκίον.

Μῆτερ ἁγία τοῦ ἀφράστου φωτὸς ἀγγελικοῖς σε ὕμνοις τιμῶντες μεγαλύνομεν. Κοντάκιον.

Μετὰ τῶν ἁγίων ἀνάπαυσον χριστὲ τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου ἔνθα οὐκ ἔστι πόνος, οὐ λύπη, οὐ στεναγμός, ἀλλὰ ζωὴ ἀτελεύτητος.

Προκείμενα ἦχ. πλα. β'.

Αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς αὐλισθήσονται κύριε.

Πρὸς σὲ κύριε κεκράξομαι, καὶ πρὸς τὸν θεόν μου δεηθήσομαι.

Ἀλλη.

Μακάριοι οὓς ἐξελέξω, καὶ προσελάβου κατασκηνώσουσιν ἐν αὐλαῖς σου κύριε. Στίχ.

Ἐπάκουσον ἡμῶν ὁ θεὸς, ὁ σωτὴρ ἡμῶν ἡ ἐλπὶς πάντων τῶν περάτων τῆς γῆς, καὶ τῶν ἐν θαλάσσῃ μακράν. Κοιν.

Μακάριοι οὓς ἐξελέξω, καὶ προσελάβου.

Ἀπολυτίκια κοινὰ τῶν ἁγίων σὺν ταῖς λειτουργίαις αὐτῶν καὶ κοντακίοις.

Τοῦ προφήτου προπ. ἦχ. δ'.

Ἡ ἑορτὴ τοῦ προφήτου Ν. πανήγυρις οὐρανὸν τὴν ἐκκλησίαν ἀνέδειξε, καὶ τοῖς ἀνθρώποις συγχορεύουσιν ἄγγελοι ταῖς αὐτοῦ ἱκεσίαις χριστὲ ὁ θεὸς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ κυβέρνησον τὴν ζωὴν ἡμῶν. Θεοτόκιον.

Σὲ μεγαλύνομεν θεοτόκε βοῶντες, σὺ εἶ τὸ ὄρος ἐξ οὗ ἀρρήτως ἐτμήθη λίθος, καὶ πύλας τοῦ ᾅδου συνέτριψεν. Κοντάκιον.

Προφήτης θεοῦ, καὶ κήρυξ ἀληθέστατος ἐδείχθης σοφὲ, τὴν χάριν τὴν τοῦ πνεύματος σαφηνίζων ἅπασι τοῦ χριστοῦ τὴν ἔλευσιν ἔνδειξε ὦ καὶ πρεσβεύειν μὴ ἐλλείποις ὑπὲρ πάντων ἡμῶν. Προκείμενον ἦχ. δ'.

Μὴ ἅπτεσθε τῶν χριστῶν μου, καὶ ἐν τοῖς προφήταις μου μὴ πονηρεύεσθε. Στίχ.

Ἐξομολογεῖσθε τῷ κυρίῳ, καὶ ἐπικαλεῖσθε τὸ ὄνομα αὐτοῦ.

Ἀλλη.

Μωϋσῆς καὶ Ἀαρὼν ἐν τοῖς ἱερεῦσιν αὐτοῦ, καὶ Σαμουὴλ ἐν τοῖς ἐπικαλουμένοις τὸ ὄνομα αὐτοῦ. Στίχ.

Ἐπεκαλοῦντο τὸν κύριον αὐτὸς εἰσήκουσεν αὐτῶν: ἐν στύλῳ

νεφέλης ἐλάλει πρὸς αὐτούς. Κοιν.

Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔσται δίκαιος, ἀπὸ ἀκοῆς πονηρᾶς οὐ φοβηθήσεται· Ἐὰν δὲ ἑορτάζομεν τὴν τῶν πλειόνων προφητῶν ἑορτήν, τότε τὸ τροπάριον καὶ κοντάκιον τῷ ἀριθμῷ πληθυντικῷ ἀναλέγομεν. καὶ κοιν. ἐστίν.

Ἀγαλλιᾶσθε δίκαιοι ἐν κυρίῳ τοῖς εὐθέσι πρέπει αἴνεσις.

Εἰς ἕνα ἀπόστολον τροπ. ἦχ. γ΄.

Ἀπόστολε ἅγιε Ν. πρέσβευε τῷ ἐλεήμονι θεῷ, ἵνα πταισμάτων ἄφεσιν παρέχῃ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος. Θεοτοκίον.

Καταφυγή, καὶ δύναμις ἡμῶν θεοτόκε ἡ κραταιὰ βοήθεια τοῦ κόσμου, ταῖς πρεσβείαις σου ῥῦσαι τοὺς δούλους σου ἀπὸ πάσης ἀνάγκης μόνη ἁγνὴ ἡ μόνη εὐλογημένη. Κοντ.

Ὁ μαθητὴς καὶ φίλος σου, καὶ μιμητὴς τοῦ πάθους σου, τῇ οἰκουμένῃ θεῖον σε ἐκήρυξεν, ὁ θεηγόρος κύριε. ταῖς αὐτοῦ ἱκεσίαις ἐξ ἐθνῶν παρανόμων τὴν ἐκκλησίαν σου, τὴν πολιτείαν σου διὰ τῆς θεοτόκου συντήρησον πολυέλεε.

Προκείμενα ἦχ. πλ. δ΄.

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν, καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ ῥήματα αὐτῶν. στιχ.

Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν θεοῦ ποίησιν δὲ χειρῶν αὐτοῦ ἀναγγέλλει τὸ στερέωμα. Ἀλληλ.

Ἐξομολογήσονται οἱ οὐρανοὶ τὰ θαυμάσιά σου κύριε, καὶ γὰρ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν ἐκκλησίᾳ ἁγίων. στιχ.

Ὁ θεὸς ἐνδοξαζόμενος ἐν βουλῇ ἁγίων, μέγας καὶ φοβερός ἐστιν ἐπὶ πάντας τοὺς περικύκλῳ αὐτοῦ. Κοιν.

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος.

Εἰς

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 2.3.206

Εἰς ἕνα μάρτυρα ἦχ. δ'.

Ὁ μάρτυς σου Ν. κύριε ἐν τῇ ἀθλήσει αὐτοῦ τὸ στέφος ἐκομίσατο τῆς ἀφθαρσίας ἐκ σοῦ τοῦ θεοῦ. ἔχων γὰρ τὴν ἰσχύν σου, τοὺς τυράννους καθεῖλεν. ἔθραυσε καὶ δαιμόνων τὰ ἀνίσχυρα θράση αὐτοῦ ταῖς ἱκεσίαις σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Θεοτοκίον.

Σὲ μεγαλύνομεν θεοτόκε βοῶντες, σὺ εἶ ἡ βάτος, ἐν ᾗ ἀφλέκτως μωσῆς κατεῖδεν, ὡς φλόγα τὸ πῦρ τῆς θεότητος. Κοντάκιον.

Τὸν μάρτυρα χριστοῦ ἱκετεύσωμεν πάντες. αὐτὸς γὰρ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν πρεσβεύει. καὶ πάντες προσέλθωμεν πρὸς αὐτὸν μετὰ πίστεως. οὗτος δίδωσι τῶν ἰαμάτων τὴν χάριν, οὗτος φάλαγγας ἀποδιώκει δαιμόνων ὡς φύλαξ τῆς πίστεως. Προκείμενον ἦχ. βαρύς.

Εὐφρανθήσεται δίκαιος ἐν κυρίῳ, καὶ ἐλπιεῖ ἐπ' αὐτόν. στίχ.

Εἰσάκουσον ὁ θεὸς τῆς φωνῆς μου ἐν τῷ δέεσθαί με πρὸς σέ.

Ἀλληλ.

Δίκαιος ὡς φοίνιξ ἀνθήσει, ὡσεὶ κέδρος ἡ ἐν τῷ λιβάνῳ πληθυνθήσεται. στίχ.

Πεφυτευμένος ἐν τῷ οἴκῳ κυρίου, ἐν ταῖς αὐλαῖς τοῦ θεοῦ ἡμῶν ἐξανθήσει. Κοινων.

Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔσται δίκαιος, ἀπὸ ἀκοῆς πονηρᾶς οὐ φοβηθήσεται.

Ἀκολουθία τοῦ μεγαλομάρτυρος τροπ. θεοτόκιον, καὶ κοντάκ. ὡς ἄνω ἐν τῇ ἀκολουθίᾳ τοῦ ἑνὸς μάρτ.

Τὰ δὲ προκείμενα ἦχ. α'.

Θαυμαστὸς ὁ θεὸς ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ ὁ θεὸς Ἰσραήλ. στίχ.

Ἐν ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε τὸν θεὸν κύριον ἐκ πηγῶν Ἰσραήλ. Ἀλληλ. καὶ κοινων. ὡς ἄνω.

Τοῦ ἱερομάρτυρος τροπάριον ἦχ. δ'.

ΚΑὶ τρόπων μέτοχος, καὶ θρόνων διάδοχος τῶν ἀποστόλων γενόμενος, τὴν πρᾶξιν εὗρες θεόπνευστε εἰς θεωρίας ἐπίβασιν. διὰ τοῦτο τὸν λόγον τῆς ἀληθείας ὀρθοτομῶν, καὶ τῇ πίστει ἐνήθλησας μέχρις αἵματος Ἱερομάρτυς. Ν. πρέσβευε Χριστῷ τῷ θεῷ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Θεοτοκίον.

ΣΕ τὴν τὸν ἀχώρητον λόγον ἐν γαστρὶ χωρήσασαν τὴν τῶν οὐρανῶν πλατυτέραν, καὶ χερουβὶμ ἐνδοξοτέραν θεοτόκε ἄχραντε ὕμνοις μεγαλύνομεν. Κοντάκ.

ΙΕρέων πέφυκας λαμπτὴρ φωσφόρος, καὶ πατέρων καύχημα σεμνολογήματι τερπνῷ ἱερομάρτυς ἀοίδιμε, σὺ γὰρ φυλάττεις ἐκ βλάβης τοὺς δούλους σου.

Προκείμενα ἦχ. βαρὺς.

ΕὙφρανθήσεται δίκαιος ἐν κυρίῳ καὶ ἐλπιεῖ ἐπ' αὐτόν. στίχ.

Εἰσάκουσον ὁ θεὸς τῆς φωνῆς μου, ἐν τῷ δέεσθαί με πρὸς σέ. Ἀλληλ.

ΟἹ ἱερεῖς σου ἐνδύσονται δικαιοσύνην, καὶ οἱ ὅσιοί σου ἀγαλλιάσονται. στίχ.

Ὅτι ἐξελέξατο κύριος τὴν Σιὼν, ᾑρετίσατο αὐτὴν εἰς κατοικίαν ἑαυτῷ. Κοινωνικ.

ΕΙς μνημόσυνον αἰώνιον ἔσται δίκαιος ἀπὸ ἀκοῆς πονηρᾶς οὐ φοβηθήσεται.

Εἰς τοὺς ἁγίους μάρτυρας ἀπολυτ. ἦχ. δ'.

ΟἹ μάρτυρές σου κύριε ἐν τῇ ἀθλήσει αὐτῶν τὸ στέφος ἐκομίσαντο τῆς ἀφθαρσίας ἐκ σοῦ τοῦ θεοῦ ἡμῶν, ἔχον-

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 2.3.206

τες γὰρ τὴν ἰσχὺν σου τοὺς τυράννους καθεῖλον ἔθραυσαν, καὶ δαιμόνων τὰ ἀνίσχυρα θράση. αὐτῶν ταῖς ἱκεσίαις σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Θεοτοκίον.

Τὸν ἄσπορον τόκον σου θεοτόκε ἄχραντε, χριστὸν τὸν θεὸν ἡμῶν, ἐν ὕμνοις ἀσιγήτοις μεγαλύνομεν. Κοντ.

Τῶν μαρτύρων σήμερον τὴν θείαν μνήμην οἱ πιστοὶ τελέσωμεν, καὶ ἀνυμνήσωμεν χριστὸν ἐν ἐπιγνώσει κραυγάζοντες, σὺ τῶν μαρτύρων ὑπάρχεις κραταίωμα.

Προκείμενα ἦχ. δ'.

Τοῖς ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ ἐθαυμάστωσεν ὁ κύριος πάντα τὰ θελήματα αὐτοῦ ἐν αὐτοῖς. στίχ.

Προωρώμην τὸν κύριον ἐνώπιόν μου διαπαντός. ὅτι ἐκ δεξιῶν μου ἐστὶν ἵνα μὴ σαλευθῶ. Ἀλληλ.

Ἐκέκραξαν οἱ δίκαιοι, καὶ ὁ κύριος εἰσήκουσεν αὐτῶν, καὶ ἐκ πασῶν τῶν θλίψεων αὐτῶν ἐῤῥύσατο αὐτούς. στίχ.

Πολλαὶ αἱ θλίψεις τῶν δικαίων, καὶ ἐκ πασῶν αὐτῶν ἐῤῥύσατο αὐτοὺς ὁ κύριος. Κοινωνικ.

Ἀγαλλιᾶσθε δίκαιοι ἐν κυρίῳ τοῖς εὐθέσι πρέπει αἴνεσις.

Εἰς ἱεράρχην τροπάριον ἦχ. δ'.

Κανόνα πίστεως, καὶ εἰκόνα πραότητος, ἐγκρατείας διδάσκαλον ἀνέδειξέ σε τῇ ποίμνῃ σου ἡ τῶν πραγμάτων ἀλήθεια, διὰ τοῦτο ἐκτήσω τῇ ταπεινώσει τὰ ὑψηλά, τῇ πτωχείᾳ τὰ πλούσια. πάτερ ἱεράρχα Ν. πρέσβευε χριστῷ τῷ θεῷ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Θεοτοκίον.

Τὸν λόγον τοῦ πατρὸς χριστὸν τὸν θεὸν ἐκ σοῦ σαρκωθέντα ἔγνωμεν θεοτόκε παρθένε, μόνη ἁγνὴ, μόνη εὐλογημένη, διὸ ἀπαύστως σὲ ἀνυμνοῦντες μεγαλύνομεν.

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 2.3.206

Κοντάκιον.

Τῷ πόθῳ χριστοῦ τρωθεὶς ἱερώτατε τὸν νοῦν πληρωθεὶς τῇ αἴγλῃ τῇ τοῦ πνεύματος πρακτικῇ θεωρίᾳ τὴν πρᾶξιν εὗρες θεόπνευστε θυσιαστήριον γενόμενος, αἰτούμενος πᾶσι θείαν ἄφεσιν. Προκ. ἦχ. α'.

Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν, καὶ ἡ μελέτη τῆς καρδίας μου συνέσιν. Στίχ.

Ἀκούσατε ταῦτα πάντα τὰ ἔθνη ἐνωτίσασθε πάντες οἱ κατοικοῦντες τὴν οἰκουμένην. Ἀλληλ.

Στόμα δικαίου μελετήσει σοφίαν, καὶ ἡ γλῶσσα αὐτοῦ λαλήσει κρίσιν. Στίχ.

Ὁ νόμος τοῦ θεοῦ αὐτοῦ ἐν καρδίᾳ αὐτοῦ, καὶ οὐχ ὑποσκελισθήσεται τὰ διαβήματα αὐτοῦ. Κοινων.

Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔσται δίκαιος.

Εἰς Ἱεράρχας τροπάριον ἦχ. δ'.

Ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν ὁ ποιῶν ἀεὶ μεθ' ἡμῶν κατὰ τὴν σὴν ἐπιείκειαν, μὴ ἀποστήσῃς τὸ ἔλεός σου ἀφ' ἡμῶν, ἀλλὰ ταῖς αὐτῶν ἱκεσίαις ἐν εἰρήνῃ κυβέρνησον τὴν ζωὴν ἡμῶν. Θεοτοκίον.

Σὲ τὴν ὑπερένδοξον νύμφην, καὶ παναγίαν θεοτόκον τὴν τὸν κτίστην τεκοῦσαν τῶν ἀοράτων τε, καὶ ὁρατῶν ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν. Κοντάκιον.

Τοὺς ἱεράρχας τοῦ χριστοῦ ἐπαξίως ἀνευφημήσωμεν πιστοὶ καταχρέως τῆς ἐκκλησίας στύλους, καὶ περιπύργια, οὗτοι γὰρ κατέφλεξαν τῶν ἀθέων τὰς γλώσσας, καὶ δόγματα σοφώτατα, ἀνεκήρυξαν πᾶσι τοῖς ὀρθοδόξως μέλπουσιν ἀεὶ τῆς εὐσεβείας τὸ μέγα μυστήριον.

Προ-

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 2.3.206

Προκείμενα ἦχ. βαρύς.

Τίμιος ἐναντίον κυρίου ὁ θάνατος τῶν ὁσίων αὐτοῦ. στίχ.

Τί ἀνταποδώσωμεν τῷ κυρίῳ περὶ πάντων, ὧν ἀνταπέδωκεν ἡμῖν; Ἀλληλ.

Οἱ ἱερεῖς σου ἐνδύσονται δικαιοσύνην, καὶ οἱ ὅσιοί σου ἀγαλλιάσονται. στίχ.

Ὅτι ἐξελέξατο κύριος τὴν σιών, ᾑρετίσατο αὐτὴν εἰς κατοικίαν ἑαυτῷ. Κοινωνικ.

Ἀγαλλιᾶσθε δίκαιοι ἐν κυρίῳ τοῖς εὐθέσι πρέπει αἴνεσις.

Εἰς ἕνα ὅσιον τροπάριον ἦχ. α'.

Τῆς ἐρήμου πολίτης, καὶ ἐν σώματι ἄγγελος, καὶ θαυματουργὸς ἀνεδείχθης θεοφόρε πάτερ ἡμῶν Ν. νηστείαν ἀγρυπνίαν, προσευχὴν οὐράνια χαρίσματα λαβών, θεραπεύεις τοὺς νοσοῦντας, καὶ τὰς ψυχὰς τῶν πίστει προστρεχόντων σοι. δόξα τῷ δεδωκότι σοι ἰσχύν, δόξα τῷ στεφανώσαντι, δόξα τῷ ἐνεργοῦντι διὰ σοῦ πᾶσιν ἰάματα.

Θεοτοκίον.

Τὸν ἀμήτορα ἐν οὐρανῷ ὑπὲρ ἔννοιαν καὶ ἀκολούθως ἐπὶ γῆς ἀπάτορα ἔτεκες, αὐτὸν θεοτόκε ἱκέτευε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν. Ἄλλο τροπάριον εἰς ὅσιον.

Ταῖς τῶν δακρύων σου ῥοαῖς τῆς ἐρήμου τὸ ἄγονον ἐγεώργησας, καὶ τοὺς ἐκ βάθους στεναγμοὺς εἰς ἑκατὸν τοὺς πόνους ἐκαρποφόρησας, καὶ γέγονας φωστὴρ τῇ οἰκουμένῃ λάμπων τοῖς θαύμασι Ν. πατὴρ ἡμῶν πρέσβευε χριστῷ τῷ θεῷ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Θεοτοκίον.

Χαῖρε ἡ δι' ἀγγέλου τὴν χαρὰν τοῦ κόσμου δεξαμένη, χαῖρε ἡ τεκοῦσα τὸν ποιητήν σου καὶ κύριον, χαῖρε ἡ ἀξιωθεῖσα

γενέσθαι

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 2.3.206

κενέσθαι μήτηρ θεοῦ. Ἕτερον ἦχ. πλα. δ'. τροπάριον.

ΕΝ σοὶ πάτερ ἀκριβῶς διεσώθη τὸ κατ' εἰκόνα, λαβὼν γὰρ τὸν σταυρὸν ἠκολούθησας τῷ χριστῷ, καὶ πράττων ἐδίδασκες ὑπερορᾶν μὲν σαρκὸς, παρέρχεται γάρ, ἐπιμελεῖσθαι δὲ ψυχῆς πράγματος ἀθανάτου, διὸ καὶ μετὰ ἀγγέλων συναγάλλεται τὸ πνεῦμα σου. Θεοτοκίον.

ΧΑῖρε ἡ πύλη τοῦ βασιλέως τῆς δόξης, ἣν ὁ ὕψιστος μόνος διώδευσε, καὶ μόνην ἐσφραγισμένην ἐφύλαξεν εἰς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἄλλον τῶν διδασκάλων τροπ. ἦχ. πλα. δ'.

ΟΡθοδοξίας ὁδηγὲ, εὐσεβείας διδάσκαλε, καὶ σεμνότητος, τῆς οἰκουμένης ὁ φωστὴρ τῶν μοναζόντων θεόπνευστον ἐγκαλλώπισμα Ν. σοφὲ, ταῖς διδαχαῖς σου πάντας ἐφώτισας λύρα τοῦ πνεύματος, πρέσβευε χριστῷ τῷ θεῷ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Θεοτοκίον.

Ὁ Καρπὸς τῆς κοιλίας σου ἄχραντε τῶν προφητῶν ὑπάρχει, καὶ τοῦ νόμου τὸ πλήρωμα, διὸ σὲ θεοτόκον ἐν ἐπιγνώσει δοξάζοντες εὐσεβῶς μεγαλύνομεν.

Κοντάκιον.

ΤὸΝ βίον εὐσεβῶς ἐπὶ γῆς ἐκτελέσας δοχεῖον καθαρὸν τὸ τοῦ πνεύματος ὤφθης φωτίζων τοὺς πίστει σοι προσιόντας μακάριε, ὅθεν αἴτησαι τὸν σὸν δεσπότην φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν τῶν ἀνυμνούντων σε πόθῳ Ν. πατὴρ ἡμῶν. Προκείμενα ἦχ. βαρύς.

ΕΥφρανθήσεται δίκαιος ἐν κυρίῳ, καὶ ἐλπιεῖ ἐπ' αὐτόν.

στίχ.

Εἰσάκουσον ὁ θεὸς φωνῆς μου ἐν τῷ δέεσθαί με πρὸς σέ.

Ἀλληλ.

Ἀλληλ.

Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος τὸν κύριον ἐν ταῖς ἐντολαῖς αὐτοῦ θελήσει σφόδρα. στίχ.

Δυνατὸν ἐν τῇ γῇ ἔσται τὸ σπέρμα αὐτοῦ γενεὰ εὐθέων εὐλογηθήσεται. Κοινων.

Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔσται δίκαιος ἀπὸ ἀκοῆς πονηρᾶς οὐ φοβηθήσεται.

Εἰς ὁσίους τροπάριον ἦχ. δ.

Ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν ὁ ποιῶν ἀεὶ μεθ' ἡμῶν κατὰ τὴν σὴν ἐπιείκειαν μὴ ἀποστήσῃς τὸ ἔλεός σου ἀφ' ἡμῶν, ἀλλὰ ταῖς αὐτῶν ἱκεσίαις ἐν εἰρήνῃ κυβέρνησον τὴν ζωὴν ἡμῶν. Θεοτόκιον.

Σὲ τὴν ὑπερένδοξον νύμφην, καὶ παναγίαν θεοτόκον τὴν τὸν κτίστην τεκοῦσαν τῶν ἀοράτων τε, καὶ ὁρατῶν ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν. Κοντάκιον.

Τῶν ἐπιγείων καὶ φθαρτῶν τὴν ἀπόλαυσιν καταφρονήσαντες σαφῶς παμμακάριστοι τὴν τῆς ἐρήμου οἴκησιν ἡγήσασθε κόσμου εὐπρεπέστερον, καὶ τρυφῆς τῆς προσκαίρου ἐντεῦθεν ἠξιώθητε οὐρανῶν βασιλείας, διὸ βοῶμεν πάντες ἐκτενῶς ἐκ τῶν κινδύνων ἡμᾶς διασώσατε.

Προκείμενα ἦχ. βαρύς.

Τίμιος ἐναντίον κυρίου ὁ θάνατος τῶν ὁσίων αὐτοῦ. στίχ.

Τί ἀνταποδώσωμεν τῷ κυρίῳ περὶ πάντων ὧν ἀνταπέδωκεν ἡμῖν; Ἀλληλ.

Ὁ θεὸς ἐν τοῖς ὠσὶν ἡμῶν ἠκούσαμεν, οἱ πατέρες ἡμῶν ἀνήγγειλαν ἡμῖν. στίχ.

Ἔσωσας γὰρ ἡμᾶς ἐκ τῶν θλιβόντων ἡμᾶς, καὶ τοὺς-

μισοῦν-

μισοῦντας ἡμᾶς κατῄσχυνας. Κοντάκιον.

Ἀγαλλιᾶσθε δίκαιοι ἐν κυρίῳ· καὶ τοῖς εὐθέσι πρέπει αἴνεσις.

Ἕτερα προκείμενα τῶν ὁσίων ἦχ. βαρύς.

Καυχήσονται ὅσιοι ἐν δόξῃ, καὶ ἀγαλλιάσονται ἐπὶ τῶν κοιτῶν αὐτῶν. στίχ.

Ἄσατε τῷ κυρίῳ ᾆσμα καινόν, ἡ αἴνεσις αὐτοῦ ἐν ἐκκλησίᾳ ὁσίων. Ἀλληλ.

Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος τὸν κύριον ἐν ταῖς ἐντολαῖς αὐτοῦ θελήσει σφόδρα. στίχ.

Δυνατὸν ἐν τῇ γῇ ἔσται τὸ σπέρμα αὐτοῦ· γενεὰ εὐθέων εὐλογηθήσεται. Κοινων.

Ἀγαλλιᾶσθε δίκαιοι ἐν κυρίῳ καί.

Τῆς γυναικὸς μάρτυρος τροπάριον ἦχ. δ.

Ἡ ἀμνάς σου Ἰησοῦ κράζει μεγάλῃ τῇ φωνῇ· σὲ νυμφίε μου ποθῶ, καὶ σὲ ζητοῦσα ἀθλῶ, καὶ συσταυροῦμαι, καὶ συνθάπτομαι τῷ βαπτισμῷ σου, καὶ πάσχω διὰ σέ, ὡς βασιλεύσω ἐν σοί, καὶ θνήσκω ὑπὲρ σοῦ, ἵνα καὶ ζήσω σὺν σοί, ἀλλ' ὡς θυσίαν ἄμωμον προσδέχου τὴν μετὰ πόθου τυθεῖσάν σοι· πρεσβείαις τῆς ἁγίας μάρτυρος Ν. ὡς ἐλεήμων σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Θεοτ.

Χαῖρε πύρινε στύλε ὁδηγῶν τοὺς ἐν σκότει, χαῖρε σκέπη τοῦ κόσμου πλατυτέρα νεφέλης.

Κοντάκιον.

Εὐφροσύνης πρόξενος ἡμῖν ἐπέστη ἡ φωτοφόρος σήμερον τῆς ἀθλοφόρου ἑορτή, ἣν ἀνυμνοῦντες δοξάζομεν τὸν ἐν ὑψίστοις ὑπάρχοντα χριστόν.

Πρ.

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 2.3.206

Προκείμενα ἦχ. δ'.

ΘΑυμαστὸς ὁ θεὸς ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ ὁ θεὸς Ισραήλ.

στιχ.

Ε'ν ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε τὸν θεὸν κύριον ἐκ πηγῶν Ἰσραήλ.

Αλληλ.

Υ'Πομένων ὑπέμεινα τὸν κύριον, καὶ προσέσχε μοι καὶ εἰσήκουσε τῆς δεήσεώς μου.

στιχ.

Καὶ ἀνήγαγέ με ἐκ λάκκου ταλαιπωρίας, καὶ ἀπὸ πηλοῦ ἰλύος.

Κοινων.

Α'Πενεχθήσονται τῷ βασιλεῖ παρθένοι ὀπίσω αὐτῆς, αἱ πλησίον αὐτῆς ἀπενεχθήσονταί σοι.

Τῆς ὁσίας γυναικὸς τροπάριον ἦχ. δ'.

ΤΟ'ν νυμφίον σου χριστὸν ἀγαπήσασα, τὴν λαμπάδα σου φαιδρῶς εὐπρεπίσασα ταῖς ἀρεταῖς διέλαμψας πανεύφημε, ὅθεν εἰσελήλυθας σὺν αὐτῷ εἰς τὸν γάμον τὸ στέφος τῆς ἀσκήσεως παρ' αὐτοῦ δεξαμένη, ἀλλ' ἐκ κινδύνων λύτρωσαι ἡμᾶς τοὺς ἐκτελοῦντας ὁσία Ν. τὴν μνήμην σου.

Θεοτοκίον.

ΧΑῖρε κλίμαξ ἐπουράνιε, δι' ἧς κατέβη ὁ θεός, χαῖρε γέφυρα μετάγουσα τοὺς ἐκ γῆς πρὸς οὐρανόν.

Κοντάκιον.

ΤΟ' σῶμα σεμνὴ νηστείαις κατατήξασα ἀγρύπνοις εὐχαῖς τὸν κτίστην καθικετεύσας, ἵνα εὕρωμεν ἄφεσιν τῶν πταισμάτων ἅπαντες ἔνδοξε, σὺ γὰρ πᾶσι θείαν ὁδὸν τῆς μετανοίας ἔδειξας.

Προκείμενα ἦχ. δ'.

Α'Πενεχθήσονται τῷ βασιλεῖ παρθένοι ὀπίσω αὐτῆς, αἱ πλησίον αὐτῆς ἀπενεχθήσονταί σοι.

στιχ.

Α'χθή-

Ἀχθήσονται εἰς ναὸν βασιλέως. Ἀλληλ.

Ὑ Πομένων ὑπέμεινα τὸν κύριον καὶ προσέσχε μοι, καὶ εἰσήκουσε τῆς δεήσεώς μου. στίχ.

Καὶ ἀνήγαγέ με ἐκ λάκκου ταλαιπωρίας, καὶ ἀπὸ πηλοῦ ἰλύος. Κοινωνικ.

Ἀπενεχθήσονται τῷ βασιλεῖ παρθένοι.

Τροπάριον τῶν μαθητῶν, τῶν ἀποστόλων ἦχ. δ´.

Χ Ρηστότητα ἐκδιδαχθεὶς, καὶ νήφων ἐν πᾶσιν ἀγαθὴν συνείδησιν ἱεροπρεπῶς ἐνδυσάμενος ἤντλησας ἐκ τοῦ σκεύους τῆς ἐκλογῆς τὰ ἀπόρρητα, καὶ τὴν πίστιν τηρήσας τὸν ἴσον δρόμον ἐτέλεσας ἱερομάρτυς Ν. πρέσβευε χριστῷ τῷ θεῷ ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν. Θεοτοκίον.

Χ Αἶρε τῶν ἀποστόλων τὸ ἀσίγητον στόμα, χαῖρε τῶν ἀθλοφόρων τὸ ἀνίκητον θάρσος.

ΕΠΕΙΤΑ ΑΔΟΝΤΑΙ ΟΙ ΨΑΛΜΟΙ ΤΟΥ ΚΑΤΑ

τὴν ἡμέραν ἀλλ' οὐχ τυχόντος, ἢ καθ. ἐν τῷ ψαλτηρίῳ, ὥσπερ τὸ τυπικὸν δηλοῖ, ἀλλ' ἐν ταῖς ἡμέραις κυριακαῖς ψάλλεται κατὰ τόν. ἦχ. ψαλμ. ριέ.

Ἐ Πίστευσα διὸ ἐλάλησα, ἐγὼ δὲ ἐταπεινώθην σφόδρα: ἀλλ.

Ἐγὼ δὲ εἶπα ἐν τῇ ἐκστάσει μου, πᾶς ἄνθρωπος ψεύστης: ἀλλ

Τί ἀνταποδώσω τῷ κυρίῳ ὑπὲρ πάντων, ὧν ἀνταπέδωκέ μοι; ἀλλ.

Ποτή-

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 2.3.206

Ποτήριον σωτηρίου λήψομαι, καὶ τὸ ὄνομα κυρίου ἐπικαλέσομαι: ἀλλ.

Τὰς εὐχάς μου τῷ κυρίῳ ἀποδώσω, ἐναντίον παντὸς τοῦ λαοῦ αὐτοῦ: ἀλλ.

Τίμιος ἐναντίον κυρίου ὁ θάνατος τῶν ὁσίων αὐτοῦ. ἀλλ.

Ὦ κύριε ἐγὼ δοῦλος σός, καὶ υἱὸς τῆς παιδίσκης σου: ἀλλ.

Διέρρηξας τοὺς δεσμούς μου, σοὶ θύσω θυσίαν αἰνέσεως καὶ ἐν ὀνόματι κυρίου ἐπικαλέσομαι: ἀλλ.

Τὰς εὐχάς μου τῷ κυρίῳ ἀποδώσω ἐναντίον παντὸς τοῦ λαοῦ αὐτοῦ: ἀλλ.

Ἐν αὐλαῖς οἴκου κυρίου, ἐν μέσῳ σου ἱερουσαλήμ. ἀλλ.

ψαλ. ρις´.

Αἰνεῖτε τὸν κύριον πάντα τὰ ἔθνη, ἐπαινέσατε αὐτὸν πάντες οἱ λαοί: ἀλλ.

Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ᾽ ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ κυρίου μένει εἰς τὸν αἰῶνα: ἀλλ.

Δόξα, καὶ νῦν ἀλληλ. ἐκ γ´. δόξα σοι. θς´.

ψαλ. ριζ´.

Ἐξομολογεῖσθε τῷ κυρίῳ ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ: ἀλλ.

Εἰπάτω δὴ οἶκος ἰσραήλ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ: ἀλλ.

Εἰπάτω δὴ οἶκος Ἀαρών, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ: αλλ.

Εἰπάτωσαν δὴ πάντες οἱ φοβούμενοι τὸν κύριον, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ: ἀλλ.

Ἐκ θλίψεως ἐπεκαλεσάμην τὸν κύριον, καὶ ἐπήκουσέ μου

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 2.3.206

εἰς πλατυσμόν: ἀλλ.

Κύριος ἐμοὶ βοηθὸς, καὶ οὐ φοβηθήσομαι τί ποιήσει μοι ἄνθρωπος: ἀλλ.

Κύριος ἐμοὶ βοηθὸς, κἀγὼ ἐπόψομαι τοὺς ἐχθροὺς μου: ἀλλ.

Ἀγαθὸν πεποιθέναι ἐπὶ κύριον, ἢ πεποιθέναι ἐπ' ἄνθρωπον: ἀλλ.

Ἀγαθὸν ἐλπίζειν ἐπὶ κύριον, ἢ ἐλπίζειν ἐπ' ἄρχουσι: ἀλλ.

Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς: ἀλλ.

Ἐκύκλωσάν με ὡσεὶ μέλισσαι κηρίον, καὶ ἐξεκαύθησαν ὡς πῦρ ἐν ἀκάνθαις, καὶ τῷ ὀνόματι κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς: ἀλλ.

Ὠσθεὶς ἀνετράπην τοῦ πεσεῖν, καὶ ὁ κύριος ἀντελάβετό μου: ἀλλ.

Ἰσχύς μου, καὶ ὕμνησίς μου ὁ κύριος, καὶ ἐγένετό μοι εἰς σωτηρίαν: ἀλλ.

Φωνὴ ἀγαλλιάσεως, καὶ σωτηρίας ἐν σκηναῖς δικαίων: ἀλλ.

Δεξιὰ κυρίου ἐποίησε δύναμιν, δεξιὰ κυρίου ὕψωσέ με, δεξιὰ κυρίου ἐποίησε δύναμιν: ἀλλ.

Οὐκ ἀποθανοῦμαι ἀλλὰ ζήσομαι, καὶ διηγήσομαι τὰ ἔργα κυρίου: ἀλλ.

Παιδεύων ἐπαίδευσέ με ὁ κύριος, καὶ τῷ θανάτῳ οὐ παρέδωκέ μοι: ἀλλ.

Ἀνοίξατέ μοι πύλας δικαιοσύνης, εἰσελθὼν ἐν αὐταῖς, ἐξομολογήσομαι τῷ κυρίῳ: ἀλλ.

Αὕτη ἡ πύλη τοῦ κυρίου, δίκαιοι εἰσελεύσονται ἐν αὐτῇ: ἀλλ.

Ἐξο-

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 2.3.206

Ἐξομολογήσομαί σοι ὅτι ἐπήκουσάς μου, καὶ ἐγένου μοι εἰς σωτηρίαν: ἀλλ.

Λίθον ὃν ἀπεδοκίμασαν οἱ οἰκοδομοῦντες οὗτος ἐγενήθη εἰς κεφαλὴν γωνίας: ἀλλ.

Παρὰ κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν: ἀλλ.

Αὕτη ἡ ἡμέρα ἣν ἐποίησεν ὁ κύριος ἀγαλλιασώμεθα, καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ: ἀλλ. ἐκ γ'.

Ὦ κύριε σῶσον δή, ὦ κύριε εὐόδωσον δή, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι κυρίου: ἀλλ.

Εὐλογήκαμεν ὑμᾶς ἐξ οἴκου κυρίου, θεὸς κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν: ἀλλ.

Συστήσασθε ἑορτὴν ἐν τοῖς πυκάζουσιν ἕως τῶν κεράτων τοῦ θυσιαστηρίου: ἀλλ.

Θεός μου εἶ σύ, καὶ ἐξομολογήσομαί σοι, θεός μου εἶ σύ, καὶ ὑψώσω σε: ἀλλ.

Ἐξομολογήσομαί σοί ὅτι ἐπήκουσάς μου, καὶ ἐγένου μοι εἰς σωτηρίαν: ἀλλ.

Ἐξομολογεῖσθε τῷ κυρίῳ ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ: ἀλλ.

Δόξα, καὶ νῦν. ἀλληλούϊα δόξα σοι ὁ θεός. ἐκ γ'.

ψαλ. ρλε'.

ἦχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ κυρίῳ ὅτι ἀγαθός: ἀλλ. ἀλ. ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ: ἀλλ.

Ἐξομολογεῖσθε τῷ θεῷ τῶν θεῶν: ἀλλ. ἀλλ. ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ: ἀλλ.

Ἐξομολογεῖσθε τῷ κυρίῳ τῶν κυρίων: ἀλληλ. ἀλληλ.

ὅτι

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 2.3.206

ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ: ἀλλ.

ἦχ. β'. Τῷ ποιήσαντι θαυμάσια μεγάλα μόνῳ: ἀλλ. ἀλλ. ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ: ἀλλ.

Τῷ ποιήσαντι τοὺς οὐρανοὺς ἐν συνέσει: ἀλλ. ὅτι εἰς.

Τῷ στερεώσαντι τὴν γῆν ἐπὶ τῶν ὑδάτων: ἀλλ. ἀλλ. ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἀλλ.

ἦχ. γ'. Τῷ ποιήσαντι φῶτα μεγάλα μόνῳ. ἀλλ. ἀλλ. ὅτι.

Τὸν ἥλιον εἰς ἐξουσίαν τῆς ἡμέρας: ἀλλ. ἀλλ. ὅτι εἰς.

Τὴν σελήνην, καὶ τοὺς ἀστέρας εἰς ἐξουσίαν τῆς νυκτός: ἀλλ. ἀλλ. ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ: ἀλλ.

ἦχ. δ'. Τῷ πατάξαντι Αἴγυπτον σὺν τοῖς πρωτοτόκοις αὐτῶν: ἀλλ. ἀλλ. ὅτι εἰς.

Καὶ ἐξαγαγόντι τὸν Ἰσραὴλ ἐκ μέσου αὐτῶν: ἀλλ.

Ἐν χειρὶ κραταιᾷ καὶ ἐν βραχίονι ὑψηλῷ: ἀλληλ. ἀλλ. ὅτι εἰς.

ἦχ. πλα. α'. Τῷ καταδιελόντι τὴν ἐρυθρὰν θάλασσαν εἰς διαιρέσεις, μακαρίζομέν σε θεοτόκε παρθένε τὴν ἀεὶ μακάριστον καὶ παναμώμητον, καὶ μητέρα τοῦ θεοῦ ἡμῶν.

Καὶ διαγαγόντι τὸν Ἰσραὴλ διὰ μέσου αὐτῆς, ἄξιόν ἐστιν μακαρίζειν σε τὴν θεοτόκον, τὴν τιμιωτέραν τῶν χερουβίμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν σεραφίμ, καὶ μητέρα τοῦ θεοῦ ἡμῶν.

Καὶ ἐκτινάξαντι φαραὼ καὶ τὴν δύναμιν αὐτοῦ εἰς θάλασσαν ἐρυθράν, λέγειν σε τὴν θεοτόκον μακαρίζομέν σε πᾶσαι αἱ γενεαὶ ὡς μητέρα τοῦ θεοῦ ἡμῶν.

ἦχ. πλα. β'. Τῷ διαγαγόντι τὸν λαὸν αὐτοῦ ἐν τῇ ἐρήμῳ ἀλλ. ἀλλ. ὅτι.

Τῷ πατάξαντι βασιλεῖς μεγάλους: ἀλλ. ἀλλ. ὅτι.

Καὶ ἀποκτείναντι βασιλεῖς κραταιούς: ἀλλ. ἀλλ. ὅτι.

ἦχ. βαρύς. ΤΟν Σηὼν βασιλέα τῶν ἀμορραίων: ἀλλ. ἀλλ. ὅτι εἰς.

Καὶ τὸν Ὢγ βασιλέα τῆς βασάν: ἀλλ. ἀλλ. ὅτι εἰς.

Καὶ δόντι τὴν γῆν αὐτῶν κληρονομίαν: ἀλλ. ἀλλ. ὅτι.

ἦχ. πλα. δ'. ΚΛηρονομίαν Ἰσραὴλ δούλῳ αὐτοῦ: ἀλλ. ἀλλ. ὅτι.

Ὅτι ἐν τῇ ταπεινώσει ἡμῶν ἐμνήσθη ἡμῶν ὁ κύριος: ἀλλ. ἀλλ. ὅτι εἰς.

Καὶ ἐλυτρώσατο ἡμᾶς ἐκ τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν: ἀλλ. ἀλλ. ὅτι εἰς.

Ὁ διδοὺς τροφὴν πάσῃ σαρκί: ἀλλ. ἀλλ. ὅτι εἰς.

Ἐξομολογεῖσθε τῷ θεῷ τοῦ οὐρανοῦ: ἀλλ. ἀλλ. ὅτι.

Δόξα πατρὶ καὶ υἱῷ, καὶ ἁγίῳ πνεύματι, ἡμεῖς δοξολογοῦμεν τὸν κύριον τῆς δόξης, καὶ πιστῶς προσκυνοῦμεν τὴν ἁγίαν εἰκόνα αὐτοῦ εἰς τύπον τῆς ἁγίας αὐτοῦ μορφῆς.

Νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων ἀμήν.

Σὲ μακαρίζομεν πανάχραντε παρθένε καὶ πιστῶς προσκυνοῦμεν τὴν ἁγίαν εἰκόνα σου εἰς τύπον τῆς ἁγίας σου μορφῆς.

Καὶ εὐθέως λέγει ὁ ἱερεύς.

ἜΤι καὶ ἔτι εἰρήνῃ τοῦ κυρίου δεηθῶμεν: ὁ χορ. κύριε ἐλέη.

Ἀντιλαβοῦ σῶσον ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ θεὸς τῇ σῇ χάριτι. Κύριε ἐλέησον.

Τῆς

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 2.3.206

Τῆς παναγίας ἀχράντου ὑπερευλογημένης ἐνδόξου δεσποίνης ἡμῶν θεοτόκου καὶ ἀεὶ παρθένου Μαρίας μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους, καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν χριστῷ τῷ θεῷ παραθώμεθα.

Σοί κύριε.

Ὅτι σὸν τὸ κράτος, καὶ σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις, καὶ ἡ δόξα τοῦ πατρὸς, καὶ τοῦ υἱοῦ καὶ ἁγίου πνεύματος νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων: Ἀμήν.

Εἰρήνη πᾶσι. Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Καὶ λέγεται τὸ κάθισμα τοῦ ἤ. ἤχ. κατὰ τὴν ἡμέραν, ἢ ἡ ὑπακοὴ σὺν τοῖς ἀναβαθμοῖς ἐν τῇ κυριακῇ κατὰ τὸν ἦχ. ἀναστάσιμον, ἢ τὸ καθ. τῆς ἑορτῆς: εἰ δὲ ἐν τῇ ἑορτῇ λέγεται τὸ εὐαγγέλιον, ἐν τῷ ἦχ. δ΄. οὗτοι ἀναβαθμοὶ ᾄδονται.

Ἐκ νεότητός μου πολλὰ πολεμεῖ με πάθη, ἀλλ᾽ αὐτὸς ἀντιλαβοῦ, καὶ σῶσον σωτήρ μου. στίχ.

Πλεονάκις ἐπολέμησάν με. Ἐκ νεότητός μου.

Οἱ μισοῦντες Σιὼν αἰσχύνθητε ἀπὸ τοῦ κυρίου, ὡς χόρτος γὰρ πυρὶ ἔσεσθε ἀπεξηραμμένοι. στίχ.

Αἰσχυνθήτωσαν, καὶ ἀποστραφήτωσαν εἰς τὰ ὀπίσω πάντες:

Οἱ μισοῦντες Σιὼν αἰσχύνθητε. Δόξα πατρί.

Πᾶσα ψυχὴ ζωοῦται, καὶ καθάρσει ὑψοῦται, λαμπρύνεται τῇ τριαδικῇ μονάδι ἱεροκρυφίως. Καὶ νῦν.

Ἁγίῳ πνεύματι. Πᾶσα ψυχὴ ζωοῦται καί.

Ἔπειτα ὁ ἱερεὺς λέγει

Πρόσχωμεν εἰρήνη πᾶσι: Ἀποκρ. Καὶ τῷ πνεύματί σου:

Ὁ ἱερεύς. Σοφία. ὁ χορ. ψαλμὸς τῷ Δαβίδ.

Ὁ ἱερεύς.

Ὁ Ἱερεύς· Πρόσχωμεν.

Καὶ λέγονται τὰ προκείμενα κατὰ τὴν ἑορτήν, ἐν τῇ δὲ κυριακῇ ᾄδονται τὰ προκείμενα ταῦτα.

ἦχος βαρύς.

Ἀνάστηθι κύριε ὁ θεός μου ὑψωθήτω ἡ χείρ σου μὴ ἐπιλάθῃ τῶν πενήτων σου εἰς τέλος. στίχ.

Ἐξομολογήσομαί σοι κύριε ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου, καὶ διηγήσομαι πάντα τὰ θαυμάσιά σου.

Εἶτα ὁ Ἱερεὺς λέγει τὴν εὐλογίαν.

Ὅτι ἅγιος εἶ ὁ θεὸς ἡμῶν, καὶ ἐν ἁγίοις ἐπαναπαύῃ, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν τῷ πατρὶ καὶ τῷ υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ πνεύματι, νῦν καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ὁ χορός. Ἀμήν. Ὁ Ἱερ. Εἰρήνη πᾶσι: ὁ χορ. Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Καὶ αὐτὸς ἀκολουθεῖ ᾄδων.

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν κύριον. ὁ χορ. πᾶσα πνοή. στίχ.

Αἰνεῖτε τὸν θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι δυνάμεως αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτόν. ὁ χορ. πᾶσα.

Ὁ Ἱερ. πᾶσα. Ἔπειτα ὁ ἱερεὺς λέγει.

Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς θείας ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου εὐαγγελίου κύριον τὸν θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν λέγοντες. ὁ χορ. Κύριε ἐλέησον. κύριε ἐλ. ὁ Ἱερεύς.

Σοφία ὀρθοί ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου εὐαγγελίου εἰρήνη πᾶσι. ὁ χορ. Καὶ τῷ πνεύματί σου. ὁ Ἱερ. Ἐκ τοῦ κατὰ Ν. ἁγίου εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα. ὁ χορ. Δόξα σοὶ κύριε.

ὁ ἱερ. Πρόσχωμεν: Καὶ ἀναγινώσκει τὸ εὐαγγέλ. καὶ εἰς τὸ τέλος τοῦ αὐτοῦ λέγεται τὸ Ἐλέησόν με ὁ θεός. ψαλ. ν'.

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 2.3.206

Εἰ δὲ ἐστὶ κυριακὴ λέγ. πρότερον τό.

Ἀνάστασιν χριστοῦ θεασάμενοι προσκυνήσωμεν ἅγιον κύριον Ἰησοῦν χριστὸν τὸν μόνον ἀναμάρτητον.

Τὸν σταυρόν σου χριστὲ προσκυνοῦμεν, καὶ τὴν ἁγίαν σου ἀνάστασιν ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν.

Σὺ γὰρ εἶ ὁ θεὸς ἡμῶν, ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἴδαμεν, τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν.

Δεῦτε πάντες πιστοὶ προσκυνήσωμεν τὴν τοῦ χριστοῦ ἁγίαν ἀνάστασιν.

Ἰδοὺ γὰρ ἦλθε διὰ σταυροῦ χαρὰ ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ, διαπαντὸς εὐλογοῦντες τὸν κύριον ὑμνοῦμεν τὴν ἀνάστασιν αὐτοῦ.

Σταυρὸν γὰρ ὑπομείνας θανάτῳ θάνατον ὤλεσεν.

Καὶ ἀρχ. Ἐλέησόν με ὁ θεός.

Καὶ εἰς τὸ τέλος τοῦ ψαλμοῦ ν. δοξάζομεν τὸ πεντηκοστάριον κατὰ τὴν ἡμέραν.

Πεντηκοστάρια τοῦ ἀναστασίμ: ἦχ. α'. δόξα.

Ὁ Εἰς τὸν κόσμον ἐλθὼν, καὶ σαρκικῶς σταυρὸν καταδεξάμενος, καὶ ταφὴν, καὶ τῇ ἀναστάσει σου τὸν κόσμον σώσας κύριε δόξα σοι. Καὶ νῦν.

Τὴν ἐκ νεκρῶν σου ἀνάστασιν κύριε δοξάζω ἐλέησόν με.

ἦχ. β'. Δόξα.

Ζωοδότα φιλάνθρωπε, ὁ νεκρώσας τὸν θάνατον, καὶ τῇ ἐγέρσει σου ἀνυψώσας τὸν ἄνθρωπον ἐλέησον ἡμᾶς. καὶ νῦν.

Ὅλος ὅλῳ μοὶ συναχθεὶς, καὶ ὅλως ὅλον ἐξ ᾅδου ἀναγαγὼν ζωοδότα κύριε ἐλέησόν με. ἦχ. γ'. Δόξα.

Ὁ Ἀναστὰς ἐκ τῶν νεκρῶν, καὶ τοῦ ᾅδου καταργήσας τὴν τυραννίδα ζωοδότα κύριε ἐλέησόν με. καὶ νῦν.

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 2.3.206

Ἐν τῷ πλήθει τοῦ ἐλέους σου κύριε, τὰ πλήθη τῶν πλασμάτων μου πάριδε ὁ θεὸς καὶ ἐλέησόν με.

ἦχ. δ'. Δόξα.

Ὁ τῇ ταφῇ σου νεκρώσας τὸν θάνατον, καὶ τῇ ἐγέρσει σου ἀνυψώσας τὸν ἄνθρωπον, ζωοδότα κύριε ὁ θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Καὶ νῦν.

Ἀναστὰς ἐκ τοῦ τάφου χριστὲ ὁ θεὸς, ζωὴν ἐδωρήσω ἡμῖν καὶ τὸ μέγα ἔλεος. ἦχ. πλα. α'. Δόξα.

ἘΝ μνήματι ἐτέθης ἑκουσίως ἐλεήμων, καὶ τὸν πρωτόπλαστον ἐῤῥύσω τοῦ θανάτου σῶτερ δόξα σοι.

Καὶ νῦν.

Τὴν ἀνάστασίν σου ἀνυμνοῦμεν ζωοδότα κύριε ἐλέησον ἡμᾶς.

ἦχ. πλα. β'. Δόξα.

ἈΝαστὰς ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ τοῦ τάφου καθὼς προεῖπεν, ἔδωκεν ἡμῖν τὴν αἰώνιον ζωὴν καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν.

Ἀθάνατε βασιλεῦ ὁ τοῦ θανάτου τὴν τυραννίδα τῇ ἀναστάσει σου καθελὼν κύριε ὁ θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς.

ἦχ. βαρὺς Δόξα.

Ὁ Τριημέρῳ ταφῇ σου σκυλεύσας τὸν ᾅδην, καὶ τῇ ἐγέρσει σου σώσας τὸν ἄνθρωπον ἐλέησόν με.

Καὶ νῦν.

Τὴν ταφήν σου δοξάζω, καὶ τὴν ἀνάστασίν σου μεγαλύνω ζωοδότα κύριε ἐλέησόν με.

ἦχ. πλα. δ'. Δόξα.

Ἡ Ζωὴ τῶν ζώντων, καὶ τῶν θανέντων ἀνάστασις, ὡς ἐκ τάφου τῆς ἁμαρτίας, ἀνάστησον δέομαι καὶ ἐλέησόν με.

Καὶ νῦν.

Τῇ ἀναστάσει σου Χριστὲ ὁ θεὸς ἡμῶν τὸν κόσμον ἐφώτισας, καὶ τὸν θάνατον ἐνέκρωσας, ὡς δυνατὸς καὶ πολυέλεος.

Πεντηκοστάρια κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς ὅλης ἑβδομάδος.

Τῇ β΄. πρωῒ τῶν ἀσωμάτων πεντηκ. ἦχ. β΄. Δόξα.

Ταῖς τῶν ἁγίων ἀσωμάτων πρεσβείαις ἐλεήμων ἐξάλειψον τὰ πλήθη τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Καὶ νῦν.

Ταῖς τῆς θεοτόκου καὶ πάντων τῶν ἁγίων πρεσβείαις ἐλεήμων ἐξάλειψον τὰ πλήθη τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Τῇ γ΄. τοῦ προδρόμου πεντηκ. Δόξα.

Ταῖς τοῦ σου προδρόμου πρεσβείαις, ἐλεήμων ἐξάλειψον τὰ πλήθη τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων. Καὶ νῦν.

Ταῖς τῆς θεοτόκου καὶ πάντων τῶν ἁγίων πρεσβείαις ἐλεήμων ἐξάλειψον τά.

Τῇ δ΄. τοῦ σταυροῦ πεντηκ. Δόξα.

Δυνάμει τοῦ σταυροῦ σου Χριστὲ ὡς ἐλεήμων ἐξάλειψον τὰ πλήθη τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων. Καὶ νῦν.

Ταῖς τῆς θεοτόκου καὶ πάντων τῶν ἁγίων πρεσβείαις.

Τῇ ε΄. τῶν ἁγίων ἀποσ. Δόξα.

Ταῖς τῶν σῶν ἁγίων ἀποστόλων πρεσβείαις ἐλεήμων ἐξάλειψον τὰ πλήθη τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων. Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς θεοτόκου καὶ πάντων.

Τῇ ς΄. τοῦ σταυροῦ. Δόξα.

Δυνάμει τοῦ σταυροῦ σου χριστὲ ὡς ἐλεήμων ἐξάλειψον τά. Καὶ νῦν.

Ταῖς τῆς θεοτόκου καὶ πάντων τῶν.

Τῷ

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 2.3.206

Τῷ σαββ. τῶν κεκοιμ. πεντηκ. Δόξα ἦχ. πλα. β'.

ΠΤαισμάτων ἄφεσιν παράσχου τοῖς ὑμνηταῖς, καὶ τοῖς κοιμηθεῖσι τὴν ἀνάπαυσιν δώρησαι ταῖς τῶν σῶν ἁγίων ἀθλοφόρων ἱκεσίαις ὁ θεὸς, καὶ τεκούσης σε ἐλεούμενος εὐχαῖς. καὶ νῦν τὸ αὐτό.

Εἰ μὲν ἔστι μ. λέγονται τὰ πεντηκοστάρια ταῦτα, κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς ὅλης ἑβδομάδος. Δι' ὅλης τῆς α'. ἑβδομ. τοῦ τὸ πεντηκ. ψαλλ. Τῆς μετανοίας.

Τῇ β'. πρωῒ τῆς δευτέρας ἑβδ. πεντ. ἦχ. πλα. β'.

ΤΑ' πλήθη τῶν πεπραγμένων μοι δεινῶν ἐννοῶν ὁ τάλας τρέμω τὴν φοβερὰν ἐκείνην τῆς κρίσεως, ἀλλὰ θαρρῶν εἰς τὸ πέλαγος τῆς εὐσπλαγχνίας σου σωτὴρ, ὡς ὁ Δαβὶδ βοῶ σοι: ἐλέησόν με ὁ θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου: καὶ νῦν τὸ αὐτό.

Τῇ γ'. πρωῒ δόξα ἦχ. πλα. δ'.

ΤΗ͂ς μετανοίας ἄνοιξόν μοι πύλας ζωοδότα, ὀρθρίζει γὰρ τὸ πνεῦμα μου πρὸς ναὸν ἅγιόν σου, ναὸν φέρων τοῦ σώματος ὅλον ἐσπιλωμένον, ἀλλ' ὡς οἰκτίρμων, κάθαρον εὔσπλαγχνε σῷ ἐλέει. καὶ νῦν.

ΤΗ͂ς μετανοίας ἄνοιξόν μοι πύλας ζωοδότα, ὀρθρίζει γὰρ τὸ πνεῦμα μου πρὸς ναὸν ἅγιόν σου, ναὸν φέρων τοῦ σώματος ὅλον ἐσπιλωμένον, ἀλλ' ὡς οἰκτίρμων, κάθαρον εὔσπλαγχνε σῷ ἐλέει. Ἐλέησον οἰκτίρησον ἔγειρόν με πεσόντα, καὶ τοῦ πυρός με λύτρωσαι τῆς φοβερᾶς ἡμέρας, διὰ τῆς θεοτόκου ἐλέησόν με.

Τῇ

Τῇ δ'. καὶ τῇ παρασκευῇ ἦχ. πλα. δ'. Δόξα.

Γρηγορεῖτε καὶ προσεύχεσθε, ἵνα μὴ πειρασθῆτε, εἶπεν ὁ κς', τὸ μὲν πνεῦμα πρόθυμον, ἡ δὲ σὰρξ ἀσθενής, διὰ τοῦτο γρηγορεῖτε: καὶ νῦν τὸ αὐτό. καὶ ἔπειτα.

Ἐλέησον οἰκτήρισον, ἔγειρόν με πεσόντα, καὶ τοῦ πυρός με λύτρωσαι τῆς φοβερᾶς ἡμέρας διὰ τῆς θκου ἐλέησόν με.

Τῇ ε'. ἦχ. πλα. β'. Δόξα.

Πταισμάτων ζάλη με χειμάζει διὰ παντός, καὶ πρὸς τὸν βυθόν με ἀποπέμπει τῆς χαλεπῆς ἀπογνώσεως ἔκτεινόν μοι χεῖρα Ἰησοῦ παμβασιλεῦ ὡς τῷ Πέτρῳ καὶ ἐλέησόν με: Καὶ νῦν τὸ αὐτό.

Τῷ Σαββάτῳ, ὡς ἐν τῇ ἀκολουθίᾳ τοῦ αὐτοῦ Σαββ.

Τὰ πεντηκοστάρια πάντων τῶν δεσποτικῶν ἑορτῶν, καὶ ἀρχόμεθα ἐκ τοῦ Σεπτεμβρίου μηνὸς ἐν τῇ η'. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς ἡ γέννησις τῆς θκου. Δόξα ἦχ. α'.

Τὰ σύμπαντα σήμερον ἀγαλλιᾶσθε ἐν τῇ γεννήσει τῆς θεοτόκου. καὶ νῦν τὸ αὐτό.

ιδ'. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς εἰς τὴν ὕψωσιν τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ σταυροῦ: πεντηκ. ἦχ. α'. Δόξα.

Ὁ εἰς τὸν κόσμον ἐλθών, καὶ σαρκικῶς σταυρὸν καταδεξάμενος, καὶ ταφήν, καὶ τῇ ἀνυψώσει σου τὸν κόσμον σώσας κύριε δόξα σοι: καὶ νῦν τὸ αὐτό.

Ἐν τῇ η'. τοῦ Νοεμβ. μηνός, ἐν τῇ ἑορτῇ τοῦ ἀρχιστρατήγου Μιχαὴλ πεντηκ. ἦχ. δ'. Δόξα.

Ταῖς τοῦ Ἀρχαγγέλου πρεσβείαις ἐλεῆμον ἐξάλειψον τὰ πλήθη τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων: καὶ νῦν.

Ταῖς

Ταῖς τῆς θεοτόκου καὶ πάντων.

Κα΄. τοῦ αὐτοῦ ἐν τῇ ἑορ. τῆς θκ̄όυ.

ΤΑῖς τῶν σῶν δικαίων Ἰωακεὶμ καὶ τῆς Ἄννης πρεσβείαις ἐλεῆμον ἐξάλειψον τὰ πλήθη τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων. Καὶ νῦν.

Ταῖς τῆς θεοτόκου πρεσβείαις ἐλεῆμον ἐξάλειψον.

κε΄ Δεκεμβρίου εἰς τὴν γέννησιν τοῦ χ̄ῦ. πεντ. ἦχ. β΄. δόξα.

ΤΑ σύμπαντα σήμερον ἀγαλλιᾶσθε, ὅτι χ̄ς γεννᾶται ἐν τῷ σπηλαίῳ. καὶ νῦν.

Τὰ σύμπαντα σήμερον ἀγαλλιᾶσθε ὅτι χριστὸς γεννᾶται ἐκ τῆς παρθένου.

Τῇ ᾱ. τοῦ μηνὸς Ἰανουαρίου εἰς τὴν βάπτισιν τοῦ κῦ ἡμῶν Ἰησοῦ χ̄ῦ πεντηκ. ἦχ. β΄. Δόξα.

ΤΑ σύμπαντα σήμερον ἀγαλλιᾶσθε χριστὸς ἐφάνη ἐν τῇ Ἰορδάνῃ. καὶ νῦν.

Τὰ σύμπαντα σήμερον ἀγαλλιᾶσθε χ̄ς ἐβαπτίσθη ὑπὸ Ἰωάννου.

β΄. τοῦ μηνὸς Φεβρουαρίου ἐν τῇ ἑορτῇ τῆς ὑπαπαντῆς τοῦ κῦ ἡμῶν ιῦ χ̄ῦ πεντηκ. ἦχ. πλα. δ΄. Δόξα.

ΩΣ χερουβικοῖς θρόνος, ὁ πρεσβυτικὸς κόλπος ἐδέξατό σε χ̄ε ὁ θεὸς, ἀλλ᾽ ἐγκαίνισον, καὶ ἡμᾶς τῇ τοῦ σταυροῦ σου δυνάμει, καὶ τῇ εἰσόδῳ τοῦ θείου ναοῦ ἀξίωσον ἡμᾶς φιλάνθρωπε. καὶ νῦν τὸ αὐτό.

Κε΄. τοῦ Μαρτ. μηνὸς ἐν τῷ εὐαγγελισμῷ τῆς θκ̄όυ πεντηκ. ἦχ. δ΄. Δόξα.

ΤΑῖς τοῦ Ἀρχαγγέλου πρεσβείαις ἐλεῆμον ἐξάλειψον τὰ πλήθη τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων. καὶ νῦν.

Ταῖς

Ταῖς τῆς θεοτόκου πρεσβείαις ἐλεῆμον ἐξάλειψον τὰ πλήθη.

Ἐν τῷ Σαββ. τοῦ δικαίου λαζάρου. ἦχ. πλα. δ΄. δόξα.

Η Ζωὴ τῶν ζώντων, καὶ τῶν θανέντων ἀνάστασις, ὡς ἐκ τάφου τῆς ἁμαρτίας, ἀνάστησόν δέομαι, ὁ θεὸς καὶ ἐλέησόν με. καὶ νῦν τὸ αὐτό.

Ἐν τῇ ἑορτῇ τῆς ἀναλήψεως τοῦ χριστοῦ πεντηκ.
ἦχ. α΄. Δόξα.

Ο Εἰς τὸν κόσμον ἐλθὼν, καὶ σαρκικῶς σταυρὸν καταδεξάμενος, καὶ ταφὴν καὶ τῇ ἀναλήψει σου τὸν κόσμον σώσας κύριε δόξα σοι. καὶ νῦν τὸ αὐτό.

Τῇ Κυρ. τῆς ἁγίας πεντηκοστῆς πεντηκ. ἦχ. β΄. Δόξα.

Ο Τοῖς μαθηταῖς ἐξαποστείλας τὸ πανάγιόν σου πνεῦμα ἀντιλαβοῦ μου κύριε. ἄλλο.

Πάτερ ἄναρχε λόγε καὶ πνεῦμα ἰσοσύστατον κράτος, σῶσον ἡμᾶς τοὺς πιστῶς σὲ ὑμνοῦντας. ἄλλο.

Πάτερ ἄναρχε λόγε καὶ πνεῦμα τριὰς ἀρχηγικωτάτη ἐξάλειψον τὰ πλήθη τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Τῇ ε΄. τοῦ ἀχράντου σώματος τοῦ χριστοῦ σωτῆρος πεντηκ.
ἦχ. β΄. Δόξα.

Σῶμα θεῖον λόγου, καὶ τὸ πάντιμον αἷμα, ἐξάλειψον τὰ πλήθη τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων. καὶ νῦν τὸ αὐτό.

Τῇ β΄. κυριακ. τοῦ ἁγίου πνς. πεντηκ. ἦχ. β΄. Δόξα.

Πάτερ λόγε πνεῦμα τριὰς ἀρχηγικωτάτη ἐξάλειψον τὰ πλήθη τῶν. καὶ νῦν τὸ αὐτό.

Τῇ ς΄. Αὐγούστου εἰς τὴν μεταμόρφωσιν τοῦ ἰησοῦ χριστοῦ πεντηκ.
ἦχ. πλα. δ΄.

Ἀόρατε βασιλεῦ ὁ ἐν τῷ ὄρει θαβὼρ, ἀρρήτως τῆς μορ-

φῆς

φῆς σου ἀστράψας τὸ φῶς χριστὲ ὁ θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς.

Καὶ νῦν.

Ἐν τῷ πλήθει κύριε τῶν οἰκτιρμῶν σου εἰσελευσόμεθα εἰς τὸν οἶκόν σου, καὶ προσκυνοῦντες πρὸς ναὸν ἅγιόν σου ὀψώμεθα φῶς τοῦ προσώπου σου εἰς φωτισμόν, καὶ ἱλασμὸν τῶν ψυχῶν ἡμῶν διὰ τὸ μέγα σου ἔλεος.

Ἐν τῷ αὐτῷ μηνὶ ιε΄ εἰς τὴν κοίμησιν τῆς ὑπεραγίας θεοτόκου ἦχ. δ΄. Δόξα.

Ταῖς τῆς θεοτόκου πρεσβείαις ἐλεῆμον ἐξάλειψον τά.

καὶ νῦν τὸ αὐτό.

Καὶ μετὰ τοῦτο ὁ ἱερεὺς λέγει.

Ἐλέησόν με ὁ θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου. ἐλέησόν με ὁ θεὸς ἐν ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς, καὶ φιλανθρωπίᾳ τοῦ μονογενοῦς σου υἱοῦ, μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἶ σὺν τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου πνεύματι νῦν καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. ὁ χορ. Ἀμήν.

Εἰρήνη πᾶσι. Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ἐν ταῖς δὲ λοιπαῖς ἡμέραις, οὐκ εἰσὶ πεντηκοστάρια. ὁ ἱερεὺς μετὰ τὴν στιχολογίαν τοῦ ψαλτηρίου, καὶ τὰ καθίσματα καὶ τὸν ψαλμὸν ν΄. τὸ δόξα καὶ νῦν, λέγει ἐλέησόν με ὁ θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, ὡς ἐπάνω.

Καὶ ἀρχόμεθα ψάλλειν τοὺς κανόνας, καὶ μετὰ τὴν γ΄. ᾠδ. ὁ ἱερεὺς λέγει.

Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ κυρίου δεηθῶμεν. ὁ χορ. Κύριε ἐλέησον.

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 2.3.206

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ θεὸς τῇ σῇ χάριτι. Κύριε ἐλ.

Τῆς παναγίας ἀχράντου, ὑπερευλογημένης ἐνδόξου δεσποίνης ἡμῶν θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους, καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ θεῷ παραθώμεθα. Σοί κε.

Ὅτι ηὐλόγηται, καὶ δεδόξασται τὸ πάντιμον, καὶ μεγαλοπρεπὲς ὄνομά σου τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος νῦν καὶ ἀεί, καὶ. Ἀμήν.

Εἰρήνη πᾶσι. ὁ χορ. Καὶ τῷ πνεύματί σου: καὶ λέγετ. τὸ καθ. τοῦ κανόνος. Καὶ ἀπὸ ϛ΄. ᾠδ. ὁμοίως ὁ ἱερεὺς λέγει.

Ἔτι καὶ ἔτι. Ἀντιλαβοῦ σῶσον. Τῆς παναγίας ἀχράντου.

Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς τῆς εἰρήνης Χριστὲ ὁ θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν τῷ πατρὶ καὶ τῷ υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ πνεύματι νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς. Ἀμήν.

Εἰρήνη πᾶσι. Καὶ τῷ πνεύματί σου. καὶ λέγετ. τὸ κοντάκ. καὶ εἰς τὸ τέλος τῆς η΄. ᾠδῆς ἠχεῖ ὁ ἱερεὺς ἓν ἐκ τῶν μεγαλυναρίων κατὰ τὸν ἦχ. τοῦ κανόνος.

Τὰ μεγαλυνάρια ἦχ. α΄.

Μεγάλυνον θεοτόκε τὰ ἐλέη σου ἐπὶ πάντας ἡμᾶς. ἦχ. β΄.

Μεγαλύνει ἡ ψυχή μου τὴν τιμιωτέραν τῶν ἄνω στρατευμάτων.

ἦχ. γ΄.

Μεγαλύνει καὶ ὑμνεῖ ἡ ψυχή μου τὸν κύριον. ἦχ. δ΄.

Σὲ τὴν θεοτόκον τὴν μητέρα τοῦ φωτὸς ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν.

ἦχ. πλα. α΄.

Αἱ γενεαὶ πᾶσαι σὲ μακαριοῦμεν τὴν μόνην θεοτόκον. ἦχ. πλα. β΄.

Τὴν θεοτόκον ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 2.3.206

ἦχ. βαρύς.

Τὴν μητέρα τοῦ φωτὸς ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν.

ἦχ. πλα. δ'.

Τὴν θεοτόκον τὴν μητέρα τοῦ φωτὸς ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Εἰς τὴν γέννησιν δὲ τοῦ χυ ἡμῶν ιυ χυ, λέγεται τοῦτο τὸ μεγαλυνάριον ἦχ. α'.

Μεγάλυνον ψυχή μου τὸν ἐκ τῆς παρθένου ἢ τὸν ἐν τῷ σπηλαίῳ τεχθέντα βασιλέα.

Εἰς τὴν βάπτισ. τοῦ χυ μεγαλ. ἦχ. β'.

Μεγάλυνον ψυχή μου τὸν ἐν Ἰορδάνῃ χν τὸν βαπτισθέντα.

Καὶ λέγει ὁ χορὸς τὴν ᾠδὴν τῆς θκου.

Μεγαλύνει ἡ ψυχή μου τὸν κν * καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ θεῷ τῷ σωτῆρί μου.

Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ * ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί.

Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ δυνατὸς * καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ * καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν τοῖς φοβουμένοις αὐτόν.

Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ * διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους διανοίᾳ καρδίας αὐτῶν.

Καθεῖλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων * καὶ ὕψωσε ταπεινούς.

Πεινῶντας ἐνέπλησεν ἀγαθῶν * καὶ πλουτοῦντας ἐξαπέστειλε κενούς.

Ἀντελάβετο Ἰηλ παιδὸς αὐτοῦ * μνησθῆναι ἐλέους.

Καθὼς ἐλάλησε πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν τῷ Ἀβραὰμ * καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ ἕως αἰῶνος. Δόξα. καὶ νῦν.

εἶτα ᾄδεται ἡ θ' ᾠδὴ, μεθ' ἣν ὁ ἱερεὺς λέγ.

Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ κυρίου δεηθῶμεν. Κύριε ἐλ.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, καὶ διαφύλαξον.

Τῆς παναγίας ἀχράντου ὑπερευλογημένης ἐνδόξ.

Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις τῶν οὐρανῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν τῷ πατρὶ καὶ τῷ υἱῷ καὶ τῷ.

Εἰρήνη πᾶσι: Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ἔπειτα εἰ ἔστι κυριακὴ ᾄδεται ὁ Ἱερεύς.

Ἅγιος κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν. ὁ χορ.

Ἅγιος κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν. ὁ Ἱερεύς.

Ὑψοῦτε κύριον τὸν θεὸν ἡμῶν, καὶ προσκυνεῖτε τῷ ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ ὅτι ἅγιός ἐστιν ὁ θεὸς ἡμῶν. ὁ χορ.

Ἅγιος κύριος. ὁ ἱερ.

Ὁ κύριος ἐβασίλευσεν, ὀργιζέσθωσαν λαοί, ὁ καθήμενος ἐπὶ τῶν χερουβὶμ σαλευθήτω ἡ γῆ ὁ θεὸς ἡμῶν. ὁ χορ.

Ἅγιος κύριος. καὶ ὁ Ἱερεὺς πάλιν.

Καὶ ἐπὶ πάντων τῶν λαῶν αὐτοῦ ὁ θεὸς ἡμῶν.

Καὶ ἀμέσως λέγεται τὸ ἐξαποστειλάρ. ἐν ταῖς δὲ μόνον τεσσαρακοσταῖς ἡμέραις λέγονται τὰ φωταγωγάρια ταῦτα ἐκ γ'. κατὰ τὸν ἦχ. τῆς ή. ἤχου. ἦχ. α'. Φωταγ.

Ὁ Τὸ φῶς ἀνατέλλων κύριε, τὴν ψυχήν μου καθάρισον ἀπὸ πάσης ἁμαρτίας πρεσβείαις κύριε τῶν Ν. ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς: ἐκ γ'.

Δεῖ δὲ εἰδέναι ὅτι εἰς τὴν πλήρωσιν τοῦ φωταγωγοῦ εἶπα λέγεται κατὰ τὴν ἡμέραν ἑβδομάδος.

Τῇ β'. τῶν ἀσωμάτων.

Πρεσβείαις κύριε τῶν ἀσωμάτων ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Τῇ γ'. τοῦ προδρ.

Πρεσ-

Πρεσβείαις κε̄ τοῦ προδρόμου ἐλέησον, καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Τῇ δ'. καὶ τῇ ϛ'. τοῦ σταυροῦ.

Δυνάμει τοῦ σταυροῦ σου κε̄ ἐλέησον, καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Τῇ ε'. τῶν ἀποσ.

Πρεσβείαις κε̄ τῶν ἀποστόλων σου ἐλέησον, καὶ σῶσον ἡμᾶς. ἦχ. β'. Φωταγ.

Τὸ φῶς σου τὸ ἀΐδιον ἐξαπόστειλον κύριε, καὶ φώτισον τὰ ὄμματα τὰ κρυπτὰ τῆς καρδίας μου πρεσβείαις Ν. ἐλέησον, καὶ σῶσον ἡμᾶς. λεγ'. ἐκ γ'.

ἦχ. γ'. Φωταγ.

Ἐξαπόστειλον τὸ φῶς σου χε̄ ὁ θεός, καὶ φώτισον τὴν καρδίαν μου πρεσβείαις Ν. ἐλέησον, καὶ σῶσον ἡμᾶς. γ'.

ἦχ. δ'. Φωταγ.

Ὁ τὸ φῶς ἀνατέλλων τῷ κόσμῳ σου, τὴν ἐν σκότει ψυχήν μου ὑπάρχουσαν, ἀπὸ πάσης ἁμαρτίας καθάρισον πρεσ. Ν. ἐλέησον, καὶ σῶσον ἡμᾶς. ἐκ γ'.

ἦχ. πλα. α'. Φωταγ.

Φωτοδότα κε̄ ἐξαπόστειλον τὸ φῶς σου, καὶ φώτισον τὴν καρδίαν μου πρεσβ. Ν. ἐλέησ. ἐκ γ'.

ἦχ. πλα. β'. Φωταγ.

Πρεσβείαις κε̄ Ν. φῶς κατάπεμψον ἡμῖν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος. ἦχ. βαρὺς Φωταγ.

Πρεσβείαις κε̄ Ν. κατάπεμψον ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος. ἐκ γ'.

ἦχ. πλα. δ'. Φωταγ.

Φῶς ὑπάρχων χε̄ φώτισόν με ἐν σοὶ πρεσβείαις Ν. ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. ἐκ γ'.

Ἐν

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 2.3.206

Ἐν ταῖς ἡμέραις δὲ τῆς κυριακῆς μετὰ τὸ ἅγιος κύριος λέγονται ταῦτα ἐξαποστειλάρια.

Τὸ α΄. ἐξαποστειλάριον ᾄδεται ἐν τῇ κυριακῇ τῶν ἁγίων πάντων ἦχ. πλα. δ΄. ἐν τῇ κυρ. ιβ΄ ἦχ. γ΄. ἐν τῇ κυρ. κγ΄. ἦχ. πλα. β΄. ἐν τῇ κυρ. λδ΄. ἦχ. α΄. καὶ ἐν τῇ κυρ. με΄. ἦχ. δ΄.

Τοῖς μαθηταῖς συνέλθωμεν, ἐν ὄρει Γαλιλαίας, πίστει χριστὸν θεάσασθαι, λέγοντα ἐξουσίαν λαβεῖν τῶν ἄνω, καὶ κάτω, μάθωμεν πῶς διδάσκει βαπτίζειν εἰς τὸ ὄνομα τοῦ πατρὸς ἔθνη πάντα, καὶ τοῦ υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος, καὶ συνεῖναι τοῖς μύσταις, ὡς ὑπέσχετο ἕως τῆς συντελείας. Θεοτοκίον.

Τοῖς μαθηταῖς συνέχαιρες θεοτόκε παρθένε, ὅτι χριστὸν ἑώρακας ἀναστάντα ἐκ τοῦ τάφου, τριήμερον καθὼς εἶπεν, οἷς καὶ ὤφθη διδάσκων, καὶ φανερῶν τὰ κρείττονα, καὶ βαπτίζειν κελεύων, ἐν τῷ πατρί, καὶ υἱῷ, καὶ πνεύματι, τοῦ πιστεύειν, μαθόντας τὸ μυστήριον, τῆς ἁγίας Τριάδος.

Τὸ β΄. ἐξαποστειλάριον ᾄδεται ἐν τῇ κυρ. β΄. ἦχ. α΄. ἐν τῇ κυρ. ιγ΄. ἦχ. δ΄. ἐν τῇ κυρ. κδ΄. ἦχ. βαρὺς ἐν τῇ κυρ. λε΄. ἦχ. β΄. καὶ ἐν τῇ κυρ. μς΄. ἦχ. πλα. α΄.

Τὸν λίθον θεωρήσασαι ἀποκεκυλισμένον, αἱ μυροφόροι ἔχαιρον, εἶδον γὰρ νεανίσκον, καθήμενον ἐν τῷ τάφῳ, καὶ αὐτὸς ταύταις ἔφη, ἰδοὺ χριστὸς ἐγήγερται, εἴπατε σὺν τῷ Πέτρῳ τοῖς μαθηταῖς, ἐν τῷ ὄρει φθάσατε Γαλιλαίας, ἐκεῖ ὑμῖν ὀφθήσεται, ὡς προεῖπε τοῖς φίλοις.

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 2.3.206

Θεοτοκίον.

Τὸν ἄρνα θεωρήσασα ἡ παρθένος, καὶ μήτηρ, ἐπὶ ξύλου ἑλκόμενον, ὑψωθέντα ἐν τούτῳ, ὀδυρομένη ἐβόα. ὦ υἱὲ, καὶ θεέ μου ὁ καλλωπίσας ἅπαντα, ἄπνους ἄμορφος φαίνῃ, σωματικῶς, τῶν ἀνθρώπων γένος ἐλευθερῶσαι, βουλόμενος μακρόθυμε τῆς φθορᾶς τοῦ θανάτου.

Τὸ γ'. ἐξαποστειλάριον ᾄδεται ἐν τῇ κυρ. γ'. ἦχ. β'. ἐν τῇ κυρ. ιδ'. ἦχ. πλα. α'. ἐν τῇ κυρ. κέ ἦχ. πλα. δ'. καὶ ἐν τῇ κυρ. λς'. ἦχο. γ'.

Ὅτι χριστὸς ἐγήγερται, μήτις διαπιστείτω, ἐφάνη τῇ Μαρίᾳ γάρ· ἔπειτα καθωράθη, τοῖς εἰς ἀγρὸν ἀπιοῦσι, μύσταις δὲ πάλιν ὤφθη, ἀνακειμένοις ἕνδεκα, οὓς βαπτίζειν ἐκπέμψας, εἰς οὐρανοὺς ὅθεν κατεβεβήκει ἀνελήφθη, ἐπικυρῶν τὸ κήρυγμα, πλήθεσι τῶν σημείων.

Θεοτοκίον.

Ὑμνῶ σου τὸ μακρόθυμον, ἔλεος ὁ σωτήρ μου, ὅτι σεαυτὸν ἐκένωσας τοῦ φορέσαι καὶ σῶσαι, φύσιν βροτῶν νεκρωθεῖσαν, καὶ θεὸς ὢν ἠνέσχου ἐκ τῆς ἁγνῆς θεόπαιδος, κατ' ἐμὲ τοῦ γενέσθαι, καὶ κατελθεῖν, εἰς ᾅδου, κἀκεῖθέν με ἀνελκύσαι, ἧς ταῖς πρεσβείαις ἅπαντας σῶσον τοὺς σὲ ὑμνοῦντας.

Τὸ ἐξαποστειλάριον δ'. ᾄδεται ἐν τῇ κυρ. δ'. ἦχ. γ'. ἐν τῇ κυρ. ιε'. ἦχ. πλα. β'. ἐν τῇ κυρ. κς'. ἦχ. α'. καὶ ἐν τῇ κυρ. λζ'. ἦχ. δ'.

Ταῖς ἀρεταῖς ἀστράψαντες, ἴδωμεν ἐπιστάντας, ἐν ζωηφόρῳ μνήματι, ἄνδρας ἐν ἀστραπτούσαις ἐσθήσεσι μυροφόροις κλινούσαις εἰς γῆν ὄψιν, τοῦ οὐρανοῦ δεσπόζοντος, ἔγερσιν διδαχθῶμεν, καὶ πρὸς ζωὴν, τῷ μνημείῳ δράμωμεν

μωμεν σὺν τῷ Πέτρῳ, καὶ τὸ πραχθὲν θαυμάσαντες, μείνωμεν χριστὸν βλέψαι. Θεοτοκίον.

Ὁ Οὐρανὸν παναχράντε ὡσεὶ δέῤῥιν ἐκτείνας, ἐκ σῆς νηδύος ἔλλαμψε, γηγενῶν προστασίαν, σὲ θέμενος εὐσπλαγχνία. τοῦτον οὖν ἐκδυσώπει, ὃν Ἰακὼβ εὐλόγησεν, ἀνατείλαντος ὄρθρου, πάντας ἡμᾶς, εὐλογῆσαι δοῦναί τε τὴν ἡμέραν, καὶ νύκτα ἀναμάρτητον, καὶ ἁγίαν ἄνωθεν.

Τὸ ἐξαποστειλάριον ε΄.

ᾄδεται ἐν τῇ κυρ. ε΄. ἦχ. δ΄. ἐν τῇ κυρ. ιϛ΄. ἦχ. βαρὺς, ἐν τῇ κυρ. κζ΄. ἦχ. β΄. καὶ ἐν τῇ κυρ. λη΄. ἦχ. πλα. α΄.

Ἡ Ζωὴ καὶ ὁδὸς χριστὸς, ἐκ νεκρῶν τῷ Κλεόπᾳ, καὶ τῷ Λουκᾷ συνώδευσεν, οἷσπερ καὶ ἐπεγνώσθη, εἰς Ἐμμαοῦς κλῶν τὸν ἄρτον. ὧν ψυχαὶ, καὶ καρδίαι καιόμεναι ἐτύγχανον, ὅτε τούτοις ἐλάλει ἐν τῇ ὁδῷ, καὶ γραφαῖς ἡρμήνευεν, ἃ ὑπέστη, μεθ' ὧν ἠγέρθη κράζωμεν, ὤφθη τε καὶ τῷ Πέτρῳ.

Θεοτοκίον.

Ὁ Ποιητὴς τῆς κτίσεως, καὶ θεὸς τῶν ἁπάντων, σάρκα βροτείαν ἔλαβεν, ἐξ ἀχράντου σαρκός σου, πανύμνητε θεοτόκε, καὶ φθαρεῖσάν μου ὅλην τὴν φύσιν ἀνεκαίνισε, πάλιν ὡς πρὸ τοῦ τόκου, καταλιπὼν μετὰ τόκον, ὅθεν πιστῶς σε πάντες ἀνευφημοῦμεν, κράζοντες χαῖρε κόσμου ἡ δόξα.

Ἐξαποστειλάριον ϛ΄.

Τοῦτο ᾄδεται ἐν τῇ κυρ. ϛ΄. ἦχ. πλα. α΄. ἐν τῇ κυρ. ιζ΄. ἦχ. πλα. δ΄. ἐν τῇ κυρ. κη΄. ἦχ. γ΄. καὶ ἐν τῇ κυρ. λθ΄. ἦχ. πλα. β΄.

Δεικνύων ὅτι ἄνθρωπος, σῶτερ εἶ κατ' οὐσίαν, ἐν μέσῳ στὰς ἐδίδασκες, ἀναστὰς ἐκ τοῦ τάφου, καὶ βρώσεως

συμμε-

συμμετέχες, βάπτισμα μετανοίας. εὐθὺς δὲ πρὸς οὐρά-
νιον ἀνελήφθης πρα, καὶ μαθηταῖς, πέμπειν τὸ παρά-
κλητον ἐπηγγείλω, ὑπερέθεε θεάνθρωπε, δόξα τῇ σῇ ἐ-
γέρσει. Θεοτοκίον.

ΤΟ χαίρετε φθεγξάμενος, διημείψω τὴν λύπην, τῶν
προπατόρων κύριε τὴν χαρὰν ἀντισάγων, ἐγέρσεώς
σου ἐν κόσμῳ. ταύτης οὖν ζωοδότα, διὰ τῆς τεκούσης
σε, φῶς ἡμῖν σὲ ὑμνοῦσι, φῶς οἰκτιρμῶν τῶν σῶν ἐξα-
πόστειλον τοῦ βοῶν σοι, ὑπερέθεε φιλάγαθε, δόξα τῇ σῇ
ἐγέρσει. Ἐξαποστειλάριον ζ'.

Τοῦτο ᾄδεται ἐν τῇ κυρ. ζ'. ἦχ. πλα. β'. ἐν τῇ κυρ.
ιη'. ἦχ. α'. ἐν τῇ κυρ. κθ'. ἦχ. δ'. καὶ ἐν
τῇ κυρ. λ'. ἦχ. βαρύς.

ΟΤι ἦραν τὸν κύριον τῆς Μαρίας εἰπούσης, ἐπὶ τὸν τά-
φον ἔδραμον Σίμων Πέτρος, καὶ ἄλλος μύστης χριστοῦ,
ὃν ἠγάπα, ἔτρεχον δὲ οἱ δύο, καὶ εὗρον τὰ ὀθόνια ἔνδον
κείμενα μόνα, καὶ κεφαλῆς ἦν δὲ τὸ σουδάριον χωρὶς
τούτων. διὸ πάλιν ἡσύχασαν τὸν χριστὸν ἕως εἶδον.

Θεοτοκίον.

ΜΕγάλα καὶ παράδοξα, δι' ἐμὲ κατειργάσω σωτήρ
μου πολυέλεε. ἐκ παρθένου γὰρ κόρης ἐτέχθης
ἀνερμηνεύτως, καὶ σταυρὸν ὡς κακοῦργος, καὶ θάνατον ὑπέ-
μεινας, ἵνα με τῆς δουλείας τοῦ πονηροῦ λυτρώσῃς πο-
λίτην τε πάλιν δείξῃς τοῦ παραδείσου, ἀναστὰς τριήμε-
ρος ἐκ τοῦ τάφου. Ἐξαποστειλάριον η'.

Τοῦτο λέγεται ἐν τῇ κυρ. η'. ἦχ. βαρὺς ἐν τῇ κυρ. ιθ'. ἦχ. β'. ἐν τῇ η'. κυρ. λ'. ἦχ. πλα. α'. καὶ ἐν τῇ κυρ. μα'. ἦχ. πλα. δ'.

Δύο ἀγγέλους βλέψασα, ἔνδοθεν τοῦ μνημείου, Μαρία ἐξεπλήττετο, καὶ Χριστὸν ἀγνοοῦσα, ὡς κηπουρὸν ἐπηρώτα, κύριε ποῦ τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ μου τέθεικας. κλήσει δὲ τοῦτον γνοῦσα, εἶναι αὐτὸν, τὸν σωτῆρα ἤκουσε μή μου ἅπτου. πρὸς τὸν πατέρα ἄπειμι, εἰπὲ τοῖς ἀδελφοῖς μου.

Θεοτοκίον.

Κατηφείας πληρούμεναι, καὶ πολλῆς ἀθυμίας, τὴν ψυχὴν ἐμπιπλάμεναι, ἔδραμον αἱ γυναῖκες πρὸς τὸ μυρίσαι τὸ σῶμα Ἰησοῦ τοῦ δεσπότου, τοῦ τὴν ἡμετέραν φορέσαντος ἐκ παρθένου πτωχείαν, δίχα παντοίας κηλῖδος· αἷς ἀπήντησε λέγων, σὺν τῇ μητρί, χαίρετε, οὐκ ἔτι γὰρ βασιλεύει ὁ ᾅδης καταλέλυται τῇ ἐμῇ ἀναστάσει.

Ἐξαποστειλάριον θ'.

Τοῦτο ᾄδεται ἐν τῇ κυρ. θ'. ἦχ. πλα. δ'. ἐν τῇ κυρ. κ'. ἦχ. γ'. ἐν τῇ κυρ. λα'. ἦχ. πλα. β'. καὶ ἐν τῇ κυρ. μβ' ἦχ. α'.

Συγκεκλεισμένων δέσποτα τῶν θυρῶν ὡς εἰσῆλθες, τοὺς ἀποστόλους ἔπλησας, πνεύματος παναγίου, εἰρηνικῶς ἐμφυσήσας, οἷς δεσμεῖν τε καὶ λύειν τὰς ἁμαρτίας εἴρηκας, καὶ ὀκτὼ μεθ' ἡμέρας, τὴν σὴν πλευρὰν, τῷ Θωμᾷ ὑπέδειξας, καὶ τὰς χεῖρας, μεθ' οὗ βοῶμεν κύριος καὶ θεὸς σὺ ὑπάρχεις. Θεοτοκίον.

Ἡ ἄνυμφος καὶ μήτηρ σου ἐκ τοῦ τάφου ὡραῖον ὡς ἐκ παστοῦ ἀστράψαντα, κατιδοῦσά σε λόγε, χαρμονικῶς

ἀνε-

ἀνεβόα, εἶ, καὶ ἔπαθες τέκνον σωματικῶς ὡς ἄνθρωπος, ἀλλὰ τῇ θεϊκῇ σου δυνάμει ᾅδην καθεῖλες, καὶ τὸ ἴδιον πλάσμα ἀναγαγὼν, τῆς αὐτοῦ ἐξήρπασας τυραννίδος. δόξα τῇ ἀναστάσει σου, δι' ἧς ἔσωσας.

ἐξαποστειλάριον ι'.

Τοῦτο λέγεται ἐν τῇ κυρ. ι. ἦχ. α'. ἐν τῇ κυρ. κα'. ἦχ. δ'. ἐν τῇ κυρ. λβ'. ἦχ. βαρὺς, καὶ ἐν τῇ κυρ. μγ'. ἦχ. β'.

Τιβεριάδος θάλασσα σὺν παισὶ Ζεβεδαίου, Ναθαναὴλ τῷ Πέτρῳ τε, σὺν δυσὶν ἄλλοις πάλαι, καὶ Θωμᾶν εἶχε πρὸς ἄγραν, οἳ Χριστοῦ τῇ προστάξει ἐν δεξιᾷ χαλάσαντες, πλῆθος εἷλκον ἰχθύων, ὃν Πέτρος γνοὺς, πρὸς αὐτὸν ἐνήχετο, εἰς τὸ τρίτον φανεὶς, καὶ ἄρτον ἔδειξε, καὶ ἰχθὺν ἐπ' ἀνθράκων.

Θεοτοκίον.

Οὐσιῶν ἰδιότησιν ὁ υἱός σου παρθένε, ὡς μὲν θνητὸς ἀφύπνωσεν, ὡς θεὸς δὲ ἀνέστη, διαφθορὰν δὲ οὐκ εἶδεν, ὃν ἀεὶ εὐμενίζου, τῷ λαῷ, καὶ τῇ ποίμνῃ σου. φῶς ἡμῖν ἀποστέλλειν, ἡμερινοῦ, προσκόμματος διασώζων, ὃς σὺν πατρὶ, καὶ πνεύματι, εἷς θεὸς προσκυνεῖται.

ἐξαποστειλάριον ια'.

Τοῦτο ᾄδεται ἐν κυρ. ια'. ἦχ. β'. ἐν τῇ κυρ. κβ' ἦχ. πλα. α. ἐν τῇ κυρ. λγ'. ἦχ. πλα. δ'. καὶ ἐν τῇ κυριακῇ μδ'. ἦχ. γ'.

Μετὰ τὴν θείαν ἔγερσιν τρὶς τῷ Πέτρῳ φιλεῖς με πυθόμενος ὁ Χριστὸς, τῶν ἰδίων προβάτων προβάλλεται ποιμενάρχην, ὃς ἰδὼν ὃν ἠγάπα τῷ Ἰησοῦ ἑπόμενον, ἤρετο τῷ δεσπότῃ, οὗτος δὲ τί, ἐὰν θέλω, ἔφησε, μένειν τοῦ-

τον, ἕως καὶ πάλιν ἔρχομαι. τί πρὸς σὲ φίλε Πέτρε;

Θεοτοκίον.

Παναγία παναχραντε μῆτερ εὐλογημένη, δυσώπησον ὃν ἔτεκες, βασιλέα, καὶ κτίστην, τὸν προαιώνιον τέλειον, γεννηθέντα ἀφράστως, ὡς εὐδόκησεν, ἄνον κατ' οὐσίαν, ὁμοῦ θεόν, καὶ πρὸ πάντων τῶν ποιημάτων, αὐτὸν οὖν αἴτει δέσποινα ὑπὲρ γένους ἀνθρώπων.

Ἐν τῇ δὲ μεγάλῃ κυριακῇ τοῦ πάσχα, καὶ ἐν πάσαις ταῖς ἄλλαις ἡμέραις τῆς ἑαυτῆς ἑβδομάδος ἐξαποστειλάριον τοῦτο λέγεται. πρὸς. ἐπισκέψατο ἡμᾶς.

Σαρκὶ ὑπνώσας ὡς θνητὸς, ὁ βασιλεὺς, καὶ κύριος τριήμερος ἐξανέστης, Ἀδὰμ ἐγείρας ἐκ φθορᾶς, καὶ καταργήσας θάνατον, πάσχα θεῖον τὸ μέγα τοῦ κόσμου σωτήριον.

Σὺν ἀποστόλοις καὶ ἡμεῖς δεῦτε. χριστὸν ὀψώμεθα ἐγηγερμένον ἐκ τάφου, καὶ λαμπροτάτῃ ψυχῆς ἀλλήλους ἀσπασώμεθα, δόξα σοι βοῶντες τῇ θείᾳ ἐγέρσει σου.

Καὶ ἐν τῇ κυριακῇ τοῦ Θωμᾶ τοῦτο. πρὸς. ὁ οὐρανὸν ταῖς ἄστροις.

Ἐμαῖς μελῶν χειρί σου ἐξερευνήσας τὰς πληγὰς μή μοι Θωμᾶ ἀπιστήσῃς, τραυματισθέντα διά σέ, σὺν μαθηταῖς ὁμοφρόνει, καὶ ζῶντα κήρυττε θεόν.

Γνωστέον δὲ ὅτι ταῦτα ἐξαποσ. ἀπὸ τοῦ πάσχα, μέχρι τῆς ν. ἐν ἡμέραις κυριακαῖς λέγονται μόνα, ἐν δὲ ταῖς ἄλλαις ἡμέραις τῆς ἑβδομάδος, λέγεται προφητικὸν τοῦ ἁγίου, ἔπειτα τὸ τῆς κυριακῆς.

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 2.3.206

Ἐν τῇ κυριακῇ τῶν μυροφόρων. προσ. γυναῖκες ἀκουτίσθ.

Γυναῖκες ἀκουτίσθητε, φωνὴν ἀγαλλιάσεως· τύραννον ᾅδην πατήσας, φθορᾶς ἐξήγειρας κόσμον, δράμετε φίλοις εἴπατε τοῖς ἐμοῖς εὐαγγέλια, βούλομαι γὰρ τὸ πλάσμα μου, χαρὰν ἐκεῖθεν αὐγάσαι, ὅθεν προῆλθεν ἡ λύπη.

Ἐν τῇ κυρ. τοῦ παραλύτ. προσ. γυναῖκες ἀκουτ.

Ἐπέστη ὁ φιλάνθρωπος καὶ πανοικτίρμων κύριος, ἐν τῇ στοᾷ Σαλομῶντος τοῦ θεραπεῦσαι τὰς νόσους, εὗρε δὲ κατακείμενον ἄνθρωπον πλείστοις ἔτεσι, καὶ πρὸς αὐτὸν ἐβόησεν, ἆρον τὸν κράββατον, ἴθι σοῖς ὤμοις καὶ περιπάτει.

Ἐν τῇ κυρ. τῆς σαμαρίτιδ. προσ. γυναῖκες ἀκουτίσθ.

Σαμάρειαν κατέλαβες σωτήρ μου παντοδύναμε, καὶ γυναικὶ ὁμιλήσας ὕδωρ ἐζήτεις τοῦ πιεῖν, ὁ ἐκ πέτρας ἀκροτόμου, πηγάσας ὕδωρ ἑβραίοις, κἀμὲ σῶτερ μου διψῶντα πότισον, νάματα διψήσω εἰς ἀπεράντους αἰῶνας.

Ἐν τῇ κυρ. τοῦ τυφλοῦ. προσ. γυναῖκες ἀκουτίσθ.

Παράγων ὁ φιλάνθρωπος, καὶ φωτοδότης κύριος ἐν τῇ ὁδῷ τοῦ ἱεροῦ εὗρε τυφλὸν ἐκ γεννητῆς, καὶ σπλαγχνισθεὶς ἐπέχρισε πηλὸν τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ, καὶ πορευθεὶς τοῦ νίψασθαι ἐν τῇ πηγῇ ἐκαθαίρετο τοῦ σκότους τῆς ἀβλεψίας.

Ἐν τῇ ε. δὲ τῆς πέμπτης ἑβδομ. εἰς τὴν ἀνάληψιν τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ χριστοῦ ἐξαπόσ. τοῦτο ᾄδεται.

Τῶν μαθητῶν ὁρώντων σε ἀνελήφθης χριστέ, πρὸς τὸν πατέρα συνεδριάζων, ἄγγελοι προτρέχοντες ἐκεκραύγαζον, ἄρατε πύλας ἄρατε, ὁ βασιλεὺς γὰρ ἀνῆλθε, πρὸς τὴν ἀρχίφωτον δόξαν.

Ἐν

Ἐν τῇ κυρ. τῶν ἁγίων πατέρων. προσ. Τοῖς μαθηταῖς συνελθ.

Τῇ τῶν πατέρων σήμερον πανηγύρει συντρέχει, πᾶσα πιστῶν ὁμήγυρις· Ἄρειος αἰσχυνέσθω, Σαβέλλιος ἐντραπείσθω, ἄθλιον Νεστορίου ῥαπιζέσθω τὸ πρόσωπον, καὶ ἑσμὸς σκορπιζέσθω αἱρετικῶν, ἡ Χριστοῦ τερπέσθω δὲ ἐκκλησία σὺν τῷ πατρὶ δοξάζουσα τὸν υἱόν, καὶ τὸ πνεῦμα.

Ἐξαποστειλάρια ταῦτα λέγονται ἐν τῷ σαββάτῳ τῆς ἀποκρέω, καὶ τῆς πεντηκοστῆς, καὶ ἐν τῇ β΄. ἡμέρᾳ τοῦ Νοεμβρίου μηνός. προσ. τοῖς μαθηταῖς συνελ.

Ὁ ἐν νεκροῖς ἐλεύθερος, ὁ νεκρῶν καὶ τῶν ζώντων ἐξουσιάζων κύριε, ὁ νεκρώσας τὸν ᾅδην τῇ θεϊκῇ σου δυνάμει, ὁ σταυρῷ καὶ θανάτῳ πατήσας τὸν διάβολον, ὁ πρωτότοκος πάλιν ἐκ τῶν νεκρῶν ἀναστάς· πρεσβείαις τῆς σὲ τεκούσης ἀνάπαυσον τοὺς δούλους σου ἐν τρυφῇ παραδείσου.

Ἄλλ. προσ. ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις.

Ὁ καὶ νεκρῶν καὶ ζώντων ἐξουσιάζων ὡς θεός, ἀνάπαυσον τοὺς σοὺς δούλους ἐν ταῖς σκηναῖς τῶν ἐκλεκτῶν, εἰ γὰρ καὶ ἥμαρτον λόγε ἀλλ' οὐκ ἀπέστησαν ἐκ σοῦ.

Ἄλλ.

Ὁ νεκρωθεὶς ἑκουσίως, διὰ νεκροὺς σαρκὶ λόγε θεὲ καὶ ᾅδην νεκρώσας, νεκροὺς δὲ πάντας ζωώσας πάντας πιστοὺς σῷ ἐλέει, ἀνάπαυσον ἐν σῇ δόξῃ. Θεοτοκ.

Ἡ βασιλὶς τῶν ἁπάντων παρθενομήτωρ Μαριάμ, ἀντιλαβοῦ πιστῶν πάντων νεκρῶν ἐν Χριστῷ καὶ ζώντων, ἡμᾶς καὶ πάντας σῆς δόξης ὡς θεοῦ ἀξίου.

Ἐν

Ἐν τῇ μεγάλῃ κυριακῇ τῆς ἁγίας πεντηκοστῆς.

προσ. ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις.

Πεντηκοστὴν τελοῦμεν, καὶ ἔλευσιν θείου πυρὸς, πνεῦμα τὸ ἅγιον ἦλθε, σοφίζον τοὺς ἀποστόλους, τοῦτο δεξώμεθα πάντες, καὶ προσκυνήσωμεν φόβῳ.

Ἄλλ. τοῖς μαθηταῖς συνέλθ.

Ὦ Βασιλεῦ οὐράνιε κραταιὲ σκηπτοῦχε, μέγα θεὸς παράκλητε, παντοκράτορ, παντάναξ, παντέφορε παντεπόπτα, χορηγὲ τῆς σοφίας, καὶ θησαυρὲ τῆς γνώσεως, ποιητὰ τῶν αἰώνων, καὶ συνοχεῦ τῶν ἁπάντων σῶζε τοὺς προσκυνοῦντας, θεὸν σὲ ὁμοούσιον τῷ πατρὶ καὶ τῷ λόγῳ.

Ἐξαποστειλάρια λεγόμενα ἐν ταῖς ἡμέραις τῆς ὅλης ἑβδομ.

Ἐν τῇ β΄. τῶν ἀσωμάτων. προσ. ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις.

Τοὺς νοεροὺς ἀγγέλους, καὶ ἀσωμάτους λειτουργούς, ὡς παρεστῶτας τῷ θρόνῳ τοῦ βασιλέως, καὶ θεοῦ, ἀνευφημήσωμεν πάντες λύσιν εὑρεῖν ὀφλημάτων.

Θεοτοκίον.

Ὁ γλυκασμὸς ἀγγέλων τῶν θλιβομένων ἡ χαρά, χριστιανῶν ἡ προστάτις παρθένε μήτηρ κυρίου ἀντιλαβοῦ ἡμᾶς, καὶ ῥῦσαι τῶν αἰωνίων βασάνων.

Ἐν τῇ γ΄. τοῦ προδρόμου ἐξαπος. προσ. ἐπεσκέψατο ἡμᾶς.

Ἐν τῇ νηδύϊ τῆς μητρὸς σὺ προσκιρτῶν ἀνέγνωσας, τὴν τοῦ κυρίου μητέρα, μεθ' ἧς ἱκέτευε ἀεί, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν, πρόδρομε Ἰωάννη τῶν πόθῳ τιμώντων σε.

Θεοτοκίον.

Ἄχραντε δέσποινα ἁγνή, καὶ μόνη ἀπειρόγαμε ἡ προστασία, καὶ ἐλπὶς σὺ δυσώπει τὸν ἐκ σοῦ τεχθέν-

τα

τα λυτρωτὴν ἡμῶν, σῶσαι κόσμον ἐκ πλάνης κινδύνων, καὶ θλίψεων.

Ἐν τῇ δ΄. τοῦ σταυροῦ προσ. τῶν μαθητῶν.

Σταυρὸς ὁ φύλαξ πάσης τῆς οἰκουμένης, σταυρὸς ἡ ὡραιότης τῆς ἐκκλησίας, σταυρὸς βασιλέων τὸ κραταίωμα, σταυρὸς πιστῶν τὸ στήριγμα, σταυρὸς ἀγγέλων ἡ δόξα, καὶ τῶν δαιμόνων τὸ τραῦμα.

Θεοτοκίον.

Ἡμεῖς ἐν σοὶ καυχώμεθα θεοτόκε, μετὰ θεὸν σὲ ἔχομεν προστασίαν, ἔκτεινον τὴν χεῖρά σου τὴν ἄμαχον τὴν ἐπὶ τοὺς ἐχθροὺς ἡμῶν συμμαχοῦσαν, σὲ γὰρ ἀεὶ εἰς πρεσβείαν ἁμαρτωλοὶ συγκινοῦμεν.

Ἐν τῇ ε΄. τῶν ἀπος. προσ. ἐπεσκέψατο ἡμᾶς.

Τὸν δωδεκάριθμον χορὸν τῶν ἀποστόλων σήμερον, ἀνευφημήσωμεν πάντες, ὡς στηριχθέντες ὑπ' αὐτῶν, καὶ τῷ Χριστῷ βοήσωμεν ταῖς εὐχαῖς αὐτῶν σῶτερ τὸν κόσμον ἐλέησον.

Θεοτοκίον.

Ἄχραντε δέσποινα ἁγνὴ, καὶ μόνη ἀπειρόγαμε, ἡ προστασία καὶ ἐλπὶς, οὐ δυσωπεῖ τὸν ἐκ σοῦ τεχθέντα λυτρωτὴν ἡμῶν, σῶσαι κόσμον ἐκ πλάνης κινδύνων καὶ θλίψεων.

Ἐν τῇ παρασκευῇ ἐξάπος. τοῦ σταυροῦ προσ. τῶν μαθητῶν.

Χαῖρε σταυρὲ τὸ καύχημα τῶν ὀρθοδόξων, καὶ βασιλέων ὅπλον κατὰ βαρβάρων, χαῖρε σταυρὲ τὸ σκῆπτρον τῆς οἰκουμένης, καὶ φύλαξ ἀκριβέστατε, ἁγίασον τοὺς ἐν πίστει σταυρὲ Χριστοῦ προσκυνοῦντας.

Θεοτοκίον.

Ἡμεῖς ἐν σοὶ καυχώμεθα θεοτόκε, μετὰ θεὸν σὲ ἔχομεν προστασίαν, ἔκτεινον τὴν χεῖρά σου τὴν ἄμα-

χον τὴν ἐπὶ τοὺς ἐχθροὺς ἡμῶν συμμαχοῦσαν. σὲ γὰρ ἀεὶ εἰς πρεσβείαν ἁμαρτωλοὶ συγκινοῦμεν.

Ἐν τῷ σαββάτῳ τῶν κεκοιμημ. ἐξαποστειλάριον.

Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις κατακοσμήσας ὡς θεὸς, καὶ διὰ τῶν ἀθλοφόρων πᾶσαν τὴν γῆν φωταγωγῶν δημιουργὲ τῶν ἁπάντων τοὺς ἀνυμνοῦντάς σε σῶζε.

Νεκρώσ.

Ὁ καὶ νεκρῶν, καὶ ζώντων ἐξουσιάζων ὡς θεὸς, ἀνάπαυσον τοὺς σοὺς δούλους ἐν ταῖς σκηναῖς τῶν ἐκλεκτῶν, εἰ γὰρ καὶ ἥμαρτον λόγε, ἀλλ' οὐκ ἀπέστησαν ἐκ σοῦ.

Θεοτοκίον.

Ὁ γλυκασμὸς τῶν ἀγγέλων, τῶν θλιβομένων ἡ χαρά, χριστιανῶν ἡ προστάτις παρθένε μήτηρ κυρίου, ἀντιλαβοῦ μου, καὶ ῥῦσαι τῶν αἰωνίων βασάνων.

Καὶ μετὰ τὰ ἐξαποστειλάρια ᾄδεται κατὰ τὸν ἦχον τόν.

Ψαλ. ρμη'.

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν κύριον. αἰνεῖτε τὸν κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν * αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις.

Σοὶ πρέπει ὕμνος ὁ θς.

Αἰνεῖτε αὐτὸν πάντες οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ * αἰνεῖτε αὐτὸν πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἥλιος, καὶ σελήνη * αἰνεῖτε αὐτὸν πάντα τὰ ἄστρα καὶ τὸ φῶς.

Αἰνεῖτε αὐτὸν οἱ οὐρανοὶ τῶν οὐρανῶν; καὶ τὸ ὕδωρ τὸ ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν * αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα κυρίου.

Ὅτι αὐτὸς εἶπε καὶ ἐγενήθησαν * αὐτὸς ἐνετείλατο, καὶ ἐκτίσθησαν. αὐτῷ πρέπει αἴνεσις.

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 2.3.206

Ἔστησεν αὐτὰ εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος * πρόσταγμα ἔθετο, καὶ οὐ παρελεύσεται.

Αἰνεῖτε τὸν κύριον ἐκ τῆς γῆς * δράκοντες καὶ πᾶσαι ἄβυσσοι.

Πῦρ, χάλαζα, χιών, κρύσταλλος, πνεῦμα καταιγίδος * τὰ ποιοῦντα τὸν λόγον αὐτοῦ.

Τὰ ὄρη καὶ πάντες οἱ βουνοί * ξύλα καρποφόρα, καὶ πᾶσαι κέδροι δότε δόξαν τῷ θεῷ.

Τὰ θηρία καὶ πάντα τὰ κτήνη * ἑρπετά, καὶ πετεινὰ πτερωτά.

Βασιλεῖς τῆς γῆς, καὶ πάντες λαοί * ἄρχοντες καὶ πάντες κριταὶ γῆς.

Νεανίσκοι, καὶ παρθένοι, πρεσβύτεροι μετὰ νεωτέρων αἰνεσάτωσαν * τὸ ὄνομα κυρίου, ὅτι ὑψώθη τὸ ὄνομα αὐτοῦ μόνου.

Ἡ ἐξομολόγησις αὐτοῦ ἐπὶ γῆς καὶ οὐρανοῦ * καὶ ὑψώσει κέρας λαοῦ αὐτοῦ.

Ὕμνος πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ * τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ λαῷ ἐγγίζοντι αὐτῷ. Ψαλ. ρμθʹ.

Ἄσατε τῷ κυρίῳ ᾆσμα καινὸν * ἡ αἴνεσις αὐτοῦ ἐν ἐκκλησίᾳ ὁσίων. δόξα σοὶ ἅγιε πτέρ.

Εὐφρανθήτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τῷ ποιήσαντι αὐτὸν * καὶ υἱοὶ Σιὼν ἀγαλλιάσθωσαν ἐπὶ τῷ βασιλεῖ αὐτῶν.

Αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐν χορῷ * ἐν τυμπάνῳ, καὶ ψαλτηρίῳ ψαλάτωσαν αὐτῷ.

Ὅτι εὐδοκεῖ κύριος ἐν τῷ λαῷ αὐτοῦ * καὶ ὑψώσει πραεῖς ἐν σωτηρίᾳ. Υἱὲ θεοῦ ἐλέησον ἡμᾶς.

Και-

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 2.3.206

Καυχήσονται ὅσιοι ἐν δόξῃ * καὶ ἀγαλλιάσονται ἐπὶ τῶν κοιτῶν αὐτῶν.

Αἱ ὑψώσεις τοῦ θεοῦ ἐν τῷ λάρυγγι αὐτῶν * καὶ ῥομφαῖαι δίστομοι ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν.

Τοῦ ποιῆσαι ἐκδίκησιν ἐν τοῖς ἔθνεσιν * ἐλεγμοὺς ἐν τοῖς λαοῖς. Φεῖσαι ἡμῶν κέ.

Τοῦ δῆσαι τοὺς βασιλεῖς αὐτῶν ἐν πέδαις * καὶ τοὺς ἐνδόξους αὐτῶν ἐν χειροπέδαις σιδηραῖς.

Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρίμα ἔγγραπτον * δόξα αὕτη ἔσται πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ. Ψαλ. ρν'.

Αἰνεῖτε τὸν θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ * αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι δυνάμεως αὐτοῦ. Δόξα τῷ δείξαντι τὸ φῶς.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος * αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρᾳ.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ * αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὀργάνῳ.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις * αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ: πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν κύριον.

Δόξα πρέπει αἴνεσις, καὶ τιμὴ τῷ πατρί, καὶ τῷ υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ πνεύματι. εἰ δὲ ἐστὶ μ'. λέγεται ἀμέσως.

Σοὶ δόξα πρέπει κύριε ὁ θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν τῷ πατρί, καὶ τῷ υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ πνεύματι νῦν, καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν. καὶ μετὰ τοῦτο εὐθέως λέγεται ὕμνος ὁ ἀγγελικὸς ὡς ὑπογράφεται.

Δόξα ἐν ὑψίστοις θεῷ. ἀλλ' ἐν ταῖς ἄλλαις ἡμέραις κατὰ τὴν ἡμέραν ψάλλονται τὰ στιχ. καὶ δόξα.

Δόξαι κυριακαὶ λεγόμεναι εἰς τὸν ὄρθ. τῶν κυριακῶν ἡ πρώτη δόξα ᾄδεται ἐν τῇ κυρ. τῶν ἁγίων πάντων ἐν τῇ κυρ. ιβ'. ἐν τῇ κυρ. κγ'. ἐν τῇ κυρ. λδ'. καὶ ἐν τῇ κυρ. με'.

Δόξα ἑωθ. α'. ἦχ. α'.

Εἰς τὸ ὄρος τοῖς μαθηταῖς ἐπειγομένοις διὰ τὴν χαμόθεν ἔπαρσιν ἐπέστη ὁ κς, καὶ προσκυνήσαντες αὐτὸν, καὶ τὴν δοθεῖσαν ἐξουσίαν πανταχοῦ διδαχθέντες, εἰς τὴν ὑπ' οὐρανὸν ἐξαπεστέλλοντο, κηρύξαι τὴν ἐκ νεκρῶν ἀνάστασιν, καὶ τὴν εἰς οὐρανοὺς ἀποκατάστασιν, οἷς καὶ συνδιαιωνίζειν, ὁ ἀψευδὴς ἐπηγγείλατο χς ὁ θεὸς, καὶ σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Θεοτοκίον κατὰ τὸν ἦχ.

Ὑπερευλογημένη ὑπάρχεις θκε παρθένε, διὰ γὰρ τοῦ ἐκ σοῦ σαρκωθέντος, ὁ ᾅδης ᾐχμαλώτισται, ὁ Ἀδὰμ ἀνακέκληται, ἡ κατάρα νενέκρωται, ἡ Εὔα ἠλευθέρωται, ὁ θάνατος τεθανάτωται, καὶ ἡμεῖς ἐζωοποιήθημεν, διὸ ἀνυμνοῦντες βοῶμεν, εὐλογητὸς χς ὁ θεὸς ἡμῶν, ὁ οὕτως εὐδοκήσας δόξα σοι.

Δόξα ἑωθ. β'. ἦχ. β'. λεγόμ. ἐν τῇ κυρ. β'. ἐν τῇ κυρ. ιγ'. ἐν τῇ κυρ. κδ'. ἐν τῇ κυρ. λε'. καὶ ἐν τῇ κυρ. μς'.

Μετὰ μύρων προσελθούσαις ταῖς περὶ τὴν Μαριὰμ γυναιξὶ, καὶ διαπορουμέναις, πῶς ἔσται αὐταῖς τυχεῖν τοῦ ἐφετοῦ, ὡράθη ὁ λίθος μετηρμένος, καὶ θεῖος νεανίσκος,

νίσκος καταστέλλων τὸν θόρυβον αὐτῶν τῆς ψυχῆς. ἠγέρθη γάρ φησὶν Ἰησοῦς ὁ Χριστός, διὸ κηρύξατε τοῖς κήρυξιν αὐτοῦ μαθηταῖς, εἰς τὴν Γαλιλαίαν δραμεῖν, καὶ ὄψεσθαι αὐτὸν ἀναστάντα ἐκ νεκρῶν, ὡς ζωοδότην καὶ κύριον.

Θεοτοκίον.

Ὑπερευλογημένη ὑπάρχεις θεοτόκε παρθένε.

Δόξα ἑωθ. γ΄. ἦχ. γ΄. αὕτη λέγεται ἐν τῇ κυρ. γ΄. ἐν τῇ κυρ. ιδ΄. ἐν τῇ κυρ. κε΄. καὶ ἐν τῇ κυρ. λϛ΄.

Τῆς Μαγδαληνῆς Μαρίας, τὴν τοῦ σωτῆρος εὐαγγελιζομένης ἐκ νεκρῶν ἀνάστασιν καὶ ἐμφάνειαν. διὸ πιστοῦντες οἱ μαθηταί, ὠνειδίζοντο τὸ τῆς καρδίας σκλήρωμα, ἀλλὰ τοῖς σημείοις καθοπλισθέντες καὶ θαύμασι πρὸς τὸ κήρυγμα ἀπεστέλλοντο, καὶ σὺ μὲν κύριε πρὸς τὸν ἀρχίφωτον ἀνελήφθης πατέρα, οἱ δὲ ἐκήρυττον πανταχοῦ τὸν λόγον τοῖς θαύμασι πιστούμενοι, διὸ οἱ φωτισθέντες δι᾿ αὐτῶν, δοξάζομέν σου τὴν ἐκ νεκρῶν ἀνάστασιν φιλάνθρωπε κύριε.

Θεοτοκίον.

Ὑπερευλογημένη ὑπάρχεις θεοτόκε παρθένε.

Δόξα ἑωθ. δ΄. ἦχ. δ΄. ἥπερ ᾄδεται ἐν τῇ κυρ. δ΄. ἐν τῇ κυρ. ιε΄. ἐν τῇ κυρ. κϛ΄. καὶ ἐν τῇ κυρ. λζ΄.

Ὄρθρος ἦν βαθύς, καὶ αἱ γυναῖκες ἦλθον ἐπὶ τὸ μνῆμά σου χριστέ, ἀλλὰ τὸ σῶμα οὐχ εὑρέθη, τὸ ποθούμενον αὐταῖς. διὸ ἀπορουμέναις οἱ ταῖς ἀστραπτούσαις ἐσθήσεσιν ἐπιστάντες, τί τὸν ζῶντα μετὰ τῶν νεκρῶν ζητεῖτε; ἔλεγον, ἠγέρθη ὡς προεῖπε, τί ἀμνημονεῖτε τῶν ῥημάτων αὐτοῦ; οἷς πεισθεῖσαι, τὰ ὁραθέντα ἐκήρυττον, ἀλλ᾿

ἐδόκει

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 2.3.206

ἐδόκει λῆρος τὰ εὐαγγέλια, οὕτως ἦσαν ἔτι νωθεῖς οἱ μαθηταί, ἀλλ' ὁ Πέτρος ἔδραμε, καὶ ἰδὼν ἐδόξασέ σου πρὸς ἑαυτὸν τὰ θαυμάσια. Θεοτοκίον.

Ὑπερευλογημένη ὑπάρχεις θεοτόκε παρθένε.

Δόξα ἑωθ. ε'. ἦχ. πλα. ᾄδεται αὐτὴ ἡ δόξα ἐν τῇ κυρ. ε'. ἐν τῇ κυρ. ις'. ἐν τῇ κυρ. κζ'. καὶ ἐν τῇ κυρ. λη'.

Ὦ τῶν σοφῶν σου κριμάτων Χριστέ, πῶς Πέτρῳ μὲν τοῖς ὀθονίοις μόνοις, ἔδωκας ἐννοῆσαί σου τὴν ἀνάστασιν, Λουκᾷ δὲ καὶ Κλεόπᾳ συμπορευόμενος ὡμίλεις, καὶ ὁμιλῶν, οὐκ εὐθέως ἑαυτὸν φανεροῖς. διὸ ὀνειδίζῃ, ὡς μόνος παροικῶν Ἱερουσαλήμ, καὶ μὴ μετέχων τῶν ἐν τέλει βουλευμάτων αὐτοῖς, ἀλλ' ὁ πάντα πρὸς τὸ τοῦ πλάσματος συμφέρον οἰκονομῶν, καὶ τὰς περὶ σοῦ προφητείας ἀνέπτυξας, καὶ ἐν τῷ εὐλογεῖν τὸν ἄρτον ἐγνώσθης αὐτοῖς, ὧν καὶ πρὸ τούτου αἱ καρδίαι, πρὸς γνῶσίν σου ἀνεφλέγοντο, οἳ καὶ τοῖς μαθηταῖς συνηθροισμένοις ἤδη τρανῶς ἐκήρυττόν σου τὴν ἀνάστασιν, δι' ἧς ἐλέησον ἡμᾶς.

Θεοτοκίον.

Ὑπερευλογημένη ὑπάρχεις θεοτόκε παρθένε.

Δόξα ἑωθ. ς'. ἦχ. πλα. β'. λέγεται ἐν τῇ κυρ. ς'. ἐν τῇ κυρ. ιζ'. ἐν τῇ κυρ. κη'. καὶ ἐν τῇ κυρ. λθ'.

Ἡ ὄντως εἰρήνη σὺ Χριστὲ πρὸς ἀνθρώπους θεοῦ, εἰρήνην τὴν σὴν διδοὺς, μετὰ τὴν ἔγερσιν μαθηταῖς, ἐμφόβους ἔδειξας αὐτοὺς, δόξαντας πνεῦμα ὁρᾷν. ἀλλὰ κατέστειλας τὸν τάραχον αὐτῶν τῆς ψυχῆς, δείξας τὰς χεῖρας καὶ τοὺς πόδας σου, πλὴν ἀπιστούντων ἔτι τῇ τῆς τροφῆς μεταλήψει, καὶ διδά-

χων

χῶν ἀναμνήσει, διήνοιξας αὐτῶν τὸν νοῦν τοῦ συνιέναι τὰς γραφάς, οἷς καὶ τὴν πατρικὴν ἐπαγγελίαν καθυποσχόμενος, καὶ εὐλογήσας αὐτοὺς διέστης πρὸς οὐρανόν. διὸ σὺν αὐτοῖς προσκυνούμενοι, κύριε δόξα σοι. Θεοτοκίον.

Ὑπερευλογημένη ὑπάρχεις θεοτόκε παρθένε.

Δόξα ἑωθ. ζ´. ἦχ. βαρὺς. ᾄδεται ἐν τῇ κυρ. ζ´. ἐν τῇ κυρ. ιη´ ἐν τῇ κυρ. κθ´. καὶ ἐν τῇ κυρ. μ´.

Ι Δοῦ σκοτία καὶ πρωΐ, καὶ τί πρὸς τὸ μνημεῖον Μαρία ἕστηκας; πολὺ σκότον ἔχουσα ταῖς φρεσίν, ὑφ' οὗ ποῦ τέθειται ζητεῖς ὁ Ἰησοῦς, ἀλλ' ὅρα τοὺς συντρέχοντας μαθητάς, πῶς τοῖς ὀθόνοις, καὶ τῷ σουδαρίῳ τὴν ἀνάστασιν ἐτεκμήραντο, καὶ ἀνεμνήσθησαν τῆς περὶ τούτου γραφῆς, μεθ' ὧν, δι' ὧν, καὶ ἡμεῖς πιστεύσαντες ἀνυμνοῦμέν σε τὸν ζωοδότην Χριστόν.

Θεοτοκίον.

Ὑπερευλογημένη ὑπάρχεις θεοτόκε παρθένε.

Δόξα ἑωθ. η´. ἦχ. πλα. δ´. λέγεται ἐν τῇ κυρ. η´. ἐν τῇ κυρ. ιθ´. ἐν τῇ κυρ. λ´. καὶ ἐν τῇ κυρ. μα´.

ΤΑ τῆς Μαρίας δάκρυα, οὐ μάτην χέονται θερμῶς, ἰδοὺ γὰρ κατηξίωται καὶ διδασκάλων τῶν ἀγγέλων, καὶ τῆς ὄψεως τῆς σῆς ὦ Ἰησοῦ, ἀλλ' ἔτι περίγεια φρονεῖ, οἷα γυνὴ ἀσθενής, διὸ καὶ ἀποπέμπεται, μὴ προσψαῦσαι σοι Χριστέ, ἀλλ' ὅμως κῆρυξ πέμπεται τοῖς σοῖς μαθηταῖς. οἷς εὐαγγέλια φέρουσα, τὴν πρὸς τὸν πατρῷον κλῆρον ἄνοδον ἐπαγγέλλει σου, μεθ' ἧς ἀξίωσον, καὶ ἡμᾶς τῆς ἐμφανείας σου δέσποτα κύριε.

Θεοτοκίον.

Ὑπερευλογημένη ὑπάρχεις θεοτόκε.

Δόξα ἑωθ. θ'. ἦχ. πλα. α'.

Ψάλλεται ἐν τῇ κυρ. θ'. ἐν τῇ κυρ. κ'. ἐν τῇ κυρ. λα'.
καὶ ἐν τῇ κυρ. μβ'.

Ὡς ἐπ' ἐσχάτων τῶν χρόνων, οὕτως ὀψίας σαββάτων ἐφίστασαι τοῖς φίλοις χριστέ, καὶ θαύματι θαῦμα βεβαιοῖς, τῇ κεκλεισμένῃ εἰσόδῳ τῶν θυρῶν τὴν ἐκ νεκρῶν σου ἀνάστασιν, ἀλλ' ἔπλησας χαρᾶς τοὺς μαθητάς, καὶ πνεῦμα ἅγιον μετέδωκας αὐτοῖς, καὶ ἐξουσίαν ἔνειμας ἀφέσεως ἁμαρτιῶν, καὶ τὸν Θωμᾶν οὐ κατέλιπες, τῷ τῆς ἀπιστίας καταβαπτίζεσθαι κλύδωνι, διὸ παράσχου καὶ ἡμῖν γνῶσιν ἀληθῆ, καὶ ἄφεσιν πταισμάτων εὔσπλαγχνε κύριε.

Θεοτοκίον.

Ὑπερευλογημένη ὑπάρχεις θεοτόκε παρθένε.

Δόξα ἑωθ. ι'. ἦχ. πλα. β'.

Λέγεται ἐν τῇ κυρ. ι'. ἐν τῇ κυρ. κα'. ἐν τῇ κυρ. λβ'.
καὶ ἐν τῇ κυρ. μγ'.

Μετὰ τὴν εἰς ᾅδου κάθοδον, καὶ τὴν ἐκ νεκρῶν ἀνάστασιν, ἀθυμοῦντες, ὡς εἰκός, ἐπὶ τῷ χωρισμῷ σου χριστὲ οἱ μαθηταὶ πρὸς ἐργασίαν ἐτράπησαν, καὶ πάλιν πλοῖα καὶ δίκτυα, καὶ ἄγρα οὐδαμοῦ, ἀλλὰ σὺ σῶτερ ἐμφανισθείς, ὡς δεσπότης πάντων, δεξιοῖς τὰ δίκτυα κελεύεις βαλεῖν, καὶ ἦν ὁ λόγος ἔργον εὐθύς, καὶ πλῆθος τῶν ἰχθύων πολύ, καὶ δεῖπνον ξένον ἕτοιμον ἐν γῇ. οὗ μετασχόντων τότε σου τῶν μαθητῶν, καὶ ἡμᾶς νῦν νοητῶς, καταξίωσον ἐντρυφῆσαι φιλάνθρωπε κύριε.

Θεοτοκίον.

Ὑπερευλογημένη ὑπάρχεις θεοτόκε παρθένε.

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 2.3.206

Δόξα ἑωθ. ια΄. ἦχ. πλα. δ΄.
ᾄδεται ἐν τῇ κυρ. ια΄. ἐν τῇ κυρ. κβ΄. ἐν τῇ κυρ. λγ΄.
καὶ ἐν τῇ κυρ. μδ΄.

Φανερῶν ἑαυτὸν τοῖς μαθηταῖς ὁ σωτὴρ μετὰ τὴν ἀνάστασιν, Σίμωνι δέδωκε τὴν τῶν προβάτων νομὴν, εἰς ἀγάπης ἀντέκτησιν, τὴν τοῦ ποιμαίνειν φροντίδα αὐτῶν. διὸ καὶ ἔλεγεν, εἰ φιλεῖς με Πέτρε; ποίμαινε τὰ ἀρνία μου, ποίμαινε τὰ πρόβατά μου. ὁ δὲ εὐθέως ἐνδεικνύμενος τὸ φιλόστοργον, περὶ τοῦ ἄλλου μαθητοῦ ἐπυνθάνετο. ὧν ταῖς πρεσβείαις χριστὲ, τὴν ποίμνην σου διαφύλαττε ἐκ λύκων λυμαινομένων αὐτήν. Θεοτ. Ὑπερευλογημένη.

Αἱ δόξαι τῆς ὅλης ἑβδομάδος εἰς τὸν ὄρθ. ψαλλόμεναι.

Τῇ β΄. περὶ τῶν Ἀσωμάτων, δόξα ἦχ. πλα. β΄.

Οἱ ἄγγελοί σου χριστὲ τῷ θρόνῳ τῆς μεγαλωσύνης ἐν φόβῳ παρεστῶτες, καὶ τῇ σῇ φωτοχυσίᾳ ἀεὶ λαμπόμενοι, ἐν τοῖς ὑψίστοις ὑμνῳδοί σου, καὶ τῆς βουλῆς σου λειτουργοὶ, ὑπὸ σοῦ ἐκπεμπόμενοι, νέμουσι φωτισμὸν ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν. Θεοτοκίον.

Ἀρχαγγελικῶς ἀνυμνήσωμεν πιστοὶ, τὴν οὐράνιον παστάδα, καὶ πύλην ἐσφραγισμένην ἀληθῶς. χαῖρε δι' ἧς ἀνεβλάστησεν ἡμῖν, ὁ δεσπότης τῶν ἁπάντων, χριστὸς ὁ ζωοδότης καὶ θεός. κατάβαλε δέσποινα τοὺς τυράννους ἀθέους ἐχθροὺς ἡμῶν τῇ χειρί σου ἄχραντε, ἡ ἐλπὶς χριστιανῶν.

Τῇ γ΄. περὶ τοῦ Προδρόμου, δόξα ἦχ. πλα. β΄.

Ἡ Ἐλισάβετ συνέλαβε τὸν Πρόδρομον τῆς χάριτος, ἡ δὲ παρθένος τὸν κύριον τῆς δόξης. ἠσπάσαντο ἀλλήλαις αἱ

μητέρες, καὶ τὸ βρέφος ἐσκίρτησεν. ἔνδοθεν γὰρ ὁ δοῦλος αἰνεῖ τὸν δεσπότην. θαυμάσασα ἡ μήτηρ τοῦ Προδρόμου, ἤρξατο βοᾷν. πόθεν μοι τοῦτο, ἵνα ἡ μήτηρ τοῦ κῡ μου ἔλθῃ πρός με; ἵνα σώσῃ λαὸν ἀπεγνωσμένον, ὁ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος. Θεοτοκίον.

Θκε σὺ εἶ ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινή. ἡ βλαστήσασα τὸν καρπὸν τῆς ζωῆς, σὲ ἱκετεύομεν, πρέσβευε δέσποινα μετὰ τοῦ σοῦ Προδρόμου, καὶ πάντων τῶν ἁγίων, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τῇ δ΄. πρωΐ, τοῦ σταυροῦ, δόξα καὶ νῦν ἦχ. πλα. β΄.

Ὁ Τετραπέρατος κόσμος σήμερον ἁγιάζεται, τοῦ τετραμεροῦς ὑψουμένου σου σταυροῦ χε̄ ὁ θεὸς ἡμῶν. καὶ κέρας τῶν πιστῶν συνυψοῦται βασιλέων ἡμῶν, ἐν αὐτῷ τῶν δυσμενῶν συντριβέντων τὰ κέρατα. μέγας εἶ κε̄, καὶ θαυμαστὸς ἐν τοῖς ἔργοις σου, δόξα σοι.

Τῇ ε΄. πρωΐ δόξα ἦχ. δ΄.

Δεῦτε ἀνυμνήσωμεν τοὺς γενναίους ἀποστόλους, τοὺς γενομένους αὐτόπτας τοῦ λόγου. χαίρετε πανεύφημοι τῆς ἐκκλησίας φωστῆρες, ἀγγέλων, καὶ δικαίων, καὶ πιστῶν ἀγαλλίαμα. τὴν πλάνην τῶν εἰδώλων κατηργήσατε, χν̄ τὸν σταυρὸν κηρύξαντες. πάντες οὖν σὺν αὐτοῖς κραυγάζομεν. ἀκατάληπτε κε̄ δόξα σοι. Θεοτοκίον.

Ἔχοντές σε θκε ἐλπίδα, καὶ προστασίαν ἐχθρῶν, ἐπιβουλὰς οὐ φοβούμεθα, ὅτι σώζεις τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τῇ ς΄. πρωΐ δόξα καὶ νῦν ἦχ. πλα. β΄.

Σήμερον ξύλον ἐφανερώθη, σήμερον γένος ἑβραίων ἀπώλετο. σήμερον διὰ πιστῶν βασιλέων ἡ πίστις φανεροῦται,

τῇ, καὶ ὁ Ἀδὰμ διὰ τοῦ ξύλου ἐξέπεσε. καὶ πάλιν διὰ ξύλου δαίμονες ἔφριξαν, παντοδύναμε κύριε δόξα σοι.

Τῷ Σαββάτῳ πρωΐ δόξα ἦχ. πλα. δ΄.

ΑΝάπαυσον σωτὴρ ἡμῶν τὰς ψυχὰς ἃς μετέστησας, ἐκ τῶν προσκαίρων, διδοὺς αὐταῖς τὴν ἄφεσιν, ὧνπερ ἔπραξαν ἐν τῷ βίῳ. εἰς σὲ γὰρ τὴν ἐλπίδα ἀνέθεντο τῷ ποιητῇ καὶ πλάστῃ θεῷ. Θεοτοκίον.

ΠΑρθένε ἀπειρόγαμε ἡ τεκοῦσα τὸν χν΄, εὐλογημένη τοὺς δούλους σου ῥῦσαι ἀπὸ πάσης περιστάσεως. εἰς σὲ γὰρ θκε ἐλπίζομεν τὴν ὑψηλοτέραν τῶν χερουβίμ.

Δόξαι μὴ εὑρισκόμεναι ἐν τοῖς τετυπωμένοις τῶν Μηνολογίων κατὰ τὴν τάξιν τοῦ ἡμετέρου τυπικοῦ τῆς Κρυπτοφέῤῥης, λεγόμεναι τὸ πρωΐ μετὰ τοὺς αἴνους.

Τῇ ς΄. τοῦ Σεπτεμβρίου μηνός, δόξα ἦχ. α΄.

ΟΤαξιάρχης τῶν ἄνω δυνάμεων, Μιχαὴλ προστάτης τῶν θείων ταγμάτων, σήμερον ἡμᾶς πρὸς πανήγυριν συνεκάλεσεν, ὁ καθεκάστην μεθ' ἡμῶν πορευόμενος, καὶ φυλάττων τοὺς πάντας ἐκ πάσης τοῦ διαβόλου περιστάσεως. δεῦτε οὖν φιλέορτοι, καὶ φιλόχριστοι, τὰ ἄνθη τῶν ἀρετῶν δρεψάμενοι, καθαραῖς ἐννοίαις καὶ συνειδότι εὐστάθμῳ τοῦ ἀρχαγγέλου τὴν σύναξιν ἐκτιμήσωμεν. αὐτὸς γὰρ ἀδιαλείπτως τῷ θεῷ παριστάμενος, καὶ τρισάγιον ὕμνον ἀναμέλπων, πρεσβεύει σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Θεοτ.

ΤΩν οὐρανίων ταγμάτων τὸ ἀγαλλίαμα, τῶν ἐπὶ γῆς ἀνθρώπων κραταιὰ προστασία, ἄχραντε παρθένε σῶσον ἡμᾶς, τοὺς εἰς σὲ καταφεύγοντας, ὅτι ἐν σοὶ τὰς ἐλπίδας μετὰ θεὸν θεοτόκε ἀνεθέμεθα.

Τῇ ζ΄. τοῦ αὐτοῦ μην. δόξα καὶ νῦν. ἦχ. β΄.

ΤΙ'ς ὁ ἦχος τῶν ἑορταζόντων γίνεται; Ἰωακείμ, καὶ Ἄννα πανηγυρίζει μυστικῶς. συγχάρητέ μοι λέγοντες Ἀδὰμ καὶ Εὔα σήμερον, οἱ πάλαι παραβάσει κλείσαντες παράδεισον. ὅτι καρπὸς εὐκλεέστατος ἡμῖν ἐδόθη ἡ θεόπαις Μαρία ἀνοίγουσα πᾶσι τούτου τὴν εἴσοδον.

Τῇ α΄. τοῦ Νοεμβρίου μηνός, δόξα καὶ νῦν ἦχ. α΄.
τῶν ἁγίων πάντων.

ΔΕῦτε πάντες οἱ πιστοί, τῶν ἁγίων πάντων τὴν πανέορτον μνήμην, ἐν ψαλμοῖς, καὶ ὕμνοις, καὶ ᾠδαῖς πνευματικαῖς εὐφημήσωμεν. τὸν βαπτιστὴν τοῦ σωτῆρος, ἀποστόλους, προφήτας, καὶ μάρτυρας, ἱεράρχας. διδασκάλους τε, καὶ ὁσίους ἀσκητάς, καὶ δικαίους, καὶ τῶν ἁγίων γυναικῶν τὸ φιλόθεον σύστημα, σεβασμίως μακαρίζοντες, συμφώνως ἐκβοήσωμεν. ὑπεράγαθε χριστὲ ὁ θεὸς ἡμῶν, ταῖς αὐτῶν πρεσβείαις παράσχου εἰρήνην ταῖς ἐκκλησίαις σου, νίκας κατ' ἐχθρῶν τῷ φιλοχρίστῳ βασιλεῖ, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Τῇ γ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνός, δόξα ἦχ. β΄.

ΥΠὲρ τῆς εὐσεβείας ἅγιοι στερρῶς ἀγωνισάμενοι, τὰ θράση τῶν τυράννων κατῃσχύνατε, τῶν εἰδώλων τὸ ὕψος εἰς χάος ἐβυθίσατε, Ἀκέψιμα, Ἀειθαλᾶ, καὶ Ἰωσήφ. καὶ νῦν ἐν οὐρανοῖς στεφανηφόροι χορεύοντες, πρεσβεύσατε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

ΧΑῖρε Μαρία θεοτόκε, ὁ ναὸς ὁ ἀκατάλυτος, μᾶλλον δὲ ὁ ἅγιος, καθὼς βοᾷ ὁ προφήτης, ἅγιος ὁ ναός σου, θαυμαστὸς ἐν δικαιοσύνῃ.

Τῇ

Τῇ θ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνός, δόξα καὶ νῦν ἦχ. πλα. β΄.

Συγχάρητε ἡμῖν ἅπασαι αἱ τῶν ἀγγέλων ταξιαρχίαι. ὁ προστάτης γὰρ ὑμῶν, καὶ ἡμέτερος προστάτης, ὁ μέγας ἀρχιστράτηγος τὴν σήμερον ἡμέραν, ἐν τῷ σεπτῷ αὐτοῦ τεμένει παραδόξως ἐποπτανόμενος ἁγιάζει. ὅθεν καταχρέως ἀνυμνοῦντες αὐτὸν βοήσωμεν, σκέπασον ἡμᾶς ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερύγων σου, μέγιστε Μιχαὴλ ἀρχάγγελε.

Τῇ ι΄. τοῦ αὐτοῦ, δόξα ἦχ. β΄.

Δεῦτε πιστοὶ τιμήσωμεν τὸν ἀθλοφόρον τοῦ χῦ Μηνᾶν τὸν ἔνδοξον, τὸν γενναῖον στρατιώτην, τὸν καλῶς ἀγωνισάμενον ὑπὲρ τῆς εὐσεβείας, βασιλέων τε, καὶ τυράννων τὸ κράτος ἀποβαλλόμενον. διὸ παῤῥησίαν ἔχων πρὸς θεόν, ἀκαταπαύστως πρεσβεύει σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Κυβερνῆτις γενοῦ μοι πανάμωμε, τοῦ τῶν πειρασμῶν με κουφίζουσα κλύδωνος, καὶ πρὸς λιμένα εὔδιον προσταγμάτων θεοῦ ἐμβιβάζουσα.

Τῇ ζ΄. τοῦ Δεκεμβρίου μηνὸς εἰς τὴν μεθεόρτιον τοῦ ἁγίου Νικολάου, δόξα ἦχ. πλα. δ΄.

Τῶν ἀνδραγαθημάτων σου ὅσιε πάτερ, ὁ καρπὸς ἐφαίδρυνε τῶν πιστῶν τὰς καρδίας. τίς γὰρ ἀκούων τὴν ἄμετρόν σου ταπείνωσιν, τὴν ὑπομονὴν οὐκ ἐθαύμασε; τὴν πρὸς τοὺς πένητας ἱλαρότητα, καὶ θλιβομένων τὸ συμπαθές, πάντας θεοπρεπῶς ἐδίδαξας, ἱεράρχα Νικόλαε. καὶ νῦν τὸν ἀμαράντινον ἀναδησάμενος στέφανον, πρέσβευε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Δέσποινα πρόσδεξαι τὰς δεήσεις τῶν δούλων σου, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης ἀνάγκης, καὶ θλίψεως.

Τῇ κα΄. τοῦ Ἰουνίου μηνὸς, τοῦ ἁγίου μάρτυρος Ἰουλιανοῦ, δόξα ἦχ. β΄.

Τῆς ἀμωμήτου πίστεως τὸ ἀκένωτον πόμα ἀρυσάμενος παμμακάριστε, εἰδωλικὴν λατρείαν κατέσβεσας. καὶ νικητικῶς ὡς διανοίσας τὸν ἀγῶνα, ἱδρῶτι κατελαμπρύνθης, ὡς ἄδυτος ἀστὴρ αὐγαζόμενος ἐκ τοῦ ἀειφανοῦς ἡλίου χριστοῦ. καὶ κατὰ πόλιν ἀκτῖνας τοῦ μαρτυρίου ἐκπέμπων, τέλος διαθαλάσσης, μακάριον ἀπείληφας, καὶ στεφανίτης πρὸς προσώπου χριστοῦ προέφθασας. ὃν ἱκέτευε Ἰουλιανὲ πανάοιδιμε σωθῆναι τοὺς ἐν πίστει τὴν μνήμην σου τελοῦντας. Θεοτόκιον.

Ὡσεὶ ἐλαία κατάκαρπος, ἡ παρθένος ἐβλάστησε σὲ τὸν καρπὸν τῆς ζωῆς, καρποφορεῖ τῷ κόσμῳ τὸ πλούσιον ἔλεός σου κύριε.

Ἐν τῇ κε΄. τοῦ Ἰουλίου, τῆς ὁσίας Εὐπραξίας, δόξα ἦχ. β΄.

Τὸν ὄντως ἔρωτα, νυμφευσαμένη χριστὸν ἀοίδιμε Εὐπραξία τοῦ ἐπικαίρου μνηστῆρος ἠρνήσω τὴν συνάφειαν, καὶ ταῖς ἐναρεταῖς, ἀγωνίσμασιν αὐξομένη, εἰς ὕψος ἀνέδραμες τελειότητος, ὦ ῥεόψυχε πολύαθλε, ἄγαλμα μοναζουσῶν, ὡς ἀληθῶς καὶ κανών. διὸ ὑπὲρ ἡμῶν μὴ παύσῃ δυσωπεῖν, τῶν ἐκ πόθου σου τὴν μνήμην ἑορταζόντων.

Θεοτοκίον.

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου εἰς σὲ ἀνατίθημι μῆτερ τοῦ θεοῦ φύλαξόν με ὑπὸ τὴν σκέπην σου.

Τῇ

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 2.3.206

Τῇ κε΄. τοῦ Αὐγούστου μηνὸς, τοῦ ἁγ. ἀποσ. Βαρθολομ.

δόξα ἦχ. β΄.

ΔΕῦτε συμφώνως ἅπαντες χορείαν συγκροτήσωμεν ἐν τῇ μνήμῃ τοῦ ἀποστόλου Βαρθολομαίου. αὐτὸς γὰρ σήμερον ἡμᾶς παρεκάλεσεν πρὸς εὐφημίαν, καὶ δόξαν, σοῦ τοῦ θεοῦ ἡμῶν τοῦ παρέχοντος τὸ μέγα ἔλεος.

Θεοτοκίον.

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου εἰς σὲ ἀνατίθημι μῆτερ.

Μετὰ δὲ ταῦτα ᾄδεται ὕμνος ἀγγελικὸς, ἤγουν

ΔΟξα ἐν ὑψίστοις θεῷ * καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.

Ὑμνοῦμέν σε, εὐλογοῦμέν σε, προσκυνοῦμέν σε * δοξολογοῦμέν σε, εὐχαριστοῦμέν σοι διὰ τὴν μεγάλην σου δόξαν.

Κύριε βασιλεῦ ἐπουράνιε θεὲ * πάτερ παντοκράτορ.

Κύριε υἱὲ μονογενὲς Ἰησοῦ χριστὲ * καὶ ἅγιον πνεῦμα.

Κύριε ὁ θεὸς ὁ ἀμνὸς τοῦ θεοῦ, ὁ υἱὸς τοῦ πατρὸς * ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὁ αἴρων τὰς ἁμαρτίας τοῦ κόσμου πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν * ὁ καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ πατρὸς, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὅτι σὺ εἶ μόνος ἅγιος, σὺ εἶ μόνος κύριος * σὺ εἶ μόνος ὕψιστος Ἰησοῦς χριστὸς εἰς δόξαν θεοῦ πατρὸς, ἀμήν.

Καθ᾽ ἑκάστην ἡμέραν εὐλογήσω σε * καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Καταξίωσον κύριε ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ * ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλο-

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 2.3.206

Εὐλογητὸς εἶ κύριε ὁ θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν * καὶ αἰνετὸν, καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας ἀμήν.

Γένοιτο κύριε τὸ ἔλεός σου ἐφ᾽ ἡμᾶς * καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ κύριε * δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ δέσποτα * συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ ἅγιε φώτισόν με * τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν * ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ.

Ἐγὼ εἶπα κύριε ἐλέησόν με, ἴασαι τὴν ψυχήν μου ὅτι ἥμαρτόν σοι.

Κύριε πρὸς σὲ κατέφυγον, δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου * ὅτι σὺ εἶ ὁ θεός μου.

Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς * ἐν τῷ φωτί σου ὀψόμεθα φῶς.

Παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς γινώσκουσί σε.

Ἅγιος ὁ θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος ἐλέησον ἡμᾶς.

ἐκ γ´.

Δόξα πατρί. καὶ νῦν. ἅγιος ἀθάνατος ἐλέησον ἡμᾶς.

καὶ πάλιν τὸ ἅγιος ὁ θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάν. ἐλ.

Ὁποῖα ψάλλονται μόνον, εἰ ἔστι κυριακή, ἢ ὁμοία ἑορτή, ἐν ᾗ λέγεται τὸ εὐαγγ. καὶ μετὰ ταῦτα ὁ ἱερεὺς λέγει.

Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις, καὶ ἡ δόξα τοῦ πατρὸς, καὶ τοῦ υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος νῦν, καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Καὶ ἀμέσως λέγονται τὰ ἀπολυτ. ἐν ταῖς δὲ κυριακαῖς λέγονται ταῦτα τὰ τροπάρια ἀπὸ τοῦ διακονικοῦ.

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 2.3.206

Τὸ α΄. τροπάριον λεγόμενον ἐν τοῖς ἤχοις. α΄. γ΄. πλα. α΄. καὶ βαρεῖ.

Σήμερον σωτηρία τῷ κόσμῳ γέγονεν. ᾄσωμεν τῷ ἀναστάντι ἐκ τάφου, καὶ ἀρχηγῷ τῆς ζωῆς χριστῷ τῷ θεῷ ἡμῶν. καθελὼν γὰρ τῷ θανάτῳ τὸν θάνατον, τὸ νῖκος ἔδωκεν ἡμῖν καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Τὸ β΄. τροπάριον λεγόμενον ἐν τοῖς ἤχ. β΄. δ΄. πλα. β΄. καὶ πλα. δ΄.

Ἀναστὰς ἐκ τοῦ μνήματος, καὶ τὰ δεσμὰ διαῤῥήξας τοῦ ᾅδου, ἔλυσας τὸ κατάκριμα τοῦ θανάτου κύριε. πάντας γὰρ ἐκ τῶν παγίδων τοῦ ἐχθροῦ ῥυσάμενος, ἐμφανίσας ἑαυτὸν τοῖς ἀποστόλοις σου, ἐξαπέστειλας αὐτοὺς ἐπὶ τὸ κήρυγμα, καὶ δι᾽ αὐτῶν τὴν εἰρήνην σου παρέχεις τῇ οἰκουμένῃ μόνε πολυέλεε.

Ἐν δὲ ταῖς ἡμέραις τῆς μεγάλης τεσσαρακοστῆς, μετὰ τὸ δόξα ἐν ὑψίστοις, ψάλλονται στίχ. ἰδιομ. τῆς μ΄. καὶ στιχ. τοῦ ἰδιομ. ἤγουν

Ἐνεπλήσθημεν τῷ πρωῒ τοῦ ἐλέους σου κύριε, καὶ ἠγαλλιασάμεθα, καὶ εὐφράνθημεν, ἐν πάσαις ταῖς ἡμέραις ἡμῶν εὐφρανθείημεν, ἀνθ᾽ ὧν ἡμερῶν ἐταπείνωσας ἡμᾶς, ἐτῶν ὧν εἴδομεν κακά, καὶ ἴδε ἐπὶ τοὺς δούλους σου, καὶ ἐπὶ τὰ ἔργα σου, καὶ ὁδήγησον τοὺς υἱοὺς αὐτῶν.

ἄλλ. στίχ.

Καὶ ἔστω ἡ λαμπρότης κυρίου τοῦ θεοῦ ἡμῶν ἐφ᾽ ἡμᾶς, καὶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν ἡμῶν κατεύθυνον ἐφ᾽ ἡμᾶς, καὶ τὸ ἔργον τῶν χειρῶν ἡμῶν κατεύθυνον.

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 2.3.206

εἶτα λέγ. δόξα, καὶ νῦν, καὶ εὐθὺς τὸ

Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ κυρίῳ, καὶ ψάλλειν τῷ ὀνόματί σου ὕψιστε.

Τοῦ ἀναγγέλλειν τὸ πρωῒ τὸ ἔλεός σου, καὶ τὴν ἀλήθειάν σου κατὰ νύκτα.

Ἅγιος ὁ θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος ἐλέησον ἡμᾶς. ἐκ γ'.

Δόξα πατρὶ καὶ υἱῷ, καὶ ἁγίῳ πνεύματι, καὶ νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία τριὰς ἐλέησον ἡμᾶς κύριε ἱλάσθητι ταῖς ἀνομίαις ἡμῶν. δέσποτα συγχώρησον τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν, ἅγιε κύριε ἐπίσκεψαι, καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τῆς δόξης τοῦ ὀνόματός σου. κύριε ἐλέησον, κύριε εὐλόγησον. τὸ πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς. εἶτα ὁ ἱερεύς

Ὅτι σοῦ ἐστιν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος νῦν.

εἶτα λέγονται κατὰ τὴν ἡμέραν ἀπολυτίκ. ἔπειτα λέγει ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκτενῆ μεγ.

Εἴπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς, καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἴπωμεν.

Κύριε παντοκράτωρ ὁ θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον, καὶ ἐλέησον.

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον, καὶ ἐλέησον.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβεστάτων, καὶ θεοφυλάκτων βασιλέων ἡμῶν, κράτους, νίκης διαμονῆς, εἰρήνης, ὑγείας, σωτηρίας αὐτῶν, καὶ τοῦ κύριον τὸν θεὸν ἡμῶν ἐπιπλέον συνερ-

γῆσαι

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 2.3.206

γῆσαι, κατευοδῶσαι αὐτοὺς ἐν πᾶσι, καὶ ὑποτάξαι, ὑπὸ τοὺς πόδας αὐτῶν πάντα ἐχθρὸν, καὶ πολέμιον.

Ὅτι ἐλεήμων, καὶ φιλάνθρωπος θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν τῷ πατρὶ, καὶ τῷ υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ πνεύματι.

Εἶτα τὰς αἰτήσεις.

Πληρώσωμεν τὴν ἑωθινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ κυρίῳ.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ θεὸς τῇ σῇ χάριτι. ὁ χορ. Κε ἐλέσ.

Τὴν ἡμέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν, καὶ ἀναμάρτητον, παρὰ τοῦ κυ αἰτησώμεθα. Παράσχου κε.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν, ὁδηγὸν, φύλακα τῶν ψυχῶν, καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ κυ αἰτησώμεθα. Παράσχου κε.

Συγγνώμην, καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν, καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ κυ αἰτησώμεθα. Παράσχ.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρὰ τοῦ κυ αἰτησώμεθα. Παράσχ.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ, καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι ἡμᾶς, παρὰ τοῦ κυ αἰτησώμεθα. Παράσχου κε.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικὰ, καὶ καλὴν ἀπολογίαν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος, παρὰ τοῦ κυ αἰτησώμεθα. Παράσχ.

Τῆς παναγίας ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου δεσποίνης, ἡμῶν θεοτόκου, καὶ ἀεὶ παρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες ἑαυτοὺς, καὶ ἀλλήλους, καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, χριστῷ τῷ θεῷ παραθώμεθα. Σοὶ κύριε.

Ὅτι θεὸς ἐλέους οἰκτιρμῶν, καὶ φιλανθρωπίας θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν τῷ πατρί, καὶ τῷ υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ πνεύματι. νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εἰρήνη πᾶσι. Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Τὰς κεφαλὰς ὑμῶν τῷ κυρίῳ κλίνατε. Σοὶ κύριε.

Καὶ λέγει τὴν εὐχὴν ταύτην.

Κύριε ἅγιε ὁ ἐν ὑψηλοῖς κατοικῶν, καὶ τῷ παντεφόρῳ σου ὄμματι ἐπιβλέπων ἐπὶ πᾶσαν τὴν κτίσιν σου, σοὶ ἐκκλίνομεν τὸν αὐχένα τῆς ψυχῆς, καὶ τοῦ σώματος, καὶ δεόμεθά σου, ἔκτεινον τὴν χεῖρά σου τὴν ἀόρατον ἐξ ἁγίου κατοικητηρίου σου, καὶ εὐλόγησον πάντας ἡμᾶς, καὶ εἴ τι ἡμάρτομεν ἑκουσίως, ἢ ἀκουσίως, ὡς ἀγαθὸς, καὶ φιλάνθρωπος θεὸς συγχώρησον, δωρούμενος ἡμῖν, καὶ τὰ ὑπερκόσμια ἀγαθά σου. σὸν γάρ ἐστι τὸ ἐλεεῖν, καὶ σώζειν ἡμᾶς χριστὲ ὁ θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν τῷ πατρί, καὶ τῷ υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ πνεύματι. νῦν καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Σοφία. Πάτερ εὐλόγησον.

Ὁ ὢν εὐλογητὸς ὁ θεὸς ἡμῶν πάντοτε νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ κληρικὸς λέγει.

Ἐπουράνιε βασιλεῦ, τοὺς πιστοὺς βασιλεῖς ἡμῶν στερέωσον, τὴν πίστιν στήριξον, τὰ ἔθνη πράϋνον, τὸν κόσμον εἰρήνευσον, τὴν ἁγίαν μονὴν ταύτην καλῶς διαφύλαξον, τοὺς προαπελθόντας πατέρας, καὶ ἀδελφοὺς ἡμῶν ἐν σκηναῖς δικαίων τάξον, καὶ ἡμᾶς ἐν ὀρθοδόξῳ πίστει,

καὶ

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 2.3.206

καὶ μετάνοιαν παρέλαβε, ὡς ἀγαθὸς, καὶ φιλάνθρωπος. Ἀμήν.

Ἔπειτα ὁ ἱερεὺς λέγει.

Δόξα σοι Ἰησοῦ Χριστὲ ὁ θεὸς ἡμῶν, ἡ ἐλπὶς πάντων ἡμῶν δόξα σοι. ὁ χορός.

Δόξα πατρὶ καὶ υἱῷ, καὶ ἁγίῳ πνεύματι, καὶ νῦν. Κύριε ἐλέησον γʹ. Κύριε εὐλόγησον.

Καὶ ὁ ἱερεὺς λέγει τὴν τῆς ἀπολύσεως εὐχήν.

Ἐν τῷ Σαβ. ἑσπέρ. καὶ τῇ κυριακῇ πρωῒ προστίθεται.

Ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν. Χριστὸς ὁ ἀληθινός.

Καὶ τῇ γʹ. ἑσπέρ. καὶ τῇ δʹ. πρωῒ καὶ τῇ εʹ. ἑσπέρ. καὶ τῇ ϛʹ. πρωῒ προστίθεται.

Δυνάμει τοῦ τιμίου, καὶ ζωοποιοῦ σταυροῦ.

Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου αὐτοῦ μητρὸς δεσποίνης ἡμῶν θεοτόκου, καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, τῶν τιμίων ἀσωμάτων ἐπουρανίων δυνάμεων, τοῦ τιμίου Προφήτου Προδρόμου, καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου, καὶ τῶν ἁγίων ἐνδόξων, καὶ πανευφήμων ἀποστόλων, τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Βασιλείου τοῦ μεγάλου, Γρηγορίου τοῦ θεολόγου, Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου, καὶ τοῦ ἁγίου Ν. καὶ πάντων τῶν ἁγίων σώσῃ, ἐλεήσῃ, καὶ διαφυλάξῃ πάντας ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς, καὶ φιλάνθρωπος. Ἀμήν.

Ἀπόλυσις λεγομένη τῇ ϛʹ. ἑσπέρ. καὶ τῷ Σαββάτῳ εἰς τὸ πρωΐ.

Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου αὐτοῦ μητρὸς ἐνδόξου δεσποίνης ἡμῶν θεοτόκου, καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, τῶν τιμίων ἀσωμάτων ἐπουρανίων δυνάμεων, τοῦ τιμίου προφήτου Προδρόμου, καὶ Βαπτιστοῦ

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 2.3.206

Ἰωάννου, καὶ τῶν ἁγίων ἐνδόξων, καὶ πανευφήμων ἀποστόλων, καὶ τῶν ἐν ἁγίοις πατέρων ἡμῶν Βασιλείου τοῦ μεγάλου, Γρηγορίου τοῦ θεολόγου, Ἰωάννου τοῦ χρυσοστόμου, καὶ τῶν ἁγίων ἐνδόξων ἀποστόλων, ἀθλοφόρων, Ἱεραρχῶν, ὁσίων, καὶ δικαίων, καὶ τοῦ ἁγίου Ν. καὶ τελεῖται ὡς ἐπάνω.

Αἱ ἀπολύσεις τῶν δεσποτικῶν ἑορτῶν.

Μην. Σεπτεμβρίου η΄. ἡ Γέννη. τῆς θκου.

Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου δεσποίνης ἡμῶν θκου, καὶ ἀεὶ παρθένου Μαρίας, τῶν ἁγίων ἐνδόξων θεοπατόρων Ἰωακεὶμ, καὶ Ἄννης, καὶ πάντων τῶν ἁγίων, σώσῃ, ἐλεήσῃ, καὶ διαφυλάξῃ πάντ.

Μην. Σεπτ. ιδ΄. ἡ παγκόσμιος ὕψωσις τοῦ τιμίου, καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ.

Ὁ ἐκ νεκρῶν ἀναστὰς, χς ὁ ἀληθινὸς θς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου αὐτοῦ μρς, τῇ δυνάμει τοῦ τιμίου, καὶ ζωοποιοῦ σρου, τῶν ἁγίων ἐνδόξων, καὶ πανευφήμων ἀποστόλων, καὶ πάντων τῶν ἁγίων, σώσῃ, ἐλεήσῃ.

Νοεμβρίου η΄.

Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου αὐτοῦ μρς, τῶν ἁγίων ἐνδόξων ταξιαρχῶν Μιχαὴλ, καὶ Γαβριὴλ, καὶ πασῶν τῶν ἐπουρανίων δυνάμεων, καὶ πάντων τῶν ἁγίων.

Νοεμβρίου κα΄. ὡς ἐν τῇ η΄. τοῦ Σεπτεμβρίου.

Κυριακὴ τῶν ἁγίων προπατόρων.

Ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, χριστὸς ὁ ἀληθινὸς θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου αὐτοῦ μρς δεσποίνης ἡμῶν θκου, καὶ ἀεὶ παρθένου Μαρίας, καὶ τῶν ἁγίων ἐνδό-

ξων

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 2.3.206

ξων προπατόρων Ἀβραάμ, Ἰσαάκ, καὶ Ἰακώβ, καὶ πάντων τῶν ἁγίων σώσῃ, ἐλεήσῃ, καὶ διαφυλάξῃ πάντας ἡμᾶς ὡς ἀγαθὸς, καὶ φιλάνθρωπος.

Κυριακῇ πρὸ τῆς τοῦ Χριστοῦ Γεννήσεως.

Ὁ Ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς θεὸς ἡμῶν ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου αὐτοῦ μητρὸς δεσποίνης ἡμῶν θεοτόκου, καὶ ἀεὶ παρθένου Μαρίας, τῶν ἁγίων ἐνδόξων, καὶ πανευφήμων ἀποστόλων, καὶ τῶν ἁγίων τριῶν παίδων Ἀνανίου, Ἀζαρίου, Μισαήλ, καὶ Δανιὴλ τοῦ προφήτου, καὶ πάντων τῶν ἁγίων, σώσῃ ἐλε.

Μηνὶ τοῦ Δεκεμβρίου κε΄. ἡ κατὰ σάρκα Γέννησις τοῦ Χριστοῦ ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Ὁ Ἐν σπηλαίῳ τεχθεὶς, καὶ ἐν φάτνῃ ἀνακλιθεὶς διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν. Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναγίας ἀχράντου δεσποίνης ἡμῶν θεοτόκου, καὶ ἀεὶ παρθένου Μαρίας, καὶ πάντων τῶν ἁγίων σώσῃ, ἐλε.

Κυριακῇ μετὰ τὴν τοῦ Χριστοῦ γέννησιν.

Ὁ Ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου αὐτοῦ μητρὸς δεσποίνης ἡμῶν θεοτόκου, καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, τῶν ἁγίων ἐνδόξων, καὶ πανευφήμων Ἀποστόλων, τῶν ἁγίων καὶ δικαίων Δαβὶδ τοῦ προφήτου, καὶ Ἰωσὴφ τοῦ μνήστορος, καὶ Ἰακώβου τοῦ ἀδελφοθέου, καὶ πάντων τῶν ἁγίων, σώσῃ, ἐλεήσῃ.

Τῇ α΄. Ἰανουαρίου, ἡ περιτομὴ τοῦ Χριστοῦ ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Ὁ Ἐν ὀκταημέρῳ κατὰ τὴν σάρκα ὑπὸ τῶν νόμων περιτμηθεὶς, Χριστὸς ὁ ἀληθινός.

Τῇ

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 2.3.206

Τῇ ϛʹ. τοῦ αὐτοῦ, ἡ Βάπτισις τοῦ κυ ἡμῶν Ιυ Χυ.

Ὁ ἐν Ἰορδάνῃ βαπτισθῆναι ὑπὸ Ἰωάννου καταδεξάμενος, χς ὁ ἀληθινός.

Τῇ βʹ. Φεβ. ἡ Ὑπαπαντὴ τοῦ κυ ἡμῶν Ιυ Χυ.

Ὁ ἐπὶ τὸν θρόνον τοῦ πρὸς συγκαθήμενος, καὶ ὑπὸ τοῦ δικαίου Συμεῶνος ἐν ἀγκάλαις αὐτοῦ βασταζόμενος, διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν, χς ὁ ἀληθιν.

Τῷ Σαββάτῳ τῆς ἀποκρέου, καὶ τῆς Πεντηκοστῆς.

Ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, χριστὸς ὁ ἀληθινὸς θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου αὐτοῦ μρς δεσποίνης ἡμῶν θκου, καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, τῶν ἁγίων ἐνδόξων, καὶ πανευφήμων ἀποστόλων, καὶ πάντων τῶν ἁγίων, τοὺς προαπελθόντας πατέρας, καὶ ἀδελφοὺς ἡμῶν, καὶ πάντας τοὺς ἐν εὐσεβείᾳ τελειωθέντας, ἐν κόλποις Ἀβραάμ, καὶ Ἰσαάκ, καὶ Ἰακὼβ κατατάξῃ, καὶ ἡμᾶς πάντας ἐλεήσῃ, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος.

Κυριακῇ τῆς Ὀρθοδοξίας.

Ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, χριστὸς ὁ ἀληθινὸς θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου αὐτοῦ μρς δεσποίνης ἡμῶν θκου, καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, τῶν ἁγίων ἐνδόξων προφητῶν Μωϋσέως, καὶ Ἀαρῶν, καὶ πάντων τῶν ἁγίων σώσῃ, ἐλεήσῃ, καὶ διαφυλάξῃ πάντ.

Σαββάτῳ τοῦ δικαίου Λαζάρου.

Ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, χριστὸς ὁ ἀληθινὸς θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου αὐτοῦ μρς δεσποίνης ἡμῶν θκου, καὶ ἀεὶ παρθένου Μαρίας, τῶν ἁγίων ἐνδόξων ἀποστόλων, καὶ τοῦ ἁγίου, καὶ δικαίου Λαζάρου, καὶ πάντων.

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 2.3.206

Κυριακῇ τῆς βαϊοφόρου.

Ὁ ὑπὸ τῶν χερουβὶμ βασταζόμενος, καὶ ἐπὶ ὄνον, καὶ πῶλον καθήμενος διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν. χριστὸς ὁ ἀληθι.

Τῇ αὐτῇ κυρ. ἑσπέρας.

Ἐρχόμενος ὁ κύριος ἐπὶ τὸ ἑκούσιον πάθος διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν, χριστὸς ὁ ἀληθινὸς θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου.

Τῇ ἁγίᾳ καὶ μεγάλῃ δ'. ἑσπέρας.

Ὁ ἐμπτυσμοὺς, καὶ μάστιγας, καὶ κολαφισμοὺς, καὶ σταυρὸν, καὶ θάνατον ὑπομείνας, διὰ τὴν τοῦ κόσμου σωτηρίαν, χριστὸς ὁ ἀληθινὸς θεὸς ἡμῶν.

Τῇ ἁγίᾳ καὶ μεγάλῃ ε'. ἑσπέρας.

Ὁ δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους, καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν, τὰ φρικτὰ πάθη, καὶ τὸν ζωοποιὸν σταυρὸν σαρκὶ καταδεξάμενος, χριστὸς ὁ ἀληθινὸς θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις.

Τῇ ἁγίᾳ, καὶ μεγάλῃ κυριακῇ τοῦ Πάσχα.

Ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν τριήμερος ἐκ τάφου, καὶ τὰ δεσμὰ τοῦ ᾅδου καταλύσας διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν, χριστὸς ὁ ἀληθινός.

Κυριακῇ τοῦ Θωμᾶ.

Ὁ τὸν θάνατον πατήσας, καὶ Θωμᾶν πληροφορήσας, χριστὸς ὁ ἀληθ.

Ἐν τῇ ἀναλήψει τοῦ κυρίου.

Ὁ μετὰ τεσσαράκοντα ἡμέρας δεδοξασμένος ἀναβεβηκὼς εἰς τὸν οὐρανὸν, καὶ ἐν δεξιᾷ τοῦ πατρὸς καθίσας, διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν χριστὸς ὁ ἀληθινός.

Τῇ κυριακῇ τῆς Πεντηκοστῆς.

Ὁ ἐν εἴδει πυρίνων γλωσσῶν ἐπιφοιτήσας τοῖς μαθηταῖς παράκλητος ὁ ἀγαθὸς θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου [illegible] δεσποίνης ἡμῶν θεοτόκου, καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, καὶ πάντων τῶν ἁγίων, σώσῃ, ἐλεήσῃ, καὶ διαφυ-

λάξῃ πάντας ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος.

Ἐν τῇ ἑορτῇ τοῦ ἀχράντου σώματος τοῦ χυ.

Ὁ Συνδειπνήσας τοῖς μαθηταῖς διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν, χς ὁ ἀληθινός.

Μηνὶ Αὐγούστου ϛʹ. ἡ Μεταμόρφωσις τοῦ κυ Ιυ χυ.

Ὁ Ἐν ὄρει Θαβὼρ δείξας τοῖς μαθηταῖς σου τὴν δόξαν τῆς μεταμορφώσεως, διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν, χς ὁ ἀληθινὸς θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου αὐτοῦ μητρὸς δεσποίνης ἡμῶν θκου, καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, τῶν ἁγίων ἐνδόξων προφητῶν Μωϋσέως, καὶ Ἠλιοῦ, καὶ πάντων τῶν ἁγίων, σώσῃ, ἐλεήσῃ, καὶ.

Ἔπειτα λέγεται ἓν τῶν ἀντιφώνων τῆς θκου ὑπογεγραμμένων εἰς τὸ τέλος τῶν ἀποδείπνων, μετὰ τὴν εὐχὴν τοῦ Μεσονυκτίου, κατὰ τὴν τάξιν αὐτῶν.

Εἶτα τὸ Αἰνεῖτε τὸν κν.

Τέλος τοῦ Ὄρθρου, καὶ τῶν Αἴνων.

ΑΡΧΗ

ΑΡΧΗ ΤΩΝ ΗΜΕΡΙΝΩΝ ΩΡΩΝ.

ΩΡΑ ΠΡΩΤΗ.

Εὐλογητὸς ὁ θεὸς ἡμῶν πάντοτε, νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν. Τὸ τρισάγιον.

Δόξα, καὶ νῦν. παναγία τριάς. Κύριε ἐλέησον. Κύριε ἐλέησον. Πάτερ ἡμῶν. Ὁ ἱερεὺς λέγει.

Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία, καὶ ἡ δύναμις, καὶ ἡ δόξα τοῦ πατρός, καὶ τοῦ υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος, νῦν. ὁ χορός. Ἀμήν.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν, καὶ προσπέσωμεν χριστῷ τῷ βασιλεῖ ἡμῶν θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν, καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ χριστῷ τῷ βασιλεῖ, καὶ θεῷ ἡμῶν. Ψαλ. ε'.

Τὰ ῥήματά μου ἐνώτισαι κύριε * σύνες τῆς κραυγῆς μου, πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου * ὁ βασιλεύς μου, καὶ ὁ θεός μου.

Ὅτι πρὸς σὲ προσεύξομαι κύριε, τὸ πρωῒ εἰσακούσῃ τῆς φωνῆς μου * τὸ πρωῒ παραστήσομαί σοι, καὶ ἐπόψομαι.

Ὅτι οὐχὶ θεὸς θέλων ἀνομίαν σὺ εἶ * οὐ παροικήσει σοι πονηρευόμενος, οὐδὲ διαμενοῦσι παράνομοι κατέναντι τῶν ὀφθαλμῶν σου.

Ἐμίσησας πάντας τοὺς ἐργαζομένους τὴν ἀνομίαν * ἀπολεῖς πάντας τοὺς λαλοῦντας τὸ ψεῦδος.

Ἄνδρα αἱμάτων, καὶ δόλιον βδελύσσεται κύριος * ἐγὼ δὲ ἐν τῷ πλήθει τοῦ ἐλέους σου, εἰσελεύσομαι εἰς τὸν οἶκόν σου * προσκυνήσω πρὸς ναὸν ἅγιόν σου ἐν φόβῳ σου.

Κύριε ὁδήγησόν με ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου * ἕνεκα τῶν ἐχθρῶν μου κατεύθυνον ἐνώπιόν σου τὴν ὁδόν μου.

Ὅτι οὐκ ἔστιν ἐν τῷ στόματι αὐτῶν ἀλήθεια * ἡ καρδία αὐτῶν ματαία.

Τάφος ἀνεῳγμένος ὁ λάρυγξ αὐτῶν * ταῖς γλώσσαις αὐτῶν ἐδολιοῦσαν, κρῖνον αὐτοὺς ὁ θεός.

Ἀποπεσάτωσαν ἀπὸ τῶν διαβουλιῶν αὐτῶν * κατὰ τὸ πλῆθος τῶν ἀσεβειῶν αὐτῶν ἔξωσον αὐτούς * ὅτι παρεπίκρανάν σε κύριε.

Καὶ εὐφρανθείησαν πάντες οἱ ἐλπίζοντες ἐπὶ σέ * εἰς αἰῶνα ἀγαλλιάσονται, καὶ κατασκηνώσεις ἐν αὐτοῖς, * καὶ καυχήσονται ἐν σοὶ πάντες οἱ ἀγαπῶντες τὸ ὄνομά σου.

Ὅτι σὺ εὐλογήσεις δίκαιον * κύριε ὡς ὅπλῳ εὐδοκίας ἐστεφάνωσας ἡμᾶς.

Ψαλ. πθʹ.

Κύριε καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν * ἐν γενεᾷ, καὶ γενεᾷ.

Πρὸ τοῦ ὄρη γενηθῆναι, καὶ πλασθῆναι τὴν γῆν, καὶ τὴν οἰκουμένην, * καὶ ἀπὸ τοῦ αἰῶνος, καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος σὺ εἶ.

Μὴ ἀποστρέψῃς ἄνθρωπον εἰς ταπείνωσιν, * καὶ εἶπας, ἐπιστρέψατε υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων.

Ὅτι χίλια ἔτη ἐν ὀφθαλμοῖς σου κύριε * ὡσεὶ ἡ ἡμέρα ἡ ἐχθὲς ἥτις διῆλθε, καὶ φυλακὴ ἐν νυκτί.

Τὰ ἐξουδενώματα αὐτῶν ἔτη ἔσονται * τὸ πρωῒ ὡσεὶ χλόη παρέλθοι, τὸ πρωῒ ἀνθήσαι, καὶ παρέλθοι, τὸ ἑσπέρας ἀποπέσοι, σκληρυνθείη, καὶ ξηρανθείη.

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 2.3.206

Ὅτι ἐξελίπομεν ἐν τῇ ὀργῇ σου, * καὶ ἐν τῷ θυμῷ σου ἐταράχθημεν.

Ἔθου τὰς ἀνομίας ἡμῶν ἐναντίον σου, * ὁ αἰὼν ἡμῶν εἰς φωτισμὸν τοῦ προσώπου σου.

Ὅτι πᾶσαι αἱ ἡμέραι ἡμῶν ἐξέλιπον, * καὶ ἐν τῇ ὀργῇ σου ἐξελίπομεν.

Τὰ ἔτη ἡμῶν ὡσεὶ ἀράχνη ἐμελέτων * αἱ ἡμέραι τῶν ἐτῶν ἡμῶν ἐν αὐτοῖς ἑβδομήκοντα ἔτη.

Ἐὰν δὲ ἐν δυναστείαις ὀγδοήκοντα ἔτη, * καὶ τὸ πλεῖον αὐτῶν κόπος, καὶ πόνος.

Ὅτι ἐπῆλθε πραότης ἐφ' ἡμᾶς, * καὶ παιδευθησόμεθα.

Τίς γινώσκει τὸ κράτος τῆς ὀργῆς σου, * καὶ ἀπὸ τοῦ φόβου σου τὸν θυμόν σου ἐξαριθμήσασθαι;

Τὴν δεξιάν σου οὕτω γνώρισόν μοι, * καὶ τοὺς πεπαιδευμένους τῇ καρδίᾳ ἐν σοφίᾳ.

Ἐπίστρεψον κύριε ἕως πότε, * καὶ παρακλήθητι ἐπὶ τοῖς δούλοις σου.

Ἐνεπλήσθημεν τὸ πρωῒ τοῦ ἐλέους σου κύριε, * καὶ ἠγαλλιασάμεθα, καὶ εὐφράνθημεν.

Ἐν πάσαις ταῖς ἡμέραις ἡμῶν εὐφρανθείημεν * ἀνθ' ὧν ἡμερῶν ἐταπείνωσας ἡμᾶς, ἐτῶν, ὧν εἴδομεν κακά.

Καὶ ἴδε ἐπὶ τοὺς δούλους σου, καὶ ἐπὶ τὰ ἔργα σου, * καὶ ὁδήγησον τοὺς υἱοὺς αὐτῶν.

Καὶ ἔστω ἡ λαμπρότης κυρίου τοῦ θεοῦ ἡμῶν ἐφ' ἡμᾶς, * καὶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν ἡμῶν κατεύθυνον ἐφ' ἡμᾶς, * καὶ τὸ ἔργον τῶν χειρῶν ἡμῶν κατεύθυνον.

Ψαλ. ρ'.

Ἔλεον καὶ κρίσιν ᾄσομαί σοι κύριε * ψαλῶ, καὶ συνήσω ἐν ὁδῷ ἀμώμῳ, πότε ἥξεις πρός με;

Διεπορευόμην ἐν ἀκακίᾳ καρδίας μου * ἐν μέσῳ τοῦ οἴκου μου.

Οὐ προεθέμην πρὸ ὀφθαλμῶν μου πρᾶγμα παράνομον * ποιοῦντας παραβάσεις ἐμίσησα.

Οὐκ ἐκολλήθη μοι καρδία σκαμβὴ * ἐκκλίνοντος ἀπ' ἐμοῦ τοῦ πονηροῦ οὐκ ἐγίνωσκον.

Τὸν καταλαλοῦντα λάθρα τὸν πλησίον αὐτοῦ τοῦτον ἐξεδίωκον * ὑπερηφάνῳ ὀφθαλμῷ, καὶ ἀπλήστῳ καρδίᾳ, τούτῳ οὐ συνήσθιον.

Οἱ ὀφθαλμοί μου ἐπὶ τοὺς πιστοὺς τῆς γῆς * τοῦ συγκαθῆσθαι αὐτοὺς μετ' ἐμοῦ.

Πορευόμενος ἐν ὁδῷ ἀμώμῳ, οὗτός μοι ἐλειτούργει * οὐ κατῴκει ἐν μέσῳ τῆς οἰκίας μου ποιῶν ὑπερηφανίαν.

Λαλῶν ἄδικα * οὐ κατεύθυνεν ἐνώπιον τῶν ὀφθαλμῶν μου.

Εἰς τὰς πρωΐας ἀπέκτεινον * πάντας τοὺς ἁμαρτωλοὺς τῆς γῆς.

Τοῦ ἐξολοθρεῦσαι ἐκ πόλεως κῦ * πάντας τοὺς ἐργαζομένους τὴν ἀνομίαν. Δόξα, καὶ νῦν.

Τί σε καλέσωμεν ὦ κεχαριτωμένη; οὐρανόν, ὅτι ἀνέτειλας τὸν ἥλιον τῆς δικαιοσύνης. παράδεισον, ὅτι ἐβλάστησας τὸ ἄνθος τῆς ἀφθαρσίας. παρθένον; ὅτι ἔμεινας ἄφθορος. ἁγνὴν μητέρα; ὅτι ἔσχες σαῖς ἁγίαις ἀγκάλαις υἱὸν τὸν πάντων θεόν, αὐτὸν ἱκέτευε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τὰ

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 2.3.206

Τὰ διαβήματά μου κατεύθυνον κατὰ τὸ λόγιόν σου, καὶ μὴ κατακυριευσάτω μου πᾶσα ἀνομία. λύτρωσαί με ἀπὸ συκοφαντίας ἀνθρώπων, καὶ φυλάξω τὰς ἐντολάς σου. τὸ πρόσωπόν σου ἐπίφανον ἐπὶ τὸν δοῦλόν σου, καὶ δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Πληρωθήτω τὸ στόμα μου αἰνέσεώς σου κύριε, ὅπως ὑμνήσω τὴν δόξαν σου ὅλην τὴν ἡμέραν, τὴν μεγαλοπρέπειάν σου.

Εἶτα τὸ τρισάγιον λέγεται, δόξα καὶ νῦν, παναγία τριάς, κύριε ἐλέησον, κύριε εὐλόγησον, πάτερ ἡμῶν. καὶ ὁ Ἱερεὺς Ὅτι σοῦ ἐστιν.

Καὶ λέγεται ἐν τῇ ἑορτῇ τὸ τροπάριον τῆς ἑορτῆς. ὅταν δὲ τύχῃ λυτὴ ἡμέρα, ταῦτα λέγονται.

Ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν ὁ ποιῶν ἀεὶ μεθ' ἡμῶν κατὰ τὴν σὴν ἐπιείκειαν, μὴ ἀποστήσῃς τὸ ἔλεός σου ἀφ' ἡμῶν, ἀλλὰ ταῖς αὐτῶν ἱκεσίαις ἐν εἰρήνῃ κυβέρνησον τὴν ζωὴν ἡμῶν.

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος σου, ὡς δεξαμένην τὸν λόγον σου. δι' οὗ θεοπρεπῶς ἐδογμάτισας, τὴν φύσιν τῶν ὄντων ἐτράνωσας, τὰ τῶν ἀνθρώπων ἤθη κατεκόσμησας, βασίλειον ἱεράτευμα, πάτερ ὅσιε πρέσβευε Χριστῷ τῷ θεῷ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ λέγεται τὸ τροπ. τοῦ κτήτορος τῆς ἐκκλησίας.

Θεοτοκίον.

Ἐν τῇ γεννήσει τὴν παρθενίαν ἐφύλαξας, ἐν τῇ κοιμήσει τὸν κόσμον οὐ κατέλιπες, θεοτόκε μετέστης πρὸς τὴν ζωὴν μήτηρ ὑπάρχουσα τῆς ζωῆς, καὶ ταῖς πρεσβείαις ταῖς σαῖς λυτρουμένη ἐκ θανάτου τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Μετὰ ταῦτα λέγει ὁ Ἱερεύς.

Τοῦ κυρίου δεηθῶμεν. ὁ χορ. Κύριε ἐλέησον.

Κύριε ὁ θεὸς ἡμῶν τὸ ἀπρόσιτον φῶς, ὁ καταξιώσας ἡμᾶς πρὸς τὰς ἀρχὰς τῆς ἡμέρας ταύτης διελθεῖν, ἀνάτειλον ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν τὸν τῆς δικαιοσύνης σου ἥλιον, φωταγωγοῦντα, καὶ ὁδηγοῦντα ἡμᾶς, τὴν ὁδὸν τῶν ἐντολῶν σου πορευθῆναι, εὐχαῖς τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν, πάντοτε νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ. Ἀμήν.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν χερουβὶμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν σεραφὶμ, τὴν ἀδιαφθόρως θεὸν λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως θεοτόκον σὲ μεγαλύνομεν.

Ἔνδοξε θεοτόκε ἀειπάρθενε μήτηρ χριστοῦ τοῦ θεοῦ ἡμῶν, προσάγαγε τὴν ἡμετέραν προσευχὴν τῷ υἱῷ σου, καὶ θεῷ ἡμῶν, ἵνα σώσῃ διὰ σοῦ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δέσποτα θεὲ πάτερ παντοκράτορ, κύριε υἱὲ μονογενὲς Ἰησοῦ χριστὲ, καὶ ἅγιον πνεῦμα, μία θεότης, μία δύναμις, ἐλέησόν με τὸν ἁμαρτωλὸν, καὶ οἷς ἐπίστασαι κρίμασι σῶσόν με τὸν ἀνάξιον δοῦλόν σου, ὅτι εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν. ὁ Ἱερεύς.

Δόξα σοι Ἰησοῦ χριστὲ ὁ θεὸς ἡμῶν ἡ ἐλπὶς πάντων ἡμῶν δόξα σοι. ὁ χορ.

Δόξα πατρὶ. καὶ νῦν. κύριε ἐλέησον. κύριε εὐλόγησον.

ὁ Ἱερεύς.

Εὐπρόσδεκτον, καὶ ἀκαταίσχυντον ποιήσῃ κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν τὴν προσευχὴν τῆς παρούσης ὥρας ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν, εὐχαῖς τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν, καὶ ἐν ἀφέσει ἁμαρτιῶν σώσῃ, ἐλεήσῃ, καὶ διαφυλάξῃ πάντας ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς, καὶ φιλάνθρωπος. Ἀμήν.

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 2.3.206

Ἐν δὲ τῇ μεγάλῃ μ´. εἰς τὸ τέλος τῶν τυχόντων ψαλμῶν ἐν πάσαις ταῖς ὥραις μετὰ τὸ δόξα καὶ νῦν εὐθέως λέγεται κάθισμα ἐν τῷ ψαλτηρίῳ: δόξα καὶ νῦν, καὶ μετὰ τοῦτο λέγει ὁ ἱερεὺς εἰς τὴν α. ὥραν ἐν ἦχ. πλα. β´.

Τὸ πρωῒ εἰσάκουσον τῆς φωνῆς μου, ὁ βασιλεύς μου, καὶ ὁ θεός μου. ὁ χορὸς αἰεὶ ἀποκρίνεται τὸ αὐτό.

Τὰ ῥήματά μου ἐνώτισαι κύριε.

Ὅτι πρὸς σὲ προσεύξομαι κύριε. καὶ πάλιν ὁ ἱερ. Τὸ πρωῒ. καὶ μετὰ ταῦτα λέγεται δόξα καὶ νῦν. Τί σε καλέσωμ. Τὰ διαβήματά μου, Πληρωθήτω, τὸ τρισάγιον, παναγία τριάς, πὲρ ἡμῶν, καὶ Ὅτι σοῦ ἐστιν ἡ βασιλεία: ἔπειτα ἀντὶ τοῦ τροπαρίου λέγονται κδ´. κύριε ἐλέησον. εἶτα ὁ ἱερεὺς λέγει Τοῦ κυρίου δεηθ. καὶ τὴν εὐχήν. Κύριε ὁ θεὸς ἡμῶν τὸ ἀπρόσιτον φῶς. ὡς ἐπάνω. καὶ εἰς τὸ τέλος τῆς αὐτῆς λέγει ὁ χορὸς ἀντὶ τοῦ Τὴν τιμιωτέραν.

Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς, καὶ εὐλογήσαι ἡμᾶς, ἐπιφάναι τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐφ ἡμᾶς, καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς. ἐκ γ´.

Καὶ τὴν ἀπόλυσιν λέγει ὁ ἱερεὺς ὡς ἔθος.

Ἀπὸ δὲ τῆς β´. ἡμέρας τῆς β´. ἑβδομάδος τῆς μεγάλης μ´. λέγεται εἰς τὸ τέλος τῆς ἀκολουθίας τῆς α. ὥρας ἡ ἀκολουθία τῶν κεκοιμημένων, μέχρι τῆς μεγάλης ἁγίας ἑβδ. καθ᾽ ἑκάστην ἡμέραν, χωρὶς τῶν κυριακ. καὶ Σαββ. καὶ τῶν μεγάλων ἑορτῶν, οὕτως.

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 2.3.206

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΩΝ

ΚΕΚΟΙΜΗΜΕΝΩΝ.

Εὐλογητὸς ὁ θεὸς ἡμῶν. τὸ Τρισάγιον, Παναγία τριάς, Πάτερ ἡμῶν, καὶ Ὅτι σοῦ. Τὸ Δεῦτε προσκυνήσωμεν. ἐκ γ'. καὶ ἀναγινώσκων τὸ πρῶτον οἱ γ'. ψαλμοὶ, ἤγουν ὁ ν'. Ἐλέησόν με ὁ θεός. ὁ ρκθ'. Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά σοι. καὶ ὁ ρμβ'. Κύριε εἰσάκουσον. Δόξα καὶ νῦν.

Εἶτα εἰς ἦχ. πλα. α'.

Εὐλογητὸς εἶ κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Τῶν ἁγίων ὁ χορὸς εὗρε πηγὴν, τῆς ζωῆς, καὶ θύραν παραδείσου, εὕρω κἀγὼ, τὴν ὁδὸν διὰ τῆς μετανοίας, τὸ ἀπολωλὸς πρόβατον ἐγώ εἰμι, ἀνακάλεσαί με σωτὴρ, καὶ σῶσον με. Εὐλογητὸς εἶ κύριε, δίδαξόν με.

Οἱ τὸν ἀμνὸν τοῦ θεοῦ κηρύξαντες, καὶ σφαγιασθέντες, ὥσπερ ἄρνες, καὶ πρὸς ζωὴν, τὴν ἀγήρω, ἅγιοι, καὶ ἀΐδιον μετατεθέντες, τούτῳ ἐκτενῶς, μάρτυρες αἰτήσασθε, ὀφλημάτων λύσιν ἡμῖν δωρήσασθαι. Εὐλογητὸς εἶ κύριε, δίδαξόν με.

Οἱ τὴν ὁδὸν τὴν στενὴν βαδίσαντες, τεθλιμμένοι πάντες οἱ ἐν βίῳ, οἱ τὸν σταυρὸν, ὡς ζυγὸν ἀράμενοι, καὶ ἐμοὶ ἀκολουθήσαντες ἐν πίστει. δεῦτε ἀπολάβετε ἃ ἡτοίμασα ὑμῖν, τὰ βραβεῖα, καὶ στέφη τὰ οὐράνια. Εὐλογητὸς εἶ κύριε, δίδαξόν με.

Εἰκών

Εἰκών εἰμι τῆς ἀρρήτου δόξης σου, εἰ καὶ στίγματα φέρω πταισμάτων, οἰκτείρησον τὸ σὸν πλάσμα δέσποτα, καὶ καθάρισον σῇ εὐσπλαγχνίᾳ, καὶ τὴν ποθεινὴν πατρίδα παράσχου μοι, παραδείσου πάλιν ποιῶν πολίτην με.

Εὐλογητὸς εἶ κύριε, δίδαξόν με.

Ὁ πάλαι μὲν ἐκ μὴ ὄντος πλάσας με, καὶ εἰκόνι σου θείᾳ τιμήσας, παραβάσει, ἐντολῆς δὲ πάλιν με ἐπιστρέψας εἰς γῆν, ἐξ ἧς ἐλήφθην, εἰς τὸ καθ' ὁμοίωσιν ἐπανάγαγε, τὸ ἀρχαῖον κάλλος ἀναμορφώσασθαι. Εὐλογ.

Ἀνάπαυσον ὁ θεὸς τοὺς δούλους σου, καὶ κατάταξον αὐτοὺς ἐν παραδείσῳ, ὅπου χοροὶ τῶν ἁγίων κε, καὶ οἱ δίκαιοι ἐκλάμψουσιν ὡς φωστῆρες, τοὺς κεκοιμημένους δούλους σου ἀνάπαυσον, παρορῶν αὐτῶν πάντα τὰ ἐγκλήματα.

Χρηστότητα ἐποίησας μετὰ τῶν δούλων σου κύριε κατὰ τὸν λόγον σου. καὶ πάλιν. Ἀνάπαυσον ὡς ἄνω. δόξα.

Τὸ τριλαμπὲς τῆς μιᾶς θεότητος, εὐσεβῶς ὑμνήσωμεν βοῶντες, ἅγιος εἶ, ὁ πατὴρ ὁ ἄναρχος, ὁ συνάναρχος υἱὸς, καὶ θεῖον πνεῦμα, φώτισον ἡμᾶς, πίστει σοι λατρεύοντας, καὶ τοῦ αἰωνίου πυρὸς ἐξάρπασον.

Καὶ νῦν καὶ ἀεί.

Χαῖρε σεμνὴ, ἡ θεὸν σαρκὶ τεκοῦσα εἰς πάντων σωτηρίαν, δι' ἧς γένος τῶν ἀνθρώπων εὕρατο τὴν σωτηρίαν, διὰ σοῦ εὕροιμεν παράδεισον, θεοτόκε ἁγνὴ εὐλογημένη.

Εἶτα τὸ περὶ ἡμῶν. Ὅτι σοῦ ἐστὶν, καὶ τὰ καθ. εἰς ἦχ. πλα. δ'.

Ἀνάπαυσον σωτὴρ ἡμῶν μετὰ δικαίων τοὺς δούλους σου, καὶ αὐτοὺς κατασκήνωσον ἐν ταῖς αὐλαῖς σου, καθὼς γέγρα-

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 2.3.206

γέγραπται, παρορῶν ὡς ἀγαθὸς τὰ πλημμελήματα, τὰ ἑκούσια αὐτῶν, καὶ τὰ ἀκούσια, καὶ πάντα τὰ ἐν ἀγνοίᾳ, καὶ γνώσει φιλάνθρωπε. Δόξα πατρί.

Γινώσκεις ὁ θεὸς ἡμῶν, ὅτι ἐν ἁμαρτίαις γενόμεθα, διὸ σε ἱκετεύομεν, τοὺς μεταστάντας ἀνάπαυσον, συγχωρῶν ὡς ἀγαθὸς τὰ ἁμαρτήματα, ἃ ὡς ἄνθρωποι φθαρτοὶ ἐν βίῳ ἔπραξαν, πρεσβείαις τῆς θεοτόκου μόνε φιλάνθρωπε.

Καὶ νῦν.

Χαῖρε ἅγιον ὄρος καὶ θεοβάδιστον, χαῖρε ἔμψυχε βάτε καὶ ἀκατάφλεκτε. χαῖρε ἡ μόνη πρὸς θεὸν κόσμου γέφυρα, ἡ μετάγουσα θνητοὺς πρὸς τὴν αἰώνιον ζωήν. χαῖρε ἀκήρατε κόρη, ἡ ἀπειράνδρως τεκοῦσα, τὴν σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν. Καὶ τὸ κοντάκ. ἦχ. πλα. δ'.

Μετὰ τῶν ἁγίων ἀνάπαυσον Χριστὲ τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου, ἔνθα οὐκ ἔστι πόνος, οὐ λύπη, οὐ στεναγμός, ἀλλὰ ζωὴ ἀτελεύτητος. Τ ὁ ἀλληλούϊα.

Αὐτὸς μόνος ὑπάρχεις ἀθάνατος, ὁ ποιήσας, καὶ πλάσας τὸν ἄνθρωπον. οἱ βροτοὶ δὲ ἐκ γῆς διεπλάσθημεν, καὶ εἰς γῆν τὴν αὐτὴν πορευσόμεθα, καθὼς ἐκέλευσας ὁ πλάσας με, καὶ εἰπών μοι, ὅτι γῆ εἶ, καὶ εἰς γῆν ἀπελεύσῃ. ὅπου πάντες βροτοὶ πορευσόμεθα, ἐπιτάφιον θρῆνον ποιοῦντες ᾠδήν, τὸ ἀλληλούϊα.

Νουνεχῶς δυσωπῶ ἐπακούσατε, μετὰ πόνου γὰρ ταῦτα καὶ φθέγγομαι. δι' ὑμᾶς γὰρ τὸν θρῆνον ἐποίησα, ἴσως ἔχειν τινὰ πρὸς ὠφέλειαν. ἀλλ' ὅτε ταῦτα μελῳδήσητε, μνημονεύσετέ μου, τοῦ ποτὲ γνωρίμου. πολλάκις γὰρ ὁμοῦ συνεξήλθομεν, καὶ ἐν οἴκῳ θεοῦ ἐψάλλομεν ᾠδήν, τὸ ἀλλ.

Α' κα-

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 2.3.206

Ἀναστάντες οὖν πάντες συνέλθητε, καὶ καθίσαντες λόγον ἀκούσατε. φοβερὸν ἀδελφοὶ τὸ κριτήριον, ὅπου μέλλομεν πάντες πορεύεσθαι. οὐκ ἔνι ἐκεῖ δοῦλος, οὔτε ἐλεύθερος, οὐδὲ ἔνι ἐκεῖ μικρὸς, οὔτε μέγας. ἀλλ' οἱ πάντες γυμνοὶ παριστάμεθα, διὰ τοῦτο καλὸν τὸ βοᾶν τῷ χῷ, τὸ ἀλληλ.

Συγχεόμεθα πάντες τοῖς δάκρυσιν, ὅταν ἴδωμεν λείψανον κείμενον, καὶ ἐγγίζοντες πάντες ἀσπάζονται. ἴσως δὲ καὶ τοιαῦτα προσφθέγγονται. ἰδοὺ ἀφῆκας τοὺς φιλοῦντας σε; οὐ λαλεῖς, οὐ λυποῦ μεθ' ἡμῶν ὁ φίλος; διατί οὐ λαλεῖς, ὡς ἐλάλεις ἡμῖν; ἀλλ' οὕτω σιγᾷς μὴ λαλῶν μεθ' ἡμῶν, τὸ ἀλληλ.

Ἆρα ποῦ αἱ ψυχαὶ νῦν ὑπάρχουσιν; ἆρα πῶς ἐν τῷ ᾅδῃ διάγουσιν; ἐπεθύμουν μαθεῖν τὸ μυστήριον, ἀλλ' οὐδεὶς ἱκανὸς διηγήσασθαι. ἆρα κἀκεῖνοι μνημονεύουσι τῶν ἰδίων αὐτῶν, ὡς ἡμεῖς ἐκείνων; ἢ ἐκεῖνοι λοιπὸν ἐπελάθοντο, τῶν θρηνούντων αὐτοὺς, καὶ ποιούντων ᾠδήν, τὸ ἀλληλ.

Ὑπάγομεν ὁδὸν τὴν οὐράνιον, πρὸς τὸν μόνον θεὸν τὸν αἰώνιον. παριστάμεθα ὥσπερ κατάδικοι, κατανεύοντες ὅλοι τὰ πρόσωπα. ποῦ κάλλος τότε; ποῦ τὰ χρήματα; ποῦ ἡ δόξα τότε ἡ τοῦ βίου τούτου; οὐδὲν τούτων ἐκεῖ βοηθήσει σοι, εἰμὴ μόνον λέγειν συνεχῶς τὸν ψαλμὸν, τὸ ἀλληλ.

Συγχαιρόμεθα μόνον ἀκούοντες, ὅτι ἔνι ἐκεῖ φῶς αἰώνιον. καὶ ἐκεῖ ἡ πηγὴ τῆς ζωῆς ἡμῶν, καὶ ἐκεῖ ἡ τρυφὴ ἡ αἰώνιος. καὶ ἐκεῖ ὑπάρχει ὁ παράδεισος, ὅπου

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 2.3.206

πᾶσα ψυχὴ τῶν δικαίων χαίρει. Συνέλθωμεν πάντες χριστῷ καὶ ἡμεῖς, ἵνα οὕτω βοήσωμεν αὐτῷ μετ᾽ ᾠδῆς, τὸ ἀλληλ.

Θεοτοκίον.

Πανανγία παρθένε ἀνύμφευτε, ἡ τεκοῦσα τὸ φῶς τὸ ἀπρόσιτον, δυσωπῶ, ἱκετεύω, καὶ δέομαι, δυσωποῦσα μὴ παύσῃ πρὸς κύριον, ὑπὲρ τῶν δούλων σου ὦ δέσποινα, ἵνα εὕρωσιν ἐκεῖ ἄφεσιν πταισμάτων, ἐν ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως ἄχραντε, θεοτόκε παρθένε, ποιοῦντων ᾠδήν, τὸ ἀλληλ.

Κοντάκιον.

Τὴν πολυτάραχον θάλασσαν τοῦ βίου διαδραμόντες, τῷ σῷ λιμένι προσωρμήσαν οἱ ἐν πίστει μεταστάντες. ἀλλ᾽ ἐν τῇ σῇ γαλήνῃ, καὶ ἀειζώῳ τρυφῇ μετὰ τῶν ἁγίων καθοδηγῶν αὐτούς, ἀνάπαυσον κύριε τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου δεόμεθα.

Εἶτα τὸ τρισάγιον, παναγ. τριάς. πάτερ ἡμ. καὶ ὅτι σοῦ.

Τροπ. ἦχ. πλα. δ'.

Ὁ βυθῷ σοφίας φιλανθρώπως τὰ πάντα οἰκονομῶν, καὶ τὸ συμφέρον πᾶσιν ἀπονέμων μόνε δημιουργέ, ἀνάπαυσον κύριε τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου. ἐν σοὶ γὰρ τὴν ἐλπίδα ἀνέθεντο, τῷ ποιητῇ, καὶ πλάστῃ, καὶ θεῷ ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Σὲ καὶ τεῖχος καὶ λιμένα ἔχομεν καὶ πρεσβείαν εὐπρόσδεκτον, πρὸς ὃν ἔτεκες θεόν, θεοτόκε ἀνύμφευτε, τῶν πιστῶν ἡ σωτηρία. ὁ ἱερεύς.

Ἐν εἰρήνῃ τοῦ κυρίου δεηθῶμεν. Κύριε ἐλέησον.

Ὑπὲρ τῶν προαναπαυσαμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν πάντων, τοῦ κυρίου δεηθῶμεν. Κύριε ἐλέησον.

Ὑπὲρ

Ὑπὲρ μνήμης, κοιμήσεως, καὶ μακαρίας ἀναπαύσεως πάντων τῶν κεκοιμημένων χριστιανῶν, πατέρων, καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε, καὶ πανταχοῦ κειμένων, κοιμήσεως, ἀνέσεως, καὶ μακαρίας ἀναπαύσεως αὐτῶν, τοῦ κυρίου δεηθῶμεν. Κύριε ἐλέησον.

Ὑπὲρ τοῦ συγχωρηθῆναι αὐτοῖς πᾶν πλημμέλημα ἑκούσιόν τε, καὶ ἀκούσιον, τοῦ κυρίου δεηθῶμεν. Κύριε ἐλ.

Ὅπως κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν κατατάξῃ τὰ πνεύματα αὐτῶν, ἔνθα οἱ δίκαιοι ἀναπαύονται, τοῦ κυρίου δεηθῶμεν. Κύριε ἐλ.

Τὰ ἐλέη τοῦ θεοῦ, καὶ τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν, καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν αὐτῶν αἰτούμενοι, ἑαυτοὺς, καὶ ἀλλήλους, καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν χριστῷ τῷ θεῷ παραθώμεθα. Σοὶ κύριε.

Τοῦ κυρίου δεηθῶμεν. Κύριε ἐλέησον. Εὐχή.

Ὁ θεὸς τῶν πνευμάτων, καὶ πάσης σαρκὸς, ὁ τὸν θάνατον καταπατήσας, καὶ τὸν διάβολον καταργήσας, καὶ ζωὴν τῷ κόσμῳ σου δωρησάμενος, αὐτὸς κύριε ἀνάπαυσον τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου ἐν τόπῳ φωτεινῷ, ἐν τόπῳ χλοερῷ, ἐν τόπῳ ἀναψύξεως, ἔνθα ἀπέδρα πᾶσα ὀδύνη, λύπη, καὶ στεναγμός. καὶ πᾶν ἁμάρτημα τὸ παρ' αὐτῶν πραχθὲν ἐν λόγῳ, ἢ ἔργῳ, ἢ κατὰ διάνοιαν, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος θεὸς συγχώρησον. ὅτι οὐκ ἔστιν ἄνθρωπος ἐπὶ τῆς γῆς, ὃς ζήσεται, καὶ οὐχ ἁμαρτήσει. σὺ γὰρ μόνος κύριε ἐκτὸς ἁμαρτίας ὑπάρχεις, καὶ ἡ δικαιοσύνη σου δικαιοσύνη εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ ὁ λόγος σου ἀλήθεια. ὅτι σὺ εἶ ἡ ζωὴ, καὶ ἡ ἀνάπαυσις τῶν κεκοιμημένων δούλων σου χριστὲ ὁ θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ πατρί.

Δόξα

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 2.3.206

Δόξα σοι Ἰυ̃ χε̃. δόξα καὶ νῦν. ἀπόλυσις.

Ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν χς̃ ὁ ἀληθινὸς θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου αὐτοῦ μρς̃ δεσποίνης ἡμῶν θκ̃ου, καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, τῶν ἁγίων ἐνδόξων, καὶ πανευφήμων ἀποστόλων, καὶ πάντων τῶν ἁγίων, τοὺς προαπελθόντας πατέρας, καὶ ἀδελφοὺς ἡμῶν, καὶ πάντας τοὺς ἐν εὐσεβείᾳ τελειωθέντας, ἐν κόλποις Ἀβραὰμ, καὶ Ἰσαὰκ, καὶ Ἰακὼβ καταταξῃ, καὶ ἡμᾶς πάντας ἐλεήσῃ, ὡς ἀγαθὸς, καὶ φιλᾱνος. Ἀμήν.

ΩΡΑ ΤΡΙΤΗ.

Ὁ ἹΕΡΕΥΣ.

Εὐλογητὸς ὁ θεὸς ἡμῶν, πάντοτε.

Ὥσπερ ἐν τῇ πρώτῃ πάντα λέγονται.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν γ΄. Ψαλ. ις΄.

Εἰσάκουσον κύριε δικαιοσύνης μου, πρόσχες τῇ δεήσει μου, * ἐνώτισαι τὴν προσευχήν μου, οὐκ ἐν χείλεσι δολίοις.

Ἐκ προσώπου σου τὸ κρίμα μου ἐξέλθοι, * οἱ ὀφθαλμοί σου ἰδέτωσαν εὐθύτητας.

Ἐδοκίμασας τὴν καρδίαν μου, ἐπεσκέψω νυκτὸς, * ἐπύρωσάς με, καὶ οὐχ εὑρέθη ἐν ἐμοὶ ἀδικία.

Ὅπως ἂν μὴ λαλήσῃ τὸ στόμα μου τὰ ἔργα τῶν ἀν̃ων, *

διὰ

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 2.3.206

διὰ τοὺς λόγους τῶν χειλέων σου ἐγὼ ἐφύλαξα ὁδοὺς σκληράς.

Κατάρτισαι τὰ διαβήματά μου ἐν ταῖς τρίβοις σου, * ἵνα μὴ σαλευθῶσι τὰ διαβήματά μου.

Ἐγὼ ἐκέκραξα, ὅτι ἐπήκουσάς μου ὁ θεός, * κλῖνον τὸ οὖς σου ἐν ἐμοί, καὶ εἰσάκουσον τῶν ῥημάτων μου.

Θαυμάστωσον τὰ ἐλέη σου ὁ σώζων τοὺς ἐλπίζοντας ἐπὶ σέ, * ἐκ τῶν ἀνθεστηκότων τῇ δεξιᾷ σου φύλαξόν με κύριε ὡς κόρην ὀφθαλμοῦ.

Ἐν σκέπῃ τῶν πτερύγων σου σκεπάσεις με, * ἀπὸ προσώπου ἀσεβῶν τῶν ταλαιπωρησάντων με.

Οἱ ἐχθροί μου τὴν ψυχήν μου περιέσχον, * τὸ στέαρ αὐτῶν συνέκλεισαν, τὸ στόμα αὐτῶν ἐλάλησεν ὑπερηφανίαν.

Ἐκβαλόντες με νυνὶ περιεκύκλωσάν με, * τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῶν ἔθεντο ἐκκλῖναι ἐν τῇ γῇ.

Ὑπέλαβόν με ὡσεὶ λέων ἕτοιμος εἰς θήραν, καὶ ὡσεὶ σκύμνος οἰκῶν ἐν ἀποκρύφοις.

Ἀνάστηθι κύριε, πρόφθασον αὐτούς, καὶ ὑποσκέλισον αὐτούς, * ῥῦσαι τὴν ψυχήν μου ἀπὸ ἀσεβοῦς ῥομφαίας σου, ἀπὸ ἐχθρῶν τῆς χειρός σου.

Κύριε ἀπὸ ὀλίγων ἀπὸ γῆς διαμέρισον αὐτοὺς ἐν τῇ ζωῇ αὐτῶν, * καὶ τῶν κεκρυμμένων σου ἐπλήσθη ἡ γαστὴρ αὐτῶν.

Ἐχορτάσθησαν υἱῶν, * καὶ ἀφῆκαν τὰ κατάλοιπα τοῖς νηπίοις αὐτῶν.

Ἐγὼ δὲ ἐν δικαιοσύνῃ ὀφθήσομαι τῷ προσώπῳ σου, * χορτασθήσομαι ἐν τῷ ὀφθῆναί μοι τὴν δόξαν σου.

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 2.3.206

Ψαλ. κδ᾽.

Πρὸς σὲ κε ἦρα τὴν ψυχήν μου, ὁ θεός μου ἐπὶ σοὶ πέποιθα,* μὴ καταισχυνθείην εἰς τὸν αἰῶνα.

Μηδὲ καταγελασάτωσάν με οἱ ἐχθροί μου, * καὶ γὰρ πάντες οἱ ὑπομένοντές σε οὐ μὴ καταισχυνθῶσιν.

Αἰσχυνθήτωσαν οἱ ἀνομοῦντες διακενῆς, * τὰς ὁδούς σου κύριε γνώρισόν μοι, καὶ τὰς τρίβους σου δίδαξόν με.

Ὁδήγησόν με ἐπὶ τὴν ἀλήθειάν σου, καὶ δίδαξόν με,* ὅτι σὺ εἶ ὁ θεὸς ὁ σωτήρ μου, καὶ σὲ ὑπέμεινα ὅλην τὴν ἡμέραν.

Μνήσθητι τῶν οἰκτιρμῶν σου κύριε, καὶ τὰ ἐλέη σου,* ὅτι ἀπὸ τοῦ αἰῶνός εἰσιν.

Ἁμαρτίας νεότητός μου, καὶ ἀγνοίας μου μὴ μνησθῇς,* κατὰ τὸ ἔλεός σου μνήσθητί μου σύ.

Ἕνεκεν τῆς χρηστότητός σου κύριε, * χρηστὸς καὶ εὐθὺς ὁ κύριος.

Διὰ τοῦτο νομοθετήσει ἁμαρτάνοντας ἐν ὁδῷ, * ὁδηγήσει πραεῖς ἐν κρίσει, διδάξει πραεῖς ὁδοὺς αὐτοῦ.

Πᾶσαι αἱ ὁδοὶ κῦ ἔλεος καὶ ἀλήθεια * τοῖς ἐκζητοῦσι τὴν διαθήκην αὐτοῦ, καὶ τὰ μαρτύρια αὐτοῦ.

Ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου κύριε * ἱλάσθητι τῇ ἁμαρτίᾳ μου, πολλὴ γάρ ἐστι.

Τίς ἐστιν ἄνος ὁ φοβούμενος τὸν κν; * νομοθετήσει αὐτῷ ἐν ὁδῷ, ᾗ ᾑρετίσατο.

Ἡ ψυχὴ αὐτοῦ ἐν ἀγαθοῖς αὐλισθήσεται,* καὶ τὸ σπέρμα αὐτοῦ κληρονομήσει γῆν.

Κραταίωμα κύριος τῶν φοβουμένων αὐτόν,* καὶ ἡ δια-

θήκη

θήκη αὐτοῦ δηλώσει αὐτοῖς.

Οἱ ὀφθαλμοί μου διαπαντὸς πρὸς τὸν κν, * ὅτι αὐτὸς ἐκσπάσει ἐκ παγίδος τοὺς πόδας μου.

Ἐπίβλεψον ἐπ' ἐμὲ, καὶ ἐλέησόν με, * ὅτι μονογενής καὶ πτωχός εἰμι ἐγώ.

Αἱ θλίψεις τῆς καρδίας μου ἐπληθύνθησαν, * ἐκ τῶν ἀναγκῶν μου ἐξάγαγέ με.

Ἴδε τὴν ταπείνωσίν μου, καὶ τὸν κόπον μου, * καὶ ἄφες πάσας τὰς ἁμαρτίας μου.

Ἴδε τοὺς ἐχθρούς μου, ὅτι ἐπληθύνθησαν, * καὶ μῖσος ἄδικον ἐμίσησάν με.

Φύλαξον τὴν ψυχήν μου, καὶ ῥῦσαί με, * μὴ καταισχυνθείην, ὅτι ἤλπισα ἐπὶ σέ.

Ἄκακοι, καὶ εὐθεῖς ἐκολλῶντό μοι, * ὅτι ὑπέμεινά σε κύριε.

Λύτρωσαι ὁ θεὸς τὸν Ἰσραὴλ * ἐκ πασῶν τῶν θλίψεων αὐτοῦ.

Ψαλ. ν'.

Ἐλέησόν με ὁ θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, * καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου, * καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, * καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διαπαντός.

Σοὶ μόνῳ ἥμαρτον, * καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα.

Ὅπως ἂν δικαιωθῇς ἐν τοῖς λόγοις σου, * καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 2.3.206

Ἰδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, * καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἰδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, * τὰ ἄδηλα, καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντιεῖς με ὑσσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι, * πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν, καὶ εὐφροσύνην, * ἀγαλλιάσονται ὀστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου, * καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοὶ ὁ θεός, * καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, * καὶ τὸ πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, * καὶ πνεύματι ἡγεμονικῷ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδούς σου, * καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων ὁ θεός, ὁ θεὸς τῆς σωτηρίας μου, * ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε τὰ χείλη μου ἀνοίξεις, * καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν, * ὁλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ θεῷ, πνεῦμα συντετριμμένον, * καρδίαν συντετριμμένην, καὶ τεταπεινωμένην ὁ θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον κύριε ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, * καὶ οἰκο-

δομη-

δομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, * ἀναφορὰν, καὶ ὁλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Δόξα, καὶ νῦν.

Θεοτόκε σὺ εἶ ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινὴ, ἡ βλαστήσασα τὸν καρπὸν τῆς ζωῆς, σὲ ἱκετεύομεν, πρέσβευε δέσποινα, μετὰ τῶν ἀποστόλων καὶ πάντων τῶν ἁγίων, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κύριος ὁ θεὸς εὐλογητὸς, εὐλογητὸς κύριος ἡμέραν καθ' ἡμέραν, κατευοδώσαι ἡμῖν ὁ θεὸς τὸ σωτήριον ἡμῶν, ὁ θεὸς ἡμῶν, ὁ θεὸς τοῦ σώζειν.

Τὸ τρισάγιον, δόξα καὶ νῦν, παναγία τριὰς, καὶ τὸ πάτερ ἡμῶν. εἶτα ὁ ἱερεὺς λέγει, Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία. καὶ ὁ χορὸς.

Βασιλεῦ οὐράνιε παράκλητε, τὸ πνεῦμα τῆς ἀληθείας, ὁ πανταχοῦ παρὼν, καὶ τὰ πάντα πληρῶν, ὁ θησαυρὸς τῶν ἀγαθῶν, καὶ ζωῆς χορηγὸς, ἐλθὲ, καὶ σκήνωσον ἐν ἡμῖν, καὶ καθάρισον ἡμᾶς ἀπὸ πάσης κηλῖδος, καὶ σῶσον ἀγαθὲ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Προστασία τῶν χριστιανῶν ἀκαταίσχυντε, μεσιτεία πρὸς τὸν ποιητὴν ἀμετάθετε, μὴ παρίδῃς ἁμαρτωλῶν δεήσεων φωνὰς, ἀλλὰ πρόφθασον ὡς ἀγαθὴ, εἰς τὴν βοήθειαν ἡμῶν, τῶν πιστῶς κραυγαζόντων σοι, τάχυνον εἰς πρεσβείαν, καὶ σπεῦσον εἰς ἱκεσίαν, ἡ προστατεύουσα ἀεὶ θεοτόκε τῶν τιμώντων σε. ὁ ἱερ. λέγει.

Τοῦ κυρίου δεηθῶμεν. Κύριε ἐλέησον.

Δέσπο

Δέσποτα κ͞ε ὁ θεὸς ἡμῶν, ὁ κατὰ τὴν τρίτην ὥραν τὸ παράκλητον, καὶ ἅγιόν σου π͞ν͞α τοῖς ἁγίοις σου μαθηταῖς καὶ ἀποστόλοις ἐκπέμψας, καὶ ἡμᾶς τοὺς ἁμαρτωλοὺς καὶ ἀναξίους δούλους σου, εὐχαῖς τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν, τῆς αὐτῆς δωρεᾶς, καὶ χάριτος μετόχους ἀνάδειξον, ἐν εἰρήνῃ καὶ ὁμονοίᾳ συντηρῶν τὴν ζωὴν ἡμῶν πάντοτε, νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἐν δὲ τῇ μεγάλῃ μ. εἰς τὸ τέλος τῶν ψαλμῶν μετὰ τὸ κάθισμα λέγει ὁ ἱερεὺς εἰς ἦχ. πλα. β΄.

Κύριε ὁ τὸ πανάγιόν σου π͞ν͞α ἐν τῇ τρίτῃ ὥρᾳ τοῖς ἀποστόλοις σου καταπέμψας, τοῦτο ἀγαθὲ μὴ ἀντανέλῃς ἀφ' ἡμῶν, ἀλλ' ἐγκαίνισον ἡμῖν δεομένοις σου.

Τὸ αὐτὸ ὁ χορός. ὁ δὲ ἱερεύς.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοὶ ὁ θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Καὶ ὁ χορὸς ἀποκρίνεται πάλιν. Κ͞ε ὁ τὸ παν. καὶ ὁ ἱερεύς.

Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ π͞ν͞α σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ. ὁ χορ. Κ͞ε ὁ τὸ. Καὶ ὁ ἱερεὺς λέγει πάλιν τὸ αὐτὸ Κ͞ε ὁ τὸ πανάγ. εἶτα δόξα καὶ νῦν, Θ͞κε σὺ εἶ ἡ ἄμπελος. καὶ τὰ λοιπὰ ὡς ἔθος σὺν τοῖς κδ΄. κ͞ε ἐλέησ. καὶ εἰς τὸ τέλος τῆς εὐχῆς

Δόξα σοι Ι͞υ Χ͞ε ὁ θεὸς ἡμῶν. Δόξα πατρὶ καὶ υἱῷ.

Καὶ ταύτην τὴν ἀπόλυσ. λέγει ὁ ἱερεύς.

Ἡ χάρις τοῦ παναγίου, καὶ ἀγαθοῦ, καὶ ζωοποιοῦ πνεύματος εἴη μετὰ πάντων ἡμῶν. ὁ χορ. Ἀμήν.

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 2.3.206

ΩΡΑ ΕΚΤΗ.

Ὁ ἹΕΡΕΥ͂Σ ἈΡΧΕΤΑΙ,

Εὐλογητὸς ὁ θεὸς ἡμῶν, καὶ λέγονται τὰ ἄλλα πάντα ὡς ἔθος. εἶτα οἱ ψαλμοί, ὧν α΄. ὁ νγ΄.

Ὁ Θεὸς ἐν τῷ ὀνόματί σου σῶσόν με, * καὶ ἐν τῇ δυνάμει σου κρινεῖς με.

Ὁ θεὸς εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, * ἐνώτισαι τὰ ῥήματα τοῦ στόματός μου.

Ὅτι ἀλλότριοι ἐπανέστησαν ἐπ' ἐμέ, καὶ κραταιοὶ ἐζήτησαν τὴν ψυχήν μου, * καὶ οὐ προέθεντο τὸν θεὸν ἐνώπιον αὐτῶν.

Ἰδοὺ γὰρ ὁ θεὸς βοηθεῖ μοι, * καὶ ὁ κύριος ἀντιλήπτωρ τῆς ψυχῆς μου.

Ἀποστρέψει τὰ κακὰ τοῖς ἐχθροῖς μου, * ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου ἐξολόθρευσον αὐτούς, ἑκουσίως θύσω σοι.

Ἐξομολογήσομαι τῷ ὀνόματί σου κύριε, ὅτι ἀγαθόν, * ὅτι ἐκ πάσης θλίψεως ἐρρύσω με, καὶ ἐν τοῖς ἐχθροῖς μου ἐπεῖδεν ὁ ὀφθαλμός μου. Ψαλ. νδ΄.

Ἐνώτισαι ὁ θεὸς τὴν προσευχήν μου, * καὶ μὴ ὑπερίδῃς τὴν δέησίν μου, πρόσχες μοι, καὶ εἰσάκουσόν μου.

Ἐλυπήθην ἐν τῇ ἀδολεσχίᾳ μου, * καὶ ἐταράχθην ἀπὸ φωνῆς ἐχθροῦ, καὶ ἀπὸ θλίψεως ἁμαρτωλοῦ.

Ὅτι

Ὅτι ἐξέκλιναν ἐπ' ἐμὲ ἀνομίαν, * καὶ ἐν ὀργῇ ἐνεκό-
τουν μοι.

Ἡ καρδία μου ἐταράχθη ἐν ἐμοί, * καὶ δειλία θανάτου
ἐπέπεσεν ἐπ' ἐμέ.

Φόβος, καὶ τρόμος ἦλθεν ἐπ' ἐμέ, * καὶ ἐκάλυψέ με
σκότος.

Καὶ εἶπα, τίς δώσει μοι πτέρυγας ὡσεὶ περιστερᾶς, * καὶ
πετασθήσομαι, καὶ καταπαύσω;

Ἰδοὺ ἐμάκρυνα φυγαδεύων, * καὶ ηὐλίσθην ἐν τῇ
ἐρήμῳ.

Προσεδεχόμην τὸν θεὸν τὸν σώζοντά με * ἀπὸ ὀλιγοψυ-
χίας, καὶ ἀπὸ καταιγίδος.

Καταπόντισον κύριε, καὶ καταδίελε τὰς γλώσσας αὐτῶν, *
ὅτι εἶδον ἀνομίαν, καὶ ἀντιλογίαν ἐν τῇ πόλει.

Ἡμέρας καὶ νυκτὸς κυκλώσει αὐτὴν ἐπὶ τὰ τείχη αὐτῆς, *
καὶ ἀνομία καὶ κόπος ἐν μέσῳ αὐτῆς καὶ ἀδικία.

Καὶ οὐκ ἐξέλιπεν ἐκ τῶν πλατειῶν αὐτῆς * τόκος καὶ
δόλος.

Ὅτι εἰ ὁ ἐχθρὸς ὠνείδισέ με, ὑπήνεγκα ἄν, * καὶ
εἰ ὁ μισῶν με ἐπ' ἐμὲ ἐμεγαλορρημόνησεν, ἐκρύβην ἂν
ἀπ' αὐτοῦ.

Σὺ δὲ ἄνθρωπε ἰσόψυχε, ἡγεμών μου καὶ γνωστέ μου *
ὃς ἐπὶ τὸ αὐτὸ ἐγλύκανάς μοι ἐδέσματα, * ἐν τῷ οἴκῳ
τοῦ θεοῦ ἐπορεύθημεν ἐν ὁμονοίᾳ.

Ἐλθέτω δὴ θάνατος ἐπ' αὐτούς, * καὶ καταβήτωσαν εἰς
ᾅδου ζῶντες.

Ὅτι πονηρία ἐν ταῖς παροικίαις αὐτῶν, * ἐν μέσῳ αὐτῶν.

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 2.3.206

Ἐγὼ πρὸς τὸν θεὸν ἐκέκραξα, * καὶ ὁ κύριος εἰσήκουσέ μου.

Ἑσπέρας καὶ πρωῒ καὶ μεσημβρίας διηγήσομαι, καὶ ἀπαγγελῶ, * καὶ εἰσακούσεται τῆς φωνῆς μου.

Λυτρώσεται ἐν εἰρήνῃ τὴν ψυχήν μου ἀπὸ τῶν ἐγγιζόντων μοι, * ὅτι ἐν πολλοῖς ἦσαν σὺν ἐμοί.

Εἰσακούσεται ὁ θεὸς, καὶ ταπεινώσει αὐτοὺς * ὁ ὑπάρχων πρὸ τῶν αἰώνων.

Οὐ γάρ ἐστιν αὐτοῖς ἀντάλλαγμα, * ὅτι οὐκ ἐφοβήθησαν τὸν θεόν.

Ἐξέτεινε τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐν τῷ ἀποδιδόναι, * ἐβεβήλωσαν τὴν διαθήκην αὐτοῦ.

Διεμερίσθησαν ἀπὸ ὀργῆς τοῦ προσώπου αὐτοῦ, * καὶ ἤγγισαν αἱ καρδίαι αὐτῶν.

Ἡπαλύνθησαν οἱ λόγοι αὐτῶν ὑπὲρ ἔλαιον, * καὶ αὐτοί εἰσι βολίδες.

Ἐπίρριψον ἐπὶ κύριον τὴν μέριμνάν σου, * καὶ αὐτός σε διαθρέψει.

Οὐ δώσει εἰς τὸν αἰῶνα σάλον τῷ δικαίῳ * σὺ δὲ ὁ θεὸς κατάξεις αὐτοὺς εἰς φρέαρ διαφθορᾶς.

Ἄνδρες αἱμάτων, καὶ δολιότητος οὐ μὴ ἡμισεύσωσι τὰς ἡμέρας αὐτῶν, * ἐγὼ δὲ κύριε ἐλπιῶ ἐπὶ σέ.

Ψαλ. ϟ.

Ὁ κατοικῶν ἐν βοηθείᾳ τοῦ ὑψίστου, * ἐν σκέπῃ τοῦ θεοῦ τοῦ οὐρανοῦ αὐλισθήσεται.

Ἐρεῖ τῷ κυρίῳ ἀντιλήπτωρ μου εἶ, * καὶ καταφυγή μου ὁ θεός μου βοηθός μου, καὶ ἐλπιῶ ἐπ' αὐτόν.

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 2.3.206

Ὅτι αὐτὸς ῥύσεταί σε ἐκ παγίδος θηρευτῶν, * καὶ ἀπὸ λόγου ταραχώδους.

Ἐν τοῖς μεταφρένοις αὐτοῦ ἐπισκιάσει σοι, * καὶ ὑπὸ τὰς πτέρυγας αὐτοῦ ἐλπιεῖς.

Ὅπλῳ κυκλώσει σε ἡ ἀλήθεια αὐτοῦ, * οὐ φοβηθήσῃ ἀπὸ φόβου νυκτερινοῦ, ἀπὸ βέλους πετομένου ἡμέρας.

Ἀπὸ πράγματος ἐν σκότει διαπορευομένου, * ἀπὸ συμπτώματος, καὶ δαιμονίου μεσημβρινοῦ.

Πεσεῖται ἐκ τοῦ κλίτους σου χιλιάς, * καὶ μυριὰς ἐκ δεξιῶν σου, πρὸς σὲ δὲ οὐκ ἐγγιεῖ.

Πλὴν τοῖς ὀφθαλμοῖς σου κατανοήσεις, * καὶ ἀνταπόδοσιν ἁμαρτωλῶν ὄψῃ.

Ὅτι σὺ κύριε ἡ ἐλπίς μου, * τὸν ὕψιστον ἔθου καταφυγήν σου.

Οὐ προσελεύσεται πρὸς σὲ κακά, * καὶ μάστιξ οὐκ ἐγγιεῖ ἐν τῷ σκηνώματί σου.

Ὅτι τοῖς ἀγγέλοις αὐτοῦ ἐντελεῖται περὶ σοῦ, * τοῦ διαφυλάξαι σε ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς σου.

Ἐπὶ χειρῶν ἀροῦσί σε, * μήποτε προσκόψῃς πρὸς λίθον τὸν πόδα σου.

Ἐπὶ ἀσπίδα, καὶ βασιλίσκον ἐπιβήσῃ, * καὶ καταπατήσεις λέοντα καὶ δράκοντα.

Ὅτι ἐπ' ἐμὲ ἤλπισε, καὶ ῥύσομαι αὐτόν, * σκεπάσω αὐτόν, ὅτι ἔγνω τὸ ὄνομά μου.

Κεκράξεται πρός με, καὶ ἐπακούσομαι αὐτοῦ, * μετ' αὐτοῦ εἰμὶ ἐν θλίψει.

Ἐξελοῦμαι αὐτόν, καὶ δοξάσω αὐτόν, * μακρότητα ἡμε-

ρῶν ἐμπλήσω αὐτόν, * καὶ δείξω αὐτῷ τὸ σωτήριόν μου.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ὅτι οὐκ ἔχομεν παρρησίαν διὰ τὰ πολλὰ ἡμῶν ἁμαρτήματα, σὺ τὸν ἐκ σοῦ γεννηθέντα δυσώπησον θεοτόκε παρθένε· πολλὰ γὰρ ἰσχύει δέησις μητρὸς πρὸς εὐμένειαν δεσπότου. μὴ παρίδῃς ἁμαρτωλῶν ἱκεσίας ἡ πάνσεμνος, ὅτι ἐλεήμων ἐστί, καὶ σώζειν βουλόμενος, ὁ καὶ παθεῖν ὑπὲρ ἡμῶν καταδεξάμενος.

Ταχὺ προκαταλαβέτωσαν ἡμᾶς οἱ οἰκτιρμοί σου κύριε, ὅτι ἐπτωχεύσαμεν σφόδρα, βοήθησον ἡμῖν ὁ θεὸς ὁ σωτὴρ ἡμῶν, ἕνεκεν τῆς δόξης τοῦ ὀνόματός σου. κύριε ῥῦσαι ἡμᾶς, καὶ ἱλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Εἶτα τὸ τρισάγιον, δόξα καὶ νῦν, παναγία τριάς, Κύριε ἐλέησον, Κύριε εὐλόγησον, πάτερ ἡμῶν,

καὶ ὁ ἱερεὺς, Ὅτι σοῦ.

Σωτηρίαν εἰργάσω ἐν μέσῳ τῆς γῆς χριστὲ ὁ θεός, ἐπὶ σταυροῦ τὰς ἀχράντους σου χεῖρας ἐξέτεινας, ἐπισυνάγων πάντα τὰ ἔθνη κράζοντα, κύριε δόξα σοι.

Θείας γεγόναμεν κοινωνοὶ φύσεως, διὰ σοῦ θεοτόκε ἀειπάρθενε, θεὸν γὰρ ἡμῖν σεσαρκωμένον ἔτεκες. διό σε καταχρέως πάντες εὐσεβῶς μεγαλύνομεν.

Ὁ ἱερεὺς, Τοῦ κυρίου δεηθῶμεν. Κύριε ἐλέησον.

Ἰησοῦ χριστὲ παντοδύναμε, ὁ κατὰ τὴν ἕκτην ὥραν ἐν τῷ τιμίῳ, καὶ ζωοποιῷ σου σταυρῷ θριαμβεύσας τὰς ἀντικειμένας δυνάμεις, ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ συμπτώματος, καὶ δαιμονίου μεσημβρινοῦ, εὐχαῖς τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν,

καὶ καθήλωσον ἐκ τοῦ φόβου σου τὰς σάρκας ἡμῶν, ἐκκλινούσας ἀπὸ παντὸς κακοῦ, καὶ ἐνεργούσας ἡμῖν τὰς σωτηρίους σου ἐντολὰς, πάντοτε, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἐν δὲ τῇ μεγάλῃ μ´. εἰς τὸ τέλος τοῦ καθίσματος λέγει ὁ Ἱερεὺς εἰς ἦχ. β´.

Ὁ Ἐν ἕκτῃ ἡμέρᾳ τε, καὶ ὥρᾳ τῷ σταυρῷ προσηλώσας τὴν ἐν τῷ παραδείσῳ τολμηθεῖσαν τῷ Ἀδὰμ ἁμαρτίαν, τῶν πλασμάτων ἡμῶν τὸ χειρόγραφον διάῤῥηξον Χριστὲ ὁ θεὸς, καὶ σῶσον ἡμᾶς. ὁ χορὸς καὶ τὸ αὐτό.

Καὶ ὁ Ἱερεὺς.

Ἐνώτισαι ὁ θεὸς τὴν προσευχήν μου, καὶ μὴ ὑπερίδῃς τὴν δέησίν μου. ὁ χορ. ἀποκρίν. Ὁ ἐν ἕκτῃ ἡμέρ.

Καὶ ὁ Ἱερεὺς.

Ἐγὼ πρὸς τὸν θεὸν ἐκέκραξα, καὶ ὁ κύριος εἰσήκουσέ μου.

Ὁ χορ. Ὁ ἐν ἕκτῃ. καὶ πάλιν ὁ Ἱερ. τὸ αὐτὸ λέγει.

Ἔπειτα δόξα καὶ νῦν. Ὅτι οὐκ ἔχομεν.

Καὶ εἰς τὸ τέλ. αὐτοῦ λέγεται προοιμ. τῆς προφητ. καθὼς ἐστὶ τετυπωμ. ἐν τῷ Τριωδ. εἶτα προκ. τῆς προφητ. καὶ ἡ ἀνάγν. τοῦ προφήτ. Ἡσαΐου, καὶ εἰς τὸ τέλος τ. προφητ.

Ταχὺ προκαταλ. καὶ τὰ λοιπὰ ὡς εἰσὶ τετυπωμένα ἐν τῇ ϛ´. ὥρᾳ, καὶ ἔπειτα κύριε ἐλέησον. λβ´. εἶτα ἡ εὐχὴ, Ἰησοῦ Χριστὲ, καὶ Ὁ θεὸς οἰκτειρῆσαι ἡμᾶς, ἐκ γ´. καὶ ἡ ἀπόλυσις.

Ἐυπρόσδεκτον, καὶ ἀκαταίσχυντον.

ΩΡΑ ΕΝΝΑΤΗ.

Ὁ ἱερεύς.

Εὐλογητὸς ὁ θεὸς ἡμῶν. καὶ τὰ πάντα ὡς ἔθος. εἶτα

Ψαλ. πγʹ.

Ὡς ἀγαπητὰ τὰ σκηνώματά σου κύριε τῶν δυνάμεων, * ἐπιποθεῖ καὶ ἐκλείπει ἡ ψυχή μου εἰς τὰς αὐλὰς τοῦ κυρίου.

Ἡ καρδία μου, καὶ ἡ σάρξ μου * ἠγαλλιάσαντο ἐπὶ θεὸν ζῶντα.

Καὶ γὰρ στρουθίον εὗρεν ἑαυτῷ οἰκίαν, * καὶ τρυγὼν νοσσιὰν ἑαυτῇ, οὗ θήσει τὰ νοσσία ἑαυτῆς.

Τὰ θυσιαστήριά σου κύριε τῶν δυνάμεων * ὁ βασιλεύς μου καὶ ὁ θεός μου.

Μακάριοι οἱ κατοικοῦντες ἐν τῷ οἴκῳ σου, * εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων αἰνέσουσί σε.

Μακάριος ἀνὴρ οὗ ἐστὶν ἀντίληψις αὐτοῦ παρὰ σοί, * ἀναβάσεις ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ διέθετο * εἰς τὴν κοιλάδα τοῦ κλαυθμῶνος, εἰς τὸν τόπον ὃν ἔθετο.

Καὶ γὰρ εὐλογίας δώσει ὁ νομοθετῶν, * πορεύσονται ἐκ δυνάμεως εἰς δύναμιν, * ὀφθήσεται ὁ θεὸς τῶν θεῶν ἐν Σιών.

Κύριε ὁ θεὸς τῶν δυνάμεων εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, * ἐνώτισαι ὁ θεὸς Ἰακώβ.

Ὑπε-

Ὑπερασπιστὰ ἡμῶν ἴδε ὁ θεός, * καὶ ἐπίβλεψον εἰς τὸ πρόσωπον τοῦ χυ σου.

Ὅτι κρείσσων ἡμέρα μία * ἐν ταῖς αὐλαῖς σου ὑπὲρ χιλιάδας.

Ἐξελεξάμην παραῤῥιπτεῖσθαι ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ θεοῦ μᾶλλον, * ἢ οἰκεῖν με ἐν σκηνώμασιν ἁμαρτωλῶν.

Ὅτι ἔλεος, καὶ ἀλήθειαν ἀγαπᾷ κς, * ὁ θεὸς χάριν, καὶ δόξαν δώσει.

Κύριος οὐ στερήσει τὰ ἀγαθὰ * τοὺς πορευομένους ἐν ἀκακίᾳ.

Κύριε ὁ θεὸς τῶν δυνάμεων, * μακάριος ἄνος ὁ ἐλπίζων ἐπὶ σέ.

Ψαλ. πδʹ.

Εὐδόκησας κύριε τὴν γῆν σου, * ἀπέστρεψας τὴν αἰχμαλωσίαν Ἰακώβ.

Ἀφῆκας τὰς ἀνομίας τοῦ λαοῦ σου, * ἐκάλυψας πάσας τὰς ἁμαρτίας αὐτῶν.

Κατέπαυσας πᾶσαν τὴν ὀργήν σου, * ἀπέστρεψας ἀπὸ ὀργῆς θυμοῦ σου.

Ἐπίστρεψον ἡμᾶς ὁ θεὸς τῶν σωτηρίων ἡμῶν, * καὶ ἀπόστρεψον τὸν θυμόν σου ἀφ' ἡμῶν.

Μὴ εἰς τοὺς αἰῶνας ὀργισθῇς ἡμῖν, * ἢ διατενεῖς τὴν ὀργήν σου ἀπὸ γενεᾶς εἰς γενεάν.

Ὁ θεὸς σὺ ἐπιστρέψας ζωώσεις ἡμᾶς, * καὶ ὁ λαός σου εὐφρανθήσεται ἐπὶ σοί.

Δεῖξον ἡμῖν κε τὸ ἔλεός σου, * καὶ τὸ σωτήριόν σου δώῃς ἡμῖν.

Ἀκούσομαι τί λαλήσει ἐν ἐμοὶ κς ὁ θεός, * ὅτι λαλήσει

εἰρή-

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 2.3.206

εἰρήνην ἐπὶ τὸν λαὸν αὐτοῦ, * καὶ ἐπὶ τοὺς ὁσίους αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τοὺς ἐπιστρέφοντας καρδίαν ἐπ' αὐτόν.

Πλὴν ἐγγὺς τῶν φοβουμένων αὐτὸν τὸ σωτήριον αὐτοῦ, * τοῦ κατασκηνῶσαι δόξαν ἐν τῇ γῇ ἡμῶν.

Ἔλεος καὶ ἀλήθεια συνήντησαν, * δικαιοσύνη, καὶ εἰρήνη κατεφίλησαν.

Ἀλήθεια ἐκ τῆς γῆς ἀνέτειλε, * καὶ δικαιοσύνη ἐκ τοῦ οὐρανοῦ διέκυψε.

Καὶ γὰρ ὁ κύριος δώσει χρηστότητα, * καὶ ἡ γῆ ἡμῶν δώσει τὸν καρπὸν αὐτῆς.

Δικαιοσύνη ἐνώπιον αὐτοῦ προπορεύσεται, * καὶ θήσει εἰς ὁδὸν τὰ διαβήματα αὐτοῦ.

Ψαλ. πε'.

Κλῖνον κύριε τὸ οὖς σου, καὶ ἐπάκουσόν μου, * ὅτι πτωχός, καὶ πένης εἰμὶ ἐγώ.

Φύλαξον τὴν ψυχήν μου, ὅτι ὅσιός εἰμι, * σῶσον τὸν δοῦλόν σου ὁ θεός μου τὸν ἐλπίζοντα ἐπὶ σέ.

Ἐλέησόν με κύριε, * ὅτι πρὸς σὲ κεκράξομαι ὅλην τὴν ἡμέραν.

Εὔφρανον τὴν ψυχὴν τοῦ δούλου σου, * ὅτι πρὸς σὲ ἦρα τὴν ψυχήν μου.

Ὅτι σὺ κύριε χρηστὸς καὶ ἐπιεικὴς * καὶ πολυέλεος πᾶσι τοῖς ἐπικαλουμένοις σε.

Ἐνώτισαι κύριε τὴν προσευχήν μου, * καὶ πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου.

Ἐν ἡμέρᾳ θλίψεώς μου ἐκέκραξα πρὸς σέ, * ὅτι ἐπήκουσάς μου.

Οὐκ ἔστιν ὅμοιός σοι ἐν θεοῖς κύριε, * καὶ οὐκ ἔστι κατὰ τὰ ἔργα σου.

Παν-

Πάντα τὰ ἔθνη ὅσα ἐποίησας ἥξουσι, * καὶ προσκυνήσουσιν ἐνώπιόν σου κύριε.

Καὶ δοξάσουσι τὸ ὄνομά σου, ὅτι μέγας εἶ σύ, * καὶ ποιῶν θαυμάσια, σὺ εἶ θεὸς μόνος.

Ὁδήγησόν με κύριε ἐν τῇ ὁδῷ σου, * καὶ πορεύσομαι ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου.

Εὐφρανθήτω ἡ καρδία μου, * τοῦ φοβεῖσθαι τὸ ὄνομά σου.

Ἐξομολογήσομαί σοι κύριε ὁ θεός μου ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου, * καὶ δοξάσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα.

Ὅτι τὸ ἔλεός σου μέγα ἐπ' ἐμέ, * καὶ ἐρρύσω τὴν ψυχήν μου ἐξ ᾅδου κατωτάτου.

Ὁ θεὸς παράνομοι ἐπανέστησαν ἐπ' ἐμέ, * καὶ συναγωγὴ κραταιῶν ἐζήτησαν τὴν ψυχήν μου, * καὶ οὐ προέθεντό σε ἐνώπιον αὐτῶν.

Καὶ σὺ ὁ θεός μου οἰκτίρμων, καὶ ἐλεήμων, * μακρόθυμος, καὶ πολυέλεος, καὶ ἀληθινός, * ἐπίβλεψον ἐπ' ἐμέ, καὶ ἐλέησόν με.

Δὸς τὸ κράτος σου τῷ παιδί σου, * καὶ σῶσον τὸν υἱὸν τῆς παιδίσκης σου.

Ποίησον μετ' ἐμοῦ σημεῖον εἰς ἀγαθόν, * καὶ ἰδέτωσαν οἱ μισοῦντές με, καὶ αἰσχυνθήτωσαν.

Ὅτι σὺ κύριε ἐβοήθησάς μοι, * καὶ παρεκάλεσάς με.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ὁ δι' ἡμᾶς γεννηθεὶς ἐκ παρθένου, καὶ σταύρωσιν ὑπομείνας ἀγαθέ, ὁ θανάτῳ τὸν θάνατον σκυλεύσας, καὶ ἔγερσιν δείξας ὡς θεός, μὴ παρίδῃς οὓς ἔπλασας τῇ χειρί σου, δεῖξον τὴν φιλανθρωπίαν σου ἐλεῆμον, δέξαι τὴν

τεκοῦ-

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 2.3.206

τεκοῦσά σε θεὸν πρεσβεύουσαν ὑπὲρ ἡμῶν, καὶ σῶσον σωτὴρ ἡμῶν λαὸν ἀπεγνωσμένον.

Μὴ δὴ παραδώῃς ἡμᾶς εἰς τέλος, διὰ τὸ ὄνομά σου τὸ ἅγιον, καὶ μὴ διασκεδάσῃς τὴν διαθήκην σου, καὶ μὴ ἀποστήσῃς τὸ ἔλεός σου ἀφ' ἡμῶν, διὰ Ἀβραὰμ τὸν ἠγαπημένον ὑπὸ σοῦ, καὶ διὰ Ἰσαὰκ τὸν δοῦλόν σου, καὶ Ἰσραὴλ τὸν ἅγιόν σου.

Εἶτα τὸ τρισάγιον. Παναγία τριάς. Πάτερ ἡμῶν. καὶ Ὅτι σοῦ ἐστιν ἡ βασιλεία.

Βλέπων ὁ λῃστὴς τὸν ἀρχηγὸν τῆς ζωῆς ἐπὶ σταυροῦ κρεμάμενον ἔλεγεν. εἰ μὴ θεὸς ὑπῆρχε σαρκωθεὶς, ὁ σὺν ἡμῖν σταυρωθεὶς, οὐκ ἂν ὁ ἥλιος τὰς ἀκτῖνας ἐναπέκρυψεν, οὐδὲ ἡ γῆ σειομένη ἐκυμαίνετο. ἀλλ' ὁ πάντων ἀνεχόμενος μνήσθητί μου κε ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.

Τὸν ἀμνὸν, καὶ ποιμένα, καὶ σωτῆρα τοῦ κόσμου ἐν τῷ σταυρῷ θεωροῦσα ἡ τεκοῦσα, ἔλεγε δακρύουσα. ὁ μὲν κόσμος ἀγάλλεται δεχόμενος τὴν λύτρωσιν. τὰ δὲ σπλάγχνα μου φλέγονται, ὁρώσης σου τὴν σταύρωσιν, ἣν ὑπὲρ πάντων ὑπομένεις ὁ υἱὸς καὶ θεός μου.

Ὁ ἱερ. Τοῦ κυ δεηθ. κε ἐλέησον.

Δέσποτα κε ὁ θεὸς ἡμῶν ὁ κατὰ τὴν ἐννάτην ὥραν τῇ ὑποδείξει τοῦ κορυφαίου τῶν ἀποστόλων Πέτρου, καὶ Ἰωάννου ἐκδιδάξας ἡμᾶς προσεύχεσθαι, καὶ ἐξιλεοῦσθαί σε, ἀπονέκρωσον τὸ τῆς σαρκὸς ἡμῶν φρόνημα, εὐχαῖς τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν, ἵνα τῷ σῷ ζῶντες θελήματι εὐαρεστῶμέν σοι πάντοτε νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς

αἰῶνας τῶν αἰώνων. Αʹ μίαν. εἶτα Τὴν τιμιωτέραν. Ἔνδοξε θκ ε ἀειπάρθενε. Δέσποτα θεὲ πῆρ. ἡ ἀπόλυσις ὡς ἔθος.

Ἐν δὲ τῇ μεγάλῃ μ. μτ τὸ κάθ. λέγει ὁ ἱερ. εἰς ἦχ. πλ. δʹ.

Ο Ἐν τῇ ἐννάτῃ ὥρᾳ δι' ἡμᾶς σαρκὶ θανάτου γευσάμενος, νέκρωσον τῆς σαρκὸς ἡμῶν τὸ φρόνημα χε ὁ θεὸς, καὶ σῶσον ἡμᾶς. τὸ αὐτὸ καὶ ὁ χορ.

Ἐγγισάτω ἡ δέησίς μου ἐνώπιόν σου κε, κατὰ τὸ λόγιόν σου συνέτισόν με. ὁ χορ. Ὁ ἐν τῇ ἐννάτῃ.

Εἰσέλθοι τὸ ἀξίωμά μου ἐνώπιόν σου κε, κατὰ τὸ λόγιόν σου ῥῦσαί με. ὁ χορ. Ὁ ἐν τῇ ἐννάτῃ.

Καὶ πάλιν ὁ ἱερεὺς, Ὁ ἐν τῇ ἐννάτῃ. εἶτα Δόξα καὶ νῦν, Ὁ δι' ἡμᾶς, καὶ τὰ προγεγραμμ. καὶ ἐν τῷ τέλει μετὰ τὸ κε ἐλέησ. κδʹ. ἡ εὐχή. Δέσποτα κε ὁ θεὸς ἡμῶν. καὶ εἰς τὸ τέλος τῆς αὐτῆς λέγονται ἀμέσως οἱ μακαρισμοὶ οὕτως. Ὁ ἱερεὺς λέγει.

Ἐν τῇ βασιλείᾳ σου μνήσθητι ἡμῶν κε.

Μακάριοι οἱ πτωχοὶ τῷ πνι, ὅτι αὐτῶν ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν. ὁ χορ. μνήσθητι ἡμῶν κε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.

Μακάριοι οἱ πενθοῦντες, ὅτι αὐτοὶ παρακληθήσονται. ὁ χορ. μνήσθητι ἡμῶν κε.

Μακάριοι οἱ πραεῖς, ὅτι αὐτοὶ κληρονομήσουσι τὴν γῆν. ὁ χορ. μνήσθητι ἡμῶν κε.

Μακάριοι οἱ πεινῶντες, καὶ διψῶντες τὴν δικαιοσύνην, ὅτι αὐτοὶ χορτασθήσονται. ὁ χορ. μνήσθητι ἡμῶν.

Μακάριοι οἱ ἐλεήμονες, ὅτι αὐτοὶ ἐλεηθήσονται. ὁ χορ. μνήσθητι ἡμῶν.

Μακά

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 2.3.206

Μακάριοι οἱ καθαροὶ τῇ καρδίᾳ, ὅτι αὐτοὶ τὸν θν̄ ὄψονται. μνήσθητι ἡμῶν.

Μακάριοι οἱ εἰρηνοποιοὶ, ὅτι αὐτοὶ υἱοὶ θῦ κληθήσονται. μνήσθητι ἡμῶν.

Μακάριοι οἱ δεδιωγμένοι ἕνεκεν δικαιοσύνης, ὅτι αὐτῶν ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν. μνήσθητι ἡμῶν.

Μακάριοι ἐστὲ, ὅταν ὀνειδίσωσιν ἡμᾶς, καὶ διώξωσι, καὶ εἴπωσι πᾶν πονηρὸν ῥῆμα καθ' ὑμῶν, ψευδόμενοι ἕνεκεν ἐμοῦ. μνήσθητι ἡμῶν.

Χαίρετε, καὶ ἀγαλλιᾶσθε, ὅτι ὁ μισθὸς ὑμῶν πολὺς ἐν τοῖς οὐρανοῖς. μνήσθητι ἡμῶν κε̄.

Δόξα πρὶ, καὶ υἱῷ, καὶ ἁγίῳ πνι. μνήσθητι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν. μνήσθητι ἡμῶν.

ὁ χορ. Μνήσθητι ἡμῶν κε̄, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.

Μνήσθητι ἡμῶν δέσποτα, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.

Καὶ ὁ ἱερεύς.

Μνήσθητι ἡμῶν ἅγιε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.

Χορὸς ἁγίων ἀγγέλων, καὶ ἀρχαγγέλων μετὰ πασῶν τῶν ἐπουρανίων δυνάμεων ὑμνεῖ σε καὶ λέγει, ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος κς̄ σαβαώθ, πλήρης ὁ οὐρανὸς, καὶ ἡ γῆ τῆς δόξης σου, ὡσαννὰ ἐν τοῖς ὑψίστοις, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι κῡ, ὡσαννὰ ἐν τοῖς ὑψίστοις. καὶ εὐθέως τὸ ἀποστολικὸν σύμβολον.

Πιστεύω εἰς ἕνα θεὸν, πρα παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ, καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων, καὶ ἀοράτων. Καὶ εἰς ἕνα κν̄ Ιν̄ Χν̄, τὸν υἱὸν τοῦ θεοῦ τὸν μονογενῆ. Τὸν ἐκ τοῦ πρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων. Φῶς

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 2.3.206

ἐκ φωτός, θεὸν ἀληθινὸν ἐκ θεοῦ ἀληθινοῦ. Γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ πατρί, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους, καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν: Καὶ σαρκωθέντα ἐκ πνεύματος ἁγίου, καὶ Μαρίας τῆς παρθένου, καὶ ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου, καὶ παθόντα, καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανούς, καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ πατρός. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος. Καὶ εἰς τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ πατρὸς καὶ υἱοῦ ἐκπορευόμενον. Τὸ σὺν πατρὶ καὶ υἱῷ συμπροσκυνούμενον, καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν προφητῶν. Εἰς μίαν ἁγίαν καθολικήν, καὶ ἀποστολικὴν ἐκκλησίαν. Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν, καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Εἶτα τὸ πάτερ ἡμῶν, ὅτι σοῦ, τὸ ἀπολυτίκιον κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς ἑβδομάδ. καὶ ἡ ἀπόλυσις. Εὐπρόσδεκτον. καὶ μετὰ ταῦτα ψάλλεται ἡ προηγιασμένη λειτουργία καθεκάστην (χωρὶς τῶν Σαββάτων, καὶ Κυριακῶν, καὶ τῆς ἑορτῆς τῶν ἁγίων μ΄. μαρτύρων, καὶ τοῦ εὐαγγελισμοῦ) ἐν ᾗ λέγεται ἡ ἑσπερινὴ ἀκολουθία, οὕτω. μετὰ τὸν προοιμιακὸν ργ΄. ψαλμόν, καὶ τὰ εἰρηνικά, εἰς τὸ Κε ἐκέκραξα ψάλλονται στιχηρὰ ς΄. δόξα καὶ νῦν θεοτοκίον, τὰ προσκείμ. καὶ ἀναγν. καὶ μετὰ τὸ τέλος τῆς παροιμίας τὸ Κατευθ. εἶτα τὸ εὐαγγέλιον, ὅπερ λέγεται μόνον ἐν τῇ α΄. ἑβδ. καὶ ἐν τῇ μεγάλῃ ἁγίᾳ ἑβδ. μετὰ δὲ τὸ

εὐαγγ.

ἀλληλ. ᾄδεται ἐν τῷ χορῷ οὗτος ὁ ὕμνος, ὅτε δὲ οὐ λέγεται ἀλληλ. μετὰ τὸ κατοβ.

Νῦν αἱ δυνάμεις τῶν οὐρανῶν σὺν ἡμῖν ἀοράτως λατρεύουσιν. ἰδοὺ γὰρ εἰσπορεύεται ὁ βασιλεὺς τῆς δόξης. ἰδοὺ θυσία μυστικὴ τετελειωμένη δορυφορεῖται. πίστει, καὶ πόθῳ προσέλθωμεν, ἵνα μέτοχοι ζωῆς αἰωνίου γενώμεθα.

Ἀλληλούϊα, ἀλληλ. ἀλληλ.

Δέξαι φωνὰς ὅσιε, τρισάγιε, σωτὴρ ἡμῶν.
Ὑπὸ ἡμῶν τῶν ἐπὶ γῆς, ἔξω ὤν, καὶ ὑμνούντων σε.
Τῷ ἀκοιμήτῳ ὄμματι, ἐπίβλεψον φιλάνθρωπε.
Εἰς τὴν ἡμῶν ἀσθένειαν, καὶ δὸς ἡμῖν κατάνυξιν.
Δέξαι τὴν προσευχὴν ἡμῶν, καὶ ἄνες ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.
Μὴ ματαιώσωσιν ἡμῶν αἱ ἁμαρτίαι δέησιν.
Τοῦ ὀδυρμοῦ τῆς κρίσεως, ῥῦσαι ἡμᾶς τοὺς δούλους σου.
Καὶ τῶν ἁγίων τοῦ χοροῦ τοὺς δούλους σου ἀξίωσον.
Δόξα πατρὶ, καὶ τῷ υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Κοινωνικόν.

Γεύσασθε, καὶ ἴδετε, ὅτι χρηστὸς ὁ κς. μακάριος ἀνὴρ, ὃς ἐλπίζει ἐπ᾽ αὐτόν. Ἀλληλ. ἀλλ. ἀλλ. γʹ.

Ἔπειτα λέγεται, Εἴη τὸ ὄνομα κυ, καὶ μετὰ τὸ Εὐλογία κυ ἐφ᾽ ἡμᾶς λέγεται. Ψαλ. λγʹ.

Εὐλογήσω τὸν κν ἐν παντὶ καιρῷ, * διὰ παντὸς ἡ αἴνεσις αὐτοῦ ἐν τῷ στόματί μου.

Ἐν τῷ κῳ ἐπαινεθήσεται ἡ ψυχή μου, * ἀκουσάτωσαν πραεῖς, καὶ εὐφρανθήτωσαν.

Μεγαλύνατε τὸν κν σὺν ἐμοὶ, * καὶ ὑψώσωμεν τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐπὶ τὸ αὐτό.

Ἐξε-

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 2.3.206

Ἐξεζήτησα τὸν κν̄, καὶ ἐπήκουσέ μου, * καὶ ἐκ πασῶν τῶν θλίψεών μου ἐρρύσατό με.

Προσέλθετε πρὸς αὐτὸν, καὶ φωτίσθητε, * καὶ τὰ πρόσωπα ὑμῶν οὐ μὴ καταισχυνθῇ.

Οὗτος ὁ πτωχὸς ἐκέκραξε, καὶ ὁ κς̄ εἰσήκουσεν αὐτοῦ, * καὶ ἐκ πασῶν τῶν θλίψεων αὐτοῦ ἔσωσεν αὐτόν.

Παρεμβαλεῖ ἄγγελος κῡ κύκλῳ τῶν φοβουμένων αὐτὸν, * καὶ ῥύσεται αὐτούς.

Γεύσασθε, καὶ ἴδετε, ὅτι χρηστὸς ὁ κς̄, * μακάριος ἀνὴρ, ὃς ἐλπίζει ἐπ' αὐτόν.

Φοβήθητε τὸν κν̄ πάντες οἱ ἅγιοι αὐτοῦ, * ὅτι οὐκ ἔστιν ὑστέρημα τοῖς φοβουμένοις αὐτόν.

Πλούσιοι ἐπτώχευσαν, καὶ ἐπείνασαν, * οἱ δὲ ἐκζητοῦντες τὸν κν̄ οὐκ ἐλαττωθήσονται παντὸς ἀγαθοῦ.

Δεῦτε τέκνα ἀκούσατέ μου, * φόβον κῡ διδάξω ὑμᾶς.

Τίς ἐστιν ἄνος ὁ θέλων ζωὴν, * ἀγαπῶν ἡμέρας ἰδεῖν ἀγαθάς;

Παῦσον τὴν γλῶσσαν σου ἀπὸ κακοῦ, * καὶ χείλη σου τοῦ μὴ λαλῆσαι δόλον.

Ἔκκλινον ἀπὸ κακοῦ, καὶ ποίησον ἀγαθὸν, ζήτησον εἰρήνην, καὶ δίωξον αὐτήν.

Ὀφθαλμοὶ κῡ ἐπὶ δικαίους, * καὶ ὦτα αὐτοῦ εἰς δέησιν αὐτῶν.

Πρόσωπον δὲ κῡ ἐπὶ ποιοῦντας κακὰ, * τοῦ ἐξολοθρεῦσαι ἐκ γῆς τὸ μνημόσυνον αὐτῶν.

Ἐκέκραξαν οἱ δίκαιοι, καὶ ὁ κς̄ εἰσήκουσεν αὐτῶν, * καὶ ἐκ πασῶν τῶν θλίψεων αὐτῶν ἐρρύσατο αὐτούς.

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 2.3.206

Ἐγγὺς κς̄ τοῖς συντετριμμένοις τῇ καρδίᾳ, * καὶ τοὺς ταπει-
νοὺς τῷ πνι σώσει.

Πολλαὶ αἱ θλίψεις τῶν δικαίων, * καὶ ἐκ πασῶν αὐτῶν ῥύ-
σεται αὐτοὺς ὁ κύριος.

Φυλάσσει κς̄ πάντα τὰ ὀστᾶ αὐτῶν, * ἓν ἐξ αὐτῶν οὐ συν-
τριβήσεται.

Θάνατος ἁμαρτωλῶν πονηρός, * καὶ οἱ μισοῦντες τὸν δί-
καιον πλημμελήσουσι.

Λυτρώσεται κς̄ ψυχὰς δούλων αὐτοῦ * καὶ οὐ μὴ πλημμε-
λήσουσι πάντες οἱ ἐλπίζοντες ἐπ' αὐτόν.

Ψαλ. ρμδʹ.

Ὑψώσω σε ὁ θς̄ μου, ὁ βασιλεύς μου, καὶ εὐλογήσω τὸ
ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Καθ' ἑκάστην ἡμέραν εὐλογήσω σε, * καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά
σου εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Μέγας κς̄, καὶ αἰνετὸς σφόδρα, * καὶ τῆς μεγαλωσύνης
αὐτοῦ οὐκ ἔστι πέρας.

Γενεὰ, καὶ γενεὰ ἐπαινέσει τὰ ἔργα σου, * καὶ τὴν δύνα-
μίν σου ἀπαγγελοῦσι.

Τὴν μεγαλοπρέπειαν τῆς δόξης τῆς ἁγιωσύνης σου λαλήσου-
σι, * καὶ τὰ θαυμάσιά σου διηγήσονται.

Καὶ τὴν δύναμιν τῶν φοβερῶν σου ἐροῦσι, * καὶ τὴν μεγα-
λωσύνην σου διηγήσονται.

Μνήμην τοῦ πλήθους τῆς χρηστότητός σου ἐξερεύξονται, * καὶ
τῇ δικαιοσύνῃ σου ἀγαλλιάσονται.

Οἰκτίρμων, καὶ ἐλεήμων ὁ κς̄, * μακρόθυμος, καὶ πο-
λυέλεος.

Χρη-

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 2.3.206

Χρηστὸς κ̅ς τοῖς σύμπασι, * καὶ οἱ οἰκτιρμοὶ αὐτοῦ ἐπὶ πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ.

Ἐξομολογησάσθωσάν σοι κ̅ε πάντα τὰ ἔργα σου, * καὶ οἱ ὅσιοί σου εὐλογησάτωσάν σε.

Δόξαν τῆς βασιλείας σου ἐροῦσι, * καὶ τὴν δυναστείαν σου λαλήσουσι.

Τοῦ γνωρίσαι τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων τὴν δυναστείαν σου, * καὶ τὴν δόξαν τῆς μεγαλοπρεπείας τῆς βασιλείας σου.

Ἡ βασιλεία σου βασιλεία πάντων τῶν αἰώνων, * καὶ ἡ δεσποτεία σου ἐν πάσῃ γενεᾷ καὶ γενεᾷ.

Πιστὸς κ̅ς ἐν πᾶσι τοῖς λόγοις αὐτοῦ, * καὶ ὅσιος ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις αὐτοῦ.

Ὑποστηρίζει κ̅ς πάντας τοὺς καταπίπτοντας, * καὶ ἀνορθοῖ πάντας τοὺς κατερραγμένους.

Οἱ ὀφθαλμοὶ πάντων εἰς σὲ ἐλπίζουσι, * καὶ σὺ δίδως τὴν τροφὴν αὐτῶν ἐν εὐκαιρίᾳ.

Ἀνοίγεις σὺ τὴν χεῖρά σου, * καὶ ἐμπιπλᾷς πᾶν ζῷον εὐδοκίας.

Δίκαιος κ̅ς ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ, * καὶ ὅσιος ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις αὐτοῦ.

Ἐγγὺς κ̅ς πᾶσι τοῖς ἐπικαλουμένοις αὐτόν, * πᾶσι τοῖς ἐπικαλουμένοις αὐτὸν ἐν ἀληθείᾳ.

Θέλημα τῶν φοβουμένων αὐτὸν ποιήσει, * καὶ τῆς δεήσεως αὐτῶν εἰσακούσεται, καὶ σώσει αὐτούς.

Φυλάσσει κ̅ς πάντας τοὺς ἀγαπῶντας αὐτόν, * καὶ πάντας τοὺς ἁμαρτωλοὺς ἐξολοθρεύσει.

Αἴνεσιν κ̅υ λαλήσει τὸ στόμα μου, καὶ εὐλογείτω πᾶσα σὰρξ τὸ

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 2.3.206

ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ, * εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Δόξα πατρί. Καὶ νῦν. Κύριε ἐλέησον, κε̄ εὐλόγησον.

Εἶτα ὁ Ἱερεὺς λέγει τὴν ἑσπερινὴν ἀπόλυσιν.

Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου αὐτοῦ Μητρὸς δεσποίνης ἡμῶν θεοτόκου, καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, τῶν τιμίων θείων ἐπουρανίων δυνάμεων ἀσωμάτων, τοῦ τιμίου ἐνδόξου προφήτου Προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων ἀποστόλων, τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Γρηγορίου τοῦ Διαλόγου, καὶ πάντων τῶν ἁγίων, σώσῃ, ἐλεήσῃ, καὶ διαφυλάξῃ πάντας ἡμᾶς, ὡς.

Καὶ οὕτως ἐκτελεῖται ἡ ἀκολουθία τῶν προηγιασμένων.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ
ΕΣΠΕΡΙΝΟΥ.

Ἄρχεται ὁ ἑβδομαδάριος οὕτως.

Εὐλογητὸς ὁ θεὸς ἡμῶν πάντοτε, νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς ἀποκρίνεται, Ἀμήν.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν, καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ τῷ βασιλεῖ ἡμῶν θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν, καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ Χριστῷ τῷ βασιλεῖ καὶ θεῷ ἡμῶν.

Εἶτα Ψαλ. ργ΄.

Εὐλόγει ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον, * Κύριε ὁ Θεός μου ἐμεγαλύνθης σφόδρα.

Ἐξομολόγησιν, καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω * ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον.

Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέρριν, * ὁ στεγάζων ἐν ὕδασι τὰ ὑπερῷα αὐτοῦ.

Ὁ τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, * ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων.

Ὁ ποιῶν τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα * καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα.

Ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, * οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, * ἐπὶ τῶν ὀρέων στήσονται ὕδατα.

Ἀπὸ ἐπιτιμήσεως σου φεύξονται, * ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν.

Ἀναβαίνουσιν ὄρη, καὶ καταβαίνουσι πεδία εἰς τὸν τόπον, * ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά.

Ὅριον ἔθου ὃ οὐ παρελεύσονται, * οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλύψαι τὴν γῆν.

Ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγξιν, * ἀναμέσον τῶν ὀρέων διελεύσονται ὕδατα.

Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, * προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν.

Ἐπ᾽ αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει, * ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν.

Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερῴων αὐτοῦ, * ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ.

Ὁ ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, * καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων.

Τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς, * καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου.

Τοῦ ἱλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ, * καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει.

Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, * αἱ κέδροι τοῦ λιβάνου ἃς ἐφύτευσας.

Ἐκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι, * τοῦ ἐρωδιοῦ ἡ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν.

Ὄρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, * πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς.

Ἐποίησε σελήνην εἰς καιρούς, * ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ.

Ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ, * ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ.

Σκύμνοι ὠρυόμενοι τοῦ ἁρπάσαι, * καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ θεῷ βρῶσιν αὐτοῖς.

Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν, * καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται.

Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ * καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἑσπέρας.

Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου κύριε, * πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου, * αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη, καὶ εὐρύχωρος.

Ἐκεῖ ἑρπετὰ ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμός, * ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων.

Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται, * δράκων οὗτος, ὃν ἔπλασας ἐμπαίζειν αὐτῷ.

Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφὴν αὐτῶν εἰς εὔκαιρον, * δόντος σου αὐτοῖς συλλέξουσιν.

Ἀνοίξαντός σου τὴν χεῖρα, * τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος.

Ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον ταραχθήσονται, * ἀντανελεῖς τὸ πνα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι, * καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσι.

Ἐξαποστελεῖς τὸ πνα σου, καὶ κτισθήσονται, * καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς.

Ἤτω ἡ δόξα κῦ εἰς τοὺς αἰῶνας, * εὐφρανθήσεται κς ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ.

Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν, * ὁ ἁπτόμενος τῶν ὀρέων, καὶ καπνίζονται.

Ἄσω τῷ κῷ ἐν τῇ ζωῇ μου, * ψαλῶ τῷ θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.

Ἡδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογή μου, * ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ κῷ.

Ἐκλείποιεν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς, * καὶ ἄνομοι ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς.

Εὐλόγει ἡ ψυχή μου τὸν κν. Δόξα καὶ νῦν, ἀλλ. ἀλλ. ἀλλ. δόξα σοι ὁ θεός, ἐκ γ'.

Εἶτα ὁ ἱερεὺς λέγει τὰ εἰρηνικά.

ΕΝ εἰρήνῃ τοῦ κυρίου δεηθῶμεν. ὁ χορ. Κ ἐλέησον.

Ἐὰν ἄγεται μεγάλη ἑορτὴ, πάντα λέγει ὥσπερ ἐν τῷ ὄρθρῳ, εἰ μὴ ἀκολουθεῖ.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ θς τῇ σῇ χάριτι. ὁ χορός. Κύριε ἐλέησον.

Τῆς παναγίας ἀχράντου ὑπερευλογημένης ἐνδόξου δεσποίνης ἡμῶν θκου, καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς, καὶ ἀλλήλους, καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν χῷ τῷ θεῷ παραθώμεθα.

Σοὶ κε. καὶ τὴν εὐχήν.

Κύριε οἰκτίρμον, καὶ ἐλεῆμον, μακρόθυμε, καὶ πολυέλεε, ἐνώτισαι τὴν προσευχὴν ἡμῶν, καὶ πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς δεήσεως ἡμῶν. ποίησον μεθ' ἡμῶν σημεῖον εἰς ἀγαθόν, ὁδήγησον ἡμᾶς ἐν ὁδῷ σου τοῦ πορεύεσθαι ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου. εὔφρανον τὰς καρδίας ἡμῶν εἰς τὸ ὄνομά σου τὸ ἅγιον, διότι μέγας εἶ, καὶ ποιῶν θαυμάσια. σὺ εἶ ὁ θεὸς μόνος, καὶ οὐκ ἔστιν ὅμοιός σοι ἐν θεοῖς κε, δυνατὸς ἐν ἰσχύϊ, ἀγαθὸς ἐν ἐλέει, εἰς τὸ βοηθεῖν, καὶ παρακαλεῖν, καὶ σώζειν πάντας τοὺς ἐλπίζοντας εἰς τὸ ὄνομά σου τὸ ἅγιον. ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τῷ πατρὶ, καὶ τῷ υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ πνι, νῦν. Ἀμήν. Εἰρήνη πᾶσι. καὶ τῷ πνι σου

Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας στιχολογεῖται τὸ Μακάριος ἀνήρ, καὶ ἄρχεται στιχολογεῖσθαι ἀπὸ τοῦ Σαββ. τῶν Κυρ. τῶν ἁγίων πάντων, καὶ μόνον λέγεται ἡ πρώτη δόξα μέχρι τῆς ἑορτῆς τῆς ὑψώσεως τοῦ τιμίου στρ͂ου, μεθ' ἣν λέγεται ἀεὶ ὅλον τὸ κάθ. μέχρι τοῦ Σαββάτου πρὸ τῆς Κυρ. τῆς

Βαΐ-

Βαϊφόρου καὶ μετὰ τὴν στιχολογίαν ὁ ἱερεὺς λέγει.

Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ κυρίου δεηθῶμεν. Κε ἐλέησ.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, καὶ διαφύλαξον. Κε ἐλέησ.

Τῆς παναγίας ἀχράντου. Σοὶ κε.

Ὅτι σὸν τὸ κράτος, καὶ σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία, καὶ ἡ δύναμις, καὶ ἡ δόξα, τοῦ πατρὸς, καὶ τοῦ υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος, νῦν καὶ.

Εἰρήνη πᾶσι. Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Εἶτα ἐκφώνως κατὰ τὸν ἦχον τῆς ἡμέρας.

Κύριε ἐκέκραξα πρὸς σὲ, εἰσάκουσόν μου, εἰσάκουσόν μου κύριε. Ψαλ. ρμ΄.

Κύριε ἐκέκραξα πρὸς σὲ, εἰσάκουσόν μου, πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου, * ἐν τῷ κεκραγέναι με πρὸς σὲ, εἰσάκουσόν μου κύριε.

Κατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου ὡς θυμίαμα ἐνώπιόν σου, * ἔπαρσις τῶν χειρῶν μου θυσία ἑσπερινὴ, εἰσάκουσόν μου κε.

Θοῦ κε φυλακὴν τῷ στόματί μου, * καὶ θύραν περιοχῆς περὶ τὰ χείλη μου.

Μὴ ἐκκλίνῃς τὴν καρδίαν μου εἰς λόγους πονηρίας, * τοῦ προφασίζεσθαι προφάσεις ἐν ἁμαρτίαις.

Σὺν ἀνθρώποις ἐργαζομένοις τὴν ἀνομίαν, * καὶ οὐ μὴ συνδυάσω μετὰ τῶν ἐκλεκτῶν αὐτῶν.

Παιδεύσει με δίκαιος ἐν ἐλέει, καὶ ἐλέγξει με, * ἔλαιον δὲ ἁμαρτωλοῦ μὴ λιπανάτω τὴν κεφαλήν μου.

Ὅτι ἔτι καὶ ἡ προσευχή μου ἐν ταῖς εὐδοκίαις αὐτῶν, * κατεπόθησαν ἐχόμενα πέτρας οἱ κριταὶ αὐτῶν.

Ἀκούσονται τὰ ῥήματά μου ὅτι ἠδύνθησαν, * ὡσεὶ πάχος

γῆς ἐῤῥάγη ἐπὶ τῆς γῆς, διεσκορπίσθη τὰ ὀστᾶ αὐτῶν παρὰ
τὸν ᾅδην.

Ὅτι πρὸς σὲ κε̄, κε̄ οἱ ὀφθαλμοί μου, * ἐπὶ σοὶ ἤλπισα,
μὴ ἀντανέλῃς τὴν ψυχήν μου.

Φύλαξόν με ἀπὸ παγίδος, ἧς συνεστήσαντό μοι, * καὶ ἀπὸ
σκανδάλων τῶν ἐργαζομένων τὴν ἀνομίαν.

Πεσοῦνται ἐν ἀμφιβλήστρῳ αὐτῶν οἱ ἁμαρτωλοί, * κατὰ μόνας
εἰμὶ ἐγὼ, ἕως ἂν παρέλθω. Ψαλ. ρμα΄.

Φωνῇ μου πρὸς κύριον ἐκέκραξα, * φωνῇ μου πρὸς κν̄
ἐδεήθην.

Ἐκχεῶ ἐνώπιον αὐτοῦ τὴν δέησίν μου, * τὴν θλῖψίν μου ἐνώ-
πιον αὐτοῦ ἀπαγγελῶ.

Ἐν τῷ ἐκλείπειν ἐξ ἐμοῦ τὸ πνᾶ μου, * καὶ σὺ ἔγνως τὰς
τρίβους μου.

Ἐν ὁδῷ ταύτῃ ᾗ ἐπορευόμην, * ἔκρυψαν παγίδα μοι.

Κατενόουν εἰς τὰ δεξιὰ, καὶ ἐπέβλεπον, * καὶ οὐκ ἦν ὁ ἐπι-
γινώσκων με.

Ἀπώλετο φυγὴ ἀπ᾽ ἐμοῦ, * καὶ οὐκ ἔστιν ὁ ἐκζητῶν τὴν
ψυχήν μου.

Ἐκέκραξα πρὸς σὲ κε̄, εἶπα σὺ εἶ ἡ ἐλπίς μου, * μερίς μου
εἶ ἐν γῇ ζώντων.

Πρόσχες πρὸς τὴν δέησίν μου, * ὅτι ἐταπεινώθην σφόδρα.

Ῥῦσαί με ἐκ τῶν καταδιωκόντων με, * ὅτι ἐκραταιώθησαν
ὑπὲρ ἐμέ.

Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχήν μου, * τοῦ ἐξομολογή-
σασθαι τῷ ὀνόματί σου.

Ἐμὲ ὑπομενοῦσι δίκαιοι, ἕως οὗ ἀνταποδῷς μοι.

Ψαλ.

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 2.3.206

Ψαλ. ρκθʹ.

Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά σοι κύριε, * κύριε εἰσάκουσον τῆς φωνῆς μου.

Γενηθήτω τὰ ὦτά σου προσέχοντα * εἰς τὴν φωνὴν τῆς δεήσεώς μου.

Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσῃς κε, κε τίς ὑποστήσεται; * ὅτι παρὰ σοὶ ὁ ἱλασμός ἐστιν.

Ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε κύριε, * ὑπέμεινεν ἡ ψυχή μου εἰς τὸν λόγον σου, ἤλπισεν ἡ ψυχή μου ἐπὶ τὸν κν.

Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, * ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν κν.

Ὅτι παρὰ τῷ κῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλὴ παρ' αὐτῷ λύτρωσις, * καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰηλ ἐκ πασῶν τῶν ἀνομιῶν αὐτοῦ.

Ψαλ. ριςʹ.

Αἰνεῖτε τὸν κν πάντα τὰ ἔθνη, * ἐπαινέσατε αὐτὸν πάντες οἱ λαοί.

Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, * καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ κυ μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

Κύριε σωτὴρ ἐλέησον ἡμᾶς.

Μετὰ δὲ τὰ στιχηρὰ κατὰ τὴν ἡμέραν, καὶ δόξα, καὶ νῦν. ὁ Ἱερεὺς λέγει, Σοφία ὀρθή. καὶ ὁ κληρικός.

Φῶς ἱλαρὸν ἁγίας δόξης ἀθανάτου πατρὸς οὐρανίου ἁγίου μάκαρος Ἰυ Χε, ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, ἰδόντες φῶς ἑσπερινόν, ὑμνοῦμεν πατέρα, υἱόν, καὶ ἅγιον πνα θεόν, ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίαις υἱὲ θεοῦ ζωὴν ὁ διδούς, διὸ ὁ κόσμος σὲ δοξάζει.

Καὶ

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 2.3.206

Καὶ μετὰ τοῦτο λέγει ὁ Ἱερεύς.

Πρόσχωμεν, εἰρήνη πᾶσι. ὁ χορ. Καὶ τῷ πνεύματί σου. ὁ Ἱερ.
Σοφία. ὁ χορ. Ψαλμὸς τῷ Δαβίδ. ὁ Ἱερ. Πρόσχωμεν.

Καὶ λέγονται τὰ προκείμενα τῆς ἡμέρας.

Τῇ Κυρ.

Ἰδοὺ δὴ εὐλογεῖτε τὸν κύριον, πάντες οἱ δοῦλοι κυρίου. στίχ.
Οἱ ἑστῶτες ἐν οἴκῳ κυρίου, ἐν αὐλαῖς οἴκου θεοῦ ἡμῶν.

Τῇ β'.

Κύριος εἰσακούσεταί μου, ἐν τῷ κεκραγέναι με πρὸς αὐτόν.

στίχ.

Ἐν τῷ ἐπικαλεῖσθαί με, εἰσήκουσέ μου ὁ θεὸς τῆς δικαιοσύνης μου.

Τῇ γ'.

Τὸ ἔλεός σου κύριε καταδιώξει με, πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς μου.

στίχ.

Κύριος ποιμαίνει με, καὶ οὐδέν με ὑστερήσει.

Τῇ δ'.

Ὁ θεὸς ἐν τῷ ὀνόματί σου σῶσόν με, καὶ ἐν τῇ δυνάμει σου κρινεῖς με.

στίχ.

Ὁ θεὸς εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὰ ῥήματα τοῦ στόματός μου.

Τῇ ε'.

Ἡ βοήθειά μου παρὰ κυρίου, τοῦ ποιήσαντος τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν.

στίχ.

Ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου εἰς τὰ ὄρη, ὅθεν ἥξει ἡ βοήθειά μου.

Τῇ ς'.

Ὁ θεὸς ἀντιλήπτωρ μου εἶ, τὸ ἔλεός σου προφθάσει με. στίχ.
Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου ὁ θεός, καὶ ἐκ τῶν ἐπανισταμένων ἐπ' ἐμὲ λύτρωσαί με.

Τῷ Σαβ.

Ο' κς ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο. ἐκ β'. στίχ.

Ε'νεδύσατο κς δύναμιν, καὶ περιεζώσατο. ἅπαξ. στίχ.

Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται.

Ε'ν τῇ Κυρ. τῆς τυροφάγου, προκ. ἦχ. πλα. δ'.

ΜΗ' ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τοῦ παιδός σου, ὅτι θλίβομαι, ταχὺ ἐπάκουσόν μου, πρόσχες τῇ ψυχῇ μου, καὶ λύτρωσαι αὐτήν. στίχ.

Η'στρίασου ὁ θεὸς ἀντελάβετό μου.

Τῇ Κυρ. τῆς ὀρθοδοξίας, προκ. ἦχ. πλα. δ'.

Ε'Δωκας κληρονομίαν τοῖς φοβουμένοις τὸ ὄνομάσου κύριε. στίχ.

Α'πὸ τῶν περάτων τῆς γῆς πρὸς σὲ ἐκέκραξα.

Δεῖ γινώσκειν, ὅτι ἐν μιᾷ τῶν Κυρ. τῆς ἁγίας μ'. ψάλλεται τὸ Ε'δωκας κληρονομίαν, καὶ ἐν ἑτέρᾳ τὸ Μὴ ἀποστρέψῃς, μέχρι τῆς Κυρ. τῶν βαΐων. ἀπὸ δὲ τῆς Κυρ. τοῦ θωμᾶ μέχρι τῆς ἀναστάσεως πρὸ τῆς ἁγίας πεντηκοστῆς, καὶ ἀπὸ τῆς ἑορτῆς τῆς κατὰ σάρκα γεννήσεως τοῦ κυ ἡμῶν Ιυ Χυ μέχρι τῆς α'. τοῦ Ι'αννουαρίου, λέγεται καθ' ἑκάστην ἡμέραν, τό,

ΤΙ'ς θεὸς μέγας, ὡς ὁ θεὸς ἡμῶν; σὺ εἶ ὁ θεὸς ἡμῶν ὁ ποιῶν θαυμάσια μόνος. στίχ.

Ε'γνώρισας ἐν τοῖς λαοῖς τὴν δύναμίν σου, ἐλυτρώσω ἐν τῷ βραχίονί σου τὸν λαόν σου, τοὺς υἱοὺς Ι'ακὼβ, καὶ Ι'ωσήφ.

Ε'ν δὲ ταῖς ἑορταῖς τῆς ὑψώσεως τοῦ τιμίου σταυροῦ, καὶ βαπτίσεως, καὶ μεταμορφώσεως τοῦ κυ ἡμῶν Ιυ Χυ μέχρι τῆς η'. ἡμέρας

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 2.3.206

ρας τῶν ἑορτῶν, λέγεται ταῦτα τὰ προκ. ἦχ. βαρ.

Ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ ἐν τῇ γῇ, πάντα ὅσα ἠθέλησεν ἐποίησεν. στίχ.

Ἐν ἐξόδῳ Ἰσραὴλ ἐξ Αἰγύπτου, οἴκου Ἰακὼβ ἐκ λαοῦ βαρβάρου. Ἐν τῇ ἑορτῇ μόνον τῆς βαπτίσεως προστίθεται.

Ἡ Θάλασσα εἶδε, καὶ ἔφυγεν, ὁ Ἰορδάνης ἐστράφη εἰς τὰ ὀπίσω. στίχ.

Τί σοι ἐστὶ θάλασσα, ὅτι ἔφυγες; καὶ σὺ Ἰορδάνη, ὅτι ἐστράφης εἰς τὰ ὀπίσω; καὶ πάλιν. Ὁ θεὸς ἡμῶν ἐν τῷ.

Ὅταν δὲ ἑορτάζεται ἑορτὴ τῆς θκ̄ου, τότε ᾄδεται ἡ ᾠδὴ τῆς θκ̄ου. εἶτα λέγονται τὰ ἀναγνώσματα, ἐὰν δέῃ λέγεσθαι, καὶ μετὰ ταῦτα ὁ κληρικὸς λέγει,

Καταξίωσον κε̄ ἐν τῇ ἑσπέρᾳ ταύτῃ ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς. εὐλογητὸς εἶ κε̄ ὁ θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας, ἀμήν. γένοιτο κε̄ τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σοί. εὐλογητὸς εἶ κε̄, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου. εὐλογητὸς εἶ δέσποτα, συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου. εὐλογητὸς εἶ ἅγιε, φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου. κε̄ τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδῃς. σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ πατρὶ, καὶ τῷ υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ πν̄ι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Καὶ ψάλλονται τὰ στιχηρὰ, καὶ μεταξὺ τοῦ στίχ. τὰ προσκ. τῆς τυχούσης ἑορτῆς, ἢ οἱ παρόντες καθημερινοὶ στίχοι.

Πρὸς σὲ ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου τὸν κατοικοῦντα ἐν τῷ οὐρανῷ, ἰδοὺ ὡς ὀφθαλμοὶ δούλων εἰς χεῖρας τῶν κυ-

ρίων αὐτῶν, ὡς ὀφθαλμοὶ παιδίσκης εἰς χεῖρας τῆς κυ-
ρίας αὐτῆς, οὕτως οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν πρὸς κύριον τὸν θεὸν
ἡμῶν, ἕως οὗ οἰκτειρῆσαι ἡμᾶς.

Ἐλέησον ἡμᾶς, κύριε ἐλέησον ἡμᾶς, ὅτι ἐπὶ πολὺ ἐπλή-
σθημεν ἐξουδενώσεως, ἐπὶ πλεῖον ἐπλήσθη ἡ ψυχὴ ἡμῶν,
τὸ ὄνειδος τοῖς εὐθηνοῦσι, καὶ ἡ ἐξουδένωσις τοῖς ὑπερηφάνοις.

Δόξα, καὶ νῦν, θεοτοκίον. καὶ τὸ

Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου δέσποτα κατὰ τὸ ῥῆμά
σου ἐν εἰρήνῃ.

Ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου.

Ὃ ἡτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν.

Φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν, καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραήλ.

Ἅγιος ὁ θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος ἐλέησον ἡμᾶς.

ἐκ γ. δόξα, καὶ νῦν. Παναγία τριάς. Πάτερ ἡμῶν.

Εἶτα ὁ ἱερεύς, Ὅτι σοῦ ἐστιν. ὁ χορ. Ἀμήν. μετὰ
ταῦτα λέγεται τὸ τροπ. ἢ τῆς ἡμέρας, ἢ τοῦ ἁγίου, ἢ
τῆς ἑορτῆς. εἰ δ' οὐκ ἔχει τροπ. ὡς ἐν τῷ καιρῷ
τῆς τεσσαρακοστῆς, λέγεται ταῦτα.

Θεοτόκε παρθένε, χαῖρε κεχαριτωμένη Μαρία, ὁ κύριος μετὰ
σοῦ, εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξί, καὶ εὐλογημένος ὁ καρ-
πὸς τῆς κοιλίας σου, ὅτι σωτῆρα ἔτεκες τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα.

Βαπτιστὰ τοῦ Χριστοῦ πάντων ἡμῶν μνήσθητι, ἵνα ῥυσθῶμεν
τῶν ἀνομιῶν ἡμῶν. σοὶ γὰρ ἐδόθη χάρις πρεσβεύειν
ὑπὲρ ἡμῶν. Θεοτόκιον.

Ὑπὸ τὴν σὴν εὐσπλαγχνίαν καταφεύγομεν θεοτόκε, τὰς
ἡμῶν ἱκεσίας μὴ παρίδῃς ἐν περιστάσει. ἀλλ' ἐκ κιν-

δύνων

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 2.3.206

δεινῶν λύτρωσαι ἡμᾶς, μόνη ἁγνὴ, μόνη εὐλογημένη.

Εἶτα λέγει ὁ ἱερεύς.

Πληρώσωμεν τὴν ἑσπερινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ κυρίῳ. Κύριε ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς. Κύριε ἐλέησον.

Ἐὰν ἄγεται μεγάλη ἑορτὴ, λέγει καὶ τὴν ἑσπέραν πᾶσαν, ὥσπερ ἐν τῷ ὄρθρῳ. εἰ μὴ ἀκολουθεῖ.

Τῆς παναγίας ἀχράντου ὑπερευλογημένης ἐνδόξου δεσποίνης ἡμῶν θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς, καὶ ἀλλήλους, καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν χριστῷ τῷ θεῷ παραθώμεθα. ὁ χορός.

Σοὶ κύριε.

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ πατρὶ, καὶ τῷ υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ πνεύματι. Ἀμήν.

Εἰρήνη πᾶσι. Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Τὰς κεφαλὰς ὑμῶν τῷ κυρίῳ κλίνατε. Σοὶ κύριε.

Εὐχή.

Κύριε ὁ θεὸς ἡμῶν ὁ κλίνας οὐρανοὺς, καὶ καταβὰς ἐπὶ σωτηρίᾳ τοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων, ἔπιδε ἐπὶ τοὺς δούλους σου, καὶ ἐπὶ τὴν κληρονομίαν σου. Σοὶ γὰρ τῷ φοβερῷ, καὶ φιλανθρώπῳ κριτῇ οἱ σοὶ δοῦλοι τὰς ἑαυτῶν ὑπέκλιναν κεφαλὰς, τοὺς ἑαυτῶν ὑπέταξαν αὐχένας, οὐ τὴν ἐξ ἀνθρώπων ἀναμένοντες βοήθειαν, ἀλλὰ τὸ σὸν περιμένοντες ἔλεος, καὶ τὴν σὴν ἀπεκδεχόμενοι σωτηρίαν. οὓς διαφύλαξον ἐν παντὶ καιρῷ, καὶ κατὰ τὴν παροῦσαν ἑσπέραν, καὶ τὴν προσιοῦσαν νύκτα, ἀπὸ παντὸς κακοῦ, ἀπὸ πάσης ἀντικειμένης ἐνεργείας, διαλογισμῶν ματαίων, καὶ ἐνθυμή-

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 2.3.206

σεων πονηρῶν. Εἴη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου εὐλογημένον, καὶ δεδοξασμένον, τοῦ πατρὸς, καὶ τοῦ υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος, νῦν. Ἀμήν.

Σοφία. ὁ χορ. πάτερ εὐλόγησον.

Ὁ ὢν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ κληρικός.

Ἐπουράνιε βασιλεῦ, τοὺς πιστούς. ζήτ. εἰς τοὺς αἴνους, φύλ. 92.

Καὶ ὁ ἱερεύς.

Δόξα σοι Ἰησοῦ Χριστὲ ὁ θεὸς ἡμῶν, ὁ χορ. δόξα καὶ νῦν. κε ἐλ. κε εὐλ. εἶτα ὁ ἱερ. λέγει μίαν τῶν κατὰ τὴν ἡμέραν ἀπολύσεων, τῶν τεθειμένων ἐν τῷ ὄρθρῳ. μεθ' ἣν λέγεται ἓν τῶν κατὰ καιρὸν τοῦ θεοῦ ἀντιφώνων, καὶ τελεῖται ὁ ἑσπερινός.

Στίχοι λεγόμενοι μεταξὺ τῶν στιχηρῶν τοῦ στίχ. εἰς τὸν ἑσπερινὸν κατὰ τὰς ἑορτὰς τῶν τυχόντων ἁγίων.

Τῇ α'. τοῦ Σεπτεμβρίου μηνός.

Εὐλόγησον τὸν στέφανον τοῦ ἐνιαυτοῦ τῆς χρηστότητός σου, καὶ τὰ πεδία σου πλησθήσονται πιότητος.

Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος τὸν κύριον, ἐν ταῖς ἐντολαῖς αὐτοῦ θελήσει σφόδρα.

Τῇ η'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, τῆς ὑπεραγίας θεοτόκου.

Ἄκουσον θύγατερ, καὶ ἴδε, καὶ κλῖνον τὸ οὖς σου, καὶ ἐπιλάθου τοῦ λαοῦ σου, καὶ τοῦ οἴκου τοῦ πατρός σου.

Τὸ πρόσωπόν σου λιτανεύσουσιν οἱ πλούσιοι τοῦ λαοῦ.

Τῇ ιγ'.

Κύριε ἠγάπησα εὐπρέπειαν οἴκου σου, καὶ τόπον σκηνώματος δόξης σου.

Ἡ για-

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 2.3.206

Ἡγίασε τὸ σκήνωμα αὐτοῦ ὁ ὕψιστος.

Τῇ ιδʹ. εἰς τὴν ὕψωσιν τοῦ σταυροῦ.

ΜΝήσθητι κύριε τῆς συναγωγῆς σου, ἧς ἐκτήσω ἀπ' ἀρχῆς, ἐλυτρώσω ῥάβδῳ κληρονομίας σου.

Ὁ δὲ θεὸς ἡμῶν βασιλεὺς πρὸ αἰώνιος εἰργάσατο σωτηρίαν ἐν μέσῳ τῆς γῆς. Τῇ ιϛʹ.

ΥΠομένων ὑπέμεινα τὸν κύριον, καὶ προσέσχε μοι, καὶ εἰσήκουσε τῆς δεήσεώς μου.

Ἀπενεχθήσονται τῷ βασιλεῖ παρθένοι ὀπίσω αὐτῆς, αἱ πλησίον αὐτῆς ἀπενεχθήσονταί σοι.

Τῇ κʹ. τοῦ αὐτοῦ.

ΤΟῖς ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ ἐθαυμάστωσεν ὁ κύριος, πάντα τὰ θελήματα αὐτοῦ ἐν αὐτοῖς.

Πολλαὶ αἱ θλίψεις τῶν δικαίων, καὶ ἐκ πασῶν αὐτῶν ἐρρύσατο αὐτοὺς ὁ κύριος.

Τῇ κδʹ. τῆς ἁγίας πρωτομάρτυρος Θέκλης.

Ὑπομένων. ὡς ἐπάνω. Τῇ κϛʹ.

ΕΙς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτοῦ, καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ ῥήματα αὐτοῦ.

Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν θεοῦ, ποίησιν δὲ χειρῶν αὐτοῦ ἀναγγέλλει τὸ στερέωμα.

Ὑπομένων ὑπέμεινα. ζήτει τῇ ιϛʹ.

Τῇ ζʹ. τοῦ Ὀκτωβρίου μηνός.

ΠΟλλαὶ αἱ θλίψεις τῶν δικαίων, καὶ ἐκ πασῶν αὐτῶν ἐρρύσατο αὐτοὺς ὁ κύριος.

Ἐκέκραξαν οἱ δίκαιοι, καὶ ὁ κύριος εἰσήκουσεν αὐτῶν, καὶ ἐκ πασῶν τῶν θλίψεων αὐτῶν ἐρρύσατο αὐτούς.

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 2.3.206

Τῇ κϛʹ. τοῦ αὐτοῦ.

Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει, ὡσεὶ κέδρος ἡ ἐν τῷ λιβάνῳ πληθυνθήσεται.

Πεφυτευμένοι ἐν τῷ οἴκῳ κυρίου, ἐν ταῖς αὐλαῖς τοῦ θεοῦ ἡμῶν ἐξανθήσουσι.

Εἰς τὴν αʹ. τοῦ Νοεμβρίου μηνὸς, τῶν ἁγίων ἀναργύρων.

Ἰδοὺ δὴ τί καλὸν, ἢ τί τερπνὸν, ἀλλ᾽ ἢ τὸ κατοικεῖν ἀδελφοὺς ἐπὶ τὸ αὐτό.

Ὅτι ἐκεῖ ἐνετείλατο ὁ κύριος τὴν εὐλογίαν ζωὴν ἕως τοῦ αἰῶνος.

Τῇ βʹ. τοῦ αὐτοῦ.

Πολλαὶ αἱ θλίψεις.
Τοῖς ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ.) ζήτει ὄπισθεν τῇ κʹ. τοῦ Σεπτ.

Τῇ ηʹ. τοῦ Νοεμβρ.

Ὁ ποιῶν τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα.

Εὐλόγει ἡ ψυχή μου τὸν κύριον, κύριε ὁ θεός μου ἐμεγαλύνθης σφόδρα.

Τῇ ιγʹ. τοῦ αὐτοῦ.

Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν, καὶ ἡ μελέτη τῆς καρδίας μου συνέσιν.

Οἱ ἱερεῖς σου ἐνδύσονται δικαιοσύνην, καὶ οἱ ὅσιοί σου ἀγαλλιάσονται.

Τῇ καʹ.

Ἄκουσον θύγατερ.
Τὸ πρόσωπόν σου λιτανεύσουσι.) ζήτει ἐν τῇ ηʹ. τοῦ Σεπτ.

Τῇ κεʹ. τῆς ἁγίας μεγαλομάρτ. Αἰκατερίνης.

Ἀπενεχθήσονται τῷ βασιλεῖ παρθένοι ὀπίσω αὐτῆς, αἱ πλησίον αὐτῆς ἀπενεχθήσονταί σοι.

Ὑπο-

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 2.3.206

Ὑπομένων ὑπέμεινα τὸν κν̄, καὶ προσέσχε μοι, καὶ εἰσήκουσε τῆς δεήσεώς μου.

Τῇ ϛ΄. τοῦ Δεκεμβρίου μηνός.

ΟἹ ἱερεῖς σου ἐνδύσονται δικαιοσύνην, καὶ οἱ ὅσιοί σου ἀγαλλιάσονται.

Τοὺς ἱερεῖς αὐτῆς ἐνδύσω σωτηρίαν, καὶ οἱ ὅσιοι αὐτῆς ἀγαλλιάσει ἀγαλλιάσονται.

Τῇ θ΄. τοῦ αὐτοῦ, ἡ σύλληψις τῆς ἁγίας Ἄννης.

ὬΜοσε κς̄ τῷ Δαβὶδ ἀλήθειαν, καὶ οὐ μὴ ἀθετήσει αὐτήν.

Ἐκ καρποῦ τῆς κοιλίας σου θήσομαι ἐπὶ τοῦ θρόνου σου.

Τῇ ιγ΄.

Ἐκέκραξαν οἱ δίκαιοι.
Πολλαὶ αἱ θλίψεις.) ζήτει τῇ ζ΄. τοῦ Ὀκτωβ.

Τῇ κα΄. τοῦ Δεκεμβρ. εἰς τὰ προεόρτια.

ΚΎριε εἰσακήκοα τὴν ἀκοήν σου, καὶ ἐφοβήθην, κατενόησα τὰ ἔργα σου, καὶ ἐξέστην.

Ὁ θεὸς ἀπὸ θαιμὰν ἥξει, καὶ ὁ ἅγιος ἐξ ὄρους κατασκίου δασέως.

Τῇ κβ΄.

Ὑπομένων ὑπέμ.
Ἀπενεχθήσονται.) ὅποθεν τῇ κε΄. τοῦ Νοεμβρ.

Τῇ κδ΄. εἰς τὰ προεόρτ.

ὍΤι παιδίον ἐγεννήθη ἡμῖν, υἱὸς καὶ ἐδόθη ἡμῖν.

Οὗ ἡ ἀρχὴ ἐγενήθη ἐπὶ τοῦ ὤμου αὐτοῦ.

Τῇ κε΄. εἰς τὴν γέννησιν τοῦ κῡ ἡμῶν Ἰῡ χῡ.

ΕἾπεν ὁ κς̄ τῷ κυρίῳ μου, κάθου ἐκ δεξιῶν μου.

Ἐκ γαστρὸς πρὸ ἑωσφόρου ἐγέννησά σε.

τῇ κζ΄.

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτοῦ, καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ ῥήματα αὐτοῦ.

Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν θεοῦ, ποίησιν δὲ χειρῶν αὐτοῦ ἀναγγέλλει τὸ στερέωμα.

Τῇ κθ΄. τῶν ἁγίων νηπίων.

Φυλάσσων τὰ νήπια ὁ κύριος, ἐταπεινώθην, καὶ ἔσωσέ με.

Αἰνεῖτε παῖδες κν̄, αἰνεῖτε τὸ ὄνομα κῡ.

Τῇ α΄. τοῦ Ἰαννουαρίου μηνός.

Στόμα δικαίου μελετήσει σοφίαν, καὶ ἡ γλῶσσα αὐτοῦ λαλήσει κρίσιν.

Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν, καὶ ἡ μελέτη τῆς καρδίας μου σύνεσιν.

Εἰς τὰ προεόρτ. τῶν φώτων.

Φώτισον τοὺς ὀφθαλμούς μου χε̄ ὁ θεός.

Προσέλθετε πρὸς αὐτὸν, καὶ φωτίσθητε, καὶ τὰ πρόσωπα ὑμῶν οὐ μὴ καταισχυνθῇ.

Τῇ ϛ΄. εἰς τὴν βάπτισιν τοῦ κῡ ἡμῶν Ἰῡ χῡ.

Ἡ θάλασσα εἶδε, καὶ ἔφυγεν, ὁ Ἰορδάνης ἐστράφη εἰς τὰ ὀπίσω.

Τί σοι ἐστὶ θάλασσα ὅτι ἔφυγες, καὶ σὺ Ἰορδάνη ὅτι ἐστράφης εἰς τὰ ὀπίσω;

Τῇ ιζ΄ τοῦ Ἰαννουαρ.

Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος τὸν κν̄, ἐν ταῖς ἐντολαῖς αὐτοῦ θελήσει σφόδρα.

Φῶς

Φῶς ἀνέτειλε τῷ δικαίῳ, καὶ τοῖς εὐθέσι τῇ καρδίᾳ εὐφροσύνη.

Τῇ κ΄. τοῦ αὐτοῦ.

Μακάριος ἀνήρ.

Τίμιος ἐναντίον κυ̅ ὁ θάνατος τῶν ὁσίων αὐτοῦ.

Τῇ κε΄. τοῦ αὐτοῦ.

Προσέχετε λαός μου τὸν νόμον μου, κλίνατε τὸ οὖς ὑμῶν εἰς τὰ ῥήματα τοῦ στόματός μου.

Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν, καὶ ἡ μελέτη τῆς καρδίας μου σύνεσιν.

Τῇ κζ΄. τοῦ αὐτοῦ.

Στόμα δικαίου μελετήσει σοφίαν, καὶ ἡ γλῶσσα αὐτοῦ λαλήσει κρίσιν.

Οἱ ἱερεῖς σου ἐνδύσονται δικαιοσύνην, καὶ οἱ ὅσιοί σου ἀγαλλιάσονται.

Τῇ β΄. τοῦ Φεβρουαρίου μηνός,

Ἡ Ὑπαπαντὴ τοῦ κυ̅ ἡμῶν Ἰυ̅ χυ̅.

Φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν, καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰηλ̅.

Ἐγνώρισε κς̅ τὸ σωτήριον αὐτοῦ, ἐναντίον τῶν ἐθνῶν ἀπεκάλυψε τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ.

Τῇ κε΄. τοῦ Μαρτίου μηνός.

Ἄκουσον θύγατερ.

Τὸ πρόσωπόν σου λιτανεύσουσι. ὡς ἐν τῇ η΄. τοῦ Σεπτ.

Τῇ κδ΄. τοῦ Ἰουνίου μηνός,

Εἰς τὸ γενέθλιον τοῦ Προδρόμου.

Καὶ σὺ παιδίον προφήτης ὑψίστου κληθήσῃ, προπορεύσῃ γὰρ πρὸ προσώπου κυ̅, ἑτοιμάσαι ὁδοὺς αὐτοῦ.

Εὐλογητὸς κς ὁ θεὸς τοῦ Ἰσραήλ, ὅτι ἐπεσκέψατο, καὶ ἐποίησε λύτρωσιν τῷ λαῷ αὐτοῦ.

Τῇ α'. τοῦ Ἰουλίου μηνός.

Ἰδοὺ δὴ τί καλὸν, ἢ τί τερπνὸν, ἀλλ' ἢ τὸ κατοικεῖν ἀδελφοὺς ἐπὶ τὸ αὐτό.

Ὅτι ἐκεῖ ἐνετείλατο κς τὴν εὐλογίαν, ζωὴν ἕως τοῦ αἰῶνος.

Τῇ ζ'. τοῦ Ἰουλίου.

Δίκαιος ὡς φοῖνιξ.
Πεφυτευμένος ἐν τῷ οἴκῳ.) ζήτει τῇ κς'. τοῦ Ὀκτωβρ.

Τῇ ιε'.

Πολλαὶ αἱ θλίψεις.
Ἐκέκραξαν οἱ δίκαιοι.) ζήτει τῇ ζ'. τοῦ Ὀκτωβρ.

Τῇ κ'.

Μὴ ἅπτεσθε τῶν χριστῶν μου, καὶ ἐν τοῖς προφήταις μου μὴ πονηρεύεσθε.

Φῶς ἀνέτειλε τῷ δικαίῳ, καὶ τοῖς εὐθέσι τῇ καρδίᾳ εὐφροσύνη.

Τῇ κδ'.

Ὑπομένων ὑπέμεινα τὸν κν, καὶ προσέσχε μοι, καὶ εἰσήκουσε τῆς δεήσεώς μου.

Καὶ ἀνήγαγέ με ἐκ λάκκου ταλαιπωρίας καὶ ἀπὸ πηλοῦ ἰλύος.

Τῇ κζ'.

Δίκαιος ὡς.
Πεφυτευμένος ἐν.) ζήτει τῇ κς'. τοῦ Ὀκτωβρ.

Τῇ α'. τοῦ Αὐγούστου μηνός.

Δίκαιοι εἰς τὸν αἰῶνα ζῶσι, καὶ ἐν κῳ ὁ μισθὸς αὐτῶν.

Ἐξέ-

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 2.3.206

Ε'ξέχεαν τὸ αἷμα αὐτῶν ὡσεὶ ὕδωρ κύκλῳ Ἰλημ, καὶ οὐκ ἦν ὁ θάπτων.

Τῇ ϛ'. εἰς τὴν μεταμόρφωσιν τοῦ χυ ἡμῶν Ιυ χυ.

Σ Οί εἰσὶν οἱ οὐρανοί, καὶ σή ἐστιν ἡ γῆ, τὴν οἰκουμένην καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς σὺ ἐθεμελίωσας, τὸν βορρᾶν καὶ τὴν θάλασσαν σὺ ἔκτισας.

Θ αβὼρ, καὶ ἑρμὼν ἐν τῷ ὀνόματί σου ἀγαλλιάσονται.

Τῇ ι'.

Δ ίκαιος ὡς.) ζήτει Ὀκτωβρ. κϛ'.
Π εφυτευμένος ἐν.)

Τῇ ιε'. εἰς τὴν κοίμησιν τῆς θκου.

Α'Νάστηθι κε εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου σὺ, καὶ ἡ κιβωτὸς τοῦ ἁγιάσματός σου.

Ω' μοσε κς τῷ Δαβὶδ ἀλήθειαν, καὶ οὐ μὴ ἀθετήσει αὐτήν.

Τῇ κθ'.

Φ ως ἀνέτειλε τῷ. ζήτει Ἰουλίου κ'.
Δ ίκαιος ὡς. καὶ Ὀκτωβρ. κϛ'.

Στίχοι τῶν κοινῶν ἁγίων λεγόμενοι εἰς τὰ ἀπόστιχα τοῦ ἑσπ.

Εἰς προφήτας.

Μ Η' ἅπτεσθε τῶν χριστῶν μου, καὶ ἐν τοῖς προφήταις μου μὴ πονηρεύεσθε.

Μ ωϋσῆς καὶ Ἀαρὼν ἐν τοῖς ἱερεῦσιν αὐτοῦ, καὶ Σαμουὴλ ἐν τοῖς ἐπικαλουμένοις τὸ ὄνομα αὐτοῦ.

Εἰς μάρτυρας.

Τ Οῖς ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ ἐθαυμάστωσεν ὁ κς, πάντα τὰ θελήματα αὐτοῦ ἐν αὐτοῖς.

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 2.3.206

Προωρώμην τὸν κν ἐνώπιόν μου διαπαντὸς, ὅτι ἐκ δε-
ξιῶν μου ἐστὶν, ἵνα μὴ σαλευθῶ.

Εἰς μάρτυρας, καὶ εἰς μεγαλομάρτ.

Δίκαιος ὡς φοίνιξ ἀνθήσει, ὡσεὶ κέδρος ἡ ἐν τῷ λι-
βάνῳ πληθυνθήσεται.

Πεφυτευμένος ἐν τῷ οἴκῳ κυ, ἐν ταῖς αὐλαῖς τοῦ θεοῦ
ἡμῶν ἐξανθήσει. Εἰς ἱεράρχας.

Οἱ ἱερεῖς σου ἐνδύσονται δικαιοσύνην, καὶ οἱ ὅσιοί σου
ἀγαλλιάσονται.

Τοὺς ἱερεῖς αὐτῆς ἐνδύσω σωτηρίαν, καὶ οἱ ὅσιοι αὐτῆς
ἀγαλλιάσει ἀγαλλιάσονται.

Εἰς γυναῖκας μάρτυρας.

Ὑπομένων ὑπέμεινα τὸν κν, καὶ προσέσχε μοι, καὶ
εἰσήκουσε τῆς δεήσεώς μου.

Ἀπενεχθήσονται τῷ βασιλεῖ παρθένοι ὀπίσω αὐτῆς, αἱ
πλησίον αὐτῆς ἀπενεχθήσονταί σοι.

Εἰς ὁσίους.

Τίμιος ἐναντίον κυ ὁ θάνατος τῶν ὁσίων αὐτοῦ.

Οἱ ἱερεῖς σου ἐνδύσονται. ὡς ἐπάνω.

Εἰς ὁσίας γυναῖκας.

Ὑπομένων ὑπέμεινα τὸν κν.

Καὶ ἀνήγαγέ με ἐκ λάκκου ταλαιπωρίας, καὶ ἀπὸ
πηλοῦ ἰλύος.

Στίχοι λεγόμενοι ἐν τοῖς ἑσπερινοῖς τοῦ Τριωδίου.

Τῇ κυριακῇ τοῦ τελώνου, καὶ τοῦ φαρισαίου.

Ἐλέησόν με ὁ θεός. Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με.

Τῇ

Τῇ Κυρ. τοῦ ἀσώτου.

Ἐλέησόν με ὁ θεός. Ἰδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις.

Τῇ παρασκευῇ ἑσπέρ. πρὸ τῆς Κυρ. τῆς ἀποκρέω.

Μακάριοι οὓς ἐξελέξω, καὶ προσελάβου, κατασκηνώσουσιν ἐν ταῖς αὐλαῖς σου κε.

Αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς αὐλισθήσονται κε.

Τῇ Κυριακῇ τῆς ἀποκρέω.

Ἡτοίμασεν ἐν κρίσει τὸν θρόνον αὐτοῦ.

Κρινεῖ τὴν οἰκουμένην ἐν δικαιοσύνῃ, καὶ κρινεῖ λαοὺς ἐν εὐθύτητι. Τῇ Κυριακῇ τῆς τυροφάγου.

Ἐπίβλεψον ἐπ' ἐμέ, καὶ ἐλέησόν με κατὰ τὸ κρίμα τῶν ἀγαπώντων τὸ ὄνομά σου.

Τὰ διαβήματά μου κατεύθυνον κατὰ τὸ λόγιόν σου, καὶ μὴ κατακυριευσάτω μου πᾶσα ἀνομία.

Τῇ Κυρ. τῆς Βαϊοφόρου.

Κε ὁ κς ἡμῶν ὡς θαυμαστὸν τὸ ὄνομά σου ἐν πάσῃ τῇ γῇ.

Ἐκ στόματος νηπίων καὶ θηλαζόντων κατηρτίσω αἶνον.

Στίχοι τῶν στιχηρῶν ἐν τοῖς ἑσπερινοῖς τοῦ Πεντηκοσταρίου.

Τῇ ἁγίᾳ καὶ μεγάλῃ Κυριακῇ τοῦ Πάσχα.

Ἀναστήτω ὁ θεός, καὶ διασκορπισθήτωσαν οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ, καὶ φυγέτωσαν ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ οἱ μισοῦντες αὐτόν.

Ὡς ἐκλείπει καπνός, ἐκλειπέτωσαν, ὡς τήκεται κηρὸς ἀπὸ προσώπου πυρός.

Οὕτως ἀπολοῦνται οἱ ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ προσώπου τοῦ θεοῦ, καὶ οἱ δίκαιοι εὐφρανθήτωσαν.

Τῇ Κυρ. τοῦ θωμᾶ, τῶν μυροφόρων, καὶ τοῦ παραλύτου.

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν. Οἱ αὐτοὶ διηγοῦνται.

Τῇ δ΄. τῆς Μεσοπεντηκοστῆς.

Ὁ θεὸς ἔστη ἐν συναγωγῇ θεῶν, ἐν μέσῳ δὲ θεοὺς διακρινεῖ.

Ἕως πότε κρίνετε ἀδικίαν, καὶ πρόσωπα ἁμαρτωλῶν λαμβάνετε;

Τῇ Κυρ. τῆς Σαμαρείτιδος, καὶ τοῦ τυφλοῦ.

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν. Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται.

Εἰς τὴν ἀνάληψιν τοῦ κυ ἡμῶν Ιυ Χυ.

Ἀνέβη ὁ θεὸς ἐν ἀλαλαγμῷ, κς ἐν φωνῇ σάλπιγγος.

Πάντα τὰ ἔθνη κροτήσατε χεῖρας, ἀλαλάξατε τῷ θεῷ ἐν φωνῇ ἀγαλλιάσεως.

Τῇ Κυρ. τῶν ἁγίων πατέρων.

Ἀνέβη ὁ θεὸς ἐν. Πάντα τὰ ἔθνη.

Τῇ ἁγίᾳ καὶ μεγάλῃ Κυρ. τῆς Πεντηκοστῆς.

Τὸ πνα σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῇ εὐθείᾳ.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοὶ ὁ θεός, καὶ πνα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Τῇ Κυρ. τῶν ἁγίων πάντων.

Τοῖς ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ ἐθαυμάστωσεν ὁ κς, πάντα τὰ θελήματα αὐτοῦ ἐν αὐτοῖς.

Πολλαὶ αἱ θλίψεις τῶν δικαίων, καὶ ἐκ πασῶν αὐτῶν ἐρρύσατο αὐτοὺς ὁ κς.

Εἰς τὴν ἑορτὴν τοῦ ἀχράντου Σώματος τοῦ κυρίου ἡμῶν Ιυ Χυ.

Ἄρτον οὐράνιον ἔδωκεν αὐτοῖς φαγεῖν.

Ἄρτον ἀγγέλων ἔφαγεν ἄνθρωπος, ἐπισιτισμὸν ἀπέστειλεν αὐτοῖς εἰς πλησμονήν.

Δόξαι τῆς ὅλης ἑβδομάδος λεγόμεναι εἰς τὴν ἑσπέραν μετὰ τὰ στιχηρὰ τοῦ στίχου.

Τῇ Κυριακῇ ἑσπέρας, δόξα ἦχ. πλ. α΄.

Ὅπου ἐπισκιάσει ἡ χάρις σου ἀρχάγγελε, ἐκεῖθεν τοῦ διαβόλου διώκεται ἡ δύναμις. οὐ φέρει γὰρ τῷ φωτί σου προσμένειν ὁ πεσὼν ἑωσφόρος. διὸ αἰτοῦμέν σε, τὰ πυρφόρα αὐτοῦ βέλη, τὰ καθ' ἡμῶν κινούμενα ἀποσβέσον, τῇ μεσιτείᾳ σου λυτρούμενος ἡμᾶς ἐκ τῶν σκανδάλων αὐτοῦ, ἀξιύμνητε Μιχαὴλ ἀρχάγγελε.

Θεοτοκίον.

Φοβερὸν, καὶ παράδοξον, καὶ μέγα μυστήριον, ὁ ἀχώρητος ἐν γαστρὶ ἐχωρέθη. καὶ ἡ μήτηρ μετὰ τὸν τόκον παρθένος πάλιν διέμεινε, θεὸν γὰρ ἐγέννησεν ἐξ αὐτῆς σαρκωθέντα. αὐτῷ βοήσωμεν, αὐτῷ τὸν ὕμνον εἴπωμεν σὺν ἀγγέλοις ἀναμέλποντες. ἅγιος εἶ Χριστὲ ὁ θεὸς, ὁ δι' ἡμᾶς ἐνανθρωπήσας, δόξα σοι.

Τῇ β΄. ἑσπέρας, δόξα ἦχ. πλ. δ΄.

Βλέπε τὴν Ἐλισάβετ πρὸς τὴν παρθένον Μαριὰμ διαλεγομένην. τί παραγέγονας πρός με ἡ μήτηρ τοῦ κυρίου μου; σὺ βασιλέα βαστάζεις, κἀγὼ στρατιώτην. σὺ τὸν νομοδότην, κἀγὼ τὸν νομοθέτην. σὺ τὸν λόγον, κἀγὼ τὴν φωνὴν, τὴν κηρύξασαν τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν.

Θεοτοκίον.

Δέσποινα πρόσδεξαι τὰς δεήσεις τῶν δούλων σου, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης ἀνάγκης καὶ θλίψεως.

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 2.3.206

Τῇ γ΄. ἑσπέρας, δόξα καὶ νῦν, ἦχ. γ΄.

Χριστὲ ὁ θεὸς ἡμῶν, ὁ τὴν ἑκούσιόν σου σταύρωσιν, εἰς κοινὴν ἐξανάστασιν τοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων καταδεξάμενος. καὶ τῷ καλάμῳ τοῦ σταυροῦ, βαφαῖς ἐρυθραῖς τοὺς σαυτοῦ δακτύλους αἱματώσας, τοῖς ἀφεσίμοις ἡμῶν βασιλικῶς ὑπογράψαι φιλανθρωπευσάμενος, μὴ παρίδῃς ἡμᾶς κινδυνεύοντας καὶ πάλιν τὴν ἀπὸ σοῦ διάστασιν. ἀλλ' οἰκτείρησον μόνε μακρόθυμε τὸν ἐν περιστάσει λαόν σου, καὶ ἀνάστηθι, πολέμησον τοὺς πολεμοῦντας ἡμᾶς, ὡς παντοδύναμος.

Τῇ δ΄. ἑσπέρας, δόξα ἦχ. πλ. δ΄.

Τῶν ἀποστόλων τὸν χορὸν, ἀνυμνήσωμεν πάντες. ὡς δι' αὐτῶν ἐλπίζοντες, τὴν λύσιν τῶν πλημμελημάτων. ἐκ τοῦ χριστοῦ γὰρ ἔλαβον, χάριν καὶ ἐξουσίαν. πατεῖν ἐπάνω ὄφεων, καὶ τοῦ δεσμεῖν καὶ λύειν. δεῦτε λοιπὸν φιλέορτοι, βοήσωμεν εὐχαρίστως. χαίροις Πέτρε ἀπόστολε, σὺν τῷ σεπτῷ Ἀνδρέᾳ. Ἰωάννη, Ἰάκωβε, υἱοὶ τοῦ Ζεβεδαίου. Βαρθολομαῖε, Φίλιππε, Θωμᾶ, μετὰ Ματθαίου. χαίροις Ματθία ἔνδοξε, καὶ Σίμων Κανανίτα. καὶ Θαδδαῖε σοφώτατε, Ἰάκωβε Ἀλφέου. χαίροις Παῦλε παμφίλτατε, λύχνε τῆς Ἐκκλησίας. χαίρετε ἀεισέβαστοι μαθηταὶ τοῦ Σωτῆρος. δωδεκάχορδον ὄργανον τοῦ θειοτάτου μέλους. σεπτοὶ δὲ ἑβδομήκοντα σὺν τῇ Μητρὶ τοῦ Λόγου. πρεσβεύσατε πρὸς Κύριον, ὅπως ἡμεῖς σωθῶμεν.

Θεοτοκίον.

Ἡ σκέπη σου θεοτόκε παρθένε ἰατρεῖον ὑπάρχει πνευματικόν. ἐν αὐτῷ γὰρ καταφεύγοντες, ψυχικῶν νοσημάτων λυτρούμεθα.

Τῇ

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 2.3.206

Τῇ ε΄. ἑσπέρας, δόξα καὶ νῦν. ἦχ. δ΄.

Ὁ Συμμαχήσας Κε, τῷ πραοτάτῳ Δαβίδ, ὑποτάξαι τὸν ἀλλόφυλον, τῷ πιστῷ ἡμῶν βασιλεῖ συμπολέμησον. καὶ τῷ ὅπλῳ τοῦ σταυροῦ κατάβαλλε τοὺς ἐχθροὺς ἡμῶν. δεῖξον εὔσπλαγχνε εἰς ἡμᾶς τὰ ἀρχαῖα ἐλέη σου. καὶ γνώτωσαν ἀληθῶς, ὅτι σὺ εἶ ὁ θεὸς, καὶ ἐν σοὶ πεποιθότες νικῶμεν, πρεσβευούσης συνήθως τῆς ἀχράντου σου μρς, δωρηθῆναι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Τῇ ς΄. ἑσπ. δόξα ἦχ. πλ. β΄.

Σὺ εἶ ὁ θεὸς ἡμῶν, ὁ ἐν σοφίᾳ τὰ πάντα δημιουργῶν, καὶ πληρῶν. Προφήτας ἐξαπέστειλας Χε, προφητεῦσαι σου τὴν παρουσίαν, καὶ Ἀποστόλους, κηρῦξαι σου τὰ μεγαλεῖα. καὶ οἱ μὲν προεφήτευσαν τὴν θείαν ἔλευσίν σου, οἱ δὲ τῷ βαπτίσματι ἐφώτισαν τὰ ἔθνη. μάρτυρες δὲ ἔτυχον ὧνπερ ἐπόθουν, καὶ νῦν πρεσβεύει ὁ χορὸς τῶν ἀμφοτέρων σὺν τῇ Τεκούσῃ σε. ἀνάπαυσον Κε ψυχὰς, ἃς προσελάβου, καὶ καταξίωσον αὐτὰς τυχεῖν τῆς οὐρανίου βασιλείας σου, ὁ σταυρὸν ὑπομείνας, καὶ θάνατον, δι᾽ ἐμὲ τὸν κατάκριτον, ὁ λυτρωτής μου καὶ θεός. Θεοτόκιον.

Πρεσβείαις τῆς Τεκούσης σε, Χε καὶ τοῦ Προδρόμου σου, Ἀποστόλων, Προφητῶν, Ἱεραρχῶν, Ὁσίων καὶ Δικαίων, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων, τοὺς κοιμηθέντας δούλους σου ἀνάπαυσον.

Δόξα ἦχ. πλ. β΄. λεγομένη ἐν ὅλοις τοῖς Σαβ. τῆς ἁγ. μ΄. ἑσπέρας.

Ἀπόστολοι, Προφῆται, καὶ Μάρτυρες, Ὅσιοι δυσωπήσατε, καὶ Ἱεράρχαι, Ἀσκητῶν ὁ χορὸς ἱκετεύσατε,

πρὸς τὸν Σρα καὶ θεὸν ἡμῶν, τοῦ ἁγιάσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν. καὶ νῦν Θεοτ.

Πᾶσαι αἱ Δόξαι μὴ εὑρισκόμεναι ἐν τοῖς τετυπωμένοις τοῦ Μηνολογίων κατὰ τὴν τάξιν τοῦ ἡμετέρου Τυπικοῦ τῆς Κρυπτοφ. λεγόμεναι ἐν τοῖς ἑσπερινοῖς μετὰ τὰ πρόσωπα στιχηρά, καὶ μετὰ τὰ στιχ. τοῦ στίχου.

Τῇ κ΄. τοῦ Σεπτεμβρίου Μηνός,

μετὰ τὰ στιχηρὰ τοῦ στίχ. δόξα, καὶ νῦν, ἦχ. πλα. δ΄.

ΤΗν στρατοπεδαρχίαν τῆς κάτω βασιλείας ἀποβαλλόμενος, διὰ ζώου ὀφθέντος σοι ἐν εἰκόνι τοῦ Σρς ἡμῶν, νῦν χορεύεις τοῖς ἄνω, σὺν γυναικί σου καὶ τέκνοις παμμάκαρ Εὐστάθιε. διὸ δυσωποῦμέν σε, τῷ Κῷ πρεσβεύειν ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Τῇ γ΄. τοῦ Ὀκτωβρίου μηνός,

μετὰ τὰ στιχ. δόξα ἦχ. β΄.

Η τῶν λειψάνων σου θήκη πανεύφημε πάτερ, πηγάζει ἰάματα, καὶ ἡ ἁγία σου ψυχὴ Ἀγγέλοις συνοῦσα, ἀξίως ἀγάλλεται. ἔχων οὖν πρὸς Κύριον ὅσιε παῤῥησίαν, καὶ μετὰ τῶν Ἀσωμάτων χορεύων ἐν οὐρανοῖς, Χριστὸν ἱκέτευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

ΑΔιόδευτε πύλη μυστικῶς ἐσφραγισμένη, εὐλογημένη Θεοτόκε παρθένε, δέξαι τὰς δεήσεις ἡμῶν, καὶ προσάγαγε τῷ σῷ υἱῷ, καὶ θεῷ, ἵνα σώσῃ διὰ σοῦ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τῷ

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 2.3.206

Τῷ αὐτῷ μηνὶ ϛ'.

μετὰ τὰ στιχ. τοῦ στίχ. δόξα ἦχ. πλα. β'.

Τῷ ἅρματι τῶν ἀρετῶν ἐποχούμενος, ὡς ὁ διφρηλάτης ὤφθης Ἠλίας, ταῖς τοῦ θείου πνς αὔραις πυρπολούμενος, Θωμᾶ Ἀπόστολε. τὸν γὰρ βυθὸν τῆς αἰσθητῆς θαλάσσης ἀνιχνεύων, ἰχθύας ἐζώγρεις, μετάγων τούτους ἐκ θανάτου πρὸς ζωήν. ὅθεν καὶ τὰς τῶν πιστῶν ψυχὰς καταφαιδρύνας τῷ καλάμῳ τοῦ σταυροῦ, ἐκ θανατηφόρου ἀπάτης πρὸς τὴν ζωὴν ἀνήγαγες. διὸ σὺν Ἀσωμάτοις τῷ Χριστῷ παριστάμενος, ἐκτενῶς αὐτὸν ἱκέτευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Οὐδεὶς προστρέχων ἐπὶ σοί, κατησχυμμένος ἀπὸ σοῦ ἐκπορεύεται, ἁγνὴ παρθένε θεοτόκε. ἀλλ' αἰτεῖται τὴν χάριν, καὶ λαμβάνει τὸ δώρημα, πρὸς τὸ συμφέρον τῆς αἰτήσεως.

Τῇ ζ'. τοῦ Ὀκτωβρίου,

εἰς τὰ στιχ. τοῦ στίχ. δόξα ἦχ. γ'.

Ἤτι καλὸν, ἤτι τερπνὸν ἡ αὐτάδελφος γνώμη τῶν Μαρτύρων σου κε. οὓς γὰρ ἡ φύσις σαρκικοὺς ἀδελφοὺς οὐκ ἐγνώρισε, τούτους ἡ πίστις ἀδελφὰ φρονεῖν μέχρις αἵματος κατηνάγκασεν. ὁ θεὸς ταῖς εὐχαῖς αὐτῶν ἐλέησον ἡμᾶς.

Θεοτοκίον.

Ἐν γυναιξὶν ἁγία θεοτόκε μῆτερ ἀνύμφευτε, πρέσβευε ὃν ἔτεκες βασιλέα, καὶ θεὸν, ἵνα σώσῃ ἡμᾶς ὡς φιλάνθρωπος.

Τῷ

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 2.3.206

Τῷ αὐτῷ μηνὶ κζ΄. εἰς τὸν ἑσπέρινον,
μετὰ τὰ στιχ. τοῦ στιχ. τοῦ ἁγίου Νέστορος, δόξα ἦχ. πλ. β΄.

Ὁ ἀήττητος στρατιώτης Νέστωρ ἐγνωρίσθης πᾶσι τοῖς πέρασι. τῷ ὅπλῳ γὰρ τοῦ σταυροῦ καθοπλισάμενος σεαυτόν, ἐξελήλυθας πρὸς συμπλοκὴν Λυαίου τοῦ ἀλάστορος, καὶ κατέαξας αὐτόν, λαμπρότατα ἀριστεύσας. διὸ καὶ τὸν στέφανον τοῦ μαρτυρίου ἔληφας, ἐκ τοῦ μόνου ἀθλοθέτου, καὶ σωτῆρος τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Θεὸν ἐκ σοῦ σαρκωθέντα ἔγνωμεν θεοτόκε Παρθένε. αὐτὸν ἱκέτευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τῇ α΄. τοῦ Νοεμβρίου μηνός,
εἰς τὰ στιχ. τῆς ἑσπ. τῶν ἁγίων πάντων, δόξα ἦχ. δ΄.

Ἄγγελοι ἐν οὐρανοῖς, καὶ ἄνθρωποι ἐπὶ τῆς γῆς, τῶν ἁγίων πάντων τὴν μνήμην συνελθόντες σήμερον εὐφημήσωμεν. τὸν γὰρ χιτῶνα τὸν ὑφαντὸν ἐκ τῆς ἄνω σοφίας, ἀθλητικοῖς αἵμασιν, καὶ ἀγώνων ἱδρῶσιν, ὡς πορφύραν, καὶ βύσσον καρπωσάμενοι κατελάμπρυναν. ὅθεν τούτους στολισαμένη ἡ ἐκκλησία τοῦ θεοῦ, δι' αὐτῶν βοᾷ σοι, δωρηθῆναι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος. Θεοτοκίον.

Χαῖρε τῶν Ἀποστόλων τὸ ἀσίγητον στόμα, χαῖρε τῶν ἀθλοφόρων τὸ ἀνίκητον θάρσος. χαῖρε σκηνὴ τοῦ θεοῦ καὶ Λόγου, χαῖρε ἁγία ἁγίων μείζων.

Μετὰ τὰ στιχ. τοῦ στιχ. δόξα ἦχ. β΄.
τῶν ἁγίων ἀναργύρων Κοσμᾶ, καὶ Δαμιανοῦ.

Ἰατροὶ τῶν ἀσθενούντων, θησαυροὶ τῶν ἰαμάτων, σωτήριοι τῶν πιστῶν ἀνάργυροι πανευκλεεῖς, τοὺς ἐν ἀ-

νάγ-

νάγκαις κράζοντας, καὶ ὀδυνωμένους ἰάσασθε, σὺν τῇ θεοτόκῳ ἱκετεύοντες θεὸν τὸν ἀγαθὸν, λυτρώσασθαι ἡμᾶς τῶν παγίδων τοῦ ἐχθροῦ. Θεοτοκίον.

ΣΕ μεγαλύνομεν θκε βοῶντες, χαῖρε ἀδύτου φωτὸς νεφέλη, αὐτὸν βαστάσασα κόλποις τῆς δόξης τὸν κν̄.

Τοῦ αὐτοῦ μηνὸς ι΄. δόξα εἰς τὰ στιχ. ἦχ. πλα. β΄.

Πάλιν ἡμῖν. ζήτει τοῦ αὐτοῦ μηνὸς ια΄. εἰς τὸν ἑσπέρ.

Καὶ ἡ δόξα τοῦ στίχου ἦχ. β΄.

Δεῦτε φιλάθλοι. ζήτει εἰς τοὺς αἴνους τῆς αὐτῆς ια΄:

Τῇ ια΄ τοῦ Νοεμβρ. μηνὸς,

μετὰ τὰ στιχ. τῆς ἑσπέρ. δόξα ἦχ. β΄.

Ἡ τῶν λειψάνων σου θήκη. ὄπισθεν τῇ γ΄. Ὀκτωβρ.

Μετὰ δὲ τὰ στιχ. τοῦ στίχου, δόξα ἦχ. πλα. β΄.

ΣΥγχάρητε ἡμῖν ἅπασαι αἱ τῶν ἱερῶν χοροστασίαι. Βαρθολομαῖος γὰρ ἡμῖν ὁ ἡμέτερος προστάτης, καὶ θεῖος ἀγγελάρχης φαιδρὸς, τὴν σήμερον ἡμέραν ἐν τῇ σεπτῇ αὐτοῦ κοιμήσει, ἀοράτως ἐπιφοιτήσας συνευωχεῖται. ὅθεν καὶ ἡμεῖς ἀνυμνοῦντες, αὐτῷ βοήσωμεν. πρέσβευε χῷ τῷ θεῷ ὑπὲρ ποίμνης τῆς σῆς, πάνσοφε, ἔνδοξε, ὁσίων τὸ καύχημα. Θεοτοκίον.

Θκε σὺ εἶ ἡ ἄμπελος.

Τοῦ αὐτοῦ κε΄. δόξα ἦχ. δ΄. μετὰ τὰ στιχ. τῆς ἑσπέρ.

Χειρὶ θεοῦ. ζήτει τοῦ αὐτοῦ κδ΄.

Τοῦ αὐτοῦ κθ΄ μετὰ τὰ στιχ. τῆς ἑσπ. δόξα ἦχ. πλα. δ΄.

ΤΟ κατ᾽ εἰκόνα τηρήσας ἀλώβητον ὥσπερ, ὑπὲρ τῆς χοῦ εἰκόνος ἀντέστης ἀνδρικώτατα, μὴ πτοηθεὶς τοῦ Κοπρωνύμου τὰς ἀπειλὰς, ἀλλὰ τῷ τοῦ πνς ξίφει τοῦτον ἀπο-

ἀποκτείνας. διὸ παῤῥησίαν κεκτημένος πρὸς θεὸν, περίσωζε τὴν ποίμνην σου ἐξ αἱρέσεων πασῶν Στέφανε πολύαθλε. Θεοτοκίον.

Δ Ἑσποινα πρόσδεξαι τὰς δεήσεις τῶν δούλων σου, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης καὶ θλίψεως.

Τῇ δ΄. τοῦ Δεκεμβρίου,

δόξα ἦχ. πλα. β΄. μετὰ τὰ στιχ. τοῦ ἑσπερ.

Εὖ δοῦλε ἀγαθέ. ζήτει τῇ ς΄. τοῦ αὐτοῦ Μηνὸς εἰς τοὺς αἴνους.

Εἰς τὰ στιχ. δὲ τοῦ στίχ. δόξα ἦχ. πλα. β΄.

Ἱεραρχῶν. ζήτει εἰς τὴν ἑσπέρ. τῆς ς΄. τοῦ αὐτοῦ Μηνός.

Εἰς τὴν α΄. τοῦ Ἰαννουαρίου Μηνός,

δόξα καὶ νῦν ἦχ. πλα. δ΄. μετὰ τὰ στιχ. τοῦ ἑσπέρ.

Σ Υγκαταβαίνων ὁ Σωτὴρ τῷ γένει τῶν ἀνθρώπων, κατεδέξατο σπαργάνων περιβολὴν, οὐκ ἐβδελύξατο σαρκὸς τὴν περιτομὴν, ὁ ὀκταήμερος κατὰ τὴν μητέρα, ὁ ἄναρχος κατὰ τὸν πατέρα. αὐτῷ πιστοὶ βοήσωμεν, σὺ εἶ ὁ θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον ἡμᾶς.

Εἰς τὴν τοῦ αὐτοῦ Μηνὸς ια΄.

δόξα ἦχ. πλα. α΄. μετὰ τὰ στιχ. τοῦ στίχ.

Ὅσιε πάτερ θεοφόρε Θεοδόσιε, μεγάλως ἠγωνίσω ἐν τῇ προσκαίρῳ ζωῇ, ἐν ὕμνοις καὶ νηστείαις καὶ προσευχαῖς, τύπος γενόμενος τῶν σῶν φοιτητῶν. νῦν οὖν συγχορεύεις μετὰ τῶν Ἀσωμάτων, Χριστὸν ἀπαύστως δοξολογῶν τὸν ἐκ θεοῦ θεὸν Λόγον καὶ λυτρωτὴν, τὸν ὑποκλίναντα τὴν κάραν τῷ Προδρόμῳ, καὶ ἁγιάσαντα τὴν φύσιν τῶν ὑδάτων. αὐτὸν ἱκέτευε, αὐτὸν δυσώπει ὅσιε, δωρηθῆναι τῇ

οἴκου-

οἰκουμένῃ ὁμόνοιαν, εἰρήνην, καὶ μέγα ἔλεος.

Θεοτοκίον.

ΜΑκαρίζομέν σε θεοτόκε Παρθένε, καὶ δοξάζομέν σε οἱ πιστοὶ καταχρέως. τὴν πόλιν τὴν ἄσειστον, τὸ τεῖχος τὸ ἄρρηκτον. τὴν ἀρραγῆ προστασίαν, καὶ καταφυγὴν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Εἰς τὴν τοῦ Ἰαννουαρίου Μηνὸς κα΄. δόξα ἦχ. βαρύς.

ἘΝέκυψας εἰς τὰ βάθη τοῦ πνς; ὡς ἐπὶ γῆς ἀσάρκως βιώσας, κἀκεῖθεν ἀντλήσας τὸν πλοῦτον τῆς θείας γνώσεως, ὀρθοδοξίαν ἀνθρώποις ἐπήγασας διδασκαλίαις σου ὅσιε πάτερ Μάξιμε. Θεοτοκίον.

ΤΕκοῦσα τὸν δεσπότην μου κατὰ σάρκα, ἐξουσίας με, καὶ δουλείας τοῦ ἀλλοτρίου λύτρωσαι δέσποινα.

Εἰς τὴν τοῦ αὐτοῦ Μηνὸς κδ΄. δόξα ἦχ. πλα. δ΄.

ΣΕ τὸν ὡραῖον ἐν κάλλει ὑπὲρ βροτοὺς ἑώρα ἡ θεοπάρθενος κόρη ποθοῦσα, ὡς ξένη ἐβόα. νυμφίε κάλλος θεῖον, ποῦ νῦν ποιμαίνεις, εἰπέ μοι; ὅμους μὲ νῦν σκέπει. ἐκεῖ ἐγὼ γὰρ ποιμαίνω τοὺς εἰς ἐμὲ πεποιθότας.

Θεοτοκίον. Δέσποινα πρόσδεξαι.

Τῇ β΄. τοῦ Φευρουαρίου Μηνὸς,

δόξα καὶ νῦν τὰ στιχ. τῆς ἑσπέρας, ἦχ. βαρύς.

ΦΩς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν, ἦλθες ἐπὶ γῆς ἐξ οὐρανοῦ σῶτερ ἡμῶν. καὶ προσελθὼν ἐκ τῆς Παρθένου ἐπανεπαύσω ἐν ἀγκάλαις τοῦ δικαίου Συμεών. ἔδει γάρ σε ζωοδότα τῶν ἁπάντων, ὑπὸ τοῦ πρεσβύτου γνωρισθῆναι, ὅτι παρεγένου ἀπολῦσαι αὐτὸν κατὰ τὸ ῥῆμά σου, ὁ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος.

Εἰς τὴν κγ΄. τοῦ Ἀπριλλίου μηνός,

δόξα ἦχ. πλα. α΄. μετὰ τὰ στιχ. εἰς τὸ ἑσπέραν,

Ἀνέτειλε τὸ ἔαρ. ζήτει εἰς τοὺς αἴνους τοῦ αὐτοῦ μηνός.

μετὰ δὲ τὰ στιχ. τοῦ στίχ. δόξα ἦχ. πλα. β΄.

Δεῦτε πάντα τῆς γῆς τὰ πέρατα, πνευματικὴν χορείαν ἐπικροτήσωμεν, τῶν ᾀσμάτων τὴν σάλπιγγα φωνὴν ἀναλαβόντες, καὶ εὐχαρίστοις ὕμνοις προσοίσωμεν λέγοντες. χαίροις τοῦ Χριστοῦ στρατιῶτα μάρτυς Γεώργιε, τῷ πόθῳ γὰρ τῷ τούτου ἐνήθλησας στερρότατα. χαίροις ὁ τὸ σῶμα ἐκδώσας ἐν αἰκισμοῖς χαλεποῖς, διὰ τὴν αἰώνιον, καὶ μακαρίαν ὄντως ζωήν. χαίροις ὁ ἀκορέστως ψυχῇ ἐπαπολαύων ἀπαύστως, ὡς κοινωνὸς Χριστοῦ τοῦ θεοῦ. τοὺς ἐκτελοῦντας τὴν ἔνδοξον μνήμην σου, πρέσβευε λυτρωθῆναι πάσης ὀργῆς καὶ φθορᾶς καὶ κολάσεως.

Θεοτοκίον.

Θεὸν ἐκ σοῦ σαρκωθέντα ἔγνωμεν θεοτόκε παρθένε. αὐτὸν ἱκέτευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τοῦ Ἰουνίου κα΄.

ἐν τῷ ἑσπέρ. μετὰ τὰ στιχ. δόξα ἦχ. β΄.

Τῆς ἀμωμήτου πίστεως τὸ ἀκένωτον πόμα ἀρρυσάμενος παμμακάριστε, εἰδωλικὴν λατρείαν κατέσβεσας. καὶ νικητικῶς ὡς διανοίσας τὸν ἀγῶνα ἱδρῶτι κατελαμπρύνθης, ὡς ἄδυτος ἀστὴρ αὐγαζόμενος ἐκ τοῦ ἀειφανοῦς ἡλίου Χριστοῦ. καὶ κατὰ πόλιν ἀκτῖνας τοῦ μαρτυρίου ἐκπέμπων, τέλος διὰ θαλάσσης μακάριον ἀπείληφας, καὶ στεφανίτης πρὸ προσώπου Χριστοῦ προέφθασας. ὃν ἱκέτευε Ἰουλιανὲ παναοίδιμε σωθῆναι τοὺς ἐν πίστει τὴν μνήμην σου τελοῦντας.

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 2.3.206

Θεοτοκίον.

Ὤ σεὶ ἐλαία κατάκαρπος, ἡ παρθένος ἐβλάστησε σὲ τὸν καρπὸν τῆς ζωῆς. καρποφορεῖ τῷ κόσμῳ τὸ πλούσιον ἔλεός σου κύριε.

Τοῦ Αὐγούστου Μηνὸς κε'.

Δόξα ἦχ. β'. μετὰ τὰ στιχ. τῆς ἑσπέρας.

Δεῦτε συμφώνως ἅπαντες, χορείαν συγκροτήσωμεν, ἐν τῇ μνήμῃ τοῦ Ἀποστόλου Βαρθολομαίου. αὐτὸς γὰρ σήμερον ἡμᾶς παρακάλεσεν πρὸς εὐφημίαν, καὶ δόξαν σοῦ τοῦ θεοῦ ἡμῶν, τοῦ παρέχοντος τὸ μέγα ἔλεος.

Θεοτοκίον.

Ὤ σεὶ ἐλαία κατάκαρπος, ἡ παρθένος.

Αἱ Δόξαι τῶν ἁγίων κοιναὶ λεγόμεναι μετὰ τὰ στιχ. εἰς τοὺς αἴνους, καὶ ἐν τῇ ἑσπέρ.

Δόξα εἰς ἕνα Προφήτην, ἦχ. πλα. β'.

Προφῆτα κήρυξ χριστοῦ, τοῦ θρόνου τῆς μεγαλωσύνης οὐδέποτε χωρίζῃ, καὶ ἑκάστῳ ἀθλοῦντι ἀεὶ παρίστασαι. ἐν τοῖς ὑψίστοις λειτουργῶν, τὴν οἰκουμένην εὐλογεῖς, πανταχοῦ δοξαζόμενος. αἴτησαι ἱλασμὸν ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Θεοτόκε σὺ εἶ ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινή, ἡ βλαστήσασα τὸν καρπὸν τῆς ζωῆς, σὲ ἱκετεύομεν, πρέσβευε δέσποινα, μετὰ τοῦ σοῦ Προφήτου, καὶ πάντων τῶν ἁγίων, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς Προφήτας, δόξα ἦχ. πλα. δ'.

Τοὺς πρὶν προκαταγγείλαντας τὴν παρουσίαν τοῦ Λόγου Προφήτας εὐφημήσωμεν. οὗτοι γὰρ τῆς Τριάδος τῷ

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 2.3.206

φωτὶ ἐμπνευσθέντες, τοῖς πᾶσιν ἀνεκήρυξαν χριστὸν σαρκὶ πικτόμενον θεὸν Ἐμμανουὴλ, ἐκ Παρθένου κόρης ἐν πόλει Δαβίδ. ὧν τὰς ἐκβάσεις θεώμενοι, συμφώνως αὐτοὺς μακαρίσωμεν, ὡς πρεσβευτὰς τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Δέσποινα πρόσδεξαι τὰς δεήσεις τῶν δούλων σου, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης ἀνάγκης καὶ θλίψεως.

Δόξα εἰς ἕνα Ἀπόστολον, ἦχ. πλ. δ΄.

Ἀπόστολε τοῦ σωτῆρος Ν. πανεύφημε, τὸ δοχεῖον τῆς πίστεως, ἡ τῆς παρακλήσεως, ἡ γαλήνη τῶν χειμαζομένων. ἀπαύστως ἐν τῇ μνήμῃ σου, παῤῥησίαν ἔχων ἱκέτευε, ἐν εἰρήνῃ φυλαχθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Καὶ νῦν θεοτοκίον, ὡς ἄνω.

Δόξα εἰς ἕνα Ἀπόστολον καὶ Ἱεράρχην, ἦχ. πλ. δ΄.

Μαθητὰ τοῦ σωτῆρος, Ἀρχιεράρχα ἔνδοξε, κλέος Μαρτύρων Ν. φωστὴρ φαεινότατε, ἡμῶν δὲ πολιοῦχε. ἐκτενῶς ἱκέτευε, ῥυσθῆναι τὴν ποίμνην σου ἐκ κινδύνων, καὶ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Καὶ νῦν θεοτοκίον, ὡς ἄνω.

Ἑτέρα δόξα εἰς ἕνα Ἀπόστολον ἦχ. δ΄.

Τὴν τοῦ θείου πνεύματος σαφῶς χάριν δεξάμενος, τῆς ἱερωτάτης χορείας τῶν Ἀποστόλων συναρίθμιος Ν. γέγονας. ὅθεν οὐρανόθεν τὴν φερομένην ποτὲ πνοὴν βιαίαν πυρίνῃ γλώσσῃ ἐμπνευσθεὶς, τὴν τῶν ἐθνῶν ἀκανθώδη ἔφλεξας ἀθεότητα. Χριστὸν τὸν θεὸν θεοκήρυξ ἱκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν θεοτοκίον.

Ἡ μόνη ἁγνὴ καὶ ἄχραντος παρθένος, ἡ θεὸν ἀσπόρως κυήσασα, πρέσβευε τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα

Δόξα εἰς Ἀποστόλους, ἦχ. πλ. δ'.

Ἣν διήλθετε κτίσιν φωτίσαντες, οἱ τοῦ Σωτῆρος μαθηταί, τὴν πλάνην τῶν εἰδώλων, ὡς ὕλην καταφλέξαντες, τοῖς διδάγμασιν ὑμῶν, τὰ ἔθνη ἐξ ἀγνωσίας βυθοῦ, πρὸς τὴν θείαν γνῶσιν σαγηνεύσαντες, ἐσώσατε. καὶ νῦν πρεσβεύσατε Χριστῷ, ὅπως ἵλεως γενήσεται ἡμῖν ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως.

Καὶ νῦν θεοτοκίον.

Τὰ οὐράνια ὑμνεῖ σε κεχαριτωμένη μῆτερ ἀνύμφευτε· καὶ ἡμεῖς δοξολογοῦμεν τὴν ἀνεξιχνίαστόν σου γέννησιν. θεοτόκε πρέσβευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα ἐν ἕνα Μάρτυρα. ἦχ. δ'.

Πρὸ τοῦ τιμίου σταυροῦ σου, φοβερὸς ὁ θάνατος τοῖς ἀνθρώποις. μετὰ τὸ ἔνδοξον πάθος, φοβερὸς ὁ ἄνθρωπος τῷ θανάτῳ. οὕτως ἐνίσχυσεν ὁ ἀθλοφόρος, οὕτω κατήργησε πᾶσαν τοῦ ἐχθροῦ τὴν δύναμιν. αὐτοῦ ταῖς πρεσβείαις Χριστὲ σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν θεοτοκίον.

Ἔχοντές σε θεοτόκε ἐλπίδα, καὶ προστασίαν, ἐχθρῶν ἐπιβουλὰς οὐ πτοούμεθα, ὅτι σώζεις τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα εἰς ἕνα Μεγαλομάρτυρα. ἦχ. πλ. β'.

Ἐξέλαμψε σήμερον ἡ ἔνδοξος μνήμη σου Ν. πολύαθλε, συγκαλοῦσα ἡμᾶς τοὺς φιλεόρτους, πρὸς εὐφημίαν, καὶ δόξαν Χριστοῦ τοῦ θεοῦ ἡμῶν. ὅθεν καὶ προστρέχοντες ἐν τῇ σορῷ τῶν λειψάνων σου, ἰαμάτων χαρίσματα λαμβάνομεν. καὶ τὸν στεφανώσαντα Σωτῆρα Χριστὸν ὑμνοῦμεν εἰς αἰῶνας, ἀκαταπαύστως δοξάζοντες.

Καὶ

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 2.3.206

Καὶ νῦν θεοτοκίον. Θεοτόκε σὺ εἶ ἡ ἄμπελος.

Δόξα εἰς Μάρτυρας, ἦχ. γ'.

Γενναῖοι Μάρτυρες ἀληθείας, ὑμᾶς οὐ βία τυραννική, οὐ θωπεία ἀπατηλή, οὐ μελῶν ἐκκοπαί, οὐδὲ θανάτου ἀπειλαί, τῆς πρὸς τὸ θεῖον ἀγάπης, χωρίσαι δεδύνηνται. διὸ παῤῥησίαν ἔχοντες πρὸς Χριστὸν τὸν ἐπὶ πάντων Θεόν, ταύτην ἀμοιβὴν τῶν ἀλγεινῶν βασάνων, αἰτήσασθε παρὰ Χριστοῦ λαβεῖν εὐχαῖς ὑμῶν καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν, θεοτοκίον.

Ἀσπόρως συνέλαβες ἐκ Πνεύματος ἁγίου, καὶ δοξολογοῦντες ἀνυμνοῦμέν σε, χαῖρε παναγία παρθένε.

Δόξα εἰς Μάρτυρας, ἦχ. δ'.

Τὴν τετραπέρατον ἑορτὴν τῶν ἁγίων Μαρτύρων, ἐν ψαλμοῖς, καὶ ὕμνοις, καὶ ᾠδαῖς πνευματικαῖς εὐφημήσωμεν. τὸν ταξιάρχην γὰρ Χριστὸν ἔχοντες ἐν ἡμέρᾳ τῶν ἀγώνων, τὸν ἀντίπαλον ἐχθρὸν ἐτροπώσαντο. ὅθεν τῆς νίκης καὶ ἀθλήσεως τὰ βραβεῖα παρ' αὐτοῦ ἐκομίσαντο, καὶ πρεσβεύουσιν ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Ἐκ παντοίων κινδύνων τοὺς δούλους σου φύλαττε, εὐλογημένη Θεοτόκε. ἵνα σὲ δοξάζωμεν τὴν ἐλπίδα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα εἰς ἕνα Ἱερομάρτ. ἦχ. πλ. δ'.

Ἐν ἱερεῦσι, καὶ Μάρτυσι διαπρέψας ὅσιε, πιστὸς ἀνεδείχθης ποιμήν, καὶ Χριστοῦ πιὼν τὸ ποτήριον. διὸ ἐν ἑκατέροις εὐαρεστήσας αὐτῷ τῷ Χριστῷ, πρέσβευε ὑπὲρ πάντων ἡμῶν σὺν τοῖς ἄνω λειτουργοῖς, ἐν φωτὶ νῦν αὐλιζόμενος.

Θεοτοκίον.

Τοῦ Ἀρχαγγέλου Γαβριὴλ τὴν φωνὴν ἀναλαβόντες εἴπωμεν· χαῖρε μῆτερ Κυρίου, ἡ τὸν ποιητὴν τοῦ κόσμου κυήσασα.

Δόξα εἰς ἕνα ἱερομάρτ. ἦχ. πλα. β'.

Εἰς τὸν ἄδυτον γνόφον τοῦ ἀφράστου φωτὸς, εἰσδύσας νοητῶς, ὁ μάρτυς, καὶ ποιμὴν ἐμυήθη τὰ ἀπόρρητα τῶν μυστηρίων θεοῦ. ὡς μάρτυς μὲν φωτιζόμενος, ὡς ποιμὴν δὲ μυσταγωγούμενος. διὸ διπλοῦς καὶ τοὺς στεφάνους ἐκ τῆς ἄνω δόξης ἀνεδήσατο, πρεσβεύων πάντοτε Χριστῷ ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν. Θεοτοκίον.

Εἰς σὲ πᾶσαν ἐλπίδα μου, παρθένε ἀνατίθημι, μὴ παρίδῃς, ἀλλὰ σπεῦσον ἀγαθὴ, ῥυσθῆναί με ἐν τάχει, παθῶν τῶν ἐνοχλούντων, καὶ καθεκάστην πολεμούντων με.

Δόξα εἰς ἱερομάρτυρας. ἦχ. πλα. β'.

Ἱερεῖς ἐννομώτατοι μέχρι τέλους ἐχρηματίσατε παμμακάριστοι. ἱερουργοῦντες γὰρ τὰ θεῖα, καὶ ἄρρητα μυστήρια, τὸ αἷμα ἐξεχέατε ὑπὲρ Χριστοῦ τοῦ θεοῦ, ὡς θύματα εὐπρόσδεκτα αὐτῷ προσηνέχθητε. διὸ παῤῥησίαν ἔχοντες, αὐτὸν ἐκτενῶς πρεσβεύετε, ὑπὲρ τῶν πίστει ἐκτελούντων ὑμῶν τὴν θείαν μνήμην, καὶ τοὺς αὐτὴν γεραίροντας, ῥυσθῆναι πειρασμῶν, καὶ παντοίων κινδύνων καὶ περιστάσεων. Θεοτοκίον.

Ἱκέτευσον φιλάγαθε, τὸν σὸν υἱὸν τοῦ δοῦναί μοι, τῶν πολλῶν μου ἐγκλημάτων ἱλασμὸν, καὶ τῆς ἐξ εὐωνύμων, ἁγνὴ, μερίδος ῥῦσαι, καὶ βασιλείας ἀξίωσαί με.

Δόξα

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 2.3.206

Δόξα εἰς ἕνα Ἱεράρχ. ἦχ. πλα. β'.

Εὖ δοῦλε ἀγαθὲ, καὶ πιστὲ ἐργάτα τοῦ ἀμπελῶνος Χριστοῦ, σὺ καὶ τὸ δοθέν σοι τάλαντον ἐπηύξησας, καὶ τοῖς μετὰ σὲ ἐλθοῦσιν οὐκ ἐφθόνησας. διὸ πύλη σοι ὡσαύτως ἠνέῳκται. εἴσελθε εἰς τὴν χαρὰν τοῦ Κυρίου σου, καὶ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν ἅγιε Ν. Θεοτοκίον, ὡς ἄνω.

Δόξα εἰς ἕνα Ἱεράρχην ἦχ. πλα. β'.

Ἐξεχύθη ἡ χάρις ἐν χείλεσί σου ὅσιε πάτερ, καὶ γέγονας ποιμὴν τῆς τοῦ Χριστοῦ ἐκκλησίας, διδάσκων τὰ λογικὰ πρόβατα, πιστεύειν εἰς Τριάδα ὁμοούσιον ἐν μιᾷ θεότητι. Θεοτοκίον, ὡς ὄπισθεν.

Ἱκέτευσον φιλάγαθε, τὸν σὸν υἱὸν τοῦ.

Δόξα τῶν ἁγίων πατέρων τῆς ἐν Χαλκηδόνι δ'. Συνόδ. ἦχ. πλα. β'.

Τὰς μυστικὰς σήμερον τοῦ πνεύματος σάλπιγγας, τοὺς θεοφόρους πατέρας ἀνευφημήσωμεν, τοὺς μελῳδήσαντας ἐν μέσῳ τῆς ἐκκλησίας μέλος ἐναρμόνιον θεολογίας, Τριάδα μίαν, ἀπαράλλακτον οὐσίαν τε καὶ θεότητα, τοὺς καθαιρέτας Ἀρείου, καὶ ὀρθοδόξων προμάχους, τοὺς πρεσβεύοντας πάντοτε Κυρίῳ, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἑτέρα Δόξα τῶν ἁγίων πατέρων τῆς ἐν Χαλκηδόνι δ'. Συνόδου. ἦχ. γ'.

Ἀποστολικῶν παραδόσεων, ἀκριβεῖς φύλακες γεγόνατε ἅγιοι πατέρες. τῆς γὰρ ἁγίας Τριάδος τὸ ὁμοούσιον ὀρθοδόξως δογματίσαντες, Ἀρείου τὸ βλάσφημον συνοδικῶς κατεβάλετε. μεθ' ὃν καὶ Μακεδόνιον πνευματομάχον ἀπελέγξαντες, κατεκρίνατε Νεστόριον, Εὐτυχέα, καὶ

Διό-

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 2.3.206

Διόσκορον, Σαβέλλιόν τε, καὶ Σεβῆρον τὸν ἀκέφαλον. ὧν τῆς πλάνης αἰτήσασθε ῥυσθῆναι ἡμᾶς, καὶ ἀκηλίδωτον ἡμῶν τὸν βίον ἐν τῇ πίστει φυλάττεσθαι δεόμεθα.

Καὶ νῦν Θεοτοκίον.

Ἀσπόρως συνέλαβες ἐκ Πνς ἁγίου, καὶ δοξολογοῦντες ἀνυμνοῦμέν σε, χαῖρε παναγία παρθένε.

Δόξα εἰς ἱεράρχας, ἦχ. πλα. β'.

Ἄνθρωποι τοῦ θεοῦ, καὶ πιστοὶ θεράποντες, λειτουργοὶ Κυ, ἄνδρες ἐπιθυμιῶν, σκεύη ἐκλογῆς, στῦλοι καὶ στηρίγματα τῆς ἐκκλησίας, βασιλείας κληρονόμοι, μὴ παρασιωπήσητε τοῦ βοᾶν ὑπὲρ ἡμῶν πρὸς Κν.

Θεοτοκίον.

Θκε σὺ εἶ ἡ ἄμπελος. ὡς ὄπισθεν.

Δόξα εἰς ὁσίους πατέρας, ἦχ. πλα. δ'.

Ὅσιοι πατέρες, μελετήσαντες ἡμέρας καὶ νυκτὸς ἐν νόμῳ Κυ, ἠξιώθητε τοῦ ξύλου τῆς ζωῆς σύμφυτοι γενέσθαι. παῤῥησίαν ἔχοντες πρὸς τὸν ἀγωνοθέτην θεὸν, καὶ ἡμῖν αἰτήσασθε ἱλασμὸν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα εἰς ὁσιομάρτυρας, ἦχ. πλα. δ'.

Μακάριοι ἐστὲ, ὅσιοι, καὶ μάρτυρες Χυ τοῦ θεοῦ. ὅσιοι μὲν, ὅτι δικαιοσύνης χάριν ἐδιώχθητε. μάρτυρες δὲ, ὅτι μάχαιρα ὑμᾶς οὐκ ἐχώρισε τῆς ἀγάπης τοῦ Κυ. καὶ διὰ τοῦτο χαίρετε, ὅτι πολὺς ὁ μισθὸς ὑμῶν ἐν τοῖς οὐρανοῖς.

Καὶ νῦν Θεοτοκίον.

Δέσποινα πρόσδεξαι τὰς δεήσεις τῶν δούλων σου, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης ἀνάγκης καὶ θλίψεως.

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 2.3.206

Δόξα εἰς ἕνα ὅσιον, ἦχ. πλα. β'.

Ὥσπερ εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος τῶν κατορθωμάτων σου, διὸ ἐν τοῖς οὐρανοῖς εὗρες μισθὸν τῶν καμάτων σου. τῶν δαιμόνων ὤλεσας τὰς φάλαγγας, τῶν ἀγγέλων ἔφθασας τὰ τάγματα, ὧν τὸν βίον ἀμέμπτως ἐζήλωσας. παῤῥησίαν ἔχων πρὸς Κν, εἰρήνην αἴτησαι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Καὶ νῦν Θεοτοκίον.

Θεὸν ἐκ σοῦ σαρκωθέντα ἔγνωμεν θκε παρθένε. αὐτὸν ἱκέτευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα εἰς ἕνα ὅσιον, ἦχ. πλα. α'.

Ὥσπερ οὐκ ἔδωκας ὕπνον σοῖς ὀφθαλμοῖς, οὐδὲ τοῖς βλεφάροις σου νυσταγμὸν, ἕως οὗ τὴν ψυχὴν, καὶ τὸ σῶμα τῶν παθῶν ἠλευθέρωσας, καὶ σεαυτὸν ἡτοίμασας τοῦ Πνς καταγώγιον. ἐλθὼν γὰρ ὁ Χς σὺν τῷ Πρὶ μονὴν παρὰ σοὶ ἐποιήσατο. καὶ τῆς ὁμουσίου Τριάδος θεράπων γενόμενος, μεγαλοκήρυξ Ν. πρέσβευε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα εἰς ὅσιον Στυλίτην, ἦχ. πλα. α'.

Ὥσπερ καλὴν ἐφεῦρες κλίμακα, δι' ἧς ἀνῆλθες ἐν τῷ ὕψει ἣν εὗρεν Ἠλίας ἅρμα πυρός. ἀλλ' ἐκεῖνος μὲν τὴν ἄνοδον ἄλλοις οὐκ ἔλιπε, σὺ δὲ καὶ μετὰ θάνατον ἔχεις τὸν στῦλον σου. ὅσιε ἄνερ, ἐπίγειε ἄγγελε, φωστὴρ ἀκοίμητε τῆς οἰκουμένης, Ν. ὅσιε, πρέσβευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Μακαρίζομέν σε θκε παρθένε, καὶ δοξάζομέν σε οἱ πιστοὶ κατὰ χρέος, τὴν πόλιν τὴν ἄσειστον, τὸ τεῖχος

τὸ ἄῤῥηκτον, τὴν ἄῤῥαγῆ προστασίαν, καὶ καταφυγὴν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα εἰς Ὁσίους, ἦχ. β'.

Ὠχυρωμένοι τὸν νοῦν γνώσει θείᾳ, πατέρες ἅγιοι, τὰ παρερχόμενα παρήλθετε, μηδὲν θαυμάσαντες τῶν φθειρομένων. ἐν μὲν θλίψεσι μεγαλόφρονες, καὶ γενναιότατοι, ἐν δὲ ἀσκήσει καὶ εὐθυμίᾳ ταπεινοὶ καὶ μέτριοι. καὶ τοῦ παρόντος βίου τὸ ἄστατον πέλαγος σαφῶς διαπεράσαντες, εἰς εὔδιον λιμένα ἐφθάσατε. χν̄ ἱλεοῦσθε, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου, εἰς σὲ ἀνατίθημι, μῆτερ τοῦ θεοῦ, φύλαξόν με ὑπὸ τὴν σκέπην σου.

Δόξα εἰς Ὁσίους, ἦχ. πλ. β'.

Ὅσιοι πατέρες, εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος τῶν κατορθωμάτων ὑμῶν, διὸ ἐν τοῖς οὐρανοῖς εὕρατε μισθὸν τῶν καμάτων ὑμῶν. τῶν δαιμόνων ὀλέσαντες τὰς φάλαγγας, τῶν ἀγγέλων ἐφθάσατε τὰ τάγματα, ὧν τὸν βίον ἀμέμπτως ἐζηλώσατε. παῤῥησίαν ἔχοντες πρὸς Κν̄, εἰρήνην αἰτήσασθε ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Θεὸν ἐκ σοῦ σαρκωθέντα ἔγνωμεν Θκε̄ παρθένε. αὐτὸν ἱκέτευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα εἰς Ἱεράρχην, καὶ Διδάσκ. ἢ Ὁμολογ.
ἦχ. βαρύς.

Ἐνέκυψας εἰς τὰ βάθη τοῦ πνς̄, ὡς ἐπὶ γῆς ἀσάρκως βιώσας. κἀκεῖθεν ἀντλήσας τὸν πλοῦτον τῆς θείας

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 2.3.206

γνώσεως, ὀρθοδοξίαν ἀνθρώποις ἐπήγασας διδασκαλίαις σου ὅσιε πάτερ.

Καὶ νῦν θεοτοκίον.

ΤΕκοῦσα τὸν δεσπότην μου κατὰ σάρκα, ἐξουσίας με καὶ δουλείας τοῦ ἀλλοτρίου, λύτρωσαι δέσποινα.

Δόξα εἰς ἁγίαν Μάρτ. Γυναῖκα, ἦχ. πλ. β'.

ἘΚ δεξιῶν τοῦ σωτῆρος παρέστη ἡ παρθένος, καὶ ἀθλοφόρος, καὶ μάρτυς, περιβεβλημένη ταῖς ἀρεταῖς τὸ ἀήττητον, καὶ πεποικιλμένη ἐλαίῳ τῆς ἁγνείας, καὶ τῷ αἵματι τῆς ἀθλήσεως, καὶ βοῶσα πρὸς αὐτὸν, ἐν ἀγαλλιάσει τὴν λαμπάδα κατέχουσα. εἰς ὀσμὴν μύρου σου ἔδραμον Χριστὲ ὁ θεὸς, ὅτι τέτρωμαι τῆς σῆς ἀγάπης ἐγὼ, μὴ χωρίσῃς με νυμφίε ἐπουράνιε. αὐτῆς ταῖς ἱκεσίαις κατάπεμψον ἡμῖν παντοδύναμε σωτὴρ τὰ ἐλέη σου.

Θεοτοκίον.

Θεὸν ἐκ σοῦ. ὡς ὄπισθεν.

Δόξα εἰς ἁγίαν Παρθένον γυναῖκα, ἦχ. β'.

ἘΝ πόλει τοῦ θεοῦ ἡμῶν, ἐν ὄρει ἁγίῳ αὐτοῦ, ἐκεῖ κατεσκήνωσεν ἡ ἁγία, τὴν λαμπάδα ἄσβεστον τηρήσασα. ἀκούσωμεν τῆς παρθένου ἐγκώμιον. ὢ παρθενία ναὸς θεοῦ, ὢ παρθενία μαρτύρων δόξα, ὢ παρθενία ἀγγέλων συμμέτοχε.

Καὶ νῦν θεοτοκίον.

ὩΣεὶ ἐλαία κατάκαρπος, ἡ παρθένος ἐβλάστησε, σὲ τὸν καρπὸν τῆς ζωῆς. καρποφορεῖ τῷ κόσμῳ τὸ πλούσιον ἔλεός σου Κύριε.

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 2.3.206

Δόξα εἰς ἁγίας μάρτ. γυναῖκας, ἦχ. πλ. β'.

ΕΚ δεξιῶν τοῦ Σωτῆρος παρέστησαν αἱ παρθένοι, καὶ ἀθλοφόροι, καὶ μάρτυρες, περιβεβλημέναι ταῖς ἀρεταῖς τὸ ἀήττητον, καὶ πεποικιλμέναι ἐλαίῳ τῆς ἁγνείας, καὶ τῷ αἵματι τῆς ἀθλήσεως, ἐβόωσαι πρὸς αὐτόν, ἐν ἀγαλλιάσει τὰς λαμπάδας κατέχουσαι. εἰς ὀσμὴν μύρου σου ἐδράμομεν Χριστὲ ὁ θεός, ὅτι τετρώμεθα τῆς σῆς ἀγάπης ἡμεῖς, μὴ χωρίσῃς ἡμᾶς νυμφίε ἐπουράνιε. αὐτῶν ταῖς ἱκεσίαις κατάπεμψον ἡμῖν παντοδύναμε Σῶτερ τὰ ἐλέη σου.

Θεοτόκιον. Θεὸν ἐκ Σοῦ. ὡς ἄνωθεν.

Δόξα εἰς ἁγίας Παρθένους γυναῖκας, ἦχ. β'.

ΕΝ πόλει τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, ἐν ὄρει ἁγίῳ αὐτοῦ, ἐκεῖ κατεσκήνωσαν αἱ ἁγίαι, τὰς λαμπάδας ἀσβέστους τηρήσασαι. ἀκούσωμεν τῶν παρθένων ἐγκώμιον. ὦ παρθενία ναὸς θεοῦ, ὦ παρθενία Μαρτύρων δόξα, ὦ παρθενία ἀγγέλων συμμέτοχε.

Καὶ νῦν θεοτοκίον.

Ὡ σεὶ ἐλαία. ὡς ἄνω.

Δόξα εἰς ὁσίαν γυναῖκα, ἦχ. β'.

ΤΑ τῆς ψυχῆς θηρεύματα, καὶ τὰ πάθη τῆς σαρκός, τῷ ξίφει τῆς ἐγκρατείας ἔτεμες. τὰ τῆς ἐννοίας ἐγκλήματα, τῇ σιγῇ τῆς ἀσκήσεως ἀπέπνιξας, καὶ ῥείθροις τῶν δακρύων σου, τὴν ἔρημον κατήρδευσας, καὶ ἐβλάστησας ἡμῖν τῆς μετανοίας καρπούς. διό σου τὴν μνήμην ὁσία ἑορτάζομεν.

Δόξα εἰς ὁσίας γυναῖκας, ἦχ. β'.

ΤΑ τῆς ψυχῆς θηρεύματα, καὶ τὰ πάθη τῆς σαρκός, τῷ ξίφει τῆς ἐγκρατείας τετμήκατε. τὰ τῆς ἐννοίας ἐγ-

κλή-

κλήματα, τῇ σιγῇ τῆς ἀσκήσεως ἀπεπνίξατε, καὶ ῥείθροις τῶν δακρύων ὑμῶν, τὴν ἔρημον κατηρδεύσατε, καὶ ἐβλαστήσατε ἡμῖν τῆς μετανοίας καρπούς, διὸ τὴν μνήμην ὑμῶν ὁσίαι ἑορτάζομεν.

Θεοτοκίον.

Η Μόνη ἁγνὴ καὶ ἄχραντος παρθένος, ἡ θεὸν ἀσπόρως κυήσασα, πρέσβευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα εἰς Ὁσιομάρτυρα γυναῖκα, ἦχ. πλ. β'.

Π Αρθενομάρτυς ἀθλοφόρε Ν. πανένδοξε, τοὺς τὴν ἄθλησιν τὴν σὴν ἀξίως ἐκτελοῦντας, αἴτησαι ῥυσθῆναι πειρασμῶν καὶ θλίψεων, ταῖς πρὸς θεὸν πρεσβείαις σου, καὶ τῆς μελλούσης κρίσεως, μάρτυς πανᾳοίδιμε.

Καὶ νῦν θεοτοκίον.

Ο Υ̓δεὶς προστρέχων ἐπὶ σοί, κατῃσχυμμένος ἀπὸ σοῦ ἐκπορεύεται, ἁγνὴ παρθένε θεοτόκε. ἀλλ' αἰτεῖται τὴν χάριν, καὶ λαμβάνει τὸ δώρημα, πρὸς τὸ συμφέρον τῆς αἰτήσεως.

Εἰς Ὁσιομάρτυρας γυναῖκας, ἦχ. πλ. β'.

Π Αρθενομάρτυρες ἀθλοφόροι, πανένδοξοι, τοὺς τὴν ὑμῶν ἄθλησιν ἀξίως ἐκτελοῦντας, αἰτήσασθε ῥυσθῆναι πειρασμῶν καὶ θλίψεων, ταῖς πρεσβείαις ὑμῶν πρὸς θεόν, καὶ τῆς μελλούσης κρίσεως, μάρτυρες πανᾳοίδιμοι.

Καὶ νῦν θεοτοκίον.

Ὁ ὐδεὶς προστρέχων.

Τέλος τῶν κοινῶν Δοξαστικῶν, καὶ τοῦ Ἑσπερινοῦ.

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 2.3.206

ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΚΟΛΟΥΘΙΑΝ

ΤΟΥ ΜΙΚΡΟΥ ΑΠΟΔΕΙΠΝΟΥ,

Ὁ Ἱερεὺς λέγει.

Εὐλογητὸς ὁ θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς ἀποκρίνεται.

Ἀμήν. καὶ ἀμέσως λέγει τὸ Τρισάγιον, δόξα καὶ νῦν, παναγία Τριάς, Κύριε ἐλέησον, καὶ εὐλόγησον, Πάτερ ἡμῶν. καὶ ὁ ἱερ. Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλ. ὁ χορ. Ἀμήν. Δεῦτε προσκυνήσωμεν, ὡς ἔθος, καὶ ἀκολουθεῖ τὸ στιχολογ. τῶν ψαλμῶν, ὧν πρῶτος ὑπάρχει ὁ κς΄.

Κύριος φωτισμός μου, καὶ σωτήρ μου, * τίνα φοβηθήσομαι;

Κύριος ὑπερασπιστὴς τῆς ζωῆς μου, * ἀπὸ τίνος δειλιάσω;

Ἐν τῷ ἐγγίζειν ἐπ' ἐμὲ κακοῦντας, τοῦ φαγεῖν τὰς σάρκας μου, * οἱ θλίβοντές με, καὶ οἱ ἐχθροί μου αὐτοὶ ἠσθένησαν, καὶ ἔπεσαν.

Ἐὰν παρατάξηται ἐπ' ἐμὲ παρεμβολή, οὐ φοβηθήσεται ἡ καρδία μου, * ἐὰν ἐπαναστῇ ἐπ' ἐμὲ πόλεμος, ἐν ταύτῃ ἐγὼ ἐλπίζω.

Μίαν ᾐτησάμην παρὰ κῦ, ταύτην ζητήσω, * τοῦ κατοικεῖν με ἐν οἴκῳ κῦ πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς μου.

Τοῦ

Τοῦ θεωρεῖν με τὴν τερπνότητα κυ̅, * καὶ ἐπισκέπτεσθαι τὸν ναὸν τὸν ἅγιον αὐτοῦ.

Ὅτι ἔκρυψέ με ἐν σκηνῇ αὐτοῦ ἐν ἡμέρᾳ κακῶν μου, * ἐσκέπασέ με ἐν ἀποκρύφῳ τῆς σκηνῆς αὐτοῦ, ἐν πέτρᾳ ὕψωσέ με.

Καὶ νῦν ἰδοὺ ὕψωσε κεφαλήν μου ἐπ' ἐχθρούς μου, * ἐκύκλωσα, καὶ ἔθυσα ἐν τῇ σκηνῇ αὐτοῦ θυσίαν αἰνέσεως, καὶ ἀλαλαγμοῦ.

Ἄσω καὶ ψαλῶ τῷ κῳ̅, εἰσάκουσον Κε̅ τῆς φωνῆς μου ἧ ἐκέκραξα * ἐλέησόν με, καὶ εἰσάκουσόν μου.

Σοὶ εἶπεν ἡ καρδία μου, κν̅ ζητήσω, * ἐξεζήτησέ σε τὸ πρόσωπόν μου, τὸ πρόσωπόν σου κε̅ ζητήσω.

Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ, * καὶ μὴ ἐκκλίνῃς ἐν ὀργῇ ἀπὸ τοῦ δούλου σου.

Βοηθός μου γενοῦ, μὴ ἀποσκορακίσῃς με, * καὶ μὴ ἐγκαταλίπῃς με ὁ θεὸς ὁ σωτήρ μου.

Ὅτι ὁ πατήρ μου, καὶ ἡ μήτηρ μου ἐγκατέλιπόν με, * ὁ δὲ κς̅ προσελάβετό με.

Νομοθέτησόν με κε̅ ἐν τῇ ὁδῷ σου, * καὶ ὁδήγησόν με ἐν τρίβῳ εὐθείᾳ.

Ἕνεκεν τῶν ἐχθρῶν μου, * μὴ παραδῷς με εἰς ψυχὰς θλιβόντων με.

Ὅτι ἐπανέστησάν μοι μάρτυρες ἄδικοι, * καὶ ἐψεύσατο ἡ ἀδικία ἑαυτῇ.

Πιστεύω τοῦ ἰδεῖν τὰ ἀγαθὰ κυ̅ ἐν γῇ ζώντων, * ὑπόμεινον τὸν κν̅.

Ἀνδρίζου, καὶ κραταιούσθω ἡ καρδία σου, * καὶ ὑπόμεινον τὸν κν̅.

Ψαλ. ξθ΄.

Ὁ Θεὸς εἰς τὴν βοήθειάν μου πρόσχες, * κύριε εἰς τὸ βοηθῆσαί μοι σπεῦσον.

Αἰσχυνθήτωσαν, καὶ ἐντραπήτωσαν * οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχήν μου.

Ἀποστραφήτωσαν εἰς τὰ ὀπίσω, * καὶ καταισχυνθήτωσαν οἱ βουλόμενοί μοι κακά.

Ἀποστραφήτωσαν παραυτίκα αἰσχυνόμενοι * οἱ λέγοντές μοι, εὖγε, εὖγε.

Ἀγαλλιάσθωσαν, καὶ εὐφρανθήτωσαν ἐπὶ σοὶ πάντες * οἱ ζητοῦντές σε ὁ θεός.

Καὶ λεγέτωσαν διαπαντός, μεγαλυνθήτω ὁ κς, * οἱ ἀγαπῶντες τὸ σωτήριόν σου.

Ἐγὼ δὲ πτωχός εἰμι, καὶ πένης, * ὁ θεὸς βοήθησόν μοι.

Βοηθός μου, καὶ ῥύστης μου εἶ σύ, * κε μὴ χρονίσῃς.

Καὶ τὸν Ψαλ. ν΄.

Ἐλέησόν με ὁ θεὸς κατὰ τὸ μέγα. ζήτ. εἰς τὴν γ΄. ὥραν. καὶ μετὰ τοῦτο, δόξα καὶ νῦν. καὶ τὸν κανόνα τῆς Παρακλητ. ἢ τοῦ ἁγίου κατὰ τὴν τάξιν τοῦ Τυπικοῦ, ἢ τὸν παρόντα τῆς Θκου. ᾠδὴ α΄. ἦχ. δ΄.

Τρισάτας κραταιοὺς ὁ τεχθεὶς ἐκ παρθένου, ἀπαθείας ἐν βυθῷ, ψυχῆς τὸ τριμερὲς καταπόντισον δέομαι. ὅπως σοι ὡς ἐν τυμπάνῳ τῇ νεκρώσει τοῦ σώματος, ἐπινίκιον ᾄσω μελῴδημα. Δόξα.

Ἐσείσθησαν λαοί, ἐταράχθησαν ἔθνη, βασιλεῖαι κραταιαὶ δὲ ἔκλιναν ἁγνὴ ἐκ τοῦ φόβου τοῦ τόκου σου. ἦλθε γὰρ ὁ βασιλεύς μου, καὶ καθεῖλε τὸν τύραννον, καὶ τὸν κί-

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 2.3.206

σμον φθορᾶς ἐλυτρώσατο. καὶ νῦν.

Τὸ σκήνωμα αὐτοῦ, ὁ οἰκῶν ἐν ὑψίστοις, τοῖς βροτοῖς συγκαταβὰς, ἡγίασε χς, καὶ ἀσάλευτον ἔδειξε. μόνη γὰρ μετὰ τὸν τόκον παρθενίας κειμήλιον, ἡ τὸν κτίστην τεκοῦσα διέμεινεν. ᾠδὴ γ'.

Ἀφ' ὕψους κατῆλθες βουλήσει ἐπὶ γῆς, ὁ ὑπεράνω πάσης ἀρχῆς, καὶ ταπεινὴν ἀνύψωσας ἐξ ᾅδου καταπάτου φύσιν βροτείαν. οὐ γὰρ ἐστὶν ἅγιος, πλὴν σοῦ φιλάνθρωπε.

Δόξα.

Ῥύπτεται βροτῶν ἡ οὐσία διὰ σοῦ ὁμιλήσασα, ἀδέκτῳ θείῳ πυρὶ, ὡς ἐγκρυφίας πάναγνε παρθένε ἐν σοὶ, ἄρτος ἐξοπληθεῖσα, τῷ καὶ σὲ ἀλώβητον διαφυλάξαντι. καὶ νῦν.

Τίς αὕτη, ἡ ὄντως πλησίον τοῦ θεοῦ; ὡς ὑπερβᾶσα ἅπαντα τὰ τῶν ἀγγέλων τάγματα; ἡ μόνη ἐν τῷ κάλλει τῆς παρθενίας, οἷα μήτηρ λάμπουσα τοῦ παντοκράτορος; ᾠδὴ δ'.

Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ, ἐπὶ θρόνου θεότητος, ἐν νεφέλῃ κούφῃ, ἦλθεν Ἰησοῦς ὁ ὑπέρθεος, τῇ ἀκηράτῳ παρθένῳ καὶ διέσωσε, τοὺς κραυγάζοντας, δόξα χε τῇ δυνάμει σου.

Συνανεστράφη ἀνθρώποις, ὁραθεὶς ὁ ἀόρατος, ἐν μορφῇ ὑπάρχων, τῆς ἀκαταλήπτου θεότητος, καὶ μορφωθεὶς ἐκ σοῦ κόρη τὸ ἀλλότριον, τοὺς εἰδότας σε, σώζει ἁγνὴν θεομήτορα. δόξα.

Ὑπεδέξατο ἐν ὕλῃ, ἡ παρθένος τὸν ἄϋλον, ἐν μεθέξει ὕλης, βρέφος ἐξ αὐτῆς χρηματίσαντα, ὅθεν ἐν δύο οὐσί-

οὐσίαις εἷς γνωρίζεται, σαρκοφόρος θεός, καὶ βροτὸς ὑπερούσιος. καὶ νῦν.

Μετὰ τόκον σε παρθένον, ὁ παρθένον οἰκήσας σε, καὶ τεχθεὶς ἀπόρως, Λόγος καὶ θεὸς διεσώσατο, καὶ ἐν τῷ τίκτειν παρθένον διεφύλαξεν, ὡς δεσπότης, καὶ δημιουργὸς πάσης κτίσεως.

ᾠδ. ε΄.

Νῦν ἀναστήσομαι προφητικῶς ἔφη ὁ θεός, νῦν δοξασθήσομαι, τὸν πεσόντα προσλαβὼν ἐκ τῆς παρθένου, καὶ πρὸς φῶς τὸ θαυμαστὸν ἀνυψῶν τῆς ἐμῆς θεότητος.

Οἶκον τῆς δόξης σε, ὄρος θεοῦ ἅγιον ἁγνή, νύμφην, παστάδα, ναὸν ἁγιάσματος, ὁ υἱὸς ὁ τοῦ θεοῦ ἐν σοὶ οἰκήσας, καὶ παράδεισον τρυφῆς ἀΐδιον ἡμῖν εἰργάσατο.

Δόξα.

Σάρκα ἐξ αἵματος παρθενικοῦ εἴληφας Χριστέ, ἄπορον ἄχραντον, καὶ ἐνυπόστατον λογικήν, καὶ νοερὰν ἐμψυχωμένην, ἐνεργῆ θελητικήν, αὐτοδέσποτον, καὶ αὐτεξούσιον. καὶ νῦν.

Τύραννον φρόνημα, παρθενικὴ ᾔσχυνε γαστήρ. βρέφος ἀπίδων γὰρ τρώγλην ψυχόλεθρον ἐξηρεύνησε χειρί, καὶ ἀποστάτην ἀλαζόνα καθελών, τῶν πιστῶν τοῖς ποσὶν ὑπέταξεν. ᾠδ. ς΄.

Ἦλθον εἰς τὰ βάθη τῆς θαλάσσης, καὶ κατεπόντισέ με, καταιγὶς πολλῶν ἁμαρτημάτων. ἀλλ' ὁ θεὸς ἐκ φθορᾶς ἀνάγαγε, τὴν ζωήν μου ὡς φιλάνθρωπος. δόξα.

Πάλαι μὲν ἠπάτησεν ὁ ὄφις, καὶ ἐθανάτωσέ με, διὰ τῆς προμήτορός μου Εὔας. νῦν δὲ ἁγνὴ διὰ σοῦ ὁ

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 2.3.206

πλάσας με, ἐκ φθορᾶς ἀνεκαλέσατο. καὶ νῦν.

Α'Βυσσός σε ἄβυσσον ἀῤῥήτως, τῆς εὐσπλαγχνίας κόρη, ἐκλεκτὴν ἀνέδειξε θαυμάτων. καὶ γὰρ ἐκ σοῦ ἀστραπῇ θεότητος, μαργαρίτης χριστὸς ἔλαμψε.

Καὶ αὐτὸς ὁ ἱερεὺς ἡμῶν. λέγεται, Ο'τι σοῦ.

καὶ τὸ κάθισμα, ἦχος δ'.

Η' Μόνη κυήσασα τὸν ποιητὴν τοῦ παντὸς, ἡ μόνη κοσμήσασα τὴν ἀνθρωπότητα, τῷ τόκῳ σου πάναγνε, ῥῦσαί με τῶν παγίδων τοῦ δολίου βελίαρ, στῆσον με ἐπὶ πέτραν τῶν χριστοῦ θελημάτων, αὐτὸν ἐκδυσωποῦσα ἐκτενῶς, ῥῦσαι ἡμᾶς τοῦ αἰωνίου πυρὸς.

Καὶ εἶτα τὸ συναξάριον λέγεται,

καὶ μετὰ τοῦτο ᾠδὴ ζ'.

Ν'Εοι τρεῖς ἐν βαβυλῶνι, πρόσταγμα τυραννικὸν εἰς φλήναφον θέμενοι, ἐν μέσῳ δὲ φλογὸς ἀνεβόων, εὐλογητὸς εἶ κύριε ὁ θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν.

Ε'Λκει με πρὸς ὑμνῳδίαν, πόθου τοῦ παρθενικοῦ τὸ πῦρ τὸ ἐγκάρδιον, βοᾶν τῇ μητρὶ καὶ παρθένῳ, εὐλογημένη, κύριος μετὰ σοῦ τῶν δυνάμεων. δόξα.

Υ'Περτέρα τῶν κτισμάτων ὤφθης, ὡς τὸν ποιητὴν τεκοῦσα καὶ χριστόν. διό σοι βοῶ θεοτόκε, εὐλογημένη, κύριος μετὰ σοῦ τῶν δυνάμεων. καὶ νῦν.

Κ'Υριότητά σε μίαν σέβω, ἐν ἁγιασμοῖς τρισὶν ἀδιαίρετον, ὑμνῶ τρισυπόστατε φύσις, εὐλογημένη κράζων σοι, ἣ τὸ πᾶν διϊθύνουσα. ᾠδὴ η'.

Λ'Υτρωτὰ τοῦ παντὸς παντοδύναμε, τοὺς ἐν μέσῳ φλογὸς εὐσεβήσαντας, συγκαταβὰς ἐδρόσισας, καὶ

ἐδίδα-

ἐδίδαξας μέλπειν, πάντα τὰ ἔργα εὐλογεῖτε, ὑμνεῖτε τὸν κύριον.

ΕΚ πλευρᾶς τοῦ Ἀδὰμ πλασουργήσας σε, ἐκ τῆς σῆς παρθενίας σεσάρκωται, ὁ τῶν ἁπάντων χς, ὃν ὑμνοῦντες βοῶμεν, πάντα τὰ ἔργα εὐλογεῖτε, ὑμνεῖτε τὸν κύριον.

Εὐλογοῦμεν Πρα, Υἱὸν, καὶ Ἅγιον Πνα τὸν κν.

ΕΝ σκηνῇ Ἀβραὰμ ἐθεάσατο, τὸ ἐν σοὶ θκε μυστήριον. τὸν γὰρ υἱὸν σου ἄσαρκον, ὑπεδέξατο μέλπων, πάντα τὰ ἔργα εὐλογεῖτε, ὑμνεῖτε τὸν κν.

Καὶ νῦν.

ΙΣαρίθμους Τριάδος διέσωσε, τὸ τῆς σῆς παρθενίας προχάραγμα. ἐν γὰρ παρθένοις σώμασι, κατεπάτησαν φλόγα, παῖδες βοῶντες εὐλογεῖτε, ὑμνεῖτε τὸν κν.

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, προσκυνοῦμεν τὸν κν.

Λυξωτὰ τοῦ παντὸς παντοδύναμε.

Εἶτα ὁ Ἱερ. λέγει.

ΣΕ τὴν Θεοτόκον τὴν μητέρα τοῦ φωτὸς ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Ὁ χορὸς λέγει τὴν ᾠδὴν τῆς θκου.

ΜΕγαλύνει ἡ ψυχή μου. ὡς ἐν τῷ ὄρθρῳ. καὶ μετὰ τὸ δόξα καὶ νῦν, λέγεται.

ᾠδὴ θ΄.

ΚΡυπτὸν θεῖον ἄχραντον, ἐν σοὶ τελεῖται ἐμφανῶς, μυστήριον παρθένε ἄχραντε. καὶ γὰρ θεὸς ἐκ σοῦ σεσωμάτωται δι᾽ εὐσπλαγχνίαν, διό σε ὡς θεοτόκον μεγαλύνομεν.

Ὡραιωμένην ὡς κρίνον σε, τῇ ἀλουργίδι βεβαμμένην ἄχραντε τοῦ θείου πνεύματος, τὴν ἀκανθῶν ἐν μέσῳ ἐκλάμπουσαν, καὶ εὐωδίας πληροῦσαν, τοὺς σὲ γνησίως μεγαλύνοντας.

Δόξα.

Ῥευστὴν προσλαβόμενος βροτείαν φύσιν, ἐκ τῆς σῆς πανάμωμε γαστρὸς ὁ ἄφθαρτος, ἐν ἑαυτῷ ἀνέδειξεν ἄρρευστον δι' εὐσπλαγχνίαν, διό σε ὡς θεοτόκον μεγαλύνομεν.

Καὶ νῦν.

Ἡ πάντων δεσπόζουσα τῶν ποιημάτων, τῷ λαῷ σου δώρησαι τὰ τῆς νίκης τρόπαια, τοῦ δυσμενοῦς τιθεῖσα ὑπόσπονδον τῇ ἐκκλησίᾳ, ἵνα σε ὡς θεοτόκον μεγαλύνωμεν.

Εἶτα λέγ. τὸν ψαλμὸν ξϛ'.

Ὁ θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς, καὶ εὐλογήσαι ἡμᾶς, * ἐπιφάναι τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἐλεήσαι ἡμᾶς.

Τοῦ γνῶναι, ἐν τῇ γῇ τὴν ὁδόν σου, * ἐν πᾶσι τοῖς ἔθνεσι τὸ σωτήριόν σου.

Ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοὶ ὁ θεός, * ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοὶ πάντες.

Εὐφρανθήτωσαν, καὶ ἀγαλλιάσθωσαν ἔθνη, * ὅτι κρινεῖς λαοὺς ἐν εὐθύτητι, καὶ ἔθνη ἐν τῇ γῇ ὁδηγήσεις.

Ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοὶ ὁ θεός, * ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοὶ πάντες, γῆ ἔδωκε τὸν καρπὸν αὐτῆς.

Εὐλογήσαι ἡμᾶς ὁ θεὸς ὁ θεὸς ἡμῶν, εὐλογήσαι ἡμᾶς ὁ θεός, καὶ φοβηθήτωσαν αὐτὸν πάντα τὰ πέρατα τῆς γῆς.

Ἐπει-

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 2.3.206

Ἔπειτα τὸ τρισάγιον, παναγία τριάς, πάτερ ἡμῶν,

Ὅτι σοῦ ἐστιν. καὶ.

Τεῖχος ἀκαταμάχητον ἡμῶν τῶν χριστιανῶν σὺ ὑπάρχεις θεοτόκε παρθένε. πρὸς σὲ γὰρ καταφεύγοντες, ἄτρωτοι διαμένομεν, καὶ πάλιν ἁμαρτάνοντες, ἔχομέν σε πρεσβεύουσαν. διὸ εὐχαριστοῦντες βοῶμέν σοι, χαῖρε κεχαριτωμένη, ὁ κύριος μετὰ σοῦ. Δόξα καὶ νῦν.

Ἡ κυρίως καὶ ἀληθῶς θεοτόκος, ἡ μεσιτεύουσα ὡς μήτηρ ἐν παρρησίᾳ τῷ υἱῷ σου καὶ θεῷ ἡμῶν, διαφύλαξον τὴν ποίμνην σου, ἐξαιρέτως τῇ σκέπῃ σου προστρέχουσαν, ἐν σοὶ τὸ κράτος ἔχουσαν, καὶ πρὸς σὲ καταφεύγουσαν, τὸν λιμένα, τὸ τεῖχος, τὴν μόνην προστασίαν τοῦ γένους τῶν χριστιανῶν. Ἔπειτα ἡ εὐχὴ λεγομένη παρὰ τοῦ ἱερέως.

Τοῦ κυρίου δεηθῶμεν. Κύριε ἐλέησον.

Παντοκράτορ δέσποτα, ὁ τὸ μέτρον τῆς ἡμέρας συμπληρώσας, καὶ τὸ σκότος θέμενος ἐπὶ συστάσει τῆς νυκτός, ἐν ᾗ τὴν τῆς σαρκὸς ἡμῶν ἐδωρήσω ἀνάπαυσιν, πάριδε, καὶ συγχώρησον ἡμῖν τὰ πλημμελήματα ἡμῶν, τά ἑκούσιά τε, καὶ τὰ ἀκούσια, κατά τε νοῦν, καὶ λόγον, καὶ πρᾶξιν. καὶ μνήσθητι κύριε πάντων τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, εὐχαῖς τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν, χαριζόμενος ἡμῖν τὸν ὕπνον φαντασιῶν πονηρῶν ἐλεύθερον, ἐννοιῶν ἀγαθῶν πεπληρωμένον, καὶ πεφωτισμένον τῇ θείᾳ σου χάριτι. ἵνα ὑπνώσαντες ἐν εἰρήνῃ, καὶ διαναστάντες ἐν ἀγαλλιάσει, τὴν ὀφειλομένην σοι εὐχαριστίαν, καὶ προσκύνησιν ἀναπέμπωμεν, τῷ πατρί, καὶ τῷ υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς. ὁ χορός. Ἀμήν.

Τὴν

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 2.3.206

Τὴν τιμιωτέραν. Ἔνδοξε ἀειπάρθενε. Δέσποτα θεὲ πατήρ. καὶ ὁ Ἱερ. Δόξα σοι Ἰησοῦ Χριστέ. Δόξα πατρί.

Ἀπόλυσις.

Εὐπρόσδεκτον, καὶ ἀκαταίσχυντον ποιήσῃ κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν τὴν προσευχὴν τοῦ ἀποδείπνου ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν καὶ εὐχαῖς τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν ἐν ἀφέσει ἁμαρτιῶν σώσῃ, ἐλεήσῃ, καὶ διαφυλάξῃ πάντας ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος. Ἀμήν.

Καὶ λέγεται τὸ τυχὸν ἀντίφωνον τῆς θεοτόκου, καὶ τελεῖται ὡς ἔθος, ἤγουν σὺν τῷ Αἰνεῖτε τὸν κύριον.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΚΟΛΟΥΘΙΑΝ

ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ ΑΠΟΔΕΙΠΝΟΥ

λεγομένου ἐν τῇ μεγάλῃ μʹ. μέχρι τῆς μεγάλης δʹ. τῆς ἁγίας ἑβδομάδος. χωρὶς τῶν Παρασκευῶν, Σαββάτων, καὶ Κυρ. ἑσπέρας, καὶ τῶν ἑορτῶν τῶν ἁγίων μʹ. μαρτύρων, καὶ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ.

Ὁ Ἱερεὺς λέγει.

Εὐλογητὸς ὁ θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν. ὁ χορ. Ἀμήν. τὸ τρισάγιον, παναγία τριάς, πάτερ ἡμῶν, καὶ Ὅτι σοῦ ἐστιν.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν. ὡς ἔθος.

Καὶ τὸν ψαλμὸν δ΄.

Ἐν τῷ ἐπικαλεῖσθαί με εἰσήκουσέ μου * ὁ θεὸς τῆς δικαιοσύνης μου.

Ἐν θλίψει ἐπλάτυνάς με, οἰκτείρησόν με, * καὶ εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου;

Υἱοὶ ἀνων ἕως πότε βαρυκάρδιοι; * ἵνα τί ἀγαπᾶτε ματαιότητα, καὶ ζητεῖτε ψεῦδος;

Καὶ γνῶτε ὅτι ἐθαυμάστωσε κς̄ τὸν ὅσιον αὐτοῦ, * κς̄ εἰσακούσεταί μου ἐν τῷ κεκραγέναι με πρὸς αὐτόν.

Ὀργίζεσθε, καὶ μὴ ἁμαρτάνετε, * ἃ λέγετε ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν ἐπὶ ταῖς κοίταις ὑμῶν κατανύγητε.

Θύσατε θυσίαν δικαιοσύνης, * καὶ ἐλπίσατε ἐπὶ κν̄.

Πολλοὶ λέγουσι, τίς δείξει ἡμῖν τὰ ἀγαθά; * ἐσημειώθη ἐφ' ἡμᾶς τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου κε̄.

Ἔδωκας εὐφροσύνην εἰς τὴν καρδίαν μου, * ἀπὸ καρποῦ σίτου, οἴνου, καὶ ἐλαίου αὐτῶν ἐπληθύνθησαν.

Ἐν εἰρήνῃ ἐπὶ τὸ αὐτὸ κοιμηθήσομαι, καὶ ὑπνώσω, * ὅτι σὺ κε̄ κατὰ μόνας ἐπ' ἐλπίδι κατῴκισάς με.

Ψαλ. ϛ΄.

Κύριε μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξῃς με, * μηδὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύσῃς με.

Ἐλέησόν με κύριε, ὅτι ἀσθενής εἰμι. ἴασαί με κύριε, * ὅτι ἐταράχθη τὰ ὀστᾶ μου, καὶ ἡ ψυχή μου ἐταράχθη σφόδρα, καὶ σὺ κύριε ἕως πότε;

Ἐπίστρεψον κύριε, ῥῦσαι τὴν ψυχήν μου, * σῶσόν με ἕνεκεν τοῦ ἐλέους σου.

Ὅτι οὐκ ἔστιν ἐν τῷ θανάτῳ ὁ μνημονεύων σου, * ἐν δὲ τῷ ᾅδῃ τίς ἐξομολογήσεταί σοι;

Ἐκοπίασα ἐν τῷ στεναγμῷ μου, λούσω καθ' ἑκάστην νύκτα τὴν κλίνην μου, * ἐν δάκρυσί μου τὴν στρωμνήν μου βρέξω.

Ἐταράχθη ἀπὸ θυμοῦ ὁ ὀφθαλμός μου, * ἐπαλαιώθην ἐν πᾶσι τοῖς ἐχθροῖς μου.

Ἀπόστητε ἀπ' ἐμοῦ πάντες οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν, * ὅτι εἰσήκουσε κς τῆς φωνῆς τοῦ κλαυθμοῦ μου.

Ἤκουσε κς τῆς δεήσεώς μου, * κς τὴν προσευχήν μου προσεδέξατο.

Αἰσχυνθείησαν, καὶ ταραχθείησαν πάντες οἱ ἐχθροί μου, * ἀποστραφείησαν, καὶ καταισχυνθείησαν σφόδρα διὰ τάχους.

Ψαλ. ιβ'.

Ἕως πότε κε ἐπιλήσῃ μου εἰς τέλος; * ἕως πότε ἀποστρέψεις τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ;

Ἕως τίνος θήσομαι βουλὰς ἐν ψυχῇ μου; * ὀδύνας ἐν καρδίᾳ μου ἡμέρας καὶ νυκτός;

Ἕως πότε ὑψωθήσεται ὁ ἐχθρός μου ἐπ' ἐμέ; * ἐπίβλεψον, εἰσάκουσόν μου κε ὁ θεός μου.

Φώτισον τοὺς ὀφθαλμούς μου, * μήποτε ὑπνώσω εἰς θάνατον.

Μήποτε εἴπῃ ὁ ἐχθρός μου, ἴσχυσα πρὸς αὐτόν. * οἱ θλίβοντές με ἀγαλλιάσονται ἐὰν σαλευθῶ.

Ἐγὼ δὲ ἐν τῷ ἐλέει σου ἤλπισα, * ἀγαλλιάσεται ἡ καρδία μου ἐπὶ τῷ σωτηρίῳ σου.

Ἄσω

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL 2.3.206

Ἄσω τῷ κῷ τῷ εὐεργετήσαντί με, * καὶ ψαλῶ τῷ ὀνόματι κῦ τοῦ ὑψίστου.

Δόξα, καὶ νῦν, ἀλλ. γ'. δόξα σοι ὁ θεός, ὡς ἔθος.

Ψαλμὸς κδ'.

Πρὸς σὲ κύριε ἦρα τὴν ψυχήν μου. ζήτει εἰς τὴν γ'. ὥραν.

Ψαλ. λ'.

ΕΠὶ σοὶ κύριε ἤλπισα, μὴ καταισχυνθείην εἰς τὸν αἰῶνα, * ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ῥῦσαί με, καὶ ἐξελοῦ με.

Κλῖνον πρός με τὸ οὖς σου, τάχυνον τοῦ ἐξελέσθαι με, * γενοῦ μοι εἰς θεὸν ὑπερασπιστὴν, καὶ εἰς οἶκον καταφυγῆς τοῦ σῶσαί με.

Ὅτι κραταίωμά μου, καὶ καταφυγή μου εἶ σύ, * καὶ ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὁδηγήσεις με, καὶ διαθρέψεις με.

Ἐξάξεις με ἐκ παγίδος ταύτης, ἧς ἔκρυψάν μοι, * ὅτι σὺ εἶ ὁ ὑπερασπιστής μου.

Κύριε εἰς χεῖράς σου παραθήσομαι τὸ πνεῦμά μου, * ἐλυτρώσω με κύριε ὁ θεὸς τῆς ἀληθείας.

Ἐμίσησας τοὺς διαφυλάσσοντας * ματαιότητας διακενῆς.

Ἐγὼ δὲ ἐπὶ τῷ κῷ ἤλπισα, * ἀγαλλιάσομαι, καὶ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ ἐλέει σου.

Ὅτι ἐπεῖδες ἐπὶ τὴν ταπείνωσίν μου, ἔσωσας ἐκ τῶν ἀναγκῶν τὴν ψυχήν μου, * καὶ οὐ συνέκλεισάς με εἰς χεῖρας ἐχθρῶν.

Ἔστησας ἐν εὐρυχώρῳ τοὺς πόδας μου, * ἐλέησόν με κε ὅτι θλίβομαι.

Ἐταράχθη ἐν θυμῷ ὁ ὀφθαλμός μου, * ἡ ψυχή μου, καὶ ἡ γαστήρ μου.

Ὅτι ἐξέλιπεν ἐν ὀδύνῃ ἡ ζωή μου, * καὶ τὰ ἔτη μου ἐν στεναγμοῖς.

Ἠσθένησεν ἐν πτωχείᾳ ἡ ἰσχύς μου, καὶ τὰ ὀστᾶ μου ἐταράχθησαν.

Παρὰ πάντας τοὺς ἐχθρούς μου ἐγενήθην ὄνειδος, * καὶ τοῖς γείτοσί μου σφόδρα, καὶ φόβος τοῖς γνωστοῖς μου.

Οἱ θεωροῦντές με ἔξω ἔφυγον ἀπ' ἐμοῦ, * ἐπελήσθην ὡσεὶ νεκρὸς ἀπὸ καρδίας, ἐγενήθην ὡσεὶ σκεῦος ἀπολωλός.

Ὅτι ἤκουσα ψόγον πολλῶν παροικούντων κυκλόθεν, * ἐν τῷ ἐπισυναχθῆναι αὐτοὺς ἅμα ἐπ' ἐμέ, τοῦ λαβεῖν τὴν ψυχήν μου ἐβουλεύσαντο.

Ἐγὼ δὲ ἐπὶ σοὶ κύριε ἤλπισα, * εἶπα σὺ εἶ ὁ θεός μου, ἐν ταῖς χερσί σου οἱ κλῆροί μου.

Ῥῦσαί με ἐκ χειρὸς ἐχθρῶν μου, καὶ ἐκ τῶν καταδιωκόντων με, * ἐπίφανον τὸ πρόσωπόν σου ἐπὶ τὸν δοῦλόν σου, σῶσόν με ἐν τῷ ἐλέει σου.

Κύριε μὴ καταισχυνθείην, ὅτι ἐπεκαλεσάμην σε, * αἰσχυνθείησαν ἀσεβεῖς, καὶ καταχθείησαν εἰς ᾅδου.

Ἄλαλα γενηθήτω τὰ χείλη τὰ δόλια * τὰ λαλοῦντα κατὰ τοῦ δικαίου ἀνομίαν, ἐν ὑπερηφανίᾳ, καὶ ἐξουδενώσει.

Ὡς πολὺ τὸ πλῆθος τῆς χρηστότητός σου κύριε, ἧς ἔκρυψας τοῖς φοβουμένοις σε, * ἐξειργάσω τοῖς ἐλπίζουσιν ἐπὶ σέ, ἐναντίον τῶν υἱῶν τῶν ἀνθρώπων.

Κατακρύψεις αὐτοὺς ἐν ἀποκρύφῳ τοῦ προσώπου σου

ἀπὸ

ἀπὸ ταραχῆς ἀνθρώπων, * σκεπάσεις αὐτοὺς ἐν σκηνῇ σου ἀπὸ ἀντιλογίας γλωσσῶν.

Εὐλογητὸς κς̄, ὅτι ἐθαυμάστωσε * τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐν πόλει περιοχῆς.

Ἐγὼ δὲ εἶπα ἐν τῇ ἐκστάσει μου, * ἀπέῤῥιμμαι ἀπὸ προσώπου τῶν ὀφθαλμῶν σου.

Διὰ τοῦτο εἰσήκουσας τῆς φωνῆς τῆς δεήσεώς μου, * ἐν τῷ κεκραγέναι με πρὸς σέ.

Ἀγαπήσατε τὸν κν̄ πάντες οἱ ὅσιοι αὐτοῦ, * ὅτι ἀληθείας ἐκζητεῖ κς̄, καὶ ἀνταποδίδωσι τοῖς περισσῶς ποιοῦσιν ὑπερηφανίαν.

Ἀνδρίζεσθε, καὶ κραταιούσθω ἡ καρδία ὑμῶν, * πάντες οἱ ἐλπίζοντες ἐπὶ κν̄. Ψαλ. η΄.

Ὁ κατοικῶν ἐν βοηθείᾳ. ζήτει εἰς τὴν ς΄. ὥραν.

Καὶ μετὰ τὸ δόξα καὶ νῦν, ἀλλ. ἐκ γ΄. καὶ δόξα σοι ὁ θεός, λέγονται ταῦτα Ἡσαΐου.

Μεθ' ἡμῶν ὁ θεός, γνῶτε ἔθνη, καὶ ἡττᾶσθε. ὅτι μεθ' ἡμῶν ὁ θεός, ἐκ β΄.

Ἐπακούσατε ἕως ἐσχάτου τῆς γῆς. ὅτι μεθ'.

Ἰσχυκότες ἡττᾶσθε. ὅτι μεθ'.

Ἐὰν γὰρ πάλιν ἰσχύσητε, καὶ πάλιν ἡττηθήσεσθε. ὅτι μεθ'.

Καὶ ἣν ἂν βουλὴν βουλεύσησθε, διασκεδάσει κς̄. ὅτι μεθ'.

Καὶ λόγον, ὃν ἐὰν λαλήσητε, οὐ μὴ ἐμμείνῃ ἐν ὑμῖν. ὅτι μεθ'.

Τὸν δὲ φόβον ἡμῶν οὐ μὴ φοβηθῶμεν, οὐδὲ μὴ ταραχθῶμεν. ὅτι μεθ'.

Κύριον δὲ τὸν θεὸν ἡμῶν ἁγιάσωμεν, καὶ αὐτὸς ἔσται ἡμῖν φόβος. ὅτι μεθ'.

Καὶ ἐὰν ἐπ' αὐτῷ πεποιθὼς ὦ, ἔσται μοι εἰς ἁγιασμόν. ὅτι μεθ' ἡμῶν ὁ θεός.

Καὶ πεποιθὼς ἔσομαι ἐπ' αὐτῷ, καὶ σωθήσομαι δι' αὐτοῦ. ὅτι μεθ'.

Ἰδοὺ ἐγὼ καὶ τὰ παιδία, ἅ μοι ἔδωκεν ὁ θεός. ὅτι μεθ'.

Ὁ λαὸς ὁ πορευόμενος ἐν σκότει, εἶδε φῶς μέγα. ὅτι μεθ'.

Οἱ κατοικοῦντες ἐν χώρᾳ καὶ σκιᾷ θανάτου, φῶς λάμψει ἐφ' ἡμᾶς. ὅτι μεθ'.

Ὅτι παιδίον ἐγεννήθη ἡμῖν, υἱὸς καὶ ἐδόθη ἡμῖν. ὅτι μεθ'.

Οὗ ἡ ἀρχὴ ἐγεννήθη ἐπὶ τοῦ ὤμου αὐτοῦ. ὅτι μεθ'.

Καὶ τῆς εἰρήνης αὐτοῦ οὐκ ἔστιν ὅριον. ὅτι μεθ'.

Καὶ καλεῖται τὸ ὄνομα αὐτοῦ μεγάλης βουλῆς ἄγγελος. ὅτι μεθ'.

Θαυμαστὸς σύμβουλος. ὅτι μεθ'.

Θεὸς ἰσχυρὸς, ἐξουσιαστὴς, ἄρχων εἰρήνης. ὅτι μεθ'.

Πατὴρ τοῦ μέλλοντος αἰῶνος, ἀμήν. ὅτι μεθ'.

Μεθ' ἡμῶν ὁ θεὸς, γνῶτε ἔθνη, καὶ ἡττᾶσθε. ὅτι μεθ' ἡμῶν ὁ θεός. ἐκ γ'.

Καὶ εὐθὺς τὰ παρόντα τρία τροπάρια.

Τὴν ἡμέραν διελθὼν, εὐχαριστῶ σοι κύριε, τὴν ἑσπέραν αἰτοῦμαι σὺν τῇ νυκτὶ ἀναμάρτητον, παράσχου μοι σωτὴρ, καὶ σῶσόν με. Δόξα.

Τὴν ἡμέραν παρελθὼν, δοξολογῶ σε δέσποτα, τὴν ἑσπέραν αἰτοῦμαι σὺν τῇ νυκτὶ ἀσκανδάλιστον, παράσχου μοι σωτὴρ, καὶ σῶσόν με. καὶ νῦν.

Τὴν ἡμέραν διαβὰς, ὑμνολογῶ σε ἅγιε, τὴν ἑσπέραν αἰτοῦ-

μαι

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 2.3.206

μαι σου τῇ νυκτὶ ἀνεπίβουλον, παράσχου μοι σῶτερ, καὶ σῶσόν με.

Καὶ ἀμέσως.

Ἡ Ἀσώματος φύσις τὰ χερουβίμ, ἀσιγήτοις σε ὕμνοις δοξολογεῖ.

Ἑξαπτέρυγα ζῶα τὰ σεραφίμ, ταῖς ἀπαύστοις φωναῖς σε ὑπερυψοῖ.

Τῶν ἀγγέλων τε πᾶσα ἡ στρατιά, τρισαγίοις σε ᾄσμασιν εὐφημεῖ.

Πρὸ γὰρ πάντων ὑπάρχεις ὁ ὢν Πατήρ, καὶ συνάναρχον ἔχεις τὸν σὸν Υἱόν.

Καὶ ἰσότιμον φέρων Πνεῦμα ζωῆς, τῆς Τριάδος δεικνύεις τὸ ἀμερές.

Παναγία Παρθένε μῆτερ θεοῦ, οἱ τοῦ Λόγου αὐτόπται, καὶ ὑπουργοί.

Προφητῶν καὶ Μαρτύρων πάντες χοροί, ὡς ἀθάνατον ἔχοντες τὴν ζωήν.

Ὑπὲρ πάντων πρεσβεύσατε ἐκτενῶς, ὅτι πάντες ὑπάρχομεν ἐν δεινοῖς.

Ἵνα πλάνης ῥυσθέντες τοῦ πονηροῦ, τῶν Ἀγγέλων βοήσωμεν τὴν ᾠδήν.

Ἅγιε, Ἅγιε, Ἅγιε, Τρισάγιε κύριε, ἐλέησον, καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Πιστεύω εἰς ἕνα θεόν. ὡς εἰς τὸ τέλος τῆς θ'. ὥρας δὲ τὸ μετὰ πιστεύω λέγονται εὐθύς

αἱ λιτανεῖαι τῶν ἁγίων.

Παναγία δέσποινα θεοτόκε, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν, ἐκ β'.

Πᾶσαι αἱ οὐράνιαι δυνάμεις, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν.

Ἅγιε Μιχαὴλ ἀρχιστράτηγε, πρέσβ.

Ἅγιε Γαβριὴλ ἀρχάγγελε, πρέσβ.

Ὁ χορὸς τῶν ἁγίων ἀγγέλων καὶ ἀρχαγγέλων, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν.

Ἅγιε Ἰωάννη προφῆτα, καὶ πρόδρομε, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν.

Ὁ χορὸς τῶν ἁγίων προφητῶν, πρεσβεύσατε.

Ἅγιε Πέτρε Ἀπόστολε, πρέσβ.

Ἅγιε Γαῦλε Ἀπόστολε, πρέσβ.

Ἅγιε Ἰωάννη Ἀπόστολε, πρέσβ.

Ὁ χορὸς τῶν ἁγίων Ἀποστόλων καὶ Εὐαγγελιστῶν, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν.

Ἅγιε Στέφανε πρωτομάρτυς καὶ πρωτοδιάκονε, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν.

Ἅγιοι Τεσσαράκοντα μάρτυρες, πρεσβεύσατε.

Ἅγιοι Γαντελεήμων καὶ Ἑρμόλαε, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν.

Ἅγιοι Σεβαστιανὲ σὺν τοῖς ἀθληταῖς σου, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν.

Ἅγιε Ἀδριανέ, πρέσβευε.

Ἅγιε Προκόπιε, πρέσβ.

Ὁ χο-

Ὁ χορὸς τῶν ἁγίων Ἱερομαρτύρων καὶ μεγαλομαρτύρων· πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἅγιε Νικόλαε Ἀρχιεράρχα, πρέσβευε.

Ἅγιε πάτερ ἡμῶν Βασίλειε οὐρανοφάντωρ, πρέσβ.

Ἅγιε Ἰωάννη Χρυσόστομε, πρέσβ.

Ὁ χορὸς τῶν ἁγίων Ἱεραρχῶν, πρεσβεύσατε.

Ὅσιε πάτερ ἡμῶν Σάββα, πρέσβευε.

Ὅσιε πάτερ ἡμῶν Βενέδικτε, πρέσβ.

Ὅσιε πάτερ ἡμῶν Ὀνούφριε, πρέσβ.

Ὅσιε πάτερ ἡμῶν Νεῖλε, πρέσβ.

Ὅσιε πάτερ ἡμῶν Βαρθολομαῖε, πρέσβ.

Ὁ χορὸς τῶν ὁσίων καὶ ἀσκητῶν, πρεσβεύσατε.

Ἁγία Θέκλα παρθενομάρτυς, πρέσβευε.

Ἁγία Μαρῖνα μεγαλομάρτυς, πρέσβ.

Ὁ χορὸς τῶν ἁγίων παρθενομαρτύρων γυναικῶν τοῦ Χριστοῦ. πρεσβεύσατε.

Ἁγία Μακρῖνα, πρέσβευε.

Ἁγία Μαρία Μαγδαληνή, πρέσβευε.

Ἁγία Ναταλία, πρέσβ.

Ὁ χορὸς τῶν ἁγίων Γυναικῶν, πρεσβεύσατε.

Καὶ πάντες οἱ Ἅγιοι, πρεσβεύσατε.

Ἡ ἀήττητος, καὶ ἀκατάληπτος, καὶ θεία δύναμις τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ σταυροῦ, μὴ ἐγκαταλίπῃς ἡμᾶς τοὺς ἁμαρτωλούς. ἐκ β'.

Ὁ θεὸς ἱλάσθητι ἡμῖν τοῖς ἁμαρτωλοῖς. δίς.

Ὁ θεὸς ἱλάσθητι ἡμῖν τοῖς ἁμαρτωλοῖς, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Εἶτα τὸ τρισάγιον, δόξα καὶ νῦν, παναγία τριάς, πάτερ ἡμῶν, καὶ ὅτι σοῦ ἐστιν, καὶ ἀμέσως λέγονται ταῦτα τὰ τροπ. ἦχ. πλα. δ'.

ΤΩ͂ν ἀοράτων ἐχθρῶν μου τὸ ἄϋπνον βλέπεις κε̄, καὶ τῆς ἀθλίας σαρκός μου τὸ ἄτονον ἔγνως ὁ πλάσας με. διὸ εἰς χεῖρας σου παραθήσομαι τὸ πνα̃ μου, σκέπασόν με πτέρυξι τῆς σῆς ἀγαθότητος, ἵνα μὴ ὑπνώσω εἰς θάνατον. καὶ τοὺς νοεροὺς ὀφθαλμούς μου φώτισον ἐν τῇ τρυφῇ τῶν θείων λόγων σου, καὶ διέγειρόν με ἐν καιρῷ εὐθέτῳ πρὸς τὴν δοξολογίαν, ὡς μόνος ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος.

Δόξα.

ὪΣ φοβερὰ ἡ κρίσις σου κε̄, τῶν ἀγγέλων παρισταμένων, τῶν ἀνω̄ν εἰσαγομένων, τῶν βίβλων ἀνεῳγμένων, τῶν ἔργων ἐρευνωμένων, τῶν λογισμῶν ἐξεταζομένων. ποῖα κρίσις ἔσται ἐν ἐμοὶ τῷ συλληφθέντι ἐν ἁμαρτίαις; τίς μου τὴν φλόγα κατασβέσει; τίς μου τὸ σκότος καταλάμψει; εἰ μὴ σὺ κε̄ ἐλεήσῃς με ὡς φιλάνος.

Καὶ νῦν.

ΤῊν ἀκαταίσχυντον θκε̄ ἐλπίδα σου ἔχων σωθήσομαι, τὴν προστασίαν σου κεκτημένος πανάχραντε οὐ φοβηθήσομαι. καταδιώξω τοὺς ἐχθρούς μου, καὶ τροπώσομαι αὐτούς, μόνην ἀμπεχόμενος, ὡς θώρακα τὴν σκέπην σου, καὶ τὴν παντοδύναμον βοήθειάν σου. καθικετεύων βοῶ σοι, δέσποινα σῶσόν με ταῖς πρεσβείαις σου, καὶ ἀνάστησόν με ἐκ ζοφώδους ὕπνου πρὸς τὴν δοξολογίαν, δυνάμει τοῦ ἐκ σοῦ σαρκωθέντος υ̃ῦ τοῦ θεοῦ.

Εἶ-

Εἶτα Κε ἐλέησον γ. καὶ εἰς τὸ τέλος ὁ Ἱερεὺς λέγει, Κε Ἰσ Χε ὁ θεὸς ἡμῶν ἐλέησον ἡμᾶς. καὶ τὸν ψαλμὸν, Ἐλέησόν με ὁ θεός. καὶ τὸν κανόνα τῆς Παρακλήτου καὶ τελεῖται ὥσπερ ἐν τῷ μικρῷ ἀποδείπνῳ σὺν τοῖς κδ΄. Κε ἐλέησον. ἀντὶ δὲ τοῦ στίχ. Τὴν τιμιωτέραν, λέγεται Ὁ θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς. ἐκ γ. εἶτα δόξα σοι Ἰσ Χε, καὶ ἡ ἀπόλυσις.

Ἐ Υπρόσδεκτον καὶ ἀκαταίσχυντον ποιήσῃ κς ὁ θεὸς ἡμῶν τὴν προσευχὴν τοῦ μεγάλου ἀποδείπνου ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν, καὶ εὐχαῖς τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν ἐν ἀφέσει ἁμαρτιῶν σώσῃ, ἐλεήσῃ, καὶ διαφυλάξῃ πάντας ἡμᾶς ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος.

Καὶ ἔπειτα λέγεται ἓν τῶν τυχόντων ἀντιφώνων τῆς Θεοτόκου, ὡς ἔθος.

ΑΠΟΔΕΙΠΝΟΝ ΤΗΣ
ΠΑΡΑΚΛΗΣΕΩΣ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ,

Ὁ λέγεται ἐν ἐκείναις ταῖς παρασκευαῖς ἑσπέρας πρὸ πάντων τῶν Σαββάτων, ἐν οἷς οὐχ ὑπάρχει ψαλμὸς τοῦ ἁγίου.

Ὁ Ἱερεύς.

Ἐ Υλογητὸς ὁ θεὸς ἡμῶν πάντοτε, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 2.3.206

Ἐν εἰρήνῃ τοῦ κυρίου δεηθῶμεν. Κύριε ἐλέησον.

Ὑπὲρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης, καὶ τῆς σωτηρίας· καὶ λέγει τὰ εἰρηνικὰ ὡς ἐν τῷ ὄρθρῳ. Εὐλογίαν δέ,

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ, καὶ προσκύνησις, τῷ πατρὶ, καὶ τῷ.

Εἰρήνη πᾶσι. ὁ χορός. Καὶ τῷ πνί σου.

Θεοτοκία, ἦχ. β΄.

Εὐσπλαγχνίας ὑπάρχουσα πηγὴ, συμπαθείας ἀξίωσον ἡμᾶς θκε. βλέψον εἰς λαὸν τὸν ἁμαρτήσαντα, δεῖξον ὡς ἀεὶ τὴν δυναστείαν σου. εἰς σὲ γὰρ ἐλπίζοντες, τὸ χαῖρε βοῶμέν σοι, ὡς ποτὲ ὁ Γαβριὴλ ὁ τῶν ἀσωμάτων ἀρχιστράτηγος. δόξα, καὶ νῦν.

Θείας γεγόναμεν κοινωνοὶ φύσεως διὰ σοῦ θκε ἀειπάρθενε. θεὸν γὰρ ἡμῖν σεσαρκωμένον ἔτεκες, διό σε καταχρέως πάντες εὐσεβῶς μεγαλύνομεν.

Ἔτι καὶ ἔτι ἐν. Ἀντιλαβοῦ, σῶσον. Τῆς παναγίας.

Ὅτι σὸν τὸ κράτος, καὶ σοῦ ἐστιν ἡ βασιλεία.

Εἰρήνη πᾶσι. Καὶ τῷ πνί σου. ἦχ. πλ. β΄.

Ἐν τῷ ναῷ ἑστῶτες τῆς δόξης σου, ἐν οὐρανῷ ἑστάναι νομίζομεν θκε, πύλη ἐπουράνιε, ἄνοιξον ἡμῖν τὴν θύραν τοῦ ἐλέους σου. δόξα καὶ νῦν.

Ἐλπὶς τοῦ κόσμου ἀγαθὴ θκε παρθένε, τὴν σὴν καὶ μόνην φοβερὰν προστασίαν αἰτούμεθα, σπλαγχνίσθητι εἰς ἀπερίστατον λαὸν, δυσώπησον τὸν ἐλεήμονα θεὸν, ῥυσθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν ἐκ πάσης ἀπειλῆς μόνη εὐλογημένη.

Ἔτι καὶ ἔτι. Ἀντιλαβοῦ, σῶσον. Τῆς παναγίας.

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν

δόξαν

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 2.3.206

δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ πρὶ, καὶ τῷ υἱῷ.

Εἰρήνη πᾶσι. Καὶ τῷ πνι σου. ἦχ. πλ. δ´.

Προστασία φοβερὰ καὶ ἀκαταίσχυντε, μὴ παρίδῃς ἀγαθὴ τὰς ἱκεσίας ἡμῶν πανύμνητε θκε. στήριξον ὀρθοδόξων πολιτείαν, σῶζε, οὓς ἐκέλευσας βασιλεύειν, καὶ χορήγει αὐτοῖς οὐρανόθεν τὴν νίκην, διότι ἔτεκες τὸν θεὸν μόνη εὐλογημένη. Δόξα, καὶ νῦν.

Ἡ νοητὴ πύλη τῆς ζωῆς, ἄχραντε θκε, τοὺς προστρέχοντάς σοι πιστῶς λύτρωσαι ἐκ τῶν κινδύνων, ἵνα δοξάζωμεν τὸν πανάγιον τόκον σου, τὴν σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν. καὶ εὐθέως ψάλλεται.

Κύριε εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου. οὗ ψαλλομένου, ὁ ἱερεὺς λέγει εἰς ἦχ. δ´.

Θεὸς κς, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι κυρίου. ὡς ἐν τῷ ὄρθρῳ, καὶ ἔπειτα προπ. ἦχ. δ´.

Τεῖχος ἀκαταμάχητον ἡμῶν τῶν χριστιανῶν σὺ ὑπάρχεις θκε παρθένε. πρὸς σὲ γὰρ καταφεύγοντες ἄτρωτοι διαμένομεν, καὶ πάλιν ἁμαρτάνοντες ἔχομεν σε πρεσβεύουσαν. διὸ εὐχαριστοῦντες βοῶμεν σοι, χαῖρε κεχαριτωμένη, ὁ κς μετὰ σοῦ. Δόξα, καὶ νῦν.

Ἡ κυρίως, καὶ ἀληθῶς θκος, ἡ μεσιτεύουσα ὡς μήτηρ ἐν παῤῥησίᾳ τῷ υἱῷ σου καὶ θεῷ ἡμῶν, διαφύλαξον τὴν ποίμνην σου. ἐξαιρέτως τῇ σκέπῃ σου προστρέχουσαν, ἐν σοὶ τὸ κράτος ἔχουσαν, καὶ πρὸς σε καταφεύγουσαν, τὸν λιμένα, τὸ τεῖχος, τὴν μόνην προστασίαν τοῦ γένους τῶν χριστιανῶν.

Ὁ κα-

Ὁ Κανὼν τῆς Θεοτόκου, ἦχ. δ'. ᾠδ. α'.

Τῷ ὁδηγήσαντι πάλαι τὸν Ἰσραὴλ φεύγοντα, ἐκ τῆς δου-
λείας Φαραώ, καὶ ἐν θαλάσσῃ σώσαντι, καὶ ἐν ἐρή-
μῳ θρέψαντι, ᾄσωμεν τῷ λυτρωτῇ ἡμῶν Θεῷ, ὅτι δε-
δόξασται.

Σὲ τὸν πανάγαθον Λόγον ἐκδυσωπῶ κύριε, ὡς ποιη-
τήν μου καὶ Θεόν, τῇ σῇ με σκέπασον χάριτι, καὶ
ἐξ ἐχθρῶν ὁρωμένων με λύτρωσαι, καὶ ἀοράτων τῆς αὐτῶν
βλάβης ἐξάρπασον.

Καταφυγὴ θλιβομένων μῆτερ Θεοῦ πάναγνε, ὑπὸ τὴν
σκέπην σου πιστῶς, ὁ σὸς οἰκέτης κατέφυγον, παν-
τὸς κακοῦ με συντήρησον ἄτρωτον, ἐκδυσωποῦσα τὸν Χριστόν,
ὃν ἀπεκύησας. Δόξα.

Ἀπὸ ἀνθρώπων ἀδίκων καὶ πονηρῶν ῥῦσαί με, καὶ ἀπὸ γλώσσης
δολίας ὁ ἐπιστάμενος κύριε τὴν ἀνθρωπίνην ἀσθένειαν,
ὅπως σε ὡς εὐεργέτην ἀνυμνῶ, ἀεί με σκέπασον.

καὶ νῦν.

Οἱ ἐπιχαίροντες μάτην μῆτερ Θεοῦ πάναγνε, τοῖς ἐμοῖς
πάντοτε κακοῖς, φθόνῳ δεινῷ συντηκόμενοι, κατ-
αισχυνθείησαν ἄχραντε βλέποντες, τῇ σῇ με σκέπῃ κρα-
ταιᾷ περιφρουρούμενον. ᾠδ. γ'.

Ὁ στερεῶν βροντὴν καὶ κτίζων πνεῦμα, στερέωσόν με κύριε,
ἵνα ὑμνῶ σε εἰλικρινῶς, καὶ ποιῶ τὸ θέλημά σου, ὅτι
οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Ὁ Δανιὴλ ἐκ στόματος λεόντων, ῥυσάμενος ἀπήμονα, κἀ-
μὲ τὸν δοῦλόν σου ἀγαθὲ ῥῦσαι ἐκ στόματος ἀδίκου,
καὶ ἀπὸ γλώσσης κύριε δολίας ὡς εὔσπλαγχνος.

Ἐν

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 2.3.206

Ἐν τῷ πρὸς σὲ παρθένε κεκραγέναι, εἰσάκουσον τοῦ δούλου σου, καὶ ἐν βίῳ πάντων κακῶν περιφρούρησόν με σῶον, ἐκδυσωποῦσα κύριον τὸν μόνον φιλάνθρωπον.

Δόξα.

Τὰ ἐν κρυφῇ Χριστέ μου πεπραγμένα, μὴ φανερώσῃς πλάσματα, τοὺς ἐνεδρεύοντας κατ' ἐμοῦ, καὶ τὴν πτῶσίν μου ζητοῦντας ὡς ἀγαθὸς ματαίωσον, καὶ σῶσόν με τὸν δοῦλόν σου. καὶ νῦν.

Ἡ θαυμαστὴν λογχίαν κεκτημένη, νῦν ἐπ' ἐμοὶ θαυμάστωσον, τὰ σὰ ἐλέη καὶ οἰκτιρμοὺς τοὺς πλουσίους σου παρθένε, καὶ ἐκ παντοίων ῥῦσαί με παγίδων τοῦ ὄφεως. ὁ Ἱερ. λέγει.

Ἔτι καὶ ἔτι. Ἀντιλαβοῦ. Τῆς παναγίας ἀχράντου.

Ὅτι ηὐλόγηται, καὶ δεδόξασται τὸ πάντιμον, καὶ μεγαλοπρεπὲς ὄνομά σου, τοῦ πατρὸς. Εἰρήνη πᾶσι. ὁ χορός.

Καὶ τῷ πνεύματί σου. Κάθισμα, ἦχ. δ'.

Τῇ θεοτόκῳ ἐκτενῶς νῦν προσδράμωμεν, ἁμαρτωλοὶ, καὶ ταπεινοὶ, καὶ προσπέσωμεν, ἐν μετανοίᾳ κράζοντες ἐκ βάθους ψυχῆς. δέσποινα βοήθησον ἐφ' ἡμῖν σπλαγχνισθεῖσα, σπεῦσον ἀπολλύμεθα ὑπὸ πλήθους πταισμάτων. μὴ ἀποστρέψῃς σοὺς δούλους κενοὺς, σὲ γὰρ καὶ μόνην ἐλπίδα κεκτήμεθα. ᾠδ. δ'.

Ἀκήκοεν ὁ προφήτης τὴν ἔλευσίν σου κύριε καὶ ἐφοβήθη, κατενόησε τὰ ἔργα σου καὶ ἐξέστη, δόξα τῇ δυνάμει σου, δόξα Χριστὲ τῇ συγκαταβάσει σου.

Τὰ ῥήματά μου κύριε ἐνώτισαι, καὶ πρὸς δέξαι τὸν στεναγμόν μου, καὶ τῇ σκέπῃ σου με σκέπασον τῇ ἁγίᾳ,

ὅπως

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 2.3.206

ὅπως ἀκυρίευτος τοῖς ἐχθροῖς φθονεροῖς δέσποτα γενήσωμαι.

Ἡ Βασιλὶς καὶ κυρία τὸν βασιλέα Χριστὸν ἀεὶ δυσώπει, ἀκυρῶσαι πᾶσαν βούλησιν ἐναντίαν, κατ᾽ ἐμοῦ τοῦ δούλου σου, καὶ σώζεσθαί με ἀβλαβῆ ἀκίνδυνον.

Δόξα.

Πρὸς σὲ μου τὸν νοῦν ἀνάγω, πρὸς σὲ μου καὶ τὰ ὄμματα καὶ τὴν καρδίαν, ἀνατείνω παντοδύναμε ὡς στρουθίον, ῥῦσαι ἐκ παγίδων με, παντὸς θηρευτοῦ, καὶ τοῦ ἐνεδρεύοντος.

Καὶ νῦν.

Τὸν δυνατὸν ἐν ἰσχύει κυήσασα πανάμωμε τὸ ἀσθενές μου, ἱκετεύω σε δυνάμωσον, καὶ δολίας ῥῦσαι δυναστείας με, ἀνθρώπων δεινῶν, καὶ δαιμόνων ἄχραντε.

ᾠδὴ ε΄.

Ἀνάτειλόν μοι κύριε τὸ φῶς τῶν προσταγμάτων σου, ὅτι πρὸς σὲ Χριστὲ τὸ πνεῦμά μου ὀρθρίζει καὶ ὑμνεῖ σε, σὺ γὰρ εἶ ὁ θεὸς ἡμῶν, καὶ πρὸς σὲ κατέφυγον τῆς εἰρήνης βασιλεῦ.

Ἐκ θλίψεως βοήθειαν παράσχου μοι φιλάνθρωπε, καὶ φθονερῶς τοὺς ἐπεμβαίνοντας, καὶ θλίβοντάς με μάτην, ἀσθενεῖς ἀπόδειξον, καὶ τῆς τούτων ῥῦσαί με προσδοκίας ἀγαθή.

Κυβέρνησόν με δέσποινα πελάγει θαλαττεύοντα, καὶ κοσμικῶν σκανδάλων ἄχραντε, καὶ ῥῦσαί με δαιμόνων ἐπηρείας δέομαι, πονηρῶν ἀνθρώπων τε καὶ κινδύνων καὶ φθορᾶς.

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 2.3.206

Δόξα.

Ματαίωσον τοὺς μάτην με πειράζειν δοκιμάζοντας, καὶ μὴ ποιήσῃς με ἐπίχαρμα ἀνθρώπων, τῶν φθονούντων τὴν εὐημερίαν μου, ὁ εἰδώς μου κύριε Ἰησοῦ τὸ ἀσθενές.

Καὶ νῦν.

Νυκτὶ, καὶ ἐν ἡμέρᾳ σε παρθένε εἰς βοήθειαν ἐπικαλοῦμαι ὁ οἰκέτης, μὴ ἐξουδενώσῃς, μὴ δὲ καταισχύνῃς με ἐκ τῆς προσδοκίας μου, ἥνπερ κέκτημαι εἰς σέ.

ᾠδὴ ς΄.

Ζάλη με λογισμῶν καταλαβοῦσα, εἰς βυθὸν ἀπέρριψεν ἀμέτρων ἁμαρτημάτων, ἀλλὰ σὺ κυβερνῆτα ἀγαθὲ προφθάσας διάσωσον, ὡς τὸν προφήτην, καὶ σῶσόν με.

Ζάλης με, καὶ κινδύνων, καὶ σκανδάλων τοῦ βίου διάσωσον, σκέπασόν με τῇ χειρὶ ἀοράτων ἐχθρῶν, καὶ ὁρατῶν ἀδίκου ἐπηρείας, ἵνα ὑμνῶ σε φιλάνθρωπε.

Ψυχῆς μου θεοτόκε τὰς ὀδύνας, καὶ πάθη τοῦ σώματος ἰάτρευσον δυσωπῶ σε, καὶ τῇ σῇ μεσιτείᾳ πρὸς θεὸν, παντὸς ἐπερχομένου πειρασμοῦ, κινδύνων σῶον σωτήρισον.

Δόξα.

Κύριε ὁ τοὺς παῖδας ἐν καμίνῳ ἀβλαβεῖς ῥυσάμενος, κἀμὲ τὸν δοῦλόν σου ῥῦσαι ἀβλαβῆ ἀπὸ πάσης πονηρᾶς βουλῆς, καὶ ἐπηρείας τῶν φθονερῶς ἐχθραινόντων μοι.

Καὶ νῦν.

Τέτοκας ὑπὲρ φύσιν τὸν προόντα, τοῦτον οὖν ἱκέτευε θεογεννήτορ παρθένε, τὴν ψυχήν μου φυλάξαι ἀβλαβῆ, κινδύνων ἀοράτων ἐπερχομένων ἑκάστοτε.

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 2.3.206

Ὁ ἱερεὺς λέγει.

Ἔτι καὶ ἔτι. Ἀντιλαβοῦ. Τῆς παναγίας ἀχράντου. Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς τῆς εἰρήνης Χριστὲ ὁ θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπ. Εἰρήνη πᾶσι. Ὁ χορός. Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Κοντάκιον.

Προστασία ἄμαχε τῶν θλιβομένων, καὶ θερμὴ ἀντίληψις τῶν προστρεχόντων ἐπὶ σοί, ἐκ τῶν κινδύνων με λύτρωσαι, μή με παρίδῃς ἡ πάντων βοήθεια.

Ὁ οἶκος.

Δέξαι τὴν δέησιν ἡμῶν εὐπρέπεια τοῦ κόσμου, ὡς δάκρυα τῆς πόρνης, καὶ πίστιν χαναναίας, καὶ τοῦ τελώνου στεναγμόν, μετάνοιάν τε Πέτρου, καὶ τῆς χήρας τὰ λεπτὰ ὁ σὸς υἱὸς ἐδέξατο, ὡσαύτως παναγία θεόνυμφε δέξαι δυσωποῦντας, μὴ παρίδῃς, μὴ ἀπώσῃ πανύμνητε σοὺς πιστοὺς οἰκέτας, τὸν κείμενον κἀμὲ βορβόρῳ τῶν ἔργων μου, καὶ τοῖς χρῄζουσι τῆς σῆς νῦν βοηθείας ὄρεξον ἁγνὴ τὴν χεῖρα σου τῆς σωτηρίας, μή με παρίδῃς ἡ πάντων βοήθεια.

ᾨδὴ ζ΄.

Τῇ εἰκόνι τῇ χρυσῇ μὴ προσκυνήσαντες παῖδες ἀβραμιαῖοι, ἐδοκιμάζοντο ὥσπερ χρυσὸς ἐν χωνευτηρίῳ, ἐν καμίνῳ δὲ φλογὸς, ὡς ἐν θαλάμῳ φωτεινῷ ἐχόρευον βοῶντες, εὐλογητὸς ὁ θεὸς ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

Ἐν βουλαῖς ὁ φοβερὸς τὰ διαβούλια πάντα τὰ τῆς ψυχῆς μου πρὸς σὲ κατεύθυνον, τοὺς κατ' ἐμοῦ βουλευομένους, μὴ ἐάσῃς ἀγαθὲ κακοποιῆσαί με ποτέ· ἀλλ' ἵλεων με λύτρωσαι τῆς προσδοκίας αὐτῶν βοῶντα, εὐλογητὸς ὁ θεὸς ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

Τὴν

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 2.3.206

Τὴν ψυχήν μου τὴν πολλαῖς ἐσκοτισμένην ἀπάταις, ἁγνὴ τοῦ βίου φώτισον δέομαι, ἡ φῶς τὸ θεῖον ἀποτεκοῦσα, τοὺς πειράσαι φθονερῶς δοκιμάζοντας ἐχθροὺς, ἀπράκτους ἀπέργασαι, καὶ σῶσόν με ἀγαθὴ τὸν πεποιθότα εἰς σέ. Δόξα.

Τὰς ὁδούς σου ὁ θεὸς ὡς ἀγαθὸς γνώρισόν μοι, καὶ δίδαξόν με Χριστὲ τὰς τρίβους σου, καὶ μὴ ἐάσῃς με πειρασθῆναι ὑπὸ ἀνθρώπων πονηρῶν, ἐκ δαιμόνων δυσμενῶν, ἀλλὰ τῇ σῇ σκέπε με κραταιοτάτῃ χειρὶ ἐκδυσωπῶ σε ἀεί. Καὶ νῦν.

Ἐπὶ σὲ τὴν καθαρὰν, χεῖρας ἐκτείνω ῥυπώσας, εἰδώς σου κόρη σαφῶς τὸ εὔσπλαγχνον, μὴ παρίδῃς τὴν δέησίν μου, ἀλλὰ τεῖχος ὀχυρὸν ἀπὸ προσώπου δυσμενῶν, γενοῦ μοι σὺ ἄχραντε, τῆς προσδοκίας αὐτῶν ἀπολυτροῦσα με. ᾠδ. η΄.

Ἐν πυρὶ φλογὸς παρίστανται, χερουβὶμ, σεραφὶμ κύριε, καὶ πᾶσα κτίσις ὕμνον ᾄδει σοι τερπνὸν, ὑμνεῖτε εὐλογεῖτε, λαοὶ φυλαὶ καὶ γλῶσσαι, τὸν ὄντως ὄντα θεὸν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὡς διέσωσας φιλάνθρωπε, τὸν πιστόν σου Δαβὶδ πάντοτε, πειρατηρίων ἐρχομένων ἐπ' αὐτὸν, κἀμὲ τὸν σὸν οἰκέτην, τῶν ἐπισυμβαινόντων, ἐξάρπασον παγίδων ἀεὶ, ὅπως ὑμνολογῶ σε.

Τῆς κακίας ἀπεκύησας, ἀναιρέτην ἁγνὴ Χριστὸν, ὅνπερ δυσώπει, ὡς υἱόν σου καὶ θεὸν, κακίας με ἀνθρώπων, καὶ βλάβης τῶν δαιμόνων, λυτρώσασθαι τὴν σὴν κραταιὰν, δοξολογοῦντα σκέπην.

Εὐλογοῦμεν πατέρα, υἱόν, καὶ ἅγιον πνεῦμα τὸν κύριον.

Μανασσῆν ποτὲ ὡς ἔσωσας, εὐεργέτα χριστὲ δέσμιον, κατειλημμένον, καὶ βοήσαντα θερμῶς, κἀμὲ τῆς προσδοκίας, τῶν ἐχθραινόντων σῶσον, καὶ δεῖξόν με τῆς τούτων ὁρμῆς, ὑπέρτερον βοῶσι.

Καὶ νῦν.

Ἡ ψυχή μου τετραυμάτισται, βλαβεραῖς ἡδοναῖς δέσποινα, οἱ θλίβοντές με, ἐπληθύνθησαν ἐχθροὶ, βοήθησόν μοι μόνη, ἐλπὶς ἀπηλπισμένων, τὸν πάντων βοηθὸν καὶ θεὸν, ἀεὶ ἐκδυσωποῦσα.

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν.

Ἐν πυρὶ φλογὸς παρίστανται, χερουβὶμ, σεραφίμ.

Ὁ ἱερεὺς λέγει.

Σὲ τὴν θεοτόκον τὴν μητέρα τοῦ φωτὸς ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Καὶ ὁ χορὸς ψάλλει τὸ Μεγαλύνει. καὶ ἔπειτα.

ᾠδὴ θ'.

Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ δυνατὸς, καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ, καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ εἰς γενεὰν, καὶ γενεὰν τοῖς φοβουμένοις αὐτόν.

Ὅτι θεὸς ἐλεοῦς, καὶ οἰκτιρμῶν ὑπάρχεις χριστὲ, οἰκτείρησόν με μόνε ἀγαθὲ, καὶ παντοίων πειρασμῶν ἐπερχομένων φθονερῶς ῥῦσαι καὶ σῶσον με.

Πολλοὶ οἱ πολεμοῦντες ἀπὸ ὕψους με δυσμενεῖς, πολλοὶ δὲ καὶ ἐν γῇ οἱ φθονερῶς ἐπεμβαίνοντες ἀεὶ τῇ ἀσθενείᾳ μου, ἐξ ὧν παρθένε καὶ σῶσον με.

Δόξα.

Δόξα.

Ἐλέησόν με μόνε ἐλεῆμον πταίσαντά σοι, καὶ δίδου μοι χρεῶν ἀποκοπήν, καὶ ἀνδρῶν βλαβερῶν νῦν ἐξέλου, κακοποιεῖν ἐπιζητούντων με.

Καὶ νῦν.

Ὑμνῶ σε θεοτόκε, διὰ σοῦ γὰρ σῴζομαι παντὸς ἐπερχομένου πειρασμοῦ, καὶ βοῶ σοι ἐκτενῶς, τῇ ἀσθενείᾳ μου γενοῦ διὰ παντὸς βοηθός.

Μετὰ ταῦτα συναγόμενοι πάντες λέγουσι τοὺς ὕμνους τῆς θεοτόκου, ἦχ. πλα. δ'.

Τὸν πολεμοῦντά με ἐχθρὸν πολέμησον λόγε, ὁ ἀφορίσας με ἐκ κοιλίας μητρός μου θεῷ τῷ πανοικτίρμονι.

Ἄσμα μελῳδοῦντά με δέξαι, προσέχουσα τῇ ἐμῇ ταπεινώσει, καὶ στερέωσον τῇ πίστει τῇ ἁγίᾳ, ὅπως ἐκ νυκτὸς ὀρθρίσας βοήσω πρὸς τὸν χν.

Ὁ τῶν πατέρων καὶ ἡμῶν θεὸς εὐλογητὸς εἶ, δι' οὗ τὰ ποιήματα εὐλογεῖται, καὶ ὑπερυψοῦται, καὶ ἡμεῖς τὴν θεομήτορα μεγαλύνομεν.

Μεγαλύνομεν πάντες τὴν φιλανθρωπίαν σου κύριε ὑπὲρ ἡμῶν, εἰς δόξαν τῶν δούλων σου, καὶ στεφάνους τῶν πιστῶν, ὁ μεγαλύνας τὴν μητέρα τὴν τεκοῦσάν σε.

Χαῖρε ἡ πύλη τοῦ θεοῦ, χαῖρε πανάχραντε παρθένε ἁγνή, χαῖρε δέσποινα, καὶ προστασία τοῦ κόσμου, χαῖρε τεῖχος, καὶ καταφυγή, καὶ σκέπη τοῦ γένους ἡμῶν.

Ὑπὸ τὴν σὴν εὐσπλαγχνίαν καταφεύγομεν θεοτόκε, τὰς ἡμῶν ἱκεσίας μὴ παρίδῃς ἐν περιστάσει, ἀλλ' ἐκ κινδύνων

λύτρω-

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 2.3.206

λύτρωσαι ἡμᾶς, μόνη ἁγνή, μόνη εὐλογημένη.

Ἡ ἐλπὶς τῶν ἀπηλπισμένων, ἡ ζωὴ τῶν ἀπεγνωσμένων, ἡ ἀντίληψις τῶν εἰς σὲ προστρεχόντων, ἁγία δέσποινα θεοτόκε τὴν βοήθειάν σου κατάπεμψον ἡμῖν.

Σὲ δυσωποῦμεν ὡς θεοῦ μητέρα, εὐλογημένη πρέσβευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τὸ τρισάγιον, παναγία τριάς, πάτερ ἡμῶν, ὅτι σοῦ. καὶ τὸ τροπάριον.

Θεοτόκε ὁ κόσμος εἰς σὲ ἐλπίζει, καὶ πρὸς σὲ καταφεύγει ἐν ταῖς ἀνάγκαις ἡμῶν.

Λιμένα σε ἀχείμαστον, καὶ τεῖχος ἀπροσμάχητον κεκτημένοι, τοὺς ἐν ζάλῃ γὰρ σώζεις, τοὺς ἐν ἀνάγκαις λυτρῶσαι, καὶ τοῖς ἐν θλίψεσι γενοῦ παραμυθία, δεόμεθα.

Θεοτόκε ὁ κόσμος εἰς σὲ ἐλπίζει. ὡς ἄνω.

εἶτα ὁ Ἱερεύς.

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον, καὶ ἐλέησον. ὁ χορός. Κύριε ἐλέησον, Κύριε ἐλέησον.

Ὑπὲρ τοῦ ἵλεον, εὐμενῆ, καὶ εὐδιάλλακτον γενέσθαι τὸν ἀγαθὸν, καὶ φιλάνθρωπον θεὸν ἡμῶν ἐπὶ ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν, καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς. Κύριε ἐλέησον, Κύριε ἐλ.

Ὑπὲρ τῶν προσκοπιασάντων, καὶ ἀφιερωσάντων, τῶν διακονούντων, καὶ ἐντειλαμένων ἡμῖν εὔχεσθαι ὑπὲρ αὐτῶν, δεηθῶμεν. Κύριε ἐλ. Κύριε ἐλ.

Ὑπὲρ μνήμης, κοιμήσεως, καὶ μακαρίας ἀναπαύσεως πάντων τῶν κεκοιμημένων χριστιανῶν, πατέρων, καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν τῶν ἐνθάδε, καὶ πανταχοῦ κειμένων, κοιμήσεως,

ἀνέ-

ἀνέσεως, καὶ μακαρίας ἀναπαύσεως αὐτῶν, δεηθῶμεν.

Κε ἐλ. Κε ἐλ.

Ἐπάκουσον ἡμῶν ὁ θεὸς ὁ σωτὴρ ἡμῶν, ἡ ἐλπὶς πάντων τῶν περάτων τῆς γῆς, καὶ τῶν ἐν θαλάσσῃ μακρᾶν, καὶ ῥῦσαι κε ὁ θεὸς ἡμῶν τὴν μονὴν ἡμῶν ταύτην, καὶ πᾶσαν πόλιν, καὶ χώραν χριστιανῶν ἀπὸ ὀργῆς, λοιμοῦ, λιμοῦ, σεισμοῦ, καταποντισμοῦ, πυρὸς, μαχαίρας, ἐπιδρομῆς ἀλλοφύλων, καὶ ἐμφυλίου πολέμου, καὶ ἐπάκουσον ἡμῶν, καὶ ἐλέησον. ὁ χορὸς. Κε ἐλ. ιβʹ.

καὶ ὁ Ἱερεὺς.

Ὅτι ἐλεήμων, καὶ φιλάνθρωπος θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ πατρὶ, καὶ τῷ υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ πνι, νῦν.

Δόξα σοι Ἰησοῦ Χε ὁ θεὸς ἡμῶν, ἡ ἐλπὶς πάντων ἡμῶν δόξα σοι. ὁ χορὸς. Δόξα, καὶ νῦν, Κε ἐλέησον, Κε ἐλέησον.

ὁ Ἱερεὺς.

Ὁ εὔσπλαγχνος καὶ ἐλεήμων Χς ὁ ἀληθινὸς θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου αὐτοῦ μρς δεσποίνης ἡμῶν θκου, καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, καὶ πάντων τῶν ἁγίων, προσδέξαιτο τὴν προσευχὴν τῆς παρακλήσεως ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν, καὶ εὐχαῖς τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν ἐν ἀφέσει ἁμαρτιῶν σώσῃ, ἐλεήσῃ, καὶ διαφυλάξῃ πάντας ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος. ὁ χορὸς. Ἀμήν.

ΑΚΑ-

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 2.3.206

ΑΚΑΘΙΣΤΟΣ ΥΜΝΟΣ

ΨΑΛΛΟΜΕΝΟΣ

Κατὰ τὸ ἡμέτερον Τυπικὸν τῇ εἰκοστῇ τοῦ Μαρτίου μηνὸς εἰς τιμὴν καὶ δόξαν τοῦ εὐαγγελισμοῦ τῆς ὑπεραγίας θεοτόκου, ἀντὶ τοῦ ἀποδείπνου.

ὁ Ἱερεὺς λέγει.

Εὐλογητὸς ὁ θεὸς ἡμῶν πάντοτε, νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. ὁ χορός. Ἀμήν.

Ἐν εἰρήνῃ τοῦ κυρίου. καὶ τὰ λοιπά, ὡς ἔθος. Εὐλογίαν δέ.

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμή, καὶ προσκύνησις, τῷ πατρί, καὶ τῷ υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεί. ὁ χορ. Ἀμήν. Τροπ. ἦχ. β'.

Εὐσπλαγχνίας ὑπάρχουσα πηγή, συμπαθείας ἀξίωσον ἡμᾶς θεοτόκε, βλέψον εἰς λαὸν τὸν ἁμαρτήσαντα, δεῖξον ὡς ἀεὶ τὴν δυναστείαν σου. εἰς σὲ γὰρ ἐλπίζοντες, τὸ χαῖρε βοῶμέν σοι, ὡς ποτὲ ὁ Γαβριὴλ ὁ τῶν ἀσωμάτων ἀρχιστράτηγος.

καὶ λέγονται τὰ πάντα, ὡς ἐν τῷ ἀποδείπνῳ τῆς παρακλήσεως, μέχρι τοῦ Θεὸς κύριος, ὅπερ ψάλλεται ὡς ἔθος, καὶ ἔπειτα τὸ τροπάριον, ἦχ. πλ. δ'.

Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς λαβὼν ἐν γνώσει, ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ Ἰωσὴφ σπουδῇ ἐπέστη, ὁ ἀσώματος λέγων

τῇ

τῇ ἀπειρογάμῳ, ὁ κλίνας τῇ καταβάσει τοὺς οὐρανούς, χωρεῖται ἀναλλοιώτως ὅλος ἐν σοί, ἣν καὶ βλέπων ἐν μήτρᾳ σου, λαβόντα δούλου μορφήν, ἐξίσταμαι κραυγάζειν σοι. Χαῖρε νύμφη ἀνύμφευτε. λέγεται ἐκ γ΄.

Κοντάκιον, ἦχ. πλ. δ΄.

ΤΗ͂ ὑπερμάχῳ στρατηγῷ τὰ νικητήρια. Ὡς λυτρωθεῖσα τῶν δεινῶν εὐχαριστήρια. Ἀναγράφω σοι ἡ πόλις σου θεοτόκε. Ἀλλ᾽ ὡς ἔχουσα τὸ κράτος ἀπροσμάχητον. Ἐκ παντοίων με κινδύνων ἐλευθέρωσον. Ἵνα κράζω σοι. Χαῖρε νύμφη ἀνύμφευτε. ἅπαξ.

Οἱ οἶκοι.

ἌΓγελος πρωτοστάτης, οὐρανόθεν ἐπέμφθη, εἰπεῖν τῇ θεοτόκῳ τὸ χαῖρε. καὶ σὺν τῇ ἀσωμάτῳ φωνῇ, σωματούμενόν σε θεωρῶν κύριε. ἐξίστατο, καὶ ἵστατο κραυγάζων, πρὸς αὐτὴν τοιαῦτα.

Χαῖρε, δι᾽ ἧς ἡ χαρὰ ἐκλάμψει. Χαῖρε, δι᾽ ἧς ἡ ἀρὰ ἐκλείψει. Χαῖρε τοῦ πεσόντος Ἀδὰμ ἡ ἀνάκλησις. Χαῖρε τῶν δακρύων τῆς Εὔας ἡ λύτρωσις. Χαῖρε ὕψος δυσανάβατον ἀνθρωπίνοις λογισμοῖς. Χαῖρε βάθος δυσθεώρητον καὶ ἀγγέλων ὀφθαλμοῖς. Χαῖρε, ὅτι ὑπάρχεις βασιλέως καθέδρα. Χαῖρε, ὅτι βαστάζεις τὸν βαστάζοντα πάντα. Χαῖρε ἀστὴρ ἐμφαίνων τὸν ἥλιον. Χαῖρε γαστὴρ ἐνθέου σαρκώσεως. Χαῖρε, δι᾽ ἧς νεουργεῖται ἡ κτίσις. Χαῖρε, δι᾽ ἧς προσκυνεῖται ὁ πλάστης.

Χαῖρε νύμφη ἀνύμφευτε. ὁ ἄλλος χορὸς λέγει.

Χαῖρε νύμφη ἀνύμφευτε. καὶ οὕτως ἀεί.

Βλέπουσα ἡ ἁγία, ἑαυτὴν ἐν ἁγνείᾳ, φησὶ τῷ Γαβριὴλ θαρσαλέως. τὸ παράδοξόν σου τῆς φωνῆς, δυσπαράδεκτόν μου τῇ ψυχῇ φαίνεται. ἀσπόρου γὰρ συλλήψεως, τὴν κύησιν πῶς λέγεις, κράζων; Ἀλληλούϊα.

ὁ ἕτερος χορὸς, Ἀλληλούϊα. καὶ οὕτως ἀεί.

Γνῶσιν ἄγνωστον γνῶναι, ἡ παρθένος ζητοῦσα, ἐβόησε πρὸς τὸν λειτουργοῦντα. ἐκ λαγόνων ἁγνῶν υἱὸν, πῶς ἐστὶ τεχθῆναι δυνατὸν λέξον μοι; πρὸς ἣν ἐκεῖνος ἔφησεν, ἐν φόβῳ πλὴν, κραυγάζων οὕτως.

Χαῖρε βουλῆς ἀπορρήτου μύστις. Χαῖρε σιγῆς δεομένων πίστις. Χαῖρε τῶν θαυμάτων Χριστοῦ τὸ προοίμιον. Χαῖρε τῶν δογμάτων αὐτοῦ τὸ κεφάλαιον. Χαῖρε κλίμαξ ἐπουράνιε, δι᾽ ἧς κατέβη ὁ θεός. Χαῖρε γέφυρα μετάγουσα τοὺς ἐκ γῆς πρὸς οὐρανόν. Χαῖρε τὸ τῶν ἀγγέλων πολυθρύλλητον θαῦμα. Χαῖρε τὸ τῶν δαιμόνων πολυθρήνητον τραῦμα. Χαῖρε τὸ φῶς ἀρρήτως γεννήσασα. Χαῖρε τὸ πῶς μηδένα διδάξασα. Χαῖρε σοφῶν ὑπερβαίνουσα γνῶσιν. Χαῖρε πιστῶν καταυγάζουσα φρένας.

Χαῖρε νύμφη ἀνύμφευτε. δίς.

Δύναμις τοῦ ὑψίστου, ἐπεσκίασε τότε, πρὸς σύλληψιν τῇ ἀπειρογάμῳ. καὶ τὴν εὔκαρπον ταύτης νηδὺν, ὡς ἀγρὸν ὑπέδειξεν ἡδὺν ἅπασι. τοῖς θέλουσι θερίζειν σωτηρίαν, ἐν τῷ ψάλλειν οὕτως. Ἀλληλούϊα.

καὶ ἔτι ὁ χορ. Ἀλλ.

Ἔχουσα θεοδόχον, ἡ παρθένος τὴν μήτραν, ἀνέδραμε πρὸς τὴν Ἐλισάβετ, τὸ δὲ βρέφος ἐκείνης εὐθὺς,

ἐπι-

ἐπιγνοῦσα τὸν ταύτης ἀσπασμὸν ἔχαιρε· καὶ ἄλμασιν ὡς ἄσμασιν, ἐβόα πρὸς τὴν θεοτόκον.

Χαῖρε βλαστοῦ ἀμαράντου κλῆμα. Χαῖρε καρποῦ ἀκηράτου κτῆμα. Χαῖρε γεωργὸν γεωργοῦσα φιλάνθρωπον. Χαῖρε φυτουργὸν τῆς ζωῆς ἡμῶν φύουσα. Χαῖρε ἄρουρα βλαστάνουσα εὐφορίαν οἰκτιρμῶν. Χαῖρε τράπεζα βαστάζουσα εὐθηνίαν ἱλασμῶν. Χαῖρε, ὅτι λειμῶνα τῆς τροφῆς ἀναθάλλεις. Χαῖρε, ὅτι λιμένα τῶν ψυχῶν ἑτοιμάζεις. Χαῖρε δεκτὸν πρεσβείας θυμίαμα. Χαῖρε παντὸς τοῦ κόσμου ἐξίλασμα. Χαῖρε θεοῦ πρὸς θνητοὺς εὐδοκία. Χαῖρε θνητῶν πρὸς θεὸν παῤῥησία.

Χαῖρε νύμφη ἀνύμφευτε. δίς.

Ζάλην ἔνδοθεν ἔχων, λογισμῶν ἀμφιβόλων, ὁ σώφρων Ἰωσὴφ ἐταράχθη· πρὸς τὴν ἄγαμόν σε θεωρῶν, καὶ κλεψίγαμον ὑπονοῶν ἄμεμπτε· μαθὼν δέ σου τὴν σύλληψιν, ἐκ πνεύματος ἁγίου, ἔφη. Ἀλλ. δίς.

καὶ πάλιν, Τῇ ὑπερμάχῳ. εἶτα.

Ἤκουσαν οἱ ποιμένες, τῶν ἀγγέλων ὑμνούντων, τὴν ἔνσαρκον Χριστοῦ παρουσίαν· καὶ δραμόντες ὡς πρὸς ποιμένα, θεωροῦσι τοῦτον, ὡς ἀμνὸν ἄμωμον. ἐν τῇ γαστρὶ Μαρίας βοσκηθέντα, ὃν ὑμνοῦντες εἶπον.

Χαῖρε ἀμνοῦ καὶ ποιμένος μῆτερ. Χαῖρε αὐλὴ λογικῶν προβάτων. Χαῖρε ἀοράτων ἐχθρῶν ἀμυντήριον. Χαῖρε παραδείσου θυρῶν ἀνοικτήριον. Χαῖρε, ὅτι τὰ οὐράνια συναγάλλεται τῇ γῇ. Χαῖρε, ὅτι τὰ ἐπίγεια συγχορεύει οὐρανοῖς. Χαῖρε τῶν ἀποστόλων τὸ ἀσίγητον στόμα. Χαῖρε τῶν ἀθλοφόρων τὸ ἀνίκητον θάρσος. Χαῖρε στεῤῥὸν τῆς πίστεως

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 2.3.206

ἔρεισμα. Χαῖρε λαμπτὴρ τῆς χάριτος γνώρισμα. Χαῖρε, δι' ἧς ἐγυμνώθη ὁ ᾅδης. Χαῖρε, δι' ἧς ἐνεδύθημεν δόξαν. Χαῖρε νύμφη ἀνύμφευτε. δὶς.

Θεοδρόμον ἀστέρα, θεωρήσαντες μάγοι, τῇ τούτου ἠκολούθησαν αἴγλῃ. καὶ ὡς λύχνον κρατοῦντες αὐτόν, δι' αὐτοῦ ἠρεύνων, κραταιὸν ἄνακτα. καὶ φθάσαντες τὸν ἄφθαστον, ἐχάρησαν αὐτῷ βοῶντες. Ἀλλ. δὶς.

Ἴδον παῖδες χαλδαίων, ἐν χερσὶ τῆς παρθένου, τὸν πλάσαντα χειρὶ τοὺς ἀνους. καὶ δεσπότην νοοῦντες αὐτόν, εἰ καὶ δούλου ἔλαβε μορφήν, ἔσπευσαν τοῖς δώροις θεραπεῦσαι, καὶ βοῆσαι τῇ εὐλογημένῃ.

Χαῖρε ἀστέρος ἀδύτου μήτηρ. Χαῖρε αὐγὴ μυστικῆς ἡμέρας. Χαῖρε τῆς ἀπάτης τὴν κάμινον σβέσασα. Χαῖρε τῆς Τριάδος τοὺς μύστας φωτίζουσα. Χαῖρε τύραννον ἀπάνον ἐκβαλοῦσα τῆς ἀρχῆς. Χαῖρε κν̄ φιλάνον ἐπιδείξασα χν̄. Χαῖρε ἡ τῆς βαρβάρου λυτρουμένη θρησκείας. Χαῖρε ἡ τοῦ βορβόρου ῥυομένη τῶν ἔργων. Χαῖρε πυρὸς προσκύνησιν παύσασα. Χαῖρε φλογὸς παθῶν ἀπαλλάττουσα. Χαῖρε πιστῶν ὁδηγὲ σωφροσύνης. Χαῖρε πασῶν γενεῶν εὐφροσύνη.

Χαῖρε νύμφη ἀνύμφευτε. δὶς.

Κήρυκες θεοφόροι, γεγονότες οἱ μάγοι, ὑπέστρεψαν εἰς τὴν Βαβυλῶνα. ἐκτελέσαντές σου τὸν χρησμόν, καὶ κηρύξαντές σε τὸν χν̄ ἅπασιν. ἀφέντες τὸν Ἡρώδην ὡς ληρώδη, μὴ εἰδότα ψάλλειν. Ἀλλ. δὶς.

Λάμψας ἐν τῇ αἰγύπτῳ, φωτισμὸν ἀληθείας, ἐδίωξας τοῦ ψεύδους τὸ σκότος. τὰ γὰρ εἴδωλα ταύτης σωτὴρ,

μὴ

μὴ ἐνέγκαντά σου, τὴν ἰσχὺν πέπτωκεν. οἱ τούτων δὲ ῥυσθέντες, ἐβόων πρὸς τὴν θεόν.

Χαῖρε ἀνόρθωσις τῶν ἀνθρώπων. Χαῖρε κατάπτωσις τῶν δαιμόνων. Χαῖρε τὴν ἀπάτης τὴν πλάνην πατήσασα. Χαῖρε τῶν εἰδώλων τὸν δόλον ἐλέγξασα. Χαῖρε θάλασσα ποντίσασα φαραὼ τὸν νοητόν. Χαῖρε πέτρα ἡ ποτίσασα τοὺς διψῶντας τὴν ζωήν. Χαῖρε πύρινε στύλε ὁδηγῶν τοὺς ἐν σκότει. Χαῖρε σκέπη τοῦ κόσμου πλατυτέρα νεφέλης. Χαῖρε τροφὴ τοῦ μάννα διάδοχε. Χαῖρε τρυφῆς ἁγίας διάκονε. Χαῖρε ἡ γῆ τῆς ἐπαγγελίας. Χαῖρε, ἐξ ἧς ῥέει μέλι καὶ γάλα.

Χαῖρε νύμφη ἀνύμφευτε. δίς.

ΜΕ΄λλοντος Συμεῶνος, τοῦ παρόντος αἰῶνος, μεθίστασθαι τοῦ ἀπατεῶνος. ἐπεδόθης ὡς βρέφος αὐτῷ, ἀλλ᾽ ἐγνώσθης τούτῳ, καὶ θεὸς τέλειος. διόπερ ἐξεπλάγη σου, τὴν ἄρρητον σοφίαν, κράζων. Ἀλλ. δίς.

Τῇ ὑπερμάχῳ στρατηγῷ. ζήτει ἄνω.

Καὶ λέγεται ὁ κανὼν τῆς θεοῦ. ἦχ. δ΄. ᾠδ. α΄.

ἈΝοίξω τὸ στόμα μου, καὶ πληρωθήσεται πνεύματος, καὶ λόγον ἐρεύξομαι τῇ βασιλίδι μητρί, καὶ ὀφθήσομαι, φαιδρῶς πανηγυρίζων, καὶ ᾄσω γηθόμενος, ταύτης τὰ θαύματα.

ΧΡιστοῦ βίβλον ἔμψυχον, ἐσφραγισμένην σε πνεύματι, ὁ μέγας ἀρχάγγελος ἁγνὴ θεώμενος, ἐπεφώνει σοι, χαῖρε χαρᾶς δοχεῖον, δι᾽ ἧς τῆς προμήτορος, ἀρὰ λυθήσεται.

ἈΔὰμ ἐπανόρθωσις, χαῖρε παρθένε θεόνυμφε, τοῦ ᾅδου ἡ νέκρωσις, χαῖρε πανάμωμε, τὸ παλάτιον, τοῦ μόνου βασιλέως, χαῖρε θρόνε πύρινε, τοῦ παντοκράτορος.

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 2.3.206

Ρ Όδον τοῦ ἀμαράντου, χαῖρε ἡ μόνη βλαστήσασα, τὸ μῆλον τὸ εὔοσμον, χαῖρε ἡ τέξασα, τὸ ὀσφράδιον, τοῦ πάντων βασιλέως, χαῖρε ἀπειρόγαμε, κόσμου διάσωσμα.

Α Γνείας θησαύρισμα, χαῖρε δι' ἧς ἐκ τοῦ πτώματος, ἡμῶν ἐξανέστημεν, χαῖρε ἡδύπνοον, κρίνον δέσποινα, πιστοὺς εὐωδιάζον, θυμίαμα εὔοσμον, μύρον πολύτιμον.

ᾠδ. γ'.

Τ Οὺς σοὺς ὑμνολόγους θκε, ἡ ζῶσα καὶ ἄφθονος πηγή, θίασον συγκροτήσαντας, πνευματικὸν στερέωσον, ἐπὶ τῇ θείᾳ δόξῃ σου, στεφάνων δόξης ἀξίωσον.

Σ Τάχυν ἡ βλαστήσασα τὸν θεῖον, ὡς χώρα ἀνήροτος σαφῶς, χαῖρε ἔμψυχε τράπεζα, ἄρτον ζωῆς χωρήσασα, χαῖρε τοῦ ζῶντος ὕδατος, πηγὴ ἀκένωτος δέσποινα.

Δ Ἀμαλις τὸν μόσχον ἡ τεκοῦσα, τὸν ἄμωμον, χαῖρε τοῖς πιστοῖς, χαῖρε ἀμνὰς κυήσασα, θεοῦ ἀμνὸν τὸν αἴροντα, κόσμου παντὸς τὰ πταίσματα, χαῖρε θερμὸν ἱλαστήριον.

Ο Ρθρος φαεινὸς χαῖρε ἡ μόνη, τὸν ἥλιον φέρουσα χριστόν, φωτὸς κατοικητήριον, χαῖρε τὸ σκότος λύσασα, καὶ τοὺς ζοφώδεις δαίμονας, ὁλοτελῶς ἐκμειώσασα.

Χ Αῖρε πύλη μόνη ἣν ὁ Λόγος, διώδευσε μόνος ἡ μοχλοὺς, καὶ πύλας ᾅδου δέσποινα, τῷ τόκῳ σου συντρίψασα, χαῖρε ἡ θεία εἴσοδος, τῶν σωζομένων πανύμνητε.

Τῇ ὑπερμάχῳ.

Ν Έαν ἔδειξε κτίσιν, ἐμφανίσας ὁ κτίστης, ἡμῖν τοῖς ὑπ' αὐτοῦ γενομένοις. ἐξ ἀσπόρου βλαστήσας γαστρὸς, καὶ φυλάξας ταύτην, ὥσπερ ἦν ἄφθορον. ἵνα τὸ θαῦμα βλέποντες, ὑμνήσωμεν αὐτὴν, βοῶντες.

Χαῖρε

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 2.3.206

Χαῖρε τὸ ἄνθος τῆς ἀφθαρσίας. Χαῖρε τὸ στέφος τῆς ἐγκρατείας. Χαῖρε ἀναστάσεως τύπον ἐκλάμπουσα. Χαῖρε τῶν ἀγγέλων τὸν βίον ἐμφαίνουσα. Χαῖρε δένδρον ἀγλαόκαρπον, ἐξ οὗ τρέφονται πιστοί. Χαῖρε ξύλον εὐσκιόφυλλον, ἐξ οὗ σκέπονται πολλοί. Χαῖρε κυοφοροῦσα ὁδηγὸν πλανωμένοις. Χαῖρε ἀπογεννῶσα λυτρωτὴν αἰχμαλώτοις. Χαῖρε κριτοῦ δικαίου δυσώπησις. Χαῖρε πολλῶν πταιόντων συγχώρησις. Χαῖρε στολὴ τῶν γυμνῶν παῤῥησία. Χαῖρε στοργὴ πάντα πόθον νικῶσα.

Χαῖρε νύμφη ἀνύμφευτε. δίς.

Ξένον τόκον ἰδόντες, ξενωθῶμεν τοῦ κόσμου, τὸν νοῦν εἰς οὐρανὸν μεταθέντες. διὰ τοῦτο γὰρ ὁ ὑψηλὸς θεός, ἐπὶ γῆς ἐφάνη ταπεινὸς ἄνθρωπος. βουλόμενος ἑλκύσαι πρὸς τὸ ὕψος, τοὺς αὐτῷ βοῶντας. Ἀλλ. δίς.

Ὅλος ἦν ἐν τοῖς κάτω, καὶ τῶν ἄνω οὐδ᾽ ὅλως, ἀπῆν ὁ ἀπερίγραπτος Λόγος. Συγκατάβασις γὰρ θεϊκή, οὐ μετάβασις δὲ τοπικὴ γέγονε. καὶ τόκος ἐκ παρθένου θεολήπτου, ἀκουούσης ταῦτα.

Χαῖρε θεοῦ ἀχωρήτου χώρα. Χαῖρε σεπτοῦ μυστηρίου θύρα. Χαῖρε τῶν ἀπίστων ἀμφίβολον ἄκουσμα. Χαῖρε τῶν πιστῶν ἀναμφίβολον καύχημα. Χαῖρε ὄχημα πανάγιον τοῦ ἐπὶ τῶν χερουβίμ. Χαῖρε οἴκημα πανάριστον τοῦ ἐπὶ τῶν σεραφίμ. Χαῖρε ἡ τἀναντία εἰς ταυτὸ ἀγαγοῦσα. Χαῖρε ἡ παρθενίαν, καὶ λοχείαν ζευγνύουσα. Χαῖρε, δι᾽ ἧς ἐλύθη παράβασις. Χαῖρε, δι᾽ ἧς ἠνοίχθη παράδεισος. Χαῖρε ἡ κλεὶς τῆς χριστοῦ βασιλείας. Χαῖρε ἐλπὶς ἀγαθῶν αἰωνίων.

Χαί-

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 2.3.206

Χαῖρε νύμφη ἀνύμφευτε. δὶς.

Πᾶσα φύσις ἀγγέλων, κατεπλάγη τὸ μέγα, τῆς σῆς ἐνανθρωπήσεως ἔργον. τὸν ἀπρόσιτον γὰρ ὡς θεὸν, ἐθεώρει πᾶσι, προσιτὸν ἄνθρωπον. ἡμῖν μὲν συνδιάγοντα, ἀκούοντα δὲ, παρὰ πάντων οὕτως. Ἀλλ. δὶς.

Ῥήτορας πολυφθόγγους, ὡς ἰχθύας ἀφώνους, ὁρῶμεν ἐπὶ σοὶ θεοτόκε. ἀποροῦσι γὰρ λέγειν τὸ πῶς, καὶ παρθένος μένεις, καὶ τεκεῖν ἴσχυσας. ἡμεῖς δὲ τὸ μυστήριον θαυμάζοντες, πιστῶς βοῶμεν.

Χαῖρε σοφίας θεοῦ δοχεῖον. Χαῖρε προνοίας αὐτοῦ ταμεῖον. Χαῖρε φιλοσόφους ἀσόφους δεικνύουσα. Χαῖρε τεχνολόγους ἀλόγους ἐλέγχουσα. Χαῖρε, ὅτι ἐμωράνθησαν οἱ δεινοὶ συζητηταί. Χαῖρε, ὅτι ἐμαράνθησαν οἱ τῶν μύθων ποιηταί. Χαῖρε τῶν ἀθηναίων τὰς πλοκὰς διασπῶσα. Χαῖρε τῶν ἁλιέων τὰς σαγήνας πληροῦσα. Χαῖρε βυθοῦ ἀγνοίας ἐξέλκουσα. Χαῖρε πολλοὺς ἐν γνώσει φωτίζουσα. Χαῖρε ὁλκὰς τῶν θελόντων σωθῆναι. Χαῖρε λιμὴν τῶν τοῦ βίου πλωτήρων.

Χαῖρε νύμφη ἀνύμφευτε. δὶς.

Σῶσαι θέλων τὸν κόσμον, ὁ τῶν ὅλων κοσμήτωρ, πρὸς τοῦτον αὐτεπάγγελτος ἦλθε. καὶ ποιμὴν ὑπάρχων ὡς θεὸς, δι' ἡμᾶς ἐφάνη, καθ' ἡμᾶς ἄνθρωπος. ὁμοίῳ γὰρ, τὸ ὅμοιον καλέσας, ὡς θεὸς ἀκούει. Ἀλλ. δὶς.

Καὶ πάλιν Τῇ ὑπερμάχῳ στρατηγῷ. εἶτα ᾠδὴ δ'. ἦχ. δ'.

Ὁ Καθήμενος ἐν δόξῃ, ἐπὶ θρόνου θεότητος, ἐν νεφέλῃ κούφῃ, ἦλθεν ἰησοῦς ὁ ὑπέρθεος, τῇ ἀκηράτῳ πα-

παλάμῃ, καὶ διέσωσε, τοὺς κραυγάζοντας, δόξα χριστὲ τῇ δυνάμει σου.

ΕΝ φωναῖς ᾀσμάτων πιστῶς, σοὶ βοῶμεν πανύμνητε, χαῖρε πίον ὄρος, καὶ τετυρωμένον ἐν πνεύματι. χαῖρε λυχνία καὶ στάμνε μάννα φέρουσα, τὸ γλυκαῖνον, τὰ τῶν εὐσεβῶν αἰσθητήρια.

ΙΛαστήριον τοῦ κόσμου, χαῖρε ἄχραντε δέσποινα, χαῖρε κλίμαξ γῆθεν, πάντας ἀνυψώσασα χάριτι. χαῖρε ἡ γέφυρα ὄντως ἡ μετάγουσα, ἐκ θανάτου πάντας, πρὸς ζωὴν τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

ΟΥρανῶν ὑψηλοτέρα, χαῖρε γῆς τὸ θεμέλιον, ἐν τῇ σῇ νηδύϊ ἄχραντε ἀκόπως βαστάσασα, χαῖρε κογχύλη πορφύραν θείαν βάψασα, ἐξ αἱμάτων σου, τῷ βασιλεῖ τῶν δυνάμεων.

ΝΟμοθέτην ἡ τεκοῦσα, ἀληθῶς χαῖρε δέσποινα, τὸν τὰς ἀνομίας, πάντων δωρεὰν ἐξαλείφοντα. ἀκατανόητον βάθος, ὕψος ἄρρητον, ἀπειρόγαμε, δι᾽ ἧς ἡμεῖς ἐθεώθημεν.

ΣΕ τὴν πλέξασαν τῷ κόσμῳ, ἀχειρόπλοκον στέφανον, ἀνυμνολογοῦμεν, χαῖρέ σοι παρθένε κραυγάζοντες. τὸ φυλακτήριον πάντων καὶ χαράκωμα, καὶ κραταίωμα, καὶ ἱερὸν καταφύγιον.

ᾠδὴ ε΄.

ΕΞέστη τὰ σύμπαντα, ἐπὶ τῇ θείᾳ δόξῃ σου, σὺ γὰρ ἀπειρόγαμε παρθένε, ἔσχες ἐν μήτρᾳ τὸν ἐπὶ πάντων θεὸν, καὶ τέτοκας ἄχρονον υἱὸν, πᾶσι τοῖς ὑμνοῦσί σε, τὴν εἰρήνην βραβεύουσα.

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 2.3.206

ΟΔὸν ἡ κυήσασα ζωῆς, χαῖρε πανάμωμε, ἡ κατακλυσμοῦ τῆς ἁμαρτίας, σώσασα κόσμον, χαῖρε θεόνυμφε, ἄκουσμα καὶ λάλημα φρικτὸν, χαῖρε ἐνδιαίτημα τοῦ δεσπότου τῆς κτίσεως.

ΙΣχὺς καὶ ὀχύρωμα, ἀνθρώπων χαῖρε ἄχραντε, τόπε ἁγιάσματος τῆς δόξης, νέκρωσις ᾅδου, νυμφὼν ὁλόφωτε, χαῖρε τῶν ἀγγέλων χαρμονὴ, χαῖρε ἡ βοήθεια τῶν πιστῶς δεομένων σου.

ΠΥρίμορφον ὄχημα, τοῦ Λόγου χαῖρε δέσποινα, ἔμψυχε παράδεισε τὸ ξύλον, ἐν μέσῳ ἔχον ζωῆς τὸν κν̄, οὗ ὁ γλυκασμὸς ζωοποιεῖ, πίστει τοὺς μετέχοντας, καὶ φθορᾷ ὑποκύψαντας.

ῬΩννύμενοι σθένει σου, πιστῶς ἀναβοῶμέν σοι, χαῖρε πόλις τοῦ παμβασιλέως, δεδοξασμένα καὶ ἀξιάκουστα, περὶ ἧς λελάληνται σαφῶς, ὄρος ἀλατόμητον, χαῖρε βάθος ἀμέτρητον.

ΕΥρύχωρον σκήνωμα, τοῦ Λόγου χαῖρε ἄχραντε, κόχλος ἡ τὸν θεῖον μαργαρίτην προαγαγοῦσα, χαῖρε πανθαύμαστε, πάντων πρὸς θεὸν καταλλαγὴ, τῶν μακαριζόντων σε, θεοτόκε ἑκάστοτε.

ᾠδὴ ϛ'.

ΤΗν θείαν ταύτην καὶ πάντιμον, τελοῦντες ἑορτὴν οἱ θεόφρονες, τῆς θεομήτορος, δεῦτε τὰς χεῖρας κροτήσωμεν, τὸν ἐξ αὐτῆς τεχθέντα θεὸν δοξάσωμεν.

ΠΑστὰς τοῦ Λόγου ἀμόλυντε, αἰτία τῆς τῶν πάντων θεώσεως, χαῖρε πανάχραντε, τῶν προφητῶν περιήχημα, χαῖρε τῶν ἀποστόλων τὸ ἐγκαλλώπισμα.

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 2.3.206

Ἐκ σοῦ ἡ δρόσος ἀπέσταξε, φλογμὸν πολυθεΐας ἡ λύσασα, ὅθεν βοῶμέν σοι, χαῖρε ὁ πόκος ὁ ἔνδροσος, ὃν Γεδεὼν παρθένε προεθεάσατο.

Ἰδού σοι χαῖρε κραυγάζομεν, λιμὴν ἡμῖν γενοῦ θαλαττεύουσι, καὶ ὁρμητήριον, ἐν τῷ πελάγει τῶν θλίψεων, καὶ τῶν σκανδάλων πάντων τοῦ πολεμήτορος.

Χαρᾶς αἰτία χαρίτωσον, ἡμῶν τὸν λογισμὸν τοῦ κραυγάζειν σοι, χαῖρε ἡ ἄφλεκτος, βάτος νεφέλη ὁλόφωτε, ἡ τοὺς πιστοὺς ἀπαύστως ἐπισκιάζουσα.

Τῇ ὑπερμάχῳ στρατηγῷ, καὶ αὖθις.

Τεῖχος εἶ τῶν παρθένων, θεοτόκε παρθένε, καὶ πάντων τῶν εἰς σὲ προστρεχόντων. ὁ γὰρ τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς, κατεσκεύασέ σε, ποιητὴς ἄχραντε. οἰκήσας ἐν τῇ μήτρᾳ σου, καὶ πάντας σοι προσφωνεῖν διδάξας.

Χαῖρε ἡ στήλη τῆς παρθενίας. Χαῖρε ἡ πύλη τῆς σωτηρίας. Χαῖρε ἀρχηγὲ νοητῆς ἀναπλάσεως. Χαῖρε χορηγὲ θεϊκῆς ἀγαθότητος. Χαῖρε, σὺ γὰρ ἀνεγέννησας τοὺς συλληφθέντας αἰσχρῶς. Χαῖρε, σὺ γὰρ ἐνουθέτησας τοὺς συλλυθέντας τὸν νοῦν. Χαῖρε ἡ τὸν φθορέα τῶν φρενῶν καταργοῦσα. Χαῖρε ἡ τὸν σπορέα τῆς ἁγνείας τεκοῦσα. Χαῖρε παστὰς ἀσπόρου νυμφεύσεως. Χαῖρε πιστοὺς κυρίῳ ἁρμόζουσα. Χαῖρε καλὴ κουροτρόφε παρθένε. Χαῖρε ψυχῶν νυμφοστόλε ἁγίων.

Χαῖρε νύμφη ἀνύμφευτε. δίς.

Ὕμνος ἅπας ἡττᾶται, συνεκτείνεσθαι σπεύδων, τῷ πλήθει τῶν πολλῶν οἰκτιρμῶν σου. ἰσαρίθμους ψαλμοὺς, καὶ ᾠδὰς, ἂν προσφέρωμέν σοι, βασιλεῦ ἅγιε.

οὐδὲν τελοῦμεν ἄξιον, ὧν δέδωκας ἡμῖν, τοῖς σοὶ βοῶσιν. Ἀλληλούϊα. δίς.

Φωτοδόχον λαμπάδα, τοῖς ἐν σκότει φανεῖσαν, ὁρῶμεν τὴν ἁγίαν παρθένον. τὸ γὰρ ἄϋλον ἅπτουσα φῶς, ὁδηγεῖ πρὸς γνῶσιν, θεϊκὴν ἅπαντας. αὐγῇ τὸν νοῦν φωτίζουσα, κραυγῇ δὲ τιμωμένη ταῦτα.

Χαῖρε ἀκτὶς νοητοῦ ἡλίου. Χαῖρε βολὶς τοῦ ἀδύτου φέγγους. Χαῖρε ἀστραπὴ τὰς ψυχὰς καταλάμπουσα. Χαῖρε ὡς βροντὴ τοὺς ἐχθροὺς καταπλήττουσα. Χαῖρε, ὅτι τὸν πολύφωτον ἀνατέλλεις φωτισμόν. Χαῖρε, ὅτι τὸν πολύρρυτον ἀναβλύζεις ποταμόν. Χαῖρε τῆς κολυμβήθρας ζωγραφοῦσα τὸν τύπον. Χαῖρε τῆς ἁμαρτίας ἀναιροῦσα τὸν ῥύπον. Χαῖρε λουτὴρ ἐκπλύνων συνείδησιν. Χαῖρε κρατὴρ κιρνῶν ἀγαλλίασιν. Χαῖρε ὀσμὴ τῆς Χριστοῦ εὐωδίας. Χαῖρε ζωὴ μυστικῆς εὐωχίας.

Χαῖρε νύμφη ἀνύμφευτε. δίς.

Χάριν δοῦναι θελήσας, ὀφλημάτων ἀρχαίων, ὁ πάντων χρεωλύτης ἀνθρώπων. ἐπεδήμησε δι' ἑαυτοῦ, πρὸς τοὺς ἀποδήμους τῆς αὐτοῦ χάριτος. καὶ σχίσας τὸ χειρόγραφον, ἀκούει παρὰ πάντων οὕτως.

Ἀλληλούϊα. δίς.

Ψάλλοντές σου τὸν τόκον, ἀνυμνοῦμέν σε πάντες, ὡς ἔμψυχον ναὸν θεοτόκε. ἐν τῇ σῇ γὰρ οἰκήσας γαστρί, ὁ συνέχων πάντα, τῇ χειρὶ κύριος. ἡγίασεν, ἐδόξασεν, ἐδίδαξε, βοᾶν σοι πάντας.

Χαῖρε σκηνὴ τοῦ θεοῦ καὶ λόγου. Χαῖρε ἁγία ἁγίων μείζων. Χαῖρε κιβωτὲ χρυσωθεῖσα τῷ πνεύματι. Χαῖρε

θη-

θησαυρὲ τῆς ζωῆς ἀδαπάνητε. Χαῖρε τίμιον διάδημα βασιλέων εὐσεβῶν. Χαῖρε καύχημα σεβάσμιον ἱερέων εὐλαβῶν. Χαῖρε τῆς ἐκκλησίας ὁ ἀσάλευτος πύργος. Χαῖρε τῆς βασιλείας τὸ ἀπόρθητον τεῖχος. Χαῖρε, δι' ἧς ἐγείρονται τρόπαια. αἶρε, δι' ἧς ἐχθροὶ καταπίπτουσι. Χαῖρε φωτὸς τοῦ ἐμοῦ θεραπεία. Χαῖρε ψυχῆς τῆς ἐμῆς σωτηρία.

Χαῖρε νύμφη ἀνύμφευτε. δίς.

Ὦ πανύμνητε μῆτερ, ἡ τεκοῦσα τὸν πάντων ἁγίων, ἁγιώτατον Λόγον. δεξαμένη τὴν νῦν προσφορὰν, ἀπὸ πάσης ῥῦσαι, συμφορᾶς ἅπαντας. καὶ τῆς μελλούσης λύτρωσαι κολάσεως, τοὺς σοὶ βοῶντας. Ἀλλ. δίς.

Καὶ πάλιν Τῇ ὑπερμάχῳ στρατηγῷ.

ᾠδ. ζ. ἦχ. δ'.

Οὐκ ἐλάτρευσαν τῇ κτίσει οἱ θεόφρονες, παρὰ τὸν κτίσαντα, ἀλλὰ πυρὸς ἀπειλὴν, ἀνδρείως πατήσαντες, ἔχαιρον ψάλλοντες, ὑπερύμνητε, ὁ τῶν πατέρων κύριος, καὶ θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ἀνυμνοῦμέν σε βοῶντες χαῖρε ὄχημα, ἡλίου τοῦ νοητοῦ, ἄμπελος ἀληθινὴ, τὸν βότρυν τὸν πέπειρον, ἡ γεωργήσασα, οἶνον στάζοντα, τὸν τὰς ψυχὰς εὐφραίνοντα, τῶν πιστῶς σε δοξαζόντων.

Ἰατῆρα τῶν ἀνθρώπων ἡ κυήσασα, χαῖρε θεόνυμφε, ἡ ῥάβδος ἡ μυστικὴ, ἄνθος τὸ ἀμάραντον, ἡ ἐξανθήσασα, χαῖρε δέσποινα, δι' ἧς χαρᾶς πληρούμεθα, καὶ ζωὴν κληρονομοῦμεν.

Ῥητορεύουσα οὐ σθένει γλῶσσα δέσποινα, ὑμνολογῆσαι σε, ὑπὲρ γὰρ τὰ Σεραφὶμ, ὑψώθης κυήσασα, τὸν Βασι-

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 2.3.206

βασιλέα χν̄, ὃν ἱκέτευε, πάσης νῦν βλάβης ῥύσασθαι, τοὺς πιστῶς σε προσκυνοῦντας.

Εὐφημεῖ σε μακαρίζοντα τὰ πέρατα, καὶ ἀνακράζει σοι, χαῖρε ὁ τόμος ἐν ᾧ, δακτύλῳ ἐγγέγραπται, Πατρὸς ὁ Λόγος ἁγνὴ, ὃν ἱκέτευε, βίβλῳ ζωῆς τοὺς δούλους σου, καταγράψαι θκε̄.

Ἱκετεύομεν οἱ δοῦλοί σου καὶ κλίνομεν, γόνυ καρδίας ἡμῶν, κλῖνον τὸ οὖς σου ἁγνὴ, καὶ σῶσον τοὺς θλίψεσι, βυθιζομένους ἡμᾶς, καὶ συντήρησον, πάσης ἐχθρῶν ἁλώσεως, τὴν σὴν πόλιν θκε. ᾠδ. η'.

Παῖδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ, ὁ τόκος τῆς θκοῦ διεσώζετο, τότε μὲν τυπούμενος, νῦν δὲ ἐνεργούμενος, τὴν οἰκουμένην ἅπασαν ἐγείρει ψάλλειν σοι, τὸν κν̄ ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Νηδύϊ τὸν Λόγον ὑπεδέξω, τὸν πάντα βαστάζοντα ἐβάστασας, γάλακτι ἐξέθρεψας, νεύματι τὸν τρέφοντα, τὴν οἰκουμένην ἅπασαν ἁγνὴ ᾧ ψάλλομεν, τὸν κν̄ ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Μωσῆς κατενόησεν ἐν βάτῳ, τὸ μέγα μυστήριον τοῦ τόκου σου, παῖδες προεικόνισαν, τοῦτο ἐμφανέστατα, μέσον πυρὸς ἱστάμενοι καὶ μὴ φλεγόμενοι, ἀκήρατε ἁγία παρθένε, ὅθεν σὲ ὑμνοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Οἱ πρώην ἀπάτῃ γυμνωθέντες, στολὴν ἀφθαρσίας ἐνεδύθημεν, τῇ κυοφορίᾳ σου, καὶ οἱ καθεζόμενοι, ἐν σκότει παραπτώσεων φῶς κατοπτεύσαμεν, φωτὸς καταικητήριον κόρη, ὅθεν σὲ ὑμνοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Νε-

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 2.3.206

Νεκροὶ διὰ σοῦ ζωοποιοῦνται, ζωὴν γὰρ τὴν ἐνυπόστατον ἐκύησας, εὔλαλοι οἱ ἄλαλοι, τρανῶς χρηματίζοντες, λεπροὶ ἀποκαθαίρονται νόσοι διώκονται, πνευμάτων ἀερίων τὰ πλήθη, ἥττηνται παρθένε, βροτῶν ἡ σωτηρία.

Ἡ κόσμῳ τεκοῦσα σωτηρίαν, δι' ἧς ἀπὸ γῆς εἰς ὕψος ἤρθημεν, χαίροις πανευλόγητε, σκέπη καὶ κραταίωμα, τεῖχος καὶ ὀχύρωμα τῶν μελῳδούντων ἁγνή, τὸν κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

ὁ Ἱερ.

Σὲ τὴν ὄντως θεοτόκον. καὶ ὁ χορ. Μεγαλύνει ἡ ψυχή μου.

ᾠδὴ θ'.

Ἅπας γηγενὴς, σκιρτάτω τῷ πνεύματι λαμπαδουχούμενος, πανηγυριζέτω δὲ, ἀΰλων νόων φύσις γεραίρουσα, τὴν ἱερὰν πανήγυριν τῆς θεομήτορος, καὶ βοάτω, χαίροις παμμακάριστε, θεοτόκε ἁγνὴ ἀειπάρθενε.

Ἵνα σοὶ πιστοὶ, τὸ χαῖρε κραυγάζωμεν οἱ διὰ σοῦ τῆς χαρᾶς, μέτοχοι γενόμενοι, τῆς ἀϊδίου ῥῦσαι ἡμᾶς πειρασμοῦ, βαρβαρικῆς ἁλώσεως καὶ πάσης ἄλλης πληγῆς, διὰ πλῆθος, κόρη παραπτώσεων, ἐπιούσης βροτοῖς ἁμαρτάνουσιν.

Ὤφθης φωτισμὸς, ἡμῶν καὶ βεβαίωσις ὅθεν βοῶμεν σοι, χαῖρε ἄστρον ἄδυτον, εἰσάγον κόσμῳ τὸν μέγαν ἥλιον, χαῖρε ἐδὲμ ἀνοίξασα τὴν κεκλεισμένην ἁγνή, χαῖρε στύλε, πύρινε εἰσάγουσα, εἰς τὴν ἄνω ζωὴν τὸ ἀνθρώπινον.

Στῶμεν εὐλαβῶς, ἐν οἴκῳ θεοῦ ἡμῶν καὶ ἐκβοήσωμεν, χαῖρε κόσμου δέσποινα, χαῖρε Μαρία κυρία πάντων

των

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 2.3.206

πον ἡμῶν, χαῖρε. ἡ μόνη ἄμωμος ἐν γυναιξὶ καὶ καλή, χαῖρε σκεῦος, μύρου τὸ ἀκένωτον, ἐπὶ σὲ κενωθὲν εἰσδεξάμενον.

Ἡ Περιστερὰ, ἡ τὸν ἐλεήμονα ἀποκυήσασα, χαῖρε ἀειπάρθενε, ὁσίων πάντων χαῖρε τὸ καύχημα, τῶν ἀθλητῶν στεφάνωμα χαῖρε ἁπάντων τε, τῶν δικαίων, θεῖον ἐγκαλλώπισμα, καὶ ἡμῶν τῶν πιστῶν τὸ διάσωσμα.

Φεῖσαι ὁ θεὸς, τῆς κληρονομίας σου τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν, πάσας παραβλέπων νῦν, εἰς τοῦτο ἔχων ἐκδυσωποῦσαν σε, τὴν ἐπὶ γῆς ἀσπόρως σε κυοφορήσασαν, διὰ μέγα, ἔλεος θελήσαντα, μορφωθῆναι χριστὲ τὸ ἀλλότριον.

Μετὰ ταῦτα λέγεται τὸ τρισάγιον, παναγία τριὰς, πάτερ ἡμῶν, ὅτι σοῦ, καὶ τὸ τροπάριον εἰς ἦχ. πλα. δ.

Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς. ζήτ. ἐν τῇ ἀρχῇ. καὶ ἔπειτα.

Δόξα σοι Ἰησοῦ χριστὲ ὁ θεὸς ἡμῶν, ἡ ἐλπὶς πάντων ἡμῶν, δόξα σοι. ὁ χορ. Δόξα καὶ νῦν. Κύριε ἐλέησον, Κύριε εὐλόγησον. καὶ ἀπόλυσις.

Εὐπρόσδεκτον, καὶ ἀκαταίσχυντον ποιήσῃ κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν τὴν προσευχὴν τοῦ ἀποδείπνου, καὶ ἀκαθίστου ὕμνου ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν, καὶ εὐχαῖς τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν ἐν ἀφέσει ἁμαρτιῶν σώσῃ, ἐλεήσῃ, καὶ διαφυλάξῃ πάντας ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος.

Καὶ τελεῖται ὡς ἔθος.

Διὰ δὲ τὸν κόπον τοῦ ἀκαθίστου, εἰς τὸν ὄρθρον στιχολογούμενον κάθ. ἕν, καὶ τὰ τριῴδ. ὡς ἔθος.

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 2.3.206

ΕΙΣ ΤΟ ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΟΝ

ΛΕΓΕΙ Ο΄ ΙΕΡΕΥΣ.

Εὐλογητὸς ὁ θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Δόξα σοι ὁ θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι. Βασιλεῦ οὐράνιε, παράκλητε.

καὶ τὸ τρισάγιον, παναγία τριάς, πάτερ ἡμῶν,
καὶ ὅτι σοῦ ἐστιν.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν τῷ βασιλ. ὡς ἔθος.

καὶ λέγεται τὸ Ἐλέησόν με ὁ θεός, εἰ μὲν ἐστὶ κανὼν τοῦ ἁγίου. εἰ δ' οὐκ ἔστι κανών, μετὰ τὸ Δεῦτε προσκυνήσωμεν, λέγεται εὐθὺς τὸ Μακάριοι οἱ ἄμωμοι.

καὶ εἰς τὸ τέλος τὸ τρισάγιον, παναγία τριάς, πάτερ ἡμῶν,
καὶ τὰ παρόντα τροπάρια.

Ἐλέησον ἡμᾶς κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς, πάσης γὰρ ἀπολογίας ἀποροῦντες, ταύτην σοι τὴν ἱκεσίαν ὡς δεσπότῃ, οἱ ἁμαρτωλοὶ προσφέρομεν, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἐλέησον ἡμᾶς κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς, ἐπὶ σοὶ γὰρ πεποίθαμεν. μὴ ὀργισθῇς ἡμῖν σφόδρα, μὴ δὲ μνησθῇς τῶν ἀνομιῶν ἡμῶν, ἀλλ' ἐπίβλεψον καὶ νῦν ὡς εὔσπλαγχνος, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς ἐκ τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν. Σὺ γὰρ εἶ θεὸς ἡμῶν, καὶ ἡμεῖς λαός σου, πάντες ἔργα χειρῶν σου, καὶ τὸ ὄνομά σου ἐπικεκλήμεθα.

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 2.3.206

Τῆς εὐσπλαγχνίας τὴν πύλην, ἄνοιξον ἡμῖν εὐλογημένη θεοτόκε. ἐλπίζοντες εἰς σὲ, μὴ ἀστοχήσωμεν, ῥυσθείημεν διὰ σοῦ τῶν περιστάσεων. σὺ γὰρ εἶ ἡ σωτηρία τοῦ γένους τῶν χριστιανῶν.

Πολλὰ τὰ πλήθη τῶν ἐμῶν θεοτόκε πταισμάτων, πρὸς σὲ κατέφυγον ἁγνὴ, σωτηρίας δεόμενος. ἐπίσκεψαι τὴν ἀσθενοῦσαν μου ψυχὴν, καὶ πρέσβευε τῷ υἱῷ σου καὶ θεῷ ἡμῶν, δοθῆναί μοι τὴν ἄφεσιν, ὧν ἔπραξα δεινῶν, μόνη εὐλογημένη.

Παναγία θεοτόκε τὸν χρόνον τῆς ζωῆς μου, μὴ ἐγκαταλίπῃς με, ἀνθρωπίνῃ προστασίᾳ μὴ καταπιστεύσῃς με, ἀλλ' αὐτὴ ἀντιλαβοῦ, καὶ ἐλέησόν με.

Ἡ ἐλπὶς τῶν ἀπηλπισμένων, ἡ ζωὴ τῶν ἀπεγνωσμένων, ἡ ἀντίληψις τῶν εἰς σὲ προστρεχόντων, ἁγία δέσποινα θεοτόκε, τὴν βοήθειάν σου κατάπεμψον ἡμῖν.

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου, εἰς σὲ ἀνατίθημι, μῆτερ τοῦ θεοῦ, φύλαξόν με ὑπὸ τὴν σκέπην σου.

Ὁ Ἱερεύς.

Τοῦ κυρίου δεηθῶμεν. Κύριε ἐλέησον.

Εὐχή.

Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ, καὶ πάσῃ ὥρᾳ ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς προσκυνούμενος, καὶ δοξαζόμενος χριστὲ ὁ θεὸς, ὁ μακρόθυμος, ὁ πολυέλεος, ὁ πολυεύσπλαγχνος, ὁ τοὺς δικαίους ἀγαπῶν, καὶ τοὺς ἁμαρτωλοὺς ἐλεῶν, ὁ πάντας καλῶν πρὸς σωτηρίαν, διὰ τῆς ἐπαγγελίας τῶν μελλόντων ἀγαθῶν. αὐτὸς κύριε πρόσδεξαι καὶ ἡμῶν ἐν τῇ ὥρᾳ ταύτῃ τὰς ἐντεύξεις, καὶ ἴθυνον τὴν ζωὴν ἡμῶν πρὸς

τὰς

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 2.3.206

τὰς ἐντολάς σου. τὰς ψυχὰς ἡμῶν ἁγίασον, τὰ σώματα ἅγνισον, τοὺς λογισμοὺς διόρθωσον, τὰς ἐννοίας κάθαρον, καὶ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, κακῶν, καὶ ὀδύνης. τείχισον ἡμᾶς ἁγίοις σου ἀγγέλοις, ἵνα τῇ παρεμβολῇ αὐτῶν φρουρούμενοι, καὶ ὁδηγούμενοι, καταντήσωμεν εἰς τὴν ἑνότητα τῆς πίστεως, καὶ εἰς τὴν ἐπίγνωσιν τῆς ἀπροσίτου σοῦ δόξης. ὅτι εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Τὴν τιμιωτέραν. Ἔνδοξε θκε̄ ἀειπάρθενε.

Δέσποτα θεὲ, πε̄ρ. Δόξα σοι Ἰῦ χε̄ ὁ θς̄ ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. καὶ ἀπόλυσις.

Εὐπρόσδεκτον, καὶ ἀκαταίσχυντον ποιήσῃ χς̄ ὁ θεὸς ἡμῶν τὴν προσευχὴν τοῦ μεσονυκτίου ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν, καὶ εὐχαῖς τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν ἐν ἀφέσει ἁμαρτιῶν σώσῃ, ἐλεήσῃ, καὶ διαφυλάξῃ πάντας ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνος. Ἀμήν.

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 2.3.206

ΑΝΤΙΦΩΝΑ

ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ ΕΞΕΛΛΗΝΙΣΘΕΝΤΑ,

Λεγόμενα εἰς τὸ τέλος τοῦ ὄρθρου, τοῦ ἑσπερινοῦ, καὶ τοῦ ἀποδείπνου, ἢ τοῦ μεσονυκτίου καθ᾽ ἑκάστην ἡμέραν κτ̄ τὴν τάξιν αὐτῶν.

Ἀντίφωνον λεγόμενον ἀπὸ τῆς ἑσπέρας τοῦ Σαββ. πρὸ τῆς Κυρ. α΄. τῆς μ΄. τῶν χῡγέννων, μέχρι τῆς ὑπαπαντῆς τοῦ κῡ, κατακλείσεως.

Σεμνὴ Σωτῆρος γενέτειρα, διέξοδος οὖσα
Οὐλύμποιο πύλη, ἁλὸς ἄστρον, σῶζε πεσόντα
Δῆμον, ἀνίστασθ᾽ ἱέμενον, τὸν σὸν γενετῆρα
Θαμβούσης φύσεως, ἅγιον τετοκυῖα. μενοῦσα
Παρθένος, ὡς πρίν, ὄπισθ᾽ αὐτῆς, Γαβριὴλ ἀπὸ γλώσσης
Κεῖνο λαβοῦσα τὸ χαῖρε, ἁμαρτωλοὺς ἐλεήσαις. στίχ.
Ἄγγελος κῡ εὐηγγελίσατο τῇ Μαρίᾳ. ἀπόκρ.
Καὶ συνέλαβεν ἐκ Πνεύματος ἁγίου.

Εὐξώμεθα.

Τὴν χάριν σου δεόμεθα κε̄, ταῖς ἡμῶν διανοίαις ἔγχεον, ὅπως οἱ, τοῦ ἀγγέλου εὐαγγελίζοντος, χ̄ου τοῦ υἱοῦ σου τὴν ἐνσάρκωσιν ἐγνωκότες, διὰ τοῦ πάθους, καὶ τοῦ σταυροῦ αὐτοῦ πρὸς τὴν τῆς ἀναστάσεως δόξαν ἀναχθῶμεν, διὰ τοῦ αὐτοῦ χ̄ου τοῦ κῡ ἡμῶν. ἀπόκρισις. Ἀμήν.

Ἀπὸ

Ἀπὸ δὲ τῆς α΄. ἑσπέρας τῆς τοῦ χριστοῦ γεννήσεως λέγονται οἱ παρόντες στίχ. μετὰ τῆς εὐχῆς.

Μετὰ τόκον, παρθένε, ἀμόλυντος διέμεινας. ἀπόκρ.

Θεογεννήτρια πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν. Εὐξώμεθα.

Ὁ Θεός, ὁ τῆς αἰωνίου σωτηρίας τῇ τῆς μακαρίας Μαρίας εὐφόρῳ παρθενίᾳ τῷ ἀνθρωπείῳ γένει γέρα πορισάμενος, παράσχου, δεόμεθα, ὅπως αὐτὴν ὑπὲρ ἡμῶν μεσιτεύειν νοήσωμεν, δι᾽ ἧς ἠξιώθημεν, τὸν τῆς ζωῆς αὐτουργὸν ὑποδέξασθαι, τὸν κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν χριστὸν τὸν υἱόν σου. Ἀμήν.

Μετὰ τὴν ὑπαπαντήν, ἤγουν ἐν τῷ τέλει τοῦ ἀποδείπνου τῆς ἡμέρας ἐκείνης, μέχρι τῆς δ΄. τῆς μεγάλης ἑβδομάδος, Ἀντίφωνον.

Οὐρανῶν ἄνασσα χαῖρε,
Δέσποινα ἀγγέλων γῆθει.
Χαῖρε ῥίζα, χαῖρε πύλη,
Ἐξ ἧς τέταλκε φῶς κόσμῳ.
Χαῖρε ἔνδοξε Παρθένε,
Ἐν ἁπάσαις εὐειδής.
Οὖλε ὦ πάνυ καλλίστη,
Δι᾽ ἡμᾶς τε Χριστὸν ἐκδυσώπει. στίχ.
Ἀξίωσόν με ἐπαινεῖν σε Παρθένε ἱερά. ἀπόκρ.
Δός μοι δύναμιν κατὰ τῶν ἐχθρῶν σου. Εὐξώμεθα.

Παράσχου ἐλεῆμον θεὲ τῇ ἡμετέρᾳ σαθρότητι προστασίαν, ἵνα τὴν τῆς ἁγίας θεοτόκου μνήμην τελοῦντες, τῇ τῆς αὐτῆς ἐντεύξεως βοηθείᾳ ἀπὸ τῶν ἡμετέρων ἀνομημάτων ἐξαναστῶμεν, διὰ τοῦ αὐτοῦ χριστοῦ τοῦ κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἀπὸ

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 2.3.206

Ἀπὸ τοῦ ἀποδείπνου τοῦ μεγάλου Σαββάτου μέχρι τῆς πρωΐας τοῦ Σαββάτου μετὰ τὴν Πεντηκοστὴν λέγεται τὸ παρὸν Ἀντίφωνον.

Ἄνασσα τῶν οὐρανῶν εὐφραίνου. ἀλληλούϊα.
Ὅτι ὃν ἠξίωσας βαστάζειν. ἀλληλούϊα.
Ἐξανέστη, καθὼς εἶπεν. ἀλληλούϊα.
Εὔχου ὑπὲρ ἡμῶν τῷ θεῷ. ἀλληλούϊα. στίχ.
Χαῖρε, καὶ εὐφραίνου παρθένε Μαρία. ἀλλ. ἀπόκρ.
Ὅτι ἐξανέστη ὁ κς ἀληθῶς. ἀλληλούϊα. Εὐξώμεθα.

Ὁ Θεὸς, ὁ διὰ τῆς ἀναστάσεως τοῦ υἱοῦ σου τοῦ κυ ἡμῶν Ιυ χυ, τὸν κόσμον εὐφρᾶναι εὐδοκήσας, παράσχου, δεόμεθα, διὰ τῆς αὐτοῦ γεννητείρας παρθένου Μαρίας τὰς τοῦ αἰωνίου λαβεῖν χαρὰς βίου, διὰ τοῦ αὐτοῦ χοῦ τοῦ κυ ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἀπὸ τῆς πρώτης ἑσπέρας τῆς ἑορτῆς τῶν ἁγίων πάντων μέχρι τῆς ἑωθινῆς τοῦ Σαββάτου τῆς τεσσαρακοστῆς τῆς τοῦ χοῦ γεννήσεως τὸ παρὸν λέγεται Ἀντίφωνον.

Χαῖρε δέσποινα, μῆτερ ἐλέους, ζωὴ, γλυκύτης, καὶ ἐλπὶς ἡμῶν χαῖρε. πρὸς σὲ βοῶμεν οἱ τῆς Εὔας ἐξόριστοι παῖδες. πρὸς σὲ ἀτενίζομεν, στενάζοντες, καὶ θρηνοῦντες ἐν τῇδε τῇ τοῦ κλαυθμῶνος κοιλάδι. ἄγε δὴ συνήγορε ἡμῶν, τοὺς εὐσπλάγχνους σου ὀφθαλμοὺς ἐφ᾽ ἡμᾶς ἐπίστρεψον. καὶ Ἰησοῦν τὸν εὐλογημένον καρπὸν τῆς κοιλίας σου, μετὰ τὴν ὑπερορίαν ταύτην ἡμῖν ἀνάδειξον. ὦ ἐπιεικὴς, ὦ εὔσπλαγχνε, ὦ ἡδεῖα Παρθένε Μαρία. στίχ.
Εὔχου ὑπὲρ ἡμῶν ἁγία θεογεννήτρια. ἀπόκρισ.
Ὅπως ἀξιωθῶμεν τῶν ἐπαγγελιῶν τοῦ χριστοῦ.

Εὐξώ-

Εὐξώμεθα.

Παντοκράτορ ἀΐδιε θεέ, ὁ τῆς ἐνδόξου παρθενομήτορος Μαρίας σῶμά τε καὶ ψυχὴν, ὡς ἐπάξιον τοῦ υἱοῦ σου κατασκήνωμα γενέσθαι, συνεργείᾳ τοῦ ἁγίου πνς προετοιμάσας, παράσχου, ἵνα ἧς τῇ μνήμῃ χαίρομεν, ταύτης τῇ εὐσπλάγχνῳ μεσιτείᾳ ἀπὸ τῶν ἐπικειμένων δεινῶν, καὶ τοῦ αἰωνίου θανάτου ῥυσθῶμεν, διὰ τοῦ ἰησοῦ χριστοῦ τοῦ κυ ἡμῶν. Ἀμήν.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ἀντιφώνου λέγεται αἶ.

Αἰνεῖτε τὸν κν πάντα τὰ ἔθνη, ἐπαινέσατε αὐτὸν πάντες οἱ λαοί. ἀπόκρισ.

Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ᾽ ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ κυρίου μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

Δόξα πατρὶ, καὶ νῦν.

Τῇ παναγίᾳ καὶ ἀδιαιρέτῳ Τριάδι, τῇ τοῦ σταυρωθέντος κυ ἡμῶν Ιυ χυ ἀνθρωπότητι, τῇ εὐγόνῳ τῆς παμμακαρίστου, ἐνδοξοτάτης, καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας ἀδιαφθαρσίᾳ, τῇ τε ἁπάσῃ τῶν ἁγίων ὁμηγύρει, εἴη παρὰ πάσης τῆς κτίσεως αἶνος ἀΐδιος, τιμὴ, κράτος, δόξα, ἡμῖν τε ἄφεσις πάντων τῶν πλημμελημάτων εἰς ἀπείρους αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν. στίχ.

Μακάρια τὰ σπλάγχνα τῆς παρθένου Μαρίας, τὰ βαστάσαντα τὸν υἱὸν τοῦ αἰωνίου πατρός. ἀπόκρ.

Καὶ μακάριοι οἱ μαστοὶ οἱ θηλάσαντες χν τὸν κν.

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 2.3.206

Εἰς τὸ τέλος τοῦ ἀποδείπνου μετὰ τὴν εὐχὴν τοῦ Ἀντιφώνου λέγονται αἱ Λιτανεῖαι τῆς ὑπεραγίας θεοτόκου ἐξελληνισθεῖσαι.

ὁ Κληρικός.

Κύριε ἐλέησον. ὁ χορὸς ἀποκρίνεται. Κύριε ἐλέησον.
Χριστὲ ἐλέησον. ὁ χορ. τὰ αὐτά.
Κύριε ἐλέησον.
Χριστὲ ἄκουσον ἡμῶν.
Χριστὲ ἐπάκουσον ἡμῶν.
Πάτερ ὁ ἐκ τῶν οὐρανῶν θεός. ἐλέησον ἡμᾶς.
Υἱὲ λυτρωτὰ τοῦ κόσμου θεός. ἐλέησον ἡμᾶς.
Πνεῦμα ἅγιον θεός. ἐλέησον ἡμᾶς.
Ἁγία Τριὰς ὁ εἷς θεός. ἐλέησον ἡμᾶς.
Ἁγία Μαρία. πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.
Ἁγία θεογεννήτρια. πρέσβ.
Ἁγία παρθένε παρθένων. πρέσβ.
Μῆτερ τοῦ Χριστοῦ. πρέσβ.
Μῆτερ τῆς θείας χάριτος. πρέσβ.
Μῆτερ καθαρωτάτη. πρέσβ.
Μῆτερ σωφρονεστάτη. πρέσβ.
Μῆτερ ἀδιάφθορε. πρέσβ.
Μῆτερ ἀμόλυντε. πρέσβ.
Μῆτερ ἀξιέραστε. πρέσβ.
Μῆτερ ἀξιάγαστε. πρέσβ.
Μῆτερ τοῦ κτίστου. πρέσβ.
Μῆτερ τοῦ σωτῆρος. πρέσβ.
Παρθένε φρονιμωτάτη. πρέσβ.
Παρθένε σεβάσμιε. πρέσβ.

Παρ-

Παρθένε ἀξιέπαινε. πρέσβ.
Παρθένε δυνατή. πρέσβ.
Παρθένε εὐμενές. πρέσβ.
Παρθένε πιστή. πρέσβ.
Ἔσοπτρον τῆς δικαιοσύνης. πρέσβ.
Θρόνε τῆς σοφίας. πρέσβ.
Αἰτία τῆς ἡμῶν θυμηδίας. πρέσβ.
Σκεῦος πνευματικόν. πρέσβ.
Σκεῦος τίμιον. πρέσβ.
Σκεῦος ἐπίσημον τῆς εὐσεβείας. πρέσβ.
Ῥόδον μυστικόν. πρέσβ.
Πύργε δαβιτικέ. πρέσβ.
Πύργε ἀδαμάντινε. πρέσβ.
Οἶκε χρυσοῦ. πρέσβ.
Ὄρκου κιβωτέ. πρέσβ.
Πύλη οὐράνιε. πρέσβ.
Ἄστρον ὄρθριον. πρέσβ.
Σωτηρία τῶν ἀσθενούντων. πρέσβ.
Καταφύγιον τῶν ἁμαρτωλῶν. πρέσβ.
Παραμύθιον τῶν τεθλιμμένων. πρέσβ.
Βοήθεια τῶν χριστιανῶν. πρέσβ.
Ἄνασσα τῶν ἀγγέλων. πρέσβ.
Ἄνασσα τῶν πατριαρχῶν. πρέσβ.
Ἄνασσα τῶν προφητῶν. πρέσβ.
Ἄνασσα τῶν ἀποστόλων. πρέσβ.
Ἄνασσα τῶν μαρτύρων. πρέσβ.
Ἄνασσα τῶν ὁμολογητῶν. πρέσβ.

Ἄνασσα τῶν παρθένων. πρέσβευε.

Ἄνασσα τῶν ἁγίων πάντων. πρέσβευε.

προστίθεται.

Ὅσιε πάτερ ἡμῶν Βασίλειε οὐρανοφάντορ. πρέσβευε.

Ὅσιε πάτερ ἡμῶν Νεῖλε. πρέσβευε.

Ὅσιε πάτερ ἡμῶν Βαρθολομαῖε. πρέσβευε.

Ὁ ἀμνὸς τοῦ θεοῦ, ὁ αἴρων τὰς ἁμαρτίας τοῦ κόσμου.
φεῖσαι ἡμῶν κύριε.

Ὁ ἀμνὸς τοῦ θεοῦ, ὁ αἴρων τὰς ἁμαρτίας τοῦ κόσμου.
ἐπάκουσον ἡμῶν κύριε.

Ὁ ἀμνὸς τοῦ θεοῦ, ὁ αἴρων τὰς ἁμαρτίας τοῦ κόσμου.
ἐλέησον ἡμᾶς.

Στίχοι, ἀπόκρ. καὶ εὐχὴ λέγονται τοῦ τυχόντος Ἀντιφώνου. ἔπειτα τὸ Αἰνεῖτε τὸν κύριον πάντα. Ὅτι ἐκραταιώθη. δόξα, καὶ νῦν. καὶ τῇ παναγίᾳ, καὶ ἀδιαιρέτῳ Τριάδι.

Αἶνοι εἰς τὸν ἐν ἁγίοις πατέρα ἡμῶν μέγαν Βασίλειον λεγόμενοι τῇ δ΄. καὶ τῇ Κυρ. μετὰ τὸ ἀπόδειπνον.

ᾄδεται ὁ Ψαλμὸς σὺν τῷ ἀλληλούϊα καθ᾽ ἕκαστον στίχον.

Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος τὸν κύριον, * ἐν ταῖς ἐντολαῖς αὐτοῦ θελήσει σφόδρα. Ἀλληλούϊα.

Δυνατὸν ἐν τῇ γῇ ἔσται τὸ σπέρμα αὐτοῦ, * γενεὰ εὐθέων εὐλογηθήσεται. Ἀλληλ.

Δόξα καὶ πλοῦτος ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ, * ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Ἀλληλ.

Ἐξανέτειλεν ἐν σκότει φῶς τοῖς εὐθέσιν, ἐλεήμων, καὶ οἰκτίρμων, καὶ δίκαιος. * χρηστὸς ἀνὴρ ὁ οἰκτείρων, καὶ κιχρῶν. Ἀλλ.

Οἰκονομήσει τοὺς λόγους αὐτοῦ ἐν κρίσει, * ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα οὐ σαλευθήσεται. Ἀλλ.

Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔσται δίκαιος, * ἀπὸ ἀκοῆς πονηρᾶς οὐ φοβηθήσεται. Στίχ. γ.

Ἑτοίμη ἡ καρδία αὐτοῦ ἐλπίζειν ἐπὶ Κύριον, ἐστήρικται ἡ καρδία αὐτοῦ, * οὐ μὴ φοβηθῇ ἕως οὗ ἐπίδῃ ἐπὶ τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ.

Ἐσκόρπισεν, ἔδωκε τοῖς πένησιν, * ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Ἀλληλ.

Τὸ κέρας αὐτοῦ ὑψωθήσεται ἐν δόξῃ, * ἁμαρτωλὸς ὄψεται, καὶ ὀργισθήσεται. Ἀλληλ.

Τοὺς ὀδόντας αὐτοῦ βρύξει καὶ τακήσεται, * ἐπιθυμία ἁμαρτωλῶν ἀπολεῖται. Δόξα, καὶ νῦν. Στίχ.

Εὔχου ὑπὲρ ἡμῶν ὅσιε πάτερ ἡμῶν Βασίλειε. Ἀπόκρ.

Ὅπως ἀξιωθῶμεν τῶν ἐπαγγελιῶν τοῦ Χριστοῦ.

Εὐξώμεθα.

Ὁ Θεὸς ὁ μέγας ὢν ἐν μεγάλοις, καὶ τὸν σὸν ὁμολογητὴν, καὶ Ἱεράρχην Βασίλειον ἐν ἄκρῳ ἁγιωσύνης, καὶ κορυφῇ σοφίας καθιδρύσας, παράσχου, δεόμεθα, ἵνα ταῖς τοσούτου πρὸς διδασκαλίαις, καὶ δόγμασι παρακολουθοῦντες, τῇ σῇ μεγαλωσύνῃ λόγοις, καὶ ἔργοις διαρεστήσωμεν, διὰ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν.

Καὶ αὐτός.

Τὸν οὐρανοφάντορα τοῦ Χριστοῦ, μύστην τοῦ δεσπότου, τὸν φωστῆρα τὸν φαεινὸν, τὸν ἐκ Καισαρείας, καὶ Καππαδόκων χώρας, Βασίλειον τὸν μέγαν, πάντες ὑμνήσωμεν.

Ῥήτωρ ἐπιγνώσεως θεϊκῆς, θείων μυστηρίων, ἀποκάλυψις ἐναργὴς, σοφίας τὸ ὕψος, νομοὺς θεογνωσίας, πυρσεύεις διδαχαῖς σου, πάτερ Βασίλειε.

Χαί-

Χαίρεις Καισαρέων καθηγητὴ, χαίρεις Καππαδόκων, ὁ διδάσκαλος καὶ ποιμὴν, χαίρεις ἐκκλησίας, ἑδραίωμα καὶ στύλος, Βασίλειε τρισμάκαρ, οὐρανοφάντωρ Χριστοῦ. Στίχ.

Ἠγάπησεν αὐτὸν ὁ Κύριος, καὶ ἐκόσμησεν αὐτόν. Ἀπόκρ.

Στολὴν δόξης ἐνέδυσεν αὐτόν. Εὐξώμεθα.

Εἰσάκουσον δεόμεθα Κύριε τῶν δεήσεων ἡμῶν, ἃς ἐν τῇ μνήμῃ τοῦ σοῦ ὁμολογητοῦ, οὐρανοφάντορος, καὶ ἱεράρχου πρὸς ἡμῶν Βασιλείου προσφέρομεν, ὅστις εἰκότως ὑπηρετεῖν σοι κατηξιώθη. καὶ τῶν αὐτοῦ κατορθωμάτων πρεσβευόντων, ἀπὸ πάσης ἁμαρτίας ἡμᾶς λύτρωσαι, διὰ τοῦ αὐτοῦ Χριστοῦ τοῦ. Ἀμήν.

Μνημόσυνον τῶν κεκοιμημένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν ποιούμενον ἐπὶ τοῦ τάφου αὐτῶν μετὰ τὸ ἀπόδειπνον, καὶ τοὺς αἴνους τοῦ μεγάλου Βασιλείου τῇ δ΄. τῆς ἑβδομ. οὕτω. Ψαλ. ρκθ΄.

Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά σοι Κύριε. ὡς ἐν τῇ ἑσπ. Τροπάρ.

Ὁ βυθῷ σοφίας φιλανθρώπως τὰ πάντα οἰκονομῶν, καὶ τὸ συμφέρον πᾶσιν ἀπονέμων μόνε δημιουργὲ, ἀνάπαυσον Κύριε τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου. ἐν σοὶ γὰρ τὴν ἐλπίδα ἀνέθεντο τῷ ποιητῇ, καὶ πλάστῃ, καὶ θεῷ ἡμῶν. δόξα, καὶ νῦν.

Σὲ καὶ τεῖχος καὶ λιμένα ἔχομεν, καὶ πρέσβιν εὐπρόσδεκτον πρὸς ὃν ἔτεκες θεὸν, θεοτόκε ἀνύμφευτε, τῶν πιστῶν ἡ σωτηρία. Δόξασοι. δόξα, καὶ νῦν.

Ὁ τῶν πιστῶν πάντων κτίστης, καὶ λυτρωτὴς θεὸς, ταῖς τῶν σῶν θεραπόντων, καὶ θεραπαινίδων ψυχαῖς ἄφεσιν ἁπασῶν τῶν ἁμαρτιῶν παράσχου, ὅπως τῆς σῆς εὐσπλαγχνίας, ἣν διὰ παντὸς ἐπεθύμησαν, εὐπροσδέκτοις ἱκεσίαις ἐπιτύχωσι, διὰ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Τέλος τῆς τοῦ ὡρολογίου ἀκολουθίας.

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 2.3.206

ΜΗΝΟΛΟΓΙΟΝ

ΣΥΝ ΘΕΩ ΑΓΙΩ

Περιέχον τὰς τοῦ ὅλου ἐνιαυτοῦ τῶν ἁγίων μνήμας, καὶ τὴν ἑρμηνείαν τῆς καθημερινῆς αὐτῶν ἁπάσης ἀκολουθίας, κατὰ τὴν τάξιν τοῦ Τυπικοῦ τῆς Κρυπτοφέῤῥης.

ΜΗ'Ν Σεπτέμβριος. εἰς τὴν α'. ἀρχὴ τῆς Ἰνδίκτου, ἤτοι τοῦ νέου ἔτους. μνήμη τῆς ὑπεραγίας θεοτόκου τῶν μιασηνῶν, καὶ ἄθλησις τῶν ἁγίων μ'. μαρτύρων γυναικῶν, καὶ τῶν ἁγίων μαρτύρων Ἀειθαλᾶ, καὶ Ἀμμοῦν, καὶ μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Συμεὼν τοῦ στυλίτου.

Τῇ ἑσπέρᾳ.

Μετὰ τὸν προοιμιακὸν ψαλμόν, ἤγουν τὸ Εὐλόγει ἡ ψυχή μου τὸν κύριον, οὐ στιχολογοῦμεν τὸ Μακάριος ἀνήρ, ἀλλ' εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν. στιχ. η'. τῆς Ἰνδ. γ'. ἦχ. α'. ἤγουν προσόμοια, δευτεροῦντες τὸ α'. καὶ τέσσαρα τοῦ ὁσίου. εἰς τὸ δόξα, καὶ νῦν, Ἰνδ. ἦχ. γ'. Προαιώνιε Λόγε τοῦ πατρός. εἶτα τὸ Φῶς ἱλαρὸν. προκείμ. τῆς ἡμέρ. καὶ ἀναγν. γ'. τὸ α'. Ἠσαΐου. Πνεῦμα κυρίου. τὸ β'. Λευιτικοῦ. Ἐλάλησε κύριος. τὸ γ'. Σοφ. Σολομ. Δίκαιος ἐὰν φθάσῃ. τὸ Καταξίωσον. εἰς τοὺς στίχ. Ἰνδ. ἦχ. α'. τὸ α'. Ἐπέστη ἡ εἴσοδος. στίχ. Εὐλόγησον τὸν στέφανον. ζήτ. ἐν ὀπισθ. φύλ. 150.

τὸ β΄. Χε̃ ὁ θς̃ ἡμῶν. στίχ. Μακάριος ἀνήρ. τὸ γ΄. Ἐκ ῥίζης ἀγαθῆς. δόξ. καὶ νῦν, ἦχ. πλ. α΄. Σὺ βασιλεῦ, ὁ ὢν, καὶ διαμ. ἀπολυτ. ὡς ἐν τῇ λειτουρ. εἰς τὸ ἀπόδ. ὡς ἔθος.

Εἰς τὸν ὄρθρον.

Μετὰ τὸ θς̃ κς̃ τὰ τροπ. ὡς ἐν τῇ λειτουργ. καὶ εὐθὺς τα ς χ λογ. ἀντίφωνα γ΄. τὸ α΄. ψαλ. ξδ΄. Σοὶ πρέπει ὕμνος. τὸ β΄. ψαλ. ρια΄. Μακαρ. ἀνήρ. τὸ γ΄. ψαλ. ρμη΄. Αἰνεῖτε τὸν κν̃ ὅλην τὴν δοξολογίαν, ἤγουν Αἰνεῖτε τὸν κν̃, Ἄσατε τῷ κῷ, Αἰνεῖτε τὸν θν̃. εἶτα κάθ. τῆς Ἰνδ. τὸ Ἐκ νεότητός μου εἰς ἦχ. δ΄. καὶ προκ. εἰς ἦχ. δ΄. Εὐλόγησον τὸν στέφανον τοῦ ἐνιαυτοῦ τῆς χρηστότητός σου, καὶ τὰ πεδία σου πλησθήσονται πιότητος. στίχ. Σοὶ πρέπει ὕμνος ὁ θεὸς ἐν Σιὼν, καὶ σοὶ ἀποδοθήσεται εὐχὴ ἐν ἱερουσαλήμ. τὸ Πᾶσα πνοή. Εὐαγγ. κατὰ Ματθ. Εἶπεν ὁ κς̃, πάντα μοι παρεδόθ. τέλ. καὶ τὸ φορτ. ἐλαφρ. ζήτει τῇ ε. τῆς δ΄. ἑβδ. τοῦ Ματθ. ὁ Ν΄. καὶ καν. δύο, τῆς Ἰνδ. καὶ τοῦ ὁσίου. ἀπὸ γ΄. κάθ. τοῦ ὁσίου. ἀφ΄ ς΄. τὸ κοντ. Τὰ ἄνω ζητῶν. ἀπὸ θ΄. ἐξαποστειλ. τῆς Ἰνδ. καὶ τοῦ ὁσίου, καὶ θεοτόκιον. Εἰς τοὺς αἴνους. τῆς Ἰνδ. δ΄. τὸ α΄. Θαυμαστὸς εἶ ὁ θς̃. τὸ β΄. Ὁ ἐν σοφίᾳ τὰ πάντα. τὸ γ΄. Ἠγάπησας θεοφόρε. τὸ δ΄. Ὅτε τῷ πάθ. κε̃. δόξ. καὶ νῦν. ἦχ. πλα. β΄. Ὁ πνι ἁγίῳ. εἶτα, δόξα ἐν ὑψίστοις θεῷ.

Εἰς τὴν λειτουργίαν.

Ἀντίφ. γ΄. ὡς ἔθος. εἰς τὸ Δεῦτε ἀγαλλ. τῷ κῷ, λέγεται τροπ. ἦχ. β΄. Ὁ πάσης δημιουργὸς τῆς κτίσεως, ὁ καιροὺς, καὶ χρόνους ἐν τῇ ἰδίᾳ ἐξουσίᾳ θέμενος. εὐλόγησον τὸν στέφανον τοῦ ἐνιαυτοῦ τῆς χρηστότητός σου κε̃,

φυ-

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 2.3.206

φυλάττων ἐν εἰρήνῃ τοὺς βασιλεῖς, καὶ τὰς πόλεις σου εἰρηνεύοντας, διὰ τῆς θκοῦ μόνε φιλάνε.

καὶ προπ. τοῦ ὁσίου ἦχ. α.

ΥΠομονῆς στῦλος γέγονας, ζηλώσας τοὺς προπάτορας ὅσιε, τὸν Ἰὼβ ἐν τοῖς πάθεσι, τὸν Ἰωσὴφ ἐν τοῖς πειρασμοῖς, καὶ τὴν τῶν ἀσωμάτων πολιτείαν ὑπάρχων ἐν σώματι, Συμεὼν πατὴρ ἡμῶν, πρέσβευε χῷ τῷ θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

ΣΥλλαβοῦσα ἀφλέκτως τὸ πῦρ τῆς θεότητος, καὶ τεκοῦσα ἀσπόρως πηγὴν ζωῆς τὸν κν, κεχαριτωμένη θκε, περίσωζε τοὺς σὲ μεγαλύνοντας.

Κοντάκιον.

ΤΑ' ἄνω ζητῶν τοῖς κάτω συναπτόμενος, καὶ ἅρμα πυρὸς τὸν στῦλον ἐργασάμενος, δι' αὐτοῦ συνόμιλος τῶν ἀγγέλων γέγονας ὅσιε. σὺν αὐτοῖς χῷ τῷ θεῷ πρεσβεύων μὴ παύσῃ ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Προκ. ἦχ. γ.

ΜΕ'γας ὁ κς ἡμῶν, καὶ μεγάλη ἡ ἰσχὺς αὐτοῦ, καὶ τῆς συνέσεως αὐτοῦ οὐκ ἔστιν ἀριθμός. στίχ.

Αἰνεῖτε τὸν κν, ὅτι ἀγαθὸν, ψαλμὸς τῷ θεῷ ἡμῶν ἡδυνθείη ἡ αἴνεσις. ὁ ἀπόσ. πρὸς Κολασ.

Ἀδελφοί, ἐνδύσασθε ὡς. ζήτ. κυριακ. λ'.

Ἀλληλ. ἦχ. δ'.

ΕΥλόγησον τὸν στέφανον τοῦ ἐνιαυτοῦ τῆς χρηστότητός σου, καὶ τὰ πεδία σου πλησθήσονται πιότητος. στίχ.

Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει, ὡσεὶ κέδρος ἡ ἐν τῷ λι-

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 2.3.206

βάνῳ πληθυνθήσεται. Εὐαγγ. κζ´ Λουκ.
Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἦλθεν ὁ Ἰς εἰς τὴν Ναζαρέτ.
ζήτ. τῇ ε΄. τῆς α΄. ἑβδ. τοῦ Λουκ. κοινων. Εὐλόγησον
τὸν στέφανον. ὡς ἐν τῷ ἀλληλ.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ β΄.

ΤΟῦ ἁγίου μεγαλομ. Μάμαντος. εἰς τὸ κε ἐκ. στιχ. ς΄.
ἤγουν γ΄. τῆς ἑορτῆς τῆς Ἰνδίκτ. καὶ γ΄. τῆς θεοτ.
δόξα, καὶ νῦν. τῆς ἑορτ. ἦχ. πλα. δ΄. Ὁ ἀρρήτῳ Σο-
φίᾳ. εἰς τοὺς στίχ. προσόμ. τοῦ ἁγίου. δόξ. ἦχ. β΄.
τοῦ ἁγίου. Νέον φυτὸν. καὶ νῦν θεοτόκιον. ἀπολυτ. τῆς ἑορτ.
Ὁ πάσης δημιουργός. καὶ τοῦ ἁγίου. Ὁ μάρτυς σου κε.
καὶ νῦν, θεοτόκιον. εἰς τὸν ὄρθρον.
Ψαλμὸς τῆς ἑορτ. ξδ΄. Σοὶ πρέπει ὕμνος ὁ θς.
καὶ καν. β΄. τῆς Ἰνδ. καὶ τοῦ ἁγίου. ἀπὸ γ΄. καθ. ἀφ´ ς΄.
τὸ κοντάκ. ἀπὸ θ΄. ἐξαποσ. τῆς Ἰνδ. καὶ τοῦ ἁγίου.
καὶ θεοτόκιον. εἰς τοὺς αἴν. προσόμ. δ΄. τῆς Ἰνδ. δόξ. καὶ νῦν
ἦχ. δ΄. Δεῦτε συμφώνως. καὶ νῦν θεοτοκίον.

εἰς τὴν λειτουργ.

Τυπ. τῆς Ἰνδ. ὡς ἄνω. καὶ τοῦ ἁγίου. Ὁ μάρτυς σου
κύριε. ζήτει εἰς τὸν ὄρθρ. ἐν τῷ ὡρολογ. θεοτόκιον.

Συλλαβοῦσα ἀφλέκτως. κοντάκ.

ΕΝ τῇ ῥάβδῳ ἅγιε, τῇ ἐκ θεοῦ σοι δοθείσῃ, τὸν
λαόν σου ποίμανον, ἐπὶ νομὰς ζωηφόρους. θῆρας δὲ
τοὺς ἀοράτους, καὶ ἀνημέρους, συντρίψον ὑπὸ τοὺς
πόδας τῶν σὲ ὑμνούντων. ὅτι πάντες οἱ ἐν κινδύνοις,
προστάτην Μάμα, θερμόν σε κέκτηνται. Προκ. ἀλληλ.
καὶ κοινων. τῆς ἑορτῆς. ἀπόσ. καὶ εὐαγγ. τῆς ἡμέρας.

Μηνὶ

Μηνὶ τῷ αὐτῷ γ΄.

ΤΟῦ ὁσίου πρς ἡμῶν Θεοκτίστου, καὶ τοῦ ἁγίου ἱερομ. Ἀνθίμου ἐπισκ. εἰς τὸ κε ἐκ. στιχ. ς΄. προσομ. γ΄. τοῦ ἁγίου, καὶ γ΄. τῆς θκου. δόξ. τοῦ ἁγίου, ἦχ. δ΄. Τὴν Νικομηδέων. καὶ νῦν, θκ ἰον. εἰς τοὺς στίχ. τῆς ὀκτωήχ. δόξ. ἦχ. πλ. β΄. Ἱερεῦς ἐννομώτ. καὶ νῦν, θκ ἰον. προπ. τῆς ἑβδ. καὶ τοῦ ἁγίου. Καὶ τρόπον μέτοχ.

εἰς τὸν ὄρθρ. Καθ. τοῦ ψαλτ. καὶ εἰς τὸ τέλος κάθ. τῆς ὀκτωήχ. καὶ τὰ λοιπά, ὡς ἔθος.

εἰς τὴν λειτουργ. τροπ.

Καὶ τρόπων μέτοχ. ζήτει ἐν τῷ ὡρολογ φύλ. 34. κοντ.

ΕΝ ἱερεῦσιν ἀκριβῶς διαπρέψας, καὶ μαρτυρίου τὴν ὁδὸν διανύσας, τὰ τῶν εἰδώλων ἔσβεσας σεβάσματα. πρόμαχος γενόμενος τῆς σῆς ποίμνης θεόφρον, διό σε καὶ γεραίρουσα, μυστικῶς ἐκβοᾷ σοι, ἐκ τῶν κινδύνων λύτρωσαι ἡμᾶς, ταῖς σαῖς πρεσβείαις πατὴρ ἡμῶν Ἄνθιμε.

Προκ. ἀλληλ. καὶ κοιν. ζήτει ἐν τῷ ὡρολογ. φύλ. 34. ἀπόστ. πρὸς ἑβραίους. Ἀδελφοί, τοιοῦτος ἡμῖν ἔπρεπεν ἀρχιερ. ζήτει τῇ κζ΄. τοῦ Ἰαννουαρίου. εὐαγ. κατὰ Λουκ. Εἶπεν ὁ κς, προσέχετε ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων. ζήτει τῇ γ΄. τῆς ιβ΄. ἑβδομ. τοῦ Λουκᾶ.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ δ΄.

ΤΟῦ ἁγίου ἱερομάρτ. Βαβύλα. εἰς τὸ κε ἐκ. στιχ. ς΄. γ΄. τοῦ ἁγίου, καὶ γ΄. τῆς θκ. δόξ. ἦχ. πλ. β΄. Βάσιμον κρηπίδ. καὶ νῦν, θκ ἰον. εἰς τοὺς στιχ. τῆς ὀκτωήχ. τροπ. Καὶ τρόπον μέτοχος. εἰς τὸν ὄρθρ. ὡς ἔθος.

εἰς τὴν λειτουργίαν.

Τροπ. Καὶ τρόπων μέτοχος. ὡς χθές. κοντάκ.

Μεγαλεῖα πίστεως ἐν τῇ καρδίᾳ, πεισθεὶς ἐφύλαξας ἱερομάρτυς Βαβύλα. μὴ δειλειάσας τὸν τύραννον, χριστοῦ θεράπων, διὸ ἡμᾶς φύλαττε. καὶ πᾶσαν τὴν ἀκολουθ. ὡς χθές.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ ε΄.

Τὸ τοῦ ἁγ. προφήτ. Ζαχαρίου πρς τοῦ Προδρ. ἐν τῇ ἑσπ. στιχ. ς΄. ὡς ἔθος. δόξ. ἦχ. β΄. Ὡς καθαρὸς ἱερεύς. καὶ νῦν, θκ. εἰς τοὺς στίχ. τῆς ὀκτωήχ. κατὰ τὴν ἡμέρ. δόξα ἦχ. πλα. δ΄. Ἱερωσύνης νομικ. καὶ νῦν, θκίον. προπ. ὡς ἐν τῇ λειτουργ.

εἰς τὸν ὄρθρον.

κατὰ τὴν συνήθειαν. ἐξαποστ. δὲ τοῦ ἁγίου, καὶ θκίον μόνον. καὶ τὰ λοιπὰ ὡς ἔθος.

Εἰς τὴν λειτουργίαν.

Τροπ. ἦχ. δ΄. Ἱερωσύνης στολισμόν, περιβαλλόμενος σοφέ, κατὰ τὸν νόμον τοῦ θεοῦ, ὁλοκαυτώματα δεκτά, ἱεροπρεπῶς προσενήνοχας Ζαχαρία. καὶ γέγονας φωστὴρ καὶ θεατὴς μυστικῶν, τὰ σύμβολα ἐν σοὶ τὰ τῆς χάριτος, φέρων ἐδείχθης πάνσοφε, καὶ ξίφει ἀναιρεθεὶς ἐν τῷ ναῷ τοῦ θεοῦ. χριστοῦ προφῆτα, σὺν τῷ προδρόμῳ, πρέσβευε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

καὶ τὸ τῆς ἡμέρ. καὶ νῦν, θκίον. κοντ.

Ὁ προφήτης σήμερον, καὶ ἱερεὺς τοῦ ὑψίστου, Ζαχαρίας προτέθηκεν, ὁ τοῦ προδρόμου γεννέτης, τράπεζαν τῆς αὐτοῦ μνήμης, πιστοὺς ἐκτρέφων. πόμα γὰρ δικαιοσύνης,

σιωπῆς, πᾶσι κεράσας. διὰ τοῦτο τελειοῦται, ὡς θεῖος μύστης, θεοῦ τῆς χάριτος.

Προκ. ἦχ. πλα. β΄.

Εὐφρανθήσεται δίκαιος ἐν τῷ κῳ, καὶ ἐλπιεῖ ἐπ᾽ αὐτόν. στίχ.

Εἰσάκουσον ὁ θς φωνῆς μου, ἐν τῷ δέεσθαί με πρὸς σέ.

ἀπόστ. πρ. ἑβραίους.

Ἀδελφοί, χς παραγενόμενος. ζήτει κυρ. ε΄. τῶν νηστειῶν. ἀλλ. ἦχ. δ΄.

Μωϋσῆς καὶ Ἀαρὼν ἐν τοῖς ἱερεῦσιν αὐτοῦ, καὶ Σαμουὴλ ἐν τοῖς ἐπικαλουμένοις τὸ ὄνομα αὐτοῦ. στίχ.

Ἐπεκαλοῦντο τὸν κν, καὶ αὐτὸς εἰσήκουεν αὐτῶν, ἐν στύλῳ νεφέλης ἐλάλει πρὸς αὐτούς. εὐαγγ. κατὰ Ματθ.

Εἶπεν ὁ κς πρὸς τοὺς ἐληλ. οὐαὶ ὑμῖν γραμματ. ζήτει τῇ δ΄. τῆς ια΄. ἑβδομ. τοῦ Ματθ. κοινωνι. Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔσται δίκαιος, ἀπὸ ἀκοῆς πονηρᾶς οὐ φοβηθήσεται.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ ϛ΄.

Τοῦ ἁγίου ἀρχιστρατήγου Μιχαήλ, καὶ τοῦ ἁγίου ἐπισκ. Κυρίλλου. τῇ ἑσπ. στιχ. γ΄. τοῦ ἀρχιστρ. καὶ γ΄. τῆς θκου. δόξ. ἦχ. πλ. α΄. Ὁ πῦρ ἐπισκιάσας. καὶ νῦν, θκ. εἰς τοὺς στίχο. τοῦ ἁγίου Κυρίλλου. δόξ. ἦχ. πλα. β΄. Συγχάρητε ἡμῖν. καὶ νῦν, θκ. Ἀρχαγγελικῶς. ἀπολ. ἦχ. δ΄. Τῶν οὐρανίων, ὡς εἰς τὴν λειτουργ. εἰς τὸν ὄρθρ.

ἀντίφ. γ΄. ἤγουν ψαλ. ρβ΄. Εὐλόγει ἡ ψυχή μου τὸν κν. ψαλ. ρια΄. Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμ. καὶ ψαλ. ρμη΄. Αἰνεῖτε τὸν κν ἐκ τῶν οὐρανῶν. εἶτα κάθ. τοῦ ἀρχιστρατ. ὁ Ν΄. δόξ. Ταῖς τῶν ἀσωμάτων. καὶ νῦν. Ταῖς τῆς θκου. καν. β΄. τῶν ἀσω-

ἀσωμάτ. καὶ τῆς θκου. ἀπὸ γ΄. κάθ. ἀφ΄ ς΄. κοντ. Ἀρχιστράτηγε θεοῦ. ἀπὸ θ΄. ἐξάπος. τοῦ ἀρχιστρατ. καὶ τῆς θκου. εἰς τοὺς αἶν. στιχ. δ΄. προσομ. τοῦ ἀρχιστρατ. δόξ. ἦχ. α΄. Ὡς ταξιάρχ. τῶν ἄνω δυνάμ. καὶ νῦν. θκ. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων. εἰς τὴν λειτουργ.

Τροπ. Τῶν οὐρανίων στρατιῶν ἀρχιστράτηγε, δυσωποῦμέν σε ἀεὶ ἡμεῖς οἱ ἀνάξιοι, ἵνα ταῖς σαῖς δεήσεσι τειχίσῃς ἡμᾶς, σκέπῃ τῶν πτερύγων, τῆς αὔλου σου δόξης, φρουρῶν ἡμᾶς προσπίπτοντας, ἐκτενῶς καὶ βοῶντας. ἐκ τῶν κινδύνων λύτρωσαι ἡμᾶς, ὡς ταξιάρχης τῶν ἄνω δυνάμεων. εἶτα Κανόνα πίστεως. ζήτει φύλ. 35.

Θεοτοκίον.

Οὐ σιωπήσωμεν ποτὲ θεοτόκε, τὰς δυναστείας σου λαλεῖν οἱ ἀνάξιοι. εἰ μὴ γὰρ σὺ προΐστασο πρεσβεύουσα, τίς ἡμᾶς ἐρρύσατο, ἐκ τοσούτων κινδύνων; τίς δὲ διεφύλαξεν, ἕως νῦν ἐλευθέρους; οὐκ ἀποστῶμεν δέσποινα ἐκ σοῦ, σοὺς γὰρ δούλους σώζεις ἀεὶ ἐκ παντοίων δεινῶν.

Κοντάκιον.

Ἀρχιστράτηγε θεοῦ, λειτουργὲ θείας δόξης, τῶν ἀνθρώπων ὁδηγέ, καὶ ἀρχηγὲ ἀσωμάτων, τὸ συμφέρον ἡμῖν πρέσβευε, καὶ τὸ μέγα ἔλεος, ὡς τῶν ἀσωμάτων ἀρχιστράτηγος. προκ. ἀλληλ. καὶ κοιν. ὡς ἐν τῷ ὡρολογ. φύλ. 27. εἰς τὸν ὄρθρ.

Ἀπόστ. πρὸς ἑβρ. Ἀδελφοί, εἰ ὁ δι᾽ ἀγγέλων. ζήτει Νοεμβ. η΄. Εὐαγγ. κατὰ Λουκ. Εἶπεν ὁ κς τοῖς ἑαυτ. μαθ. ὁ ἀκούων. ζήτει εἰς τὰς ιη΄. τοῦ Ὀκτωβ.

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 2.3.206

Μηνὶ τῷ αὐτῷ ζ΄.

Προεόρτια τῆς θεοτόκου, καὶ τοῦ ἁγίου μάρτ. Σώζοντος. εἰς τὸ κύριε ἐκέκραξα. στιχ. ϛ΄. προεόρτ. γ΄. καὶ γ΄. τοῦ ἁγίου. δόξα καὶ νῦν ἦχ. α΄. Ἡ ἀπαρχὴ τῆς ἡμῶν σωτηρίας. εἰς τοὺς στίχ. προσόμ. τῆς προεορτ. στίχ. μεταξὺ ὡς ἐν τῇ ἑορτ. δόξα καὶ νῦν, ἦχ. β΄. Δεῦτε φιλοπάρθ. πάντες. ἀπολυτ. ἦχ. α΄. Τεχθεῖσα παραδόξως. ὡς ἐν τῇ λατρε.

εἰς τὸν ὄρθρ.

στιχολογ. ψαλ. μδ΄. Ἐξηρεύξατο ἡ καρδία μου. ἀπὸ κάθ. προεόρτ. καν. δύο προεόρτ. ἦχ. δ΄. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου. καὶ ἕτερος τοῦ ἁγίου. ἀπὸ γ΄. κάθ. τοῦ ἁγίου. ἀφ᾽ ϛ΄. κοντ. τοῦ ἁγίου μόνον. ἀπὸ θ΄. ἐξαποστ. τοῦ ἁγίου καὶ προεόρτ. εἰς τοὺς αἴνους, προσόμ. δ΄. ἦχ. α΄. ὕμνου Ἰωακείμ τε καὶ Ἄννα. δόξα καὶ νῦν ἦχ. β΄. Τίς ὁ ἦχος τῆς ἑορτῆς.

εἰς τὴν λειτουργ.

Τροπ. Τεχθεῖσα παραδόξως, στειρωτικῶν ἐκ λαγόνων, παρθενικῶν ἐξ ὠδίνων, ἐκύησας ὑπὲρ φύσιν. ὡραῖος φανεῖσα γὰρ βλαστὸς, ἐξήνθησας τῷ κόσμῳ τὴν ζωήν. διὰ τοῦτο αἱ δυνάμεις τῶν οὐρανῶν βοῶσί σοι θεοτόκε. δόξα τῇ προόδῳ σου ἁγνή, δόξα τῇ κυήσει σου, δόξα τῇ παρθενίᾳ σου, μῆτερ ἀνύμφευτε. κοντ.

Τῇ σεπτῇ γεννήσει σου ἡ οἰκουμένη, τῷ αὔλῳ πνεύματι πεποικιλμένη νοερῶς, ἐν εὐφροσύνῃ κραυγάζει σοι. χαῖρε παρθένε, χριστιανῶν τὸ καύχημα. προκ. ἦχ. πλ. β΄. Μνησθήσομαι τοῦ ὀνόματός σου ἐν πάσῃ γενεᾷ καὶ γενεᾷ. στίχ. Καὶ ἐπιθυμήσει ὁ βασιλεὺς τοῦ κάλλους σου, ὅτι

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 2.3.206

αὐτός ἐστι κ(ύριο)ς σου, καὶ προσκυνήσεις αὐτῷ. ὁ ἀπόστ. πρὸς Ἑβρ. Ἀδελφοί, εἶχεν ἡ πρώτη σκηνή. ζήτει Νοεμβ. κα'. ἀλληλ. Μεγαλύνει ἡ ψυχή μου τὸν κ(ύριο)ν. στίχ. Ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν. εὐαγγ. κατὰ Λουκ. Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ἀναστᾶσα Μαριάμ. ζήτει εἰς τὴν η'. τοῦ αὐτοῦ μηνός. κοινων. Ποτήριον σωτηρίου.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ η'.

ΤΟ γενέθλιον τῆς ὑπεραγίας θεοτόκου. Τῇ ἑσπέρ. Ἱστ. ἡ'. ἦχ. δ'. ὅμοιον Ἡ παγκόσμιος χαρά. Δι' ἀγγέλου προρρήσεως. Τὴν πάνσεπτόν σου γέννησιν. τὰ μὲν β'. δευτεροῦνται. τὸ δὲ ἕτερον διαστέλλεται. δόξα καὶ νῦν ἦχ. δ'. Στεῖρα ἄγονος ἡ Ἄννα. προκ. τῆς θεοτόκου. Μεγαλύνει ἡ ψυχή μου. εἶτα ἀναγν. γ'. τὸ α'. Γεν. τὸ ἀνάγ. Ἐξῆλθεν Ἰακὼβ ἀπὸ τοῦ φρέατ. τὸ β'. προφ. Ἰεζεκιήλ. Ἔσται ἀπὸ τῆς ἡμέρας. τὸ γ'. παροιμ. Ἡ σοφία ᾠκοδόμησε. εἰς τοὺς στίχ. προσό. ἦχ. α'. πρὸς Ὢ τοῦ παραδόξου θαύμ. δόξα καὶ νῦν ἦχ. πλ. β. Σήμερον στειρωτικαί. στίχ. δὲ μεταξὺ τῶν στίχ. ζήτει ἐν τῷ ὡρολογ. φύλ. 150. ἀπολυτ. Ἡ γέννησίς σου θεοτ. εἰς τὸ ἀποδειπ. καν. τῆς ἑορτ. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

εἰς τὸν ὄρθρον.

Ἀντίφ. γ'. ὅμοιον, ψαλ. μδ'. Ἐξηρεύξατο ἡ καρδ. ψαλ. με'. Ὁ θεὸς ἡμῶν καταφυγή. καὶ ψαλ. ρκζ'. Μακάριοι πάντες. εἶτα εἰς ἦχ. πλ. α'. Ὑπακοή. Μακαριζόμεν σε πᾶσαι αἱ γενεαὶ θεοτόκε παρθένε. ἐν σοὶ γὰρ ὁ ἀχώρητος χ(ριστὸ)ς ὁ θ(εὸ)ς ἡμῶν χωρηθῆναι ηὐδόκησε. μακάριοι ἐσμὲν καὶ ἡμεῖς, προστασίαν σε ἔχοντες, ἡμέρας γὰρ καὶ νυκτὸς πρεσβεύεις ὑπὲρ ἡμῶν, καὶ τὰ σκῆπτρα τῆς βασιλείας

ταῖς

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 2.3.206

ταῖς σαῖς ἱκεσίαις κρατύνονται. διὸ ἀνυμνοῦντες βοῶμεν, χαῖρε κεχαριτωμένη, ὁ κύριος μετὰ σοῦ. εἶτα τὸ Ἐκ νεότητός μου, εἰς ἦχ. δ'. προκ. ἦχ. πλ. β'. Μνησθήσομαι τοῦ ὀνόματός σου ἐν πάσῃ γενεᾷ. στίχ. Ἄκουσον θύγατερ, καὶ ἴδε, καὶ κλῖνον τὸ οὖς σου, καὶ ἐπιλάθου τοῦ λαοῦ σου, καὶ τοῦ οἴκου τοῦ πατρός σου. τὸ Πᾶσα πνοή. εἶτα εὐαγγ. κατὰ Λουκ. Ἀναστᾶσα Μαριάμ. ζήτει εἰς τὴν η'. τοῦ αὐτοῦ μηνός. καὶ μετὰ τὸ Ἐλέησόν με ὁ θεός, προσεπηκ. ἦχ. β'. Τὰ σύμπαντα ἀγάλλ. καὶ νῦν, τὸ αὐτό. εἶτα καν. ἦχ. πλ. δ'. Τῷ συντρίψαντι πολέμ. καὶ εἰς τὸ τέλος ἑκάστης ᾠδ. λέγεται καταβασία τῆς ὑψώσεως, ἤγουν Σταυρὸν χαράξας. εἰς τοὺς αἶν. στιχ. δ'. σύντομα. δόξα καὶ νῦν, ἦχ. πλ. β'. Σήμερον ὁ τοῖς νοεροῖς. δοξολογ. μεγάλη.

εἰς τὴν λειτουρ.

Ἀντίφ. γ'. ὡς ἔθος. εἰς τὸ γ'. ἤγουν Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα. τροπ. ἦχ. δ'.

Ἡ Γέννησίς σου θεοτόκε παρθένε, χαρὰν ἐμήνυσε πάσῃ τῇ οἰκουμένῃ. ἐκ σοῦ γὰρ ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος τῆς δικαιοσύνης Χριστὸς ὁ θεὸς ἡμῶν. καὶ λύσας τὴν κατάραν, ἔδωκε τὴν εὐλογίαν. καὶ καταργήσας τὸν θάνατον, ἐδωρήσατο ἡμῖν ζωὴν τὴν αἰώνιον.

Κοντάκιον.

Ἰωακεὶμ καὶ Ἄννα ὀνειδισμοῦ ἀτεκνίας, καὶ Ἀδὰμ καὶ Εὔα ἐκ τῆς φθορᾶς τοῦ θανάτου, ἠλευθερώθησαν ἄχραντε, ἐν τῇ ἁγίᾳ γεννήσει σου. αὐτὴν ἑορτάζει καὶ ὁ λαός σου, ἐνοχῆς τῶν πταισμάτων, λυτρωθεὶς ἐν τῷ κράζειν σοι, ἡ στεῖρα τίκτει τὴν θεοτόκον καὶ τροφὸν τῆς ζωῆς ἡμῶν.

Προκ. ἦχ. γ΄.

Μεγαλύνει ἡ ψυχή μου τὸν κν̄, καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνα̃ μου ἐπὶ τῷ θεῷ τῷ σρι μου. στίχ.

Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ, ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί.

ὁ ἀπόσ. πρὸς Φιλιππ. Ἀδελφοί, τοῦτο φρονείσθω. ζήτει εἰς τὴν τάξιν τοῦ αὐτοῦ μηνός. ἀλληλ. ἦχ. πλ. δ΄.

Ἄκουσον θύγατερ, καὶ ἴδε, καὶ κλῖνον τὸ οὖς σου, καὶ ἐπιλάθου τοῦ λαοῦ σου, καὶ τοῦ οἴκου τοῦ πρς σου. στίχ.

Τὸ πρόσωπόν σου λιτανεύσουσιν οἱ πλούσιοι τοῦ λαοῦ.

εὐαγγ. κτ̄ Λουκ. Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, εἰσῆλθ. ὁ Ις̄ εἰς κώμ. ζήτει εἰς τὴν τάξιν τοῦ αὐτοῦ μηνός. κοιν. Ποτήριον σρίου λήψομαι, καὶ τὸ ὄνομα κῡ ἐπικαλέσομαι. ἀλληλ.

Χρὴ γινώσκειν, ὅτι ἐὰν τύχῃ ἡ ἑορτὴ αὕτη ἐν Κυρ. διὰ τὸ εἶναι τὴν ἁγίαν ἡμῶν Μονὴν τῆς Κρυπτοφέῤῥης ἐπ' ὀνόματι τῆς Ὑπεραγίας Θκου̃, πᾶσαν τὴν ἀναστάσιμον ἀκολουθίαν καταλιμπάνομεν, καὶ προτιμοῦμεν τὴν τῆς Θκου̃. Ὡσαύτως ἰστέον, ὅτι ταύτην τὴν ἑορτὴν ἑορτάζομεν ἐπὶ ἡμέρας ζ΄. ὥστε γενέσθαι ὀκταήμερον τὴν πανήγυριν. καὶ ἐν τοῖς ὄρθρ. λέγομεν ἕνα τῶν ψαλμ. τῆς μεθεορτ. καὶ καταλιμπάνομεν ἅπαντα τὰ ἀναστάσιμα. ἐὰν δὲ τύχῃ μεταξὺ τῶν ζ΄. ἡμερῶν Κυριακὴ ἡμ. ψάλλονται μετὰ τὰ ἀναστάσ. τὰ τῆς ἑορτ.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ θ΄.

Τῶν ἁγίων καὶ δικαίων Ἰωακεὶμ καὶ Ἄννης. εἰς τὸ κε̄ ἐκέ. στίχ. γ΄. τῆς ἑορτ. καὶ γ΄. τῶν ἁγίων. δόξα καὶ νῦν ἦχ. πλα. δ΄. Ἐν εὐσήμῳ ἡμέρα. προσχ. τῆς Θκου. εἰς τοὺς στίχ. προσόμ. τῆς ἑορτ. δόξα καὶ νῦν ἦχ. πλα. α΄.

Ὦ μακα-

Ω μακαρία δυάς. ἀπολυτ. τῆς ἑορτ. Ἡ γέννησίς σου θεοτόκε παρθένε. εἰς τὸν ὄρθρον.

Ἀντίφ. γ΄. τὸ α΄. ψαλ. με΄. Ὁ θεὸς ἡμῶν καταφ. τὸ β΄. ψαλ. ξ΄. Εἰσάκουσον ὁ θεὸς τῆς δεήσεώς μου. τὸ γ΄. ψαλ. ρκζ΄. Μακάριοι πάντες οἱ φοβούμενοι. καὶ κάθ. τῆς ἑορτ. ὁ Ν΄. καὶ πεντ. τῆς ἑορτ. καν. τῆς ἑορτ. καὶ τῶν ἁγίων. ἀπὸ γ΄. κάθ. τῶν ἁγίων. ἀφ' ϛ΄. κοντ. τῶν ἁγίων. ἀπὸ θ΄. ἐξαποσ. τῶν ἁγίων, καὶ τῆς ἑορτ. Εἰς τοὺς αἶν. τὰ στιχηρὰ τῆς ἑορτ. δόξα καὶ νῦν. ἦχ. πλ. δ΄. Δεῦτε ἅπαντες πιστοὶ πρὸς τὴν παρθένον. εἰς τὴν λειτουργ.

Οἱ Μακαρισμοὶ τῆς ἑορτ. Τροπ. τῆς ἑορτ. κοντ. δέ. Εὐφραίνεται νῦν ἡ Ἄννα τῆς στειρώσεως, λυθεῖσα δεσμῶν, καὶ τρέφει τὴν παναχραντον, συγκαλοῦσα ἅπαντας ἀνυμνῆσαι τὸν δωρησάμενον, ἐκ τῆς νηδύος αὐτῆς τοῖς βροτοῖς, τὴν μόνην μητέρα καὶ ἀπειρόγαμον. Προκ. ἦχ. πλ. β΄. Εὐφράνθητε ἐπὶ κύριον, καὶ ἀγαλλιᾶσθε δίκαιοι. στίχ. Εἰσάκουσον ὁ θεὸς φωνῆς μου, ἐν τῷ δέεσθαί με πρὸς σέ. ὁ ἀπόσ. πρὸς γαλάτ. Ἀδελφ. Ἀβραὰμ δύο υἱούς. ζήτει τῇ κγ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνός. ἀλληλ. Σωτηρία δὲ τῶν δικαίων παρὰ κυρίου, καὶ ὑπερασπιστὴς αὐτῶν ἐστιν ἐν καιρῷ θλίψεως. στίχ. Καὶ βοηθήσει αὐτοῖς κύριος, καὶ ῥύσεται αὐτούς. Εὐαγγ. κατὰ Λουκ. Εἶπεν ὁ κύριος, οὐδεὶς λύχνον ἅψας. ζήτει εἰς τὸ σαβ. ϛ΄. τοῦ Λουκ. κοιν. Ἀγαλλιᾶσθε δίκαιοι ἐν κυρίῳ, τοῖς εὐθέσι πρέπει αἴνεσις.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ Ι΄.

ΤΩν ἁγίων μαρτ. Μηνοδώρας, Μητροδώρας, καὶ Νυμφοδώρας. εἰς τὸ κύριε ἐκέκραξα. στιχ. ϛ΄. προσόμ. ἑορτ.

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 2.3.206

ἑορτ. γ´. καὶ γ´. τῶν ἁγίων. δόξα καὶ νῦν Ἰδ. τῆς ἑορτ. καὶ τὰ λοιπὰ πάντα τῆς ἑορτ. ὁμοίως εἰς τὸν ὄρθρ. τῆς ἑορτ. καὶ τῶν ἁγίων. εἰς τὴν λειτουργ. δὲ προκ. ἀλληλ. καὶ κοιν. τῆς ἑορτ. ἀπόσ. καὶ εὐαγγ. τῆς ἡμέρας.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ ια´.

Τῆς ὁσίας Θεοδώρας. ἡ ἀκολουθ. τῆς ἑορτ. καὶ τῆς ὁσίας, ὡς χθές.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ ιβ´.

Τοῦ ἁγίου Αὐτονόμου, καὶ τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Πέτρου ἐπισκ. ἀκολουθ. τῆς ἑορτ. καὶ τοῦ ἁγίου, ὡς εἴρηται τῇ ια´. τοῦ αὐτοῦ Μηνός.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ ιγ´.

Τὰ ἐγκαίνια τῆς ἁγίας τοῦ Χριστοῦ ἀναστάσ. καὶ ἀπόδοσ. τῆς ἑορτ. τῆς θκου. εἰς τὸ κε ἐκέκρ. στιχ. ς´. Ἰδ. ἦχ. δ´. τῆς ἑορτῆς. ἤγουν Ἡ παγκόσμιος. Δι' ἀγγέλου. Τὴν πάνσεπτόν σου. ἅπερ διατεύονται. δόξα καὶ νῦν ἦχ. δ´. Στεῖρα ἄγονος. προκ. τῆς θκου. εἰς τὸν στιχ. στιχ. Ἰδ. τῶν ἐγκαιν. ἦχ. πλα. β´. Ἐγκαίνια τιμάσθω. στιχ. Κε ἠγάπησα εὐπρ. Ἐγκαινίζεσθε ἀδελφοί. στιχ. Ἡγίασε τὸ σκήνωμ. Ἔθου πύργον ἰσχύος. δόξα καὶ νῦν Ἰδ. τῆς θκου, ἦχ. πλ. β´. Σήμερον ὁ τοῖς νοεροῖς. ἀπολυτ. Ἡ γέννησίς σου θκε. εἰς τὸ ἀπόδ. ὡς ἐν ταῖς ἄλλαις ἡμέρ. καν. τῆς θκου, Ἀνοίξω τὸ στόμ. εἰς τὸ μεσονυκτ. καν. τοῦ ἁγίου. εἰς τὸν ὄρθρον.

Ἀντίφ. γ´. τὸ α´. ψαλ. με´. Ὁ θς ἡμῶν καταφ. τὸ β´. μζ´. Μέγας κς. Τὸ γ´. ρλα´. Μνήσθ. κε τοῦ Δαδ. εἶτ. κάθ. τῆς ἑορτ. ὁ Ν´. δόξα. Τὰ σύμπαντα. καὶ νῦν τὸ αὐτό.

εἶτ.

ἀπ. χαιρ. τῆς θκου ἀνὰ κατὰ γ. εἰς τοὺς αἴν. στίχ. Σύντομο καὶ δόξα καὶ νῦν τῆς ἑορτ. εἰς τὴν λειτουργ.

Πᾶσα ἡ ἀκολουθ. τῆς ἑορτ. ὡς γέγραπται εἰς τὴν ή. τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Ἐν τῷ Σαββάτῳ δὲ πρὸ τῆς ὑψώσεως εἰς τὴν λειτουργίαν προπ. καὶ κοντάκ. τῆς ἡμέρας. προκ. δὲ ἦχ. δ'. Θαυμαστὸς ὁ θεὸς ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, ὁ θεὸς Ἰσραήλ. στίχ. Ἐν ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε τὸν θν̄, κν̄ ἐκ πηγῶν Ἰσραήλ. ὁ ἀπόστ. πρὸς κορινθ. Ἀδελφοί, Σοφίαν λαλοῦμεν. ζήτει Σαβ. τοῦ αὐτοῦ μηνός. ἀλληλ. Ἐκέκραξαν οἱ δίκαιοι, καὶ ὁ κς̄ εἰσήκουσεν αὐτῶν, καὶ ἐκ πασῶν τῶν θλίψεων αὐτῶν ἐῤῥύσατο αὐτούς. στίχ. Πολλαὶ αἱ θλίψεις τῶν δικαίων, καὶ ἐκ πασῶν αὐτῶν ῥύσεται αὐτοὺς ὁ κς̄. Εὐαγγ. κατὰ Ματθ. Εἶπεν ὁ κς̄, ὁ φιλῶν πατέρα, ἢ μητέρα. ζήτει εἰς τὴν τάξ. τοῦ αὐτ. μην. κοιν. Ἀγαλλιᾶσθε δίκαιοι ἐν κῷ, τοῖς εὐθέσι πρέπει αἴνεσις.

Εἰς τὴν Κυρ. πρὸ τῆς ὑψώσ. προπ. καὶ κοντάκ. τοῦ ἦχ. προκ. ἦχ. γ'. Μέγας ὁ κς̄ ἡμῶν, καὶ μεγάλη ἡ ἰσχὺς αὐτοῦ, καὶ τῆς συνέσεως αὐτοῦ οὐκ ἔστιν ἀριθμός. στίχ. Αἰνεῖτε τὸν κν̄, ὅτι ἀγαθὸν, ψαλμὸς τῷ θεῷ ἡμῶν ἡδυνθείη ἡ αἴνεσις. ὁ ἀπόστ. πρὸς Γαλάτας. Ἀδελφοί, ἴδετε πηλίκοις. ζήτει εἰς τὴν τάξιν τοῦ αὐτοῦ μηνος. ἀλλ. ἦχ. πλ. α'. Ὁ κς̄ ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο, ἐνεδύσατο κς̄ δύναμιν, καὶ περιεζώσατο. στίχ. Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται. εὐαγγ. κατὰ Ἰω. Εἶπ. ὁ κς̄, οὐδεὶς ἀναβέβηκεν εἰς τὸν οὐρανόν. ζήτει εἰς τὴν τάξιν τοῦ αὐτοῦ μηνός. κοινων. Αἰνεῖτε τὸν κν̄.

Μηνὶ

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 2.3.206

Μηνὶ τῷ αὐτῷ ιδʹ.

Ἡ Ὕψωσις τοῦ Σταυροῦ. Τῇ ἑσπ. στιχ. λ. τὸ Μακάρ. ἀνήρ
τὸ κάθ. ὅλον. εἰς τὸ κε ἐκέ. στιχ. Ι. Γ. δ. ηʹ. ἦχ. πλ.
δʹ. Ὅ ὑπερ πάλαι Μωϋσῆς. Ἡ φωνὴ τοῦ προφήτου σου.
καὶ ποιοῦμεν ταῦτα τὰ δύο. ηʹ δόξα καὶ νῦν ἦχ. πλ. βʹ.
Σήμερον προέρχεται ὁ σταυρός. ἦλθε προσκ. ἦχ. πλ. βʹ.
Ὁ Κς ἐβασίλευσεν. Καὶ γὰρ ἐστερ. καὶ τρία ἀναγνώσ. τὸ
αʹ. τῆς ἐξόδ. Ἐξῆρε Μωϋσῆς. τὸ βʹ. Παροιμ. Υἱέ,
μὴ ὀλιγώρει. τὸ γʹ. προφ. Ἡσαΐου. Τάδε λέγει κς,
ἀνοιχθήσονται αἱ πύλ. εἰς τοὺς στίχ. προσόμ. ἦχ. πλα. βʹ.
Σταυρὲ ἀνυψοῦμ. δόξα καὶ νῦν ἦχ. πλα. βʹ. Σταυρὲ τοῦ
χριστοῦ. ἀπολυτ. Σῶσον κε. καὶ θεῖον, Οἱ τὴν σὴν προ-
στασ. εἰς τὸ ἀπόδ. καν. ἦχ. αʹ. Διὰ ξύλου πυρὸς προ-
καθάραντες σῶμα. εἰς τὸν ὄρθρον.

Εἰς τὸ θς κς τροπ. ἦχ. δʹ. Τὸν ζωοποιὸν σταυρὸν τῆς
σῆς ἀγαθότητος, ὃν ἐδωρήσω ἡμῖν τοῖς ἀναξίοις κε, σοὶ
προσάγομεν εἰς πρεσβείαν. Σῶζε τοὺς βασιλεῖς, καὶ
τὰς πόλεις σου ἱκετεύοντας, διὰ τῆς θεοτόκου μόνε φιλάνθρωπε. ἐκ γʹ.
ἀντίφ. γʹ. ψαλ. ογʹ. Ἵνα τί ὁ θς. ψαλ. ϟηʹ. Ὁ κς ἐβασί-
λευσ. ψαλ. ρμηʹ. Αἰνεῖτε τὸν κν ἐκ τῶν οὐρανῶν. καὶ
ἐπειτ. κάθ. ἦχ. πλα. βʹ. Σήμερον τὸ προφητικὸν πε-
πλήρωται λόγιον. ἰδοὺ γὰρ προσκυνοῦμεν εἰς τὸν τόπον, οὗ
ἔστησαν οἱ πόδες σου κε. καὶ ξύλον σωτηρίας γευσάμενοι, τῶν
ἐξ ἁμαρτίας παθῶν ἐλευθερίας ἐτύχομεν, πρεσβείαις τῆς
θεοτόκου μόνε φιλάνθρωπε. τὸ Ἐκ νεότητός μου. προκ. ἦχ. δʹ.
Ὁ δὲ θς βασιλεὺς ἡμῶν, πρὸ αἰῶνος εἰργάσατο σωτηρίαν ἐν
μέσῳ τῆς γῆς. στίχ. Μνήσθ. κε τῆς συναγωγῆς σου,

ἧς

ἧς ἐκτήσω ἀπ᾽ ἀρχῆς, ἐλυτρώσω ῥάβδον κληρονομίας σου. τὸ Πᾶσα πνοή. εὐαγγ. κατὰ Ἰωάν. Εἶπεν ὁ κύριος, ὁ φιλῶν τὴν ψυχ. αὐτοῦ. ζήτει τῇ γ΄. τῆς ϛ΄. ἑβδ. ἀπὸ τοῦ μέσου. εἶτ. ὁ Ν΄. δόξα. Ὁ εἰς τὸν κόσμον. καὶ νῦν, τὸ αὐτό. ζήτει ἐν τῷ ὡρολ. φύλ. 54. Ὁ καν. ἦχ. πλ. δ΄. Σταυρὸν χαράξας. καὶ εἰς τὸ τέλ. ἑκάστης ᾠδ. ἡ καταβ. ἧτινος, Σταυρὸν χαράξας. ἀπὸ γ΄. κάθ. ἦχ. πλ. β΄. Μόνον ἐπάγη. ἀφ᾽ ϛ΄. κοντ. ἀπὸ θ΄. ἐξαπ. εἰς τοὺς αἴν. τὰ στιχ. δόξα καὶ νῦν, ἦχ. β΄. Σήμερον ὁ σταυρὸς ὁ τίμιος.

εἰς τὴν λειτουργ.

Ἀντίφ. γ΄. τὸ α΄. ἦχ. β΄. Ὁ θεὸς ὁ θεός μου πρόσχες μοι, ἵνα τί ἐγκατέλιπές με; ταῖς πρεσβ. Ὁ θεὸς ὁ θεός μου πρόσχες μοι, ἵνα τί ἐγκατέλιπές με; μακρὰν ἀπὸ τῆς σωτηρίας μου οἱ λόγοι τῶν παραπτωμάτων μου. ταῖς πρεσβ. Ὁ θεός μου κεκράξομαι ἡμέρας, καὶ οὐκ εἰσακούσῃ, καὶ νυκτὸς, καὶ οὐκ εἰς ἄνοιαν ἐμοί. ταῖς πρεσβ. Σὺ δὲ ἐν ἁγίῳ κατοικεῖς, ὁ ἔπαινος τοῦ Ἰσραήλ. ταῖς πρεσβ. Δόξα πατρί. ταῖς πρεσβ. καὶ νῦν. ταῖς πρεσβ.

Ἀντίφ. β΄. ἦχ. β΄.

Ἵνα τί ὁ θεὸς ἀπώσω εἰς τέλος; Σῶσον ἡμᾶς υἱὲ θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρ. Ἵνα τί ὁ θεὸς ἀπώσω εἰς τέλος; ὠργίσθη ὁ θυμός σου ἐπὶ πρόβατα νομῆς σου. Σῶσ. ἡμᾶς. Μνήσθητι κύριε τῆς συναγωγῆς σου, ἧς ἐκτήσω ἀπ᾽ ἀρχῆς. Σῶσ. ἡμᾶς. Ἐλυτρώσω ῥάβδον κληρονομίας σου, ὄρος σιὼν τοῦτο, ὃ κατεσκήνωσας ἐν αὐτῷ. Σῶσ. ἡμᾶς. Δόξα, καὶ νῦν. Ὁ Μονογενὴς υἱὸς, καὶ.

Ἀντίφ. γ΄. Ὁ κύριος ἐβασίλευσεν, ὀργιζέσθωσαν λαοί.

τροπ. Σῶσον κε τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονο-
μίαν σου. νίκας τοῖς βασιλεῦσι, κατὰ βαρβάρων δωρούμε-
νος. καὶ τὸ σὸν φυλάττων, διὰ τοῦ σταυροῦ σου πολίτευμα.
Ὁ κς ἐβασίλευσεν, ὀργιζέσθωσαν λαοί, ὁ καθήμενος ἐπὶ
τῶν χερουβίμ, σαλευθήτω ἡ γῆ. Σῶσον κε. Κς ἐν
σιὼν μέγας, καὶ ὑψηλός ἐστιν ἐπὶ πάντας τοὺς λαούς. Σῶσ.
Ἐξομολογησάσθωσαν τῷ ὀνόματί σου τῷ μεγάλῳ, ὅτι
φοβερὸν καὶ ἅγιόν ἐστι, καὶ τιμὴ βασιλέως κρίσιν ἀγα-
πᾷ. Σῶσον κε. εἰς τὴν εἴσοδ. Ὑψοῦτε κν τὸν θν ἡμῶν,
καὶ προσκυνεῖτε τῷ ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ, ὅτι ἅ-
γιος ἐστί. τροπ. Σῶσον κε. καὶ κοντ. Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ
σταυρῷ ἑκουσίως, τῇ ἐπωνύμῳ σου καινῇ πολιτείᾳ, τοὺς οἰκ-
τιρμούς σου δώρησαι χε ὁ θς. εὔφρανον ἐν τῇ δυνάμει σου,
τοὺς πιστοὺς βασιλεῖς ἡμῶν, νίκας χορηγῶν αὐτοῖς, κατὰ τῶν
πολεμίων. τὴν συμμαχίαν ἔχοιεν τὴν σήν, ὅπλον εἰ-
ρήνης ἀήττητον τρόπαιον. ἀντὶ τοῦ τρισαγίου λέγεται.
Τὸν σταυρόν σου προσκυνοῦμεν δέσποτα, καὶ τὴν ἁγίαν σου
ἀνάστασιν δοξάζομεν. εἶτα γ. δόξα καὶ νῦν. καὶ τὴν
ἁγίαν σου. καὶ πάλ. Τὸν σταυρόν σου. προκ. ἦχ. βαρύς.
Ὑψοῦτε κν τὸν θν ἡμῶν, καὶ προσκυνεῖτε τῷ ὑποπο-
δίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ, ὅτι ἅγιος ἐστί. στίχ. Ὁ κς ἐβασίλευ-
σεν, ὀργιζέσθωσαν λαοί, ὁ καθήμενος ἐπὶ τῶν χερου-
βίμ, σαλευθήτω ἡ γῆ. ἀπόστ. πρὸς κορινθ. Ἀδελφ.
Ὁ λόγος ὁ τοῦ σταυροῦ. τέλ. καὶ θεοῦ σοφίαν. ζήτει τῇ
μεγ. παρασκ. ἢ εἰς τὴν τάξιν τοῦ αὐτοῦ μην. ἀλληλ. ἦχ. α.
Μνήσθ. κε τῆς συναγωγῆς σου, ἧς ἐκτήσω ἀπ' ἀρχῆς,
ἐλυτρώσω ῥάβδον κληρονομίας σου. στίχ. Ὁ δὲ θς βασι-

λεὺς

λοὺς ἡμῶν, πρὸ αἰῶνος εἰργάσατο σωτηρίαν ἐν μέσῳ τῆς γῆς. διαλ. κτ Ἰω. Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, συμβούλ. ἐποίησ. τέλ. ἡ μαρτυρία αὐτοῦ. ζήτει εἰς τὴν τάξιν τοῦ αὐτοῦ μην. κοιν. Ἐσημειώθη ἐφ᾽ ἡμᾶς τὸ φῶς τοῦ προσ. ἀλληλ.

Χρὴ γινώσκειν, ὅτι ἐὰν φθάσῃ ἡ ὕψωσις ἐν Κυρ. οὐδὲν τῶν ἀναστασίμ. ψάλλομεν, ἀλλὰ πάντα τὰ τῆς ὑψώσ.

Σαββάτῳ μετὰ τὴν ὕψωσιν. τροπ. κοντάκ. προκ. ἀλλ. τῆς ἡμέρας. Ὁ ἀπόσ. πρὸς Κορινθ. Ἀδελφοί, βλέπετε τὴν κλῆσιν. ζήτει εἰς τὴν τάξιν τοῦ αὐτοῦ μην. διαλ. κτ Ἰω. Εἶπεν ὁ κς πρὸς τοὺς ἐληλυθ. ἐγὼ ὑπάγω. ζήτει εἰς τὴν τάξ. τοῦ αὐτοῦ μην.

Κυρ. μετὰ τὴν ὕψωσ. ὅλα τοῦ ἦχ. ὁ ἀπόσ. δὲ πρὸς γαλάτ. Ἀδελφ. εἰδότες, ὅτι οὐ δικαιοῦται. ζήτει εἰς τὴν τάξ. αὐτοῦ. διαλ. κτ Μάρκ. Εἶπεν ὁ κς, ὅστις θέλει ὀπίσω μου. ζήτει εἰς τὴν τάξιν τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Γνωστέον δὲ ἀκριβῶς, ὅτι ἀπὸ τῆς β΄. ταύτης τῆς Κυρ. ἀρχόμεθα, ἀναγινώσκειν τὰ κτ Λουκ. εὐαγγ.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ ιε΄.

Τοῦ ἁγίου μάρτ. Νικήτα. Τῇ ἑσπέρ. στιχ. ϛ΄. γ΄. τῆς ἑορτ. καὶ γ΄. τοῦ ἁγίου. δόξα καὶ νῦν ἐν Γδ. τῆς ἑορτ. προκ. Ὁ θς ἡμῶν ἐν τῷ οὐρανῷ. ὡς ἐν τῷ ὡρολ. φύλ. 147. εἰς τοὺς στιχ. ΓΓδ. τοῦ ἁγίου, ἦχ. πλα. β΄. Φωστῆρα τὸν μαρτ. στιχ. Θαυμαστὸς ὁ θς. ἕτερ. Τῆς νίκης ἐπώνυμος. δόξα καὶ νῦν, τῆς ἑορ. ἀπολυτ. τῆς ἑορτ. εἰς τὸ ἀπόδ. καν. τῆς ἑορτ. Αὕτη ἡ ἀκολ. τοῦ ἑσπ. τελεῖται μέχρι τῆς η΄. ἡμέρ. εἰς τὸν ὄρθρον.

Ἀντίφ. γ΄. ψαλ. β΄. Ἵνα τί ἐφρύαξαν. ψαλ. δ΄. Ἐν τῷ

ἐπικαλεῖσθ. ψαλ. ιη΄. Ὁ κς ἐβασίλ. εἶτα κάθ. τῆς ἑορτ. ὁ Ν΄. Ὁ εἰς τὸν κόσμον, φύλ. 54. καν. β΄. τῆς ἑορτ. καὶ τοῦ ἁγίου. εἰς τοὺς αἶν. ὅλα τῆς ἑορτ.

εἰς τὴν λειτουργ.

Πάντα τὰ τῆς ἑορτ. ὁ ἀπόσ. δὲ καὶ εὐαγγ. τῆς ἡμέρας.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ ις΄.

Τῆς ἁγίας μάρτ. Εὐφημίας. τῇ ἑσπ. στιχ. ς΄. γ΄. τῆς ἑορτ. καὶ γ΄. τῆς ἁγίας. δόξα καὶ νῦν τῆς ἑορτ. εἰς τοὺς στιχ. Ι΄ Ιδ. τῆς ἁγίας ἦχ. γ΄. ἦχου τὸ α΄. Α΄ θληπτικὴν πανήγυριν. στίχ. Υ΄ πομμένων ὑπέρ. τὸν κν. τὸ β΄. Ι΄ δ. Α΄ ληθείας κρατῆρα. στίχ. Απενεχθήσονται. τὸ γ΄. Ι΄ δ. Ο ἰ τῷ αἵματι τοῦ χρδ. δόξα. ἦχ. πλ. β΄. Ε΄ κ δεξιῶν τοῦ σρς. καὶ νῦν θεοτόκιον. ἀπολυτ. τῆς ἑορτ. καὶ τῆς ἁγίας, Ἡ ἀμνάς σου. θεοτόκιον, Τ ὸ ἀπ᾽ αἰῶνος ἀπόκρυφον. φύλ. 21.

εἰς τὸν ὄρθρο.

Ψαλ. τῆς ἁγίας λθ΄. Υ΄ πομμένων ὑπέρ. καὶ κάθ. τῆς ἁγίας. καν. τῆς ἑορτ. καὶ τῆς ἁγίας. εἰς τὸν γ΄. ς΄. καὶ θ΄. ᾠδ. ὡς ἔθος. εἰς τοὺς αἶν. Ι΄ δ. ἐν τῆς ἑορτ. καὶ γ΄. τῆς ἁγίας, ἦχου ἦχ. α΄. Σ ἤμερον χορεὶ παρθένων. ἦχ. πλα. β΄. Η΄ δηνυθισμένη ταῖς ἀρετ. ἦχ. πλα. δ΄. Π ᾶσα γλῶσσα. δόξα καὶ νῦν, τῆς ἑορτ.

εἰς τὴν λειτουργίαν.

προκ. τὸ ἑορτ. καὶ τῆς ἁγίας ἦχ. δ΄. Η΄ ἀμνάς σου Ιυ, κράζει μεγάλῃ τῇ φωνῇ, σὲ νυμφίε μου ποθῶ, καὶ σὲ ζητοῦσα ἀθλῶ, καὶ συσταυροῦμαι, καὶ συνθάπτομαι τῷ βαπτισμῷ σου. καὶ πάσχω διὰ σὲ, ὡς βασιλεύσω ἐν σοί, καὶ θνήσκω ὑπὲρ σοῦ, ἵνα καὶ ζήσω σὺν σοί. ἀλλ᾽ ὡς θυ-

σίαν

σίαν ἄμωμον, προσδέχου τὴν μετὰ πόθου τιθεῖσάν σοι. αὐτῆς πρεσβείαις, ὡς ἐλεήμων, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.
θεοτόκιον. Ὅτι πάντων ὑπάρχεις. ζήτ. φύλ. 26. κοντ.
Ἐν τῇ ἀθλήσει σου καλῶς ἠγωνίσω, καὶ μετὰ θάνατον ἡμᾶς ἁγιάζεις, ταῖς τῶν θαυμάτων βλύσεσι πανεύφημε. ὅθεν σου τὴν κοίμησιν τὴν ἁγίαν τιμῶμεν, πίστει παριστάμενοι τῷ σεπτῷ σου λειψάνῳ. ἵνα ῥυσθῶμεν νόσων ψυχικῶν, καὶ τῶν θαυμάτων τὴν χάριν ἀντλήσωμεν. προκ. τῆς ἑορτῆς. ὁ ἀπόστ. πρὸς κορινθ. Ἀδελφ. Συνεργοῦντες. ζήτ. κυρ. ιϛ΄. ἀλλ. ἦχ. α΄. Μνήσθητι κε τῆς συναγωγῆς σου, ἧς ἐκτήσω ἀπ᾽ ἀρχῆς, ἐλυτρώσω ῥάβδον κληρονομίας σου. στίχ. Ὑπομένων ὑπέμεινα τὸν κν, καὶ προσέσχε μοι, καὶ εἰσήκουσε τῆς δεήσεώς μου. τὸ εὐαγγ. κατὰ Λουκ. Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἠρώτα τις τῶν φαρ. ζήτ. τῇ β΄. τῆς δ΄. ἑβδ. κοιν. Ἀπενεχθήσονται τῷ βασιλεῖ παρθένοι ὀπίσω αὐτῆς, αἱ πλησίον αὐτῆς ἀπενεχθήσονται.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ ιζ΄.

ΤΗς ἁγίας μάρτ. Σοφίας, καὶ τῶν γ΄. αὐτῆς θυγατέρων. πᾶσα ἡ ἀκολουθ., ὡς ἔθος. εἰς τὴν λειτουργ. δὲ πᾶσα ἡ ἀκολουθ. τῆς ἑορτῆς. ἀπόστ. καὶ εὐαγγ. τῆς ἡμέρ.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ ιη΄.

ΤΟῦ ἁγίου Εὐμενίου ἐπισκ. Γορτ. καὶ τοῦ ἁγ. ἱερομάρτ. Βασσου. ὡς ἔθος. εἰς τὸ μεσονύκτ. δὲ ὁ καν. τοῦ ἱερομ. Βασσου. πᾶσα δὲ ἡ λοιπὴ ἀκολουθ. ὡς χθές.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ ιθ΄.

ΤΟῦ ἁγίου μάρτ. Τροφίμου, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ. πᾶσα ἡ ἀκολουθ. ὡς προεγράφη εἰς τὰς ιζ΄.

Μηνὶ

Μηνὶ τῷ αὐτῷ κʹ.

ΤΟῦ ἁγίου μεγαλομ. Εὐσταθίου, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ. εἰς τὸ κε ἐκ. ὡς ἔθος. εἰς τοὺς στίχ. Ι'Γ'δ. τὸ αʹ. ἦχ. πλ. βʹ. Α' δαμάντινε τὴν ψυχὴν. στίχ. Τ οῖς ἁγίοις. τὸ βʹ. Ι'Γ'δ. ἦχ. πλ. δʹ. Τ ῷ ἀδύτῳ γνόφῳ. στίχ. Π ολλαὶ αἱ θλίψεις τῶν. τὸ γʹ. ἦχ. πλ. δʹ. Τ ὴν στρατοπεδαρχ. δόξ. καὶ νῦν ἦχ. πλ. βʹ. Α' φθόρου τόκου. Α' πολυτ. Οἱ μάρτυρές σου κε. καὶ τῆς ἑορτῆς. εἰς τὸν ὄρθρον.

ψαλ. ιεʹ. Φύλαξόν με κε. καὶ καθ. τοῦ ἁγίου. καν. βʹ. τῆς ἑορτ. καὶ τοῦ ἁγ. εἰς τοὺς αἴν. σύντομ. τῆς ἑορτ. βʹ. καὶ βʹ. Ι'Γ'δ. τῶν ἁγίων, ἦχ. βʹ. Ο' δεύτερος Ι'ὼβ. ἐπερ. ἦχ. δʹ. Τ ίς μὴ μακαρίσει σε. δόξ. καὶ νῦν, τῆς ἑορτ. εἰς τὴν λειτουργ. Ο. ἱ μάρτυρές σου κε. ζήτει ἐν τῷ ὡρολογ. εἰς μάρτ. φύλ. 34. Σ ῶσον κε τὸν λαόν σου. κοντ. Τ ὰ πάθη χριστοῦ παμμάκαρ μιμησάμενος, καὶ τούτου πιὼν προθύμως τὸ ποτήριον, κοινωνὸς εὑρέθης, καὶ τῆς δόξης συγκληρονόμος γέγονας, παρ' αὐτοῦ τοῦ πάντων θεοῦ, λαμβάνων θαυμάτων θείαν δύναμιν. προκ. ἀλλ. καὶ κοιν. εἰς μάρτ ζήτει ἐν τῷ ὡρολογ. φύλ. 35. ὁ ἀπόστ. πρὸς Ε'φεσ. Α' δελφοί, ἐνδυναμοῦσθε ἐν κῳ. ζήτ. κυρ. κζʹ. εὐαγγ. κατὰ Λουκ. Ε ἶπεν ὁ κς τοῖς ἑαυτοῦ μαθηταῖς, προσέχετε ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων. ζήτει τῇ γʹ. τῆς ιβʹ. ἑβδομ.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ καʹ.

ΤΟῦ ἁγίου ἀποσ. Κοδράτου, καὶ ἀπόδοσ. τῆς ἑορτ. εἰς τὸ κε ἐκ. στιχ. ϛʹ. γʹ. Ι'Γ'δ. ὅμοιον, Τ οῦ τιμίου σταυροῦ χε. Κρατήσωμεν καὶ Φωτολαμπής. καὶ ἕτερα γʹ. προσόμ. τῆς ἑορτ. ἦχ πλ. δʹ. Ω' τοῦ παραδόξου θαυμά-

τος.

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 2.3.206

τος. δόξα καὶ νῦν ἦχ. γ'. Χε ὁ θς ἡμῶν. εἰς τοὺς στίχ.
προσόμ. τοῦ ἁγίου. δόξα καὶ νῦν τῆς ἑορτ. ἦχ. πλ. δ'.
Η φωνὴ τοῦ προφητ. ἀπολυτ. Σῶσον κε τὸν λαόν σου.
εἰς τὸ μεσονυκ. κανὼν τοῦ ἁγίου. εἰς τὸν ὄρθρον.
στιχολογ. ψαλ. τῆς μεθεόρτ. ὁ καν. μόνον τῆς ἑορτ. εἰς
τοὺς αἶν. ὡς ἐν τῇ ἑορτ. εἰς τὴν λειτουργ. πᾶσα ἡ ἀκολουθ.
τῆς ἑορτ. ἀπός. δε, καὶ εὐαγγ. τῆς ἡμέρας.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ κβ'.

Τοῦ ἁγίου ἱερομάρτ. Φωκᾶ. εἰς τὸ κε ἐκ. στιχ. ς'.
ἤγουν γ'. τοῦ ἁγίου, καὶ γ'. τῆς θκου. δόξ. ἦχ. δ'.
Ἐκ βρέφους ἐγένου τοῦ κυ. καὶ νῦν θκ. εἰς τοὺς στίχ. τῆς
ὀκτωήχ. καὶ δόξα κατὰ τὴν ἡμέρ. τὴν ἑβδ. ἀπολυτ. Καὶ
τρόπ. μέτοχος. εἰς τὸν ὄρθρον.

μετὰ τὴν στιχολογ. τοῦ ψαλτηρ. καθ. τῆς ὀκτωήχ. καν.
κατανυκτ. καὶ τοῦ ἁγίου. καὶ πᾶσαν ἄλλην ἀκολουθ. κατὰ
τὴν συνήθ. λεγομένην. εἰς τὴν λειτουργ.

Τροπ. Καὶ τρόπων μέτοχος. κοντ. καὶ προκ. ζήτει
εἰς ἱερομ. ἐν τῷ ὡρολογ. φύλ. 34. ὁ ἀπός. πρὸς κορινθ.
Ἀδελφοί, ἡ σφραγίς της. ζήτει κυρ. ια'. ἀλλ. Δίκαι-
ος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει, ὡσεὶ κέδρος ἡ ἐν τῷ λιβάνῳ πλη-
θυνθήσεται. στίχ. Πεφυτευμένος ἐν τῷ οἴκῳ κυ, ἐν ταῖς
αὐλαῖς τοῦ θυ ἡμῶν ἐξανθήσει. εὐαγγ. κατὰ Ἰω. Εἶπεν ὁ κς
τοῖς ἑαυτοῦ μαθ. ταῦτα ἐντέλλομαι ὑμῖν. ζήτει σαββ.
γ'. ἀπὸ τοῦ Πάσχα. Κοιν. Εἰς μνημόσυνον.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ κγ'.

Η Σύλληψις τοῦ Προδρόμου. εἰς τὸ κε ἐκ. στιχ. ς'.
ἤγουν γ'. τοῦ ἁγίου, καὶ γ'. τῆς θκου. δόξ. καὶ νῦν,

ἦχ.

ἦχ. πλα. β'. Ἡ Ἐλισάβετ συνέλ. εἰς τοὺς στίχ. τοῦ ἁγίου προσόμ. δόξα καὶ νῦν, ἦχ. πλα. δ'. Βλέπε τὴν Ἐλισάβετ. ἀπολυτ. ἦχ. δ' Ἡ πρὶν ἐφήνυ οὐ τίκτουσα.

εἰς τὸν ὄρθρον.

Κάθ. τοῦ ψαλτ. καὶ ἔπειτα κάθ. τῆς ὀκτωήχ. καν. ὡς χθές. καὶ πᾶσαν ἀλλ. ἀκολουθ. ὡς ἔθος.

εἰς τὴν λειτουργ.

Τροπ. Ἡ στεῖρα οὐ τίκτουσα, στεῖρα εὐφράνθητι. ἰδοὺ γὰρ συνέλαβες, ἡλίου λύχνον σαφῶς, φωτίζοντα τὰ πέρατα. σκίρτησον Ἐλισάβετ, τοῦ παιδὸς τῇ κυήσει. χόρευσον Ζαχαρία, ἐκβοῶν παῤῥησίᾳ. προφήτης ὑψίστου ἐστὶν ὁ μέλλων τίκτεσθαι. Κοντάκ. Εὐφραίνεται λαμπρῶς, Ζαχαρίας ὁ μέγας, σὺν τῇ πανευκλεεῖ Ἐλισάβετ συζύγῳ, ἀξίως συλλαμβάνοντες Ἰωάννην τὸν πρόδρομον, ὃν ἄρχάγγελος εὐηγγελίσατο χαίρων, καὶ οἱ ἄνθρωποι ἀξιοχρέως τιμῶμεν, ὡς μύστην τῆς χάριτος. προκ. ἦχ. βαρύς. Εὐφρανθήσεται δίκαιος ἐν τῷ κυρίῳ, καὶ ἐλπιεῖ ἐπ' αὐτόν. στίχ. Εἰσάκουσον ὁ θεὸς φωνῆς μου, ἐν τῷ δέεσθαί με πρὸς σέ. ὁ ἀπόστ. πρὸς Ῥωμ. Ἀδελφ. νῦν ἐγγύτερον ἡμῶν ἡ σωτηρία. ζήτει κυρ. τῆς τυρινῆς. ἀλληλ. ἦχ. α. Εὐλογητὸς κύριος ὁ θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ, ὅτι ἐπεσκέψατο, καὶ ἐποίησε λύτρωσιν τῷ λαῷ αὐτοῦ. στίχ. Καὶ σὺ παιδίον προφήτης ὑψίστου κληθήσῃ, προπορεύσῃ γὰρ πρὸ προσώπου κυρίου, ἑτοιμάσαι ὁδοὺς αὐτοῦ. εὐαγγ. κατὰ Λουκ. Ἐγένετο ἐν ταῖς ἡμέραις ἡρώδου. τέλ. τὸ ὄνειδός μου ἐν ἀνθρώποις. ζήτει κδ'. τοῦ ἰουν. μην. ἀπὸ τοῦ μέσου. κοινων. Εἰς μνημόσυνον.

Μηνὶ

Μηνὶ τῷ αὐτῷ κδʹ.

Τῆς ἁγίας πρωτομάρτ. Θέκλης. εἰς τὸ κύριε ἐκέκραξα. στίχ. ϛʹ. προσ. γʹ. τῆς ἁγίας, καὶ γʹ. τοῦ θεοτοκίου. δόξα ἦχ. πλ. δʹ. Λεόντων ὁρμάς. καὶ νῦν θεοτ. εἰς τὸν στίχ. ἰδιόμ. τῆς ἁγίας, ἦχ. βʹ. τὸ αʹ. Δεῦτε φίλαθλοι. στίχ. Ὑπομονῇ ὑπέμ. τὸ βʹ. Νυμφίον ἔχουσα. στίχ. Ἀπενεχθήσοντ. τὸ γʹ. Ἀναθεῖσα ἑαυτήν. δόξα ἦχ. πλα. βʹ. Ἀθλητικοῖς παλαίσμασιν. καὶ νῦν θεοτ. τροπ. Ἡ ἀμνάς σου. εἰς τὸν ὄρθρον. στιχολογ. ψαλ. λθʹ. Ὑπομονῇ ὑπέμ. εἶτα τὸ καθ. τῆς ἁγίας, καὶ τὰ λοιπὰ ὡς ἔθος. εἰς τοὺς αἴν. στίχ. δʹ. ἤγουν βʹ. τῆς ὀκτ. καὶ βʹ. ἰδιόμ. τῆς ἁγίας. ἦχ. δʹ. Χορείας ἐγείρατε, καὶ Τὴν σὴν ὑπὲρ ἄνθρωπον. δόξα ἦχ. αʹ. Ἀθλητικὸν στάδιον. καὶ νῦν θεοτ. εἰς τὴν λειτουργ.

Τροπ. Ἡ ἀμνάς σου. ζήτει εἰς γυναῖκας μάρτ. φύλ. 40.

κοντ. Ὁ Θέκλαν δείξας πρωτομάρτυρα ἐν γυναιξὶν, ὡς Στέφανον ἐκλάμποντα ἐν ἀθληταῖς, τῇ ἀφάτῳ εὐσπλαγχνίᾳ σου οἰκτείρησον ἡμᾶς. ταύτην μὲν γὰρ θῆρες ἄγριοι οὐκ ἐπτόησαν, τὸν δὲ λίθοι οὐκ ἔτρωσαν. αὐτὸς γὰρ παρέχες ἰσχὺν, Θέκλαν δοξάσας χριστὲ σῶσον ἡμᾶς.

προκ. ἦχ. δʹ. Ἀπενεχθήσονται τῷ Βασιλεῖ παρθένοι ὀπίσω αὐτῆς, αἱ πλησίον αὐτῆς ἀπενεχθήσονταί σοι. στίχ. Ἀχθήσονται εἰς ναὸν Βασιλέως. ὁ ἀπόστ. πρὸς Τιμόθ. Τέκνον Τιμόθεε, παρηκολούθ. ζήτει σαβ. λγʹ. ἀλληλ. ἦχ. αʹ. Ὑπομένων ὑπέμεινα. ζήτει φύλ. 41. εὐαγγ. κατὰ Ματθ. Εἶπεν ὁ κύριος, ὡμοιώθη ἡ βασιλ. τῶν οὐρανῶν δέκα παρθ. ζήτει σαβ. ιζʹ. τοῦ Ματθ. κοιν. Ἀπενεχθήσονται τῷ Βασιλεῖ παρθένοι.

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 2.3.206

Μηνὶ τῷ αὐτῷ κε΄.

Τῆς ὁσίας Εὐφροσύνης. Δεῖ γινώσκειν, ὅτι ἐν τῇ κϛ΄. ἑορτάζομεν τὴν μνήμην τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Νείλου τοῦ κτίτορος τῆς Κρυπτοφέῤῥης. διὸ τοῦτο ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ τῇ κε΄. ἑορτάζομεν τὴν μνήμην τοῦ ἁγίου Ἰω. τοῦ Θεολόγου. εἰς τὸ κε ἐκ. στιχ. ϛ΄. ἤγουν. δ΄. τοῦ ἁγίου Ἰω. ἦχ. πλα. δ΄. Ὢ τοῦ παραδ. θαύμ. ζήτει τῇ κϛ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς ἐν τῇ ἰδίᾳ ἑορτ. καὶ β΄. προσόμ. τῆς ὁσίας. ἦχ. α΄. τῶν οὐρανίων ταγμ. δόξ. τοῦ ἁγίου ἦχ. β΄. Τὸν υἱὸν τῆς βροντῆς. εἶτ. ἀναγνώσμ. γ΄. ὡς ἐν τῇ ἑορτ. τοῦ ἁγ. Ἰω. εἰς τὸν στίχ. δ΄. ἰδ. ἦχ. α΄. Ποταμοὶ θεολογίας. στίχ. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν. τὸ β΄. Τὸ φυτὸν τῆς ἁγνείας. στίχ. Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται. τὸ γ΄. Μαθητὰ τοῦ σωτῆρος. στίχ. τῆς ἁγίας, Ὑπομένων ὑπέμ. τὸ δ΄. ἦχ. β΄. Τὸ καθαρὸν τῆς ἁγνείας σου. δόξα ἦχ. πλα. β΄. Ἀπόστολε χριστοῦ εὐαγγελιστὰ θεολόγε. καὶ νῦν θεοτ. ἀπολυτίκ. ἦχ. β΄. Ἀπόστολε χριστῷ. καὶ τῆς ὁσίας. Τὸν νυμφίον σου χριστὸν ἀγαπήσασα. καὶ νῦν θεοτ. Εἰς τὸ ἀπόδ. ὁ καν. τοῦ ἀπος. ἦχ. β΄. Ἐν βυθῷ κατέστρωσε.

Εἰς τὸν ὄρθρον.

Ψαλ. ιη΄. Οἱ οὐρανοὶ διηγ. εἶτα τὸ κάθ. τοῦ ἀπος. καν. β΄. τοῦ ἀπος. ἦχ. δ΄. Τῷ ὁδηγήσαντι πάλαι. καὶ τῆς ὁσίας, ἦχ. πλα. α΄. Ἵππον καὶ ἀναβάτην. ἀπὸ γ΄. κάθ. τῆς ὁσίας. ἀφ᾽ ϛ΄. Κοντάκ. τοῦ ἀπος. Τὰ μεγαλ. παρθένε. ἀπὸ θ΄. ἐξαπος. Ὡς τῆς σοφίας. καὶ θεοτόκιον. Ὡς παρθενίαν τιμῶσαν. Εἰς τοὺς αἴν. σύντομ. τοῦ ἀπος. δόξα ἦχ. β΄. Θεολόγε παρθένε. καὶ νῦν θεοτ.

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 2.3.206

εἰς τὴν λειτουργ.

Τροπ. ἦχ. β΄. Ἀπόστολε χριστῷ τῷ θεῷ ἠγαπημένε, ἐπιτάχυνον ῥῦσαι λαὸν ἀναπολόγητον. δέχεταί σε προσπίπτοντα, ὁ ἐπιπεσόντα τῷ στήθει καταδεξάμενος. ὃν ἱκέτευε θεολόγε, καὶ ἐπίμονον νέφος ἐθνῶν διασκεδάσαι, αἰτούμενος ἡμῖν εἰρήνην καὶ τὸ μέγα ἔλεος. καὶ τῆς ὁσίας. Τὸν νυμφίον σου. ὡς ἐν τῷ ὡρολογ. φύλ. 41. Κοντάκ. τοῦ ἀποσ. Τὰ μεγαλεῖα σου παρθένε τίς διηγήσεται; βρύεις γὰρ θαύματα, καὶ πηγάζεις ἰάματα. καὶ πρεσβεύεις ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν, ὡς θεολόγος καὶ φίλος χριστοῦ. προκ. ἀλληλ. καὶ κοινων. ζήτει ἐν τῷ ὡρολ. εἰς ἕνα ἀπόσ. φύλ. 32. ὁ ἀπόσ. καθολ. ἐπιστ. Ἰω. Θεὸν οὐδεὶς πώποτε τεθέαται. ζήτει εἰς τὴν τάξιν τοῦ αὐτοῦ μην. εὐαγγ. κατὰ Ἰω. Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐφανέρωσεν ἑαυτὸν ὁ Ἰς. ζήτει σαβ. τῆς Ν.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ κς΄.

Ἡ Μετάστασ. τοῦ ἁγ. Ἰω. τοῦ θεολόγου. ὡς ὄπισθεν.

Μνήμη τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Νείλου πρωτοκτίτορος. εἰς τὸ κε΄ ἐκ. στιχ. η΄. Ἱστ. δ. ἦχ. β΄. Ποίοις πνευματικοῖς στέμμασιν. Πῶς σε πνευματικῶς. Ὢ τῆς σεμνοπρεποῦς. Ποίοις πνευματικοῖς ἄνθεσιν. ἅπερ διπλοῦνται. δόξα ἦχ. β΄. Ἡ τῶν λειψάνων σου θήκη. καὶ νῦν θκ. προκ. τῆς ἡμέρ. ἀναγν. γ΄. τὸ α΄. Δίκαιος ἐὰν φθάσῃ. τὸ β΄. Μνήμη δικαίου. τὸ γ΄. Στόμα δικαίου. εἰς τοὺς στίχ. προσ. ἦχ. πλα. β΄. Ὅλην σου τὴν ἔφεσιν. δόξα ἦχ. πλα. β΄. Ὥσπερ εἰς πᾶσαν τὴν γῆν. ἀπολυτ. ἦχ. β΄. Μωυσέως δαδ. καὶ θκ. εἰς τὸ ἀπόδ. καν. ἦχ. β΄. Ἐν βυθῷ κατέστρωσε.

εἰς τὸν ὄρθρον.

Ἀντίφ. γ΄. ψαλ. ιδ΄. Κύριε τίς παροικ. ψαλ. ρια΄. Μακάρ. ἀνήρ. ψαλ. ϞΑ΄. Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολ. κάθ. ἦχ. πλα. δ΄. Τὸν σταυρόν σου ἐπ' ὤμων ἀναλαβών. ὁ ἀνθὺς. Ἐκ νεότητός μου πολλά. προκ. ἦχ. βαρὺς. Τίμιος ἐναντίον κυρίου ὁ θάνατος τῶν ὁσίων αὐτοῦ. στίχ. Τί ἀνταποδώσομεν τῷ κυρίῳ περὶ πάντων, ὧν ἀνταπέδωκεν ἡμῖν; πᾶσα πνοή. εὐαγ. κατὰ Ματθ. Εἶπεν ὁ κύριος τοῖς ἑαυτοῦ μαθ. ὑμεῖς ἐστὲ τὸ φῶς. ζήτει Ἰαννουαρ. ιε΄. εἶτα καν. ἦχ. πλα. δ΄. Σταυρὸν χαράξας. εἰς τοὺς αἶν. σου τὸν. δόξα καὶ νῦν.

εἰς τὴν λειτουργ.

Ἀντίφ. γ΄. ὡς ἔθος. ἐν τῷ γ΄. δὲ προπ. Μωϋσέως Δαβίδ τε περὶ τὸ πρᾶον, Φινεὲς καὶ Ἠλιοῦ τὸν θεῖον ζῆλον, τοῦ Ἀβραὰμ δὲ τὴν πίστιν κτησάμενος, νῦν σὺν ἐκείνοις χορεύεις γηθόμενος, Νεῖλε ὁσίων καύχημα, διὸ ὑπὲρ ἡμῶν δυσώπει τὸν κύριον. Κοντάκ. Κοσμικῆς ἀπαλέσης τὴν προσπαθείας, καὶ πρὸς ὕψος ἀνήχθης τῆς ἀπαθείας, τῷ ποθουμένῳ κατ' ἴχνος ἑπόμενος, τῶν ἀρετῶν ἔνθα φθάνεις τὸ ἔσχατον, Νεῖλε ὁσίων ἀγλάϊσμα, διὸ ὑπὲρ ἡμῶν δυσώπει τὸν κύριον. προκ. ἦχ. βαρὺς. Τίμιος ἐναντίον κυρίου ὁ θάνατος τῶν ὁσίων αὐτοῦ. στίχ. Εἰσάκουσον ὁ θεὸς φωνῆς μου, ἐν τῷ δέεσθαί με πρὸς σέ. ὁ ἀπόστ. πρὸς γαλάτ. Ἀδελφ. ὁ καρπὸς τοῦ πνεύματος. ζήτει Σαβ. κζ΄. ἀλληλ. ἦχ. πλα. β΄. Μακάρ. ἀνὴρ ὁ φοβούμενος τὸν κύριον, ἐν ταῖς ἐντολαῖς αὐτοῦ θελήσει σφόδρα. στίχ. Δυνατὸν ἐν τῇ γῇ ἔσται τὸ σπέρμα αὐτοῦ, γενεὰ εὐθέων εὐλογηθήσεται. εὐαγ. κατὰ Ματ. ζήτ. τῇ ε΄. τῆς δ΄. ἑβδ.

Εἶπεν

Εἶπεν ὁ κς̄ τοῖς ἑαυτοῦ μαθ. πάντα μοι παρεδόθη. κοιν.
Εἰς μνημόσυνον.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ κζʹ.

ΤΟῦ ἁγ. μάρτ. Καλλιστράτου, καὶ τῆς ἁγ. μάρτ. Ἐπιχάρεως. εἰς τὸ κε̄ ἐκ. στιχ. ϛʹ. Ἰδ. τοῦ ἀπος. Ἰω. τὸ αʹ. ἦχ. αʹ. Ὁ τῶν ἀῤῥήτων μυστηρ. τὸ βʹ. ἦχ. βʹ. Τὴν τῶν ἀποστόλων. το γʹ. ἦχ. δʹ. Ἀναπεσὼν ἐν τῷ στήθει. ἕτερα γʹ. τοῦ ὁσίου πρς̄ ἡμῶν Νείλου. δόξα τοῦ ἀπος. ἦχ. πλα. δʹ. Εὐαγγελιστὰ Ἰω. εἰς τὸ στίχ. προσόμ. γʹ. τῆς ἁγίας δόξα τοῦ ἁγίου Καλλιστρ. καὶ νῦν θκ̄. ἀπολυτ. τοῦ ἀπος. ἕτερον τοῦ ὁσίου. εἰς τὸ ἀπόδ. ὁ καν. τῆς ἁγίας.

εἰς τὸν ὄρθρον.

Ψαλ. ιδʹ. Κε̄ τίς παροικήσει. κάθ. τοῦ ὁσίου Νείλου. ὁ Ν. καὶ εὐθὺς. Ταῖς τοῦ ἀπος. πρεσβ. δόξα. ταῖς τοῦ σοῦ ὁσίου. ἕτερον νῦν. ταῖς τῆς θκου. εἶτα καν. βʹ. τοῦ ἀπος. ἕτερον τοῦ ὁσίου. εἰς τοὺς αἴν. πάντα τοῦ ὁσίου.

εἰς τὴν λειτουργ.

Ὅλα τοῦ ὁσίου Νείλου. ἀπός. δὲ καὶ εὐαγγ. τῆς ἡμέρας. Οὕτως οὖν συνάπτομεν ὀκταήμερον τὴν ἀκολουθ. τοῦ ὁσίου πρς̄ ἡμῶν Νείλου μετὰ τοῦ κατὰ τὴν ἡμέρ. ἁγίου.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ κηʹ.

ΤΟῦ ὁσίου πρς̄ ἡμῶν Χαρίτωνος. εἰς τὸ κε̄ ἐκ. στιχ. ϛʹ. τοῦ ὁσίου Νείλου γʹ. καὶ ἕτερα τοῦ Χαρίτωνος. δόξα τοῦ ὁσίου Νείλου. ἕτερον νῦν θκ̄. εἰς τοὺς στίχ. τοῦ ὁσίου Νείλου. ἕτερον δόξα τοῦ αὐτοῦ. εἰς τὸν ὄρθρον, ὡς χθές.

εἰς τὴν λειτουργ. ὡς χθές.

Μηνὶ

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 2.3.206

Μηνὶ τῷ αὐτῷ κθ΄.

ΤΟῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Κυριακοῦ. εἰς τὸ κύριε ἐκέκρ. στιχ. ς΄. τοῦ ὁσίου Νείλου γ΄. καὶ γ΄. τῆς θεοτόκου. δόξα τοῦ ὁσίου Νείλου. εἰς τὸν στίχ. προσόμ. τοῦ ὁσίου Κυριακοῦ. δόξα τοῦ αὐτοῦ. καὶ νῦν θεοτ. ἀπολ. τοῦ ὁσίου Νείλου. καὶ τοῦ ὁσίου Κυριακοῦ. Τῆς ἐρήμου πολίτ. εἰς τὸν ὄρθρ. καὶ εἰς τὴν λειτουργ. ὡς χθές.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ λ΄.

ΤΟῦ ἁγίου ἱερομάρτ. Γρηγορίου. στιχ. ς΄. ἤγουν γ΄. τοῦ ἁγίου Γρηγ. καὶ γ΄. τῆς θεοτόκου. δόξα τοῦ ἁγ. Γρηγ. ἦχ. πλ. β΄. Τίς ἐπαξίως. καὶ νῦν θεοτ. εἰς τοὺς στίχ. προσόμ. καὶ δόξα τοῦ ὁσίου Νείλου. τροπ. Καὶ τρόπ. μέτοχ. καὶ τοῦ ὁσίου Νείλου. εἰς τὸν ὄρθρ. καὶ εἰς τὴν λειτουργ. ὡς χθές.

ΜΗΝ ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ.

ΕΙΣ ΤΗΝ α΄.

ΤΟῦ ἁγίου ἀποστ. Ἀνανίου, καὶ τοῦ ὁσίου Ῥωμανοῦ. εἰς τὸ κύριε ἐκέκρ. στιχ. ς΄. προσόμ. γ΄. τοῦ ἀποστ. καὶ γ΄. τοῦ ὁσίου Νείλου. δόξα τοῦ ἀποστ. ἦχ. α΄. Τὸ σκεῦος τῆς ἐκλογῆς. καὶ νῦν θεοτ. εἰς τὸν στίχ. β΄. προσόμ. τοῦ ἀποστ. καὶ ἓν ἰδ. τοῦ ὁσίου Ῥωμ. ἦχ. πλ. β΄. Πρώτη καλῶν ἀπαρχή. δόξα τοῦ ἀποστ. ἦχ. πλ. δ΄. Μαθητὰ τοῦ σωτῆρος. καὶ νῦν θεοτ. ἀπολυτ. τοῦ ἀποστ. καὶ τοῦ πατρὸς ἡμῶν Νείλου. εἰς τὸ ἀπόδ. τὸ παρακλητ. ὡς σύνηθ.

εἰς

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 2.3.206

εἰς τὸν ὄρθρον.

Ψαλ. ιη'. Ο ἱ οὐρανοὶ διηγ. κάθ. τοῦ ἀπος. καν. β'. τοῦ ὁσίου Νείλου, καὶ τοῦ ἀπος. ἀπὸ γ'. κάθ. τοῦ ὁσίου Νείλου. ἀφ' ϛ'. κοντάκ. τοῦ ἀπος. Ο ἐν πρεσβείαις θερμότ. εἰς τοὺς αἶν. σύντομ. τοῦ ὁσίου Νείλου. δόξα τοῦ ἀπος. ἦχ. δ'. Α θεοφορικὸν ἐνδιαίτημα. καὶ νῦν θεοτοκ.

εἰς τὴν λειτουργ.

προκ. Α πόστολε ἅγιε. Μ ωυσέως Δαβίδ τε. καὶ νῦν θεοτοκ. κοντ. Ο ἐν πρεσβείαις θερμότατος ἀντιλήπτωρ, καὶ τοῖς αἰτοῦσι ταχύτατα εἰσακούων, δέξαι τὴν δέησιν Ανανία ἡμῶν, καὶ τὸν χριστὸν δυσώπει, τοῦ σῶσαι τοὺς ὑμνοῦντάς σε, τὸν μόνον ὑπάρχοντα φιλάνθρωπον. προκ. ἀλληλ. κοιν. εἰς ἕνα ἀπός. φύλ. 32. ὁ ἀπός. πράξεων. Ἐν ταῖς ἡμέρ. ἐκείναις, Φίλιππος ζήτει τῇ ϛ'. τῆς γ'. ἑβδ. διαγγ. κατὰ Λουκ. Ε ἶπεν ὁ κύριος τοῖς ἑαυτοῦ μαθ. ὁ ἀκούων ὑμῶν ζήτ. εἰς τὴν ιη'. τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ β'.

ΤΟῦ ἁγίου ἱερομ. Κυπριανοῦ, καὶ Ιουστίνης τῆς παρθ. εἰς τὸ κύριε ἐκέκ. στιχ. ϛ'. γ'. τοῦ ὁσίου Νείλου, ... θεοτοκίου. δόξα τοῦ ὁσίου. καὶ νῦν θεοτοκ. εἰς τοὺς στιχ. τοῦ ἁγίου Κυπριανοῦ. δόξα, ἦχ. β'. Δ ιδασκαλίας τῇ πλάνῃ.

εἰς τὸν ὄρθρον.

ὡς ἔθος. εἰς τοὺς αἶν. δὲ γ'. σύντομ. τοῦ ὁσίου Νείλου, καὶ ἓν ἰδ. ἦχ. β'. τοῦ ἁγίου Κυπριανοῦ. Τ ὸν φωστῆρα. δόξα. ἦχ. πλα. δ'. Ο τῆς κακίας. καὶ νῦν θεοτοκ.

εἰς τὴν λειτουργ. τοῦ ὁσίου Νείλου.

Μηνὶ

Μηνὶ τῷ αὐτῷ γ'.

Τοῦ ἁγίου ἱερομ. Διονυσίου τοῦ ἀρεοπαγίτου, καὶ ἡ ἀπόδ. τῆς ἑορτῆς. εἰς τὸ κε ἐκ. στιχ. ς'. ἦχος δ'. Γ'δ. τῆς ἑορτῆς. καὶ β'. προσ. τοῦ ἁγίου Διονυσίου, ἦχ. α'. δόξα ἦχ. β'. τῆς ἑορτῆς. Ἡ τῶν λειψάνων. καὶ νῦν θκ. εἰς τοὺς στίχ. προσόμ. τοῦ ἁγίου Διονυσίου, ἦχ. α'. Πανεύφ. μάρτ. δόξα τοῦ αὐτοῦ ἦχ. β'. Δεῦτε συμφώνως οἱ πιστοί. καὶ νῦν θκ. Ἀπολυτ. τῆς ἑορτῆς. καὶ τοῦ ἱερομ. ἦχ. δ'. Χρηστότητα ἐκδιδαχθ. καὶ νῦν θκ. εἰς τὸ ἀπόδ. καὶ τῆς ἑορτ.

εἰς τὸν ὄρθρ.

Ἀντίφ. γ'. τὸ α'. ψαλ. ιδ'. τὸ β'. ψαλ. ρια'. τὸ γ'. τοῦ ἱερομ. ρλα'. Μνήσθ. εἶτ. κάθ. τοῦ ἱερομ. καν. β'. τοῦ ὁσίου Νείλ. ἦχος Σπερόν χαράξας. καὶ τοῦ Διον. εἰς τοὺς αἶν. στιχ. γ'. τῆς ἑορτ. καὶ ἐν Γ'δ. τοῦ Διον. ἦχ. δ'. Τῆς οὐσίου γνώσεως. δόξα τοῦ αὐτοῦ, ἦχ. πλα. δ'. Ἐν ἱερεῦσι καὶ μάρτυσι. καὶ νῦν θκ.

εἰς τὴν λειτουργ.

Τροπ. Μωυσέως διάδ'πε. καὶ τοῦ ἱερομ. ἦχ. δ'. Χρηστότητα ἐκδιδαχθεὶς, καὶ νήφων ἐν πᾶσιν, ἀγαθὴν συνείδησιν ἱεροπρεπῶς ἐνδυσάμενος, ἤντλησας ἐκ τοῦ σκεύους τῆς ἐκλογῆς τὰ ἀπόρρητα. καὶ τὴν πίστιν τηρήσας, τὸν ἴσον δρόμον ἐτέλεσας, ἱερομάρτυς Διονύσιε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν. κοντάκ. Τῷ ἀποστόλῳ Παύλῳ τοῦ κόσμου τῷ κήρυκι μαθητευθεὶς, ἐγένου καὶ αὐτὸς σκεῦος τίμιον Διονύσιε οὐρανοφάντωρ, ὁ συγγραφεὺς τῶν ἄνω δυνάμεων. πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν τῶν ἑορταζόντων ἐν πόθῳ τὴν μνήμην σου. προκ. ἦχ. βαρύς.

Εὐ-

Εὐφρανθήσεται δίκ. καὶ Εἰσάκ. ὁ θεός. ζήτει φύλ. 34.
ὁ ἀπόσ. πράξ. Ἐν ταῖς ἡμέρ. ἐκείν. ἐν ταῖς ἀθήναις.
ζήτει εἰς τὴν τάξιν τοῦ αὐτοῦ μηνὸς. ἀλληλ. ἦχ. πλα. β'.
Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος τὸν κύριον, ἐν ταῖς ἐντολαῖς
αὐτοῦ θελήσει σφόδρα. στίχ. Οἱ ἱερεῖς σου ἐνδύσονται δι-
καιοσύνην, καὶ οἱ ὅσιοί σου ἀγαλλιάσονται. εὐαγγ. κατὰ
Ματθ. Εἶπεν ὁ κύριος τὴν παραβολ. ταύτ. ὡμοιώθ. ἡ βασ.
τῶν οὐρανῶν ἀνθρώπῳ ἐμπόρῳ. ζήτει τῇ παρασκ. τῆς ς'. ἑβ-
δομ. κοινων. Εἰς μνημόσ.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ δ'.

Τοῦ ἁγίου Ἱεροθέου. ὅλα τὰ πάντα ὡς ἔθος.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ ε'.

Τῆς ἁγίας μάρτ. Μαμέλχθης. ὡς ἔθος.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ ς'.

Τοῦ ἁγίου ἀποστ. Θωμᾶ. ὡς ἔθος. δόξα δὲ ἦχ. πλ. β'.
Ὡς ὑπηρέτης τοῦ Λόγου. καὶ νῦν θεοτ. εἰς τοὺς στίχ.
προσ. τοῦ ἀπός. δόξα ἦχ. πλα. β'. Τῷ ἅρματι τῶν
ἀρετῶν. καὶ νῦν θεοτ. ἀπολυτ. τοῦ ἀπος. μόνον. εἰς τὸ
ἀπόδ. ὡς ἔθος. εἰς τὸν ὄρθρ.

Ψαλ. ιη'. Οἱ οὐρανοὶ διηγ. καὶ τὰ λοιπὰ ὡς ἔθος.
εἰς τοὺς αἶν. ἰδ'. τὸ α'. ἦχ. α'. Χριστῷ ἠκολούθ. τὸ
β'. ἦχ. δ'. Τῷ τῆς γνώσεως θείῳ. τὸ γ'. ἦχ. δ'. Τ
τῆς ἀληθείας. τὸ δ'. ἦχ. πλα. δ'. Τῶν ἀπος. τὸν
χορὸν. δόξα ἦχ. πλα. β'. Τὰ θεῖα ἐποπτεύων.

εἰς τὴν λειτουργ.

Τροπ. Ἀπόστολε ἅγιε. κοντάκ. Ὁ σοφίας χάριτος,
πεπληρωμένος, τοῦ χριστοῦ ἀπόστολος, καὶ ὑπηρέτης ἀληθὴς,

ἐν μετανοίᾳ ἐβόα σοι, Σὺ μοῦ ὑπάρχεις, θεός τε καὶ κύριος.
προκ. ἀλληλ. κοινων. ζήτει φύλ. 32. ὁ ἀπόστ. πρὸς
κορινθ. Ἀδελφοί, ὁ θεὸς ἡμᾶς τοὺς ἀποστ. ζήτει κυρ. ι.
εὐαγγ. κατὰ Ἰωάν. Οὔσης ὀψίας. ζήτει τῇ κυρ. τοῦ ἀντι-
πάσχα.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ ζ΄.

Τῶν ἁγίων μαρτ. Σεργίου, καὶ Βάκχου. ὡς ἔθος.
δόξα ἦχ. πλα. δ΄. Ἐκραταιώθ. τῶν τοῦ χριστοῦ. θεοτ.
εἰς τοὺς στίχ. ἰδιόμ. ἦχ. δ΄. τὸ α΄. Προφητικῶς τοῖς ἁ-
γίοις. στίχ. μεταξύ. Πολλαὶ αἱ θλίψεις. τὸ β΄. Σέρ-
γιος καὶ Βάκχος. στίχ. Ἐκέκ. οἱ δίκ. τὸ γ΄. Ὑποδυ-
σάμ. Σέργ. δόξα ἦχ. γ΄. Ἦ τί καλὸν ἢ τί τερπνόν. καὶ
νῦν θεοτ. ἀπολυτ. Οἱ μάρτ. σου κύριε.

εἰς τὸν ὄρθρ. ὡς ἔθος.

Εἰς τοὺς αἶν. δὲ στίχ. τὰ ὀκτωήχ. γ΄. καὶ ἰδιόμ. ἦχ. α΄.
Δαβιτικῶς. δόξα ἦχ. β΄. Καθορῶσα πάλαι ἡ ἐκκλησ. θεοτ.

εἰς τὴν λειτουργ.

Τροπ. Οἱ μάρτ. σου κύριε. Κοντ. Τοὺς γενναίους μάρ-
τυρας, καὶ ἀδελφοὺς ἐν τῇ πίστει, Συνελθόντες σέψωμεν
ἐν ἱεραῖς εὐφημίαις, Σέργιον τὸν τῆς τριάδος στερρὸν ὁ-
πλίτην, Βάκχον τε τὸν ἐν βασάνοις ἐγκαρτεροῦντα, καὶ
χριστὸν ὁμολογοῦντα, τὸν ἀθλοθέτην, καὶ ποιητὴν τοῦ παν-
τός. προκ. καὶ ἀλληλ. καὶ κοινων. εἰς μάρτ. ζήτει
φύλ. 35. ὁ ἀπόστ. πρὸς ἑβρ. Ἀδελφ. οἱ ἅγιοι πάντες.
ζήτει κυρ. τῶν ἁγίων πάντων. εὐαγγ. κατὰ Λουκ. Εἶπεν ὁ
κύριος τοῖς ἑαυτ. μαθ. προσέχετε ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων. ζήτει
σεπτ. κ΄.

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 2.3.206

Μηνὶ τῷ αὐτῷ η΄.

Τῆς ὁσίας Πελαγίας. ὡς ἔθος. δόξα ἦχ. δ΄. Ὅπου ἐπλεόνασεν. καὶ νῦν θκ. ἀπολυτ. Τὸν νυμφίον σου. φύλ. 41.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ θ΄.

Τοῦ ἁγίου ἀποσ. Ἰακώβου τοῦ ἀλφαίου. ὡς ἔθος. δόξα ἦχ. δ΄. Τὴν τοῦ θείου πνς σαφῶς. καὶ νῦν θκ. εἰς τοὺς στιχ. προσ. τοῦ ἀπος. ἦχ. δ΄. Ἔδωκας σημ. δόξα καὶ νῦν θκ. ἀπολυτ. Ἀπόστολε. ἅγιε.

εἰς τὸν ὄρθρ.

Ψαλ. ιη΄. Οἱ οὐνοὶ διηγ. καὶ τὰ λοιπὰ ὡς ἔθος. εἰς τοὺς αἶν. τῆς ἡ ἦχ. δόξα τοῦ ἀπος. ἦχ. πλα. α΄. Πιστῶς πανηγυρίζομεν. καὶ νῦν θκ.

εἰς τὴν λειτουργ.

Τροπ. Ἀπόσ. ἅγιε. κοντάκ. Ὁ τῶν ἐθνῶν σαγηνευτὴς ὑπερθαύμαστος, καὶ μαθητῶν ἀναδειχθεὶς τιμιώτατος, τῶν ἀποστόλων σύσκηνος Ἰάκωβος. κόσμῳ τῶν ἰάσεων, διανέμει τὸν πλοῦτον, σκέπει πρεσβειῶν, τοὺς αὐτὸν εὐφημοῦντας. διὸ συμφώνως κράζομεν αὐτῷ, σῶζε τοὺς πάντας, πρεσβείαις σου ἀπόστολε. προκ. ἀλληλ. καὶ κοινων. εἰς ἕνα ἀπός. ζήτει φύλ. 32. ὁ ἀπός. πρὸς ῥωμ. Ἀδελφ. λέγει ἡ γραφή. ζήτει τῇ γ΄. τῆς δ΄. ἑβδ. εὐαγγ. κατὰ Λουκ. Εἶπεν ὁ κς, μὴ φοβοῦ τὸ μικρὸν. ζήτει σα ια΄.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ ι΄.

Τῶν ἁγίων μμαρτ. Εὐλαμπίου, καὶ Εὐλαμπίας. ὡς ἔθος. δόξα δὲ ἦχ. δ΄. Τῇ φιλαδελφείᾳ. καὶ νῦν θκ.

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 2.3.206

εἰς τοὺς αἴν. δόξα ἦχ. δ'. Τῷ τῆς τριάδος φωτί. καὶ νῦν θεοτοκίον.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ ια'.

ΤΟῦ ἁγίου ἀποσ. Φιλίππου ἑνὸς τῶν ζ'. Διακ. καὶ τοῦ ἁγ. μάρτ. Ζηναΐδος. πᾶσα ἡ ἀκολουθ. λέγεται, καθὼς προεγράφη εἰς τὴν θ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός. εἰς τὸ μεσονύκτ. δὲ ὁ καν. τῆς ἁγίας. εἰς τὴν λειτουργ.

Κοντάκ. Φωτισθεὶς ἐν πνεύματι τῷ παναγίῳ, τὰ τῆς γῆς πληρώματα ταῖς σαῖς φωτίζεις διδαχαῖς, καὶ τῶν θαυμάτων λαμπρότησιν, ἱερομύστα ἀπόστολε Φίλιππε. καὶ τὰ λοιπά, ὡς προεχθὲς τῇ θ'.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ ιβ'.

ΤΩν ἁγίων μμαρτ. Πρόβου, Ταράχου, καὶ Ἀνδρονίκου. ὡς ἔθος. δόξα ἦχ. δ'. Στρατευθέντες τῷ χριστῷ θεῷ. εἰς τοὺς στίχ. δόξα ἦχ. γ'. Γενναῖοι μμάρτ. ὡς ἐν τοῖς κοινοῖς. εἰς τοὺς αἶν. δὲ δόξα ἦχ. α'. Τὸ τρισέλεγχον ἄθροισμα. εἰς τὴν λειτουργ. εἰς μμάρτ.

Τὸ κοντάκ. Τριάδος ἡμῖν τὴν δόξαν ἐφανέρωσαν, γενναῖοι χριστοῦ, οἱ ὁπλῖται θεῖοι μάρτυρες, σὺν Ταράχῳ Πρόβος τε, καὶ Ἀνδρόνικος. ἤλεγξαν γὰρ ἅπασαν τῶν τυράννων τὴν ἀθεότητα, τῇ πίστει γενναίως ἐναθλήσαντες.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ ιγ'.

ΤΩν ἁγίων μμαρτ. Κάρπου, καὶ Παπύλου. ὡς ἔθος. δόξα ἦχ. πλα. β'. Ὡς ἄξιος ἐν θεόπταις. καὶ νῦν θκ. εἰς τὴν λειτουργ. ἀκολουθ. εἰς μμάρτ.

Κοντάκ. δὲ. Ὡς θησαυρὸν πολυτελῆ ὁ δεσπότης, καὶ κρήνην βρύουσαν κρουνοὺς ἰαμάτων, τοῖς ἐπὶ γῆς παρέχετο

παλείψασα ὑμῶν· νόσους μὲν καθαίροντα, παθημάτων ποικίλας, χάριν δὲ βραβεύοντα, ταῖς ψυχαῖς ἀενάως. διὸ συμφώνως πόθῳ τὴν ὑμῶν, μάρτυρες θεῖοι τελοῦμεν πανήγυριν.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ ιδ΄.

Τῶν ἁγίων μμαρτ. Ναζαρίου, Γερβασίου, καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς. ὡς ἔθος. δόξα Ι΄δ΄. ἦχ. πλα. δ΄. Τὰ θύματα τὰ λογικά. καὶ νῦν θκ.

εἰς τὴν λειτουργ. ἀκολουθ. εἰς μμάρτ.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ ιε΄.

Τοῦ ἁγίου μάρτ. Λουκιανοῦ. ὡς ἔθος.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ ις΄.

Τοῦ ἁγίου μάρτ. Λογγίνου τοῦ ἑκατοντάρχου. ὡς ἔθος. δόξα καὶ νῦν δὲ ἦχ. πλα. β΄. Ἐπὶ τῷ πάθει σου Χριστέ. προσ. ἦχ. δ΄. Ἐστεφάνη ὄντως σου. εἰς τὸν ὄρθρον· ὡς ἔθος. εἰς τοὺς αἴν. δόξα ἦχ. πλα. β΄. Ἐν τῷ σταυρῷ παρεστ. καὶ νῦν θκ. εἰς τὴν λειτουργ.

Τροπ. ἦχ. δ΄. Ἐστεφάνη ὄντως σου, πρὸς τὸν δεσπότην, ἡ πίστις ἡ ἔνθεος, μάκαρ Λογγίνε ἐν σταυρῷ, ἐπὶ τὸν πάντων ἑώρακας, καὶ πᾶσι τοῦτον, θεὸν ὡμολόγησας. Κοντάκ. Εὐφροσυνῶς γέγηθεν, ἡ ἐκκλησία, ἐν τῇ μνήμῃ σήμερον, τοῦ ἀοιδίμου ἀθλητοῦ, Λογγίνου ἀνακραυγάζουσα, σύ μου τὸ κράτος, Χριστὲ καὶ στερέωμα. προκ. ἀλληλ. καὶ κοινων. εἰς ἕνα μάρτ. ὁ ἀπόστ. πρὸς Τιμόθ. Τέκνον Τιμόθ. ἐνδυναμοῦ ἐν τῇ χάριτι. ζήτει τῇ κϛ΄. τοῦ αὐτοῦ μην. εὐαγγέλ. κατὰ Ματθ. Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, οἱ στρατιῶται κρατήσαντες τὸν Ἰν. τέλ. ἀληθῶς θεοῦ υἱὸς ἦν οὗτος. ζήτει εὐαγγέλ. ζ΄. τῶν ἁγίων παθῶν.

Μηνὶ

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 2.3.206

Μηνὶ τῷ αὐτῷ ιζʹ.

Τοῦ ἁγίου Προφ. Ὠσηὲ. ὡς ἔθος. εἰς τὴν λειτουρ. προκ. ἀλληλ. καὶ κοινων. ζήτει εἰς ἕνα Προφ. φύλ. 31. ἀπόσ. δὲ καὶ εὐαγγ. τῆς ἡμέρας.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ ιηʹ.

Τοῦ ἁγίου ἀποσ. καὶ εὐαγγ. Λουκᾶ. τῇ ἑσπ. ὡς ἔθος. δόξα ἦχ. πλα. δʹ. Δαβιτικῶς συνελθ. καὶ νῦν θκ. εἰς τοὺς στίχ. Γ ἰδ. πλα. βʹ. τὸ αʹ. Ἀπὸ λεχθοῦ καὶ τῶν θείων. στίχ. Εἰς πᾶσ. τὴν γῆν. τὸ βʹ. Πάνσοφε ἁλιεῦ. στίχ. Οἱ οὐρανοὶ. τὸ γʹ. ἦχ. δʹ. Τῷ τῆς Σοφίας ἁλιευτικῷ. δόξα ἦχ. πλα. δʹ. Δεῦτε πᾶσα κτίσις. καὶ θκ.

εἰς τὸν ὄρθρον.

Ψαλ. ιηʹ. Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται. καὶ τὰ λοιπὰ, ὡς ἔθος. εἰς τοὺς αἴν. στιχ. τῆς ὀκτωήχ. βʹ. καὶ βʹ. προσ. τοῦ ἀποσ. ἦχ. αʹ. Τῶν οὐρανίων ταγμάτ. δόξα ἦχ. πλα. δʹ. Δεῦτε πᾶσα κτίσις. εἰς τὴν λειτουργ.

Τροπ. Ἀπόστολε ἅγιε. Κοντάκ. Τὸν ἀληθῆ τῆς εὐσεβείας κήρυκα, καὶ μυστικὸν τῶν ἀπορρήτων ῥήτορα, τὸν ἀστέρα τῆς ἐκκλησίας, Λουκᾶν τὸν θεῖον ἀνευφημήσωμεν. ὁ Λόγος γὰρ αὐτὸν ἐξελέξατο, σὺν Παύλῳ τῷ σοφῷ ἐθνῶν διδάσκαλον, ὁ μόνος γινώσκων τὰ ἐγκάρδια.

προκ. ἀλληλ. καὶ κοινων. εἰς ἕνα ἀπος. ζήτει φύλ. 32. ὁ ἀπόσ. πρὸς Κολασ. Ἀδελφοὶ, ἐν Σοφίᾳ περιπατεῖτε. ζήτει εἰς τὴν τάξιν τοῦ αὐτοῦ μηνός. εὐαγγ. κατὰ Λουκ. Εἶπεν ὁ κύριος τοῖς ἑαυτοῦ μαθ. ὁ ἀκούων ὑμῶν. ζήτει εἰς τὴν τάξιν τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 2.3.206

Μηνὶ τῷ αὐτῷ ιθ'.

Τοῦ ἁγίου μάρτ. Οὐάρου. ὡς ἔθος. εἰς τὸν ὄρθρ. δὲ καθ. τῆς θκου, καὶ τοῦ ἁγίου.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ κ'.

Τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτ. Ἀρτεμίου. ὡς ἔθος. δόξα ἦχ β'. Τὸν νοερὸν φωστῆρα. εἰς τὸν ὄρθρ. ὡς ἔθος. εἰς τοὺς αἶν. δὲ τὰ στιχ. δόξα ἦχ. πλα. β'. Ἐξέλαμψε σήμ. καὶ νῦν θκ. καὶ εἰς τὴν λειτουργ. ἀκολουθ. εἰς μάρτ.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ κα'.

Τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἱλαρίωνος. ὡς ἔθος. δόξα ἦχ. β'. Ἐκ νεότητός σου. καὶ νῦν θκ. εἰς τοὺς στιχ. τῆς ὀκτωήχ. δόξα ἦχ. β'. Τὸ ἱλαρόν σου πέρ. καὶ νῦν θκ. ἀπολυτ. ἦχ. πλα. δ'. Ταῖς τῶν δακρύων σου. εἰς τὸν ὄρθρον ὡς ἔθος. εἰς τοὺς αἶν. στιχ. β' τοῦ ἤχ. καὶ β'. προσό. τοῦ ὁσίου. δόξα ἦχ. πλα. δ'. Πνς ἁγίου πλήρης.

εἰς τὴν λειτουργ. εἰς ὅσιον.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ κβ'.

Τοῦ ἁγίου ἰσαποστόλου Ἀβερκίου ἐπισκ. ὡς ἔθος. δόξα ἦχ. γ'. Ἀρχιερεῦ ὅσ. καὶ νῦν θκ. ἀπολυτ. Κανόνα πίστεως. εἰς τὴν λειτουργ. εἰς ἱεράρχ.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ κγ'.

Τοῦ ἁγίου ἱερομάρτ. ἀποστ. Ἰακώβου τοῦ ἀδελφοθέου. ὡς ἔθος. δόξα ἦχ. πλα. β'. Αἵματι τοῦ μαρτυρίου. εἰς τοὺς στίχ. δόξα ἦχ. α'. Ἐν τῇ πυρίνῃ αἴγλῃ. ἀπολυτ. ἦχ. β'. Ὡς τοῦ χυ μαθητής.

εἰς τὸν ὄρθρον.

Ψαλ. λα'. Μνήσθ. κε τοῦ δαδ. καὶ τὰ λοιπὰ ὡς ἔθος.

εἰς

εἰς τοὺς αἴν. προσ. τοῦ ἀπος. δόξα ἦχ. πλα. δ΄. Τοῦ ἀρχιποίμενος χῦ. καὶ νῦν θκ.

εἰς τὴν λειτουργ.

Ἀπολυτ. Ὡς τοῦ κῦ μαθητὴς, ἀνεδέξω δίκαιε τὸ εὐαγγέλιον. ὡς μάρτυς ἔχεις τὸ ἀπαράγραπτον, τὴν παῤῥησίαν ὡς ἀδελφόθεος, τὸ πρεσβεύειν ὡς ἱεράρχης. ἱκέτευε χῶ τῷ θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Κοντ. Ὁ τοῦ πρς μονογενὴς θς λόγος, ἐπιδημήσας πρὸς ἡμᾶς ἐπ᾽ ἐσχάτων, τῶν ἡμερῶν Ἰάκωβε θεσπέσιε, πρῶτόν σε ἀνέδειξε τῶν Ἱεροσολύμων, ποιμένα καὶ διδάσκαλον, καὶ πιστὸν οἰκονόμον, τῶν μυστηρίων τῶν πνικῶν. ὅθεν σε πάντες τιμῶμεν ἀπόστολε. Προκ. ἀλληλ. καὶ κοιν. εἰς ἕνα ἀπόστ. φύλ. 32. ὁ ἀπόστ. πρὸς γαλάτ. Ἀδελφοί, γνωρίζω ὑμῖν τὸ εὐαγγέλ. ζήτει κυρ. κ΄. εὐαγγ. κατὰ Λουκ. Εἶπ. ὁ κς, οὐδεὶς λύχνον ἅψας. ζήτει σα. ς΄.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ κδ΄.

ΤΟῦ ἁγίου μάρτ. Ἀρέθα, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ ὡς ἔθος δόξα ἦχ. πλ. δ΄. Τὴν πονηρὰν καὶ ἄπιστον. καὶ νῦν θκ. εἰς τοὺς στίχ. δόξα ἦχ. δ΄. Ἀσματικῶς τὸν ποιμενάρχ. καὶ νῦν θκι.

εἰς τὴν λειτουργ. ὡς ἐν τῇ κ΄. τοῦ Σεπτ. Κοντ. δε.

Εὐφροσύνης πρόξενος, ἡμῖν ἐπέστη, ἡ φωσφόρος σήμερον, τῶν ἀθλοφόρων ἑορτὴ, ἣν ἐκτελοῦντες δοξάζομεν, τὸν ἐν ὑψίστοις ὑπάρχοντα κν.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ κε΄.

ΤΩν ἁγίων μαρτ. καὶ νοταρίων Μαρκιανοῦ καὶ Μαρτυρίου. ὡς ἔθος. δόξα δὲ ἦχ. α΄. Μαθηταὶ καὶ ὀπαδοί.

καὶ

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 2.3.206

καὶ νῦν θκ. εἰς τοὺς αἴν. δόξα, ἦχ. γ'. Οἱ νοεροὶ τῆς ἐκκλησίας. εἰς τὴν λειτουργ. εἰς μάρτυρας.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ κϛ'.

Τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτ. Δημητρίου, καὶ ἀνάμνησις τοῦ μεγάλου σεισμοῦ. εἰς τὸ κε ἐκ. στιχ. ϛ'. ἦχον τοῦ ἁγ. Ι'δ. ἦχ. β'. Εἰς τὰ ὑπερκόσμια. ἕτ. γ'. προσ. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε. ἕτ. β'. τοῦ σεισμοῦ. εἰς ἦχ. β'. Ι'δ. Τῆς γῆς συνταρασσομένης. δίς. δόξ. ἕτ. νῦν, ἦχ. πλα. β'. Φοβερὸς εἶ κε. ἕτ. ἀναγν. γ'. τὸ α'. Ἱερεμ. Τὸ ῥῆμα τοῦ θεοῦ. τὸ β'. Ἱερεμ. Ἐγένετο λόγ. κυ πρός με. τὸ γ'. Σολομ. Δίκαιος ἐὰν φθάσῃ. εἰς τοὺς στίχ. Ι'Ι'δ. ἦχ. α'. Εὐφραίνου ἐν κῳ. στίχ. Δίκαιος ὡς φοίν. τὸ β'. Τῇ τῶν ᾀσμάτων. στίχ. Πεφυτευμ. τὸ γ'. ἦχ. δ'. Τὸν λόγχαις κληρωσάμενον. δόξα ἦχ. πλα. β'. Σήμερ. συγκαλεῖται ἡμᾶς. καὶ νῦν θκ. ἀπολυτ. ἦχ. γ'. Μέγαν εὕρατο. ἄλλον τοῦ σεισμοῦ. ἦχ. πλα. δ'. Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν. εἰς τὸ ἀπόδ. καν. τοῦ ἁγίου, ἦχ. πλα. δ'. Ὑγρὰν διοδεύσας.

εἰς τὸν ὄρθρον.

Ἀντίφ. γ'. τὸ α'. ψαλ. λβ'. Ἀγαλλ. δίκ. τὸ β'. ψαλ. ριε'. Ἐπίστευσα, διό. τὸ γ'. ψαλ. ϞΑ'. Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογ. εἶτα κάθ. τοῦ σεισμοῦ. Ὁ ἐπιβλέπων. καὶ εὐθὺς τὸ Ἐκ νεότητός μου. προκ. ἦχ. δ'. Ὁ θεὸς ἐνδοξαζόμενος ἐν βουλῇ ἁγίων μέγας καὶ φοβερός ἐστιν ἐπὶ πάντας τοὺς περικύκλῳ αὐτοῦ. στίχ. Τὰ ἐλέη σου κε εἰς τὸν αἰῶνα ᾄσομαι, εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν ἀπαγγελῶ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν τῷ στόματί μου. τὸ Πᾶσα πνοή. εὐαγγ. κατὰ Ἰω. Εἶπεν ὁ κς τοῖς ἑαυτ. μαθ. ἐὰν μὴ ὁ κόκκος τοῦ

σίτου. τέλ. τιμήσει αὐτὸν ὁ πατήρ. ζήτει τῇ γ. τῆς ς΄. ἑβδ. εἰς τὸ μεσ. καν. β΄. τοῦ ἁγ. ἦχ. δ΄. Θαλάσσης. τοῦ σεισμοῦ ἦχ. πλ. β΄. Ὡς ἐν ἠπείρῳ. εἰς τοὺς αἴν. σαυτόμ. γ΄. καὶ ἐν Ι΄δ. τοῦ σεισμοῦ ἦχ. πλα. β΄. Νινευῖται τοῖς παραπτώμασιν. δόξα καὶ νῦν, ἦχ. δ΄. Τὸν λόγχ. κληρωσάμ.

εἰς τὴν λειτουργ.

τροπ. Μέγαν εὕρατο ἐν τοῖς κινδύνοις, σὲ ὑπέρμαχον ἡ οἰκουμένη, ἀθλοφόρε τὰ ἔθνη τροπούμενον. ὡς οὖν Λυαίου καθεῖλες τὴν ἔπαρσιν, ἐν τῷ σταδίῳ θαῤῥύνας τὸν Νέστορα, οὕτως ἅγιε Χν̄ τὸν θεὸν ἱκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος. τοῦ σεισμοῦ. Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν, ῥῦσαι ἡμᾶς τῆς φοβερᾶς τοῦ σεισμοῦ ἀπειλῆς, καὶ κατάπεμψον ἡμῖν πλούσια τὰ ἐλέη σου, πρεσβείαις τῆς θκοῡ, καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Κοντ. Τοῖς τῶν αἱμάτων σου ῥείθροις Δημήτριε, τὴν ἐκκλησίαν θς̄ ἐπορφύρωσεν, ὁ δοὺς σοι τὸ κράτος ἀήττητον, καὶ περιέπων τὴν πόλιν σου ἄτρωτον. αὐτῆς γὰρ ὑπάρχεις τὸ στήριγμα. προκ. ἦχ. δ΄.

Θαυμαστὸς ὁ θς̄ ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ ὁ θς̄ Ι΄ηλ. στίχ. Ἐν ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε τὸν θν̄, κν̄ ἐκ πηγῶν Ι΄ηλ. ὁ ἀπόστ. πρὸς. Τιμόθ. Τέκνον Τιμόθεε, ἐνδυναμοῦ ἐν τῇ χάριτι. ζήτει τῇ αὐτ. ἡμέρ. ἀλληλ. Συνέσεισας τὴν γῆν, καὶ συνετάραξας αὐτήν, ἴασαι τὰ συντρίμματα αὐτῆς, ὅτι ἐσαλεύθη. στίχ. Φῶς ἀνέτειλε τῷ δικαίῳ, καὶ τοῖς εὐθέσι τῇ καρδίᾳ εὐφροσύνη. εὐαγγ. κατὰ Ματθ. Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἐμβάντι τῷ Ιῡ. ζήτει τῇ ε΄. τῆς β΄. ἑβδ. κοινων. Εἰς μνημ.

Μὴν

Μηνὶ τῷ αὐτῷ κζ'.

ΤΟῦ ἁγίου μάρτ. Νέστορος, καὶ μεθέορτ. τοῦ ἁγίου Δημητρίου εἰς τὸ κε ἐκέ. στιχ. ς'. προσ. γ'. τοῦ Δημ. ἦχ. πλ. δ'. Ὢ τοῦ παραδόξου θαύμ. καὶ γ'. τῆς θεοῦ δόξ. ἦχ. πλ. δ'. Ἔχεις μὲν ἡ θεοπάτη, καὶ νῦν θεοτ. εἰς τοὺς στιχ. προσόμ. τοῦ ἁγίου. δόξα ἦχ. πλα. β'. Ὁ ἀήττητος στρατιώτης Νέστωρ. τροπ. Μέγαν εὕρατο. καὶ θεοτόκιον Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν.

εἰς τὸν ὄρθρον.

ψαλ. τοῦ ἁγ. Δημητρίου στ. α'. Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολ. καὶ κάθ. τοῦ αὐτοῦ. εἶτα καν. β'. τοῦ ἁγ. Δημητ. καὶ τοῦ ἁγίου Νέστορος. εἰς τοὺς αἴν. ἰδιόμ. τοῦ ἁγίου Δημητ. δόξα ἦχ. β'. Εἰς τὰ ὑπερκόσμια σκηνώματ. καὶ νῦν θ'.

εἰς τὴν λειτουργ. εἰς μάρτ.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ κη'.

ΤΟῦ ἁγίου μάρτ. Τερεντίου, καὶ τῶν τέκνων αὐτοῦ. ὡς ἔθος. εἰς τὴν λειτουρ. πάντα εἰς μμαρτ. ἀπόσ. δὲ καὶ εὐαγγ. τῆς ἡμέρ.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ κθ'.

ΤΗς ἁγ. ὁσιομάρτ. Ἀναστασίας, καὶ τοῦ ὁσίου Ἀβραμίου. εἰς τὸ κε ἐκέ. στιχ. ς'. προσ. β'. τῆς ἁγίας, καὶ ἐν τοῦ ἰδιόμ. καὶ ἕτερα τῆς θεοτόκου. δόξα ἦχ. β'. Τῆς ἀναστάσεως ἤληφας. ζήτει τῇ κβ'. τοῦ δεκεμβ. καὶ νῦν θεοτ. εἰς τοὺς στίχ. προσ. τοῦ ὁσίου. δόξα εἰς ὅσ. καὶ θ. ἀπολυτ. Ἡ ἀμνάς σου, καὶ τοῦ ὁσίου. Ἐν σοὶ πάτερ ἀκριβῶς. εἰς τὸ μεσονυκτ. καν. τοῦ ὁσίου. ἦχ. πλα. δ'. Ὑγρὰν διοδ.

εἰς τὸν ὄρθρον ἡ συνήθ. στιχολογ. καθ. τῆς ὀκτωήχ. καὶ πάντα ὡς ἔθος. εἰς τὴν λειτουργ. εἰς μαρτ. γυναικ.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ λ'.

Τοῦ ἁγίου ἱερομ. Μαρκιανοῦ ἐπισκ. Συρακούσης, καὶ τῶν ἁγίων μαρτύρ. Ζηνοβίου, καὶ Ζηνοβίας. ὡς ἔθος. δόξα δὲ ἦχ. πλα. β'. Ἀσματικὴν χορείαν. καὶ νῦν θκ. ἀπολυτ. Οἱ μάρτυρές σου κε. εἰς τὴν λειτουρ. ὡς προεχθές.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ λα'.

Τῶν ἁγίων ἀποστ. Πάχυος, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ. ὡς ἔθος.

ΜΗΝ ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ.

ΕΙΣ ΤΗΝ α'.

Τῶν ἁγίων ἀναργύρων Κοσμᾶ, καὶ Δαμιανοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτ. Καισαρίου. κατὰ δὲ τὴν ἁγιωτάτην ἐκκλησίαν τῆς Ῥώμης, μνήμην ἐπιτελοῦμεν τῶν ἁγίων πάντων. εἰς τὸ κε ἐκ. στιχ. η'. ἤγουν προσόμ. γ'. τῶν ἁγίων πάντων. εἰς ἦχ. δ'. ὡς γενναῖον. Τοὺς ἁγίους ὁ κς. καὶ γ'. τῶν ἁγίων ἀναργύρων ἦχ. ὁ αὐτ. προσ. Ἔδωκας σημ. καὶ ἕτερα β'. τοῦ ἁγ. Καισαρ. εἰς ἦχ. β'. προσ. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρόν. Ἴδε ὅτι πάσας μου. δόξα τῶν ἁγίων πάντων. ἦχ. δ'. Ἄγγελοι ἐν οὐρανοῖς. καὶ νῦν θκ. ζήτει κυρ. τῶν ἁγ. πάντ. ἀναγν. γ'. τὸ α'. προφητ. Ἡσαΐου. Τάδε λέγει κς, πάντα τὰ ἔθνη. τὸ β'. Σοφίας Σολομ. Δικαίων ψυχαὶ τὸ γ'. Παροιμ. Δίκαιοι

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 2.3.206

εἰς τοὺς αἰῶνα. εἰς τοὺς στίχ. Ἰδ. τῶν ἁγ. ἀναργ. ἦχ. β΄. Ἀγάλλεται ὁ χορός. στίχ. Ἰδοὺ δὴ τί καλόν. τὸ β΄. Πόθῳ θείῳ καὶ ἔρωτ. στίχ. Ὅτι ἐκεῖ ἐνετείλατο. τὸ γ΄. Μεγαλ. ἀξιωθέντες. δόξα ἦχ. β΄. Ἰατροὶ τῶν ἀσθενούντων. καὶ νῦν θκ. ἀπολυτ. τῶν ἁγίων πάντ. ἦχ. δ΄. Τῶν ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ. καὶ τῶν ἁγ. ἀναργ. ἦχ. πλα. δ΄. Ἅγιοι ἀνάργυροι καὶ θαυμ. καὶ τοῦ ἁγ. Καισαρίου. Ὁ μάρτυς σου κε. εἰς τὸ ἀπόδ. καν. τοῦ ἁγίου Καισαρίου.

εἰς τὸν ὄρθρον.

Ἀντίφ. γ΄. ψαλ. ιε΄. Φύλαξόν με κε. ψαλ. λγ΄. Εὐλογήσω τὸν κν. καὶ ψαλ. ρλβ΄. Ἰδοὺ δὴ τί καλόν. κάθ. τῶν ἁγ. πάντ. καὶ τὸ Ἐκ νεότητός μου. προκ. ἦχ. δ΄. Τοῖς ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ ἐθαυμάστωσεν ὁ κς, πάντα τὰ θελήματα αὐτοῦ ἐν αὐτοῖς. στίχ. Προωρώμην τὸν κν ἐνώπιόν μου διὰ παντός. ὅτι ἐκ δεξιῶν μου ἐστὶν, ἵνα μὴ σαλευθῶ. εἶτα τό. Πᾶσα πνοή. καὶ εὐαγγ. κατὰ Ματθ. Εἶπεν ὁ κς τοῖς ἑαυτ. μαθ. πᾶς ὅστις ὁμολογήσει. τέλ. καὶ οἱ ἔσχατοι πρῶτοι. ζήτει ἐν τῇ κυρ. τῶν ἁγίων πάντων. καν. β΄. ἤγουν τῶν ἁγ. πάν. ἦχ. πλα. δ΄. Ἀρματηλ. καὶ τῶν ἁγ. ἀναργ. ἦχ. α΄. Ἄσωμεν πάντες. ἀπὸ γ΄. κάθ. τῶν ἁγ. ἀναργ. ἀφ΄ ς΄. κοντ. Οἱ τὴν χάριν λαβόντες. εἰς τοὺς αἴν. στιχ. η΄. τῶν ἁγ. ἀναργ. εἰς ἦχ. α΄. Ἰδ. Τὴν χάριν τῶν. Ἐκ τῆς ἄνωθ. εἰς ἦχ. β΄. Πηγὴ τῶν ἰαμάτων. εἰς ἦχ. δ΄. Πηγὴν τῶν ἰαμάτων. ἔχοντες. εἰς ἦχ. πλα. β΄. Ἀπελούτητος ὑπάρχει. Πάντοτε ἔχοντες. εἰς ἦχ. πλα. δ΄. Τίς μὴ θαυμάσει. καὶ ἕτερον Ἰδ. τῶν ἁγίων πάντων. εἰς ἦχ. α΄. Πίστεως

συμφω-

συμφωνία. δόξα καὶ νῦν, ἦχ. α'. τῶν ἁγ. πάντων Δεῦτε πάντες οἱ πιστοὶ, τῶν ἁγίων πάντων τὴν πανέορτον.

εἰς τὴν λειτουργ.

Τροπ. ἦχ. πλ. δ'. Ἅγιοι ἀνάργυροι, καὶ θαυματουργοὶ, ἐπισκέψασθε τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, δωρεὰν ἐλάβετε, δωρεὰν δότε ἡμῖν. ἕτερ. τῶν ἁγίων πάντ. ἦχ. δ'. Τῶν ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ μαρτύρων σου, ὡς πορφύραν, καὶ βύσσον τὰ αἵματα, ἡ ἐκκλησία σου στολισαμένη, δι' αὐτῶν βοᾷ σοι χριστὲ ὁ θεὸς, τῷ λαῷ σου τοὺς οἰκτιρμούς σου κατάπεμψον, εἰρήνην τῇ πολιτείᾳ σου δώρησαι, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος. κοντάκ. Οἱ τὴν χάριν λαβόντες τῶν ἰαμάτων, ἐφαπλοῦ τὴν ῥῶσιν τοῖς ἐν ἀνάγκαις, ἰατροὶ θαυματουργοὶ ἔνδοξοι, ἀλλὰ τῇ ὑμῶν ἐπισκέψει τῶν πολεμίων τὰ θράση κατευνάσατε, τὸν κόσμον ἰώμενοι ἐν τοῖς θαύμασι. προκ. ἦχ. δ'. Τοῖς ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ ἐθαυμάστωσεν ὁ κύριος, πάντα τὰ θελήματα αὐτοῦ ἐν αὐτοῖς. στίχ. Ἐν ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε τὸν θεὸν, κύριον ἐκ πηγῶν Ἰσραήλ. ὁ ἀπόστ. πρὸς κορινθ. Ἀδελφ. ὑμεῖς ἐστὲ σῶμα Χριστοῦ. ζήτει εἰς τὴν α'. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς. ἀλληλ. ἦχ. β'. Ἰδοὺ δὴ τί καλὸν, ἢ τί τερπνὸν, ἀλλ' ἢ τὸ κατοικεῖν ἀδελφοὺς ἐπὶ τὸ αὐτό. στίχ. Ὅτι ἐκεῖ ἐνετείλατο κύριος τὴν εὐλογίαν ζωὴν εἰς τοὺς αἰῶνας. εὐαγγ. κατὰ Ματθ. Τῷ καιρ. προσκαλεσάμενος ὁ Ἰησοῦς. ζήτει εἰς τὴν α'. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς. κοιν. Ἀγαλλιᾶσθε δίκαιοι ἐν κυρίῳ, τοῖς εὐθέσι πρέπει αἴνεσις. τὰ προγραφέντα τῶν ἁγίων πάντων. ζήτει ἐν τῷ Πεντηκοσταρ. εἰς τὴν κυρ. τῶν ἁγίων πάντων.

Μηνὶ

Μηνὶ τῷ αὐτῷ β΄.

Τῶν μάρτ. Ἀκινδύνου, Πηγασίου καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς. εἰς τὸ κε ἐκέ. στιχ. ς΄. γ΄. τῶν ἁγίων, καὶ γ΄. τῆς θεοτόκου δόξα καὶ νῦν ἦχ. πλ. β΄. Σήμερον ἡ πενταυγής. εἰς τοὺς στίχ. ἰδιόμ. τῶν ἁγίων, ἦχ. α΄. Ἀκτῖνες ἔλαμψαν. στίχ. Τοῖς ἁγίοις. εἰς ἦχ. β΄. Αἱμάτων τοῖς κρουνοῖς. στίχ. Πολλαὶ αἱ θλίψεις. Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα τῷ κυρίῳ. δόξα ἦχ. δ΄. Ἡ πενταυγὴς τῶν ἀθλητῶν καὶ νῦν θεοτ. εἰς τὸ ἀπόστ. καν. τῶν ἁγίων. εἰς τὸν ὄρθρον, καὶ λειτουργ. ζήτει τὴν ἀκολουθίαν πᾶσαν ἐν τῷ τριῳδ. Σαββ. τῆς ἀποκρέου ἐν ταύτῃ γὰρ τῇ ἡμέρᾳ πάντων τῶν πιστῶν κεκοιμημένων μνήμην τελοῦμεν κατὰ τὴν ἐνεστῶσαν τῆς ἁγιωτάτης ἐκκλησίας τῆς Ῥώμης συνήθειαν.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ γ΄.

Τῶν ἁγίων μαρτύρ. Ἀκεψιμᾶ, Ἀειθαλᾶ, καὶ Ἰωσὴφ, καὶ τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἰωαννικίου. ὡς ἔθος. δόξα ἦχ. πλα. β΄. Προοίμιον τυπικῶς, καὶ νῦν. εἰς τοὺς στίχ. τοῦ ὁσίου. προσ. Οἱ μάρτυρές σου. καὶ Τῆς ἐρήμου πολίτ. εἰς τὸ μεσονυκτ. καν. τοῦ ὁσ. εἰς τοὺς αἴν. στιχ. τῆς ὀκτωήχ. δόξ. ἦχ. β΄. Ὑπὲρ τῆς εὐσεβείας. εἰς τὴν λειτουρ. εἰς μακάρ.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ δ΄.

Τοῦ ἁγίου ἱερομαρτ. Νικάνδρου ἐπισκ. πάντα. ὡς ἔθος.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ ε΄.

Τῶν ἁγίων μαρτ. Γαλακτίωνος καὶ Ἐπιστήμης. ὡς ἔθος.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ ϛ'.

Τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Παύλου τοῦ ὁμολογητοῦ, καὶ τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Λεονάρδου. εἰς τὸ κε ἐκ. ὡς ἔθος. δόξα δὲ ἦχ. β'. Ἀσκήσεως τὸ πέλαγος. ἐν νῦν θ'. εἰς τοὺς στίχ. προσ. τοῦ ἁγίου Λεονάρδου. δόξα ἦχ. βαρὺς. Ἐνέκυψας εἰς τὰ βάθη. καὶ θ'. ἀπολυτ. ἦχ. γ'. Θείας πίστεως ὁμολογ. καὶ τοῦ ἁγίου Λεονάρδου. εἰς ἦχ. β'. Καθαρῶς βιοτεύσας:

εἰς τὸν ὄρθρον. ὡς ἔθος.

εἰς τοὺς αἶν. δέ. προσ. β'. τοῦ ὁσίου Παύλου. ἐν τοῦ ὁσίου Λεονάρδου. καὶ ἐν Γ δ. τοῦ ὁσίου Παύλου ἦχ. α'. Ἀρχιερατικὴν στολὴν. δόξα ἦχ. α'. Ὅσιε πάτερ. ἐν θ'.

εἰς τὴν λειτουργ. ἦχ. γ'.

Θείας πίστεως ὁμολογίᾳ, ἄλλον Παῦλον σε ἡ ἐκκλησία, ζηλωτὴν ἐν ἱερεῦσιν ἀνέδειξε. Συνεκβοᾷ σοι καὶ Ἄβελ πρὸς κν, καὶ Ζαχαρίου τὸ αἷμα τὸ δίκαιον. πάτερ ὅσιε, χν τὸν θν ἱκέτευε, δωρήσασθε ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Ἕτερον τοῦ ὁσίου Λεονάρδου. ἦχ. β'.

Καθαρῶς βιοτεύσας, καὶ φιλοφρόνως μιμητὴς ἀσωμάτων πάτερ ἐδείχθης ἐναπερείδων τὸν βίον σου, Λεόναρδε μακάριε. διὸ ὑπὲρ ἡμῶν δυσώπει τὸν κν. Κοντάκ.

Πιστευθεὶς θείᾳ ψήφῳ τὴν ἐκκλησίαν, ἐναθλεῖς ὑπὲρ ταύτης μέχρι θανάτου, τὸ τῆς Τριάδος. τρανώσας ὁμόθεον, καὶ ἀμαυρώσας Ἀρείου τὸ βλάσφημον, ὁμολογητὰ μακάριε, ἀεὶ ὑπὲρ ἡμῶν τὸ θεῖον ἱλέωσαι.

προκ. ἦχ. βαρὺς.

Εὐφρανθήσεται δίκαιος ἐν τῷ κῷ, καὶ ἐλπιεῖ ἐπ'

αὐτὸν. σίχ. Ε ἰσάκουσον ὁ θς φωνῆς μου, ἐν τῷ δέεσθαί με πρὸς σέ. ὁ ἀπόστ. πρὸς. ἑβρ. Α δελφ. τοιοῦτον ἔχομεν. ζήτει εἰς τοὺς σίχ. τοῦ αὐτοῦ μην. ἀλληλ. ἦχ. β'. Σ τόμα δικαίου μελετήσει σοφίαν, καὶ ἡ γλῶσσα αὐτοῦ λαλήσει κρίσιν. σίχ. Ο νόμος τοῦ θεοῦ αὐτοῦ ἐν καρδίᾳ αὐτοῦ, καὶ οὐχ ὑποσκελισθήσεται τὰ διαβήματα αὐτοῦ. εὐαγγ. κατὰ Λουκ. Ε ἶπεν, ὁ κς τοῖς ἑαυτ. μαθ. πᾶς ὃς ἂν ὁμολογήσει. ζήτει παρασκ. τῆς ζ'. ἑβδ. ἀπὸ τοῦ μεσ. Κοινων. Ε ἰς μνημόσυνον.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ ζ'.

Τ ῶν ἁγίων μαρτ. Αὔκτου καὶ Ταυρίωνος. ὡς ἔθος.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ η'.

Η Σύναξις τοῦ ἀρχιστρατήγου Μιχαὴλ, καὶ πασῶν τῶν ἐπουρανίων δυνάμεων. εἰς τὸ κε ἐκ. σιχ. ς'. Γ'ιδ. ἦχ. β'. Τ ὴν ἄϋλον οὐσίαν. Τ ῷ ἀΰλῳ θρόνῳ. Α σωμάτοις χείλεσι. καὶ λατρεύομεν αὐτά. δόξα καὶ νῦν ἦχ. δ'. Π υρίνοις χείλεσι. εἶτα ἀναγνωσ. γ'. Ἰῦ τοῦ ναυῆ. Ε γένετο ὡς ἦν. τὸ β'. κριτῶν. Ε γένετο ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ. τὸ γ'. προφ. Δ ανιὴλ. Ε ν ἔτει τρίτῳ Κύρου τοῦ βασιλέως. εἰς τοὺς σίχ. πρὸς. δόξα ἦχ. πλα. β'. Ο ἱ ἄγγελοί σου χε. καὶ νῦν θκ. ἀπολυτικ. ἦχ. δ'. Τ ῶν οὐρανίων. εἰς τὸ ἀποδ. καν. τῶν ἀσωμάτ. ἦχ. πλα. β'. Ω ς ἐν ἠπείρῳ. εἰς τὸ ὄρθρ.

Α ντίφ. γ'. ψαλ. ρλδ'. ἰνεῖτε τὸ ὄνομα κυ. ψαλ. ρβ'. Ε ὐλόγει ἡ ψυχή μου τὸν κν. ψαλ. ρμη'. Α ἰνεῖτε τὸν κν ἐκ τῶν οὐρανῶν. ὅλην τὴν δοξολογίαν. εἶτ. καθ. καὶ Ε κ νεότητός μου. προκ. ἦχ. δ'. Ο ποιῶν τοὺς ἀγγέλους.

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 2.3.206

στίχ. Εὐλ. ἡ ψυχή μου τὸν κν. τὸ Γ Πᾶσα πνοή. εὐαγγ. κατ' Ματθ. Εἶπεν ὁ κς ὁρᾶτε, μὴ καταφρονήσητε. ζήτει τῇ ἐπαύριον τ Ν. καὶ καν. β'. ἦχ. δ'. Α' νοίξω τὸ στόμα μου. καὶ ἕτερος ἦχ. πλ. δ'. Α' σμα ἀναπέμψ. ζήτει κβ'. Ἰουνίου. εἰς τοὺς αἶν. ζήτ. δόξα καὶ νῦν ἦχ. πλα. δ'. Ὡς ταξιαρ. καὶ πρόμ.

εἰς τ λειτουργ.

Τροπ. ἦχ. δ'. Τῶν οὐρανίων στρατειῶν. ζήτει φύλ. 26. θεῖον. Κοντάκ. προκ. ἀλληλ. καὶ κοινων. εἰς ἀσώματ. φύλ. 26. ὁ ἀπόστ. προσ. ἑβραι. Α'δελφ. εἰ ὁ δι' ἀγγέλων. ζήτει η'. τοῦ αὐτοῦ μην. εὐαγγ. κατ' Λουκ. Εἶπεν ὁ κς τοῖς ἑαυτ. μαθ. ὁ ἀκούων. ζήτει Ὀκτωβρ. ιη'.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ θ'.

Τῶν ἁγίων μαρτ. Ὀνησιφόρου. καὶ τῆς ὁσ. Εὐσολίας καὶ Ματρώνας. καὶ μεθέορτ. τῶν ἀσωμάτ. τῇ ἑσπέρ. στίχ. ς'. τῶν ἀσωμάτ. γ'. καὶ γ'. τῆς θκου. δόξα καὶ νῦν ἦχ. δ'. Τῆς ἡλιακῆς ἀκτῖνος. εἰς τοὺς στίχ. προσ. τῶν ἁγίων. δόξα ἦχ. α'. Τῶν νοερῶν δυνάμεων καὶ νῦν θ. Τῶν οὐρανίων ταγμ. ἀπολυτ. Τῶν οὐρανίων στρατειῶν. εἰς τὸ ἀπόδ. καν. τῶν ὁσίων.

εἰς τ ὄρθρον.

Ψαλ. ρβ'. Εὐλόγει ἡ ψυχή μου τ κν. καν. β'. τῶν ἀσωμάτ. καὶ τῶν μαρτ. εἰς τοὺς αἶν. τὰ σύντ. β'. τῶν ἀσωμάτ. καὶ β'. Ἰ'δ. εἰς ἦχ. α'. Ο' ταξιαρ. τῶν ἄνω καὶ εἰς ἦχ. πλα. α'. Ο' που ἐπισκιάσει. δόξα καὶ νῦν εἰς ἦχ. πλα. β'. Συγχάρητε ἡμῖν.

εἰς

εἰς τὴν λειτουργ.

Πάντα τῶν ἀσωμάτ. ἀπόςο. δὲ καὶ εὐαγγ. τῆς ἡμέρας.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ ι'.

ΤΟῦ ἁγίου μάρ. Ὀρέσου. Τῇ αὐτῇ ἡμέρα ψάλλομεν καὶ τὴν ἀκολουθ. τῶν ἁγίων καὶ τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Θεοδώρου τοῦ Στουδίτου. διότι ἐν τῇ ια. ἑορτάζομεν τὴν μνήμην τοῦ ὁσ. πατρὸς ἡμῶν Βαρθολομαίου τοῦ νέου. καὶ τῶν ἁγίων μμαρτ. Μηνᾶ, καὶ τῶν σὺν αὐτ. εἰς τὸ κε ἐκ. στιχ. προσόμ. γ'. τοῦ ἁγίου Ὀρές. καὶ γ'. τῶν ἁγίων Μηνᾶ, καὶ τῶν σὺν αὐτ. δόξα ἦχ. πλα. β'. Πάλιν ἡμῖν ἡ ἐτήσιος. καὶ νῦν θ. εἰς τοὺς ςίχ. προσ. ἦχ. πλ. α. δ'. Ὢ τοῦ παραδόξου θαύμ. δόξα ἦχ. β'. Δεῦτε φιλάθλοι. καὶ νῦν θκ. ἀπολυτ. Οἱ μάρτυρές σου κε. καὶ Ὀρθοδοξίας ὁδηγέ. καὶ νῦν θκ. εἰς τὸ ἀπόδειπ. καν. τῶν ἁγίων μμαρτ. ἦχ. δ'. Θαλάσσης τὸ ἐρυθρ. εἰς τὸ μεσονύκ. καν. τοῦ ἁγίου Ὀρέσου, ἦχ. β'. Δεῦτε λαοί.

εἰς τὸν ὄρθρον.

Ψαλ. ιε'. Φύλαξόν με κε. κάθ. τῶν ἁγίων. καν. β'. ἦχ. δ'. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου τῶν μμαρτ. ἦχ. πλα. δ'. Ἁρματηλάτην φαραώ. τοῦ στουδίτ. καὶ ἀπὸ γ'. κάθ. στουδίτ. εἰς τοὺς αἴν. προσ. γ'. τοῦ στουδίτ. καὶ ἓν Γ'δ. τῶν μμαρτ. ἦχ. α'. Τὸν ἀριστέα τοῦ Χυ Μηνᾶν. δόξα ἦχ. β'. Δεῦτε πιστοί. καὶ νῦν θκ.

εἰς τὴν λειτουργ. προκ.

Οἱ μάρτυρές σου κε. φύλ. 34. καὶ ἦχ. πλ. δ'. Ὀρθοδοξίας ὁδηγέ. φύλ. 34. Κοντάκ. Ὡς εὐσεβείας μάρτυρας, καὶ ἀθλητὰς θεόφρονας, ἡ ἐκκλησία γεραίρει, δο-

ξάζουσα τοὺς θείους ἄθλους σήμερον, Μηνᾶ τοῦ ἀθλοφόρου, Βίκτορος τοῦ γενναίου, καὶ Βικεντίου τοῦ γενναιόφρονος, καὶ ποθοῦσα κραυγάζει δοξάζουσα τὸν φιλάνθρωπον. προκ. ἀλληλ. καὶ κοιν. εἰς μμαρτ. φύλ. 35. ὁ ἀπόσ. προσ. Τιμόθ. Τέκνον Τιμόθ. ἐνδυναμοῦ. ζήτει κϛ΄. τοῦ Ὀκτωβρ. εὐαγγ. κατὰ Ἰω. Εἶπεν ὁ κς, ταῦτα ἐντέλλομαι ὑμῖν. ζήτει Ϲα̅ γ΄. τοῦ Ἰω.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ ιά.

ΤΟῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Βαρθολομαίου τοῦ νέου κτήτορος τῆς ἐκκλησίας τῆς Κρυπτοφέρρης. καὶ τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Μαρτίνου. τῇ ἑσπέρ. Ι΄Ιδ. η΄. εἰς ἦχ. β΄. Ποίοις ἀγγελικοῖς. Ποίοις ἐπαίνοις. Πῶς σε πνευματικῶς. Ποίοις πνευματικοῖς ἄνθεσιν. ἅπερ διατεύ. δόξα ἦχ. β΄. Ἡ τῶν λειψάνων σου. καὶ νῦν θκ. τὰ ἀναγνώσ. ζήτει τῇ κϛ΄. τοῦ Σεπτεμβρ. εἰς τὴν ἑορτ. τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Νείλου. εἰς τοὺς στίχ. προσ. τοῦ Ϲα̅ ἦχ. πλα. δ΄. Ὢ τοῦ παραδόξου θαύμ. Τίς κατ᾽ ἀξίαν ὑμνήσει σε. δόξα ἦχ. πλα. β΄. Συγχάρητε ἡμῖν. καὶ νῦν θκ. ἀπολυτίκ. ἦχ. β΄. Ἰωσήφ. τὴν ἁγνείαν. Ἐξ αὐτῆς τῆς παρθένου. καὶ Ὡς ἀκτὶς ἐξ ἡλίου. εἰς τὸ ἀπόδειπ. καν. τοῦ ὁσίου, ἦχ. πλα. β΄. Ὡς ἐν ἠπείρῳ. εἰς τὸ μεσονύκτ. τοῦ Ϲα̅. Μαρτίνου. προσ. Κανόνα πίστεως.

εἰς τὸν ὄρθρον.

Ἀντίφ. γ΄. προκ. καὶ εὐαγγ. Ὡς ἐν τῇ ἑορτ. τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Νείλου, εἰς τὰς κα΄. τοῦ Σεπτεμ. καν. δὲ ἦχ. πλα. δ΄. Ἁρματηλάτην φαραώ: εἰς τοὺς αἴν: τὰ στιχ. δόξα ἦχ. πλα: β΄: Ὅσιε πάτερ.

εἰς τὴν λειτουργ.

Ἀντίφ. γ'. ὡς ἔθος. ἐν τῷ γ'. δὲ, ἦχου, Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα, προπ. ἦχ. β'. Ἰωσὴφ τὴν ἁγνείαν καὶ σωφροσύνην, τοῦ Δαβίδ τε τὸ πρᾶον περ ἐκτήσω, καὶ τῶν πρώτων τὸν βίον ἐξήσκησας, μεθ' ὧν χορεύεις ἀπαύστως γηθόμενος, Βαρθολομαῖε πάτερ ἡμῶν ὅσιε, διὸ ὑπὲρ ἡμῶν δυσώπει τὸν κύριον. Προφθάσωμεν, ὅτι θεὸς μέγας. προπ. Ἐξ αὐτῆς τῆς παρθένου καθηγνισμένος παρθενικὸν καὶ βίον κατεκληρώσω, ὡς πρὶν Ἠλίας, καὶ αὖθις, ὁ Πρόδρομος, καὶ Ἰωάννης βροντῆς ὁ Χριστόφιλος, Βαρθολομαῖε πάτερ ἡμῶν μέγιστε. μεθ' ὧν ὑπὲρ ἡμῶν δυσώπει τὸν κύριον. ἔτι ἐν τῇ χειρ. τροπ. Ὡς ἀκτὶς ἐξ ἡλίου ἐκ Ῥουσιάνων, ἐξαστράψας διῆλθες ἕως Ῥωμάνων, ἀποστολεὺς ἐξ ἀχράντου θεόπαιδος, ἀχειροτεύκτου μορφῆς ὡς Σεῖος, κήρυξ ἐλέγχων καὶ σώζων τοὺς προσφυγάς, διὸ ὑπὲρ ἡμῶν δυσώπει τὸν κύριον. εἰς τὴν εἴσοδ. Ἰωσήφ. Κοντάκ. Φαεινὸς ὡς ἥλιος ἐν ἐκλογῇ θεοκρίτῳ, ποιμενάρχης γέγονας θεοσυλλέκτου ποιμνίου. ἴθυνας τὴν ἐκλογάδα τῶν σῶν προβάτων, πρὸς νομὰς τροφίμους καὶ ἀθανάτους, καὶ πηγὰς ζωοπαρόχους τῶν διδαχῶν σου, Βαρθολομαῖε σοφέ. καὶ πᾶσαν ἄλλην ἀκολουθ. ὡς εἰς τὴν ἑορτ. τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Νείλου. τῇ κς'. τοῦ Σεπτ.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ ιβ'.

ΤΟῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ ἐλεήμονος καὶ Νείλου φιλοσόφου καὶ τοῦ ὁσιομάρτ. πατρὸς ἡμῶν Ἰωσαφάτ. ἀρχιεπ. Ῥωσίας. εἰς τὸ κε ἐκ. προσ. γ'. τοῦ ἁγίου Ἰω. ἐ γ'. τοῦ ὁσίου. ζήτει εἰς τὰ κοινά. δόξα ἦχ. β'.

Η τοῦ

Η' τοῦ ἐλέους πηγή. καὶ νῦν θεοτόκιον. εἰς τοὺς στίχ. στιχ. καὶ δόξα τοῦ σοῦ Βαρθ. ἀπολυτίκ. Ἰωσὴφ τὴν ἁγνείαν. καὶ τοῦ ὁσίου Ἰω. ἦχ. πλα. δ'. Ἐν τῇ ὑπομονῇ σου. εἰς τὸ ἀπόδ. καν. τοῦ σοῦ. Ἰωσαφάτ. ζήτει εἰς ὁσιομάρτ. εἰς τὸ μεσονύκ. καν. τοῦ σοῦ. Νείλου, ἦχ. πλ. δ'.

εἰς τὸν ὄρθρον.

Ψαλ. ριά. Μακάριος ἀνήρ. εἶτ. κάθ. τοῦ ἁγ. Βαρθ. καν. β'. τοῦ σοῦ Βαρθ. καὶ τοῦ ἐλεήμονος. εἰς τοὺς αἴν. τὰ σύντ. τοῦ σοῦ. Βαρθ. δόξα καὶ νῦν Δέσποινα ἀγαθ.

εἰς τὴν λειτουργ. τροπ.

Ἰωσήφ. καὶ ἄλλον τοῦ ἐλεήμονος ἦχ. πλα. δ'. Ἐν τῇ ὑπομονῇ σου ἐκτήσω τὸν μισθόν σου πάτερ ὅσιε, ταῖς προσευχαῖς ἀδιαλείπτως ἐγκαρτερήσας. τοὺς πτωχοὺς ἀγαπήσας, καὶ τούτοις ἐπαρκέσας. ἀλλὰ πρέσβευε Χριστῷ τῷ θεῷ, πάτερ Ἰωάννη ἐλεήμων μακάριε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Κοντ. Τὸν πλοῦτον τὸν σὸν ἐσκορπίσας τοῖς πένησι, καὶ τῶν οὐρανῶν τὸν πλοῦτον νῦν ἀπείληφας, Ἰωάννη πάνσοφε, διὰ τοῦτο πάντες σὲ γεραίρομεν, ἐκτελοῦντες τὴν μνήμην σου, τῆς ἐλεημοσύνης ὦ ἐπώνυμε.

Προκ. ἀλλ. ζήτει εἰς τοὺς ὁσίους, φύλ. 39. ὁ ἀπόστ. δὲ πρός. ἑβρ. Ἀδελφ. πείθεσθε τοῖς. ζήτει Δεκεμβ. ς'. εὐαγγ. κατὰ Ματθ. Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἠκολουθ. τῷ Ἰησοῦ ὄχλοι πολλ. τέλ. πολὺς ἐν τοῖς οὐρανοῖς. ζήτει εἰς τὴν ι. τοῦ Ἰαννουαρ. μηνός. κοινων. Εἰς μνημόσυνον.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ ιγ'.

ΤΟῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἰω τοῦ Χρυσοστόμου. εἰς τὸ κε ἐκ. στιχ. ς'. ἰδ. γ'. τοῦ Χρυσ. ἦχ. β'.

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 2.3.206

Σε' τὸν μέγαν ἀρχιερέα. Χρυσέοις λόγοις σου. Ἤλη-
φας ἱεράρ. καὶ πρόσ. γ'. τοῦ σοῦ Βαρθ. δόξα τοῦ Χρυσ.
ἦχ. πλα. β. Σάλπιγξ Χρυσόφωνος. καὶ νῦν θκ. ἀ-
ναγν. γ'. ζήτει Σεπτεμβρ. κϛ'. εἰς τοὺς στίχ. πρόσ.
τοῦ Χρυσ. ἦχ. πλα. α'. στίχ. Τὸ στόμα μου λαλ. Οἱ
ἱερεῖς σου ἐνδύσοντ. δόξα ἦχ. πλα. β'. Ὅσιε τρισμάκαρ.
καὶ νῦν θκ. ἀπολυτίκ. ἦχ. πλα. δ'. Ἡ τοῦ στόματός
σου καὶ Ἰωσήφ. καὶ θκ. εἰς τὸ ἀπολ. ὁ καν. τοῦ Χρυσ.
ἦχ. β'. Ἐν βυθῷ κατέστρωσε. Μετανοίας σάλπιγξ χρυσοῦς.

εἰς τὸν ὄρθρον.

Ἀντίφ. γ'. ψαλ. ιδ'. Κύριε τίς παροικ. ψαλ. ρια'. Μακά-
ριος ἀνήρ. ψαλ. ρια'. Μνήσθητι κε. Ἐκ νεότητός μου. πρόκ.
ἦχ. δ'. Οἱ ἱερεῖς σου ἐνδύσονται δικαιοσύνην, καὶ οἱ ὅσιοί σου
ἀγαλλιάσονται. στίχ. Μνήσθητι κε τοῦ Δαβίδ, καὶ πάσης
τῆς πραότητος αὐτοῦ. τὸ Πᾶσα πνοή. εὐαγγ. κατὰ Ἰω. εἶπεν
ὁ κς. πρὸς τοὺς ἐληλυθ. ἀμὴν, ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὁ μὴ
εἰσερχόμενος. τέλ. καὶ νομὴν εὑρήσει. ζήτει τῇ ε'. τῆς ε'.
ἑβδ. ἀπὸ τοῦ μέσου. καὶ καν. β'. τοῦ Χρυσ. ἦχ. πλα. δ'.
Ἁρματηλ. φαρ. καὶ τοῦ ὁσίου Βαρθ. εἰς τοὺς αἴν. στίχ. ϛ'.
τοῦ Χρυσ. ἤγουν δ'. σύντομ. καὶ ΙΓ'δ. β'. ἦχ. δ'. Ἔπρεπε
τῇ βασιλίδι. Γέγονας Χρυσόστομε θεόπτα. δόξα ἦχ. πλ.
δ'. Χρυσέοις ἔπεσι. καὶ νῦν θκ.

εἰς τ. λειτουργ. τροπ. ἦχ. πλα. δ'.

Ἡ τοῦ στόματός σου καθάπερ πυρσὸς ἐκλάμψασα χά-
ρις, τὴν οἰκουμένην ἐφώτισεν, ἀφιλαργυρίας τῷ κόσμῳ
θησαυροὺς ἐναπέθετο. τὸ ὕψος ἡμῖν τῆς ταπεινοφροσύνης
ὑπέδειξεν. ἀλλὰ σοῖς λόγοις παιδεύων πάτερ Ἰω. Χρυ-

σόστομε

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 2.3.206

σόστομε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν. καὶ τροπ. τοῦ ὁσίου Βαρθ. κοντάκ. Ἐκ τῶν οὐρανῶν ἐδέξω τὴν θείαν χάριν, καὶ διὰ τῶν σῶν χειλέων πάντας διδάσκεις, προσκυνεῖν ἐν Τριάδι τὸν ἕνα Θεόν, Ἰωάννη Χρυσόστομε παμμακάριστε ὅσιε. ἐπαξίως εὐφημοῦμέν σε, ὑπάρχεις γὰρ καθηγητής, ὡς τὰ θεῖα σαφῶν. προκ. ἀλληλ. καὶ κοινων. εἰς ἕνα ἱεράρχ. φύλ. 36. ὁ ἀπος. πρὸς Ἑβρ. Ἀδελφοὶ τοιοῦτος ἡμῖν ἔπρεπ. ζήτει Ἰαν. κζ. εὐαγγ. κατὰ Ἰω. Εἶπεν ὁ Κύριος, ἐγώ εἰμι ἡ θύρα. ζήτει Σεπτ. γ΄.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ ιδ΄.

ΤΟῦ ἁγίου ἀπος. Φιλίππου. εἰς τὸ Κύριε ἐκέκ. στιχ. ἤγουν γ΄. τοῦ ὁσίου καὶ γ΄. τοῦ ἀπος. δόξα ἦχ. γ΄. Τῶν τῶν ἰχθύων ἄγραν. καὶ νῦν θκ. τοὺς στίχ. ΙΓΔ. ἦχ. β΄. καταλιπὼν τὰ ἐπὶ γῆς. Φιάλαι τῶν ἀρωμάτων. Ὁ κύριος ἀνεδείχθης. δόξα ἦχ. πλα. β΄. Τοῦ μεγάλου Φιλίππ. φωτός. καὶ νῦν θκ. ἀπολυτ. τοῦ ἀπος. καὶ τοῦ ὁσίου. εἰς τὸ ἀπόδ. ὁ καν. τῆς θκοῦ τῆς παρακλητ. εἰς τὸν ὄρθρον.

Ψαλ. ιη΄. Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται. εἶτα κάθ. τοῦ ἀπος. καν. β΄. τοῦ ἀπος. καὶ τοῦ Βαρθ. εἰς τοὺς αἶν. Σιώπωμ. τοῦ ὁσίου. εἰς τὴν λειτουργ.

Τροπ. Ἀπόσ. ἅγιε. καὶ τοῦ ὁσίου. Ἰωσήφ. τὴν ἀγνίαν. κοντάκ. Ὃν οἱ προφῆται καὶ Μωσῆς ἐν τῷ νόμῳ, Μεσσίαν ἔγραψαν, ἐσουρανῶν μυστολέκτα υἱὸν Θεοῦ ἐκήρυξας τοῖς πέρασι. πάντας ἐπιστρέψας δέ, ἐξ ὁδοῦ ἀσεβείας, τρίβον καθυπέδειξας, τῆς καλῆς μετανοίας. ἣν διοδεῦσαι καὶ

ἡμᾶς

ἡμᾶς καλῶς διὰ νηστείας ἱκέτευε Φίλιππε. προκ. ἀλληλ. καὶ κοινων. εἰς ἕνα ἀπόστ. φύλ. 32. ὁ ἀπόστ. Πράξεων. Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ἄγγελος κυ. ζήτει τῇ ε΄. τῆς γ΄. ἑβδ. ἀπὸ τοῦ Πάσχα. εὐαγγ. κατὰ Ἰω. Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἠθέλησεν ὁ Ἰς. τέλ. ἐπὶ τὸν υἱὸν τοῦ ἀνου. ζήτει τῇ δ΄. τῆς διακαινησίμου ἀπὸ τοῦ μέσου.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ ιε΄.

Τῶν ἁγίων ὁμολογητῶν Σαμωνᾶ, Γουρία, καὶ Ἀβίβου. εἰς τὸ κε ἐκ. στιχ. ς΄. ἤγουν γ΄. τῶν ἁγίων, καὶ γ΄. τῆς θκου. δόξα ἦχ. β΄. Ἡ Ἔδεσσα εὐφραίνεται. καὶ νῦν θκ. εἰς τοὺς στίχ. προσ. καὶ δόξα τοῦ ὁσίου Βαρθ. ἀπολυτ. τοῦ ὁσίου, καὶ τῶν ἁγίων. ἦχ. δ΄. Οἱ τῆς Ἐδέσσης προστάτας.

εἰς τὸν ὄρθρ.

Ψαλ. τοῦ ὁσίου Βαρθ. καὶ καν. β΄. ἤγουν τῶν ἁγίων, καὶ τοῦ ὁσίου εἰς τοὺς αἴν. Σύντομ. ποῦ Σοῦ Βαρθ. δόξα τῶν ἁγίων ἦχ. β΄. Δεῦτε φιλομάρτυρες.

εἰς τὴν λειτουργ.

Τροπ. Ἰωσήφ. καὶ τῶν ἁγίων ἦχ. δ΄. Οἱ τῆς Ἐδέσσης προστάται καὶ πρόμαχοι, θαυματουργεῖτε μεγάλως ἐν κόσμῳ τὰ θαύματα. τὴν γὰρ κόρην μυρικαῖς χερσὶν ἀπεδώκατε, καὶ παράνομον γότθον κρίσει δικαίᾳ κατάκριτον ἀπεδείξατε. ὑπὲρ ἡμῶν ἀπαύστως, πρεσβεύσατε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν. τὰ δὲ ἄλλα πάντα τοῦ ὁσίου. ἀπόστ. δὲ καὶ εὐαγγ. τῆς ἡμέρας.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ ις΄.

Τοῦ ἁγίου ἀποστ. καὶ εὐαγγ. Ματθαίου, καὶ τοῦ ἁγίου μάρτ. Βαρλαὰμ ὡς ἔθος. δόξα ἦχ. πλ. β΄. Ἐκ

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 2.3.206

πυθμένος κακίας. καὶ νῦν θκ. εἰς τοὺς στίχ. προσ. τοῦ Σο. Βαρθ. δόξα τοῦ ἀπος. ἦχ. β'. Ζυγὸν λιπών. ὁ θκ. ἀπολυτίκ. τοῦ ἀπός. ἦχ. δ'. Τὸ τελώνιον. καὶ τοῦ Σο. εἰς τὸ ἀποδ. καν. τοῦ ἁγίου μάρτ. Βαρλαάμ.

εἰς τὸν ὄρθρον.

Ψαλ. ιη'. Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται. κάθ. τοῦ ἀπός. καν. β'. τοῦ ἀπός. ὁ τοῦ Σο. εἰς τοὺς αἶν. γ'. σιωπ. τοῦ Σο. Βαρθ. καὶ ἐν Ι'δ. τοῦ ἀπός. ἦχ. δ'. Καλοῦντι Χριστῷ. δόξα ἦχ. πλ. δ'. Κροτήσωμεν ἐν ᾄσμασι. καὶ νῦν θκ. εἰς τὴν λειτουργ. προπ. ἦχ. δ'.

Τὸ τελώνιον κατέλιπες, καὶ εὐαγγέλιον ἀνεδέξω. τὴν φθαρτὴν κατεφρόνησας, καὶ ἀπόστολος ἐγένου Χριστοῦ τοῦ θεοῦ. αὐτὸν ἱκέτευε ἀπαύστως ὑπὲρ τὰς ψυχὰς ἡμῶν. καὶ τὸ Ι'ωσὴφ τὴν ἁγνείαν. Κοντάκ. Τοῦ τελωνίου τὸν ζυγὸν ἀποῤῥίψας, δικαιοσύνης τῷ ζυγῷ προσηρμόσθης, καὶ ἀνεδείχθης ἔμπορος πανάριστος. πλοῦτον κομισάμενος τὴν ἐξ ὕψους Σοφίαν, ὅθεν ἀνεκήρυξας ἀληθείας τὸν λόγον. καὶ τῶν ῥαθύμων ἤγειρας ψυχὰς, καθυπογράψας τὴν ὥραν τῆς κρίσεως. Πραξ. ἀλληλ. καὶ κοινων. εἰς ἕνα ἀπός. φύλ. 32. ὁ ἀπός. προσ. κορινθ. Α'δελφ. ὁ θς ἡμᾶς τοὺς. ζήτει κυρ. ι'. εὐαγγ. κατ Ματθ. Τῷ καιρῷ ἐκεί-νῳ, παράγων ὁ ις. ζήτει Σα. ε'.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ ιζ'.

Τοῦ ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Θαυματουργοῦ. ὡς ἔθος. δόξα ἦχ. πλα. β'. Εἰς βάθη θεωρίας ὑπεισελθών. καὶ νῦν θκ. εἰς τοὺς στίχ. τοῦ ἁγίου Βαρθ. δόξα ἦχ. δ'. τοῦ Θαυματουργοῦ. Ι'ερωσύνης τὴν ψῆφον. καὶ νῦν θκ.

ἀπολυτίκ. ἦχ. πλα. δ'. Ἐν προσευχαῖς γρηγορῶν.
καὶ τοῦ σο Βάρθ. εἰς τὸν ὄρθρον.

Ψαλ. ιδ'. Κε τίς παροικήσ. καν. β'. τοῦ ἁγίου Γρηγορίου, καὶ τοῦ σο. Βάρθ. εἰς τοὺς αἶν. στιχ. δ'. τοῦ ἁγίου Γρηγορίου. ἤγουν β'. προσ. ἦχ. πλα. α'. καὶ β'. ΙΙ'δ. ἦχ. πλα. δ'. Τὸν προβλέποντον. καὶ Τῇ πρεσβείᾳ κε. δόξα ἦχ. πλα. δ'. Γρηγόρησις θεοῦ. καὶ νῦν θκ.

εἰς τὴν λειτουργ. τροπ. ἦχ. πλα. δ'.

Ἐν προσευχαῖς γρηγορῶν, ταῖς τῶν θαυμάτων ἐργασίαις ἐγκαρτερῶν, ἐπωνυμίαν ἐκτήσω τὰ κατορθώματα. ἀλλὰ πρέσβευε χῷ τῷ θεῷ πὲρ Γρηγόριε, φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν, μή ποτε ὑπνώσωμεν εἰς θάνατον. καὶ τὸ Ἰωσὴφ τὴν ἁγνείαν. Κοντάκ. Θαυμάτων πολλῶν δεξάμενος ἐνέργειαν, σημείοις φρικτοῖς τοὺς δαίμονας ἐπτόησας, καὶ τὰς νόσους ἤλασας τῶν ἀνῶν πάνσοφε Γρηγόριε. διὰ τοῦτο Θαυματουργὸς ἐκλήθης, ἐξ ἔργων θαυμαστῶν καὶ φρικτῶν. προκ. ἦχ. βαρύς. Εὐφρανθήσεται δίκαιος ἐν τῷ κῷ, καὶ ἐλπιεῖ ἐπ' αὐτῷ.
στιχ. Εἰσάκουσον ὁ θς φωνῆς μου ἐν τῷ δέεσθαί με πρὸς σέ. ὁ ἀπόσ. προσ. κορινθ. Ἀδελφ. ἑκάστῳ δίδοται.
ζήτει τοῦ αὐτοῦ ιζ. ἀλληλ. ἦχ. β'. Οἱ ἱερεῖς σου κε ἐνδύσονται δικαιοσύνην, καὶ οἱ ὅσιοί σου ἀγαλλιάσονται.
στιχ. Ὅτι ἐξελέξατο κς τὴν Σιὼν ἡρετίσατο αὐτὴν εἰς κατοικίαν ἑαυτῷ. εὐαγγ. κατ Ματθ. Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ προσκαλεσάμ. ὁ ἰς. ζήτει εἰς τὴν α'. τοῦ Νοεμβρ. μην. Κοινων. Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔσται δίκαιος, ἀπό.

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 2.3.206

Μηνὶ τῷ αὐτῷ ιη'.

Τοῦ ἁγίου μεγαλομ. Πλάτωνος, καὶ ἀπόδ. τῆς ἑορτ. τοῦ σωτ. πρς ἡμῶν Βαρθ. εἰς τὸ κε ἐκέκ. στίχ. γ'. τοῦ σω. Βαρθ. ἦχ. β'. τὰ προγεγραφέν. εἰς τὴν ἑορτ. αὐτ. καὶ γ'. τοῦ θκοῦ. δόξα ἦχ. β'. Η τῶν λειψάνων σου. καὶ νῦν θκ. εἰς τοὺς στίχ. προσ. τοῦ ἁγίου Πλάτωνος. δόξα τοῦ αὐτοῦ ἦχ. πλα. β'. Φοβερὰ καὶ παράδοξα. καὶ νῦν θκ. ἀπολυτίκ. τοῦ ἁγίου Βαρθ. εἰς τὸ ἀποδ. ὁ καν. τοῦ αὐτοῦ.

εἰς τὸν ὄρθρον.

Ψαλ. ὡς ἐν τῇ ἑορτ. τοῦ σω πρς ἡμῶν Βαρθ. καὶ καν. β'. τοῦ σω, καὶ τοῦ μεγαλομ. εἰς τοὺς αἶν. καὶ εἰς τὴν λειτουργ. πάντα ὡς ἐν τῇ ἑορτῇ.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ ιθ'.

Τοῦ ἁγίου προφήτ. Α'βδιοῦ. ὡς ἔθος. δόξα. Εἰς πρόσωπον τοῦ προφήτου. εἰς τοὺς στίχ. τῆς ὀκτωήχου δόξα κατὰ τὴν ἡμέρ. τῆς ἑβδομ. ἀπολυτίκ. θκε παρθ. δόξα Βαπτιστὰ τοῦ Χριστοῦ. καὶ νῦν. Υ πὸ τὴν σκέπ. εἰς τὸ ἀπόδ. καν. τοῦ παρακλητ. εἰς τὸ μεσονύκτ. τὸ Μακάριοι οἱ ἄμωμοι.

εἰς τὸν ὄρθρον.

Α'λληλ. κατὰ τὸν ἦχ. τῆς ᾠδ. καὶ τὰ Τριαδικὰ τοῦ ἦχ. καὶ ἔπειτα κάθ. ἐν τοῦ ψαλτηρ. καὶ κάθ. τῆς ὀκτωήχ. εἶτ. ὁ Ν'. ἄνευ πεντηκ. μετὰ τὸ δόξα καὶ νῦν. κύριε ἐλέησ. ὁ θς. καν. β'. τῆς ὀκτωήχ. καὶ τοῦ ἁγίου. ἀπὸ θ'. τὸ φωταγωγ. κατὰ τὸν ἦχ. τῶν Τριαδικῶν. εἰς τοὺς αἶν. στίχ. τῆς ὀκταήχ. καὶ δόξα τῆς ἡμέρας.

εἰς τὴν λειτουργ. προκ.

κατὰ τὴν ἡμέρ. τῆς ἑβδ. καὶ κατὰ τὴν ἡμέρ. τοῦ ἁγίου.

Τροπ.

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 2.3.206

Τρπ. τοῦ προφ. ἦχ. δ'. Η'ορτὴ τοῦ Ἀββακοὺμ προφήτου πανήγυρις. Κοντάκ. προσχ. ἀλληλ. κοινων. εἰς ἕνα προφήτην, φύλ. 31. ἀπός. δὲ καὶ εὐαγγ. τῆς ἡμέρ. Αὕτη ἡ ἀκολουθία λέγεται ἐν ὅλῃ τῇ. μ'. τῶν Χριστουγέννων, χωρὶς τῶν Σαββ. καὶ Κυρ. καὶ τῶν ἐπισήμων ἑορτῶν.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ κ'.

Τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Γρηγορίου τοῦ Δεκαπολίτου. τῇ ἑσπερ. στιχ. ς'. ἦχου. γ'. προεορτ. καὶ γ'. τοῦ ἁγ. δόξα καὶ νῦν. ἦχ. δ'. Δεῦτε πάντες οἱ πιστοί. Προκ. τῆς θεοτ. Μεγαλύνει ἡ ψυχ. εἰς τοὺς στίχ. προσσ. τῆς θεοτ. δόξα καὶ νῦν ἦχ. δ'. Σήμερον ὁ θεοχώρητος ναός. ἀπολυτικ. τοῦ ἁγίου ἦχ. δ'. Ὁ θεὸς τῶν πατέρων, καὶ τῆς θεοτ. ἦχ. α'. Δικαίων ὁ καρπός. εἰς τὸ ἀπόδ. καν. τῆς παρακλητικῆς. εἰς τὸν ὄρθρον.

Ψαλ. μδ'. Ἐξηρεύξατο ἡ καρδία μου. καν. β'. τῆς προεορτ. ἦχ. α'. Ὠδὴν ἐπινίκιον. καὶ τοῦ ἁγίου. εἰς τοὺς αἶν. προσσ. β'. τοῦ ἁγίου. καὶ β'. τῆς θεοτ. ὡς ἐν τῇ ἑσπερ. δόξα καὶ νῦν ἦχ. α'. Ἀγαλλιάσθω σήμερον. εἰς τὴν λειτουργ. τροπ. τῆς προεορτ. ἦχ. α'.

Δικαίων ὁ καρπὸς Ἰωακεὶμ καὶ τῆς Ἄννης, προσφέρεται θεῷ, ἱερῷ ἐν ἁγίῳ, σαρκὶ νηπιάζουσα, ἡ τροφὸς τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἣν εὐλόγησεν ὁ ἱερὸς Ζαχαρίας. ταύτην ἅπαντες ὡς τοῦ κυ μητέρα, πιστοὶ μακαρίσωμεν. ἅπαξ. Κοντάκ. Εὐφροσύνης σήμερον ἡ οἰκουμένη, ἐπληρώθη ἅπασα ἐν τῇ ἐπισήμῳ ἑορτῇ, τῆς θεοτ. κραυγάζουσα. αὕτη ὑπάρχει σκηνὴ ἐπουράνιος. προσχ. ἦχ. γ'. Μεγαλύνει ἡ ψυχ. στίχ. Ὅτι ἐπέβλεψεν. ὁ ἀπός.

προσσ.

πρὸς ἑβρ. Α᾽δελφ. ὁ ἁγιάζων καὶ οἱ ἁγιαζόμενοι. ζήτει Δεκεμβρ. κς´. ἀλληλ. Ἀνάστηθι κε εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου, σὺ καὶ ἡ κιβωτὸς τοῦ ἁγιάσματός σου. στίχ. Ὤμοσε κς τῷ Δαβὶδ ἀλήθειαν, καὶ οὐ μὴ ἀθετήσει αὐτήν. ἐκ καρποῦ τῆς κοιλίας σου θήσομαι ἐπὶ τοῦ θρόνου σου. εὐαγγ. κτ Λουκ. Ἐν ταῖς ἡμέρ. ἐκείναις, συνέλλαβεν ἡ Ἐλισάβετ. ζήτει μηνὶ τῷ κε´. Κοινων. Ἐξελέξατο κς τὴν σιών, ἡρετίσατο αὐτὴν εἰς κατοικίαν ἑαυτῷ.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ κα´.

ΤΗς ἱερᾶς ἁγίας θκου, ὅτε προσηνέχθη ἐν τῷ ναῷ. εἰς τὸ κε ἐκ. στιχ. ΓΓδ. η´. εἰς ἦχ. πλα. δ´. Μετὰ τὸ τεχθῆναί σε. Ὁ Δαδ προανεφώνει σοι. Ταῦτα τὰ β´. τετράπλοῦν. δόξα κ νῦν ἦχ. πλ. α´. Ἐπέλαμψεν ἡμέρα. προκ. τῆς θκου. εἶτα ἀναγν. γ´. ὡς ἐν τῇ η´. τοῦ Σεπτεμ. εἰς τοὺς στίχ. προσ. ἦχ. α´. Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματ. στίχ. Ἄκουσον θύγατερ. καὶ τὸ πρόσωπόν σου λιτανεύσουσι. δόξα κ νῦν ἦχ. πλ. β´. Σήμερον τὰ στίφη. προπ. ἦχ. δ´. Σήμερον τῆς εὐδοκίας. εἰς τὸ ἀπόδ. καν. τῆς ἑορτ.

εἰς τὸν ὄρθρον.

Ἀντίφ. γ´. ψαλ. μδ´. Ἐξηρεύξατο ἡ καρδ. ψαλ. με´. Ὁ θς ἡμῶν καταφ. ψαλ. ρκζ´. Μακάριοι πάντες. εἶτα ὑπακοὴ ἦχ. δ´. Σήμερον ἡ θεοχώρητος σκηνή, τὰ τῶν ἁγίων ἅγια ἐμβατεύουσα, καὶ τροφὴν ὥσπερ ὑπὸ ἀγγέλου δεξαμένη, ἀρχὴ Γορίας τῷ κόσμῳ προσήνεκται. διὸ βοήσωμεν τῇ θκῳ Μαρίᾳ, Χαῖρε κεχαριτωμένη, ὁ κς μετὰ σοῦ, ὁ πρὸ σοῦ, καὶ ἐκ σοῦ, καὶ μεθ᾽ ἡμῶν,

διά

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 2.3.206

διὰ τὸ σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Ἐκ νεότητός μου. προκ. ἦχ. δ'. Μνησθήσομαι τοῦ ὀνόματός σου ἐν πάσῃ γενεᾷ καὶ γενεᾷ. στίχ. ἄκουσον θύγατερ, καὶ ἴδε, καὶ κλῖνον τὸ οὖς σου, καὶ ἐπιλάθου τοῦ λαοῦ σου, καὶ τοῦ οἴκου τοῦ πρς σου. τὸ Πᾶσα πνοή. εὐαγγ. κατὰ Λουκ. Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ. εἰσῆλθ. ὁ Ἰς. ζήτει τῇ η'. τοῦ Σεπτ. καὶ ὁ Ν'. δόξα. Ταῖς τῶν σῶν δικαίων. καὶ νῦν. ταῖς τῆς θκου. ὁ καν. τῆς ἑορτ. μόνον. ἦχ. δ'. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου. εἰς τοὺς αἶν. τὰ συντομ. δόξα καὶ νῦν ἦχ. β'. Σήμερον τῷ ναῷ. εἰς τὴν λειτουργ.

Ἀντίφ. γ'. ὡς ἔθος ἐν τῷ γ'. δὲ τροπ. ἦχ. δ'. Σήμερον τῆς εὐδοκίας Θεοῦ τὸ προοίμιον, καὶ τῆς τῶν ἀνων σωτηρίας ἡ προκήρυξις, ἐν ναῷ τοῦ θεοῦ τρανῶς ἡ παρθένος δείκνυται, καὶ τὸν χν. τοῖς πᾶσι προκαταγγέλλεται. αὐτῇ καὶ ἡμεῖς μεγαλοφώνως βοήσωμεν χαῖρε τῆς οἰκονομίας τοῦ κτίστου ἡ ἐκπλήρωσις. κοντάκ. Ὁ καθαρώτατος ναὸς τοῦ σωτῆρος, ἡ πολυτίμητος παστὰς καὶ παρθένος, τὸ ἱερὸν θησαύρισμα τῆς δόξης τοῦ θεοῦ, σήμερον εἰσάγεται ἐν τῷ οἴκῳ κυ, τὴν χάριν συνεισάγουσα, τὴν ἐν πνι θείῳ, ἣν ἀνυμνοῦσιν ἄγγελοι θεοῦ. αὕτη ὑπάρχει σκηνὴ ἐπουράνιος. προκ. ἦχ. γ'. Μεγαλύνει ἡ ψυχ. Ὅτι ἐπέβλεψεν. ὁ ἀπόστ. πρὸς ἑβρ. Ἀδελφοί εἶχεν. ζήτει εἰς τὴν τάξιν τοῦ αὐτοῦ μηνός. ἀλλ. Ἄκουσον θύγατερ, καὶ ἴδε, καὶ κλῖνον τὸ οὖς σου, καὶ ἐπιλάθου τοῦ λαοῦ σου, καὶ τοῦ οἴκου τοῦ πρς σου. στίχ. Τὸ πρόσωπόν σου λιτανεύσουσιν οἱ πλούσιοι τοῦ λαοῦ. εὐαγγ. κατὰ Λουκ. Ἐν ταῖς ἡμέρ. ἐκείν. ἀναστᾶσα Μαριάμ. ζήτει Σεπτ. η'. κοινων. Ἀπενεχθήσονται

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 2.3.206

συντῷ τῷ βασιλεῖ παρθένοι ὀπίσω αὐτῆς, αἱ πλησίον αὐ-
τῆς ἀπενεχθήσονταί σοι.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ κβʹ.

ΤΗς ἁγίας μάρτ. Κικιλίας. εἰς τὸ κε ἐκέκ. στίχ. ϛʹ. γʹ. τῆς ἑορτῆς, καὶ γʹ. τῆς ἁγίας. δόξα καὶ νῦν ἐν ἰδ. τῆς ἑορτῆς. προσκ. τῆς θκου. εἰς τοὺς στίχ. προσόμ. καὶ δόξα τῆς ἑορτῆς. ἀπολύτ. τῆς ἑορτ. εἰς τὸ ἀπόδ. ὁ καν. τοῦ παρακλητ. εἰς τὸν ὄρθρ.

Ψαλ. μδʹ. Ἐξηρεύξατο ἡ καρδ. καν. βʹ. τῆς ἑορτῆς. καὶ τῆς ἁγίας. εἰς τοὺς αἶν. τὰ αὐτόμ. καὶ δόξα, καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς. εἰς τὴν λειτουργ.

Πάντα τὰ τῆς ἑορτῆς ἀπόσ. δὲ καὶ εὐαγγ. τῆς ἡμέρ.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ κγʹ.

ΤΩν ἁγίων ἀποσ. Ἀρχίππου, καὶ Φιλήμονος, καὶ τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἀμφιλοχίου. ὡς χθές. καὶ δόξα καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς εἰς τοὺς στίχ. προσόμ. τοῦ ὁσίου Ἀμφιλοχ. δόξα, καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς. προπ. ἦχ. δʹ. Ὁ θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν. καὶ τῆς ἑορτῆς. εἰς τὸ ἀπόδ. καν. τῶν ἁγίων ἀποσ. ἦχ. βʹ. Δεῦτε λαοὶ ᾄσωμεν.

εἰς τὸν ὄρθρον.

Ψαλ. μεʹ. Ὁ θεὸς ἡμῶν καταφ. καὶ καν. βʹ. τῆς ἑορτῆς καὶ τοῦ ὁσίου Ἀμφιλοχ. εἰς τοὺς αἶν. ὅλα τῆς ἑορτῆς. εἰς τὴν λειτουργ. προπ. κοντάκ. προκ. ἀλληλ. καὶ κοινων. τῆς ἑορτῆς ἀπόσ. δὲ τοῦ ὁσίου Ἀμφιλοχ. πρὸς ἑβρ. Ἀδελφ. τοιοῦτος ἡμῖν ἔπρεπ. ζήτει τῇ κϛʹ. τοῦ Ἰαννουαρ. εὐαγγ. κατὰ Ματθ. Εἶπεν ὁ χς τοῖς ἑαυτ. μαθ. ὑμεῖς ἐστὲ τὸ φῶς. ζήτει ιεʹ. Ἰουλίου.

Μηνὶ

Μηνὶ τῷ αὐτῷ κδʹ.

Τοῦ ἁγίου Γρηγορίου ἐπισκ. καὶ ἀπόδ. τῆς ἑορτ. τῇ ἑσπέρ. ὡς ἐν τῇ ἡμέρᾳ τ' ἑορτ. στιχ. Γ'δ. γ'. ἐκ τῶν δύο ἓν διπλοῦ. καὶ γ' προσ. τοῦ ἁγίου. δόξα καὶ νῦν, ὡς ἐν τῇ ἑορτ. εἰς τοὺς στιχ. ὅλα τ' ἑορτ. ἀπολυτ. τ' ἑορτῆς. καὶ τοῦ ἁγίου. Κανόνα πίστεως. εἰς τὸ ἀπόδ. ὁ καν. τοῦ ἁγίου. εἰς τ' ὄρθρον. καὶ εἰς τὴν λειτουργ. ὡς ἐν τῇ ἑορτῇ. ὁ ἀπός. δὲ πρὸς κορινθ. Α' δελφ. ἑκάστῳ δίδοται. ζήτει Νοεμβ. ιζ'. εὐαγγ. κατὰ Ματθ. Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, προσκαλεσάμ. ζήτει τῇ α'. τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ κεʹ.

Τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν Κλήμεντος Πάπα Ῥώμης, καὶ Πέτρου Ἀλεξανδρείας. καὶ τ' ἁγίων μεγ. μμαρτ. Αἰκατερίνης, καὶ Μερκουρίου. εἰς τὸ κε. ἐκεκ. στίχ. ς'. προσ. γ'. τῆς ἁγίας, ἦχ. δ'. Ὁ ἐξ ὑψίσου κληθ. καὶ γ'. τοῦ ἁγ. Κλήμεντ. ἦχ. α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτ. δόξα τοῦ ἁγ. Πέτρου, ἦχ. δ'. Χειρὶ θεοῦ χρησθείς. καὶ νῦν θκ. εἰς τοὺς στίχ. προσ. τοῦ ἁγίου Μερκ. ἦχ. δ'. Ἔδωκας σημ. Μάρτ. ἐχρημάτ. στίχ. Α' πενεχθήσονται. καὶ Υ' πομείνων ὑπέμ. δόξα τῆς ἁγίας, ἦχ. β'. Χαρμονικῶς τῇ πανηγ. καὶ νῦν θκ. ἀπολύτ. ἦχ. δ'. Ὁ θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν. Ὁ μάρτυς σου κε. ἄλλο τῆς ἁγίας, ἦχ. β'. Τῷ Χριστῷ καὶ σοι. καὶ νυν θκ. εἰς τὸ ἀπόδ. καν. τοῦ ἁγίου Κλήμεντος, ἦχ. δ'. Ἀ' νοίξω τὸ στόμα μου. εἰς τὸ μεσονύκ. ὁ καν. τοῦ ἁγίου Πέτρου, ἦχ. πλ. δ'. Ἀ' σωμεν τῷ κῳ.

εἰς τὸν ὄρθρον.

Ψαλ. λγ´. Εὐλογήσω τὸν κν̄ ἐν παντὶ καιρ. καὶ κάθισ. τοῦ ἁγίου Μερκ. εἶτα καν. β´. τοῦ ἁγίου Μερκ. καὶ τῆς ἁγίας. εἰς τοὺς αἶν. προσ. β´. τοῦ ἁγίου Πέτρου, ἦχ. πλα. α´. καὶ ἓν τοῦ Μερκ. καὶ ἕτερον τῆς ἁγίας, ἦχ. δ´. δόξα ἦχ. β´. Βίον. ἄυλον ἐξησκημένη. καὶ νῦν θκ̄.

εἰς τὴν λειτουργ.

Τροπ. ἦχ. δ´. Ὁ θς̄ τῶν πατέρων. ζήτει φύλ. 36. καὶ Ὁ μάρτυς σου κε̄. ζήτει φύλ. 33. καὶ εἰς ἦχ. β´. Τῷ Χῷ καὶ σοὶ προσαγαγοῦσα, ἀριθμῷ τῶν ἀγγέλων χοροστασίαις, σὺν Πορφυρίῳ πεντήκοντα ῥήτορας, καὶ Μαξεντίου τὸ θράσος κατέβαλες, Αἰκατερίνα πανθαύμαστε. διὸ ὑπὲρ ἡμῶν δυσώπει τὸν κν̄. κοντάκ. Χορείαν σεπτὴν ἐνθέως φιλομάρτυρες, ἐγείρατε νῦν γεραίροντες τὴν πάνσοφον Αἰκατερίναν. αὕτη γὰρ ἐν σταδίῳ τὸν Χν̄ ἐκήρυξε, καὶ τὸν ὄφιν ἐπάτησε, ῥητόρων γνῶσιν καταπαύσασα. προκ. ἀλληλ. καὶ κοινων. εἰς μμάρτ. φύλ. 35. ὁ ἀπόστ. πρὸς Φιλιππ. Ἀδελφ. ἡμῶν τὸ πολίτευμα. ζήτει εἰς τὴν κε´. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς. εὐαγγ. κατὰ Ἰω. Εἶπεν ὁ κς̄ τοῖς ἑαυτοῦ μαθ. ταῦτα ἐντέλλομαι ὑμῖν. ζήτει Σαββ. γ´. ἀπὸ τοῦ Πάσχα.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ κϛ´.

ΤΟῦ ὁσίου πρς ἡμῶν Ἀλυπίου τοῦ στυλίτου. ὡς ἐγράφ. εἰς τὴν ιθ´. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς.

εἰς τὴν λειτουργ.

Τροπ. τοῦ ἁγίου ἦχ. α´. Ὑπομονῆς στῦλος γέγονας. ζήτ. φύλ. 247.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ κζ΄.

ΤΟῦ ἁγίου μάρτ. Ἰακώβου τοῦ Πέρσου. ὡς ἔθος. δόξα ἦχ. β΄. Καρτερῶν ἐν ἀθλήσει. καὶ νῦν θκ. εἰς τοὺς στίχ. δόξα ἦχ. πλα. α΄. Ἐθαυμαστώθης Ἰάκωβε. καὶ νῦν θκίον. εἰς τοὺς αἶν. δόξα ἦχ. πλ. δ΄. Πιστῶς ἀθροισθέντες σήμερον. εἰς τὸ μεσονύκτ. ὁ Ἄμωμος.

εἰς τὴν λειτουργ. ὡς ἔθος.

Καὶ τροπ. Ὁ μάρτυς σου κε. ζήτει φύλ. 33.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ κη΄.

ΤΟῦ ἁγίου μάρτ. Εἰρηνάρχου. ὡς ἔθος.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ κθ΄.

ΤΟῦ ἁγίου μάρτ. Παραμόνου, καὶ τοῦ ὁσίου Στεφάνου τοῦ νέου. ὡς ἔθος. δόξα ἦχ. πλα. δ΄. Τὸ κατεικόνα τηρήσας. εἰς τοὺς στίχ. τῆς ὀκτωήχ. δόξα καὶ τὴν ἡμέραν τῆς ἑβδ. ἀπολυτ. ἦχ. δ΄. Ἀσκητικῶς προγυμνασθεὶς ἐν τῷ ὄρει, τὰς νοητὰς τῶν δυσμενῶν παρατάξεις, τῇ πανοπλίᾳ ὤλεσας παμμάκαρ τοῦ σταυροῦ. αὖθις δὲ πρὸς ἄθλησιν, ἀνδρικῶς ἀπεδύσω, κτείνας τὸν Κοπρώνυμον, τῷ τῆς πίστεως ξίφει. καὶ δι᾽ ἀμφοῖν ἐστέφθης ἐκ θεοῦ, ὁσιομάρτυς ἀοίδιμε Στέφανε. εἰς τὸ μεσονυκτ. Καν. τοῦ ἁγίου Παραμόνου. καὶ εἰς τὴν λειτουργ. ὡς ἔθος.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ λ΄.

ΤΟῦ ἁγίου ἀποστ. Ἀνδρέου τοῦ πρωτοκλήτ. ὡς ἔθος. δόξα ἦχ. γ΄. Τὸν συναίμονα Πέτρου. καὶ νῦν θκ. εἰς τοὺς στίχ. ἰδι. ἦχ. α΄. Ὁ πρωτόκλητος μαθητ. στίχ. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν. Τὸ πῦρ τὸ νοερ. στίχ. Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦντ. Τὸ μνήσωμεν οἱ πιστοί. δόξα ἦχ. δ΄. Τὴν

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 2.3.206

τῶν ἰχθ. ἄγραν. καὶ νῦν θκ. ἀπολυτ. ἦχ. δ'. Ὡς τῶν ἀποστόλων πρωτόκλητ. εἰς τὸ ἀπόδ. καὶ. τοῦ ἀπος. ἦχ. πλα. β'.

εἰς τὸν ὄρθρον.

Ἀντίφ. γ'. ψαλ. ιη'. Οἱ οὐρανοί. ψαλ. ιθ'. Ἐπακούσαισού κς. καὶ ψαλ. κ'. Κε ἐν τῇ δυνάμ. εὐφρανθ. εἶτα τὸ Ἐκ νεότητός μου. καὶ προκ. ἦχ. δ'. Ὁ θεὸς ἐνδοξαζόμενος ἐν βουλῇ ἁγίων, μέγας καὶ φοβερὸς ἐστὶν ἐπὶ πάντας τοὺς περικύκλῳ αὐτοῦ. στίχ. Τὰ ἐλέησου κε εἰς τὸν αἰῶνα ᾄσομαι, εἰς γενεὰν, καὶ γενεὰν ἀπαγγελῶ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν τῷ στόματί μου. τὸ πᾶσα πνοή. εὐαγγ. κατὰ Ἰω. Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἦσάν τινες. τέλ. πολὺν καρπὸν φέρει. ζήτει τῇ γ'. τῆς ς'. ἑβδ. καὶ ἔπειτα καὶ. τοῦ ἀπος. ἦχ. α'. Διὰ ξύλου πυρός. εἰς τοὺς αἶν. δ'. προσ. τοῦ ἀπος. δόξα ἦχ. πλ. δ'. Τὸν κήρυκα τῆς πίστεως. καὶ νῦν θκ.

εἰς τὴν λειτουργ.

Ἀντίφ. γ'. εἰς δὲ τὸ γ'. Δεῦτε ἀγαλλιασώμ. ἀπολυτικ. ἦχ. δ'. Ὡς τῶν ἀποστόλων πρωτόκλητος, καὶ τοῦ Κορυφαίου αὐτάδελφος, τῷ δεσπότῃ τῶν ὅλων Ἀνδρέα ἱκέτευε, εἰρήνην τῇ οἰκουμένῃ δωρήσασθαι, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος. Κοντάκ. Τὸν τῆς ἀνδρείας ἐπώνυμον θεηγόρον, καὶ μαθητὴν πρωτόκλητον τοῦ σωτῆρος, Πέτρου τὸν σύγγονον εὐφημήσωμεν. ὅτι ὡς πάλαι τούτῳ καὶ νῦν ἡμῖν ἐκέκραγεν, εὑρήκαμεν δεῦτε τὸν ποθούμενον. προκ. ἀλλ. καὶ κοινων. εἰς ἕνα ἀπος. ζήτει φύλ. 32. ὁ ἀπόσ. πρὸς κορινθ. Ἀδελφ. ὁ θς ἡμᾶς τοὺς ἀπος. ζήτ. κυρ. ι'. εὐαγγ. κατὰ Ἰω. Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ εἱστήκει ὁ Ἰωάνν. τέλ. ὁ ἑρμηνεύεται Πέτρος. ζήτ. τῇ δ'. τῆς διακαιν. τοῦ Πάσχα.

ΜΗΝ ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ.

ΕΙΣ ΤΗΝ α'.

ΤΟῦ ἁγίου προφήτου Ναοὺμ. εἰς τὸ κε̄ ἐκ. στιχ. ς'. προσ. γ'. τοῦ ἀποστ. Ἀνδρ. καὶ γ'. τῆς Θεοτόκου. δόξα τοῦ ἀποστ. ἦχ. πλα. δ'. Τὸν κήρυκα τῆς πίστεως. καὶ νῦν θεοτ. εἰς τὸ στίχ. προσ. τοῦ προφήτου. δόξα κατὰ τὴν ἡμέρ. τοῦ ἁγίου. ἀπολυτ. τοῦ ἀποστ. καὶ τῆς Θεοτόκου. Τὸ μεθέορτ. τοῦ ἀποστ. ψάλλετ. μόνον τῇ ἑσπερ. ἡ δὲ πᾶσα ἄλλη ἀκολουθ. ὡς γέγραπ. εἰς τὴν ιθ'. τοῦ Νοεμβ.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ β'.

ΤΟῦ ἁγίου προφήτ. Ἀββακοὺμ. ὡς ἔθος. εἰς τὸ μεσον. Ὁ ἄμωμος.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ γ'.

ΤΟῦ ἁγίου προφήτ. Σοφονίου. ὡς ἔθος. ὁ καν. δὲ τῶν ἁγίων μαρ. Ἰνδῆς, καὶ Δόμνας, καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς ψάλλεται εἰς τὸ μεσονύκτ.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ δ'.

ΤΗς ἁγίας μεγ. μαρ. Βαρβάρας, καὶ τοῦ ὁσ. πατρὸς ἡμῶν Ἰω. τοῦ Δαμασκηνοῦ. εἰς τὸ κε̄ ἐκ. στιχ. ς'. προσ. γ'. τῆς ἁγίας, καὶ γ'. τῆς Θεοτόκου. δόξα ἦχ. πλα. β'. Ἀθλητικὴν ὁδεύσασα ὁδόν. καὶ νῦν θεοτ. εἰς τοὺς στίχ. Γ'Γ'δ'. ἦχ. β'. Τὴν πανήγυριν σήμερον. στίχ. Ἀπενεχθήσονται τῷ βασιλ. Ἡ θεόκλητος μάρτ. δόξα ἦχ. πλα. β'.

Π ερίδα, ἥλιος, ὕπαρξιν. καὶ νῦν θκ. προπ. ἦχ. πλα. δ'.
Β αρβάραν τὴν ἁγίαν. καὶ τοῦ ὁσ. ὁ αὐτ. ἦχ. Ο' ρθο-
δοξίας ὁδηγέ. εἰς τὸ ἀπόστ. ὁ καν. τῆς ἁγίας ἦχ. πλ. δ'.
Τ ὸν Ἰσραὴλ ἐκ δουλείας. εἰς τὸν ὄρθρον.

Ψαλ. μδ'. Ε' ξηρεύξατο ἡ καρδ. καὶ καν. β'. τῆς ἁγίας καὶ τοῦ ὁσ. ἦχ. β'. Ε' ν βυθῷ κατε. Ω' τριὰς ὑπέρθεεσεπτή. εἰς τοὺς αἶν. στίχ. δ'. προσ. β'. τῆς ἁγίας. Ω' τοῦ παραδόξου θαυμ. καὶ β'. τοῦ ἁγίου. δόξα τῆς ἁγίας ἦχ. α'. Τ ῆς γενεᾶς. καὶ νῦν θκ.

εἰς τὴν λειτουργ. προπ. τῆς ἁγίας ἦχ. πλα. δ'.

Β αρβάραν τὴν ἁγίαν τιμήσωμεν, ἐχθροῦ γὰρ τὰς παγίδας συνέτριψε, καὶ ὡς στρουθίον ἐρρύσθη ἐξ αὐτῶν, βοηθείᾳ, καὶ ὅπλῳ τοῦ σταυροῦ ἡ πάνσεμνος. καὶ τοῦ ὁσ. Ο' ρθοδοξίας ὁδηγέ. ζήτει φύλ. 38. Κοντ. Η' ἐν βασάνοις τῷ αἵματι ῥαντισθεῖσα, καὶ τὴν ψυχὴν φαιδρυνάσα τῷ ἐλαίῳ, μάρτυς πολύαθλε, ἐξαιτοῦμέν σε. τὴν νεολαίαν ταύτην, περιφρούρησον, καὶ ἐναντιουμένων ἐχθρῶν διάσωσον, δοξάζουσαν Βαρβάρα τὴν σὴν ἄθλησιν. προκ. ἦχ. δ'. Θ αυμαστὸς ὁ θς ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ ὁ θς ἰηλ. στίχ. Ε' ν ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε τὸν θν κν ἐκ πηγῶν ἰηλ. Ο' ἀπόστ. πρὸς γαλατ. Α' δελφ. πρὸ τοῦ ἐλθεῖν τὴν πίστιν. ζήτει τῇ ε'. τῆς ιε'. ἑβδομ. ἀλληλ. Υ' πομένων ὑπέμεινα τὸν κν, καὶ προσέσχε μοι, καὶ εἰσήκουσε τῆς δεήσεώς μου. στίχ. Μ ακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος τὸν κν, ἐν ταῖς ἐντολαῖς αὐτοῦ θελήσει σφόδρα. εὐαγγ. κατὰ Ματθ. Ε ἶπεν ὁ κς τὴν παραβολ. ταυτ. ὡμοιώθη ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν δέκα παρθ. τελ. ἐν ᾗ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνου ἔρχεται.

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 2.3.206

ἔρχεται. ζήτει σελ. ιζ'. Κοιν. Ἀγαλλιᾶσθε δίκ.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ ε'.

ΤΟῦ ὁσ. πατρὸς ἡμῶν Σάβα. τοῦ ἐρημοπολίτου. ὡς ἔθος. δόξα ἦχ. πλα. β. Τῶν ὑπὲρ νοῦν ἀγαθῶν. καὶ νῦν θκ. εἰς τὸ στίχ. δόξ. ἦχ. πλ. β'. Ὅσιε πάτερ εἰς πᾶσαν τὴν γῆν. καὶ νῦν θκ. ἀπολυτ. ἦχ. πλα. δ'. Ταῖς τῶν δακρύων σου ῥοαῖς. ζήτει εἰς ὅσ. φύλ. 37.

εἰς τὸν ὄρθρον.

Ψαλ. ρια'. Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβ. καὶ καθ. τοῦ ὁσ. καν. β'. τῆς ὀκτωη. καὶ τοῦ ὁσ. εἰς τοὺς αἴν. προσ. τοῦ ὁσ. δόξα ἦχ. πλα. β'. Ὅσιε πάτερ εἰς πᾶσαν τὴν γῆν. καὶ νῦν θκ. εἰς τὴν λειτουργ. ἦχ. πλα. δ'.

Ταῖς τῶν δακρύων σου ῥοαῖς. Κοντ. Ἐρασθεὶς παιδιόθεν τῆς εὐσεβείας, ἀνδρικῶς τοὺς ἀγῶνας καθυπεδύσω. τῆς ἐγκρατείας φυτεύσας παράδεισον, καὶ γεωργήσας τὴν πρᾶξιν ἀθάνατον, θαυματουργὲ πάτερ ἡμῶν Σάββα. διὸ ὑπὲρ ἡμῶν δυσώπει τὸν χν. προκ. ἀλληλ. καὶ κοινων. ζήτει εἰς ὅσιον, φύλ. 38. ὁ ἀπόσ. πρὸς γαλα. Ἀδελφ. ὁ καρπὸς τοῦ πνς. ζήτει σελ. κζ'. εὐαγγ. κατὰ Ματθ. Εἶπεν ὁ κς πάντα μοι παρεδόθη. ζήτει τῇ ε'. τῆς δ'. ἑβδ.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ ς'.

ΤΟῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν ἀρχιεράρχ. Νικολάου ἀρχιεπισκ. Μύρων τῆς Λυκίας. εἰς τὸ κε ἐκέκ. στίχ. ς'. προσ. ἦχ. β'. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλ. καὶ διπλοῦ. αὐτά. δόξα καὶ νῦν ἦχ. πλα. α'. Σαλπίσωμεν. ἀναγν. γ'. τὸ α'. Σοφίας σολ. Δίκαιος ἐὰν φθάσῃ τελευτ. τὸ β'. Παροιμ. Μνήμη δικαίου μετ' ἐγκ. τὸ γ'. Σοφ. σολ.

Στόμα

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 2.3.206

Στόμα δικαίου ἀποστάζει σοφ. εἰς τοὺς στίχ. στίχ. Γ΄ Ι΄ δ. ἦχ. β΄. Κανόνα πίστεως. στίχ. Οἱ ἱερεῖς σου. τὸ β΄. Πάτερ Νικόλαε εἰ καὶ τὰ Μύρα. στίχ. Τοὺς ἱερεῖς αὐτῆς. τὸ γ΄. Πάτερ Νικόλαε ἡ μυροθήκη τῶν λειψάνων σου. δόξα ἦχ. πλα. β΄. Κληρονόμε θεοῦ. καὶ νῦν θκ. ἀπολυτ. ἦχ. δ΄. Κανόνα πίστεως. καὶ ἦχ. β΄. Ἡλίου ἐμιμήσω. εἰς τὸ ἀπόδ. καν. τοῦ ἁγίου ἦχ. πλα. δ΄. Ἁρματηλάτην Φαραώ. Υπερκοσμίου.

εἰς τὸν ὄρθρον.

Ἀντίφ. γ΄. ψαλ. ϟα΄. Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολ. ψαλ. ρια΄. Μακάριος ἀνήρ. ψαλ. ρλα΄. Μνήσθ. κε τοῦ δαδ. τὸ καθ. καὶ Ἐκ νεότητός μου. προκ. ἦχ. δ΄. Οἱ ἱερεῖς σου ἐνδύσονται δικαιοσύνην, καὶ οἱ ὅσιοί σου ἀγαλλιάσονται. στίχ. Μνήσθ. κε τοῦ δαδ, καὶ πάσης τῆς πραότητος αὐτοῦ. τὸ πᾶσα πνοή. εὐαγγ. κατὰ Ἰω. Εἶπεν ὁ κς ἐγώ εἰμι ἡ θύρα. ζήτει ἰαν. κζ΄. καν. ἦχ. α΄. Διὰ ξύλου πυρός. Τὸν ποιμένα. εἰς τοὺς αἰν. στιχ. δόξα ἦχ. πλα. β΄. Αἶνε τοῦ θεοῦ. καὶ νῦν θκ.

εἰς τὴν λειτουργ.

Ἀντίφ. γ΄. Ὡς ἔθος. εἰς τὸ Δεῦτε ἀγαλλιασώμ. προπ. ἦχ. δ΄. Κανόνα πίστεως. ζήτει φύλ. 35. εἰς τὴν εἴσοδον, ἄλλο προπ. ἦχ. β΄. Ἡλίου ἐμιμήσω τὴν παρρησίαν, βασιλεῖς διελέγχων ἀγγελοτρόπως, στρατηλατῶν γὰρ ἐρρύσω δὶς τρεῖς ἄνδρας, καὶ μετὰ τέλος ἐκλάμπεις τοῖς θαύμασι, θαυματουργὲ Νικόλαε. διὸ σῶσον ἡμᾶς δυσώπει τὸν κν. Κοντάκ. Ἐν τοῖς Μύροις ἅγιε, ἱερουργὸς ἀνεδείχθης. τοῦ Χοῦ γὰρ ὅσιε, τὸ εὐαγγέλιον πληρώσας.

ἔθη-

ἔθηκας τὴν ψυχήν σου ὑπὲρ τοῦ λαοῦ σου, ἔσωσας τοὺς ἀθῴους, ἐκ τοῦ θανάτου, διὰ τοῦτο ἡγιάσθης ὡς μέγας μύστης θεοῦ τῆς χάριτος. προκ. ἀλλ. καὶ κοιν. ζήτει εἰς ἕνα μαρ. φύλ. 33. ὁ ἀπόστ. προσ. ἑβρ. Ἀδελφοί πείθεσθε τοῖς ἡγουμένοις. ζήτει εἰς τὴν ϛ΄. τοῦ αὐτοῦ μην. εὐαγγ. κατὰ Ματθ. Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἠκολούθ. τῷ Ἰησοῦ ὄχλοι πολλοί. τέλ. πολὺς ἐν τοῖς οὐρανοῖς. ζήτει τῇ γ΄. τῆς α. ἑβδ. ἀπὸ τοῦ μέσ.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ ζ΄.

Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἀμβροσίου, καὶ τοῦ ἁγίου μαρ. Σαβίνου καὶ μεθεόρτ. τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Νικολ. εἰς τὸ κύριε ἐκέκ. στιχ. ϛ΄. προσ. γ΄. τοῦ ἁγίου Ἀμβροσίου, καὶ γ΄. τῆς θκου. δόξα ἦχ. πλ. β΄. τοῦ ἁγίου Ἀμβρ. Εὖ δοῦλε ἀγαθέ. καὶ νῦν θ΄. εἰς τοὺς στίχ. προσ. τοῦ ἁγί. Νικολ. ἦχ. α. Τῶν οὐρανίων ταγμ. Τῆς ἐκκλησ. δόξα καὶ νῦν ἦχ. πλ. β΄. Ἱεραρχῶν τὴν καλλονήν. ἀπολύτ. τοῦ ἁγίου Ἀμβρ. Κανόνα πίστεως, καὶ τοῦ ἁγίου Νικολ. Ἥλιος ἐμιμήσω. εἰς τὸ ἀπόδ. ὁ καν. τοῦ ἁγίου μαρ. Σαβίνου. εἰς τὸν ὄρθρον.

Ψαλ. ρλα΄. Μνησθ. κύριε, καὶ καθ. τοῦ ἁγ. Νικολ. καν. β΄. τοῦ ἁγ. Ἀμβρ. καὶ τοῦ ἁγ. Νικολ. ἀπὸ γ΄. καθ. τοῦ ἁγ. Ἀμβρ. ἀπὸ ϛ΄. Κοντάκ. μόνον τοῦ ἁγ. Νικολ. εἰς τοὺς αἴν. στίχ. προσ. τοῦ ἁγ. Ἀμβρ. καὶ ἡ δόξα τοῦ ἁγίου Νικολ. ἦχ. πλ. δ΄. Τῶν ἀνδραγαθημ. καὶ νῦν θ.

εἰς τὴν λειτουργ.

Τροπ. Τοῦ ὁσίου Ἀμβρ. ἦχ. δ΄. Κανόνα πίστεως, ἄλλον Τοῦ ἁγίου Νικολ. καὶ Κοντά. τοῦ αὐτοῦ, ὡς ἐν τῇ

Ss ἑορτ.

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 2.3.206

ἑορτ. προεκ. ἦχ. βαρύς. Καυχήσονται ὅσιοι ἐν δόξῃ, καὶ ἀγαλλιάσονται ἐπὶ τῶν κοιτῶν αὐτῶν. στίχ. Ἄσατε τῷ κῷ ᾆσμα καινόν, ἡ αἴνεσις αὐτοῦ ἐν ἐκκλησίᾳ ὁσίων. ὁ ἀπόστ. πρὸς Ἑβραί. Ἀδελφ. τοιοῦτος ἡμῖν ἔπρεπεν. ζήτει κζ΄. τοῦ Ἰαννου. ἀλληλ. Οἱ ἱερεῖς σου ἐνδύσονται δικαιοσύνην, καὶ οἱ ὅσιοί σου ἀγαλλιάσονται. στίχ. Ὅτι ἐξελέξατο κς τὴν σιὼν, ᾑρετίσατο αὐτὴν εἰς κατοικίαν ἑαυτῷ. εὐαγγ. κατὰ Ματθ. Εἶπεν ὁ κς τοῖς ἑαυτ. μαθ. ὑμεῖς ἐστὲ τὸ φῶς τοῦ κόσμου. ζήτει Ἰουλίῳ ιε΄. Κοινων. Εἰς μνημόσυνον.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ η΄.

Τοῦ ὁσ. Παταπίου καὶ προεόρ. τῆς συλλήψεως τῆς ἁγίας Ἄννης. εἰς τὸ κε ἐκ. στιχ. ϛ΄. ἦχος γ΄. τῆς προεορ. ὡς εἰς τὴν προεορ. τῆς γεννήσεως τῆς θκου. ζήτει ζ΄. τοῦ Σεπτεμβ. ἦχ. α΄. Τῶν οὐρανίων ταγμ. τῆς παναγ. τοῦ κόσμ. καὶ γ΄. τοῦ ὁσ. δόξα καὶ νῦν ἦχ. δ΄. Τὴν πάνσεπτον σου αὐτὴ λέγειν γέννησιν, λέγεται σύλληψιν παναγία παρθένε. εἰς τοὺς στίχ. προσ. τῆς προεορ. ἦχ. πλ. δ΄. Ὢ τοῦ παραδόξου θαυμ. ζήτει εἰς τὴν προεόρ. τῆς γεννήσεως τῆς θκου τῇ ζ΄. τοῦ Σεπτεμβ. καὶ ὁμοίως στίχ. μεταξὺ. ἄκουσον θύγατερ. καὶ τὸ πρόσωπόν σου. καὶ ὁμοίως δόξα καὶ νῦν ἦχ. δ΄. Ἡ παγκόσμιος χαρά. καὶ οὕτως ἐπὶ ἀπολυτ. ἦχ. α΄. Τεχθεῖσα παραδόξως. εἰς τὸ ἀπόδ. ὁ καν. τοῦ παρακλητ. ἀνθ. τοῦ μεσονυκτ.

εἰς τὸν ὄρθρον.

Ψαλ. μδ΄. Ἐξηρεύξατο ἡ καρδ. καὶ καθ. τῆς προεορτ. καν. β΄. τῆς προεορτ. καὶ τοῦ ὁσ. εἰς τοὺς αἶν. προσ.

τῆς

τῆς προεορτ. ἦχ. α'. τῶν οὐρανίων ταγμ. Ἰωακεὶμ τε καὶ Ἄννα πανηγυρίζουσι. ζήτει εἰς η' τοῦ Σεπτ. μηνὸς. δόξα καὶ νῦν ἦχ. β'. Ἡ προορισθεῖσα. ζήτει εἰς τοὺς αἶν. τῆς προεορτ. τῆς γεννήσεως τῆς θεοτόκου, τῇ ζ'. τοῦ Σεπτ. καὶ ὁμοίως εἰς τὴν λειτουργ.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ θ'.

Ἡ Σύλληψις τῆς ἁγίας Ἄννης τῆς μητρὸς τῆς θεοτόκου, ὅταν συνέλαβε τὴν ὑπεραγίαν θεοτόκον. εἰς τὸ κύριε ἐκέκ. στιχ. προσ. ς'. ἦχ. δ'. Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθ. ἅπερ δισ-σουντ. δόξα καὶ νῦν ἦχ. β'. Τὸ ἀπόρρητον τοῖς ἀγγελ. προεχ. τῆς θεοτόκου. Μεγαλύνει ἡ ψυχ. Τὰ ἀναγνώσμ. γ'. ὡς ἐν τῇ ἑορτῇ τῆς γεννήσεως η'. τοῦ Σεπτ. μηνὸς. εἰς τοὺς στίχ. προσ. ἦχ. πλ. α'. Χαίροις ἀσκητικῶν. Ἄννα ἡ θεία χάρις. στίχ. μεταξὺ. Ὤμοσε κύριος τῷ δαδ. καὶ Ἐκ καρποῦ τῆς κοιλίας σου. ζήτει ἐν τῷ ὡρολ. καὶ νῦν ἦχ. β'. Σήμερον ἐκ ῥίζης τοῦ Δαδ. ἀπολυτ. ἦχ. α'. Σήμερον ἡ ἀπαρχὴ τῆς σωτηρίας. εἰς τὸ ἀπόδ. ὁ καν. ἦχ. α'. Χριστὸς γεννᾶται. Ἁγνὴν παρθένον θεόπαιδα.

εἰς τὸν ὄρθρον.

Ἀντίφ. γ'. ψαλ. μδ'. Ἐξηρεύξατο ἡ καρδ. ψαλ. με'. Ὁ θεὸς ἡμῶν καταφυγή. ψαλ. ρκζ'. Μακάριοι πάντες οἱ φοβουμ. καὶ τὸ Ἐκ νεότητός μου. καὶ προκ. εὐαγγ. ὡς ἐν τῇ η'. τοῦ Σεπτ. μηνὸς καὶ ἔπειτα ὁ καν. ἦχ. α'. Ὠδὴν ἐπινίκιον. Τὴν σύλληψιν σήμερον. εἰς τοὺς αἶν. σύντ. καὶ δόξα καὶ νῦν. εἰς τὴν λειτουρ.

Τροπ. ἦχ. α'. Σήμερον ἡ ἀπαρχὴ τῆς σωτηρίας ἡμῶν φύεται, καὶ καρποφορεῖ ἐν τῇ μήτρᾳ τῆς ἀκάρπου γαστρὸς,

καὶ ἀγάλλεται λοιπὸν ἡ Ἄννα σὺν τῷ Ἰωακεὶμ, καὶ Ἀδὰμ συγχαίρει, ἐλευθερούμενος, μεθ' ὧν, καὶ ἡμεῖς τῇ τικτομένῃ βοήσωμεν, Χαῖρε κεχαριτωμένη ὁ κς μετὰ σοῦ. Κοντάκ. Ἡ στεῖρα σήμερον τῆς παρθενίας τὸ κλέος ταῖς ἐνθέοις νεύσεσι περιχαρῶς συλλαμβάνει, χόρευε ἡ οἰκουμένη ἀκουτισθεῖσα, αὕτη γὰρ ἐλπὶς βεβαία τῶν σωζομένων, ἐξ ἧς μέλλει ὁ δεσπότης τεχθῆναι, πάντας φθορᾶς λυτρούμενος. προκ. ἦχ. δ'. Ἡγίασε τὸ σκήνωμα αὐτοῦ ὁ ὕψιστος. στίχ. Ὁ θς ἡμῶν καταφυγὴ καὶ δύναμις βοηθὸς ἐν θλίψεσι ταῖς εὑρούσαις ἡμᾶς σφόδρα. ὁ ἀπος. πρὸς Γαλατ. Ἀδελφοὶ Ἀβραὰμ δύο υἱοὺς ἔσχεν. ζήτει Σεπτ. θ'. ἀλληλ. Ἄκουσον θύγατερ, καὶ ἴδε καὶ κλῖνον. τὸ οὖς σου, καὶ ἐπιλάθου τοῦ λαοῦ σου καὶ τοῦ οἴκου τοῦ πρς σου. στίχ. Τὸ πρόσωπόν σου λιτανεύσουσιν οἱ πλούσιοι τοῦ λαοῦ. εὐαγγ. κατὰ Λουκ. Τῷ καιρῷ. ἐκείνῳ εἰσῆλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς κώμην τινά. ζήτει η'. τοῦ Σεπτ. κοινων. Ποτήριον σριου λήψομαι, καὶ τὸ ὄνομα κυ ἐπικαλέσομαι.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ Ι'.

ΤΩν ἁγίων μεγαλ. μμαρτ. Μηνᾶ, Ἑρμογένους, καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς. εἰς τὸ κε ἐκεκ. προσ. γ'. Τῆς ἑορτ. καὶ γ'. τῶν ἁγίων. δόξα καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς. προκ. τῆς θκου. Μεγαλύνει ἡ ψυχ. εἰς τοὺς στίχ. προσ. καὶ δόξα καὶ νῦν τῆς ἑορτ. ἀπολυτ. τῆς ἑορτ. καὶ τῶν ἁγίων Οἱ μάρτυρες σου κε. εἰς τὸ ἀπόδ. ὁ καν. τοῦ παρακλ. ἀνδ. τοῦ μεσονυκτ. εἰς τὸν ὄρθρον.

Ψαλ. τῆς ἑορτ. μετά. Ἐξηρεύξατο ἡ καρδ. κάθ. τῆς ἑορτ. καν.

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 2.3.206

β΄. τῆς ἑορτ. καὶ τῶν ἁγίων. κάθ. κοντάκ. καὶ ἐξαπός. τῆς ἑορτ. εἰς τοὺς αἶν. πάντα τῆς ἑορτ. καὶ Ὁμοίως. εἰς τὴν λειτουργ. ὁ ἀπόστ. δὲ καὶ εὐαγγ. τῆς ἡμέρ.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ ια΄.

Τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Δανιὴλ τοῦ στυλίτου πάντα ὡς χθὲς εἰς τοὺς στίχ. δὲ δόξα τοῦ ὁσίου ἦχ. πλα. α΄. Τὸ ἐμπιστευθέντοι τάλαντον, καὶ νῦν θ΄. καὶ εἰς τὴν λειτουργ. ἀκολουθ. ὡς χθές.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ ιβ΄.

Τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Σπυρίδωνος ὡς χθὲς, ἀλλ' εἰς τοὺς στίχ. δόξ. ἦχ. β΄. Ἱεραρχῶν κειμήλ. καὶ νῦν θκ. προπ. τῆς ἑορτ. καὶ τοῦ ὁσίου ἦχ. δ΄. Τὸν ἄπλαστον. εἰς τὸ ἀπόδ. καὶ εἰς τὸν ὄρθρ. ὡς χθὲς εἰς τοὺς αἶν. Σιώπομ. τῆς ἑορτ. καὶ δόξα τοῦ ὁσίου ἦχ. δ΄. Ὅσιε πάτερ ἱεράρχα ἀοίδιμ. καὶ νῦν θκ.

εἰς τὴν λειτουργ.

Πᾶσα ἡ ἀκολουθ. τῆς ἑορτ. ὁ ἀπόστ. δὲ, καὶ εὐαγγ. τῆς ἡμέρας. προπ. τοῦ ὁσίου ἦχ. δ΄. Τὸ ἄπλαστον τοῦ Ἰακώβ, Μωϋσέως τὸ πρᾶον, τοῦ Δαδ τὸ ἄκακον ἱεροπρεπῶς ἐνδυσάμενος, γέρνας τοῦ σκεύους τῆς ἐκλογῆς ἀπεικόνισμα καὶ τῆς πρὸς πάντας ἀγάπης, ὁμοίως ἔχων τὸ πλούσιον πάτερ Σπυρίδων πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ ιγ΄.

Τῶν ἁγίων μεγαλ. μαρτύρ. Εὐστρατίου, Αὐξεντίου, Εὐγενίου, Μαρδαρίου, καὶ Ὀρέστου, καὶ Λουκίας τῆς παρθένου. εἰς τὸ κε. ἐκε. στιχ. ς΄. προσόμ. γ΄. τῶν ἁγίων

καὶ γ΄. τῆς ἑορτῆς τῆς συλλήψεως. δόξα τῶν ἁγίων, ἦχ. πλα. β΄. Δεῦτε φιλομάρτ. καὶ τῆς ἑορτ. εἰς τοὺς στίχ. Ι΄Ι΄δ. τῶν ἁγίων ἦχ. α΄. Τὴν πεντάριθμον χορείαν. στίχ. μεταξύ. ἐκέκραξαν οἱ δίκαιοι. εἰς ἦχ. γ΄. Ῥητορικοῖς ἔπεσιν ὦ χριστοῦ. στίχ. Πολλαὶ αἱ θλίψεις τῶν δικ. καὶ εἰς ἦχ. γ΄. Τὸν ἐν τῇ θείᾳ σοφίᾳ. δόξα καὶ νῦν, ἦχ. πλα. α΄. Τῶν τυραννούντων τά. Τροπ. ἦχ. β΄. Ἡ πεντὰς τῶν μαρτύρων. καὶ εἰς τὸ αὐτὸ ἦχ. τῆς Λουκίας. Λουκίας τὴν ἄθλησιν. καὶ τῆς ἑορτ. τὸ προκ. εἰς τὸ ἀπόδ. ὁ καν. τῆς ἁγίας Λουκίας ἦχ. πλα. δ΄. Ἁρματηλ. φαρ. Φαιδρυνομένη παρθενίας. καλ. ἄνω τὸ μεσονυκτ.

εἰς τὸν ὄρθρον.

Ψαλ. λγ΄. Εὐλογήσω τὸν κύριον ἐν παντ. καὶ κάθ. τῶν ἁγίων. καν. β΄. τῶν μαρτ. καὶ τῆς ἑορτ. εἰς τοὺς αἶν. Σύντομ. γ΄. τῆς ἑορτ. καὶ Ι΄δ. ἐκ τῶν ἁγίων ἦχ. δ΄. Στεφανούσθωσαν παρ' ἡμῶν ἐν. δόξα ἦχ. δ΄. Τὴν πεντάριθμον χορείαν. καὶ νῦν τῆς ἑορτ.

εἰς τὴν λειτουργ.

Τροπ. τῆς ἑορτ. καὶ τῶν ἁγίων ἦχ. β΄. Ἡ πεντὰς τῶν μαρτύρων ἀνευφημείσθω, παρ' ἡμῶν εὐφροσύνως τῶν φιλεόρτων, σὺν Εὐστρατίῳ Ὀρέστης Εὐγένιος, καὶ Αὐξεντίῳ ὁ μέγας Μαρδάριος, καὶ Λουκία ἡ πάνσεπτος. Χριστῷ σωθῆναι ἡμῶν ἀεὶ γὰρ πρεσβεύουσι. καὶ ἄλλο τῆς ἁγίας ἦχ. β΄.

Λουκίας τὴν ἄθλησιν ἑορτάζομεν πάντες οἱ πιστοί, ὅτι παχάσιον κατήσχυνε τοῦ ἐχθροῦ κράτος, καὶ σὺν ἀγγέλοις χορεύει μετὰ τῆς θείας ἀγάπης. ὁμοῦ γὰρ πρεσβεύουσι τῷ χριστῷ, σωθῆναι πάντας ἡμᾶς. Κοντάκ. Φωστὴρ λαμπρότατος τοῖς ἐν σκό-

τει τῆς ἀγνωσίας καθημμένοις ἀθλοφόρε. πίστιν ὡς δόρυ γὰρ περιτεθειμένος, τῶν δυσμενῶν πᾶν θράσος οὐκ ἐπτοήθης εὐστράτιε, ῥητόρων ὑπάρχων εὐγλωττότερος. προκ. ἦχ. δ'. Θαυμαστὸς ὁ θεὸς ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ ὁ θεὸς Ἰσραήλ. στίχ. Ἐν ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε τὸν θεὸν κύριον ἐκ πηγῶν Ἰσραήλ. ὁ ἀπόσ. πρὸς ἐφεσίους. Ἀδελφ. ἐνδυναμοῦσθε ἐν κυρίῳ. ζήτει κυρ. τῆς κζ'. ἑβδ. ἀλληλ. καὶ κοιν. εἰς μαρτ. ζήτει φυλ. 35. εὐαγγ. κατὰ Λουκ. Εἶπεν ὁ κύριος τοῖς ἑαυτοῦ μαθ. προσέχετε ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων. ζήτει τῇ γ'. τῆς ιβ'. ἑβδ.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ ιδ'.

Τῶν ἁγίων μαρ. Θύρσου, Λευκίου, καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς. ὡς ἐν τῇ ι'. τοῦ αὐτοῦ μηνός. ἐν τῷ μεσονυκτ. Ὁ ἄμωμος.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ ιε'.

Τοῦ ἁγίου ἱερομάρτ. Ἐλευθερίου ὡς χθές. Εἰς τὸ τῆς Κρυπτοφέρρης Μοναστήριον ἀποδίδοται ἡ ἑορτὴ τῆς συλλήψεως, ὅτι ἐν ταύτῃ τῇ ἐκκλησίᾳ εἰς τὰς ις'. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς ἑορτάζεται ἡ προεορτὴ τῶν ἐγκαινίων τοῦ θειοτ. ναοῦ τῆς ὑπεραγίας θεοτόκου.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ ις'.

Τοῦ ἁγίου προφήτ. Ἀγγαίου καὶ τοῦ ἁγ. μάρτ. Μαρίνου, καὶ ἡ ἀπόδοσις τῆς ἑορτ. εἰς τὸ κύριε ἐκ. ὡς ἐν τῇ ἑορτ. εἰς τοὺς στίχ. προσ. β'. τοῦ προφ. ἦχ. πλ. δ'. προσ. Οἱ μάρτυρές σου κύριε. καὶ ἐν τοῦ ἁγίου μαρτ. ἦχ. δ'. Μάρτυς Μαρῖνε πανένδ. δόξα καὶ νῦν τῆς ἑορτ. ἀπολυτ. ἦχ. α'. Σήμερον ἡ ἀπαρχή. εἰς τὸ ἀποδ. ὁ καν. τοῦ προφήτ. προπ. ἦχ. δ'. Ἡ σεπτὴ τοῦ προφήτ. παν. εἰς τὸ μεσονυκτ. καν. τοῦ ἁγίου μαρτ. ἦχ. γ'. ὁ πᾶν ὕδα-

τα

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 2.3.206

τα πάλαι. Τὸν γενναῖον ὁπλίτην. καὶ ὁ τροπ. Οἱ μάρτυς σου κε. εἰς τὸν ὄρθρον καὶ εἰς τὴν λειτουργ. πάντα ὡς ἐν τῇ ἑορτ.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ ιζ΄.

Τοῦ ἁγίου προφήτ. Δανιήλ. καὶ τῶν ἁγίων γ΄. παίδων ὡς ἔθος. εἰς τὴν λειτουργ. τροπ. ἦχ. β΄. Μεγάλα τὰ τῆς πίστεως κατορθώματα ἐν τῇ πηγῇ τῆς φλογὸς ὡς ἐπὶ ὕδατος ἀναπαύσεως, οἱ ἅγιοι τρεῖς παῖδες ἠγάλλοντο, καὶ ὁ προφήτης Δανιὴλ λεόντων ποιμὴν, ὡς προβάτων ἐδείκνυτο. ταῖς αὐτῶν ἱκεσίαις Χε ὁ θεὸς σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν. τὸ Κοντάκ. Χειρόγραφον. ζήτει ἔμπροσθεν ἐν τῇ κυρ. τῶν προπατόρων. καὶ τὰ ἄλλα πάντα εἰς μάρτυρας.

Ἐν τῷ Μοναστηρίῳ δὲ τῆς Κρυπτοφέῤῥης ἑορτάζεται τὰ ἐγκαίνια τοῦ θείου ναοῦ τῆς θκου.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ ιη΄.

Τοῦ ἁγίου μεγ. μαρτ. Σεβαστιανοῦ καὶ τῆς συνοδ. αὐτοῦ, καὶ προεορτ. τῆς Χυ γεννήσεως. εἰς τὸ κε ἐκέκ. στιχ. ς΄. προσ. γ΄. τῆς προεορτ. καὶ γ΄. τῶν μαρτυρ. εἰς τοὺς στίχ. γ΄. προσ. τῆς προεορτ. στίχ. μεταξύ. ζήτει ἐν ὡρολογίῳ μετὰ τὴν ἑσπερ. εἰς τὴν προεόρτ. τῆς Χυ γεννήσ. φύλ. 153. δόξα καὶ νῦν Ἰδ. τῶν ἁγίων γ΄. παίδων. καὶ Δανιὴλ τοῦ προφ. ἦχ. β΄. Πνευματικῶς ὑμᾶς πυρσοί. ζήτει εἰς τὸ ἑσπερ. τῇ ιζ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς ἀπολυτ. ἦχ. δ΄. Οἱ μάρτυρες σου κε, καὶ τῆς προεορτ. ἦχ. δ΄. Ἑτοιμάζου βηθλεέμ. εἰς τὸ ἀπόδ. τὰ τριώδ. τῆς προεορτ. ἀνὰ τοῦ μεσονυκτ. ὅτι καταλιμπάνετ. τὸ ἄμωμον.

εἰς

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 2.3.206

εἰς τὸν ὄρθρον.

Καθ. ἐν τῷ ψαλτηρ. καὶ ἔπειτα καθ. τῆς προεορτῆς καὶ καν. β΄. τῆς προεορτ. καὶ τοῦ μαρ. εἰς τοὺς αἴν. σιωτ. καὶ δόξα καὶ νῦν τῆς προεορτ.

εἰς τὴν λειτουργ. προκ. ἦχ. δ΄.

Οἱ μάρτυρές σου κε. καὶ τῆς προεορτ. Ἑτοιμάζου Βηθλεέμ, ἤνοικται πᾶσιν ἡ Ἐδέμ, εὐτρεπίζου Εὐφραθᾶ, ὅτι τὸ ξύλον τῆς ζωῆς, ἐν τῷ σπηλαίῳ ἐξήνθησεν ἐκ τῆς παρθένου, παράδεισος γὰρ ἡ ἐκείνης γαστὴρ, ἐδείχθη νοητὸς, ἐν ᾧ τὸ θεῖον φυτὸν, ἐξ οὗ φαγόντες ζήσομεν, οὐχὶ δὲ ὡς ὁ Ἀδὰμ τεθνηξόμεθα. Χς γεννᾶται, τὴν πρὶν πεσοῦσαν ἀναστῆσαι εἰκόνα. Κοντάκ. Τῶν λαμπρῶν ἀγώνων σου, ἡ φωτοφόρος ἡμέρα προκηρύττει ἅπασι τὸν ἐκ παρθένου τεχθέντα, τοῦτον γὰρ διψῶν ἐκ πόθου καταντρυφῆσαι ἔσπευδες, ὑπὸ θηρίων ἀναλωθῆναι. διὰ τοῦτο θεοφόρος προσηγορεύθης Σεβαστιανὲ ἔνδοξε. καὶ πᾶσ. ἀκολουθ. ζήτει εἰς μμδρ.

Χρὴ γινώσκειν ὅτι ἀπὸ τῆς ιη΄. τοῦ παρόντος μηνὸς καταλιμπάνονται ἅπαντα τῆς ὀκτωήχου, καὶ τοῦ παρακλητικοῦ μέχρι συμπληρώσεως τῆς κ΄. ἡμέρ. τῶν ἁγίων θεοφανίων, ψάλλομεν δὲ εἰς τὸ ἀποδ. τὰ τριῳδ. ἀναδιπλασιάζονται αὐτά.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ ιθ΄.

Τῶν ἁγίων μαρτύρ. Βονιφατίου καὶ Ἀθηνοδώρου, καὶ προεόρ. τῆς Χυ γεννήσεως, ὡς χθές.

Σαβ. τῆς προσπρῶν εἰς τὴν λειτουργ. προκ. κατὰ τὴν ἡμέρ. ἁγίου, καὶ τῆς ἑορτ. σὺν τῷ κοντακίῳ. προκ. ἀλλ. καὶ κοιν. ὡς ἐν α΄. Νοεμ. ὁ ἀπόσ. δὲ πρὸς ἐφεσ. Ἀδελφοὶ μνημονεύετε

ὅτι ὑμεῖς ποτέ. ζήτει Σαβ. κθ΄. διαλ. κυρ. Λουκ. Εἶπεν ὁ κς μὴ φοβοῦ τὸ μικρὸν ποίμνιον. ζήτει Σαβ. ιά. τοῦ Λουκ. Κυρ. τῶν ἁγίων πατέρων ἤγουν τῶν προπατόρων τῷ Σαβ. ἑσπέρ. μετὰ τὸ Μακάριος ἀνήρ. εἰς τὸ κε ἐκ. στιχ. ι΄. τοῦ ἀναστασίμ. ε΄. καὶ γ΄. τῶν ἁγίων προπατέρων. προσ. ἦχ. πλ. δ΄. Τῶν προπατέρων σήμερον. δόξα τοῦ ἦχ. ἀναστασιμ. εἰς τοὺς στιχ. προσ. Ἐν τῷ ἀναστασίμ. καὶ ἕτερα τοῦ κυρ. τῆς ἡμέρ. ἁγ. δόξα καὶ νῦν ἦχ. πλα. β΄. Τοὺς προ-νόμου πρας. ἀπολυτ. ἦχ. β΄. Ἐν πίστει τοὺς προπάτορας. μόνον. εἰς τὸ ἀπόδ. ὡς ἔθος. καὶ εἰς τὸ μεσονυκτ. ὁ καν. τοῦ κυρ. τῆς ἡμέρας ἁγίου.

εἰς τὸν ὄρθρον.

Ἀπολυτ. ἀναστάσιμ. τοῦ ἦχ. δύο καὶ Ἐν πίστει τοὺς προπάτορας μίαν. καὶ μετὰ τὴν στιχολ. λέγ. ὑπακοὴ ἦχ. β΄. Εἰς δρόσον τοῖς παισὶ τὸ πῦρ μετεβάλλετο, ὁ θρῆνος εἰς χαρὰν ταῖς γυναιξὶν ἐνηλλάττετο, ἄγγελος γάρ, ἐν ἀμφοτέροις διηκόνει τοῖς θαύμασι. τοῖς μὲν εἰς ἀνάπαυσιν μεταποιήσας τὴν κάμινον, ταῖς δὲ τὴν ἀνάστασιν καταμηνύσας τριήμερον, ὁ ἀρχηγὸς τῆς ζωῆς ἡμῶν κε δόξα σοι. εἶτ. ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ δ΄ ἦχ. διαλ. Ἀνάστασ. ἑωθ. καὶ οὐ λέγεται ἀνάστασ. Χυ θεασάμενοι. ἀπὸ τοῦ Ν. ὁ καν. μόνον τῶν ἁγίων προπατέρων ἦχ. γ΄. Τῷ συσταμβλίῳ τὴν ἰπλ. ἐκ δουλ. ἀπὸ γ΄. καθ. ἀπὸ ς΄. Κοντάκ. Χειρόγραφον εἰκόνα, ἀπὸ θ΄. ἐξαποσ. Τῶν ἁγίων πατέρων. εἰς τοὺς αἴν. στιχ. ἀναστάσ. ς΄. καὶ τῶν β΄. Τῶν ἁγίων πατέρων τὸ α΄. ἦχ. γ΄. Τῶν προπατέρων τὸ σύστημα τὸ β΄. ἦχ. βαρὺς Δεῦτε ἅπαντες πιστῶς παν. δόξα ἑωθ. καὶ νῦν Ὑ-

ὑπερ-

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 2.3.206

εὐλογημένη. καὶ μετὰ τὴν μεγαλ. δοξολ. τροπ. τοῦ ἀναστασίμ. ἅπαξ. εἶτ. Ἐν πίστει τοὺς προπ.

Εἰς τὴν λειτουρ. τροπ. τοῦ ἦχ. ἀναστα. καὶ εἰς ἦχ. β΄.

Ἐν πίστει τοὺς προπάτορας ἐδικαίωσας, τὴν δὲ ἐθνῶν δι' αὐτῶν προμνηστευσάμενος ἐκκλησίαν, καυχῶνται ἐν δόξῃ οἱ ἅγιοι, ὅτι ἐκ σπέρματος αὐτῶν ὑπάρχει καρπὸς εὐκλεής, ἡ ἀσπόρως τεκοῦσά σε, ταῖς αὐτῶν ἱκεσίαις Χε̄ ὁ θς̄ ἐλέησον ἡμᾶς. Κοντάκ. Χειρόγραφον εἰκόνα μὴ σεβασθέντες, ἀλλ' ἀγράφῳ οὐσίᾳ θωρακισθέντες τρισμακάριοι, ἐν τῷ σκάμματι τοῦ πυρὸς ἐδοξάσθητε ἐν μέσῳ δὲ φλογὸς ἀνυποστάτου ἱστάμενοι. θν̄ ἐπικαλεῖσθε, τάχυνον ὁ οἰκτίρμων, καὶ σπεῦσον ὡς ἐλεήμων εἰς τὴν βοήθειαν ἡμῶν, ὅτι δύνασαι βουλόμενος. προκ. ἦχ. βαρ. Καυχήσονται ὅσιοι ἐν δόξῃ, καὶ ἀγαλλιάσονται ἐπὶ τῶν κοιτῶν αὐτῶν.

στίχ. Ἄσατε τῷ κω̄ ᾆσμα καινόν, ἡ αἴνεσις αὐτοῦ ἐν ἐκκλησίᾳ ὁσίων. ὁ ἀπόσ. πρὸς Κολασ. Ἀδελφ. ὅταν ὁ χς̄ φανερωθῇ. ζήτει κυρ. κθ΄. ἀλλ. Εὐδόκησας κε̄ τὴν γῆν σου ἀπέστρεψας τὴν αἰχμαλωσίαν Ἰακώβ. στίχ. Ἀλήθεια ἐκ τῆς γῆς ἀνέτειλε, καὶ δικαιοσύνη ἐκ τοῦ οὐρανοῦ διέκυψεν. τὸ εὐαγγ. κατὰ Λουκ. Εἶπεν ὁ κς̄ τὴν παραβ. ταύτ. ἄνθρωπός τις ἐποίησε δεῖπνον μεγ. ζήτει κυρ. ιά. Κοιν. Αἰν. τὸν κν̄.

Σαβ. πρὸ τῆς Χῡ γεννήσεως τροπ. καὶ κοντ. κατὰ τὴν ἡμέρ. προκ. ἦχ. πλ. β΄. Εὐφράνθητε ἐπὶ κν̄ καὶ ἀγαλλιᾶσθε δίκαιοι. στίχ. Μακάριοι ὧν ἀφέθησαν αἱ ἀνομίαι, καὶ ὧν ἀπεκαλύφθησ. ὁ ἀπόσ. πρὸς γαλατ. Ἀδελφ. προϊδοῦσα ἡ γραφή. ζήτει Σαβ. κς΄. ἀλληλ. Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ κω̄, καὶ ψάλλειν τῷ ὀνόματί σου ὕψιστε.

στίχ. Τοῦ ἀναγγέλλειν τῷ πρωῒ τὸ ἔλεός σου καὶ τὴν ἀλήθειάν σου κατὰ νύκτα. εὐαγγ. κατὰ Λουκ. Εἶπεν ὁ κύριος τὴν παραβ. ταύτ. ὡμοιώθ. ἡ βασιλ. τῶν οὐρανῶν κόκκῳ σινάπεως. ζήτει σαβ. ιβ΄. Κοιν. Ἀγαλλιᾶσθε δίκαιοι ἐν κυρίῳ, καὶ τοῖς εὐθέσι πρέπει αἴνεσις.

Κυρ. πρὸ τῆς χριστοῦ γεννήσεως τῶν ἁγίων πατέρων.

Τῷ σαβ. ἑσπέρ. ἀπὸ τοῦ Μακάρ. ἀνήρ. εἰς τὸ κύριε ἐκέκρ. στίχ. η΄. ἤγουν ε΄. Τοῦ ἀναστα. καὶ προσ. γ΄. τῶν ἁγίων πατέρων. ἦχ. δ΄. προσ. Ἔδωκας σημ. Νόμον ἀντεχόμενοι. δόξα καὶ νῦν τοῦ ἦχ. εἰς τοὺς στίχ. τοῦ ἀναστα. ἓν καὶ ἕτερα τοῦ κατὰ τὴν ἡμέρ. ἁγίου. δόξα καὶ νῦν ἦχ. πλα. δ΄. Τῶν νομικῶν διδαγμάτων. ἀπολυτ. τοῦ ἀναστα. οὐ λέγεται, ἀλλά. εἰς ἦχ. β΄. Μεγάλα τὰ τῆς πίστεως. εἰς τὸ ἀποδ. ὡς ἔθος. εἰς τὸ μεσονύκ. ὁ καν. τοῦ κατὰ τὴν ἡμέρ. ἁγίου. εἰς τὸν ὄρθρον.

Τροπ. Τοῦ ἀναστασ. δυστέν. καὶ ἅπαξ. Μεγάλα τὰ τῆς πίστεως, μετὰ δὲ τὴν συνήθ. στιχολογ. Ὑπακοὴ ἦχ. πλα. δ΄. Ἄγγελος παίδων ἐδρόσισε κάμινον, νῦν δὲ γυναικῶν κλαυθμὸν διεκώλυσε λέγων, τί ἐπιφέρετε μύρα; τίνα ζητεῖτε ἐν τάφῳ; ἀνέστη χριστὸς ὁ θεός, ὑπάρχει γὰρ ζωὴ καὶ σωτὴρ τοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων. καὶ τὸ εὐαγγ. τοῦ ἑωθ. ὁ καν. τῶν ἁγίων πατέρων ἦχ. πλα. β΄. Κύματι θαλάσσ. καὶ τὰ λοιπά, ὡς ἐν κυρ. τῶν προπατέρων. εἰς τοὺς αἴν. στίχ. ἀναστασ. δ΄. καὶ τῶν ἁγίων πατέρων συντ. δ΄. δόξα τοῦ ἑωθ. καὶ νῦν. Ὑπερευλογημ. καὶ μετὰ δοξολογ. μεγ. ἅπαξ. προπ. τοῦ ἀναστασ. καὶ ἀπολυτ. Μεγάλα τὰ τῆς πίστεως.

εἰς

εἰς τὴν λειτουργ.

Ἀντίφ. γ'. ὡς ἔθος ἀλλ' εἰς τὸ Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα τροπ. Μεγάλα τὰ τῆς πίστεως. Κοντάκ. Χειρόγραφον εἰκόνα. προκ. ἦχ. δ'. Εὐλογητὸς εἶ κε ὁ θς τῶν πρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν, καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. στίχ. Ὅτι δίκαιος εἶ ἐπὶ πᾶσιν οἷς ἐποίησας ἡμῖν, καὶ πάντα τὰ ἔργα σου ἀληθινά, καὶ εὐθεῖαι αἱ ὁδοί σου. ὁ ἀπόσ. πρὸς ἑβραί. Ἀδελφ. πίστει παρῴκησεν Ἀβραάμ. ὡς ἐν τῇ Κυρ. ἰδία. ἀλληλ. Ὁ θεὸς ἐν τοῖς ὠσὶν ἡμῶν ἠκούσαμεν, οἱ πρες ἡμῶν ἀνήγγειλαν ἡμῖν. στίχ. Ἔσωσας γὰρ ἡμᾶς ἐκ τῶν θλιβόντων ἡμᾶς, καὶ τοὺς μισοῦντας ἡμᾶς κατῄσχυνας. εὐαγγ. κτ Ματθ. Βίβλος γενέσεως. ζήτει, ἐν κυρ. ἰδία. κοιν. Ἀινεῖτ. τὸν κν.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ κ'.

ΤΟῦ ἁγίου ἱερομάρ. Ἰγνατίου καὶ τῶν σὺν αὐτῷ. εἰς τὸ κε ἐκ. ὡς ἔθος. δόξα καὶ νῦν ἦχ. α'. Προεορτάσωμεν λαοί. εἰς τοὺς στίχ. ἰδ. προεόρτ. ἐν ἦχ. α'. Προεορτάσωμεν λαοί, καὶ β'. τοῦ ἁγίου εἰς ἦχ. α'. ὢ τῶν σεβασμ. Στύλη ἔμψυχ. δόξα καὶ νῦν ἦχ. α'. Ἀκούε οὐρανέ. ἀπολυτ. ἦχ. δ'. Καὶ τρόπων μέτοχ. καὶ Ἑτοιμάζου Βηθλεέμ.. εἰς τὸ ἀπόδ.

Τὰ τριῶδ. εἰς ἦχ. β'. ὠδ. α'. Τῷ τὴν ἄβατον. ὠδ. η. Ἔφριξε παιδ. ὠδ. θ'. Ἐμεγάλυνε Χε. καὶ ἀναδιπλασιάζετε. εἰς τὸν ὄρθρον.

Καθ. τοῦ ψαλτηρ. ἔπειτα καθ. προεόρτ. ὁ καν. τοῦ ἁγίου ἦχ. α'. Συνημ. τῶν τριῶδ. εἰς τοὺς αἶν. προσ. γ'. τοῦ ἁγίου, καὶ ἰδ. ἦχ. πλα. δ'. Θεοφόρε Ἰγνάτιε. δόξα

καὶ

καὶ νῦν προεόρτ. εἰς τὴν λειτουργ. τροπ. ἦχ. δ'.

Καὶ τρόπων μέτοχος. ζήτει φύλ. 34. καὶ Ἑτοιμά-
ζου Βηθλεέμ. Κοντάκ. Τῶν λαμπρῶν ἀγώνων σου, ἡ φωτοφόρος ἡμέρα προκηρύττει ἅπασι τὸν ἐκ παρθένου τεχθέντα, τοῦτον γὰρ διψῶν ἐκ πόθου κατατρυφῆσαι ἔσπευσας ὑπὸ θηρίων ἀναλωθῆναι, διὰ τοῦτο θεοφόρος προσηγορεύθης Ἰγνάτιε ἔνδοξε. προκ. ἀλλ. ζήτει εἰς ἱερομαρ. φύλ. 34. ἀπόστ. πρὸς ἑβραί. Ἀδελφ. ἔχοντες ἀρχιερέα. ζήτει κυρ. γ'. Τῶν νηστειῶν. εὐαγγ. κατὰ Μαρκ. Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἦλθεν ὁ Ἰς, καὶ οἱ μαθ. αὐτ. εἰς Καπερ. ζήτει τῇ ς'. τῆς ιγ'. ἑβδομ. Κοινων. Ἀγαλλιᾶσθε δίκαιοι ἐν κῷ τοῖς εὐθέσι πρέπει αἴνεσις.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ κα'.

ΠΡοεόρτ. καὶ τῆς ἁγίας μαρτ. Ἰουλιανῆς εἰς τὸ κε ἐκ. στιχ. ς'. πρόσ. γ'. προεόρτ. καὶ γ'. τῆς ἁγίας. δόξα καὶ νῦν τῆς προεόρτ. εἰς τοὺς στίχ. τῆς προεόρτ. προσ. στίχ. Μεταξὺ κε εἰσακήκοα: Ὁ θς ἀπὸ θεμὰν. δόξα καὶ νῦν τῆς προεόρτ. ἀπολυτ. Ἡ ἀμνάς σου. καὶ Ἑτοιμάζου Βηθλεέμ. εἰς τὸ ἀπόδ. τὰ τριώδ.

εἰς τὸν ὄρθρον.

Καθ. τοῦ ψαλτηρ. καὶ μετὰ καθ. τῆς προεορτ. καὶ τὰ λοιπὰ ὡς χθές. εἰς τοὺς αἶν. σιωπ. καὶ δόξα καὶ νῦν τῆς προεορτ. εἰς τὴν λειτουργ. ζήτει τὴν ἀκολουθ. Δεκεμβ. δ'. καὶ μετὰ τὸ Ἡ ἀμνάς σου λέγεται. Ἑτοιμάζου. καὶ Κοντάκ. Ἐν τῇ Βηθλεέμ ὁρῶντες σπαργανούμενον τὸν πᾶσαν τὴν γῆν κρατοῦντα τῇ χειρὶ αὐτοῦ προεόρτια ᾄσματα τῇ τεκούσῃ τούτου προσενέγκωμεν, μυστικῶς

γαρ

γὰρ εὐφραίνεται, κρατοῦσα ἐν κόλποις τὸν υἱὸν τοῦ θεοῦ.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ κβʹ.

ΤΗς ἁγ. μαρτ. Ἀναστασίας καὶ προεορτ. ὡς χθὲς. εἰς τὸ στιχ. Ι Γʹ δ. τῆς ἁγίας ἦχ. αʹ. Τῆς ἀναστάσεως ἔλληφας στιχ. μεταξὺ ὑπομένων ὑπέμεινα. τὸ βʹ. Τῆς ζωηφόρου Χυ. στιχ. ἦχ. πλα. αʹ. Ἀπενεχθήσονται. Προεόρτιος ἡμέρα σήμερον. δόξα καὶ νῦν τῆς προεορτ. εἰς τὸ ἀπόστ. καὶ ὄρθρον ὡς χθές.

εἰς τὴν λειτουργ. ἀκολουθ. εἰς μμάρ:

Μηνὶ τῷ αὐτῷ κγʹ.

ΤΩν ἁγίων δέκα μμαρτ. τῶν ἐν Κρήτῃ, καὶ προεορτ. ὡς χθὲς. δόξα Ι Γʹ δ. τῶν μμαρτ. ἦχ. γʹ. καὶ νῦν θʹ. εἰς τοὺς στιχ. Ι Γʹ δ. τῶν μμαρτ. τοὺς τῆς προεορτ. δόξα καὶ νῦν προεορτ. ἀπολυτ. Οἱ μάρτυρές σου κε, καὶ Ἑτοιμάζου. εἰς τὸ ἀπόστ. καν. ἦχ. πλ. βʹ. Τιμηθήσῃ τμᾶτε. ζήτει εἰς τὴν κβʹ. Δεκεμβ. εἰς τὸν ὄρθρον. καὶ εἰς τοὺς αἶν. ὡς χθὲς καὶ ὁμοίως. εἰς τὴν λειτουργ. εἰς μμαρ.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ κδʹ.

ΠΡοεορτ. τῆς Χυ γεννήσεως, καὶ τῆς ἁγίας εὐγενίας πάντα ὡς ἐν τῇ καʹ. τοῦ αὐτοῦ μην. ἀπολυτ. ἦχ. δʹ. Ἀπεγράφετο ποτέ. εἰς τὸ ἀπόστ. τὰ τριώδ. ἦχ. πλ. βʹ. Πρὸς σὲ ὀρθρίζω. εἰς τὸ μεσονυκτ. ὁ καν. τῆς ἁγίας. εἰς τὸν ὄρθρον καθ. τοῦ ψαλτ. καὶ ὑπακοὴ ἦχ. πλ. δʹ. Αὐλῶν ποιμενικῶν, μελῳδούντων ἆσμα, στρατὸς ἀγγελικὸς ἐπεφώνει λέγων, παύσασθε ἀγραυλοῦντες οἱ τῶν θρεμμάτων ἡγεμονεύοντες, κράξατε ἀνυμνοῦντες, ὅτι ἐτέχθη Χς ὁ κς, ὁ εὐδοκήσας σῶσαι ὡς θεὸς τὸ γένος τῶν ἀνων.

καὶ

καὶ μετὰ τὸ Ἐλέησόν με ὁ θεὸς ἀνθ. πεντηκ. καν. β΄. ἦχο. πλα. β΄. καὶ τὰ λοιπὰ ὡς χθές·

ΕΙΣ ΤΗΝ ΠΡΩΤΗΝ ΩΡΑΝ.

Λέγει ὁ ἑβδομ. τό.

Εὐλογημένη ἡ βασιλεία τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ὁ Χορὸς ἀποκρίνετ. ἀμήν. καὶ λέγ. Τὸ ὁ πατὴρ ἡμῶν, καὶ μετὰ τὸ Ὅτι σοῦ καὶ Δεῦτε προσκυνήσωμεν. ὡς ἔθος ἐπὶ γ΄. καὶ ψαλμ. ε΄. Τὰ ῥήματά μου ἐνώτισαι κε. φύλ. 99. εἶτα. ψαλ. μδ΄.

Ἐξηρεύξατο ἡ καρδία μου λόγον ἀγαθὸν * λέγω ἐγὼ τὰ ἔργα μου τῷ βασιλεῖ.

Ἡ γλῶσσα μου κάλαμος γραμματέως ὀξυγράφου * ὡραῖος κάλλει παρὰ τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων.

Ἐξεχύθη ἡ χάρις ἐν χείλεσί σου * διὰ τοῦτο εὐλόγησέ σε ὁ θεὸς εἰς τὸν αἰῶνα.

Περίζωσαι τὴν ῥομφαίαν σου ἐπὶ τὸν μηρόν σου δυνατὲ * τῇ ὡραιότητί σου καὶ τῷ κάλλει σου.

Καὶ ἔντεινον, καὶ κατευοδοῦ καὶ βασίλευε * ἕνεκεν ἀληθείας καὶ πραότητος καὶ δικαιοσύνης * καὶ ὁδηγήσει σε θαυμαστῶς ἡ δεξιά σου.

Τὰ βέλη σου ἠκονημένα δυνατὲ * λαοὶ ὑποκάτω σου πεσοῦνται ἐν καρδίᾳ τῶν ἐχθρῶν τοῦ βασιλέως.

Ὁ θρόνος σου ὁ θεὸς εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος * ῥάβδος εὐθύτητος ἡ ῥάβδος τῆς βασιλείας σου.

Ἠγάπησας δικαιοσύνην, καὶ ἐμίσησας ἀνομίαν * διὰ

τοῦτο

τοῦτο ἔχρισέ σε ὁ θεὸς ὁ θεός σου ἔλαιον ἀγαλλιάσεως
παρὰ τοὺς μετόχους σου.

Σμύρνα καὶ στακτὴ καὶ κασσία ἀπὸ τῶν ἱματίων σου *
ἀπὸ βαρέων ἐλεφαντίνων ἐξ ὧν εὔφρανάν σε.

Θυγατέρες βασιλέων ἐν τῇ τιμῇ σου * παρέστη ἡ βασί-
λισσα ἐκ δεξιῶν σου ἐν ἱματισμῷ διαχρύσῳ περιβεβλη-
μένη πεποικιλμένη.

Ἄκουσον θύγατερ καὶ ἴδε, καὶ κλῖνον τὸ οὖς σου * καὶ ἐπι-
λάθου τοῦ λαοῦ σου, καὶ τοῦ οἴκου τοῦ πατρός σου.

Καὶ ἐπιθυμήσει ὁ βασιλεὺς τοῦ κάλλους σου * ὅτι αὐτός
ἐστι κύριός σου καὶ προσκυνήσεις αὐτῷ.

Καὶ θυγάτηρ τύρου ἐν δώροις * τὸ πρόσωπόν σου λιτανεύ-
σουσιν οἱ πλούσιοι τοῦ λαοῦ.

Πᾶσα ἡ δόξα τῆς θυγατρὸς τοῦ βασιλέως ἔσωθεν * ἐν
κροσσωτοῖς χρυσοῖς περιβεβλημένη πεποικιλμένη.

Ἀπενεχθήσονται τῷ βασιλεῖ παρθένοι ὀπίσω αὐτῆς * αἱ
πλησίον αὐτῆς ἀπενεχθήσονταί σοι.

Ἀπενεχθήσονται ἐν εὐφροσύνῃ καὶ ἀγαλλιάσει * ἀχθή-
σονται εἰς ναὸν βασιλέως.

Ἀντὶ τῶν πατέρων σου ἐγενήθησαν οἱ υἱοί σου * καταστή-
σεις αὐτοὺς ἄρχοντας ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν.

Μνησθήσονται τοῦ ὀνόματός σου ἐν πάσῃ γενεᾷ καὶ γενεᾷ.

Διὰ τοῦτο λαοὶ ἐξομολογήσονταί σοι εἰς τὸν αἰῶνα * καὶ
εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Ψαλ. με.

Ὁ Θεὸς ἡμῶν καταφυγὴ καὶ δύναμις * βοηθὸς ἐν θλίψεσι
ταῖς εὑρούσαις ἡμᾶς σφόδρα.

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 2.3.206

Διὰ τοῦτο οὐ φοβηθησόμεθα ἐν τῷ ταράσσεσθαι τὴν γῆν * καὶ μετατίθεσθαι ὄρη ἐν καρδίαις θαλασσῶν.

Ἤχησαν καὶ ἐταράχθησαν τὰ ὕδατα αὐτῶν * ἐταράχθησαν τὰ ὄρη ἐν τῇ κραταιότητι αὐτοῦ.

Τοῦ ποταμοῦ τὰ ὁρμήματα εὐφραίνουσι τὴν πόλιν τοῦ θεοῦ * ἡγίασε τὸ σκήνωμα αὐτοῦ ὁ ὕψιστος.

Ὁ θεὸς ἐν μέσῳ αὐτῆς, καὶ οὐ σαλευθήσεται * βοηθήσει αὐτῇ ὁ θεὸς τὸ πρὸς πρωῒ πρωΐ.

Ἐταράχθησαν ἔθνη, ἔκλιναν βασιλεῖαι * ἔδωκε φωνὴν αὐτοῦ ὁ ὕψιστος ἐσαλεύθη ἡ γῆ.

Κς τῶν δυνάμεων μεθ' ἡμῶν * ἀντιλήπτωρ ἡμῶν ὁ θεὸς Ἰακώβ.

Δεῦτε καὶ ἴδετε τὰ ἔργα τοῦ θῦ * ἃ ἔθετο τέρατα ἐπὶ τῆς γῆς.

Ἀνταναιρῶν πολέμους μέχρι τῶν περάτων τῆς γῆς * τόξον συντρίψει, καὶ συνθλάσει ὅπλον, καὶ θυρεοὺς κατακαύσει ἐν πυρί.

Σολάσατε καὶ γνῶτε ὅτι ἐγώ εἰμι ὁ θεός * ὑψωθήσομαι ἐν τοῖς ἔθνεσιν ὑψωθήσομαι ἐν τῇ γῇ.

Κς τῶν δυνάμεων μεθ' ἡμῶν * ἀντιλήπτωρ ἡμῶν ὁ θς Ἰακώβ. Δόξα καὶ νῦν ἀλληλ. ἀλληλ. ἀλληλ.

Δόξασοι ὁ θεὸς τρίς.

Καὶ ὁ ἱερεὺς λέγει τὴν συναπτὴν τῶν δεήσεων καὶ εἰς τὸ τέλος ὁ χορὸς προπ. ἰδ. ἦχ. πλα. δ'.

Βηθλεὲμ ἑτοιμάζου, εὐτρεπιζέσθω ἡ φάτνη, τὸ σπήλαιον δεχέσθω, ἡ ἀλήθεια ἦλθεν, ἡ σκιὰ παρέδραμε, καὶ θεὸς ἀνοις ἐκ παρθένου πεφανέρωται, μορφω-

θεὶς

θεὶς τὸ καθ' ἡμᾶς καὶ θεώσας τὸ πρόσλημμα. διὸ Ἀδὰμ ἀνανεοῦται σὺν τῇ Εὔᾳ κράζοντες, ἐπὶ γῆς εὐδοκία ἐπεφάνη, σῶσαι τὸ γένος ἡμῶν. στίχ. Κύριε εἰσακήκοα τὴν ἀκοήν σου, καὶ ἐφοβήθην.

καὶ πάλιν λέγεται τὸ αὐτὸ προπ. ἔπειτα ἄλλο.

προπ. ἦχ. γ'. Ιδ.

Νῦν προφητικὴ πρόρρησις πληρωθῆναι ἐπείγεται μυστικῶς ἡ φάσκουσα, καὶ σὺ Βηθλεὲμ γῆ Ἰούδα, οὐδαμῶς ὑπάρχεις ἐλαχίστη ἐν τοῖς ἡγεμόσι προευτρεπίζουσα τὸ σπήλαιον, ἐκ σοῦ γάρ μοι ἐξελεύσεται ἡγούμενος τῶν ἐθνῶν. διὰ σαρκὸς, ἐκ παρθένου κόρης Χς ὁ θεὸς, ποιμανεῖ τὸν λαὸν αὐτοῦ, τὸν νέον Ιηλ, δῶμεν αὐτῷ ἅπαντες μεγαλωσύνην. στίχ. Ὁ θεὸς ἀπὸ θαιμὰν ἥξει, καὶ ὁ ἅγιος ἐξ ὄρους κατασκίου δασέως. καὶ πάλιν τὸ αὐτὸ προπ: δόξα πατρὶ καὶ υἱῷ Ιδ. ἦχ. πλ. δ'.

Τάδε λέγει Ἰωσὴφ πρὸς τὴν παρθένον Μαρίαν, τί τὸ δρᾶμα τοῦτο ὃ ἐν σοὶ τεθέαμαι; ἀπορῶ καὶ ἐξίσταμαι, καὶ τὸν νοῦν καταπλήττομαι: λάθρα τοίνυν ἀπ' ἐμοῦ γενοῦ ἐν τάχει, Μαρία τί τὸ δρᾶμα τοῦτο ὃ ἐν σοὶ τεθέαμαι; ἀντὶ τιμῆς αἰσχύνην, ἀντ' εὐφροσύνης τὴν λύπην, ἀντὶ τοῦ ἐπαινεῖσθαι τὸν ψόγον μοι προσήγαγες, οὐκ ἔτι φέρω λοιπὸν τὸ ὄνειδος ἀνθρώπων. ὑπὸ γὰρ ἱερέων ἐκ τοῦ ναοῦ ὡς ἄμεμπτον Κυ σὲ παρέλαβον, καὶ τί τὸ ὁρώμενον. καὶ νῦν τὸ αὐτὸ προκ. ἦχ. δ'. Κς εἶπε πρός με υἱός μου εἶ σὺ ἐγὼ σήμερον γεγέννηκά σε. στίχ. Αἴτησαι παρ' ἐμοῦ καὶ δώσω σοι ἔθνη τὴν κληρονομίαν σου καὶ τὴν κατάσχεσίν σου τὰ πέρατα τῆς γῆς. προφ.

 μιχαίου.

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 2.3.206

μιχαίου. Τάδε λέγει κύριος σὺ βηθλεέμ.
Ὁ ἀπόστ. πρὸς ἑβρ. Πολυμερῶς καὶ πολυτρόπως. καὶ ὁ ἱερεὺς λέγει. Σοφία ὀρθοὶ ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου εὐαγγ. τοῦ ἐκ κατὰ Ματθ. ἁγίου εὐαγγ. τὸ ἀνάγν. καὶ εἰς τὸ τέλ. τοῦ ἁγίου εὐαγγ. λέγει τὴν συναπτὴν τῆς αἰτήσεως ἤγουν τὸ Πληρώσωμεν. καὶ λοιπὰ μέχρι τοῦ Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν. τῷ πατρὶ καὶ τῷ υἱῷ. ὁ χορὸς. Ἀμήν. καὶ ἀθ. λέγει. Τί σε καλέσωμεν. Τὰ διαβήματά μου. ὡς ἐν τῇ πρώτῃ ὥρᾳ φύλ. 102. καὶ ἔπειτα τὸ τρισάγιον. Παναγία τριὰς περὶ ἡμῶν, Ὅτι σοῦ. καὶ τὸ ἀπολυτ. ἦχ. δ'. Ἀπεγράφετο ποτὲ σὺν τῷ πρεσβύτῃ Ἰωσήφ. ζήτ. φύλ. 343. καὶ ἔπειτα ὁ ἱερεὺς. λέγει τὴν εὐχ. τῆς α'. ὥρ. ἤγουν Κε ὁ θεὸς ἡμῶν. καὶ ἀπόλυσ.

Ἀρχὴ τῆς ὥρας γ'. μετὰ τὸ Δεῦτε προσκυνήσ.

Ψαλ. ξϛ'.

Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς, καὶ εὐλογήσαι ἡμᾶς. ζήτει φύλ. 190. Ψαλ. πϛ'.

Οἱ θεμέλιοι αὐτοῦ ἐν τοῖς ὄρεσι τοῖς ἁγίοις * ἀγαπᾷ κύριος τὰς πύλας σιὼν ὑπὲρ πάντα τὰ σκηνώματα Ἰακώβ.

Δεδοξασμένα ἐλαλήθη περὶ σοῦ ἡ πόλις τοῦ θεοῦ.

Μνησθήσομαι Ῥαὰβ καὶ Βαβυλῶνος τοῖς γινώσκουσί με, καὶ ἰδοὺ ἀλλόφυλοι, καὶ Τύρος καὶ λαὸς τῶν Αἰθιόπων, * οὗτοι ἐγεννήθησαν ἐκεῖ.

Μήτηρ Σιὼν, ἐρεῖ, ἄνθρωπος καὶ ἄνθρωπος ἐγεννήθη ἐν αὐτῇ * καὶ αὐτὸς ἐθεμελίωσεν αὐτὴν ὁ ὕψιστος.

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 2.3.206

Κύριος διηγήσεται ἐν γραφῇ λαῶν, καὶ ἀρχόντων τούτων τῶν γεγενημένων ἐν αὐτῇ, * ὡς εὐφραινομένων πάντων ἡ κατοικία ἐν σοί. Ψαλ. Ν.

Ελέησόν με ὁ θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου. ζήτει τὸ αὐτ. ὥρ. φύλ. 115. καὶ εἰς τὸ τέλ. ἀπὸ τοῦ ἀλληλ. δόξα σοι ὁ θεός. λέγει ὁ ἱερεὺς τὴν συναπτὴν τῶν δεήσεων μέχρι τοῦ Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα τιμὴ καὶ προσκύνησις τῷ πατρί. καὶ λέγει εὐθὺς ὁ χορὸς τοῦτο τὸ προσ. εἰς ἦχ. πλα. β΄. Ἰδ.

Οὗτος ὁ θεὸς ἡμῶν οὐ λογισθήσεται ἕτερος πρὸς αὐτόν, ὁ τεχθεὶς ἐκ παρθένου καὶ τοῖς ἀνθρώποις συναναστραφείς, φάτνῃ πενιχρᾷ υἱὸς μονογενὴς κείμενος ὁρᾶται βροτός. καὶ σπαργάνοις πλέκεται ὁ τῆς δόξης κύριος καὶ μάγοις ἀστὴρ μηνύει εἰς αὐτοῦ προσκύνησιν, καὶ ἡμεῖς μελῳδοῦμεν. Τριὰς ἁγία σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν. στίχ. Κύριος εἶπε πρός με υἱός μου εἶ σύ ἐγὼ σήμερον γεγέννηκά σε. καὶ πάλιν τὸ αὐτὸ προσ.

ἄλλο εἰς ἦχ. γ΄. Ἰδ.

Ἰωσὴφ εἰπὲ ἡμῖν, πῶς ἐκ τῶν ἁγίων, ἣν παρέλαβες κόρην, ἔγκυον φέρεις ἐν Βηθλεέμ; ἐγώ φησι τοὺς προφήτας ἐρευνήσας, καὶ χρηματισθεὶς ὑπὸ ἀγγέλου, πέπεισμαι, ὅτι θεὸν γεννήσει ἡ Μαρία ἀνερμηνεύτως. οὗ εἰς προσκύνησιν μάγοι ἐξ ἀνατολῶν ἥξουσι σὺν δώροις τιμίοις λατρεύοντες. ὁ σαρκωθεὶς δι' ἡμᾶς κύριε δόξα σοι. στίχ. Αἴτησαι παρ' ἐμοῦ, καὶ δώσω σοι ἔθνη τὴν κληρονομίαν σου, καὶ τὴν κατάσχεσίν σου τὰ πέρατα τῆς γῆς. καὶ πάλιν τὸ αὐτὸ προσ.

Δόξα

Δόξα ἦχ. πλα. δ'. Ιδ.

Πρὸ τῆς γεννήσεως τῆς σῆς, τρόμῳ ὁρῶσαι τὸ μυστήριον κε αἱ νοεραὶ στρατιαὶ κατεπλήττοντο. ὡς γὰρ βρέφος νηπιάσαι εὐδόκησας ὁ τὸν πόλον κοσμήσας τοῖς ἄστρασι, καὶ τῇ φάτνῃ τῶν ἀλόγων ἀνακέκλισαι ὁ δρακὶ συνέχων πάντα γῆς τὰ πέρατα. διαύτης γὰρ οἰκονομίας ἐγνωρίσθη σου ἡ εὐσπλαγχνία χε τὸ μέγα ἔλεος δόξα σοι. καὶ νῦν τὸ αὐτό.

Προκ. ἦχ. δ'. Ὅτι παιδίον ἐγεννήθη ἡμῖν, υἱὸς καὶ ἐδόθη ἡμῖν. στίχ. Οὗ ἡ ἀρχὴ ἐγενήθη ἐπὶ τοῦ ὤμου αὐτοῦ. προφ. Ιερεμίου Οὗτος ὁ θεὸς ἡμῶν οὐ λογισθ. ὁ ἀπος. πρὸς ἑβρ. Ἀδελφοὶ ἔχοντες παῤῥησίαν. καὶ τὸ εὐαγγ. κατὰ Λουκ. Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις ἐξῆλθε δόγμα παρὰ καίσαρος. ζήτει τῇ παραμονῇ τῆς Χυ γεννήσεως. καὶ εὐθὺς τὴν συναπτὴν τῶν αἰτήσεων. εἶτα τὸ Κς ὁ θεὸς ὁ θεὸς εὐλογητός. ζήτει φύλ. 117. ἔπειτα τὸ γ'. ἅγιον παναγία τριὰς πὲρ ἡμῶν ὅτι σοῦ. καὶ τὰ τροπ. Βασιλεῦ οὐράνιε. Προστασία τῶν χριστιαν. καὶ ἡ εὐχὴ καὶ ἀπόλυτ. ὡς ἐν τῇ ἰδίᾳ γ'. ὡρολ. φύλ. 118.

Ἀρχὴ τῆς ὥρας ς'. μετὰ τὸ Δεῦτε προσκυνήσωμ.

Ψαλ. οα'.

Ὁ Θεὸς τὸ κρῖμασου τῷ βασιλεῖ δὸς, * καὶ τὴν δικαιοσύνηνσου τῷ υἱῷ τοῦ βασιλέως.

Κρίνειν τὸν λαόνσου ἐν δικαιοσύνῃ, καὶ τοὺς πτωχούς σου ἐν κρίσει.

Ἀναλαβέτω τὰ ὄρη εἰρήνην τῷ λαῷ, καὶ οἱ βουνοὶ δικαιοσύνην.

Κρινεῖ

Κρινεῖ τοὺς πτωχοὺς τοῦ λαοῦ, * καὶ σώσει υἱοὺς τῶν πενήτων.

Καὶ ταπεινώσει συκοφάντην, * καὶ συμπαραμενεῖ τῷ ἡλίῳ καὶ πρὸ τῆς σελήνης γενεᾶς γενεῶν.

Καταβήσεται ὡς ὑετὸς ἐπὶ πόκον, * καὶ ὡσεὶ σταγὼν ἡ στάζουσα ἐπὶ τὴν γῆν.

Ἀνατελεῖ ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτοῦ δικαιοσύνη, καὶ πλῆθος εἰρήνης, * ἕως οὗ ἀνταναιρεθῇ ἡ σελήνη.

Καὶ κατακυριεύσει ἀπὸ θαλάσσης, ἕως θαλάσσης καὶ ἀπὸ ποταμῶν ἕως περάτων τῆς οἰκουμένης.

Ἐνώπιον αὐτοῦ προπεσοῦνται αἰθίοπες, * οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ λείξουσι.

Βασιλεῖς Θαρσεῖς καὶ Νῆσοι δῶρα προσοίσουσι, βασιλεῖς Ἀῤῥάβων καὶ Σαβὰ δῶρα προσάξουσι.

Καὶ προσκυνήσουσιν αὐτῷ πάντες οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς, * πάντα τὰ ἔθνη δουλεύσουσιν αὐτῷ.

Ὅτι ἐῤῥύσατο πτωχὸν ἐκ δυνάστου, * καὶ πένητα ᾧ οὐχ ὑπῆρχε βοηθός.

Φείσεται πτωχοῦ καὶ πένητος, * καὶ ψυχὰς πενήτων σώσει.

Ἐκ τόκου καὶ ἐξ ἀδικίας λυτρώσεται τὰς ψυχὰς αὐτῶν, * καὶ ἔντιμον τὸ ὄνομα αὐτῶν ἐνώπιον αὐτοῦ.

Καὶ ζήσεται καὶ δοθήσεται αὐτῷ ἐκ τοῦ χρυσίου τῆς Ἀραβίας, * καὶ προσεύξονται περὶ αὐτοῦ διαπαντός, ὅλην τὴν ἡμέραν εὐλογήσουσιν αὐτόν.

Ἔσται στήριγμα ἐν τῇ γῇ ἐπ' ἄκρων τῶν ὀρέων * ὑπεραρθήσεται ὑπὲρ τὸν Λίβανον ὁ καρπὸς αὐτοῦ, καὶ ἐξανθήσου-

σιν

σιν ἐκ πόλεως ὡσεὶ χόρτος τῆς γῆς.

Ἔστω τὸ ὄνομα αὐτοῦ εὐλογημένον εἰς τοὺς αἰῶνας * πρὸ τοῦ ἡλίου διαμένει τὸ ὄνομα αὐτοῦ.

Καὶ εὐλογηθήσονται ἐν αὐτῷ πᾶσαι αἱ φυλαὶ τῆς γῆς * πάντα τὰ ἔθνη μακαριοῦσιν αὐτήν.

Εὐλογητὸς κς ὁ θεὸς τοῦ ἰσραὴλ * ὁ ποιῶν θαυμάσια μόνος.

Καὶ εὐλογημένον τὸ ὄνομα τῆς δόξης αὐτοῦ εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Καὶ πληρωθήσεται τῆς δόξης αὐτοῦ πᾶσα ἡ γῆ * γένοιτο γένοιτο.

Ψαλ. ρλα'.

Μνήσθητι κε τοῦ δαδ, καὶ πάσης τῆς πραότητος αὐτοῦ.

Ὡς ὤμοσε τῷ κυρίῳ, ηὔξατο τῷ θεῷ Ἰακώβ.

Εἰ εἰσελεύσομαι εἰς σκήνωμα * εἰ ἀναβήσομαι ἐπὶ κλίνης στρωμνῆς μου.

Εἰ δώσω ὕπνον τοῖς ὀφθαλμοῖς μου, * καὶ τοῖς βλεφάροις μου νυσταγμὸν, καὶ ἀνάπαυσιν τοῖς κροτάφοις μου.

Ἕως οὗ εὕρω τόπον τῷ κῷ * σκήνωμα τῷ θεῷ Ἰακώβ.

Ἰδοὺ ἠκούσαμεν αὐτὴν ἐν εὐφραθᾷ * εὕρομεν αὐτὴν ἐν τοῖς πεδίοις τοῦ δρυμοῦ.

Εἰσελευσόμεθα εἰς τὰ σκηνώματα αὐτοῦ * προσκυνήσωμεν εἰς τὸν τόπον, οὗ ἔστησαν οἱ πόδες αὐτοῦ.

Ἀνάστηθι κε εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου * σὺ καὶ ἡ κιβωτὸς τοῦ ἁγιάσματός σου.

Οἱ ἱερεῖς σου ἐνδύσονται δικαιοσύνην, καὶ οἱ ὅσιοί σου ἀγαλλιάσονται.

Ἕνεκεν Δαβὶδ τοῦ δούλου σου * μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπον τοῦ Χριστοῦ σου.

Ὤμοσε Κύριος τῷ Δαβὶδ ἀλήθειαν, καὶ οὐ μὴ ἀθετήσει αὐτήν * ἐκ καρποῦ τῆς κοιλίας σου θήσομαι ἐπὶ τοῦ θρόνου σου.

Ἐὰν φυλάξωνται οἱ υἱοί σου τὴν διαθήκην μου, καὶ τὰ μαρτύριά μου ταῦτα, ἃ διδάξω αὐτούς, καὶ οἱ υἱοὶ αὐτῶν ἕως τοῦ αἰῶνος, καθιοῦνται ἐπὶ τοῦ θρόνου σου.

Ὅτι ἐξελέξατο Κύριος τὴν Σιὼν * ἡρετίσατο αὐτὴν εἰς κατοικίαν ἑαυτῷ.

Αὕτη ἡ κατάπαυσίς μου εἰς αἰῶνα αἰῶνος * ὧδε κατοικήσω ὅτι ᾑρετισάμην αὐτήν.

Τὴν θύραν αὐτῆς εὐλογῶν εὐλογήσω, * τοὺς πτωχοὺς αὐτῆς χορτάσω ἄρτων.

Τοὺς ἱερεῖς αὐτῆς ἐνδύσω σωτηρίαν, * καὶ οἱ ὅσιοι αὐτῆς ἀγαλλιάσει ἀγαλλιάσονται.

Ἐκεῖ ἐξανατελῶ κέρας τῷ Δαβὶδ * ἡτοίμασα λύχνον τῷ Χριστῷ μου.

Τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ ἐνδύσω αἰσχύνην * ἐπὶ δὲ αὐτὸν ἐξανθήσει τὸ ἁγίασμά μου.

Ψαλ. ϛ'.

Ὁ Κατοικῶν ἐν βοηθείᾳ τοῦ ὑψίστου. ζήτει εἰς τὴν ὥρ. ϛ'. φυλλ. 121. καὶ μετὰ τὴν συναπτὴν τῆς δεήσεως. λέγει εἰς ἦχ. α'. Τροπ. Ἰδ.

Δεῦτε πιστοὶ ἐπαρθῶμεν ἐνθέως, καὶ κατίδωμεν συγκατάβασιν θεϊκὴν ἄνωθεν, ἐν Βηθλεὲμ πρὸς ἡμᾶς ἐμφανῶς, καὶ νοῦν καθαρθέντες τῷ βίῳ, προσενέγκωμεν ἀρετὰς ἀντὶ μύρου, προευτρεπίζοντες πισταῖς τῶν γενεθλίων τὰς

εἰσόδους ἐπὶ τῶν ψυχικῶν θησαυρισμάτων κράζοντες, ἐν ὑψίστοις δόξα θεῷ τῷ ἐν τριάδι. δι' οὗ ἐν αὐτοῖς εὐδοκία ἐπεφάνη τὸν Ἀδὰμ ἐκλυτρούμενος τῆς ἀρχαιγόνου ἀρᾶς ὡς φιλάνθρωπος. στίχ. Βασιλεῖς Θαρσεῖς, καὶ νῆσοι δῶρα προσοίσουσι. καὶ πάλιν τὸ αὐτ. τροπ.

ἄλλο τροπ. ἦχ. δ'. Ἰδ.

Ἄκουε οὐρανὲ, καὶ ἐνωτίζου ἡ γῆ, σαλευθήτω τὰ θεμέλια, ἐπιλαβέτω τρόμος τὰ καταχθόνια, ὅτι ὁ θεὸς τε καὶ κτίστης σαρκὸς εἰσέδυ πλάσιν, καὶ ὁ κραταιᾷ κτίσας χειρὶ τὴν κτίσιν, σπλάγχνων ὁρᾶται πλάσματος. ὢ βάθος πλούτου καὶ σοφίας καὶ γνώσεως θεοῦ. ὡς ἀνεξερεύνητα τὰ κρίματα αὐτοῦ, καὶ ἀνεξιχνίαστοι αἱ ὁδοὶ αὐτοῦ. στίχ. Βασιλεῖς Ἀράβων καὶ Σαβὰ δῶρα προσάξουσι. καὶ πάλιν τὸ αὐτὸ τροπ. Δόξα ἦχ. πλα. α'.

Δεῦτε χριστοφόροι λαοὶ κατίδωμεν θαῦμα πᾶσαν ἔννοιαν ἐκπλῆττον καὶ συνέχον, καὶ εὐσεβῶς ἀνυμνοῦντες πίστει προσκυνήσωμεν. σήμερον πρὸς τὴν Βηθλεὲμ ἐγκυμονοῦσα κόρη παραγίνεται τοῦ γεννῆσαι τὸν κν̄. χοροὶ δὲ ἀγγέλων προτρέχουσι, καὶ ταῦτα βλέπων, ἐβόα Ἰωσὴφ ὁ μνήστωρ. τί τὸ ἐν σοὶ ξένον μυστήριον παρθένε; καὶ πῶς μέλλεις λοχεῦσαι ἡ ἀπειρόζυγος δάμαλις; καὶ νῦν τὸ αὐτὸ καὶ ἔπειτα προκ. ἦχ. δ'. Ἐκ γαστρὸς πρὸ ἑωσφόρου γεγέννηκά σε, ὤμοσε, κς̄, καὶ οὐ μεταμεληθήσεται, σὺ εἶ ἱερεὺς εἰς τὸν αἰῶνα κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδέκ. στίχ. Εἶπεν ὁ κς̄ τῷ κῷ μου κάθου ἐκ δεξιῶν μου ἕως ἂν θῶ τοὺς ἐχθρούς σου ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου. προφητ. Ἡσαΐου Προσέθετο κς̄ λαλῆσαι τῷ Ἄχαζ. ὁ ἀπος. πρὸς Ἑβρ. Κατ'

ἀρχὰς

ἀρχὰς σου κε τὴν γῆν. εὐαγγ. κατὰ Ματθ. Τοῦ Ἰησοῦ γεννηθέντος ἐν Βηθλεὲμ τῆς Ἰουδ. ζήτ. εἰς τὴν λειτουργ. τῆς χριστοῦ γεννήσεως. εἶτα Πληρώσωμεν. ζήτει φύλ. 91. καὶ ἀπὸ τοῦ Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν. λέγεται εὐθὺς Ταχὺ προκαταλαβέτωσαν. ὡς ἐν τῇ ἰδίᾳ ς'. ὥρ. φύλ. 123. καὶ μετὰ τὸ τρισάγιον παναγία τριὰς πάτερ ἡμῶν. καὶ ὅτι σοῦ ἐστιν. λέγεται τὸ τροπ. ἦχ. δ'. Ἀπεγράφετο ποτὲ, σὺν τῷ πρεσβύτῃ Ἰωσὴφ ὡς ἐκ σπέρματος Δαβίδ, ἐν Βηθλεὲμ ἡ Μαριὰμ, κυοφοροῦσα τὴν ἄσπορον κυοφορίαν, ἐπέστη δὲ καιρὸς ὁ τῆς γεννήσεως, καὶ τόπος ἦν οὐδεὶς τῷ καταλύματι. ἀλλ' ὡς τερπνὸν παλάτιον τὸ σπήλαιον τῇ βασιλίδι ἐδείκνυτο. Χριστὲ γεννᾶται τὴν πρὶν πεσοῦσαν ἀναστήσων εἰκόνα. καὶ ἔπειτα ἡ εὐχὴ Ἰησοῦ Χριστὲ παντοδύναμε. καὶ ἀπόλυσ. τῆς ς'. ὥρ. φύλ. 123.

Ἀρχὴ τῆς ὥρ. θ'. μετὰ τὸ Δεῦτε προσκυνήσωμεν.

Ψαλ. ρθ'.

Εἶπεν ὁ κύριος τῷ κυρίῳ μου κάθου ἐκ δεξιῶν μου * ἕως ἂν θῶ τοὺς ἐχθρούς σου ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου.

Ῥάβδον δυνάμεως ἐξαποστελεῖ σοι κύριος ἐκ Σιὼν * καὶ κατακυρίευε ἐν μέσῳ τῶν ἐχθρῶν σου.

Μετὰ σοῦ ἡ ἀρχὴ ἐν ἡμέρᾳ δυνάμεώς σου * ἐν ταῖς λαμπρότησι τῶν ἁγίων σου,

Ἐκ γαστρὸς πρὸ ἑωσφόρου ἐγέννησά σε * ὤμοσε κύριος καὶ οὐ μεταμεληθήσεται * σὺ εἶ ἱερεὺς εἰς τὸν αἰῶνα κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδέκ·

Κύριος ἐκ δεξιῶν σου συνέθλασεν ἐν ἡμέρᾳ ὀργῆς αὐτοῦ βασιλεῖς.

Κρινεῖ ἐν τοῖς ἔθνεσι, πληρώσει πτώματα· συνθλάσει κεφαλὰς ἐπὶ γῆς πολλῶν.

Ἐκ χειμάῤῥου ἐν ὁδῷ πίεται· διὰ τοῦτο ὑψώσει κεφαλήν· Ψαλ. πδ'.

Εὐδόκησας κύριε τὴν γῆν σου· ζήτει εἰς τὴν θ'. ὥρ. φύλ. 126. καὶ ὁμοίως τὸν ψαλμὸν πε'. Κλῖνον κύριε τὸ οὖς σου φύλ. 127. ἔπειτα μετὰ τὴν συναπτὴν τῶν δεήσεων.

προπ. ἦχ. βαρὺς Ἰδ.

Ἐξεπλήττετο Ἡρώδης ὁρῶν μετὰ μάγων τὴν εὐσέβειαν, καὶ τῷ θυμῷ νικώμενος, τῶν ἐτῶν ἠκριβολογεῖτο τὸ διάστημα. μητέρες ἠτεκνοῦντο, καὶ ἡ ἄωρος ἡλικία τῶν βρεφῶν πικρῶς κατεθερίζετο. μαζοὶ ἐξηραίνοντο, καὶ πόροι γάλακτος συνεστέλλοντο. μέγα ἦν τὸ δεινόν. διὸ εὐσεβῶς πιστοὶ συνελθόντες προσκυνήσωμεν τοῦ χριστοῦ τὴν γέννησιν. στίχ. Ἐκ γαστρὸς πρὸ ἑωσφόρου γεγέννηκά σε. ὤμοσε κύριος καὶ οὐ μεταμεληθήσεται· σὺ εἶ ἱερεὺς εἰς τὸν αἰῶνα κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδέκ.

καὶ πάλιν τὸ αὐτὸ προπ. ἄλλο τροπ. ἦχ. β'.

Ὅτε Ἰωσὴφ παρθένε λύπῃ ἐτιτρώσκετο πρὸς Βηθλεὲμ ἐπαίρων, ἐβόας πρὸς αὐτόν. τί ὁρῶν με ἔγκυον στυγνάζεις καὶ ταράττεσαι ἀγνοῶν ὅλως τὸ ἐν ἐμοὶ φρικτὸν μυστήριον. λοιπὸν ἀπόθου φόβον ἅπαντα τὸ παράδοξον ἐννοῶν. θεὸς κάτεισι γὰρ ἐπὶ γῆς δι' ἔλεον ἐν τῇ μήτρᾳ μου. καὶ νῦν σάρκα προσελάβετο, ὅνπερ τικτόμενον ὄψει ὡς ηὐδόκησε. καὶ τῆς χαρᾶς πλησθεὶς, προσκυνήσεις ὡς κτίστην σου. ἄγγελοι ὑμνοῦσιν ἀπαύστως, καὶ δοξάζουσι σὺν πατρὶ ἁγίῳ πνεύματι. στίχ. Ἀλήθεια ἐκ τῆς γῆς ἀνέτειλε. καὶ δικαιοσύνη ἐκ τοῦ οὐρανοῦ διέκυψε. πάλιν τὸ αὐτ. προπ.

Δόξα

Δόξα ἦχ. πλα. β΄. Γ΄δ.

Σήμερον γεννᾶται ἐκ παρθένου ὁ δρακὶ τὴν πᾶσαν ἔχων κτίσιν. ῥακὶ καθάπερ βροτὸς σπαργανοῦται ὁ τῇ οὐσίᾳ φανεὶς θεός, ἐν φάτνῃ ἀνακέκλιται ὁ στερεώσας τοὺς οὐρανοὺς πάλαι κατ' ἀρχάς. ἐκ μαζῶν γαλακτρέφεται ὁ ἐν τῇ ἐρήμῳ μάννα ὀμβρήσας τῷ λαῷ. Μάγους προσκαλεῖται ὁ νυμφίος τῆς ἐκκλησίας. δῶρα τούτων αἴρει ὁ υἱὸς τῆς παρθένου. προσκυνοῦμέν σου τὴν γέννησιν χριστέ, προσκυνοῦμέν σου τὴν γέννησιν χριστέ, προσκυνοῦμέν σου τὴν γέννησιν χριστέ. δεῖξον ἡμῖν καὶ τὰ θεῖα σου θεοφάνια. καὶ νῦν τὸ αὐτό. εἶτα προκ. ἦχ. δ΄.

Μήτηρ Σιὼν ἐρεῖ ἄνθρωπος, καὶ ἄνθρωπος ἐγεννήθη ἐν αὐτῇ, καὶ αὐτὸς ἐθεμελίωσεν αὐτὴν ὁ ὕψιστος. στίχ. Οἱ θεμέλιοι αὐτοῦ ἐν τοῖς ὄρεσι τοῖς ἁγίοις* ἀγαπᾷ κύριος τὰς πύλας Σιὼν ὑπὲρ πάντα τὰ σκηνώματα Ἰακώβ. προφητ. Ἠσαΐου. Παιδίον ἐγεννήθη ἡμῖν, υἱὸς καί. ὁ ἀπόστ. πρὸς ἑβρ. Ἀδελφοί. ὅ,τε ἁγιάζων καὶ οἱ ἁγιαζόμενοι ἐξ ἑνός. καὶ εὐαγγ. ἐκ τοῦ κατὰ Ματθ. Ἀναχωρησάντων τῶν μάγων. ζήτει τῇ κϛ΄. τοῦ Ἰαν. μηνός. εἶτα πληρώσ. καὶ εἰς τὸ τελ. τῆς συναπτῆς εὐθὺς λέγεται τὸ Μὴ δὴ παραδῴης ἡμᾶς εἰς τέλος. ὡς ἐν τῇ ἰδίᾳ θ΄. ὥρᾳ φύλ. 129. ἔπειτα τὸ τρισάγιον παναγία τριὰς πάτερ ἡμῶν ὅτι σοῦ, καὶ τὸ ἀπολυτ. Ἀπεγράφετο ποτὲ σὺν τῷ πρεσβύτῃ. καὶ ἡ εὐχ. τῆς θ΄. ὥρας. ἤγουν Δέσποτα κύριε ὁ θεὸς ἡμῶν. καὶ εἰς τὸ τελ. αὐτῆς ἀμέσως λέγονται οἱ μακαρισμοὶ σὺν τῷ πιστεύω φύλ. 129. καὶ εἰς τὸ τελ. αὐτοῦ, τὸ πάτερ ἡμῶν. ὅτι σοῦ. καὶ τὸ κοντ. Ἀπεγράφετο ποτὲ σὺν τῷ. καὶ ἀπολυσ.

Τῇ

Τῇ κδ΄ ἑσπέρ. λέγονται στιχ. η΄. ἤγουν Ι΄ Γ΄ δ.

Εἰς ἦχ. β΄. Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα τῷ κῷ. Τοῦ κυ Ιυ γεννηθέντος. τὰ δύο ταῦτα περιοδεύονται. Ἡ βασιλεία σου χε ὁ θεός. τοῦτο δὲ δισσεύεται. δόξα καὶ νῦν ἦχ. ὁ αὐτ. Τί σοι προσενέγκωμεν χε. ἔπειτα προκ. ὁ κς ἐβασίλευσεν. καὶ στιχ. Ἐνεδύσατο κς. εἶτ. ἀναγν. τὸ α΄. Γενέσ. Ἐν ἀρχῇ ἐποίησεν ὁ θεὸς τὸν οὐρανόν. καὶ τὴν γῆν. τὸ β΄. ἀριθμῶν. Ἐγένετο πνεῦμα θεοῦ ἐπὶ Βαλαάμ. τὸ γ΄. προφητ. μιχαίου. Ἐν ταῖς ἡμέρ. ἐκ. λέγει κς, Συνάξω. καὶ εὐθὺς οἱ ψάλται ψάλλουσι τὸ τροπ. εἰς ἦχ. πλα. β΄. Λαθὼν ἐτέχθης ὑπὸ τὸ σπήλαιον, ἀλλ' οὐρανός σε πᾶσιν ἐκήρυττεν. ὥσπερ στόμα τὸν ἀστέρα προβαλλόμενος σωτήρ. καὶ μάγους σοι προσήνεγκεν ἐν πίστει προσκυνοῦντάς σε, μεθ' ὧν ἐλέησον ἡμᾶς. καὶ ὁ χορὸς λέγει πάλιν τὸ αὐτ. τροπ. εἶτα ὁ ἀναγνώστης στιχολογεῖ τοῦτον τὸν ψαλμὸν οὕτως στίχ. Οἱ θεμέλιοι αὐτοῦ ἐν τοῖς ὄρεσι τοῖς ἁγίοις, ἀγαπᾷ κς τὰς πύλας Σιὼν ὑπὲρ πάντα τὰ σκηνώματα Ἰακώβ. δεδοξασμένα ἐλαλήθη περὶ σοῦ ἡ πόλις τοῦ θεοῦ. μνησθήσομαι ῥαὰβ καὶ βαβυλῶνος τοῖς γινώσκουσί με. καὶ οἱ ψάλται ἀποκρίνοντ. Καὶ μάγους σοι προσήνεγκεν ἐν πίστει προσκυνοῦντάς σε, μεθ' ὧν ἐλέησον ἡμᾶς. καὶ ὁ χορὸς Λαθὼν ἐτέχθης. ὅλον. καὶ ἔπειτα ὁ ἀναγνώσ. στίχ. Καὶ ἰδοὺ ἀλλόφυλοι καὶ Τύρος καὶ λαὸς τῶν αἰθιόπων, οὗτοι ἐγεννήθησαν ἐκεῖ. μήτηρ Σιὼν ἐρεῖ ἄνθρωπος. καὶ ἄνθρωπος ἐγεννήθη ἐν αὐτῇ. καὶ αὐτὸς ἐθεμελίωσεν αὐτὴν ὁ ὕψιστος. οἱ ψάλται. Καὶ μάγους σοι προσήνεγκεν. ὁ χορός. Λαθὼν ἐτέχθης ὑπὸ τὸ σπήλ. καὶ ὁ ἀναγνωσ. στίχ. Κύριος διη-

γήσε-

γήσεται ἐν γραφῇ λαῶν καὶ ἀρχόντων τούτων. τῶν γε-
γεννημένων ἐν αὐτῇ. ὡς εὐφραινομένων πάντων ἡ κατοι-
κία ἐν σοί. οἱ ψάλται. Καὶ μάγους σοὶ προσήνεγκεν
ἐν πίστει. ὁ χορός. Λαθὼν ἐτέχθης. οἱ ψάλται ὁμοίως
λέγουσιν Λαθὼν ἐτέχθης. μετὰ δὲ τὴν ἀνάγνωσιν δ΄. προ-
φητ. Ἡσαΐου. Τάδε λέγει κς. ἐξελεύσεται. ἡ ε΄. προ-
φητ. Ἱερεμ. Οὗτος ὁ θεὸς ἡμῶν οὐ λογισθ. ἡ ϛ΄. προ-
φητ. Δανιήλ. Εἶπε Δανιὴλ τῷ Ναβουχοδονόσορ. εἶτα εἰς
τὸ τέλ. αὐτ. οἱ ψάλται ψάλλουσι προπ. εἰς ἦχ. πλα. β΄.
Ἀνέτειλας χε ἐκ παρθένου νοητὲ ἥλιε τῆς δικαιοσύνης, καὶ
ἀστήρ σε ὑπέδειξεν ἐν σπηλαίῳ χωρούμενον τὸν ἀχώρη-
τον. μάγους ὁδηγήσας εἰς προσκύνησιν σου, μεθ' ὧν σε με-
γαλύνομεν ζωοδότα δόξα σοι. καὶ ὁ χορὸς λέγει πάλιν τὸ
αὐτ. εἶτα ὁ ἀναγνώστης στιχολογεῖ τοῦτο. στίχ. Ὁ κς ἐβα-
σίλευσεν εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο, ἐνεδύσατο κς δύναμιν
καὶ περιεζώσατο. καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην ἥτις οὐ
σαλευθήσεται. ἕτοιμος ὁ θρόνος σου ἀπὸ τότε, ἀπὸ τοῦ
αἰῶνος σὺ εἶ. καὶ οἱ ψάλται ἀποκρίνονται τὸ Μάγους
ὁδηγήσας εἰς προσκύνησιν σου μεθ' ὧν σε μεγαλύνομεν
ζωοδότα δόξα σοι. εἶτα ὁ χορὸς λέγει τὸ Ἀνέτειλας χε νοητέ.
εἶτα ὁ ἀναγνώστης πάλιν στιχολογεῖ. στίχ. Ἐπῆραν οἱ ποτα-
μοὶ κε, ἐπῆραν οἱ ποταμοὶ φωνὰς αὐτῶν. ἀροῦσιν οἱ ποτα-
μοὶ ἐπιτρίψεις αὐτῶν ἀπὸ φωνῶν ὑδάτων πολλῶν. οἱ ψάλτ.
Μάγους ὁδηγήσας. ὁ χορὸς Ἀνέτειλας χε. ὁ ἀναγνώστης.
στίχ. Θαυμαστοὶ οἱ μετεωρισμοὶ τῆς θαλάσσης, θαυμαστὸς
ἐν ὑψηλοῖς ὁ κς. τὰ μαρτύριά σου ἐπιστώθησαν σφόδρα,
τῷ οἴκῳ σου πρέπει ἁγίασμα κε εἰς μακρότητα ἡμερῶν.

καὶ

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 2.3.206

καὶ πάλιν οἱ ψάλται τὸ Μάγους ὁδηγήσας. ὁ χορὸς. Ἀνέτειλας χε. Οἱ ψάλται ὁμοίως Ἀνέτειλας χε. καὶ ἔπειτα ὁ ἀναγνώστης λέγει τὴν ἀνάγνωσιν ζ΄. προφητ. Ἡσαΐου Παιδίον ἐγεννήθη ἡμῖν. καὶ εἰς τὸ τέλ. προκ. ἦχ. δ΄.

Κς εἶπε πρός με υἱός μου εἶ σύ, ἐγὼ σήμερον γεγέννηκά σε. στίχ. Αἴτησαι παρ' ἐμοῦ, καὶ δώσω σοι ἔθνη τὴν κληρονομίαν σου, καὶ τὴν κατάσχεσίν σου τὰ πέρατα τῆς γῆς. καὶ ἀναγν. η΄. προφητ. Ἡσαΐου Προσέθετο κς λαλῆσαι τῷ Ἄχαζ. καὶ μετὰ τὰ ἀναγν. εἰς τὴν λειτουργ. ὁ ἱερεὺς λέγει τὴν μικρὰν συναπτὴν καὶ τὰς εὐχὰς τῶν ἀντιφώνων, καὶ ὁ χορὸς τὰ ἀντίφωνα.

ἀντίφωνον α΄. ἦχ. πλα. δ΄.

Μακάριος ἀνὴρ ὃς οὐκ ἐπορεύθη ἐν βουλῇ ἀσεβῶν. ὁ χορὸς, Ἀντιλαβοῦ μου κε.

Μακάριος ἀνὴρ ὃς οὐκ ἐπορεύθη ἐν βουλῇ ἀσεβῶν καὶ ἐν ὁδῷ ἁμαρτωλῶν οὐκ ἔστη, καὶ ἐπὶ καθέδρᾳ λοιμῶν οὐκ ἐκάθισεν. Ἀντιλαβοῦ μου κε.

Ἀλλ' ἢ ἐν τῷ νόμῳ κυ τὸ θέλημα αὐτοῦ, καὶ ἐν τῷ νόμῳ αὐτοῦ μελετήσει ἡμέρας καὶ νυκτός. Ἀντιλαβοῦ μου κύριε.

Καὶ ἔσται ὡς τὸ ξύλον τὸ πεφυτευμένον παρὰ τὰς διεξόδους τῶν ὑδάτων, Ἀντιλαβοῦ μου κε.

Ὃ τὸν καρπὸν αὐτοῦ δώσει ἐν καιρῷ αὐτοῦ, καὶ τὸ φύλλον αὐτοῦ οὐκ ἀπορρυήσεται. Ἀντιλαβ. κε.

Δόξα πρι καὶ υἱῷ καὶ ἁγίῳ πνι. Ἀντιλαβ. κε.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶ. Ἀντιλαβ. κε.

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 2.3.206

Ἀντίφ. β΄. ἦχ. β΄.

Ἵνα τί ἐφρύαξαν ἔθνη καὶ λαοὶ ἐμελέτησαν κενά. Ταῖς πρεσβ. τῆς θκου σῶτερ σῶσον ἡμ.

Παρέστησαν οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς, καὶ οἱ ἄρχοντες συνήχθησαν ἐπὶ τὸ αὐτὸ κατὰ τοῦ κυ, καὶ κατὰ τοῦ χυ αὐτοῦ. ταῖς πρεσβ.

Διαῤῥήξωμεν τοὺς δεσμοὺς αὐτῶν, ἀποῤῥίψωμεν ἀφ᾽ ἡμῶν τὸν ζυγὸν αὐτῶν. ταῖς πρεσβ.

Ὁ κατοικῶν ἐν οὐρανοῖς ἐκγελάσεται αὐτούς, καὶ ὁ κς ἐκμυκτηριεῖ αὐτούς. ταῖς πρεσβ.

Δόξα πρὶ καὶ υἱῷ καὶ ἁγίῳ πνι. ταῖς πρεσβ. καὶ νῦν καὶ ἀεί. Ὁ μονογενὴς υἱὸς καὶ λόγος.

Ἀντίφωνον γ΄. ἦχ. γ΄.

Εἶπεν ὁ κς τῷ κῷ μου κάθου ἐκ δεξιῶν μου. ἀλληλ. ἀλληλ. ἀλληλ.

Εἶπεν ὁ κς τῷ κῷ μου κάθου ἐκ δεξιῶν μου, ἕως ἂν θῶ τοὺς ἐχθρούς σου ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου. ἀλληλ. ἀλληλ. ἀλληλ.

Ῥάβδον δυνάμεως ἐξαποστελεῖ σοι κς ἐκ σιών, καὶ κατακυρίευε ἐν μέσῳ τῶν ἐχθρῶν σου. ἀλλ. ἀλλ. ἀλλ.

Μετὰ σοῦ ἡ ἀρχὴ ἐν ἡμέρᾳ τῆς δυνάμεώς σου ἐν ταῖς λαμπρότησι τῶν ἁγίων σου. ἀλλ. ἀλλ. ἀλλ.

Ἐκ γαστρὸς πρὸ ἑωσφόρου γεγέννηκά σε, ὤμοσε κς καὶ οὐ μεταμεληθήσεται. ἀλλ. ἀλλ. ἀλλ.

Ἐκφωνήσαντος τοῦ ἱερέως τὸ Ὅτι ἅγιος εἶ ὁ θεὸς ἡμῶν καὶ σοὶ τόν. ὁ χορὸς ψάλλει τὸ τρισάγιον εἶτα ταῦτα τὰ προκ. ἦχ. πλα. δ΄. Εὔξασθε καὶ ἀπόδοτε κῳ τῷ θεῷ ἡμῶν.

ἡμῶν. στίχ. Γνωστὸς ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ ὁ Θεὸς ἐν τῷ Ἰσραὴλ μέγα τὸ ὄνομα αὐτοῦ. ὁ ἀπόστ. πρὸς Ἑβρ. Ἀδελφοὶ πολυμερῶς καὶ πολυτρ. ζήτει Σαββ. α΄. τῶν νηστειῶν. ἀλλ. ἦχ. πλ. α΄. Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μου κάθου ἐκ δεξιῶν μου, ἕως ἂν θῶ τοὺς ἐχθρούς σου ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου. στίχ. α΄. Ῥάβδον δυνάμεως ἐξαποστελεῖ σοι Κύριος ἐκ Σιών, καὶ κατακυρίευε ἐν μέσῳ τῶν ἐχθρῶν σου. στίχ. Ἐν ταῖς λαμπρότησι τῶν ἁγίων σου. Τὸ εὐαγγ. κατὰ Λουκ. Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκ. ἐξῆλθε δόγμα παρά. ζήτει εἰς τὴν τάξιν αὐτ. καὶ καθεξῆς τελεῖται ἡ θεία λειτουργ. τοῦ ἁγίου μεγάλου πατρὸς ἡμῶν Βασιλείου. Κοινων. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν. ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ λέγεται τὸ ἀπόδειπνον εἰς τὴν τράπεζαν οὕτως.

Τὸ ἀπόδ. μικρὸν λεγόμενον εἰς τὴν τράπεζαν μετὰ τὴν ἀπόδοσιν τῶν χαρίτων.

Ἐν τῇ παραμονῇ τῆς τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ γεννήσεως:

Ὁ Ἱερεὺς λεγ. Εὐλογητὸς ὁ Θεός. καὶ λέγετ. τὸ γ΄. ἅγιον παναγία τριὰς πάτερ ἡμῶν καὶ ὅτι σοῦ τὸ Δεῦτε προσκυνήσωμεν. ἐκ γ΄. ἔπειτα ὁ ψαλ. Ὁ κατοικῶν ἐν βοηθείᾳ. φύλ. 121. τὸ Ἐλέησόν με ὁ Θεός. φύλ. 115. καὶ τὸ Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς. φύλ. 190. καὶ εἶτα τὸ τρισάγιον πάτερ ἡμῶν. καὶ τροπ. Ἀπεγράφετο ποτέ. φύλ. 343. καὶ ἀπόλυσις.

Ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ ἐν τῇ νυκτὶ τοῦ Χριστοῦ γεννήσεως. ἐν τῷ καιρῷ τῆς εὐλογίας τῆς τραπέζης κατὰ τὰ ἔθος

Δύο ψάλται ἐκφώνως ᾄδουσι τόδε τὸ ᾆσμα κατ' Ἀλφά-
βητον εἰς τὴν γέννησιν τοῦ κυ ἡμῶν Ἰυ Χυ.

Σ Ἤμερον γεννᾶται ὁ κύριος * καὶ πᾶσα ἡ κτίσις ἀγάλλεται. καὶ λέγεται τρίς. ἔπειτα καθ' ἕκαστον στίχον λέγεται ἅπαξ.

Ἄναρχος θς καταβέβηκεν. καὶ ἐν τῇ παρθένῳ κατῴκησεν.

Βασιλεὺς τῶν ὅλων καὶ κς * ἦλθεν τὸν Ἀδὰμ ἀναπλάσασθαι.

Γηγενεῖς σκιρτᾶτε καὶ χαίρετε. τάξεις τῶν ἀγγέλων εὐφραίνεσθε.

Δεῦτε ἐν σπηλαίῳ θεάσασθε. ὃν οἱ οὐρανοὶ οὐκ ἐχώρησαν.

Ἐκ παρθένου τίκτεται κς. καὶ ἐν φάτνης θρόνῳ πυρίμορφος.

Ζητεῖ ὁ Ἡρώδης τὸν χν. μάγους ἀποστέλλων θεάσασθαι.

Ἦλθεν Ἰς ὁ ὑπέρθεος. θέλων ἐλεῆσαι τὰ σύμπαντα.

Θεοῦ τὴν βουλὴν διηγούμενοι. μάγοι τὸν σρα προσέφθασαν.

Ἴδεν ἡ παρθένος τὸν χν. ἄνον ὁρῶσα, θεὸν ἔγνωκεν.

Κύψαντες, αὐτῷ προσεκύνησαν. μάγοι καὶ τὰ δῶρα ἐκόμισαν.

Λίβανον καὶ σμύρναν καὶ τὸν χρυσόν. σὺν αὐτοῖς οἱ μάγοι προσέφερον.

Μάγοι καὶ ποιμένες ἐδόξαζον. τὸν ἐλθόντα σῶσαι τὸν ἄνον.

Νόμον παλαιὸν ἀποθέμενοι. νέαν ἐντολὴν ἀναλάβωμεν.

Ξένη σου παρθένε ἡ κύησις, ξένος δὲ ὁ τρόπος ὁ τῆς γεννήσεως

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 2.3.206

Ὁ οὐρανὸς ἐκλήθη τὸ σπήλαιον. καὶ ἡ φάτνη θρόνος περίμορφος.

Ποιμένες τὸ θαῦμα ἑωράκασι. καὶ εἰς Βηθλεὲμ ἀνεκήρυττον.

Ῥήτορες περσοφῆται προσεκήρυξαν. τοῦ χριστοῦ τὴν ἔνσαρκον γέννησιν.

Σὺν ἀγγέλοις πάντες δοξάσωμεν. τὸν ἐλθόντα σῶσαι τὸν ἄνθρωπον.

Τὸν τεχθέντα πάντες αἰνέσωμεν. καὶ ὡς βασιλέα ὑμνήσωμεν.

Ὕμνον τῶν ἀγγέλων βοήσωμεν· δόξα ἐν ὑψίστοις κραυγάζοντες.

Φιλανθρώπους πάντας ἐκάλεσεν. καὶ ὡς τοὺς ποιμένας ἐφώτισεν.

Χαῖρε θεοτόκε ἀνύμφευτε. σῶζε τοὺς εἰς σὲ καταφεύγοντας.

Ψάλλομεν παρθένε τὸν τόκον σου. ὃν τεκοῦσα ἔμεινας ἄφθορος.

Ὦ Χριστέ μου σῶσον τὸν κόσμον σου, καὶ τὸν οἶκον τοῦτον εὐλόγησον.

Ὦ παρθένε κόρη ἀμίαντε. σῶζε τοὺς εἰς σὲ καταφεύγοντας. γʹ. Σήμερον γεννᾶται. καὶ λέγεται τρίς.

εἶτα εὐφημίζομεν τὸν κατὰ καιρὸν ἄκρον Ἀρχιερέα, καὶ τοὺς λοιπούς.

Ἰννοκεντίῳ τῷ ἐνδεκάτῳ ἄκρῳ ἀρχιερεῖ, τῷ παναγιωτάτῳ καὶ μακαριωτάτῳ πάπᾳ πολλὰ τὰ ἔτη.

Διαφυλάξοι κύριος ὁ θεὸς τὸν εὐσεβέστατον ἡμῶν βασιλέα Ν. καὶ δώη αὐτῷ κράτος, νίκην, ὑγείαν, σωτηρίαν.

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 2.3.206

τηρίαν, καὶ παντὶ τῷ τε παλατίῳ καὶ στρατοπέδῳ, καὶ ὑποτάξοι ὑπὸ τοὺς πόδας αὐτοῦ πάντα ἀλλόφυλον ἐχθρὸν καὶ πολέμιον. εἰς πολλὰ τὰ ἔτη.

Διατηρήσοι κύριος ὁ θεὸς τοὺς ἐξοχωτάτους Καρδινάλεις τῆς ἁγιωτάτης Ἐκκλησίας, τοὺς πανιερωτάτους ἀρχιερεῖς, τοὺς θεοφιλεστάτους ἐπισκόπους, τοὺς εὐλαβεστάτους ἱερεῖς τε διακόνους καὶ ὑποδιακόνους, καὶ πάντα κλῆρον καὶ ἱερατικὸν σύλλογον, μετὰ παντὸς τοῦ χριστεπωνύμου λαοῦ, ἐν εὐσεβεῖ πολιτείᾳ καὶ εἰρηνικῇ καταστάσει. εἰς πολλὰ τὰ ἔτη.

Πολυχρόνιον ποιήσοι κύριος ὁ θεὸς τὸν αἰδεσιμώτατον πατέρα ἡμῶν, αὐθέντην καὶ Δεσπότην Ν. καὶ πάσης τῆς ταπεινῆς ἡμῶν τάξεως καθηγούμενον ἀξιοπρεπέστατον, καὶ παράσχοι ἡμῖν αὐτὸν, ἄνοσον, εὔθυμον, ὑγιᾶ, μακρόβιον. εἰς πολλὰ τὰ ἔτη.

Διαφυλάξοι κύριος ὁ θεὸς καὶ ἡμᾶς τοὺς εὐτελεῖς μοναχοὺς, διὰ πρεσβειῶν τοῦ ἱερανοφάντορος καὶ πρὸς ἡμῶν βασιλείου. εἰς πολλὰ τὰ ἔτη.

Δεῖ δὲ εἰδέναι ὅτι ἡ παραμονὴ τῆς Χριστοῦ γεννήσεως εἰ τύχῃ ἐν τῷ σαβ. ἢ κυρ. τῷ πρωῒ λειτουργεῖται ἡ συνήθ. λειτουργ. τοῦ ἁγίου Ἰω. τοῦ χρυσ. ὡς ἔθος σὺν τῷ ἑσπερ. τῆς ἑορτ. αἱ ὧραι δὲ τῆς παραμονῆς ψάλλονται ἐν τῇ παρασκευῇ. σὺν τοῖς ιβ΄. τροπαρίοις. μετὰ καὶ τῶν ἀναγνωσμάτων, τοῦ ἀποστόλου. καὶ εὐαγγ. καὶ πλέον οὐδέν. καὶ ὁμοίως ποιοῦμεν ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῶν φώτων.

Μηνὶ

Μηνὶ τῷ αὐτῷ κε΄.

Η Κατὰ σάρκα γέννησις τοῦ κυ̅ ἡμῶν Ιυ̅ Χυ̅ ἐκ τῆς παναχράντου ὑπερευλογημένης δεσποίνης ἡμῶν θκου̅ καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

εἰς τὸν ὄρθρον.

Τροπ. ἦχ. δ΄. Ἡ γέννησίς σου χε̅ ὁ θς̅ ἡμῶν λέγεται ἐκ γ΄. εἶτα ἀντίφ. γ΄. ψαλ. ρλδ΄. Αἰνεῖτε τὸ ὄνομα κυ̅. ψαλ. ρθ΄. Εἶπεν ὁ κς̅ τῷ κῳ̅ μου. ψαλ. πς΄. Οἱ θεμέλιοι αὐτοῦ. εἶτα ὑπακοή. ἦχ. πλα. δ΄. Τὴν ἀπαρχὴν τῶν ἐθνῶν ὁ οὐρανός σοι προσεκόμισε τῷ κειμένῳ νηπίῳ ἐν φάτνῃ, δι᾽ ἀστέρος τοὺς μάγους καλέσας, οὓς καὶ κατέπληττεν οὐ σκῆπτρα καὶ θρόνοι ἀλλ᾽ ἐσχάτη πτωχεία, τί γὰρ εὐτελέστερον σπηλαίου; τί δὲ ταπεινότερον σπαργάνων, ἐν οἷς διέλαμψεν ὁ τῆς θεότητός σου πλοῦτος κε̅ δόξα σοι. καὶ ἐκ νεότητός μου. προκ. ἦχ. δ΄. Ἐκ γαστρὸς πρὸ ἑωσφόρου ἐγέννησά σε, ὤμοσε κς̅ καὶ οὐ μεταμεληθήσεται, σὺ εἶ ἱερεὺς εἰς τὸν αἰῶνα κατὰ τὴν τάξιν μελχισεδέκ. στίχ. Εἶπεν ὁ κς̅ τῷ κῳ̅ μου κάθου ἐκ δεξιῶν μου ἕως ἂν θῶ τοὺς ἐχθρούς σου ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου. πᾶσα πνοή. εὐαγ. κατὰ Ματθ. Τοῦ δὲ Ιυ̅ Χυ̅ ἡ γε. τελ. καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ιν̅. ζήτει κυρ. περὶ τῆς Χυ̅ γεννήσεως ἀπὸ τοῦ μέσου. εἶτα ὁ Ν. καὶ δοξάζει. εἰς ἦχ. β΄. Τὰ σύμπαντα σήμερ. εἶτα καν. β΄. εἰς ἦχ. α΄. Χς̅ γεννᾶται, καὶ Ἔσωσε λαόν. καὶ ἀναδιπλασιάζομεν τὸν εἱρμὸν τοῦ Ἔσωσε λαόν, μετὰ δὲ δόξα καὶ νῦν ἀναδιπλασιάζομεν τὸ Χς̅ γεννᾶται, καὶ πάλιν τὸ Ἔσωσε λαόν. εἰς τὸ τέλος δὲ ἑκάστης ὠδ. λεγ. τὴν μικρὰν συναπ. καὶ καθ.

καὶ

καὶ εἰς τὴν θ΄. ψάλλεται εἰς τὸ καθ' ἕκαστον προσ. μεγάλυνον ψυχή μου τὸν ἐκ τῆς παρθένου, ἢ τὸν ἐν τῷ σπηλαίῳ τεχθέντα βασιλέα, καὶ εἰς τὸ τέλος συναπτ. καὶ λεγετ. τὸ καθ. καὶ τὸ ἐξαποστ. εἰς τοὺς αἴν. στιχ. καὶ δόξα καὶ νῦν ἦχ. β΄. Σήμερον ὁ χς ἐν βηθλεὲμ γεννᾶται.

εἰς τὴν λειτουργ.

Ἀντίφωνον α΄. ἦχ. β΄.

Ἐξομολογήσομαί σοι κύριε ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου. ταῖς πρεσβείαις τῆς θεοτόκου.

Ἐξομολογήσομαί σοι κύριε ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου ἐν βουλῇ εὐθέων, καὶ συναγωγῇ μεγάλα τὰ ἔργα κυρίου. ταῖς πρεσβ.

Ἐξεζητημένα εἰς πάντα τὰ θελήματα αὐτοῦ, ἐξομολόγησις, καὶ μεγαλοπρέπεια τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. ταῖς πρεσβείαις τῆς θεοτόκου.

Μνείαν ἐποιήσατο τῶν θαυμασίων αὐτοῦ, ἐλεήμων καὶ οἰκτίρμων ὁ κύριος τροφὴν ἔδωκε τοῖς φοβουμένοις αὐτόν. ταῖς πρεσβ. Δόξα πατρί. ταῖς πρεσβ. Καὶ νῦν. ταῖς πρεσβείαις τῆς θεοτόκου.

Ἀντίφωνον β΄. ἦχ. β΄.

Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος τὸν κύριον. Σῶσον ἡμᾶς υἱὲ θεοῦ ὁ ἐκ παρθένου σαρκωθείς.

Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος τὸν κύριον ἐν ταῖς ἐντολαῖς αὐτοῦ θελήσει σφόδρα. Σῶσον ἡμᾶς.

Δυνατὸν ἐν τῇ γῇ τὸ σπέρμα αὐτοῦ. γενεὰ εὐθέων εὐλογηθήσεται. Σῶσον ἡμᾶς.

Δόξα καὶ πλοῦτος ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ, καὶ ἡ δικαιοσύνη

αὐτοῦ

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 2.3.206

αὐτοῦ μηνύει εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Σῶσον ἡμᾶς υἱὲ θεοῦ ὁ ἐκ παρθένου σαρκωθεὶς ψάλλοντάς σοι.

Δόξα πρι. Καὶ νῦν. Ὁ μονογενὴς υἱὸς καὶ λόγος.

Ἀντίφωνον γ΄. ἦχ. δ΄.

Εἶπεν ὁ κς τῷ κῳ μου κάθου ἐκ δεξιῶν μου. Τροπ. ἦχ. δ΄. Ἡ γέννησίς σου χε.

Εἶπεν ὁ κς τῷ κῳ μου κάθου ἐκ δεξιῶν μου, ἕως ἂν θῶ τοὺς ἐχθρούς σου ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου. Ἡ γέννησίς σου χε ὁ θς.

Ῥάβδον δυνάμεως ἐξαποστελεῖ σοι κς ἐκ σιών, καὶ κατακυρίευε ἐν μέσῳ τῶν ἐχθρῶν σου. Ἡ γέννησίς σου χε ὁ θεός.

Μετὰ σοῦ ἡ ἀρχὴ ἐν ἡμέρᾳ τῆς δυνάμεώς σου ἐν ταῖς λαμπρότησι τῶν ἁγίων σου. Ἡ γέννησίς σου χε ὁ θς.

εἰς τὴν εἴσοδον.

Ἐκ γαστρὸς πρὸ ἑωσφόρου γεγέννηκά σε, ὤμοσε κς, καὶ οὐ μεταμεληθήσεται, σὺ εἶ ἱερεὺς εἰς τὸν αἰῶνα κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδέκ. τροπ. ἦχ. δ΄. Ἡ γέννησίς σου χε ὁ θς ἡμῶν ἀνέτειλε τῷ κόσμῳ τὸ φῶς τὸ τῆς γνώσεως, ἐν αὐτῇ γὰρ οἱ τοῖς ἄστροις λατρεύοντες ὑπὸ ἀστέρος ἐδιδάσκοντο σὲ προσκυνεῖν τὸν ἥλιον τῆς δικαιοσύνης, καὶ σὲ γινώσκειν ἐξ ὕψους ἀνατολήν, κε δόξα σοι. Κοντ. ἦχ. γ΄. Ἡ παρθένος σήμερον τὸν ὑπερούσιον τίκτει, καὶ ἡ γῆ τὸ σπήλαιον τῷ ἀπροσίτῳ προσάγει, ἄγγελοι μετὰ ποιμένων δοξολογοῦσι, μάγοι δὲ μετὰ ἀστέρος ὁδοιποροῦσι, δι' ἡμᾶς γὰρ ἐγεννήθη παιδίον νέον, ὁ προαιώνιος θεός. ἀντὶ τοῦ τρισαγίου λέγετ. Ὅσοι εἰς χν ἐβαπτίσθ.

Προκ.

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 2.3.206

Προκ. ἦχ. πλα. δ'.

Πᾶσα ἡ γῆ προσκυνησάτωσάν σοι, καὶ ψαλλάτωσάν σοι. στίχ. Ἀλαλάξατε τῷ κῳ πᾶσα ἡ γῆ. ὁ ἀπόστ. πρὸς Γαλάτ. Ἀδελφ. ὅτε ἦλθ. τὸ πλήρωμα. ζήτει εἰς τὴν τάξιν αὐτοῦ μην. ἀλλαχ. Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν θεοῦ, ποίησιν δὲ χειρῶν αὐτοῦ ἀναγγέλλει τὸ στερέωμα. στίχ. Ἡμέρα τῇ ἡμέρᾳ ἐρεύγεται ῥῆμα, καὶ νὺξ νυκτὶ ἀναγγέλλει γνῶσιν. Εὐαγγ. κατὰ Ματθ. Τοῦ Ιυ γεννηθ. ἐν Βηθλεέμ. ζήτει εἰς τὴν τάξιν αὐτοῦ. Κοινων. Λύτρωσιν ἀπέστειλε τῷ λαῷ αὐτοῦ, ἐνετείλατο εἰς τὸν αἰῶνα διαθήκην αὐτοῦ, ἅγιον καὶ φοβερὸν τὸ ὄνομα αὐτοῦ.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ κς'.

Ἡ Προσωύαξις τῆς ὑπεραγίας θκου καὶ τοῦ ἁγίου ἱερομάρ. Εὐθυμίου. εἰς τὸ κε ἐκ. στιχ. ς'. προσομ. γ'. τῆς ἑορτ. καὶ γ'. τοῦ ἁγίου. δόξα καὶ νυν τῆς ἑορτ. προκ. ἦχ. βαρὺς Τίς θς μέγας. εἰς τοὺς στίχ. στιχ. ΙΓ δ. τῆς ἑορτ. ἦχ. δ'. Εὐφραίνεσθε δικ. Θ κε παρθ. Ὁ πηρ ηὐδόκησεν. δόξα καὶ νυν τῆς ἑορτ. καὶ ὁμοίως ἀπολυτ. εἰς τὸ ἀποδ. ὁ καν. τῆς θκου ἦχ. πλα. δ'. Ἁρματ. φαραώ. Χαῖρε πᾶσα ἡ γῆ. εἰς τὸ μεσονυκ. καν. τοῦ ἁγίου.

εἰς τὸν ὄρθρον.

Ἀντίφ. γ'. ψαλ. ρθ'. Εἶπεν ὁ κς τῷ κῳ. ψαλ. ρι'. Ἐξομολογήσομαί σοι κε ἐν. ψαλ. β'. Ἱνατί ἐφρύαξαν. καθ. τῆς ἑορτ. καὶ καν. ἦχου χς γεννᾶται, καὶ Ἔσωσε λαόν. ἀπὸ γ'. καθ. ἀπὸ ς'. Κοντάκ. Ὁ πρὸ ἑωσφόρου. εἰς τοὺς αἶν. τὰ ἰδιομ. τῆς ἑορτ. καὶ δόξα καὶ νυν. Εὐφραινθ. Ἱερουσαλήμ.

εἰς τὴν λειτουργ. ἀντίφ. γ΄. ὡς ἔθος.

Ἀλλ' εἰς τὸ Δεῦτε ἀγαλλιασώμ. τροπ. Ἡ γέννησίς σου Χε ὁ θς. Κοντάκ. Ὁ πρὸ ἑωσφόρου ἐκ πρὸς ἀμήτωρ γεννηθεὶς, ἐπὶ τῆς γῆς ἀπάτωρ ἐσαρκώθη σήμερον ἐκ σοῦ. ὅθεν ἀστὴρ εὐαγγελίζεται μάγοις, ἄγγελοι δὲ μετὰ ποιμένων ὑμνοῦσι τὸν ἄσπορον τόκον σου ἡ κεχαριτωμένη. καὶ ἀντὶ τοῦ εἰσαγ. Ὅσοι εἰς Χν ἐβαπτίσθητ. ὅπερ λέγετ. μέχρι τῆς ἀποδ. τῆς ἑορτ. προκ. ἦχ. γ΄. Μεγαλύνει. στίχ. Ὅτι ἐπέβλεψεν. ὁ ἀπόστ. πρὸς ἑβραί. Ἀδελφ. ὁ ἁγιάζων. ζήτει εἰς τὴν τάξιν αὐτοῦ μηνί. ἀλλ. Εἶπεν ὁ κς τῷ κῷ μου κάθου ἐκ δεξιῶν μου, ἕως ἂν θῶ τοὺς ἐχθρούς σου ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου. στίχ. Ἐν ταῖς λαμπρότησι τῶν ἁγίων σου ἐκ γαστρὸς πρὸ ἑωσφόρου ἐγέννησά σε. τὸ εὐαγγ. κατὰ Ματθ. Ἀναχωρησάντ. τῶν μάγων, ἐν τῇ αὐτῇ ἡμέρ. τοῦ αὐτοῦ μηνί. κοινων. Ποτήριον σωτηρίου λήψομαι καὶ τὸ ὄνομα κυ ἐπικαλέσομαι ἀλληλ.

Σαββάτῳ μετὰ τὴν Χυ γέννησιν.

Εἰς τὴν λειτουργ. τροπ. καὶ κοντάκ. τῆς ἑορτ. προκ. ἦχ. δ΄.

Τοῖς ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ ἐθαυμάστωσεν ὁ κς πάντα τὰ θελήματα αὐτοῦ ἐν αὐτοῖς. στίχ. Προωρώμην τὸν κν ἐνώπιόν μου διὰ παντὸς ὅτι ἐκ δεξιῶν μου ἐστὶν ἵνα μὴ σαλευθῶ. ὁ ἀπόστ. πρὸς Τιμόθ. Τέκνον Τιμόθ. δίωκε δικαιοσύνην. ζήτει εἰς τὴν τάξιν αὐτ. ἀλλ. Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν θεοῦ ποίησιν δὲ χειρῶν αὐτοῦ ἀναγγέλλει τὸ στερέωμα. στίχ. Ὁ θεὸς ἐνδοξαζόμενος ἐν βουλῇ ἁγίων μέγας καὶ φοβερὸς ἐστὶν ἐπὶ πάντας τοὺς

περι-

περικύκλῳ αὐτοῦ. τὸ εὐαγγ. κατὰ Ματθ. Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἠκολούθ. τῷ Ἰησοῦ ὄχλοι πολλοί. ζήτει εἰς τὴν τάξιν ἀντ. κοινων. Ἀγαλλιᾶσθε. δίκαιοι ἐν κυρίῳ τοῖς εὐθ.

Κυρ. μετὰ τὴν Χριστοῦ γέννησιν.

Τελεῖτ. ἡ μνήμη τῶν ἁγίων δικαίων Ἰωσὴφ τοῦ μνηστ. καὶ Δαβίδ. τοῦ προφήτ. καὶ Ἰακώβου Ἀδελφοθέου. ἑσπερ. συν. ὁ ψε. Σαβ. ἀπὸ τοῦ Μακάριος ἀνήρ. εἰς τὸ κύριε ἐκέκρ. στιχ. η'. ἀνας. ς'. καὶ β'. προσ. τῶν δικαίων ἦχ. α'. προσ. Τῶν οὐρανίων ταγμ. Βασιλικῶς διαπρέψας. δόξα καὶ νῦν τῆς ἑορτ. προσχ. τῆς ἡμέρ. εἰς τοὺς στίχ. τῆς ἑορτ. καὶ δόξα καὶ νῦν ἦχ. πλ. β'. Μνήμην ἐπιτελοῦμεν Δαβίδ. καὶ ἀπολυτ. τοῦ ἀνας. καὶ τῶν δικαίων ἦχ. β'. Εὐαγγελίζου Ἰωσήφ. εἰς τὸ ἀπόδ. ὁ καν. δικαί. ἦχ. δ'. Ἄσωμέν σοι κύριε ὁ θεός μου.

εἰς τὸν ὄρθρον.

Τροπ. τοῦ ἀναστάσ. δίς, καὶ τὸ Ἡ γέννησίς σου Χριστὲ ὁ θεός. ἅπαξ, καὶ μετὰ τὴν συνήθ. στιχολογ. ὑπακοὴ ἀναστάσ. εἶτα ἀναβαθ. ἀντὶ διπλασιασμοῦ. προκ. Ἀνάστηθι κύριε ὁ θεός μου. τὸ Πᾶσα πνοή. τὸ εὐαγγ. ἑωθ. καὶ Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμ. καὶ ἀπὸ τοῦ Ν. καν. β'. ἤγουν εἰς τὴν ἑορτ. καὶ ἕτερος τοῦ ἀναστάσ. ἀπὸ γ'. κάθ. ἀπὸ ς'. κοντάκ. Ἡ παρθ. σήμερ. ἀπὸ θ'. ἐξαποστ. τοῦ ἑωθ. καὶ τῆς ἑορτ. εἰς τοὺς αἶν. στιχ. η'. τοῦ ἀναστάσ. γ'. τῆς ἑορτῆς, καὶ β'. ἰδ. τῶν δικαί. τὸ ἓν ἦχ. πλα. β'. Ἱερε. μνημ. καὶ βασιλ. τὸ ἕτερον ἦχ. πλα. δ'. Αἷμα καὶ πῦρ. δόξα ἑωθ. καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη, ἀπὸ τῆς μεγάλ. δοξολ. τροπ. ἀνας. ἅπαξ, καὶ τῆς ἑορτῆς.

εἰς τὴν λειτουργ. προκ. ἦχ. β'.

Εὐαγγελίζου Ἰωσὴφ τῷ Δαδ τὰ θαύματα τῷ θεοπάτορι παρθένον εἶδες κυοφορήσασαν. μετὰ ποιμένων ἐδοξολόγησας, μετὰ μάγων προσεκύνησας, δι' ἀγγέλου χρηματισθεὶς, ἱκέτευε Χν τὸν θν σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Κοντάκ.

Εὐφροσύνης σήμερον Δαδ πληροῦται, ὁ θεῖος Ἰωσὴφ τε αἴνεσιν σὺν Ἰακώβῳ προσφέρει. στέφος γὰρ τῇ συγγενείᾳ Χυ λαβόντες χαίρουσι, καὶ τὸν ἀφράστως ἐν γῇ τεχθέντα ἀνυμνοῦσι καὶ βοῶσιν, οἰκτίρμων σῶζε τοὺς σὲ γεραίροντας.

προκ. ἦχ. πλ. β'.

Εὐφράνθητε ἐπὶ κν καὶ ἀγαλλιᾶσθε δίκαιοι.

Μακάριοι ὧν ἀφέθησαν αἱ ἀνομίαι, καὶ ὧν ἐπεκαλύφθησαν αἱ ἁμαρτίαι. ὁ ἀπος. πρὸς Γαλατ. Ἀδελφ. γνωρίζω ὑμῖν τὸ εὐαγγέλιον. ζήτει κύρ. καὶ κ'. ἀλλ. Μνήσθητι κε τοῦ Δαδ, καὶ πάσης τῆς πραότητος αὐτοῦ. στίχ. Ὡς ὤμοσε τῷ κῳ ηὔξατο τῷ θεῷ Ἰακώβ. εὐαγγ. κατὰ Ματθ. Ἀναχωρησάντων τῶν μάγων. ὡς προγέγραμμ.

Σαββ. πρὸ τῶν φώτων προκ. καὶ κοντάκ. τῆς ἡμέρ. προκ. ἦχ. δ'.

Θαυμαστὸς ὁ θς ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ θς Ἰσραήλ. στίχ. Ἐν ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε τὸν θν κν ἐκ πηγῶν Ἰηλ. ὁ ἀπος. πρὸς Τιμοθ. Τέκνον Τιμοθ. οἱ καλῶς διακονήσαντες. ζήτει εἰς τὴν τάξιν αὐτοῦ. ἀλλ. Μακάριος ὃν ἐξελέξω, καὶ προσελάβου κατασκηνώσει ἐν ταῖς αὐλαῖς σου κε. στίχ. Ἐπάκουσον ἡμῶν ὁ θεὸς ὁ σωτὴρ ἡμῶν, ἡ ἐλπὶς πάντων τῶν περάτων τῆς γῆς, καὶ τῶν ἐν θαλάσσῃ μακράν. εὐαγγ. κατὰ Ματθ. Τῷ καιρ. ἐκείνῳ παραγίνεται

Ἰω.

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 2.3.206

Ἰω. ὁ Βαπτιστής. ζήτει εἰς τὴν τάξιν αὐτοῦ. κοινων. Μακάριος ὃν ἐξελέξω καὶ προσελάβου κατασκηνώσει ἐν ταῖς αὐλαῖς σου κύριε. ἀλλ. ἀλλ. ἀλλ.

Κυρ. πρὸ τῶν φώτων προπ. καὶ κοντάκ. τοῦ ἦχ. προκ. ἦχ. πλα. β'.

Σῶσον κε̄ τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου: στίχ. Πρὸς σὲ κε̄ κεκράξομαι, ὁ θεός μου. μὴ παρασιωπήσῃς με ἀπ' ἐμοῦ. ὁ ἀπος. πρὸς Τιμοθ. Τέκνον Τιμοθ. νῆφε ἐν πᾶσι. ζήτει εἰς τὴν τάξιν αὐτοῦ ἀλλ: Ὁ θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς, καὶ εὐλογήσαι ἡμᾶς, ἐπιφάναι τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς καὶ ἐλεήσαι ἡμᾶς. στίχ. Τοῦ γνῶναι ἐν τῇ γῇ τὴν ὁδόν σου ἐν πᾶσιν ἔθνεσι τὸ σωτήριόν σου. εὐαγγ. κατὰ Μαρκ. Ἀρχὴ τοῦ εὐαγγελ. Ἰῡ Χῡ. ζήτει εἰς τὴν τάξιν αὐτοῦ μην. κοινων. Αἰνεῖτε τὸν κν̄.

Δεῖ εἰδέναι ὅτι ἐὰν τύχῃ μεταξὺ τῆς ἑορτῆς τῆς χῡ γεννήσεως, καὶ τῶν θεοφανείων ἓν μόνον Σάββατον καὶ μία κυρ. τὸ Σάββατον ἀναγινώσκεται τὸ μετὰ Χῡ γέννησιν, ἡ δὲ Κυρ. ἡ πρὸ τῶν φώτων.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ κζ'.

Τοῦ ἁγίου πρωτομάρ. Στεφάνου εἰς τὸ κε̄ ἐκεκρ. στίχ. ϛ'. τῆς ἑορτ. γ'. καὶ γ'. τοῦ ἁγίου. δόξα καὶ νῦν τῆς ἑορτ. προκ. Τίς θσ̄ μέγας, καὶ λέγεται μέχρι τῆς ὀγδόης ἡμέρ. εἰς τοὺς στίχ. Ἰδι. τοῦ ἁγίου ἦχ. β'. Ἀγνοοῦντες ἐνεδύσω. Πρωτ. ἐν διακόνοις, Τὴν πρωτομαρτ. καὶ γεννᾶ. διὰ μέσου δὲ λέγ. στίχ. εἰς πασ. τὴν γῆν. καὶ Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦν. δόξα καὶ νῦν πλ. κ'. Πρωτομάρτ.

ἀπος.

ἀπόστ. ἀπολ. ἦχ. δ΄. Βασίλειον διάδημα. καὶ τῆς ἑορτ. εἰς τὸ ἀπόδ. ὁ καν. τῆς ἑορτ. εἰς τὸν ὄρθρον.

Ψαλ. ιη΄. τοῦ ἁγίου. Οἱ ὁμοῖοι διηγ. καὶ καθ. τοῦ ἁγίου καν. β΄. τῆς ἑορτ. καὶ τοῦ ἁγίου. ἀπὸ γ΄. καθ. ἀπὸ ς΄. κον. τοῦ ἁγίου Ὁ Δεσπότης χθὲς ἡμῖν. εἰς τοὺς αἶν. στιχ. δ΄. Ἰδ. τοῦ ἁγίου. δόξα καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς.

εἰς τὴν λειτουργ. προκ. ἦχ. δ΄.

Βασίλειον διάδημα ἐστέφθη σῇ κορυφῇ ἐξ ἄθλων, ὧν ὑπέμεινας ὑπὲρ Χριστοῦ τοῦ θεοῦ, μαρτύρων πρωτόαθλε, σὺ γὰρ τὴν ἰουδαίων ἀπελέγξας μανίαν, εἶδες σου τὸν σωτῆρα τοῦ πατρὸς δεξιόθεν, αὐτὸν οὖν ἐκδυσώπει ἀεὶ ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν. καὶ τὸ τῆς ἑορτ. Ἡ γέννησίς σου Χριστέ. Κον. Ὁ δεσπότης χθὲς ἡμῖν μετὰ σαρκὸς ἐπεφάνη, καὶ ὁ δοῦλος σήμερον ἀπὸ σαρκὸς ἐξεδήμει, χθὲς ὁ βασιλεύων σαρκὶ ἐτέχθη, σήμερον ὁ οἰκέτης λιθοβολεῖται δι᾽ αὐτόν, καὶ τελειοῦται ὁ πρωτομάρτυς καὶ θεῖος Στέφανος. προκ. ἀλλ. καὶ κοινων. ζήτει εἰς ἕνα ἀπόστ. φύλ. 32. ὁ ἀπόστ. πράξε. Ἐν ταῖς ἡμέρ. ἐκει. Στέφανος πλήρης. ζήτει ἐν τῇ β΄. τῆς γ΄. ἑβδ. εὐαγγ. κατὰ Ματθ. Εἶπεν ὁ κύριος τὴν παραβ. ταυτ. ἄνθρωπός τις ἦν οἰκοδεσπότης. ζήτει κυρ. ιγ΄.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ κη΄.

Τῶν ἁγίων Δισμυρίων διακοσίων ἁγίων τῶν ἐν Νικομηδίᾳ καέντων, καὶ τοῦ ὁσίου Στεφάνου τοῦ θαυματουργοῦ. εἰς τὸ κε ἐκεκρ. στιχ. ς΄. προσ. γ΄. τῆς ἑορτ. καὶ γ΄. τοῦ ἁγ. πρωτομ. Στεφ. δόξα καὶ νῦν τῆς ἑορτ. εἰς τοὺς στίχ. τοῦ ἁγ. καὶ δόξα καὶ νῦν τῆς ἑορτ. ἀπολυτ. Οἱ μάρτ. κε. καὶ τῆς ἑορτ. εἰς τὸ ἀπόδ. ὁ καν. τοῦ ὁσίου Στεφάνου ἐὰν εὑρίσκεται. εἰ δ᾽ οὐχὶ

τῆς

τῆς ἑορτῆς. εἰς τὸν ὄρθρον ὡς σύνηθ. τῆς ἑορτῆς.

εἰς τὴν λειτουργ.

Τροπ. τῶν ἁγίων Οἱ μαρτ. σου κε. καὶ τ ἑορτ. σὺν τῷ Κοντάκ. προσκ. ἀλληλ. καὶ κοινων. ὁ ἀπος. πρὸς Ρωμ. Ἀδελφοὶ τὸ ἀδύνατον τοῦ νόμου. τελ. εἴπερ πνα θυ οἰκεῖ ἐν ὑμῖν. ζήτει ἐν τῇ δ'. τ γ'. ἑβδ. εὐαγγ. κατ Λουκ. Εἶπεν ὁ κς τοῖς ἑαυ. μαθ. ὁ ἀκούων ὑμῶν ἐμοῦ ἀκούει. ζήτει Ὀκτωβρ. μην. ιη'.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ κθ'.

Τῶν ἁγίων νηπίων καὶ τοῦ ἁγίου Μαρκέλλου. εἰς τὸ κε ἐκεκ. στιχ. ς'. προσόμ. γ'. τῶν ἁγίων Νηπίων. καὶ γ'. τοῦ σοῦ, δόξα καὶ νῦν ἦχ. πλ. δ'. Τ οῦ Ἰυ γεννηθ. εἰς τὸ στίχ. ΙΙδ. τῶν ἁγίων Νηπίων. τὸ α'. εἰς ἦχ. α'. Τῷ ἀχράντῳ σου τόκῳ. στιχ. Φ υλάσσων τὰ νηπ. τὸ β'. Εἰς τὰ ὦτα κυ Σαβαώθ. στίχ. Α ἰνεῖτ. παῖδ. τὸ γ'. εἰς ἦχ. γ'. Μ ισητ. ὁ τοῦ Ἡρωδ. παιδοκτόνοι, δόξα καὶ νῦν ἦχ. πλα. δ'. Ἡ ρωδ. ὁ παράνομος. ἀπολυτ. εἰς ἦχ. α'. Τὰς ἀλγηδόνας τῶν ἁγίωνσου. καὶ τ ἑορτ. ἀποδ. καν. μεθεορτ. ἦχ. πλ. δ'. Τῷ ἐκτινάξαντι ἐν θαλάσ.

εἰς τὸν ὄρθρον.

Ψαλ. ριδ'. Ἠγάπησα ὅτι εἰσακούσεται κς. καὶ καθ. τῶν ἁγίων Νηπίων. καν. β'. τῆς ἑορτ. καὶ τῶν ἁγίων Νηπ. σὺν τοῦ ἁγίου Μαρκέλλου. εἰς τοὺς αἶν. σύντομ. τ ἑορτ. καὶ δόξα καὶ νῦν

εἰς τ λειτουργ.

Τροπ. ἦχ. α'. Τ ὰς ἀλγηδόνας τῶν ἁγίωνσου ἃς ὑπὲρ σοῦ ἔπαθον δυσωπήθητι κε, καὶ πάσας τὰς ὀδύνας ἡμῶν ἴασαι φιλάνθρωπε δεόμεθα. καὶ τῆς ἑορτ. Ἡ γέννησίς σου Χε.

Κον-

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 2.3.206

Κοντάκ. Ἐν τῇ Βηθλεὲμ τεχθέντος τοῦ βασιλέως, μάγοι ἐκ δυσμῶν σὺν δώροις ἐπιδημοῦσι δι' ἀστέρος ἐξ ὕψους ἰθυνούμενοι, ἀλλ' Ἡρώδης ταράσσεται, καὶ θερίζει τὰ νήπια ὥσπερ σῖτον, ὀδυρόμενος ὅτι τὸ κράτος αὐτοῦ καθαιρεῖται ταχύ. προκ. ἦχ. δ'. Αἰνεῖτε παῖδες κν, αἰνεῖτε τὸ ὄνομα κυ. στίχ. Εἴη τὸ ὄνομα κυ εὐλογημένον ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος. ὁ ἀπος. πρὸς ἑβρ. Ἀδελφ. ὅ ἁγιάζων καὶ ὁ ἁγιαζομ. ζήτ. μάρτ. κε ἀλλ. Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν θεοῦ ποίησιν δὲ χειρῶν αὐτοῦ ἀναγγέλλει τὸ στερέωμα. στίχ. Ὁ θεὸς ἐνδοξαζόμενος ἐν βουλῇ ἁγίων, μέγας καὶ φοβερὸς ἐστιν ἐπὶ πάντας τοὺς περὶ κύκλω αὐτοῦ. εὐαγγ. κατ Ματθ. Ἀναχωρησάν. τῶν μάγων. τελ. παρακληθῆναι ὅτι οὐκ εἰσίν. ζήτ. ὄπισθεν. Κοινων. Ἀγαλλιᾶσθ. δικ. ἐν κω.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ λ'.

ΤΗς ἁγίας μάρτ. Ἀνυσίας ὡς ἔθος. εἰς τ λειτουργ. τροπ. κοντ. προκ. ἀλλ. καὶ κοιν. τῆς ἑορτ. ὁ ἀπος. πρὸς Ρωμ. Ἀδελφοὶ εἰ μὴ κς Σαβαώθ. ζήτει τῇ β'. τ δ'. ἑβδ. εὐαγγ. κατ Λουκ. Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἦν διδάσκων ὁ Ις ἐν μιᾷ τῶν. ζήτ. κυρ. ι'. τοῦ Λουκ.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ λα'.

ΤΗς ὁσ Μελάνης, καὶ τῆς ἁγίας Μαρτίνας καὶ ἀπόδοσις τῆς ἑορτ. τῶν χυ γεννῶν. εἰς τὸ κε ἐκ. ιγ'δ'. τῆς ἑορτ. ἦχ. β'. Δεῦτε ἀγαλλιασώμ. Τοῦ κυ Ιυ γεννηθ. Ἡ βασιλεία σου χε. Ἀνηγούσου μεναχήσαντος. Μέγα καὶ παράδοξον θαῦμα. τοῦτο δυοσδ. δόξα καὶ νῦν ἦχ. β'. Τί σοι προσενέγκωμεν χε. εἰς τοὺς στίχ. προσ. τῆς ὁσ.

δόξα

δόξα καὶ νῦν τῆς ἑορτ. ἀπολυτ. μόνον τῆς ἑορτ. εἰς τὸ ἀπόδ. ὁ καν. τῆς ἁγίας Μαρτίνας. εἰς τὸ μεσονυκτ. ὁ καν. τῆς ἁγίας Μελάνης. εἰς τὸν ὄρθρον.

Ἀντίφ. γ'. Ἅπερ εὑρήσεις ἐν τῇ μεθεορτ. τῆς ἑορτ. καὶ καν. β'. ὡς ἐν τῇ ἑορτ. εἰς τοὺς αἴν. στιχ. ϛ'. δόξα καὶ νῦν τῆς ἑορτ. εἰς τὴν λειτουργ.

Πάντα τὰ τῆς ἑορτ. ὁ ἀπόστ. καὶ εὐαγγ. τῆς ἡμέρας.

ΜΗΝ ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ

ΕΙΣ ΤΗΝ α'.

Ἡ κατὰ σάρκα περιτομὴ τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου πατρὸς ἡμῶν Βασιλείου τοῦ μεγάλου Ἀρχιεπισκόπου Καισαρείας Καππαδ. εἰς τὸ κε ἐκ. στιχ. ϛ'. προσ. γ'. τῆς περιτομ. ἦχος α'. πρὸς τὸ. καὶ β'. τοῦ μεγαλ. πατρὸς ἡμῶν Βασιλείου. ἦχος Ἴδ. τοῦ αὐτοῦ ἦχ. πλ. β'. Ἐξεχύθη ἡ χάρις. δόξα καὶ νῦν ἦχ. πλα. δ'. Συγκαταβαίνων ὁ σωτήρ. προσκ. Ὁ κύριος ἐβασίλευσεν. εἶτ. ἀναγν. γ'. τὸ α'. Γενεσ. Ὤφθη κύριος τῷ Ἀβραάμ. τὸ β'. Σοφ. σολομ. Κύριος ἔκτισέ με ἀρχὴν ὁδῶν. τὸ γ'. τοῦ αὐτοῦ. Στόμα δικαίου ἀποστάζει. εἰς τοὺς στίχ. Ἴδ. τοῦ ἁγίου ἦχ. α'. Ὢ θεία καὶ ἱερά. στίχ. μεταξὺ Στόμα δικαίου. Πάντων τῶν ἁγίων. στίχ. εἰς ἦχ. β'. Τὸ στόμα μου λαλ. Τῶν ὄντων ἐμελέτησας. δόξα ἦχ. πλα. β'. Ὁ τὴν χά-

ριν τῶν θαυμάτων. καὶ νῦν. Θκε σὺ εἶ ἡ ἄμπελος. ἀπολυτ. ἦχ. α΄. Ὁ θρόνῳ πυριμόρφῳ, καὶ τοῦ ἁγίου εἰς ἦχ. αὐτ. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν. Θκίον. Συλλαβοῦσα ἀφλέκτως. εἰς τὸ ἀπόδ. καν. τοῦ ἁγίου. ἀπὸ ϛ. Κοντάκ. Ὢ φθῆς βάσις ἄσειστος. καὶ τὸ συναξάριον ὡς ἔθος.

εἰς τὸν ὄρθρον.

Ἀντίφ. γ΄. ψαλ. ξϛ΄. Ὁ θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς. ψαλ. ρια΄. Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμ. ψαλ. ρλά. Μνήσθητι κε τοῦ Δαδ. καὶ καθ. τῆς ἑορτ. εἶτα Ἐκ νεότητός μου. καὶ προκ. ἦχ. δ΄. Οἱ ἱερεῖς σου. στίχ. Μνήσθητι κε. εὐαγγ. κατ᾽ Ἰω. Εἶπεν ὁ κς ἐγώ εἰμι ἡ θύρα. ζήτει Σεπτεμβρίου ιγ΄. ἀπὸ Ν. καν. δύο ἦχ. β΄. Ἡ ὀγδοάς. καὶ σοῦ τὴν φωνήν. καὶ εἰς τέλος καθεκάστης ὠδ. λέγονται καταβασίαι τῶν φώτ. ἤτοι, βυθοῦ ἀνεκάλυψε. καὶ Στείβει θαλ. ἀπὸ γ΄. καθ. τοῦ ἁγίου. ἀπὸ ϛ΄. Κοντ. ἦχ. δ΄. Ὢ φθῆς βάσις. ἀπὸ θ΄. ἐξαπος. τῆς ἑορτ. καὶ τοῦ ἁγίου. εἰς τοὺς αἴν. τὰ στιχ. δόξα καὶ νῦν ἦχ. πλα. δ΄. Ὁ οὐκ ἐπαισχυνθ. ὁ πανάγαθος θεὸς.

εἰς τὴν λειτουργ.

Ἀντιφ. ὡς ἔθος, καὶ εἰς τὸ γ΄. Δεῦτε ἀγαλλιασώμ. ἀπολ. ἦχ. α΄. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος σου ὡς δεξαμένη τὸν λόγον σου, δι᾽ οὗ θεοπρεπῶς ἐδογμάτισας, τὴν φύσιν τῶν ὄντων ἐτράνωσας, τὰ τῶν αὐτῶν ἤθη κατεκόσμησας βασίλειον ἱεράτευμα, πάτερ ὅσιε πρέσβευε Χριστῷ τῷ θεῷ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν. ἕτερον εἰς τὴν εἴσοδ. τῆς περιτομῆς ἦχ. α΄. Ὁ θρόνῳ πυριμόρφῳ ἐν ὑψίστοις καθήμενος σὺν πατρὶ τῷ ἀνάρχῳ, καὶ τῷ θείῳ σου πνεύματι

ηὐδό-

ηὐδόκησας πτωχεῦσαι ἐπὶ γῆς ἐκ κόρης ἀπειράνδρου σου μρς.
διὰ τοῦτο καὶ περιετμήθης ὡς ἄνος ὀκταήμερος. δόξα τῇ πα-
ναγάθῳ σου βουλῇ, δόξα τῇ οἰκονομίᾳ σου, δόξα τῇ πρὸς
ἡμᾶς ἄκρᾳ συγκαταβάσει σου, μόνε φιλάνε. Κοντ. Ὤφ-
θης βάσις ἄσειστος τῇ ἐκκλησίᾳ, νέμων πᾶσιν ἄσυλον τὴν
κυριότητα βροτοῖς. ἐπισφραγίζων σοῖς δόγμασιν ὁσιοφάν-
τορ βασίλειε ὅσιε. προκ. ἦχ. α'. Τὸ στόμα μου λαλήσει
σοφίαν, καὶ ἡ μελέτη τῆς καρδίας μου σύνεσιν. στίχ.
Ἀκούσατε ταῦτα πάντα τὰ ἔθνη ἐνωτίσασθε πάντες οἱ κα-
τοικοῦντες τὴν οἰκουμένην. ὁ ἀπόστ. προσ. Κολασ. Ἀδελφ.
βλέπετε μήτις ὑμᾶς. ζήτει εἰς τὴν τάξιν αὐτοῦ μηνί. ἀλλ.
Ὁ ποιμαίνων τὸν ἰσλ πρόσχες, ὁ ὁδηγῶν ὡσεὶ πρόβατον
τὸν Ἰωσήφ. στίχ. Στόμα δικαίου μελετήσει σοφίαν, καὶ
ἡ γλῶσσα αὐτοῦ λαλήσει κρίσιν. εὐαγγ. κατὰ Λουκ. Τῷ
καιρῷ ἐκεί. ὑπέστρεψαν οἱ ποιμ. ζήτει εἰς τὴν τάξιν αὐ-
τοῦ. Κοινων. Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔσται δίκαιος.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ β'.

Τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Σιλβέστρου πάπα ῥώμ. καὶ προεόρτ.
τῶν φώτ. εἰς τὸ κε ἐκ. στιχ. ϛ'. προσ. γ'. προεόρτ.
καὶ γ'. τοῦ ὁσ. δόξα ἦχ. α'. Λαμπρὰ μὲν ἡ παρελ-
θοῦσα. εἰς τοὺς στίχ. Ι'Ι'δ. τοῦ ὁσ. ἦχ. γ'. Χυ εἰσοι-
κισάμ. Μύρον ἐκκεν. Τὴν ἱερατικὴν στολ. στίχ. δὲ ἀναμ.
Στόμα δικ. καὶ Τὸ στόμα μου λαλ. δόξα ἦχ. πλα. δ'.
Σοφίας ἐραστ. γνωμ. καὶ νῦν θ. ἀπολυτ. ἦχ. δ'. Κανόνα πίστεως. καὶ προεορτ. εἰς τὸν αὐτὸν ἦχ. Ἑτοιμάζου
ζαβουλών. εἰς τὸ ἀπόδ. ἐξωδ. ἦχ. β'. ᾠδ. α'. Τῷ τὴν
ἄβατον ᾠδ. η'. Ἔφριξε παῖδ. ᾠδ. θ. Ἐμεγάλυνας χε.

ἄνευ διπλασιασμοῦ. εἰς τὸν ὄρθρον.

Ψαλ. ρλα΄. Μνησθ. κε. καὶ καθ. τοῦ ἁγίου. καὶ καν. β΄. τῆς προεορτ. ἦχ. δ΄. Τῷ βοηθήσαντι θεῷ, καὶ τοῦ ἁγίου ἦχ. δ΄. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου. εἰς τοὺς αἴν. στιχ. τῆς προεορτ. δόξα καὶ νῦν ἰδ. προεορτ.

Εἰς τὴν λειτουργ. προκ. ἦχ. δ΄. Κανόνα πίστεως. ζήτει φύλ. 35. καὶ τῆς ἑορτ. ἦχ. δ΄. Ἑτοιμάζου Ζαβουλών, καὶ εὐτρεπίζου Νεφθαλείμ, Ἰορδάνη ποταμὲ στῆθι ὑπόδεξαι σκιρτῶν τοῦ βαπτισθῆναι ἐρχόμενον τὸν Δεσπότην, ἀγάλλου ὁ Ἀδὰμ σὺν τῇ προμήτορι, μὴ κρύπτεσθε ἑαυτοὺς ὡς ἐν παραδείσῳ ποτέ, καὶ γὰρ γυμνοὺς ἰδὼν ὑμᾶς ἐπέφανεν, ἵνα ἐνδύσῃ τὴν πρώτην στολήν, Χριστὸς ἐφάνη, τὴν πᾶσαν κτίσιν θέλων ἀνακαινίσαι. Κοντάκ. Ἐν τοῖς ῥείθροις σήμερον τοῦ Ἰορδάνου γενόμενος ὁ Κύριος τῷ Ἰωάννῃ ἐκβοᾷ, μὴ δειλιάσῃς βαπτίσαι με, σῶσαι γὰρ ἥκω Ἀδὰμ τὸν πρωτόπλαστον. προκ. ἦχ. δ΄. Τοῦ ποταμοῦ τὰ ὁρμήματα εὐφραίνουσι τὴν πόλιν τοῦ θεοῦ, ἡγίασε τὸ σκήνωμα αὐτοῦ ὁ ὕψιστος. στίχ. Ὁ θεὸς ἡμῶν καταφυγὴ καὶ δύναμις βοηθὸς ἐν θλίψεσι ταῖς εὑρούσαις ἡμᾶς σφόδρα. ὁ ἀπόστ. προς. Κολασ. Ἀδελφ. Χριστός ἐστι ἡ κεφαλή. ζήτει τῇ δ΄. τῆς κα΄. ἑβδ. ἀλλ. Εἴδοσάν σε ὕδατα ὁ θεός, εἴδοσάν σε ὕδατα καὶ ἐφοβήθησαν. στίχ. Φωνῇ μου πρὸς κύριον ἐκέκραξα, φωνῇ μου πρὸς τὸν θεὸν καὶ προσέσχε μοι. εὐαγγ. κατὰ Ἰω. Τῷ καιρῷ ἐκ. ἄνθρωπος τις ἦν ἐκ τῶν. ζήτει εἰς τὴν τάξιν αὐτοῦ μην. Κοιν. Λύτρωσιν ἀπέστειλε τῷ λαῷ αὐτοῦ, ἐνετείλατο εἰς τὸν αἰῶνα διαθήκην αὐτοῦ, ἅγιον καὶ φοβερὸν τὸ ὄνομα αὐτοῦ.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ γ΄.

Προεόρτ. τῶν φώτ. καὶ τοῦ προφήτ. Μαλαχ. καὶ τοῦ ἁγίου μάρτ. Γορδίου. ἑσπερ. ψαλλέτ. ὡς ἔθος. εἰς τὸ ἀπόδ. δυωδ. ἦχ. β΄. ᾠδ. η΄. Τῶν δογμ. τῶν τυραννικῶν. ᾠδ. θ΄. Ἠ τὸν ἀχώρητον θν̄. εἰς τὸ μεσονυκ. καν. τοῦ προφήτ.

εἰς τὸν ὄρθρον.

Καθ. τοῦ ψαλτ. καὶ καθ. προεόρτ. καν. β΄. ἤγουν τῆς προεόρτ. καὶ τοῦ ἁγίου μάρτ.

εἰς τὴν λειτουργ. ὡς χθὲς ὁ ἀπόστ. δὲ

Πρὸς Φιλιππ. Ἀδελφ. ἡμεῖς ἐσμὲν ἡ περιτομή. ζήτει ἐν τῇ ε΄. τῆς κ΄. ἑβδομ. εὐαγγ. κατὰ Ματθ. Τῷ καιρ. ἐκ. παραγίνετ. ὁ Ἰω̄: ζήτει Σαβ. πρὸ τῶν φώτων.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ δ΄.

Προεορτ. τῶν φώτων, καὶ τοῦ σο̄ φωστηρίου, καὶ τῆς ἁγίας ἀμμᾶς. ὡς ἔθος. εἰς τὸ ἀπόδ. τριωδ. ἦχ. β΄. ᾠδ. γ΄. Τῆς πίστεως. ᾠδ. η΄. Ῥῆμα τυράννου. ᾠδ. θ΄. Ψυχαῖς καθαραῖς. εἰς τὸ μεσονυκτ. καν. τοῦ σο̄ φωστηρίου.

εἰς τὸν ὄρθρον ὡς ἔθος.

Ὁ καν. δὲ τῆς προεορτ. ἦχ. πλα. β΄. Τμηθεῖση τμᾶται, καὶ καν. τῆς ὁσίας. ἦχ. ὁ αὐτὸς, ὡς ἐν ἠπείρῳ.

εἰς τὴν λειτουργ.

Τροπ. Κοντάκ. καὶ τὰ ἄλλα. τῆς ἑορτ. ὁ ἀπόστ. πρὸς Ῥωμ. Ἀδελφ. Οἱ ἐν σαρκὶ ὄντες. τέλ. Οὗτοι εἰσὶν υἱοὶ θεοῦ. ζήτ. ἐν τῇ δ΄. τῆς γ΄. ἑβδ. εὐαγγ. κατὰ Ἰω̄ Θεὸν οὐδεὶς ἑώρακε. ζήτει ἐν τῇ β΄. τῆς διακαιν.

Μηνὶ

Μηνὶ τῷ αὐτῷ ε΄.

Ἡ παραμονὴ τῶν ἁγίων Θεοφανίων, καὶ τοῦ ὁσίου Παύλου τοῦ Θηβαίου. εἰς τὸ κύριε ἐκέκραξα. στιχ. προσ. γ΄. τῆς ἑορτ. καὶ γ΄. τοῦ ὁσίου. δόξα καὶ νῦν τῆς ἑορτ. εἰς τοὺς στίχ. Ἰδ. ἡ προσόμ. τῆς ἑορτ. σὺν τῷ δόξα καὶ νῦν ἀπολυτ. Ἑτοιμάζου Ζαβουλών. εἰς τὸ ἀποδ. τριῳδ. ἦχ. πλα. β΄. ᾠδ. ε΄. Πρὸς σὲ ὀρθρίζω. ᾠδ. η΄. Στύλην κακίας. ᾠδ. θ΄. Τὴν τιμιωτέραν. εἰς τὸ μεσονυκτ. καν. τοῦ ὁσίου ἦχ. πλα. δ΄. αὐτόμελον τῷ κυρίῳ. Παῦλον τὸν θεοφόρον.

εἰς τὸν ὄρθρον.

μετὰ τὴν συνήθ. στιχολογίαν καν. β΄. τῆς ἑορτ. ὁ εἷς ἦχ. πλα. β΄. Ὡς ἐν ἠπείρῳ. καὶ ὁ ἕτερος εἰς ἦχ. αὐτ. Κύματι θαλάσ. καὶ τὰ λοιπὰ τῆς ἑορτῆς.

ΩΡΑ ΠΡΩΤΗ

μετὰ τὸ εἰπεῖν Εὐλογημένη ἡ βασιλ. τοῦ πατρ. ἡμῶν, ὅτι σοῦ ἐστιν, καὶ τὸ Δεῦτε προσκυνήσ. ἐκ γ΄. λέγομεν τοὺς ψαλμοὺς. ὧν ὁ πρῶτος ψαλ. ε΄.

Τὰ ῥήματά μου ἐνώτισαι κύριε. ζήτει φύλ. 99. ψαλ. ιβ΄. Ἕως πότε κύριε ἐπιλήσῃ μου. ζήτει φύλ. 194. καὶ ψαλ. κϛ΄. Κύριος φωτισμός μου καὶ σωτήρ μου. ζήτει φύλ. 183. καὶ μετὰ τὸ δόξα καὶ νῦν ἀλληλ. δόξα σοι ὁ θεὸς ἐκ γ΄. εὐθὺς ὁ ἑβδομαδάριος λέγει τὴν συναπτὴν τῶν δεήσεων, ἥνπερ ζήτει φύλ. 9. καὶ μετὰ ἐκφώ. λέγομεν τὸ τροπάρ. ἦχ. πλα. δ΄. Σήμερον τῶν ὑδάτων ἁγιάζεται ἡ φύσις, καὶ ῥήγνυται ὁ Ἰορδάνης, καὶ τῶν ἰδίων ναμάτων ἐπέχει τὸ ῥεῦμα, δεσπότην ὁρῶν ῥυπτόμενον. στίχ. Ἐπίβλεψον ἐπ'

σαχυ-

σάκουσόν μου κύριε ὁ θεός μου. καὶ πάλιν τὸ αὐτ. τροπάρ.
ἄλλο, ἦχ. πλα. δ΄. Ὡς ἄνθρωπος ἐν ποταμῷ ἦλθες χριστὲ βα-
σιλεῦ, καὶ δουλικὸν βάπτισμα λαβεῖν σπεύδεις ἀγαθὲ,
ὑπὸ τῶν τοῦ προδρόμου, χειρῶν, διὰ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν
φιλάνθρωπε. στίχ. Προσέλθετε πρὸς αὐτὸν καὶ φωτίσθητε, καὶ
τὰ πρόσωπα ἡμῶν οὐ μὴ καταισχυνθῇ. καὶ πάλιν τὸ αὐτ.
τροπ. δόξα ἦχ. πλα. δ΄. Ἰδ. Πρὸς τὴν φωνὴν τοῦ βοῶντος ἐν
τῇ ἐρήμῳ, ἑτοιμάσατε τὴν ὁδὸν κυρίου, ἦλθες κύριε μορφὴν
δούλου λαβὼν, βάπτισμα αἰτῶν, ὁ μὴ γνοὺς ἁμαρτίαν,
εἶδοσάν σε ὕδατα καὶ ἐφοβήθησαν. Σύντρομος γέγονεν ὁ
πρόδρομος, καὶ ἐβόησε λέγων, πῶς φωτίσει ὁ λύχνος
τὸ φῶς; πῶς χειροθετήσει ὁ δοῦλος τὸν δεσπότην; ἁγία-
σον ἐμὲ καὶ τὰ ὕδατα σωτὴρ ὁ αἴρων τοῦ κόσμου τὴν ἁμαρτίαν.
καὶ νῦν τὸ αὐτό. εἶτα εὐθὺς προκ. ἦχ. πλα. δ΄. Ἐβρόν-
τησεν ἐξ οὐρανοῦ ὁ κύριος, καὶ ὁ ὕψιστος ἔδωκε φωνὴν αὐτοῦ.
στίχ. Ἀγαπήσω σε κύριε ἡ ἰσχύς μου κύριος στερέωμά μου καὶ
καταφυγή μου καὶ ῥύστης μου. προφητ. Ἡσαΐου. Τάδε λέγει
κύριος, εὐφράνθητι ἔρημος. ὁ ἀπόστ. πράξεων. Ἐν ταῖς
ἡμέρ. ἐκ. Ὡς ἐπλήρου Ἰωάννης. εὐαγγ. κατὰ Ματθ. Τῷ
καιρ. ἐκ. παραγίνετ. Ἰω ὁ βαπτιστὴς. ζήτει εἰς τὴν λειτουργ.
τῆς αὐτῆς ἑορτ. εἰς τὴν ϛ΄. τοῦ αὐτοῦ μην. καὶ εὐθὺς τὴν συ-
ναπτὴν τῆς αἰτήσεως, ἣν ζήτει φύλ. 91. καὶ μετὰ εὐθέως
Τί σε καλέσωμεν. Τὰ διαβήματά μου κατευθ.
τὸ τρισάγιον. Παναγία τριάς. Πάτερ ἡμῶν. Ὅτι σοῦ, καὶ
τὸ τροπ. ἦχ. δ΄. Ἀπεστρέφετο ποτὲ ὁ Ἰορδάνης ποταμὸς,
τῇ μηλωτῇ Ἐλισσαιὲ, ἀναληφθέντος ἡλίου, καὶ διηρεῖτο
τὰ ὕδατα ἔνθεν, καὶ ἔνθεν, καὶ γέγονεν αὐτῷ ξηρὰ ὁδὸς ἡ
ὑγρά,

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 2.3.206

ὑγρά. εἰς τύπον ἀληθῶς τοῦ βαπτίσματος; δι' οὗ ἡμεῖς τὴν ῥέουσαν τοῦ βίου διαπερώμεθα διάβασιν. Χριστὸς ἐφάνη ἐν Ἰορδάνῃ ἁγιάσαι τὰ ὕδατα. εἶτα τὴν εὐχὴν, καὶ τὴν ἀπόλυσιν ὡς ἐν τῇ προφ. ὥρᾳ φυλ. 104.

Ἀρχὴ τῆς ὥρας γ'. μετὰ τὸ εὐλογημένη ἡ Βασιλ. τὸ περ ἡμῶν, τὸ ὄπισθεν, καὶ τὸ Δεῦτε προσκυνήσωμεν. ἐκ γ'.

Ψαλ. κη'.

Ἐνέγκατε τῷ κυρίῳ υἱοὶ θεοῦ * ἐνέγκατε τῷ κυρίῳ υἱοὺς κριῶν.

Ἐνέγκατε τῷ κυρίῳ δόξαν καὶ τιμὴν, ἐνέγκατε τῷ κυρίῳ δόξαν ὀνόματι αὐτοῦ * προσκυνήσατε τῷ κυρίῳ ἐν αὐλῇ ἁγίᾳ αὐτοῦ.

Φωνὴ κυρίου ἐπὶ τῶν ὑδάτων * ὁ θεὸς τῆς δόξης ἐβρόντησε κύριος ἐπὶ ὑδάτων πολλῶν.

Φωνὴ κυρίου ἐν ἰσχύϊ * φωνὴ κυρίου ἐν μεγαλοπρεπείᾳ.

Φωνὴ κυρίου συντρίβοντος κέδρους, καὶ συντρίψει κύριος τὰς κέδρους τοῦ Λιβάνου.

Καὶ λεπτυνεῖ αὐτὰς ὡς τὸν μόσχον τοῦ Λιβάνου, καὶ ὁ ἠγαπημένος ὡς υἱὸς μονοκερώτων.

Φωνὴ κυρίου διακόπτοντος φλόγα πυρὸς * φωνὴ κυρίου συσσείοντος ἔρημον * καὶ συσσείσει κύριος τὴν ἔρημον Κάδης.

Φωνὴ κυρίου καταρτιζομένη ἐλάφους, καὶ ἀποκαλύψει δρυμοὺς * καὶ ἐν τῷ ναῷ αὐτοῦ πᾶς τις λέγει δόξαν.

Κύριος τὸν κατακλυσμὸν κατοικιεῖ * καὶ καθιεῖται κύριος βασιλεὺς εἰς τὸν αἰῶνα.

Κύριος ἰσχὺν τῷ λαῷ αὐτοῦ δώσει * κύριος εὐλογήσει τὸν λαὸν αὐτοῦ ἐν εἰρήνῃ.

Ψαλ.

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 2.3.206

Ψαλ. μα΄.

Ὃν τρόπον ἐπιποθεῖ ἡ ἔλαφος ἐπὶ τὰς πηγὰς τῶν ὑδάτων * οὕτως ἐπιποθεῖ ἡ ψυχή μου πρὸς σὲ ὁ θεός.

Ἐδίψησεν ἡ ψυχή μου πρὸς τὸν θεὸν τὸν ἰσχυρὸν τὸν ζῶντα * πότε ἥξω καὶ ὀφθήσομαι τῷ προσώπῳ τοῦ θεοῦ;

Ἐγενήθη τὰ δάκρυά μου ἐμοὶ ἄρτος ἡμέρας καὶ νυκτὸς * ἐν τῷ λέγεσθαί μοι καθ᾽ ἑκάστην ἡμέραν. ποῦ ἐστιν ὁ θεός σου;

Ταῦτα ἐμνήσθην, καὶ ἐξέχεα ἐπ᾽ ἐμὲ τὴν ψυχήν μου * ὅτι διελεύσομαι ἐν τόπῳ σκηνῆς θαυμαστῆς ἕως τοῦ οἴκου τοῦ θεοῦ.

Ἐν φωνῇ ἀγαλλιάσεως, καὶ ἐξομολογήσεως ἤχου ἑορτάζοντος.

Ἱνατί περίλυπος εἶ ἡ ψυχή μου; * καὶ ἵνα τί συνταράσσεις με;

Ἔλπισον ἐπὶ τὸν θεόν, ὅτι ἐξομολογήσομαι αὐτῷ * σωτήριον τοῦ προσώπου μου καὶ ὁ θεός μου.

Πρὸς ἐμαυτὸν ἡ ψυχή μου ἐταράχθη * διὰ τοῦτο μνησθήσομαί σου ἐκ γῆς Ἰορδάνου, καὶ Ἑρμωνιεὶμ ἀπὸ ὄρους μικροῦ.

Ἄβυσσος ἄβυσσον ἐπικαλεῖται εἰς φωνὴν τῶν καταῤῥακτῶν σου * πάντες οἱ μετεωρισμοί σου, καὶ τὰ κύματά σου ἐπ᾽ ἐμὲ διῆλθον.

Ἡμέρας ἐντελεῖται κς τὸ ἔλεος αὐτοῦ * καὶ νυκτὸς ᾠδὴ αὐτῷ παρ᾽ ἐμοί.

Προσευχὴ τῷ θεῷ τῆς ζωῆς μου * ἐρῶ τῷ θεῷ, ἀντιλήπτωρ μου εἶ, διὰ τί μου ἐπελάθου, καὶ ἵνα τί σκυθρωπάζων πορεύομαι, ἐν τῷ ἐκθλίβειν τὸν ἐχθρόν.

Ἐν τῷ καταθλᾶσθαι τὰ ὀστᾶ μου, ὠνείδιζόν με οἱ ἐχθροί μου * ἐν τῷ λέγειν αὐτούς μοι καθ' ἑκάστην ἡμέραν, ποῦ ἐστιν ὁ θεός σου.

Ἵνα τί περίλυπος εἶ ἡ ψυχή μου; καὶ ἵνα τί συνταράσσεις με; * ἔλπισον ἐπὶ τὸν θεόν, ὅτι ἐξομολογήσομαι αὐτῷ. σωτήριον τοῦ προσώπου μου καὶ ὁ θεός μου.

Ψαλ. ν'. Ἐλέησόν με ὁ θεὸς κατὰ τὸ μέγ. ζήτει φύλ. 115.

Καὶ μετὰ τὸν ψαλμόν. λέγομεν τὴν συναπτὴν τῶν δεήσεων φύλ. 9. ἔπειτα τὰ τροπ. ταῦτα

ἦχ. δ'. Ἰδ.

Ἡ Τριὰς ὁ θεὸς ἡμῶν ἑαυτὴν ἡμῖν σήμερον ἀδιαιρέτως πεφανέρωκεν. ὁ μὲν γὰρ πατὴρ ἐναργῆ μαρτυρίαν τῷ συγγενεῖ ἐπεφώνηκε. τὸ πνεῦμα περιστερᾶς ἐν εἰκόνι κατέπτη οὐρανόθεν, ὁ υἱὸς τὴν ἄχραντον κορυφὴν τῷ προδρόμῳ ὑπέκλινε. καὶ βαπτισθεὶς, τὸ ἀνθρώπινον ἐκ δουλείας ἐρρύσατο ὡς φιλάνθρωπος. στίχ. Φωνὴ κυρίου ἐπὶ τῶν ὑδάτων, ὁ θεὸς τῆς δόξης ἐβρόντησε κύριος ἐπὶ ὑδάτων πολλῶν. πάλιν τὸ αὐτό. τροπ. ἄλλο. ἦχ. δ'. Ἰδ.

Ἐρχόμενος μετὰ σαρκὸς πρὸς Ἰορδάνην καὶ βαπτισθῆναι θέλων ἐν σχήματι δούλου ζωοδότα. ἵνα τοὺς πλανηθέντας ἡμᾶς ὡς εὔσπλαγχνος πάσης μηχανῆς καὶ παγίδος τοῦ δράκοντος ῥυσάμενος, φωτίσῃς, ἐκ πατρὸς μεμαρτύρησαι τὸ δὲ θεῖον πνεῦμα περιστερᾶς ἐν εἴδει σοι ἐπέστη. ἀλλ' οἴκησον ψυχαῖς ἡμετέραις σαυτὸν φιλάνθρωπε. στίχ. Φωνὴ κυρίου ἐν ἰσχύϊ, φωνὴ κυρίου ἐν μεγαλοπρεπείᾳ. καὶ πάλιν τὸ αὐτὸ τροπ.

Δόξα

Δόξα ἦχ. πλ. δ'.

Ἡ τοῦ προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ τοῦ προφήτου καὶ ὑπὲρ πάντας τιμηθέντος προφήτας, ἐτρόμαζε νῦν χεὶρ δεξιά, ὅτε ἐθεάσατο σὲ τὸν ἀμνὸν τοῦ θεοῦ, τὸν καθαίροντα κόσμου ἁμαρτήματα, καὶ ἀγωνίᾳ συσχεθεὶς ἐβόα. οὐ τολμῶ προσψαῦσαι λόγε τῆς κορυφῆς σου, αὐτὸς ἁγίασόν με καὶ φώτισον οἰκτίρμων. αὐτὸς γὰρ εἶ ἡ ζωὴ καὶ τὸ φῶς καὶ ἡ εἰρήνη τοῦ κόσμου. καὶ νῦν τὸ αὐτό. προκ. ἦχ. δ'. Εἴδοσάν σε ὕδατα ὁ θεός, εἴδοσάν σε ὕδατα, καὶ ἐφοβήθησαν. στίχ. Φωνῇ μου πρὸς κύριον ἐκέκραξα, φωνῇ μου πρὸς τὸν θεὸν καὶ προσέσχε μοι. προφητ. Ἡσαΐου. Τάδε λέγει κύριος· λούσασθε καθαροί. ὁ ἀπόστ. πράξεων. Ἐν ταῖς ἡμέρ. ἐκεί. ἐγένετο ἐν τῷ τὸν ἀπολλῶ. τὸ εὐαγγ. κατὰ Μαρκ. Ἀρχὴ τοῦ εὐαγγελίου Ἰησοῦ Χριστοῦ. ζήτει κυρ. περὶ τῶν φώτων. καὶ εὐθὺς τὴν συναπτὴν τῶν αἰτήσεων. εἶτα τὸ Κύριος ὁ θεὸς εὐλογητός. φύλ. 117. τὸ τρισάγιον. παναγία τριάς. πάτερ ἡμῶν. Ὅτι σοῦ. καὶ τὸ Βασιλεῦ οὐράνιε. Προστασία τῶν Χριστιανῶν. εἶτα τὴν εὐχὴν, καὶ τὴν ἀπολ.

Ἀρχὴ τῆς ὥρας ς'. μετὰ τὸ Δεῦτε προσκυνήσ.

Ψαλ. ογ'.

Ἵνα τί ὁ θεὸς ἀπώσω εἰς τέλος; * ὠργίσθη ὁ θυμός σου ἐπὶ πρόβατα νομῆς σου.

Μνήσθητι τῆς συναγωγῆς σου, ἧς ἐκτήσω ἀπ' ἀρχῆς * ἐλυτρώσω ῥάβδον κληρονομίας σου.

Ὄρος Σιὼν τοῦτο ὃ κατεσκήνωσας ἐν αὐτῷ * ἔπαρον τὰς χεῖράς σου ἐπὶ τὰς ὑπερηφανίας αὐτῶν εἰς τέλος.

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 2.3.206

Ὅσα ἐπονηρεύσατο ὁ ἐχθρὸς ἐν τῷ ἁγίῳ σου, * καὶ ἐνεκαυχήσαντο οἱ μισοῦντές σε ἐν μέσῳ τῆς ἑορτῆς σου.

Ἔθεντο τὰ σημεῖα αὐτῶν σημεῖα, * καὶ οὐκ ἔγνωσαν ὡς εἰς τὴν ἔξοδον ὑπεράνω.

Ὡς ἐν δρυμῷ ξύλων ἀξίναις ἐξέκοψαν τὰς θύρας αὐτῆς ἐπὶ τὸ αὐτό * ἐν πελέκει καὶ λαξευτηρίῳ κατέρραξαν αὐτήν.

Ἐνεπύρισαν ἐν πυρὶ τὸ ἁγιαστήριόν σου * εἰς τὴν γῆν ἐβεβήλωσαν τὸ σκήνωμα τοῦ ὀνόματός σου.

Εἶπον ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῶν αἱ συγγένειαι αὐτῶν ἐπὶ τὸ αὐτό * δεῦτε καὶ καταπαύσωμεν πάσας τὰς ἑορτὰς τοῦ θεοῦ ἀπὸ τῆς γῆς.

Τὰ σημεῖα ἡμῶν οὐκ εἴδομεν, οὐκ ἔστιν ἔτι προφήτης * καὶ ἡμᾶς οὐ γνώσεται ἔτι.

Ἕως πότε ὁ θεὸς ὀνειδιεῖ ὁ ἐχθρὸς * παροξυνεῖ ὁ ὑπεναντίος τὸ ὄνομά σου εἰς τέλος.

Ἵνα τί ἀποστρέφεις τὴν χεῖρά σου, καὶ τὴν δεξιάν σου * ἐκ μέσου τοῦ κόλπου σου εἰς τέλος.

Ὁ δὲ θεὸς βασιλεὺς ἡμῶν πρὸ αἰῶνος * εἰργάσατο σωτηρίαν ἐν μέσῳ τῆς γῆς.

Σὺ ἐκραταίωσας ἐν τῇ δυνάμει σου τὴν θάλασσαν * σὺ συνέτριψας τὰς κεφαλὰς τῶν δρακόντων ἐπὶ τοῦ ὕδατος.

Σὺ συνέθλασας τὴν κεφαλὴν τοῦ δράκοντος * ἔδωκας αὐτὸν βρῶμα λαοῖς τοῖς αἰθίοψι.

Σὺ διέρρηξας πηγὰς καὶ χειμάρρους * σὺ ἐξήρανας ποταμοὺς Ἠθάμ.

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 2.3.206

Σὴ ἐστιν ἡμέρα, καὶ σὴ ἐστιν ἡ νύξ * σὺ κατηρτίσω φαῦσιν καὶ ἥλιον.

Σὺ ἐποίησας πάντα τὰ ὅρια τῆς γῆς * θέρος καὶ ἔαρ σὺ ἔπλασας αὐτά· μνήσθητι ταύτης.

Ἐχθρὸς ὠνείδισε, τὸν κν̄, * καὶ λαὸς ἄφρων παρώξυνε τὸ ὄνομά σου.

Μὴ παραδῷς τοῖς θηρίοις ψυχὴν ἐξομολογουμένην σοι * τῶν ψυχῶν τῶν πενήτων σου μὴ ἐπιλάθῃ εἰς τέλος.

Ἐπίβλεψον εἰς τὴν διαθήκην σου * ὅτι ἐπληρώθησαν οἱ ἐσκοτισμένοι τῆς γῆς οἴκων ἀνομιῶν.

Μὴ ἀποστραφήτω τεταπεινωμένος κατῃσχυμένος * πτωχὸς καὶ πένης αἰνέσουσι τὸ ὄνομά σου.

Ἀνάστα ὁ θεὸς δίκασον τὴν δίκην σου * μνήσθητι τῶν ὀνειδισμῶν σου τῶν ὑπὸ ἄφρονος ὅλην τὴν ἡμέραν.

Μὴ ἐπιλάθῃ τῆς φωνῆς τῶν ἱκετῶν σου * ἡ ὑπερηφανία τῶν μισούντων σε ἀνέβη διὰ παντός.

Ψαλ. οϛʹ.

ΦΩνῇ μου πρὸς κν̄ ἐκέκραξα * φωνῇ μου πρὸς τὸν θεὸν καὶ προσέσχε μοι.

Ἐν ἡμέρᾳ θλίψεώς μου τὸν θεὸν ἐξεζήτησα * ταῖς χερσί μου νυκτὸς ἐναντίον αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἠπατήθην.

Ἀπηνήνατο παρακληθῆναι ἡ ψυχή μου * ἐμνήσθην τοῦ θεοῦ καὶ εὐφράνθην.

Ἠδολέσχησα, καὶ ὠλιγοψύχησε τὸ πνεῦμά μου * προκατελάβοντο φυλακὰς οἱ ὀφθαλμοί μου.

Ἐταράχθην καὶ οὐκ ἐλάλησα * διελογισάμην ἡμέρας ἀρχαίας, καὶ ἔτη αἰώνια ἐμνήσθην.

Καὶ ἐμελέτησα νυκτὸς μετὰ τῆς καρδίας μου * ἠδολέσχουν καὶ ἔσκαλλε τὸ πνεῦμά μου.

Μὴ εἰς τοὺς αἰῶνας ἀπώσεται κύριος; καὶ οὐ προσθήσει τοῦ εὐδοκῆσαι ἔτι.

Ἢ εἰς τέλος τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἀποκόψει * συνετέλεσε ῥῆμα ἀπὸ γενεᾶς εἰς γενεάν;

Ἢ ἐπιλήσεται τοῦ οἰκτειρῆσαι ὁ θεός; * ἢ συνέξει ἐν τῇ ὀργῇ αὐτοῦ τοὺς οἰκτιρμοὺς αὐτοῦ.

Καὶ εἶπα νῦν ἠρξάμην * αὕτη ἡ ἀλλοίωσις τῆς δεξιᾶς τοῦ ὑψίστου.

Ἐμνήσθην τῶν ἔργων κυρίου * ὅτι μνησθήσομαι ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τῶν θαυμασίων σου.

Καὶ μελετήσω ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου, * καὶ ἐν τοῖς ἐπιτηδεύμασί σου ἀδολεσχήσω.

Ὁ θεὸς ἐν τῷ ἁγίῳ ἡ ὁδός σου * τίς θεὸς μέγας ὡς ὁ θεὸς ἡμῶν; σὺ εἶ ὁ θεὸς ἡμῶν ὁ ποιῶν θαυμάσια.

Ἐγνώρισας ἐν τοῖς λαοῖς τὴν δύναμίν σου * ἐλυτρώσω ἐν τῷ βραχίονί σου τὸν λαόν σου, τοὺς υἱοὺς Ἰακώβ, καὶ Ἰωσήφ.

Εἴδοσάν σε ὕδατα ὁ θεὸς εἴδοσάν σε ὕδατα καὶ ἐφοβήθησαν, * καὶ ἐταράχθησαν ἄβυσσοι, πλῆθος ἤχους ὑδάτων.

Φωνὴν ἔδωκαν αἱ νεφέλαι. καὶ γὰρ τὰ βέλη σου διαπορεύονται * φωνὴ τῆς βροντῆς σου ἐν τῷ τροχῷ.

Ἔφαναν αἱ ἀστραπαί σου τῇ οἰκουμένῃ * ἐσαλεύθη, καὶ ἔντρομος ἐγενήθη ἡ γῆ.

Ἐν τῇ θαλάσσῃ αἱ ὁδοί σου, καὶ αἱ τρίβοι σου ἐν ὕδασι

πολ-

πολλοῖς, καὶ τὰ ἴχνησου οὐ γνωσθήσονται.
Ὡδήγησας ὡς πρόβατα τὸν λαόνσου ἐν χειρὶ Μωϋσῆ, καὶ Ἀαρών. Ψαλ. ϛ΄.
Ὁ κατοικῶν ἐν βοηθείᾳ τοῦ ὑψίστου. ζήτει φύλ. 121.
Μετὰ τὸν Ψαλμὸν, ὁ ἱερ. τὴν συναπτὴν λέγει τῶν δεήσεων.
ἔπειτα τὰ τροπ. ταῦτα. Ἰδ. ἦχ. πλ. δ΄.

ΤΑ'δε λέγει κς πρὸς Ἰωάννην, προφῆτα δεῦρο βάπτισόν με, τὸν σὲ δημιουργήσαντα, τὸν φωτίζοντα χάριτι καὶ καθαίροντα ἅπαντας, ἅψαι θείας κορυφῆς μου, καὶ μὴ διστάσῃς προφῆτα. ἄφες ἄρτι καὶ γὰρ πληρῶσαι παραγέγονα δικαιοσύνην πᾶσαν, σὺ οὖν μὴ διστάσῃς ὅλως. καὶ γὰρ τὸν κεκρυμμένον τοῖς ὕδασι πολέμιον, τὸν ἄρχοντα τοῦ σκότους ἐπείγομαι ὀλέσαι λυτρούμενος τὸν κόσμον ἐκ τῶν αὐτοῦ παγίδων, νῦν παρέχων ὡς φιλάνθρωπος ζωὴν αἰώνιον. στίχ. Ὅτι σὺ φωτιεῖς λύχνον μου κέ.

καὶ πάλιν τὸ αὐτὸ τροπ. ἄλλο ἦχ. πλα. α΄. Ἰδ.

Τί ἀναχαιτίζεις σου τὰ ὕδατα ὦ Ἰορδάνη; τί ἀναποδίζεις τὸ ῥεῖθρον, καὶ οὐ προβαίνεις τὴν κατὰ φύσιν πορείαν; οὐ δύναμαι φέρειν φησὶ πῦρ καταναλίσκον. ἐξίσταμαι καὶ φρίττω τὴν ἄκραν συγκατάβασιν, ὅτι οὐκ εἴωθα τὸν καθαρὸν ἀποπλύνειν, οὐκ ἔμαθον τὸν ἀναμάρτητον ἀποσμήχειν. ἀλλὰ τὰ ῥερυπωμένα σκεύη ἐκκαθαίρειν. ἀκάνθας φλέγειν με ἁμαρτημάτων διδάσκει ὁ ἐν ἐμοὶ βαπτιζόμενος Χς. ὁ Ἰωάννης συμμαρτυρεῖ μοι ἡ φωνὴ τοῦ λόγου βοῶν. ἴδε ὁ ἀμνὸς τοῦ θεοῦ ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου. αὐτῷ πιστοὶ βοήσωμεν, ὁ ἐπιφα-

φανεὶς θεὸς εἰς τὴν ἡμῶν σωτηρίαν, δόξα σοι. στίχ. Κύριος ἰσχὺν τῷ λαῷ αὐτοῦ δώσει, κύριος εὐλογήσει τὸν λαὸν αὐτοῦ ἐν εἰρήνῃ. πάλιν τὸ αὐτὸ προπ.

Δόξα ἦχ. πλα. β΄.

Σήμερον ἡ ψαλμικὴ προφητεία πέρας λαβεῖν ἐπείγεται. ἡ θάλασσα γάρ φησιν εἶδε, καὶ ἔφυγεν, ὁ Ἰορδάνης ἐστράφη εἰς τὰ ὀπίσω ἀπὸ προσώπου κυρίου, ἀπὸ προσώπου τοῦ θεοῦ Ἰακὼβ, ἐλθόντος ὑπὸ δούλου δέξασθαι βάπτισμα. ἵνα ἡμεῖς εἰδωλικῆς ἀκαθαρσίας ἐκπλυθέντες, φωτισθῶμεν τὰς ψυχὰς δι᾽ αὐτοῦ. Καὶ νῦν τὸ αὐτό. προκ. ἦχ. δ΄.

Φωνὴ κυρίου ἐπὶ τῶν ὑδάτων ὁ θεὸς τῆς δόξης, ἐβρόντησε κύριος ἐπὶ ὑδάτων πολλῶν. στίχ. Ἐνέγκατε τῷ κυρίῳ υἱοὶ θεοῦ, ἐνέγκατε τῷ κυρίῳ υἱοὺς κριῶν. προφητ. Ἡσαΐου.

Τάδε λέγει κύριος ἀντλήσατε ὕδωρ. ὁ ἀπόστ. πρὸς Ρωμ.

Ἀδελφοὶ ὅσοι εἰς χριστὸν ἐβαπτίσθητε. τὸ εὐαγγ. κατὰ Μαρκ.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ. ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ Ναζαρέτ. τέλος, ἐν ᾧ εὐδόκησα. ζήτει εἰς τὸν ὄρθρον τῆς ἑορτ. καὶ εὐθέως τὴν συναπτὴν τῶν αἰτήσεων. καὶ μετὰ, Ταχὺ προκαταλαβέτωσαν ἡμᾶς. τὸ τρισάγιον, πάτερ ἡμῶν, ὅτι σοῦ, καὶ τὸ ἀπολυτ. Ἀπεστράφετο ποτέ. φύλ. 371. εἶτα τὴν εὐχὴν καὶ τὴν ἀπόλυσ.

Ἀρχὴ τῆς ὥρας θ΄. μετὰ τὸ Δεῦτε προσκυνήσ.

Ψαλ. ϛβ΄.

Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο * ἐνεδύσατο κύριος δύναμιν, καὶ περιεζώσατο.

Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται.

Ἕτοιμος ὁ θρόνος ἀπὸ τότε * ἀπὸ τοῦ αἰῶνος σὺ εἶ.

Ἐπῆ-

Ἐπῆραν οἱ ποταμοὶ κε̄, ἐπῆραν οἱ ποταμοὶ φωνὰς αὐτῶν * ἀροῦσιν οἱ ποταμοὶ ἐπιτρίψεις αὐτῶν ἀπὸ φωνῶν ὑδάτων πολλῶν.

Θαυμαστοὶ οἱ μετεωρισμοὶ τῆς θαλάσσης * θαυμαστὸς ἐν ὑψηλοῖς ὁ κύριος.

Τὰ μαρτύριά σου ἐπιστώθησαν σφόδρα * τῷ οἴκῳ σου πρέπει ἁγίασμα κε̄ εἰς μακρότητα ἡμερῶν. Ψαλ. ριγ΄.

ἘΝ ἐξόδῳ ἰη̄λ ἐξ αἰγύπτου * οἴκου Ἰακὼβ ἐκ λαοῦ βαρβάρου.

Ἐγενήθη ἰουδαία ἁγίασμα αὐτοῦ * ἰη̄λ ἐξουσία αὐτοῦ.

Ἡ θάλασσα εἶδε καὶ ἔφυγεν * ὁ Ἰορδάνης ἐστράφη εἰς τὰ ὀπίσω.

Τὰ ὄρη ἐσκίρτησαν ὡσεὶ κριοὶ * καὶ οἱ βουνοὶ ὡς ἀρνία προβάτων.

Τί σοι ἐστὶ θάλασσα ὅτι ἔφυγες; * καὶ σοὶ Ἰορδάνη ὅτι ἐστράφης εἰς τὰ ὀπίσω.

Τὰ ὄρη ὅτι ἐσκιρτήσατε ὡσεὶ κριοὶ * καὶ οἱ βουνοὶ ὡς ἀρνία προβάτων.

Ἀπὸ προσώπου κῡ ἐσαλεύθη ἡ γῆ * ἀπὸ προσώπου τοῦ θεοῦ Ἰακώβ.

Τοῦ στρέψαντος τὴν πέτραν εἰς λύμνας ὑδάτων * καὶ τὴν ἀκρότομον εἰς πηγὰς ὑδάτων.

Μὴ ἡμῖν κε̄, μὴ ἡμῖν * ἀλλ' ἢ τῷ ὀνόματί σου δὸς δόξαν ἐπὶ τῷ ἐλέει σου, καὶ τῇ ἀληθείᾳ σου.

Μήποτε εἴπωσι τὰ ἔθνη ποῦ ἐστιν ὁ θεὸς αὐτῶν; * ὁ δὲ θεὸς ἡμῶν ἐν τῷ οὐρανῷ, καὶ ἐν τῇ γῇ, πάντα ὅσα ἠθέλησεν ἐποίησε.

Τὰ εἴδωλα τῶν ἐθνῶν ἀργύριον καὶ χρυσίον * ἔργα χειρῶν ἀνθρώπων.

Στόμα ἔχουσι, καὶ οὐ λαλήσουσιν * ὀφθαλμοὺς ἔχουσι, καὶ οὐκ ὄψονται.

Ὦτα ἔχουσι, καὶ οὐκ ἀκούσονται * ῥῖνας ἔχουσι, καὶ οὐκ ὀσφρανθήσονται.

Χεῖρας ἔχουσι, καὶ οὐ ψηλαφήσουσι * πόδας ἔχουσι, καὶ οὐ περιπατήσουσιν * οὐ φωνήσουσιν ἐν τῷ λάρυγγι αὐτῶν.

Ὅμοιοι αὐτοῖς γένοιντο οἱ ποιοῦντες αὐτὰ * καὶ πάντες οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτοῖς.

Οἶκος Ἰσραὴλ ἤλπισεν ἐπὶ κύριον * βοηθὸς καὶ ὑπερασπιστὴς αὐτῶν ἐστίν.

Οἶκος Ἀαρὼν ἤλπισεν ἐπὶ κύριον * βοηθὸς καὶ ὑπερασπιστὴς αὐτῶν ἐστίν.

Οἱ φοβούμενοι τὸν κύριον ἤλπισαν ἐπὶ κύριον * βοηθὸς καὶ ὑπερασπιστὴς αὐτῶν ἐστίν.

Κύριος μνησθεὶς ἡμῶν, εὐλόγησεν ἡμᾶς * εὐλόγησε τὸν οἶκον Ἰσραήλ, εὐλόγησε τὸν οἶκον Ἀαρών.

Εὐλόγησε τοὺς φοβουμένους τὸν κύριον, * τοὺς μικροὺς μετὰ τῶν μεγάλων.

Προσθείη κύριος ἐφ' ὑμᾶς * καὶ ἐπὶ τοὺς υἱοὺς ὑμῶν.

Εὐλογημένοι ὑμεῖς τῷ κυρίῳ * τῷ ποιήσαντι τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν.

Ὁ οὐρανὸς τοῦ οὐρανοῦ τῷ κυρίῳ * τὴν δὲ γῆν ἔδωκε τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων.

Οὐχ οἱ νεκροὶ αἰνέσουσί σε κύριε * οὐδὲ πάντες οἱ καταβαίνοντες εἰς ᾅδου.

Ἀλλ' ἡμεῖς οἱ ζῶντες εὐλογήσομεν τὸν κύριον ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος.

Ψαλ. πε'. Κλῖνον κύριε τὸ οὖς σου. φύλ. 127. καὶ μετὰ τὸν ψαλμὸν τὴν συναπτὴν μεγάλην τῶν δεήσεων. εἶτα τὰ τροπ. ταῦτα. Ἰδ. ἦχ. βαρύς.

Θάμβος ἦν καθιδεῖν τοῦ οὐρανοῦ καὶ γῆς ποιητὴν ἐν ποταμῷ γυμνωθέντα. Βάπτισμα ὑπὸ δούλου εἰς ἡμῶν σωτηρίαν δεχόμενον ὡς δοῦλον, καὶ χοροὶ ἀγγέλων ἐξεπλήττοντο φόβῳ καὶ χαρᾷ, μεθ' ὧν προσκυνοῦμέν σε· σῶσον ἡμᾶς. στίχ. Σὺ συνέτριψας τὰς κεφαλὰς τῶν δρακόντων ἐπὶ τοῦ ὕδατος. καὶ πάλιν τὸ αὐτὸ τροπ.

ἄλλο, ἦχ. β'.

Ὅτε ἑώρακε πρὸς αὐτὸν ἐρχόμενον ὁ πρόδρομος τὸν κύριον τῆς δόξης ἐβόα πρὸς αὐτόν. ἴδε ὁ λυτρούμενος ἐκ φθορᾶς τὸν κόσμον παραγέγονεν. ἴδε ῥύεται ἡμᾶς ἐκ θλίψεως, ἰδοὺ ἁμαρτημάτων ἄφεσιν χαριζόμενος ἐπὶ γῆς ἐκ παρθένου ἁγνῆς ἐλήλυθε δι' ἔλεον, καὶ ἀντὶ δούλων υἱοὺς θεοῦ ἐργάζεται. ἀντὶ δὲ σκότους φωτίζει τὸ ἀνθρώπινον, διὰ τοῦ ὕδατος τοῦ θείου βαπτισμοῦ αὐτοῦ. λοιπὸν δεῦτε συμφώνως αὐτὸν δοξολογήσωμεν σὺν πατρὶ καὶ ἁγίῳ πνεύματι.

στίχ. Διὰ τοῦτο μνησθήσομαί σου ἐκ γῆς Ἰορδάνου καὶ ἑρμονιεὶμ ἀπὸ ὄρους μικροῦ. καὶ πάλιν τὸ αὐτὸ τροπ.

δόξα ἦχ. πλα. α'.

Τὴν χεῖρά σου τὴν ἁψαμένην τὴν ἀκήρατον κορυφὴν τοῦ δεσπότου, μεθ' ἧς καὶ δακτύλῳ αὐτὸν ἡμῖν καθυπέδειξας ἔπαρον ὑπὲρ ἡμῶν πρὸς αὐτὸν Βαπτιστὰ ὡς παῤῥησίαν ἔχων πολλήν. καὶ γὰρ μείζων τῶν προφητῶν

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 2.3.206

ἀπάντων ὑπ' αὐτοῦ μεμαρτύρηται. τοὺς ὀφθαλμοὺς σου πάλιν δὲ τοὺς τὸ πανάγιον πνεῦμα κατιδόντας ὡς ἐν εἴδει περιστερᾶς κατελθὸν, ἀναπέτασον πρὸς αὐτὸν Βαπτιστὰ, ἵλεον ἡμῖν ἀπεργασάμενος, καὶ δεῦρο στῆθι μεθ' ἡμῶν. ἐπισφραγίζων τὸν ὕμνον καὶ προεξάρχων τῆς πανηγύρεως. καὶ νῦν τὸ αὐτό. προκ. ἦχ. γ'. Κύριος φωτισμός μου καὶ σωτήρ μου τίνα φοβηθήσομαι; στίχ. Κύριος ὑπερασπιστὴς τῆς ζωῆς μου ἀπὸ τίνος δειλιάσω; προφητ. Ἡσαΐου. Τάδε λέγει κύριος καιρῷ δεκτῷ ἐπήκουσά σου. ὁ ἀπόστ. πρὸς Τίτον. Τέκνον Τίτε ἐπεφάνη ἡ χάρις τοῦ θεοῦ. Τὸ εὐαγγ. κατὰ Λουκ. Ἐν ἔτει πεντεκαιδεκάτῳ τῆς ἡγεμονίας. ζήτει εἰς τὴν παραμονὴν τῆς αὐτ. ἑορτ. καὶ εὐθὺς τὴν συναπτὴν τῶν αἰτήσεων, καὶ ἔπειτα τὸ Μὴ δὴ παραδώσῃς ἡμᾶς εἰς τέλ. ζήτ. φύλ. 129. τὸ τρισάγιον, παναγία τριὰς, πάτερ ἡμῶν. ὅτι σοῦ ἐστιν. καὶ τὸ ἀπολυτ. Ἀπεστράφετο ποτέ. φύλ. 371. εἶτα τὴν εὐχὴν, καὶ τοὺς μακαρισμοὺς φύλ. 130. σὺν τῷ πιστεύω, καὶ προπαρ. Ἀπεστράφετο ποτέ. καὶ ἀπόλυσ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ἑσπέρ. εἰς λυχν.

Εἰς τὸ κύριε ἐκέκραξα. ἰδ. η'. εἰς ἦχ. β'. Πάλιν Ἰησοῦς ὁ ἐμὸς καθαίρεται. Τὸν φωτισμὸν ἡμῶν. Τοῦ λυτρωτοῦ ἡμῶν. Τὰ Ἰορδάνια ῥεῖθρα. Σῶσαι βουλόμενος. Ἐν Ἰορδάνῃ ποταμῷ. Εἶδοσάν σε ὕδατα. Σήμερον ὁ οὐρανός. δόξα καὶ νῦν ἦχ. πλα. β'. Ἀνυμνήσωμεν οἱ πιστοί. τὰ προκ. Ὁ κύριος ἐβασίλευσεν. Ἐνεδύσατο κύριος. Καὶ γὰρ ἐστερέωσε. καὶ εὐθὺς τὰ ιγ'. ἀναγνώσμ. τὸ α'. γένεσ. Ἐν ἀρχῇ ἐποίησεν ὁ θεὸς τὸν οὐρανόν. τὸ β'. τῆς ἐξόδου. Ἐξῆρε Μωσῆς τοὺς υἱούς. τὸ γ'. τῆς ἐξόδ. Εἶπε κύριος πρὸς μωσῆν τί βοᾷς

προσμέ. καὶ εἰς τὸ τέλος αὐτοῦ οἱ ψάλται εὐθέως ψάλλουσιν τὰ τροπ. πάντα.

ἦχ. γ΄.

Ἐπεφάνης ἐν τῷ κόσμῳ ποιήσας. ἵνα φωτίσῃς τοὺς ἐν σκότει καθημένους φιλάνθρωπε δόξα σοι. καὶ ὁ χορὸς λέγει πάλιν τὸ αὐτὸ τροπ. εἶτα ὁ ἀναγνώστης στιχολογεῖ τοὺς στίχ. Ὁ θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς, καὶ εὐλογήσαι ἡμᾶς. ἐπιφάναι τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐφ᾽ ἡμᾶς, καὶ ἐλεήσαι ἡμᾶς, τοῦ γνῶναι ἐν τῇ γῇ τὴν ὁδόν σου, ἐν πᾶσιν ἔθνεσι τὸ σωτήριόν σου. οἱ ψάλται Ἵνα φωτίσῃς τοὺς ἐν σκότει καθημένους φιλάνθρωπε δόξα σοι. Ὁ ἀναγνώστης. Ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοὶ ὁ θεὸς ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοὶ πάντες. εὐφρανθήτωσαν καὶ ἀγαλλιάσθωσαν ἔθνη ὅτι κρινεῖς λαοὺς ἐν εὐθύτητι, καὶ ἔθνη ἐν τῇ γῇ ὁδηγήσεις. Οἱ ψάλται Ἵνα φωτίσῃς. ὁ χορός. Ἐπεφάνης ἐν τῷ κόσμῳ. ὁ ἀναγνώστης στίχ. Ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοὶ ὁ θεός, ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοὶ πάντες, γῆ ἔδωκε τὸν καρπὸν αὐτῆς. εὐλογήσαι ἡμᾶς ὁ θεὸς ὁ θεὸς ἡμῶν. εὐλογήσαι ἡμᾶς ὁ θεός. καὶ φοβηθήτωσαν αὐτὸν πάντα τὰ πέρατα τῆς γῆς. Οἱ ψάλται Ἵνα φωτίσῃς. ὁ χορὸς Ἐπεφάνης ἐν τῷ κόσμῳ. καὶ οἱ ψάλται πάλιν. Ἐπεφάνης ἐν τῷ. καὶ εὐθὺς ὁ ἀναγνώστης τὴν ἀναγν. δ. Ἰησοῦ τοῦ Ναβῆ Εἶπε κς πρὸς Ἰησοῦν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ τὸ ε΄. βασιλειῶν δ΄. Εἶπεν Ἡλίας πρὸς Ἐλισσαιέ τὸ ς΄. βασιλειῶν δ΄. Παρεγένετο Νεεμάν. εἰς τὸ τέλ. αὐτῆς, οἱ ψάλται ἀμέσως ψάλλουσι τροπ. ἦχ. πλα. β΄. Ἁμαρτωλοῖς καὶ τελώναις διὰ πλῆθος ἐλέους σου ἐπεφά-

νης

νης σωτὴρ ἡμῶν. ποῦ γὰρ εἶχε τὸ φῶς σου καταλάμψαι,
εἰ μὴ τοῖς ἐν σκότει; δόξα σοι. καὶ ὁ χορ. πάλιν αὐτὸ τροπ.
εἶτα ὁ ἀναγνώστης στιχολογεῖ τὸν στίχ. Ὁ κς ἐβασίλευσεν
εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο, ἐνεδύσατο κς δύναμιν καὶ περιεζώ-
σατο. καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευ-
θήσεται. ἕτοιμος ὁ θρόνος σου ἀπὸ τότε ἀπὸ τοῦ αἰῶνος
σὺ εἶ. καὶ οἱ ψάλται ἀποκρίνονται. Ποῦ γὰρ εἶχε τὸ φῶς σου
καταλάμψαι, εἰ μὴ τοῖς ἐν σκότει καθημένοις; δόξα σοι. ὁ
χορὸς Ἁμαρτωλοῖς καὶ τελώναις. Ὁ ἀναγν. στίχ. Ἐπῆραν
οἱ ποταμοὶ κε. ἐπῆραν οἱ ποταμοὶ φωνὰς αὐτῶν, ἀροῦσιν οἱ
ποταμοὶ ἐπιτρίψεις αὐτῶν ἀπὸ φωνῶν ὑδάτων πολλῶν. καὶ
οἱ ψάλται Ποῦ γὰρ εἶχε. ὁ χορὸς. Ἁμαρτωλοῖς καὶ
τελώναις. Ὁ ἀναγνώστης. στίχ. Θαυμαστοὶ οἱ μετεωρισμοὶ
τῆς θαλάσσης, θαυμαστὸς ἐν ὑψηλοῖς ὁ κς. τὰ μαρτύ-
ριά σου ἐπιστώθησαν σφόδρα. τῷ οἴκῳ σου πρέπει ἁγίασμα
κε εἰς μακρότητα ἡμερῶν. Οἱ ψάλται. Ποῦ γὰρ εἶχε.
ὁ χορὸς Ἁμαρτωλοῖς καὶ. καὶ οἱ ψάλται. Ἁμαρτωλοῖς
καὶ. Ὁ ἀναγνώστης τὸ ἀναγν. ζ'. προφ. Ἡσαΐου. Τάδε
λέγει κς λούσασθε καθαροί. τὸ η'. γενέσ. Ἀναβλέψας
Ἰακώβ. τὸ θ'. τῆς ἐξόδ. Ἐν ταῖς ἡμέρ. ἐκεί. κατέβη
ἡ θυγάτηρ. προκ. ἦχ. δ'. Ὁ θεὸς τῶν δυνάμεων ἐπίστρε-
ψον δή, ἐπίβλεψον ἐξ οὐρανοῦ καὶ ἴδε. στίχ. Ὁ ποιμαίνων
τὸν ἰσλ πρόσχες, ὁ ὁδηγῶν ὡσεὶ πρόβατα τὸν Ἰωσήφ.
ἀναγν. Ι'. Κριτῶν. Ἐν ταῖς ἡμέρ. ἐκει. εἶπε Γεδεών. τὸ ια'.
Βασιλειῶν γ'. Εἶπεν ἐν ἐκει. ταῖς ἡμέρ. Ἡλίας. τὸ ιβ'. Βα-
σιλειῶν δ'. Ἐν ταῖς ἡμερ. ἐκεί. εἶπον οἱ ἄνδρες τῆς. τὸ ιγ'.
προφ. Ἡσαΐου. Τάδε λέγει κς ἐν καιρῷ δεκτῷ ἐπήκουσά σου.

Εἰς

Εἰς τὴν λειτουργ. μετὰ τὰ ἀναγνώσμ. ὁ ἱερεὺς λέγει τὴν μικρὰν συναπτὴν καὶ τὰς εὐχάς. ὁ δὲ χορὸς τὰ Ἀντιφ. ταῦτα. τὸ α'. ἦχ. γ'.

Κύριος φωτισμός μου, καὶ σωτήρ μου τίνα φοβηθήσομαι.
βοήθησόν μοι κε̄.

Κύριος φωτισμός μου καὶ σωτήρ μου τίνα φοβηθήσομαι; κύριος ὑπερασπιστὴς τῆς ζωῆς μου, ἀπὸ τίνος δειλιάσω;
βοήθησόν μοι κε̄.

Ἐν τῷ ἐγγίζειν ἐπ' ἐμὲ κακοῦντας τοῦ φαγεῖν τὰς σάρκας μου οἱ θλίβοντές με, καὶ οἱ ἐχθροί μου αὐτοὶ ἠσθένησαν καὶ ἔπεσον. βοήθησόν μοι κε̄.

Ἐὰν παρατάξηται ἐπ' ἐμὲ παρεμβολὴ, οὐ φοβηθήσεται ἡ καρδία μου. βοήθησόν μοι κε̄.

Δόξα πρ̄ι καὶ υἱῷ καὶ ἁγίῳ πν̄ι. βοήθησόν μοι κε̄.

Καὶ νῦν καί. βοήθησόν μοι κε̄.

Ἀντίφ. β'. ἦχ. β'.

Ἐνέγκατε τῷ κῷ υἱοὶ θεοῦ. ταῖς πρεσβείαις τῆς θκου σῶτερ σῶσον ἡμᾶς.

Ἐνέγκατε τῷ κῷ υἱοὶ θεοῦ, ἐνέγκατε τῷ κῷ υἱοὺς κριῶν. ταῖς πρεσβ.

Ἐνέγκατε τῷ κῷ δόξαν καὶ τιμήν. ἐνέγκατε τῷ κῷ δόξαν ὀνόματι αὐτοῦ, προσκυνήσατε τῷ κῷ ἐν αὐλῇ ἁγίᾳ αὐτοῦ. ταῖς πρεσβ.

Φωνὴ κυ ἐπὶ τῶν ὑδάτων ὁ θεὸς τῆς δόξης ἐβρόντησε κς ἐπὶ ὑδάτων πολλῶν. ταῖς πρεσβ. τῆς θκου. δόξα πρι καὶ. ταῖς πρεσβ. καὶ νῦν καί.

Ἀν-

Ὁ μονογενὴς υἱὸς καὶ λόγος.

Ἀντιφ. γ΄. ἦχ. γ΄.

Ἐν ἐξόδῳ Ἰσραὴλ ἐξ Αἰγύπτου. ἀλλ. ἀλλ. ἀλλ.

Ἐν ἐξόδῳ Ἰσραὴλ ἐξ Αἰγύπτου, οἴκου Ἰακὼβ ἐκ λαοῦ βαρβάρου. ἀλλ. ἀλλ. ἀλλ.

Ἐγενήθη Ἰουδαία ἁγίασμα αὐτοῦ, Ἰσραὴλ ἐξουσία αὐτοῦ. ἀλλ. ἀλλ. ἀλλ.

Ἡ θάλασσα εἶδε καὶ ἔφυγεν ὁ Ἰορδάνης ἐστράφη εἰς τὰ ὀπίσω. ἀλλ. ἀλλ. ἀλλ.

Τὰ ὄρη ἐσκίρτησαν ὡσεὶ κριοί, καὶ οἱ βουνοὶ ὡς ἀρνία προβάτων. ἀλλ. ἀλλ. ἀλλ.

Τί σοι ἐστὶ θάλασσα ὅτι ἔφυγες; καὶ σοὶ Ἰορδάνη ὅτι ἐστράφης εἰς τὰ ὀπίσω. ἀλλ. ἀλλ. ἀλλ.

Εἶτα ὁ Διακ. λέγ. Συναπτὴν μεγάλην. εἶτα ὁ ἱερεὺς ψάλλ. τὸ Ὅτι ἅγιος εἶ ὁ θεὸς ἡμῶν. καὶ ὁ χορ. ψάλλει Ὅσοι εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε. εἶτα προκ. ἦχ. γ΄. Κύριος φωτισμός μου καὶ σωτήρ μου τίνα φοβηθήσομαι; στίχ. Κύριος ὑπερασπιστὴς τῆς ζωῆς μου ἀπὸ τίνος δειλιάσω; ὁ ἀπόστ. πρὸς κορινθ. Ἀδελφ. ἐλεύθερος ὢν ἐκ. ἀλλ. ἦχ. πλα. β΄. Ἐξηρεύξατο ἡ καρδία μου λόγον ἀγαθόν, λέγω ἐγὼ τὰ ἔργα μου τῷ βασιλεῖ. στίχ. Ἐξεχύθη ἡ χάρις ἐν χείλεσί σου, διὰ τοῦτο εὐλόγησέ σε ὁ θεὸς εἰς τὸν αἰῶνα. στίχ. Περίζωσαι τὴν ῥομφαίαν σου ἐπὶ τὸν μηρόν σου δυνατὲ τῇ ὡραιότητί σου καὶ τῷ κάλλει σου. Τὸ εὐαγγέλιον κατὰ Λουκ. Ἐν ἔτει πέντε καὶ δεκάτῳ τῆς ἡγεμονίας. ζήτει εἰς τὴν τάξιν αὐτ. καὶ καθεξῆς τελεῖται ἡ θεία λειτουργ. τοῦ μεγάλου Βασιλ. κοιν. Αἰνεῖτε τὸν κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν.

Εἰς

Εἰς τὸ ἀπόδ. λέγετ. ὡς γέγραπται φύλ. 350. κδʹ. τοῦ Δεκεμβρ. μηνός.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ ϛʹ.

Ἡ Βάπτισις τοῦ κυ ἡμῶν Ιυ Χυ. εἰς τὸ θς κς, τροπ. ἦχ. αʹ. Ἐν Ἰορδάνῃ βαπτιζομένου σου κε. καὶ ἐπὶ τὰ Ἀντίφ. γʹ. ψαλ. κηʹ. Ἐνέγκατε τῷ κῳ. ψαλ. ριγʹ. Ἐν ἐξόδῳ Ἰσραὴλ ἐξ αἰγύπτου. ψαλ. ρμηʹ. Αἰνεῖτε τὸν κν. ὅλην τὴν δοξολογίαν. εἶτα Ὑπακοὴ ἦχ. πλ. αʹ. Ὅτε τῇ ἐπιφανείᾳ σου ἐφώτισας τὰ σύμπαντα, τότε ἡ ἁλμυρὰ τῆς ἀπιστίας θάλασσα ἔφυγε καὶ Ἰορδάνης κάτω ῥέων ἐστράφη, πρὸς οὐρανὸν ὑψῶν ἡμᾶς, ἀλλὰ τῷ ὕψει τῶν θείων ἐντολῶν σου συντήρησον Χε ὁ θεὸς πρεσβ. τῆς θκου καὶ ἐλέησον ἡμᾶς. Ἐκ νεότητός μου. προκ. ἦχ. δʹ. Φωνὴ κυ ἐπὶ τῶν ὑδάτων ὁ θς. στίχ. Φωνὴ κυ ἐν ἰσχύϊ, φωνὴ κυ ἐν μεγαλοπρεπείᾳ. τὸ πᾶσα πνοή. εὐαγγ. κατὰ Μαρκ. Τῷ καιρ. ἐκεί. ἦλθεν ὁ Ἰς ἀπὸ Ναζαρέτ. τέλ. ἐν ᾧ ηὐδόκησα. ζήτ. εἰς τὴν τάξιν αὐτοῦ. ὁ Ν. δόξα ἦχ. βʹ. Τὰ σύμπαντα σήμερον. καὶ νῦν τὸ αὐτὸ καν. βʹ. εἰς ἦχ. βʹ. Βυθοῦ ἀνεκάλυψε. καὶ Στείβει θαλάσσης, καὶ ἀναδιπλ. ὡς ἐν τῇ ἑορτῇ τῶν Χριστουγέννων καὶ εἰς τὴν ᾠδὴν καθ' ἑκάστην λέγε. μικρὰν συναπτήν, καὶ κάθ. εἰς τὴν θʹ. δὲ ψάλλεται εἰς τὸ καθ' ἕκαστον τροπ. τὸ Μεγάλυνον ψυχή μου τὸν ἐν Ἰορδάνῃ Χν τὸν βαπτισθέντα. καὶ εἰς τὸ τέλος τῆς θʹ. ἀπὸ τοῦ κάθ. ἐξαπος. εἰς τοὺς αἶν. τὰ συντομ. ἦχ. βʹ. καὶ δόξα καὶ νῦν ὁ αὐτὸς ἦχος Σήμερον ὁ Χριστὸς ἐν Ἰορδάνῃ.

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 2.3.206

εἰς τὴν λειτουργ. Ἀντίφ. α΄. ἦχ. β΄.

Ἐν ἐξόδῳ Ἰσραὴλ ἐξ Αἰγύπτου. Ταῖς πρεσβείαις τῆς θεοτόκου σῶτερ σῶσον ἡμᾶς.

Ἐν ἐξόδῳ Ἰσραὴλ ἐξ Αἰγύπτου οἴκου Ἰακὼβ ἐκ λαοῦ βαρβάρου. Ταῖς πρεσβ.

Ἐγενήθη Ἰουδαία ἁγίασμα αὐτοῦ, Ἰσραὴλ ἐξουσία αὐτοῦ. Ταῖς πρεσβ.

Ἡ θάλασσα εἶδε καὶ ἔφυγεν, ὁ Ἰορδάνης ἐστράφη εἰς τὰ ὀπίσω. Ταῖς πρεσβ.

Δόξα πατρί. Ταῖς πρεσβείαις τῆς θεοτόκου σῶτερ σῶσον. Καὶ νῦν Ταῖς πρεσβ.

Ἀντίφ. β΄. ἦχ. β΄.

Ἠγάπησα, ὅτι εἰσακούσεται κύριος τῆς φωνῆς τῆς δεήσεώς μου. Σῶσον ἡμᾶς υἱὲ θεοῦ ὁ ἐν Ἰορδάνῃ βαπτισθεὶς ψάλλοντάς σοι ἀλλ.

Ἠγάπησα, ὅτι εἰσακούσεται κύριος τῆς φωνῆς τῆς δεήσεώς μου, ὅτι ἔκλινε τὸ οὖς αὐτοῦ ἐμοί, καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις μου ἐπικαλέσομαι. Σῶσον ἡμᾶς.

Περιέσχον με ὠδῖνες θανάτου, κίνδυνοι ᾅδου εὕροσάν με. Σῶσον ἡμᾶς.

Θλῖψιν καὶ ὀδύνην εὗρον, καὶ τὸ ὄνομα κυρίου ἐπεκαλεσάμην, ὦ κύριε ῥῦσαι τὴν ψυχήν μου. Σῶσον ἡμᾶς υἱὲ θεοῦ ὁ ἐν Ἰορδάνῃ βαπτισθεὶς ψαλ.

Δόξα καὶ νῦν. Ὁ μονογενής.

Ἀντίφ. γ΄. ἦχ. α΄.

Ἐξομολογεῖσθε τῷ κυρίῳ ὅτι ἀγαθός. Τροπ. Ἐν Ἰορδάνῃ βαπτιζομένου σου κύριε, ἡ τῆς Τριάδος ἐφανερώθη προσκύ-

νησις,

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 2.3.206

νησις, τοῦ γὰρ γεννήτορος ἡ φωνὴ προσεμαρτύρει σοι, ἀγαπητόν σε υἱὸν ὀνομάζουσα, καὶ τὸ πνᾶ ἐν εἴδει περιστερᾶς ἐβεβαίου τοῦ λόγου τὸ ἀσφαλὲς, ὁ ἐπιφανεὶς χε̄ ὁ θς̄, καὶ τὸν κόσμον φωτίσας δόξα σοι.

Ἐξομολογεῖσθε τῷ κῷ ὅτι ἀγαθὸς, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. Ἐν Ἰορδάνῃ.

Εἰπάτω δὴ οἶκος Ἰσ̄λ ὅτι ἀγαθὸς ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. Ἐν Ἰορδ.

Εἰπάτω δὴ οἶκος Ἀαρὼν ὅτι ἀγαθὸς ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα. Ἐν Ἰορδάνῃ βαπτ.

εἰς τὴν εἴσοδον.

Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι κῡ, θς̄ κς̄ καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν. προσ. Ἐν Ἰορδάνῃ βαπτ. Κοντακ.

Ἐπεφάνης σήμερον τῇ οἰκουμένῃ, καὶ τὸ φῶς σου κε̄ ἐσημειώθη ἐφ' ἡμᾶς, ἐν ἐπιγνώσει ὑμνοῦντάς σε, ἦλθες ἐφάνης τὸ φῶς τὸ ἀπρόσιτον. ἀντὶ τοῦ τρισαγίου λέγεται. Ὅσοι εἰς Χν̄ ἐβαπτίσθ.

προκ. ἦχ. δ'. Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι κῡ θς̄ κς̄ καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν. στίχ. Ἐξομολογεῖσθε τῷ κῷ, ὅτι ἀγαθὸς ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. ὁ ἀπόστ. πρὸς Τίτον. Τέκνον Τίτε ἐπεφάνη ἡ χάρις. ζήτ. εἰς τὴν τάξιν αὐτοῦ. ἀλλ. Ἐνέγκατε τῷ κῷ υἱοὶ θεοῦ, ἐνέγκατε τῷ κῷ υἱοὺς κριῶν. στίχ. Φωνὴ κῡ ἐπὶ τῶν ὑδάτων, ὁ θς̄ τῆς δόξης ἐβρόντησε κς̄ ἐπὶ ὑδάτων πολλῶν. εὐαγγ. κατὰ Ματθ. Τῷ καιρ. ἐκεί. παραγίνεται ὁ Ἰς̄. ζήτ. εἰς τὴν τάξιν κοινῶν. Ἐπεφάνη ἡ χάρις τοῦ θεοῦ ἡ σωτήριος πᾶσιν ἀνθρώποις. ἀλλ. ἀλλ. ἀλλ.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ ζ΄.

Ἡ Σύναξις τοῦ ἁγίου Ἰω. τοῦ προδρόμου. εἰς τὸ κε ἐκέ-
στιχ. ϛ΄. προσ. γ΄. τῆς ἑορτ. καὶ γ΄. τοῦ προδρ. δό-
ξα καὶ νῦν τῆς ἑορτ. προσκ. ἦχ. βαρὺς Ὁ θς ἡμῶν ἐν
τῷ. στίχ. Ἐν ἐξόδῳ Ἰηλ. στίχ. Ἡ θάλασσα εἶδε. ὡς ἐν
τῷ ὡρολ. εἰς τοὺς στίχ. ἱστ. δ΄. τῆς ἑορτ. ἦχ. α΄. Φῶς ἐκ
φωτός. δόξα καὶ νῦν τοῦ προδρ. ἦχ. πλα. β΄. Ἐν σαρ-
κὶ λύχνε. ἀπολυτ. τῆς ἑορτ. καὶ τοῦ προδρ. ἦχ. β΄. Μνή-
μη δικαίου. εἰς τὸ ἀποδ. καν. τῆς ἑορτ. ἦχ. δ΄. Ἅρματα
φαραώ. Σήμερον ὁ θς. ὁ αὐτὸς λέγεται. μέχρι τῆς η΄. ᾠδῆς.

εἰς τὸν ὄρθρον.

Ἀντίφ. γ΄. ψαλ. κη΄. Ἐνέγκατε τῷ κῷ. ψαλ. ριγ΄. Ἐν
ἐξόδ. Ἰηλ. ψαλ. ϟϛ΄. Ὁ κς ἐβασίλευσεν. εἶτα καθ. τῆς
ἑορτ. καὶ εἰς Ν. Τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους. Τὰ σύμ-
παντα σήμερ. ἀγαλλιάσθ. δόξα Ταῖς τοῦ σοῦ προδρόμου.
καὶ νῦν Ταῖς τῆς θκου. ἔπειτα καν. β΄. τῆς ἑορτ. καὶ τοῦ προδρ.
ἀπὸ γ΄. καθ. ἀπὸ ϛ΄. κοντ. ἦχ. πλα. β΄. Τὴν σωματικήν
σου, καὶ τὸν οἶκον. Τῷ τυφλωθέντι Ἀδάμ. εἰς τοὺς
αἶν. στιχ. γ΄. τῆς ἑορτ. καὶ ἐν ἱστ. δ΄. τοῦ προδρ. ἦχ. δ΄. Ὡς
τοῦ πνς ἐραστής. δόξα καὶ νῦν ἦχ. πλα. β΄. Ἄγγελος
ἐκστρέφου. ᾠδίν.

εἰς τὴν λειτουργ. ἀντίφ. γ΄. ὡς ἔθος.

Εἰς τὸ δὲ γ΄. Δεῦτε ἀγαλλιασώμ. τροπ. τῆς ἑορτ. Ἐν
Ἰορδάνῃ βαπτιζομένου σου. καὶ εἰς τὴν εἴσοδον ὁμοίως τροπ.
τῆς ἑορτ. καὶ εἰς ἦχ. β΄. τοῦ προδρ. Μνήμη δικαίου μετ᾿
ἐγκωμίων, σοὶ δὲ ἀρκέσει ἡ μαρτυρία τοῦ κυ πρόδρο-
με, ἀνεδείχθης γὰρ ὄντως, καὶ προφητῶν σεβασμιώτερος,

ὅτι καὶ ἐν ῥείθροις Βαπτίσαι κατηξιώθης τὸν κηρυττόμενον, ὅθεν τῆς ἀληθείας ὑπεραθλήσας, χαίρων, εὐηγγελίσω, καὶ τοῖς ἐν ᾅδῃ θν̄ φανερωθέντα ἐν σαρκί, τὸν αἴροντα τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου, καὶ παρέχοντα ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Κοντ. Τὴν σωματικήν σου παρουσίαν δεδοικὼς ὁ Ἰορδάνης, φόβῳ ἀπεστρέφετο, τὴν προφητικὴν δὲ λειτουργίαν ἐκπληρῶν ὁ Ἰωάννης, τρόμῳ ὑπεστέλλετο, τῶν ἀγγέλων αἱ τάξεις ἐξεπλήττοντο, ὁρῶσαί σε ἐν ῥείθροις σαρκὶ βαπτιζόμενον, καὶ πάντες οἱ ἐν τῷ σκότει κατηυγάζοντο, ἀνυμνοῦντές σε τὸν φανέντα, καὶ φωτίσαντα τὰ πάντα.

Προκ. ἀλληλ. καὶ κοιν. ζήτει τῇ β΄. τοῦ προδρ. φύλ. 28. ὁ ἀπόστ. πράξεων. Ἐν ταῖς ἡμέρ. ἐκεί. ἐγένετο ἐν τῷ. ζήτει τῇ ς΄. τῆς ς΄. ἑβδομ. ἀπὸ τοῦ πάσχα. εὐαγγ. κατὰ Ἰω̄. Τῷ καιρ. ἐκεί. βλέπει ὁ Ἰω̄. ζήτει εἰς τὴν τάξιν αὐτ.

Σαββ. μετὰ τὰ φῶτα τροπ. κατὰ τὴν ἡμέρ. τοῦ ἁγίου. καὶ τῆς ἑορτ. ὁμοίως τὸ κοντ. προκ. ἦχ. δ΄. Θαυμαστὸς ὁ θς̄ ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ ὁ θς̄ Ἰηλ. στίχ. Ἐν ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε τὸν θεὸν κν̄ ἐκ πηγῶν Ἰσραήλ. ὁ ἀπόστ. πρὸς Ἐφεσ. Ἀδελφ. ἐνδυναμοῦσθε ἐν κῶ. ζήτει κυρ. κζ΄. ἀλλ. Ἐκέκραξαν οἱ δίκαιοι, καὶ ὁ κς̄ εἰσήκουσεν αὐτῶν, καὶ ἐκ πασῶν τῶν θλίψεων αὐτῶν ἐρρύσατο αὐτούς. στίχ. Πολλαὶ αἱ θλίψεις τῶν δικαίων, καὶ ἐκ πασῶν τῶν θλίψεων αὐτῶν ἐρρύσατο αὐτοὺς ὁ κς̄. εὐαγγ. κατὰ Ματθ. Τῷ καιρ. ἐκεί. ἀνήχθη ὁ Ἰς̄ ὑπὸ τοῦ πν̄ς. ζήτει εἰς τὴν τάξιν αὐτοῦ. κοιν. Ἀγαλλιᾶσθ. δίκαιοι ἐν κῶ καὶ τοῖς εὐθέσι πρέπει αἴνεσις.

Κυρ. μετὰ τὰ φωτ. τροπ. καὶ κοντ. τοῦ ἦχ. καὶ προπ. τῆς ἑορτ. προκ. ἦχ. δ΄. Εἴδοσάν σε ὕδατα ὁ θεός, εἴδοσάν σε ὕδατα, καὶ

ἐφο-

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 2.3.206

ἐφοβήθησαν. στίχ. Φωνῇ μου πρὸς κν ἐκέκραξα, φωνῇ μου πρὸς τὸν θν, καὶ προσέσχεμοι. ὁ ἀπόστ. προσ. ἐφεσ. Ἀδελ. ἑνὶ ἑκάστῳ. ζήτει εἰς τὴν τάξιν αὐτοῦ. ἀλληλ. ἦχ. δ'. Ἐνέγκατε τῷ κῷ υἱοὶ θεοῦ, ἐνέγκατε τῷ κῷ υἱοὺς κριῶν. στίχ. Φωνὴ κυ ἐπὶ τῶν ὑδάτων ὁ θεὸς τῆς δόξης ἐβρόντησε, κς ἐπὶ ὑδάτων πολλῶν. εὐαγγ. κατὰ Ματθ. Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ. ἀκούσας ὁ Ἰς. ζήτει εἰς τὴν τάξιν αὐτοῦ. κοιν. Αἰνεῖτε τὸν κν.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ η'.

Τῆς Σο Δομνίκας. εἰς τὸ κε ἐκ. στίχ. γ'. τῆς ἑορτ. καὶ γ'. τῆς Σο. δόξα καὶ νῦν τῆς ἑορτ. εἰς τοὺς στίχ. πάντα τῆς ἑορτ. εἰς τὸ ἀπόδ. ὁ καν. τῆς ἑορτ. εἰς τὸν ὄρθρον τῆς ἑορτ. καὶ τῆς Σο.

εἰς τὴν λειτουργ.

Τροπ. τῆς Σο. καὶ ἄλλο Σιὼ τῷ κοντ. τῆς ἑορτ. καὶ ὁμοίως προκ. ἀλληλ. καὶ κοιν. ὁ ἀπόστ. προσ. θεσσαλ. Ἀδελφ. ἐρωτῶμεν ὑμᾶς. ζήτει ἐν τῇ δ'. τῆς κδ'. ἑβδ. εὐαγγ. κατὰ Ἰω. Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ. ἦλθεν ὁ Ἰς καὶ οἱ Μαθ. αὐτοῦ. ζήτει τῷ Σαββ. τῆς διακαινησίμου.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ θ'.

Τοῦ ἁγίου μάρτ. Πολυεύκτου. ὡς ἔθος. εἰς τὴν λειτουργ. ὡς χθὲς ὁ ἀπόστ. προσ. Τιμόθ. Τέκνον Τιμόθεε μὴ ἐπαισχυνθῇς. ζήτει ἐν τῇ ϛ'. τῆς κζ'. ἑβδ. εὐαγγ. κατὰ Λουκ. Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ. ἐγένετο μετὰ τὸ βαπτισθῆναι. ζήτει κυρ. ι'.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ ι'.

Τοῦ ἐν ἁγίοις πρς ἡμῶν Γρηγορίου Νύσσης. ὡς ἔθος. εἰς τοὺς στίχ. δὲ προσ. τοῦ ἁγίου. καὶ δόξα ἦχ. α'.

Ὁ τῆς

Ο τῆς ὀρθῆς πίστεως. καὶ νῦν θ'. ἀπολυτ. ἦχ. δ'. Κανόνα πίστεως. καὶ τῆς ἑορτ.

εἰς τὸν ὄρθρον.

Ψαλ. ρλα'. Μνήσθ. κε τοῦ δαδ. καὶ καθ. τοῦ ἁγίου. καν. β'. τῆς ἑορτ. καὶ τοῦ ἁγίου. εἰς τοὺς αἴν. προσ. β'. τῆς ἑορτ. καὶ β'. ΙΓδ. τοῦ ἁγίου. ἦχ. δ'. Βίον ἔνθεον. Τὸν τῆς Σοφίας λόγον. δόξα καὶ νῦν τῆς ἑορτ.

εἰς τὴν λειτουργ. προπ. ἦχ. δ'.

Κανόνα πίστεως. ζήτει φύλ. 35. Ἐν Ἰορδάνῃ βαπτιζομένου σου. κοντ. Τῆς ἐκκλησίας ὁ ἔνθεος ἱεράρχης, καὶ τῆς σοφίας σεβάσμιος μυστολέκτης, Νύσσης ὁ Γρηγόριος νοῦς Γρηγόριος, ὁ σὺν ἀγγέλοις χορεύων, καὶ συνευφραίνων τῷ θείῳ φωτί, πρεσβεύων μὴ παύσῃ ὑπὲρ πάντων ἡμῶν. προκ. ἀλληλ. καὶ κοινων. ζήτει εἰς ἱεράρχας. φύλ. 34. ὁ ἀπόστ. πρὸς ἐφεσ. Ἀδελφ. ἑνὶ ἑκάστῳ ἡμῶν ἐδόθη. ζήτει κυρ. μετὰ τὰ φῶτα ὄπισθ. κατὰ Ματθ. Τῷ καιρῷ ἐκεί. ἠκολούθ. τῷ Ἰυ ὄχλοι πολλοί. ζήτει ἐν τῇ γ. τῆς α'. ἑβδομ. τοῦ ματθ. ἀπὸ τοῦ μέσου.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ ια'.

Τοῦ σου πρς ἡμῶν Θεοδοσίου τοῦ κοινοβιάρχου. ὡς ἔθος. εἰς τοὺς στίχ. δὲ προσ. τῆς ἑορτ. καὶ δόξα τοῦ σου ἦχ. πλα. α'. Ὅσιε πὲρ θεοφόρε. καὶ θ'. ἀπολυτ. ἦχ. α'. Τῆς ἐρήμου πολίτης. καὶ τῆς ἑορτ. εἰς τὸν ὄρθρον ὡς ἔθος. εἰς τοὺς αἴν. β'. σὺν τ. τῆς ἑορτ. καὶ β'. ΙΓδ. τοῦ ἁγίου ἦχ. β'. Ὅσιε πὲρ ὡς πόλισ. καὶ Τῶν ἀρετῶν ἡ κλίμαξ. δόξα καὶ νῦν τῆς ἑορτ.

εἰς

εἰς τὴν λειτουργ.

Τροπ. ἦχ. α'. Τῆς ἐρήμου πολίτης. φύλ. 37. ἕτερ. τῆς ἑορτ. Ἐν Ἰορδάνῃ. Κοντάκ. Φυτευθεὶς ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ κυ ἐξήνθησας ἐγκρατείᾳ τὰς ἀρετάς σου, ὁ τῆς ἐρήμου πολίτης παγκόσμιος, ὁ ἀγελάρχης τῶν θείων ἐπαύλεων, σημειοφόρε Θεοδόσιε, χν ὑπὲρ ἡμῶν ἀπαύστως ἱκέτευε. προκ. ἦχ. βαρὺς Τίμιος ἐναντίον κυ ὁ θάνατος τῶν ὁσίων αὐτοῦ. στίχ. Τί ἀνταποδώσω τῷ κῳ περὶ πάντων, ὧν ἀνταπέδωκέ μοι. ὁ ἀπόστ. πρὸς ἑβρ. Ἀδελφ. μνημονεύετε. ζήτει εἰς τὴν γ'. Σεπτεμβρ. μην. ἀλληλ. ἦχ. δ'. Δίκαιος ὡς φοίνιξ ἀνθήσει ὡσεὶ κέδρος ἡ ἐν τῷ λιβάνῳ πληθυνθήσεται. στίχ. Πεφυτευμένος ἐν τῷ οἴκῳ κυ, ἐν ταῖς αὐλαῖς τοῦ θεοῦ ἡμῶν ἐξανθήσει. τὸ εὐαγγ. κατὰ Λουκ. Τῷ καιρ. ἐκεί. ἔστη ὁ Ἰς ἐπὶ τόπου. ζήτει ἐν τῇ ϛ'. τῆς β'. ἑβδομ. τοῦ Λουκ. κοινων. Εἰς μνημ.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ ιβ'.

ΤΗς ἁγίας μάρτ. Τατιανῆς. ὡς ἔθος. εἰς τὴν λειτουργ. προπ. κοντάκ. προκ. καὶ ἀλληλ. καὶ κοιν. τῆς ἑορτ. ὁ ἀπόστ. πράξεων Ἐν ταῖς ἡμέρ. ἐκεί. εἶπε πέτρος. ζήτει ἐν τῇ ε'. τῆς διακαινησ. εὐαγγ. κατὰ Ἰω. Τῷ καιρ. ἐκεί. ἐζήτουν πάλιν οἱ ἰουδαῖοι. ζήτει εἰς τὴν τάξιν αὐτοῦ.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ ιγ'.

ΤΩν ἁγίων μαρτ. Ἑρμύλου καὶ στρατονίκου. καὶ ἀπόδοσις τῆς ἑορτ. τῶν φώτων. εἰς τὸ κε. ἐκ. στιχ. ϛ'. Ἰδ. ἦχ. β'. Πάλιν Ἰς, ὡς ἐν τῇ ἑορτ. ζήτει ἐν τῇ παραμονῇ τῶν Θεοφανίων ἐν τῇ ε'. τοῦ αὐτοῦ μηνός. εἰς τοὺς στίχ. προσ. τῶν ἁγίων, δόξα καὶ νῦν τῆς ἑορτ. ἀπολυτ.

Ἐν

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 2.3.206

Ἐν Ἰορδάνῃ βαπτιζομένου. εἰς τὸ ἀπόδ. ὁ καν. τῆς ἑορτ. εἰς τὸ μεσονύκτ. ὁ καν. τῶν ἁγίων.

εἰς τὸν ὄρθρον.

Ψαλ. κη΄. Ἐνέγκατε τῷ κῳ. ψαλ. ος΄. Φωνῇ μου πρὸς κν ἐκέ. ψαλ. ριγ΄. Ἐν ἐξόδ. ἰσλ ἐξ αἰγυπτ. καὶ καν. β΄. τῆς ἑορτ. εἰς τοὺς αἰν. τῆς ἑορτ. καὶ δόξα καὶ νῦν ἦχ. β΄. Σήμερον ὁ χς ἐν Ἰορδάνῃ.

εἰς τ λειτουργ.

Τρεπ. Κοντάκ. προσχ. ἀλληλ. καὶ Κοιν. τῆς ἑορτ. ὁ ἀπόσ. καθολικῆς ἐπισ. Ἰω. Ἀγαπητοὶ ἐάν τις. ζήτει εἰς τῇ ε΄. τῆς λε΄. ἑβδομ. εὐαγγ. κατ Μαρκ. Τῷ καιρ. ἐκε. ἦλθεν ὁ Ἰς ἀπὸ Ναζαρέτ. ζήτει εἰς τὸν ὄρθρον τῶν ἁγίων Θεοφαν.

Εἰ δὲ τύχῃ ἀποδίδοσθαι τῆς ἑορτ. εἰς ἡμέραν κυρ. πρῶτον ψάλλονται τὰ ἀνας. καὶ ἔπειτα τῆς ἑορτ. εἰ δὲ ἡ ἑορτ. τύχῃ ἐν τῇ κυρ. οὐδὲν τῶν ἀναστασίμων ψάλλεται.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ ιδ΄.

ΤΩν ἁγίων Ἀββάδων. εἰς τὸ κε ἐκε. στιχ. ς΄. προσ. γ΄. τῶν ἁγίων, καὶ γ΄. τῆς θκου, δόξα ἰδ. ἦχ. πλ. δ΄. Ὅσιοι πατέρες μελετήσαντες ἡμέρας καὶ νυκτὸς. καὶ νῦν θ΄. εἰς τοὺς στίχ. τῆς ὀκτωήχ. δόξα ἦχ. πλα. δ΄. Τὸν ἰσάγγελον βίον πολιτευσ. καὶ νῦν θ΄. ἀπολυτ. ἦχ. δ΄. Ὁ θς τῶν πατέρων ἡμῶν. εἰς τὸν ὄρθρον.

Ἀπὸ τῆσδε ἀρχόμεθα στιχολογεῖν τὰ καθ. τοῦ ψαλτ. καὶ τὰ καθ. τῆς ὀκτωήχ. καὶ ἄλλα τὰ πάντα. ὡς ἔθος. εἰς τοὺς αἰν. τὰ σωντ. τῶν ἁγίων. δόξα ἦχ. πλα. δ΄. Μακάριοι ἐστὲ ὅσιοι. καὶ νῦν θ΄.

εἰς τὴν λειτουργ. πᾶσα ἡ ἀκολουθ. εἰς ὁσ. ὁσ.

Ἀπὸ τοῦ δὲ ἀρχόμεθα ψάλλειν εἰς τὸ ἀπόδ. τὸν καν. τῆς θεοτ. τοῦ παρακλητ.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ ιε.

Τῶν ὁσ. ὁσ. πατέρων ἡμῶν Παύλου τοῦ Θηβαίου, καὶ Ἰωάν. τοῦ Καλυβίτου. ὡς χθὲς ἤγουν προσ. γ'. τοῦ ἁγίου Ἰωάν. καὶ γ'. τῆς θεοτ. δόξα δὲ ἦχ. β'. Ἀρνησάμενος. καὶ νῦν θ'. καὶ εἰς τοὺς στίχ. τῆς ὀκτωήχου. δόξα ἦχ. πλ. α'. Ὅσπερ οὐκ ἔδωκ. ὕπνον. καὶ νῦν θ'. ἀπολυτ. ἦχ. δ'. Ἐκ βρέφους τὸν κν. εἰς τὸν ὄρθρον ὡς ἔθος.

εἰς τὴν λειτουργ. τροπ. ἦχ. δ'.

Ἐκ βρέφους τὸν κν ἐπιποθήσας θερμῶς, τὸν κόσμον κατέλιπες, καὶ τὰ ἐν κόσμῳ τερπνά, καὶ ἤσκησας ἄριστα, ἔπηξας τὴν καλύβην, πρὸ πυλῶν τῶν γονέων, ἔθραυσας τῶν δαιμόνων τὰς ἐνέδρας παμμάκαρ, διόσε Ἰωάννη χς ἀξίως ἐδόξασεν. Κοντάκ. Τῶν ἄνω τυχεῖν πανσόφως ἐφιέμενος, τῶν κάτω τερπνῶν, ἐμφρόνως καταφρονήσας, καὶ χῷ πτωχεύσαντι, συμπτωχεύσας χαίρων ἠκολούθησας Ἰωάννη, πρὸς ὃν ἐκτενῶς μὴ παύσῃ πρεσβεύων ὑπὲρ πάντων ἡμῶν. προκ. ἀλληλ. καὶ κοινων. τοῦ ὁσ. ζήτει φυλ. 38. ὁ ἀπός. δὲ καὶ εὐαγγ. τῆς ἡμέρας.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ ις'.

Ἡ προσκύνησις τῆς τιμίας ἁλύσεως τοῦ ἁγίου ἀπός. Πέτρου. εἰς τὸ κε ἐκ. στιχ. γ'. τοῦ ἀπός. καὶ γ'. τῆς θεοτ. δόξα ἦχ. πλα. β'. Σήμερον ἡμῖν ἡ κρηπὶς τῆς ἐκκλησ. καὶ νῦν θ'. εἰς τοὺς στίχ. προσ. τοῦ ἀπός. δόξ. ἦχ. δ'. Ἀξίως εἴληφας. καὶ νῦν θ'. ἀπολυτ. ἦχ. δ'. Τὴν Ῥώμην μὴ λιπών. εἰς τὸ ἀπόδ. ὁ καν. τῆς θεοτ.

εἰς τὸν ὄρθρον.

Ψαλ. ιη'. Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦντ. καὶ καθ. τοῦ ἀπός. καν. β'. τοῦ ἀπός. εἰς τοὺς αἴν. στίχ. τοῦ ἀπός. καὶ δόξα ἦχ. πλ. β'. Πάλιν ἡμῖν ὁ θερμὸς. καὶ νῦν θ'.

εἰς τὴν λειτουργ. προκ. ἦχ. δ'.

Τὴν ῥώμην μὴ λιπὼν, πρὸς ἡμᾶς ἐπεδήμησας, δι' ὧν ἐφόρεσας τιμίων ἁλύσεων, τῶν ἀποστόλων πρωτόθρονε, ἃς ἐν πίστει προσκυνοῦντες δεόμεθα, ταῖς πρὸς θεὸν πρεσβείαις σου δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Κονταχ.

Τὴν πέτραν χριστοῦ καὶ πέτραν τῆς πίστεως, ὑμνήσωμεν φαιδρῶς χριστοῦ τὸν πρωτόθρονον, συγκαλεῖ γὰρ ἅπαντας ἑορτάσαι τὴν μνήμην τοῦ θαύματος τῆς τιμίας ἁλύσεως, καὶ δοθῆναι πταισμάτων τὴν συγχώρησιν. προκ. ἀλληλ. καὶ κοιν. εἰς ἕνα ἀπός. ζήτει φύλ. 32. ὁ ἀπός. πραξ. Κατ' ἐκεῖνον τὸν καιρὸν. ζήτει ἐν τῷ σαβ. δ'. ἀπὸ τοῦ πάσχα. εὐαγγ. κατὰ Ἰω. Τῷ καιρῷ ἐκ. ἐφανέρωσεν ἑαυτ. ὁ Ἰς. ζήτει ἐν τῷ σαβ. τῆς Ν.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ ιζ.

Τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἀντωνίου τοῦ μεγ. εἰς τὸ κε ἐκ. ὡς ἔθος. δόξα ἦχ. πλα. δ'. Τῶν μοναστῶν. καὶ νῦν θ'. εἰς τοὺς στίχ. Ι'Ι'δ. ἦχ. β'. Ἀσκητικὸν γυμνάσιον. στίχ. μεταξὺ Μακάριος ἀνήρ. Τὸν ἐπὶ γῆς ἄγγελ. στίχ. Φῶς ἀνέτειλ. Ὥσπερ ἐκ βρέφους τὴν ἀρετὴν. δόξα ἦχ. πλ. β'. Τὸ κατ' εἰκόνα τηρήσας. καὶ νῦν θ'. ἀπολυτ. ἦχ. δ'. Τὸν ζηλωτὴν ἠλίαν: εἰς τὸ ἀποδ. ὁ καν. τοῦ ὁσίου ἦχ. β'.

εἰς τὸν ὄρθρον.

Ψαλ. ριά. Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμ. καὶ καθ. β΄. ὡς ἔθος ἀπὸ γ΄. καθ. ἀπὸ ς΄. Κοντάκ. Ἐν σαρκὶ τοῖς ἀγγέλοις. εἰς τοὺς αἴν. στιχ. τοῦ ὁσίου. συντ. β΄. καὶ Γ΄ Δ. β΄. τὸ α΄. ἦχ. γ΄. Ὅσπερ Ἀντώνιε. τὸ β΄. ἦχ. πλ. δ. Οὐρανοδρ. δόξα ἦχ. πλα. α΄. Ὅσπερ τῆς φωνῆς τοῦ εὐαγγ. καὶ νῦν θ΄.

εἰς τὴν λειτουργ. προκ. ἦχ. δ΄.

Τὸν ζηλωτὴν ἠλίαν τοῖς τρόποις μιμούμενος, τῷ βαπτιστῇ εὐθείαις ταῖς τρίβοις ἑπόμενος πάτερ Ἀντώνιε, τῆς ἐρήμου γέγονας οἰκιστὴς, καὶ τὴν οἰκουμένην ἐστήριξας εὐχαῖς σου, διὸ πρέσβευε χριστῷ τῷ θεῷ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Κοντάκ. Ἐν σαρκὶ τοῖς ἀγγέλοις συνόμιλος γέγονας, τῆς ἐρήμου πρωτοπολίτης σὺν ἀποστόλοις ἀνθεῖ σε ἡ αἴγυπτος, ἡ οἰκουμένη θρυλλεῖ σου τὸ ὄνομα πρωτοπάτωρ Ἀντώνιε, διὸ ὑπὲρ ἡμῶν δυσώπει τὸν κύριον. προκ. ἀλληλ. καὶ κοινων. ζήτει φύλ. 33. ἀπόστ. πρόσ. ἑβρ. Ἀδελφ. πείθεσθε τοῖς. ζήτει ἐν τῇ ς΄. τοῦ Δεκεμβ. μηνός. εὐαγγ. κατὰ Ματθ. Τῷ καιρ. ἐκ. ἠκολούθ. τῷ Ἰησοῦ ὄχλοι. τέλ. Πολὺς ἐν τοῖς οὐρανοῖς. ζήτει ἐν τῇ γ΄. τῆς α΄. ἑβδομ. ἀπὸ τοῦ μέσου.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ ιη΄.

Ἡ ἐπάνοδος τῆς ἐξορίας τοῦ ἁγίου Ἀθανασίου καὶ Κυρίλλ. Ἀλεξανδρείας. εἰς τὸ κύριε ἐκ. προσ. γ΄. τοῦ ἁγίου Ἀθανασίου. καὶ γ΄. τῆς θεοτ. δόξα ἦχ. γ΄. Πάλιν ἡμῖν ὁ χρυσορρόας. καὶ νῦν θ΄. εἰς τοὺς στίχ. Γ΄ Δ. ἦχ. γ΄. Τὸ μέγα κλέος. στίχ. μεταξὺ Οἱ ἱερεῖς σου ἐνδύσονται. Ἡ μεγάλη τῆς ἀληθείας σάλπιγξ. δόξα ἦχ. πλα. β΄.

Χρι-

Χριστοῦ τὸν ἱεράρχ. ἀπολυτ. ἦχ. γ΄. Στύλος γέγονας ὀρθοδόξ. καὶ ἄλ. τοῦ Κυρίλλ. εἰς τὸν ἦχ. αὐτόν Πλοῦτος γνώσεως. καὶ νῦν θ΄. εἰς τὸ ἀπόδ. καν. τοῦ παρακλ. εἰς τὸν ὄρθρον.

Ψαλ. ρλα΄. Μνησθ. κε. καὶ ὁ καν. τῶν ἁγίων μόνος. εἰς τοὺς αἶν. τὰ συνηθ. καὶ δόξα. τῶν ἁγίων. καὶ νῦν θ΄.

εἰς τὴν λειτουργ. προκ. ἦχ. γ΄.

Σ τύλος γέγονας ὀρθοδοξίας, θείοις δόγμασιν ὑποστηρίζων τὴν ἐκκλησίαν ἱεράρχα Ἀθανάσιε, τῷ γὰρ πατρὶ τὸν υἱὸν ὁμοούσιον ἀνακηρύξας, κατῄσχυνας Ἄρειον, πάτερ ὅσιε χριστὸν τὸν θεὸν ἱκέτευε δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

καὶ ἄλλο τοῦ κυρ. εἰς τὸν ἦχ. αὐτόν.

Π λοῦτος γνώσεως τῆς ἐκκλησίας, λόγοις γέγονας τῆς ἀληθείας, θησαυρὸς ὀρθοδοξίας δεικνύμενος, τοῦ Νεστορίου καθεῖλες τὸ βλάσφημον, καὶ τὴν τοῦ λόγου ἐτράνωσας σάρκωσιν, πάτερ Κύριλλε χριστὸν τὸν θεὸν ἱκέτευε δωρηθῆναι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος. Κοντάκ. Τ ὰ θεόφθογγα τῆς ἐμμελοῦς σου γλώττης, ῥεῖθρα πλουσιώτερα τοῦ χρυσορρόα Νείλου, βλύζων τὴν ἐκκλησίαν Ἀθανάσιε κατήρδευσας, καὶ δείξας αὐτὴν ὡς παράδεισον ἄλλον, καθεῖλες αὐτῆς τὰς τριβόλους αἱρέσεις, ἱεραρχῶν ὁ πολυκαρτερώτατος, ἀλλὰ τῷ κῷ ὑπὲρ ἡμῶν ἀδιαλείπτως ἱκέτευε. προκ. ἦχ. α΄. Τ ὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν, καὶ ἡ μελέτη τῆς καρδίας μου σύνεσιν. στίχ. Ἀ κούσατε ταῦτα πάντα τὰ ἔθνη, ἐνωτίσασθε πάντες οἱ κατοικοῦντες τὴν οἰκουμένην. ὁ ἀπόστ. πρὸς ἑβρ. Ἀδελφ. Μνημονεύετε τῶν ἡγουμένων. ζήτει εἰς τὴν ιϛ΄. τοῦ Ἰουλ. μην. ἀλληλ. Οἱ ἱερεῖς σου ἐνδύσονται δικαιοσύνην, καὶ οἱ ὅσιοί σου ἀγαλλιάσονται.

στίχ.

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 2.3.206

στίχ. Ὅτι ἐξελέξατο κς τὴν σιών, ᾑρετήσατο αὐτὴν εἰς κατοικίαν ἑαυτῷ. εὐαγγ. κατὰ Ματθ. Εἶπεν ὁ κς τοῖς ἑαυτοῦ μαθ. ὑμεῖς ἐστὲ τὸ φῶς. ζήτει εἰς τὴν ιε. Ἰουλίου μην. Κοιν. Ἀγαλλιᾶσθε. δίκ.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ ιθ'.

ΤΟῦ ὁσίου πρς ἡμῶν Μακαρίου. ὡς ἔθος. δόξα ἦχ. πλα. δ'. Εὐφραίνου ἔρημος. καὶ νῦν θ'. εἰς τὴν λειτουργ. τροπ. ἦχ. α'. Τῆς ἐρήμου. Κοντάκ. Ἐν τῷ οἴκῳ κς τῆς ἐγκρατείας, ἀληθῶς σε ἔθετο ὥσπερ ἀστέρα ἀπλανῆ, φωταγωγοῦντα τὰ πέρατα πτερ πρῶν Μακάριε ὅσιε. τὰ δ' ἄλλα ζήτει εἰς ἕνα Ὁσίου. φύλ. 37. ἀπόστ. δε. καὶ εὐαγγ. τῆς ἡμέρας.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ κ'.

ΤΟῦ ὁσίου πρς ἡμῶν Εὐθυμίου τοῦ μεγάλου. ὡς ἔθος. δόξα ἦχ. δ'. Ἔλαμψαν τὰ καλά. καὶ νῦν θ'. εἰς τοὺς στίχ. ΙΓ'δ. ἦχ. β'. Εὐθυμεῖτε ἔλεγεν. στίχ. μεταξὺ. Μακάριος ἀνὴρ. Ὁ χυρέμενος τὸν νοῦν. στίχ. Τίμιος ἐναντ. κυ. Τὸν ἐν τῷ βίῳ. δόξα ἦχ. γ'. Ἀφιερωθεὶς τῷ θεῷ. καὶ νῦν θ'. ἀπολυτ. ἦχ. δ'. Εὐφραίνου ἔρημος. εἰς τὸν ὄρθρον. ὡς ἔθος.

Εἰς τοὺς αἶν. τὰ συντ. καὶ δόξα ἦχ. πλα. α'. Ὅσιε πτερ οὐκ ἔδωκας. καὶ νῦν θ.

εἰς τ λειτουργ. τροπ. ἦχ. δ'.

Εὐφραίνου ἔρημος ἡ οὐ τίκτουσα, εὐθύμησον, ἡ οὐκ ὠδίνουσα, ὅτι ἐπλήθυνέ σοι τέκνα ἀνὴρ ἐπιθυμιῶν τῶν τοῦ πνς, εὐσεβείᾳ φυτεύσας, ἐγκρατείᾳ ἐκθρέψας εἰς ἀρετῶν τελειότητα, ταῖς αὐτοῦ ἱκεσίαις χε ὁ θεός, ἐν εἰρήνῃ κυβερ-

βερ-

βέρνησον τὴν ζωὴν ἡμῶν. Κοντ. Τῷ θεῷ ἀπὸ μήτρας ἐκλελεγμένος Σαμουὴλ τῇ προβλέψει ἀνηγορεύθης, τὴν οἰκουμένην λαμπρύνας τοῖς θαύμασι, καὶ τὰς ἐρήμους πυκνώσας τοῖς πλήθεσι, στρατηγὲ ἀθύμιε, διὸ ὑπὲρ ἡμῶν δυσώπει τὸν χν. Προκ. ἦχ. βαρύς. Τίμιος ἐναντ. κυ ὁ θάνατος τῶν ὁσίων αὐτοῦ. Στίχ. Τί ἀνταποδώσωμεν τῷ κῷ περὶ πάντων, ὧν ἀνταπέδωκεν ἡμῖν. Ὁ ἀπόστ. Πρὸς Κορινθ. Ἀδελφ. ὁ θς ὁ εἰπὼν ἐν σκότει φῶς. Ζήτει κυρ. ιέ. Ἀλληλ. Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος τὸν κν ἐν ταῖς ἐντολαῖς αὐτοῦ θελήσει σφόδρα. Στίχ. Δυνατὸν ἐν τῇ γῇ ἔσται τὸ σπέρμα αὐτοῦ, γενεὰ εὐθέων εὐλογηθήσεται. Εὐαγγ. κατὰ Ματθ. Εἶπεν ὁ κς τοῖς ἑαυτ. μαθ. πάντα μοι παρεδόθη ὑπὸ τοῦ πρς μου. Ζήτει ἐν τῇ ε΄. τοῦ Δεκεμβ. μηνός. Κοιν. Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ κα΄.

ΤΟῦ ἁγίου μάρτ. Νεοφύτου, καὶ τοῦ ὁσίου πρς ἡμῶν Μαξίμου τοῦ ὁμολογητ. ὡς ἔθος. ἦχος γ΄. τῆς θεοῦ καὶ γ΄. τοῦ ἁγίου Νεοφύτ. δόξα ἦχ. βαρὺς Ἐνέκυψας εἰς τὰ βάθη. Ζήτει Νοεμβ. ς΄. ἀπολυτ. ἦχ. γ΄. Προσ. Θείας πίστεως Δόγμα ἔνθεον, καὶ ὁ μάρτυς σου κε. Καὶ νῦν θ΄. εἰς τὸ ἀπόδ. ὡς ἔθος. Εἰς τὸν ὄρθρον.

Καθ. τοῦ ψαλτ. καὶ καν. δύο τῆς ὀκτωήχ. καὶ μάρτ. Νεοφύτου. εἰς τοὺς αἴν. ὡς ἔθος.

Εἰς τὴν λειτουργ. τροπ. ἦχ. γ΄.

Δόγμα ἔνθεον ἐπικρατύνων, στῦλος γέγονας ὀρθοδοξίας, καὶ κραταίωμα θεόφρον τῆς πίστεως, δυσὶν οὐσίαις καὶ δύο θελήσεσιν ἀνακηρύξας χν τὸν θν ἡμῶν, πάτερ Μάξιμε,

ὃν

ὃν νῦν ἐκτενῶς ἱκέτευε δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος. ἄλλο ἦχ. δ΄. Ο μάρτυς σου κε Νεόφυτος. ζήτει φυλ. 33. Κοντ. Τὸν τῆς Τριάδος ἐραστὴν καὶ μέγαν Μάξιμον, τὸν ἐκδιδάσκοντα τρανῶς, πίστιν τὴν ἔνθεον, τοῦ δοξάζειν τὸν Χριστόν, ἐν δύο φύσεσι θελήσεσί τε, καὶ ἐνεργείαις ὑπάρχοντα, ἐπαξίοις ἐν ᾠδαῖς πιστοὶ τιμήσωμεν ἀνακράζοντες χαῖρε κήρυξ τῆς πίστεως. προκ. ἀλληλ. ἐ κοινον. εἰς μμάρτ. ζήτει φυλ. 35. ὁ ἀπος. καὶ εὐαγ. τῆς ἡμέρ.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ κβ΄.

ΤΟῦ ἁγίου ἀποστ. Τιμοθ. καὶ τοῦ ἁγίου μάρτ. Ἀναστασίου τοῦ πέρσου εἰς τὸ κε. ἐκ. στιχ. ς΄. προσ. γ΄. τοῦ ἀπος. καὶ γ΄. τῆς θκου δόξα ἦχ. πλ. δ΄. Τῷ θεῷ προωρισμένος. καὶ νῦν θ΄. εἰς τοὺς στίχ. προσ. τοῦ ἁγίου Ἀναστασίου, καὶ δόξα ἦχ. β΄. Ἐμεγάλυνας Χε. καὶ νῦν θ΄. ἀπολυτ. ἦχ. δ΄. Χρηστότητα ἐκδιδαχθεὶς. εἰς τὸ ἀπόδ. ὁ καν. τοῦ μρτ. Ἀναστασίου.

εἰς τὸν ὄρθρον.

Ως ἔθος καν. β΄. τῆς ὀκτωήχ. ἐ τοῦ ἀποσ. εἰς τοὺς ἀπ. στιχ. β΄. τῆς ὀκτωήχ. καὶ Π δ. β. τῶν ἁγίων ἦχ. α΄. Τὸν φωστῆρα τῶν πιστῶν. Τὸν γενναῖον ἀθλητὴν Ἀναστάσιον. δόξα ἦχ. πλα. α΄. Ο σὲ πέρ. νικητής. ἐ νῦν θ΄. εἰς τὴν λειτουργ. προπ. ἦχ. δ΄.

Χρηστότητα ἐκδιδαχθεὶς. ζήτει φυλ. 42. κοντάκ. Τὸν θεῖον μαθητὴν, καὶ συνέκδημον παύλου Τιμόθεον πιστοὶ εὐφημήσωμεν, ὕμνοις σὺν τούτῳ γεραίροντες τὸν σοφὸν Ἀναστάσιον, τὸν ἐκλάμψοντα ἐκ τῆς περσίδος ἀστέρα.

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 2.3.206

ἀστέρα, καὶ ἐλαύνοντα τὰ ψυχικὰ ἡμῶν πάθη καὶ νόσους τοῦ στόματος. προκ. ἀλληλ. καὶ κοινων. ζήτει εἰς ἕνα ἀποστολ. φυλ. 32. ὁ ἀπόστ. πρὸς Τιμόθ. Τέκνον Τιμόθ. χάριν ἔχω. ζήτει εἰς τὴν τάξιν αὐτοῦ εὐαγγ. κατὰ Ματθ. Εἶπεν ὁ κς τοῖς ἑαυτ. μαθ. ἰδοὺ ἐγὼ ἀποστέλλω ὑμᾶς. ζήτει ἐν τῇ δ'. τῆς γ'. ἑβδομάδος.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ κγ'.

ΤΟῦ ἁγίου ἱερομάρτ. Κλήμεντος ἐπισκόπου Ἀγκύρας εἰς τὸ κε ἐκεκρ. ὡς ἔθος, δόξα ἦχ. πλα. δ'. Τὴν τῶν χρόνων τετραχῶς. καὶ νῦν θ'. εἰς τοὺς στίχ. τῆς ὀκτωήχ. ἀπολυτ. ἦχ. δ'. Κλῆμα ὁσιότητος. εἰς τοὺς ἀπόστιχ. τῆς ὀκτωήχ. δόξα ἦχ. α'. Τὸν θαυμαστὸν ἐν ἱερεῦσιν. καὶ νῦν θ'.

εἰς τὴν λειτουργ. τροπ. ἦχ. δ'.

Κλῆμα ὁσιότητος, στέλεχος ἀθλήσεως, ἄνθος ἱερώτατον, καὶ κάρπωσις θεόδεκτος τοῖς πιστοῖς πανάγιε, ἀειθαλὲς δεδώρησαι, ἀλλ' ὡς μαρτύρων συνάθλος, καὶ ἱεραρχῶν σύνθρονος, πρέσβευε Χῷ τῷ θεῷ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Κοντάκ. Τῆς ἀμπέλου γέγονας τίμιον κλῆμα, τοῦ Χῦ πανεύφημε Κλήμης πολύαθλος ὤφθεις σὺν τοῖς συνάθλοις, ἐκεκραύγαζες, σὺ τῶν μαρτύρων Χε φαιδρὸν ἀγαλλίαμα. προκ. ἀλλ. κοινων. ζήτει εἰς ἱεραρχ. φυλ. 35. ὁ ἀπόστ. πρὸς Φιλιπ. Ἀδελφ. ἡμῶν τὸ πολίτευμα. ζήτει Νοεμ. κε'. εὐαγγ. κατὰ Ματθ. Τῷ καιρῷ ἐκεί. ἐπορεύθη ὁ Ἰς τοῖς σάββασι. ζήτει τῇ ς'. τῆς δ'. ἑβδομ.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ κδʹ.

Τῆς ὁσίας μητρὸς ἡμῶν Ξένης ὡς ἔθος, δόξα ἦχ. πλα. δʹ. Σὲ τὸν ὡραῖον, καὶ νῦν θ. εἰς τοὺς στίχ. τῆς ὀκτωήχ. ἀπολυτ. ἦχ. δʹ. Τὸν νυμφίον σου Χριστέ.

εἰς τὴν λειτουργ. προκ. ἦχ. δʹ.

Τὸν νυμφίον σου Χριστὸν ἀγαπήσασα. ζήτει φυλ. 41. Κοντάκ. Τὸν ξενιτεύσαντα δι' οἶκτον παρθένε ἐπιποθήσασα σεμνὴ θεία Ξένη τῆς ἐπιγείου δόξης ἐξενήτευσας. κάλλος ἐβδελύξω δὲ τοῦ προσκαίρου νυμφίου, μόνον ἐπεπόθησας τὸ ἀμήχανον κάλλος τοῦ ἀϊδίου λόγου, καὶ αὐτὸς θείῳ στεφάνῳ τῆς δόξης σε ἔστεψεν. προκ. ἀλληλ. καὶ κοινων. ζήτ. εἰς γυναῖκ. φυλ. 41. ὁ ἀπόστ. πρὸς γαλατ. Ἀδελφ. πρὸ τοῦ ἐλθεῖν. ζήτ. ἐν τῇ εʹ. τῆς ιεʹ. ἑβδ. εὐαγγ. κατὰ Ματθ. Εἶπεν ὁ κύριος τὴν παραβολ. ταυτ. ὡμοιωθ. ἡ βασιλ. ζήτει Σαβ. ιζʹ. τοῦ Ματθ.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ κεʹ.

Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου. εἰς τὸ κε ἐκέκρ. στιχ. ςʹ. προσ. γʹ. τοῦ ἁγίου, καὶ γʹ. τῆς θεοτόκου. δόξα ἦχ. πλ. δʹ. Τὰς καρδίας τῶν πιστῶν, καὶ νῦν θ. εἶτα ἀναγν. γʹ. ζήτει εἰς τὴν ἑορτ. τοῦ πατρὸς ἡμῶν Ἰω. τοῦ Χρυσοσ. Νοεμβ. ιγʹ. εἰς τοὺς στίχ. ΓʹΙʹδ. ἦχ. δʹ. Ἐνθέοις πράξεσι στίχ. μεταξύ. Προσέχετε λαός μου. Λόγῳ θεοῦ ἀνοίξας τὸ στόμα σου. στίχ. Τὸ στόμα μου λαλ. Τῇ πυρίνῃ γλώσσῃ σου. δόξα ἦχ. αʹ. Τὴν λύραν τοῦ πνς. καὶ νῦν θ. ἀπολυτ. ἦχ. αʹ. Ὁ ποιμενικὸς αὐλὸς τῆς θεολογίας σου. εἰς τὸ ἀπόδ. ὡς ἔθος.

εἰς τὸν ὄρθρον Ἀντίφ. γ'.

Ψαλ. ϛα'. Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογ. ψαλ. ρια'. Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμ. ψαλ. ρλα'. Μνήσθητι κε τοῦ Δαδ. κάθ. τοῦ ἁγίου, ἐκ νεότητός μου. προκ. ἦχ. δ'. Οἱ ἱερεῖς σου. στίχ. Μνήσθητ. κε. ζήτει εἰς τὴν τάξιν τῆς ϛ'. Δεκεμβ. μηνὸς. καὶ ὁμοίως τὸ εὐαγγ. ἔπειτα καν. β'. τῆς θκου καὶ τοῦ ἁγίου. εἰς τοὺς αἰν. συντομ. δόξα, ἦχ. πλα. δ'. Ἡ Γρηγόρου γλῶσσα. καὶ νῦν θ'.

εἰς τὴν λειτουργ. τροπ. ἦχ. α'.

Ὁ ποιμενικὸς αὐλὸς τῆς θεολογίας σου, τὰς τῶν ῥητόρων ἐνίκησε σάλπιγγας, ὡς γὰρ τὰ βάθη τοῦ πνεύματος ἐκζητήσαντι, καὶ τὰ κάλλη τοῦ φθέγματος προσετέθη σοι, ἀλλὰ πρέσβευε Χριστῷ τῷ θεῷ πάτερ Γρηγόριε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Κοντάκ. Φωτοβολῶν τῇ μελιρρύτῳ γλώττῃ σου ἀκραιφνοῦς, καὶ ἀκηράτου φύσεως, τῶν βλασφήμων ἀπετέφρωσας αἱρετιζόντων τὰ φρονήματα, τρισήλιον αὐγὴν, καὶ ὁμούσιον κηρύξας μυστολέκτα Γρηγόριε, ὡς θεολόγος καὶ φίλος Χριστοῦ. προκ. ἦχ. α'. Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν, καὶ ἡ μελέτη τῆς καρδίας μου σύνεσιν. στίχ. Ἀκούσατε ταῦτα πάντα τὰ ἔθνη, ἐνωτίσασθε πάντες οἱ κατοικοῦντες τὴν οἰκουμένην. ὁ ἀπόστ. πρὸς κορινθ. Ἀδελφ. ἑκάστῳ δίδοτ. ζήτει Νοεμβ. ιζ'. ἀλλ. Προσέχετε λαός μου τῷ νόμῳ μου, κλίνατε τὸ οὖς ὑμῶν εἰς τὰ ῥήματα τοῦ στόματός μου στίχ. Ὁ νόμος τοῦ θυ αὐτοῦ ἐν καρδίᾳ αὐτοῦ, καὶ οὐχ ὑποσκελισθήσεται τὰ διαβήματα αὐτοῦ. τὸ εὐαγγ. κατὰ Ματθ. Τῷ καιρῷ ἐκεί. ἠκολουθ. τῷ Ιυ ὄχλοι. ζήτ. εἰς τὴν ι'. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς. κοινων. Εἰς μνημόσυνον.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ κϛʹ.

Τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ξενοφῶντος, καὶ τῆς συμβίου αὐτοῦ. ὡς ἔθος.

εἰς τὴν λειτουργ. προκ. ἦχ. δʹ.

Ὁ θεὸς τῶν πατέρων. Κοντάκ. Ἐν αὐλαῖς ἠγρύπνησας ταῖς τοῦ δεσπότου, τοῖς πτωχοῖς σκορπίσας σὺν τὸν πλοῦτον μάκαρ ἱλαρῶς Ξενοφῶν σὺν τῇ συζύγῳ καὶ τοῖς τέκνοις σου, διὸ κληροῦσθε τὴν θείαν ἀπόλαυσιν. προκ. ἀλληλ. καὶ κοινων. εἰς ὁσίους. ζήτει φυλ. 39. ὁ ἀπόστ. δὲ καὶ εὐαγγ. τῆς ἡμέρ.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ κζʹ.

Ἡ ἐπάνοδος τοῦ λειψάνου τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἰωάν. τοῦ Χρυσοστ. εἰς τὸ κύριε ἐκέκρ. στιχ. ϛʹ. προσ. γʹ. τοῦ ἁγίου καὶ γʹ. τῆς θκου. δόξα ἦχ. δʹ. Πάτερ Χρυσόστομε ὡς ποταμός. καὶ νῦν θ. εἰς τοὺς στίχ. Ι'Ι'δ. ἦχ. αʹ. Ἐξεχύθη ἡ χάρις. στίχ. μεταξὺ Στόμα δικαίου. Ἀγάλλεται. σήμερ. ἡ ἐκκλη. στίχ. Οἱ ἱερεῖς σου ἐνδυσ. Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος. δόξα, ἦχ. δʹ. Οὐκ ἔδει σε Χρυσόστ. καὶ νῦν θ. προκ. ἦχ. δʹ. Ἡ τοῦ σώματός σου καθάπερ. εἰς τὸ ἀπόδ. ὁ καν. τοῦ σο ἦχ. πλα. βʹ.

εἰς τὸν ὄρθρον.

Ψαλ. ρλαʹ. Μνήσθητι κύριε τοῦ Δαβίδ. καὶ καθ. τοῦ ἁγίου, καν. μόνον τοῦ Χρυσοστ. ἦχ. δʹ. Ἅρματα φαραώ. εἰς τοὺς αἶν. συντομ. δόξα ἦχ. πλα. βʹ. Ὅστε τρισμάκαρ. καὶ νῦν θ.

εἰς τὴν λειτουργ. ἡ ἀκολουθ. πᾶσα ὡς ἐν τῇ Νοεμβ. ιγʹ.

Μηνὶ

Μηνὶ τῷ αὐτῷ κη'.

Τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἐφραίμ. εἰς τὸ κε ἐκ. ὡς ἔθος. δόξα ἦχ. πλα. β'. Ἐμφρόν. τῶν ὀχληρῶν. καὶ νῦν θ'. εἰς τοὺς στίχ. τῆς ὀκτωήχ. δόξα ἦχ. β'. Ὥσπερ φοίνιξ δαβιτικῶς. καὶ νῦν θ'. ἀπολυτ. ἦχ. α'. Μετανοίας θεμέλιος. εἰς τὸ ἀπόδ. ὡς ἔθος. εἰς τὸν ὄρθρον ὡς ἔθος. εἰς τοὺς αἶν. τὰ στιχ. δόξα ἦχ. δ'. Προφητικῶς καταβρε. καὶ νῦν θ'. εἰς τὴν λειτουργ. τροπ. ἦχ. α'.

Μετανοίας θεμέλιος, ὑπόγραμμος κατανύξεως, προτροπὴ, καὶ παράκλησις πνευματικῆς διαβάσεως, ὁ ἰσάγγελος βίος σου ἐν προσευχαῖς καὶ νηστείαις, καὶ δάκρυσι πάτερ Ἐφραίμ. πρέσβευε χριστῷ τῷ θεῷ ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν. Κοντ. Ἐκλογῆς δεδειγμένον σκεῦος ὡραῖον ἀπορρέεις ἐκχεαλέων ῥεῖθρα τῶν λόγων, τὴν οἰκουμένην ποτίζεις κατάνυξιν, καθυπογράφων τὴν ὥραν τῆς κρίσεως, σοφὲ Ἐφραίμ φιλήσυχε, διὸ ὑπὲρ ἡμῶν δυσώπει τὸν κν. προκ. ἀλλ. καὶ κοίν. ζήτει εἰς ὅσιον φύλ 37. ὁ ἀπόσ. προσ. ἑβρ. Ἀδελφ. μνημονεύετ. τῶν ἡγουμένω. ζήτει ις'. τοῦ Ιουλ. μην. εὐαγγ. κατὰ Ματθ. Εἶπεν ὁ κς τοῖς ἑαυτ. μαθ. ὑμεῖς ἐστὲ τὸ φῶς. ζήτει ἐν τῇ ε. τῆς δ'. ἑβδομ.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ κθ'.

Ἡ Ἀνακομιδὴ τοῦ λειψάνου τοῦ ἁγίου Ἰγνατίου τοῦ θεοφόρου. ὡς ἔθος. δόξα ἦχ. α'. Ὢ τῆς στεῤῥᾶς καὶ ἀδαμαντίνου σου. ζήτει κ'. Δεκεμ. εἰς τὸ ἀπόδ. καὶ ὄρθρον, ὡς χθές. εἰς τὴν λειτουργ. ἀπολυτ. Καὶ τρόπων μέτοχος. ζήτει φύλ 34. Κοντ. Ὤφθης στῦλος ἄσειστος τῆς ἐκκλησίας ἱερὲ Ἰγνάτιε, ὡς τοῦ χυ ἀθλητὴς καὶ ἀποστό-

λων

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 2.3.206